Kemal Ljevaković

100 GODINA ŠKOLE U TEŠANJCI 1909 - 2009

Tešanjka, juna 2009.

BIBLIOTEKA *PREPOROD*

KOLO I.
KNJIGA 1.

AUTOR
Kemal Ljeváković

LEKTORICA
Nerma Prnjavorac-Dobrijević

KOREKTURA
Adnan Šehić

RECENZENTI
Alija Galijašević
Momčilo Spasojević

NASLOVNA STRANA
Lejla Šehić

TEHNIČKA OBRADA
Adnan Šehić & Belma Ljevaković

FOTOGRAFIJE I DOKUMENTI
Mirza Skopljak

CIP - Katalogizacija u publikaciji
Nacionalna i univerzitetska biblioteka
Bosne i Hercegovine, Sarajevo

373.3(497.6 Tešanj)"1909/2009"
LJEVAKOVIĆ, Kemal
[Sto godina škole] 100 godina škole u Tešanjci : 1909-2009 / Kemal Ljevaković. - Tešanj:
Opća biblioteka : Osnovna škola "Kulin ban", 2009. - 406 str. : ilustr. ; 25cm

Bibliografija: str. 393-395 ; bibliografija i bilješke uz tekst
ISBN 978-9958-895-00-5
COBISS.BH-ID 17598214

KEMAL LJEVAKOVIĆ

100 GODINA ŠKOLE U TEŠANJCI
1909 – 2009

2009.

PREDGOVOR

Vijek vjekovanja -
čini nam se veliko, epohalno, počelo davno, dugo traje, jubilej rijedak,
makar bilo o čemu da je, a tek škola kad stoljetuje, onda je to iznimnost,
i znamenito.
U Tešanjci još posebnije.
Mještani neimari ozidaše je, pokriše, urediše i dadoše je đacima da uče,
uče...uz sve to ona je u svom vijeku i vatrom gorjela, i vodom se davila,
i ratove vodila.
Od prvog septembra daleke 1909. godine zaredom svake godine
od jeseni do ljeta isto, ali i uvijek nekako različito, iz generacije u
generaciju; stotinu septembarskih početaka škole, toliko zimskih raspusta,
isto junskih radosti završetka razreda i stoljeće ljetnih ferija.
Škola je zjenica svih društvenih ustanova
a učitelj je zjenica te zjenice - kaza Pol Žan,
htjedosmo evo uzjeničiti vijek školskih godina škole u Tešanjci
u dvije korice,
i samo smo to učinili koliko zjenica je.
Brojni su razlozi koji su nas ponukali da se pristupi pisanju ove monografije.
Iskoračujući iz jednog stoljeća jedna škola, treba zaokružiti ga, zatvoriti
koricama jedne knjige čije stranice će biti „prozori" kroz koje će se
provirivati u vijek bitka škole i iz kojih će se gledati njeno drugovjekovno
trajanje. Potrebno je školi da uobliči u jednu knjigu sto godina svog trajanja
i stavi je u „torbu" svoje povijesti i kao đače započne novu školsku godinu,
novo stoljeće školarenja.
Bilo je do sada zapisa o školi u Tešanjci, ali ovo je prvo sveobuhvatnije
pisanje o njoj i nije moglo biti da ne bude, jer dosadašnji jubileji škole su
minuli bez knjige o njoj, pa je ova publikacija svojevrsno okrunjenje jednog
vijeka, zatvaranje jednog kruga, i početak nove kružnice za njeno novo
stoljet-trajanje.
U ovoj knjizi bitiše vrijeme, događanja i ljudi, od 1909. do 2009. godine, od
prvih koraka ka školi do krupnih uspjeha i velike škole – izbivalo se mnogo
života, iskrene dječije i prema djeci ljubavi, ljepote, rada, uspjeha, radosti i
tuge, sreće...
a ako je nešto propušteno nije htijenjem.

U ovu monografiju slili su se izvori ljetopisa, imenika, matica, sjećanja, literature i dokumenata, arhiva škole, privatnih albuma – u svim svojim raskošima i nedostatnosti.

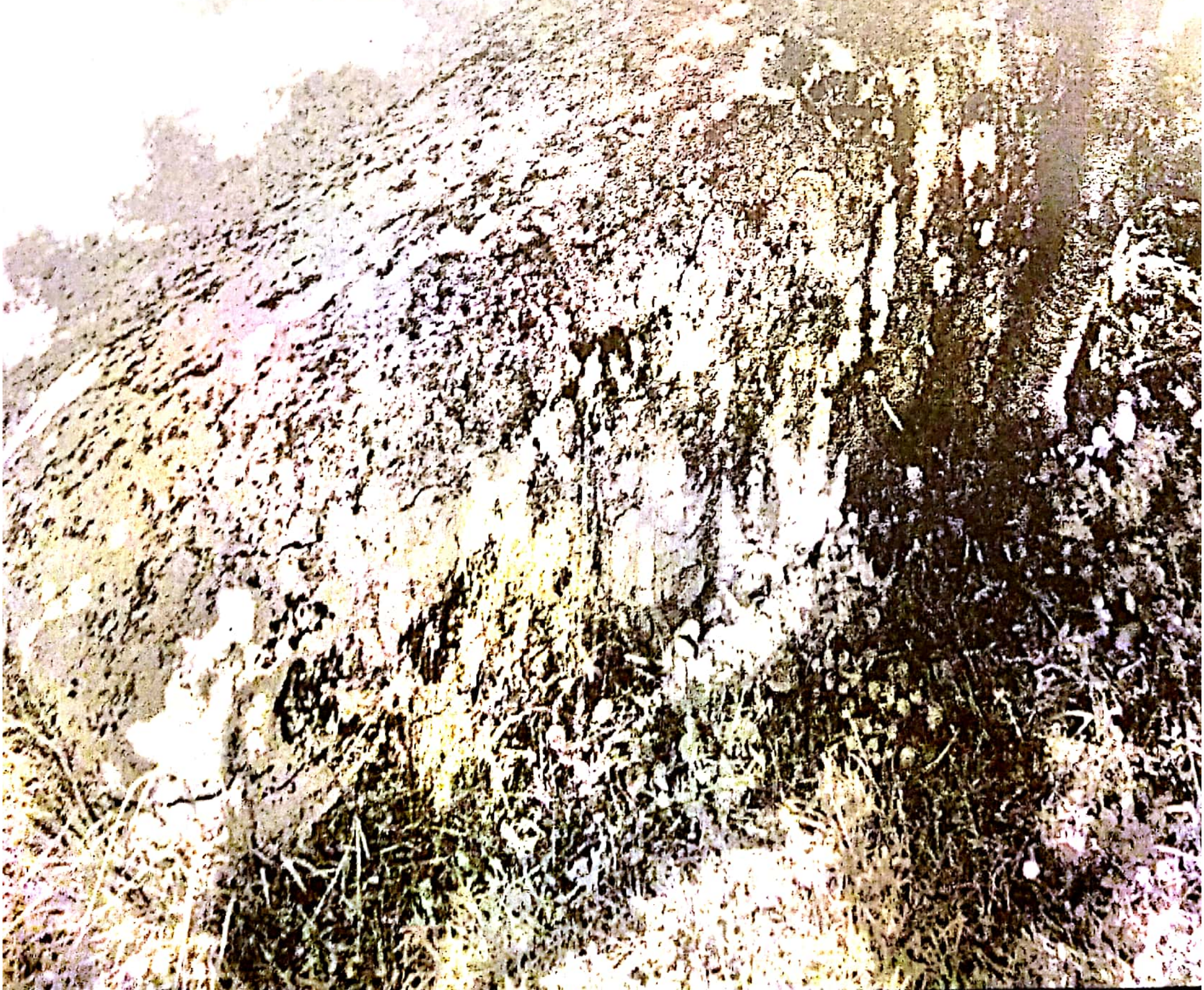
U ovu publikaciju je u dobroj mjeri preslikana stvarnost škole u Tešanjci - i njene gravitacije, u trajanju od 100 godina, na jednostavan način. Ona je svojevrsni sublimat značajnih podataka, činjenica i ljudi u hronologiji. Dakle, ovo je zanimljiva hronika jedne škole koja neke zanimljive pokazatelje i činjenice opservira samo u doticanju, ostavljajući prostora za druga i senzibilnija istraživanja i rasvjetljavanja, i to u određenim momentima ovlaš i najavljuje. U njoj se – riječju i slikom – pričaju i iznose priče i slažu *kamenčići* u mozaik prošlosti škole na Tešanjci. Ova spomen-knjiga je osnovni, čvrst i nezaobilazan kamen temeljac za pisanje bilo koje buduće monografije o školi i mjestu Tešanjka u čijem su ko u naručju Kraševo, Lepenica, Žabljak i Ljetinić. Ona je dokument o prošlosti škole, dokaz njenoj živoj sadašnjosti i svojevrsni izazov za njenu budućnost. Sve što je vrijedno u ovoj knjizi, i svaku njenu radost, dijeli se sa onima koji su je kreirali, koji se u njoj pominju, s onima koji će je iščitavati, doticati, svima koji će joj se, u buduće, bilo kojim razlogom, obraćati.

Autor

POGLAVLJE I

POLJUBI GRUMEN ZAVIČAJNE ZEMLJE I
PROŠAPUĆI: HVALA!

USORSKI POVIJESNI KROKI

NAJSTARIJI TRAGOVI

Ovo poglavlje – *Usorski povijesni* [1]*kroki* – opaža prostor, Kraševa, Lepenice, Tešanjke, Žabljaka, Ljetinića (i lokalitete koji su u prostornom i povijesnom doticanju sa tim naseljima), koji je u najdužem trajanju bio školsko područje škole [2]Tešanjka.

Ravnine i bregove uz rijeku Usoru s pritokom Tešanjkom i drugim potocima-pritocima, okružuju, i kao da ih svojevrsno prirodno zatvaraju i štite, s juga visovi Manjača (1360 m) i Zmajevac (1406 m), sa zapadne strane borjanski visovi Runjavica (1078 m), Brestovac (605 m) i Čavka (549 m), sa sjevera je Krnjin planina (350 m), a sa istoka Crni vrh (732 m) i Trebačko brdo (604 m). To je prirodni prostor na prijelazu iz dinarskog u panonsko područje, pripada Peripanonskoj Bosni.[3] S obzirom na prisutnost jurskokrednih klastičnih i karbonatnih formacija kao i kraških oblika reljefa, da se zaključiti da je nastao tokom kenozojika odnosno u kvartaru najmlađem geološkom dobu[4].

Po svom smještaju i prirodnim blagodatima usorska dolina je oduvijek bila pogodna za preživljavanja. Život tu seže u daleku prošlost, u prahistoriju. Tragovi ljudskog življenja postoje još od vremena neandertalaca sa musterijanskom kulturom[5] o čemu svjedoče arheološki nalazi, iskopine, kao što su musterijansko šilo od kamena - nalazište *Veliki majdan* (Trepče), pribor za lov i ribolov, paleolitska nalazišta *Kamen* kod Doboja (ušće Usore), Tešanj (lokalitet *Stari grad*), Rosulje ... i tako dalje. To su potvrde da je u dolini Usore počelo naseljavanje veoma rano. O naseljenosti ovog prostora od vremena prahistorije do srednjeg vijeka svjedoče, dakle, arheološki nalazi, nekropole, stećci i staništa.

Iz srednjeg kamenog doba *MEZOLITA* i mlađeg kamenog doba *NEOLITA* postoje artifakti koji potvrđuju i pružaju dokaze o izradi oruđa za obradu

1 *kroki*-imenica m. r. (fr.) - ono što je predočeno u osnovnim crtama, Rječnik bosanskog jezika, Institut za jezik, Sarajevo, 2007, 323.
2 Ovaj Usorski povijesni kroki opaža prostor i vrijeme školskog područja škole Tešanjka – u njegovom najdužem trajanju (Tešanjka, Kraševo, Lepenica, Žabljak, Ljetinić) i nešto kraćem trajanju (Šije, Sivša, Alibegovci, Novo Selo, Medakovo), do sredine sedamdesetih godina prošloga vijeka.
3 Atlas svijeta za osnovnu i srednju školu, Izdavačko preduzeće „Sejtarija", Sarajevo, 1998, 16. i 17.
4 Geografija/zemljopis za VIII razred osnovne škole, IP „Svjetlost", Zavod za udžbenike i nastavna sredstva, Sarajevo, 2003, 20, i 26.
5 Tonko Rajkovača, Kulturno istorijski spomenici na području opštine Tešanj do XIV vijeka, Tešnjak, privredno kulturni informator, Tešanj, 1989, 186-187.

zemlje. U to vrijeme pojačava se naseljavanje dolinom rijeke Usore[6].

Izvjesno je da su Rimljani u svojim vojnama i osvajanjima Bosne, a uz dolinu rijeke Bosne i Balkanom, bitisali, logorovali na ušću rijeke Usore, prolazili usorskom dolinom, vodeći teške i mnogoljudne borbe sa Ilirima u vojnim utvrdama i tjesnacima rijeke Bosne, kakav je i između Trebačkog brda i Šahin-kamena, a drum uz Matuziće, povrh Mravića i Lepenice, te Trepča bio je komunikacija za Maglaj - Vranduk i dalje.

Ratovi protiv plemenskih saveza Ilira i pojedinih plemena trajali su oko 250 godina. Završeni su nakon trogodišnjeg ustanka ilirskih plemena od 6. do 9. godine n.e. Ustanak su predvodili Baton Dezitijata i Baton Breuka. Teške bitke između Dezitijata i rimskih legija vođene su u dolini Bathinus (Bosne) na prostorima između Dobora i Vranduka. Dakle, ni rimske legije nisu ostale ravnodušne na usorske oblasti, i oni su ukopali svoje temelje u ovo plodno pousorje što govore, Trgovi – pet objekata, rimska keramika, novac, glava od miljike nalazimo je u Žabljaku i pripada III-IV vijeku.

Nadgrobna obilježja su oduvijek bila spomenici smrti i umrlih, ali i životu i obitavanjima na tim prostorima. Tako su i stećci svojevrsni tragovi o životu naših predaka, o postojanosti našoj.

Stećci su specifična obilježja kultnog stvaralaštva kod patarena (bogumila), pripadnika crkve bosanske, koja je imala svoje posebnosti u odnosu na istočno-pravoslavnu i zapadno-katoličku crkvu. O ovoj vrsti nadgrobnika postoji pisana građa. Za njih su se zainteresirali istraživači: Poljaci, Englezi, Francuzi, Austrijanci i drugi naučnici iz južnoslovenskih zemalja. Na tešanjskom području registrovano je 213 stećaka. Kategorisani su u šest vrsta. Obično se nalaze izvan naseljenih mjesta. Na tešanjskom području registrovani su na sljedećim lokalitetima: Piljužići, Bobare, Kaloševići, **Kraševo**(na 2 lokaliteta), **Žabljak**, Karadaglije, Jablanica, Vukovo, Šije, Trepče, Raduša[7].

O stećcima u Kraševu Šefik Bešlagić u knjizi *Stećci* je zapisao: Kraševo, „[8]selo koje je od Tešnja udaljeno oko 8 km zračne linije na sjeveroistočnu stranu ima:

12 – Na lokalitetu Orašje, koje pripada zaseoku Donja Mahala, na brežuljku među samim kućama, nalazi se 2 osamljena stećka u obliku sanduka i 3 fragmenta sanduka. Spomenici su bili dobro klesani, danas su neki razbijeni. Postavljeni su po obadva glavna pravca. Nemaju ukrasa“. Danas, maja 2009. godine, na tom lokalitetu ima samo jedan divan, dobro očuvan, stećak ispod kojeg slijeve strane je iznikla trešnja. Ramić (Salko) Smajo

6 www.lugbih.org
7 Adil Alić i Ramiz Brkić, Tešanj grad kome se rado vraćam, Tešanj, 1999, 37
8 Šefik Bešlagić, Stećci – kataloško-topografski pregled, Sarajevo, 1967, 137

(1930), osamdesetogodišnjak, donosi kazivanje svog oca Salke i djeda Rešida „kako su davno neki ljudi razbili jedan tu stećak na četvrtine, za ćošetnjake hambaru, ko u sami akšam, ali gle čuda, sutradan stećak čitav, sva četiri dijela se sastala u jedan i bez pukotine".

Stećak u Kraševu

U Kraševu, na lokalitetu Ulice, na desetodunumskom prostoru u rijetko obrasloj šumi, leži, isto toliko veliko, groblje sa obiljem nišana s turbanom i bez, sa jasno vidljivim ornamentima (godinom, sabljom, štitom, mjesecom, kvadratom, pravougaonikom, trouglom i drugim crtežima), a pored nišana brojni su ulomci, fragmenti nadgrobnih ploča sa jasnim ornamentima (krug, cvijet sa pet listova, sa četiri lista, kvadratići i drugi), a desetak je i dobro potonulih i iskrivljenih kamenih blokova, djelimice stećkastog izgleda, pa bi se moglo sumnjati o kontinuiranom grobljanskom lokalitetu od prvog paterenstva do kraja 18. vijeka. Od mnogobrojnih polomljenih nišana, svojim izgledom, četiri su zanimljiva nišana, dva su sa sabljom i štitom (očito nekog vojskovođe ili spahije, a prezime Spahić u Kraševu postoji odvajkad), a dva su sa zanimljivim crtežom - pravougaonik sa izduženim okomitim linijama, sa nepravilnom dijagonalom iz donjeg lijevog ugla u gornji desni ugao, u donjem trouglu je šest sličica poput nota (a na drugom sedam) ovješanih na

dijagonalu, a u gornjem trouglu, na oba nišana, je jasno upisana arapskim ciframa 1196. godina, pretpostavlja se h.g. što bi u prijevodu moglo biti 1782. godina. Prema iščitavanju sa nišanskog znakovlja, na prvi pogled, moglo bi se raditi o groblju u koje su pokopavani poginuli vojnici iz jedne od buna i bitaka iz perioda završavanja turske moći i početaka nemoći, ali ima i predanja da se radi o *svatovskom groblju*. Pričaju najstariji Kraševljani da su nekada znale djevojke i mlade radi sretne udaje i poroda pohoditi dva najveća mezara

Dva nišana iz groblja Ulice, Kraševo.

s darovima i dovom Svevišnjem.

"13 – Na lokalitetu Groblje, uzvišenju između rijeka Usore i Tešanjke, (ka Starom Kraševu) nalazi se nekropola sa 17 stećaka u obliku ploča. Spomenici su amorfni ili malo pritesani, zatrpani su i zarasli u korov. Orijentacija nije zabilježena. Nemaju ukrasa."

Također, isti autor u istoj knjizi za stećke u Žabljaku je zapisao: Žabljak, „[9]selo koje je od Tešnja udaljeno oko 6 km zračne linije na sjevernu stranu ima:

14 – Na lokalitetu Mramorje ili Šuma, brdu u blizini seoskih kuća, pokraj ceste za Tešanj, nekropola sa 18 stećaka u obliku gotovo amorfnih

9 Šefik Bešlagić, Stećci – kataloško-topografski pregled, Sarajevo, 1967, 137

Ornamenti na nišanima iz groblja Ulice, Kraševo

Jedan od 17 stećaka na lokalitetu Groblje (Babajića brdo), Tešanjka

sanduka. Obrada vrlo slaba. Orijentacija im je po pravcu istok-zapad, u nizovima. Spomenici nemaju ukrasa." Danas, maja 2009. godine ih ima samo tri.

Jedan od stećaka u Žabljaku na lokalitetu Mramorje

04.42 GRADINA[10], Mravići, Doboj. Srednjovjekovno utvrđenje i nekropola. Na stijeni iznad lijeve obale rijeke Bosne nalaze se zidovi neke građevine očuvani u temeljima. Tragovi temelja na sjevernoj i južnoj strani kao da ukazuju na lučno povijene zidove. Razmak ivica urušenog kamenja između njih je preko 15 m. Tragovi temelja postoje i na SI i na Z strani, a razmak između njih je i do 8 m. Građevinski materijal je lomljeni kamen vezan krečom. Slučajni nalazi keramike upućuju na zreli srednji vijek. Na prilaznom zapadnom sedlu nalazi se i 16 nadgrobnih spomenika vrlo loše obrade, kasni srednji vijek.

Zadnja istraživanja vršena su 1988. godine. U toku rata prema neprovjerenim pričama, borci Armije RBiH su na tom lokalitetu pronalazili i skeletne ostatke. Trenutno na tom lokalitetu postoji nekoliko većih kamenih blokova (vjerovatno stećaka) ali i nekoliko zanimljivih manjih kamenih blokova koji bi mogli biti dio neke građevine.

U obilasku lokaliteta, na mjestu gdje se nalazi rov iz prethodnog rata, za čiju gradnju su upotrebljavani ostaci zidina, pronađen je jedan kameni ulomak na kome se, vjerovatno, nalazi dio nekog natpisa, znakovi su dosta nejasni. Ostaci urušenih zidova razbacani su po stijeni i na dosta velikoj površini. Postoji mistična priča, među mještanima, da se tu negdje nalaze zatrpana željezna vrata koja se navodno ne mogu otvoriti i da su ona ulaz u podzemni prolaz koji vodi do skrivenog blaga…

10 Arheološki leksikon, tom II, Zemaljski muzej, Sarajevo, 1988, str. 64.

Imenom rijeke, čini se, sačuvan je naziv srednjovjekovne oblasti Usora (Wosora /1225. god., Wassora /1225. god., Wozora /1244. god., Ussora /1326. god. ...,usorski[11]) čiji doseg je bio mnogo veći od same doline rijeke Usore, jer je obuhvatao područje Spreče, oblast Soli te bosansko podrinje. Geografski posmatrano današnja je usorska dolina bila na rubu spomenute oblasti.

[12]Godine 1236. Sibislav, sin Ane i Stefana, knez Usore, postavljen od Ugara a pod zaštitom pape Grgura IX, dodijeljena mu je usorska oblast da je očisti od hereze (patarena).

Godine 1272. Henrik Gizingovac bio je ban Usore, a 1380. godine Dobroslav Divošević bio je knez Usore, a 1390-1399. godine Vlatko Tvrtković bio je vojvoda Usore, zatim vojvoda Vlatko Hranić pa vojvodaVukmir Zlatonosović do 1424., te Vukašin do 1430. godine. Tvrtko Stančić bio je 1444. godine vojvoda usorski i također 1461. godine Vukić Tihčinović.

Dana 20.IV 1408. godine ugarski kralj Sigismund spominje u svojoj povelji grad Branik u Usori.

Između 1463. i 1521. godine Tešanj je prelazio čas pod ugarsku čas pod tursku vlast.

Na području nahije Tešanj 1541. godine postojalo je 49 sela među kojim se spominju **Lepenica i Kreševo (Kraševo) -** ujedno bi to bili i najstariji pomeni naseljenih mjesta Lepenica i Kraševo.

U drugoj polovini XVI vijeka Tešanj postaje središte sudske vlasti za više nahija, i to u rangu kadiluka. [13]Kadiluk Tešanj obuhvatao je: Maglaj i Tešanj, a svakako i Žepče, Usoru, Trebetin, Ozren i Doboj.

Također, u pisanim *defterima* iz 1570. i 1604. godine detaljno su navedena naselja tešanjske nahije, a u sklopu nje i naselja na području Gazi Husref-begovog vakufa u to vrijeme.[14]

Navode se sela: Plane (sa mahalom Mriotić), Gornja Modriča ili Kološević (mahale: Kruščica, Donja Radnja, Gornja Radnja i Cerovica), Donja Modriča ili Ukrinica (mahale: Hlib, Hrastuša, Osivica), Omanjska (mahale: Nakljevići, Lešnica i Vranjak), Česlica ili Pojezna (mahale: Dedelovci, Brestovo, Ostružnja Gornja i Donja i Crnča).

Na osnovu podataka iz pomenutih *deftera* moguće je ubicirati i ostala naselja na području tešanjske nahije. To su naselja: Trepče, Čečava, Kruševica i Osredci, Brići i Bilo Bučje, Snjegotina, Gornje Ularice, Mravići, Šije, **Lepenica**, **Kraševo,** Hrvatin, Mošev Lug, Salići, Dobro Polje, Gornje

11 Naziv *usorski* nalazi se na pečatu bana Stjepana II Kotromanića (1314 - 1353), usp. Pavao Anđelić, Srednjovjekovni pečat u BiH, Sarajevo, 1970, 16. "ot Usore voevoda Vojko".
12 Mustafa Ceman, Hronologija Tešnja i okolice, Tešnjak, privredno kulturni informator, Tešanj, 1989, 97- 112
13 H. Šabanović: Bosanski pašaluk, Naučno društvo NR BiH, Djela XIV, Odjeljenje istorijsko-filoloških nauka, Sarajevo
14 A. Handžić: Gazi Husref-begovi vakufi, 165.

Ćenare, Osinja, Sivša, Ravna Bistrica, Mladoševica, Dugobrad, Mekiš, Raduša, Tugavići ili Vukojevići, Vukovo, Badanj, Stanovići (Stanjevići - NM) blizu Jablanice i Malkovac.

Iz navedenih naziva sela vidi se da je područje nahije Tešanj u XVI vijeku činilo 45 sela i 5 mezri (po Handžiću).[15]

Tešanjski kadiluk je 1639. godine brojao 70 sela među kojima se spominju **Hrasovo (Kraševo)**-odakle je izvjesni Mustafa sin Abdulaha, **Letinci (Ljetinić), Lepenica**-u kojoj ima tabaka(kožara) **i Žabljak**-odakle je izvjesni Šadibeg sin Osmanov.

Također, u knjizi *Pisana riječ zavičaja* Kasima Derakovića u tekstu *Na sastavcima Usore i Bosne u prošlosti i sadašnjosti* Ahmed Aličić kaže :

"U selo - misleći na Matuziće - vode dva srednjovjekovna puta: *Drum* od Bosne i *Grabik* od Usore. Drumom je išao karavanski promet, koji se kretao dolinom Bosne, a uz Grabik onaj preko Krnjina iz Posavine. Oba ova puta sastaju se u Matuzićima tvoreći iznad sela *Drum, koji pobrdaljem između Mravića, Kraševa i Lepenice udara na Trepče i nastavlja sve do Travnika.* Sve do gradnje ceste, kolskog puta, Sarajevo - Brod, od 1861. do 1864. godine, a potom i željezničke pruge 1878. godine, uz dolinu Bosne ovim drumom je odjekivala kiridžijska pjesma."

Jedan zapisnik, što su ga između 1639. i 1642. godine vodile tešanjske kadije, kazuje nam, da je ovaj kraj još tada bio skoro posve islamiziran.

Spomenuti zapisnik [16]„navodi muslimane među Bosnom i Usorom u Matuzićima, **Kraševu**, Mrakovićima (Mravićima), **Lepenici**, i dalje u Kosovoj, Raduši, Ripnoj, Karadagu (Karadaglijama), Ravnoj, Trepču, Osovoj, Novom Selu, Planjama, Mrkotiću, Drinčićima, Kamenici itd. gdje i danas, izuzev manjih primjesa većinom u novije doba naseljenih kmetova, žive isključivo muslimani."

***

Legenda ili iskra prošlosti
nastaje iz potrebe da se neka pojava u životu, historiji, ili prirodi uopće, nekako objasni, i donekle i shvati.
Za legende se može kazati da su svojevrsna svjedočanstva ljudskog mišljenja
u datom vremenu, prostoru i datim okolnostima.
Njihov prostor je omeđen sa jedne strane historijom, a sa druge mitom i bajkovitošću.
To su najčešće rasuta parčad neke istine, po kojima, zavisno od veličine,

15 Isto
16 Isto

oblika i kakvoće, možemo suditi o ljudima i događajima iz prošlosti. Takva jedna iskrica prošlosti je tinjala na marginama pamćenja ljudi iz Lepenice. Ponekad iskrica bljesne potaknuta nekim povodom, zasvijetli a potom ponovo pada u tihi zaborav do nove prilike. Neka bude ovo novi poticaj za iskrenje legende na Lepenici.

[17]LIPE NA LEPENICI

- Svaka ti je sila, moj sinko, kratkovjeka. Njekad je ovdje u Lepenici, na brdu Lipe bio golemi grad, a sada tu blizu nikuće nejma. Madžari su tu bili, a po madžarski se i grad zvao. U sredini, na vrhu, je bio glavarov dvor, sila božija, a preko puta dvora golema crkva. Na ulazu su stajale dvije lipe. Bilo je unaokolo puno dućana i više mahala. U mahali Kurtići bilo je dost' Cigana. Madžari su se tol'ko bili obogatili i osilili da su od kruha pravili obuću – galoše i po blatu u njima išli. Al' za taj grijeh stiže ih božja kazna. Udari zima i snjeg i ne diže se sedam godina pa počeše umirati od studeni i gladi. Ono što ih preteče pokupi se pa ode. Grad propade, al se i danas to mjesto zove Čaršija. Tu i danas podiko najdi bi madžarsku paru ili štošta drugo.

(Selim Mešić, Lepenica)

*

Ispod kuće Saliha Begovića u Lepenici, pet stotina metara ispod brda Lipe, koje dominira tim krajem, 1983. godine, prilikom gradnje nekog objekta, naišlo se na temelje starih zidina. Niko u selu, ni po priči iz ranije, ne pamti da je tu ikad bio neki objekat. Tom prilikom pronađen je i jedan ugarski srebrni novčić iz 1525. godine.

*

Muminović (Sulejmen) Suljo (1935.) - zagazio duboko u svoju osmu deceniju, pripovijeda istinitu priču a vezanu za legendu Lipe:„Sada već daleke 1960. godine otišla nas dobra grupa mladića (Lepenčana i Mravićana) u berbu kukuruza kod Crvenke. Brali mi nekoliko dana, kad li jedan dan sjeli mi da odahnemo a nama priđe starac od oko 85 godina (otac gazde kod kojeg beremo kukuruze). Pita nas - ko smo? odakle smo? Iz Bosne, od Doboja, od Tešnja – neki će – između Tešnja i Doboja. – Baš! Koje selo? Lepenica – nekoliko nas će. Ma nemojte mi reći! Čovjek iznenеđen, pa i mi, što je on tako iznenеđen. Ode, kad ne bi malo, eto ga opet i nosi neku knjigu. Otvori je i pita nas – Imaju li Lipe u Lepenici? Tu se kopamo – rekosmo – naše mezaretlje. – Ima li kod vas šljiva *madžarica?* Ma, kolko voliš – opet mi.

17 Momčilo Spasojević. Legende Pousorja, Mak Dizdar, Tešanj, 1992, 19.

Znadete li gdje je Kurtića brdo? To je naša mahala – čudimo se, kako čovjek sve to zna. Eto, moji momci – reče starac – tamo gdje su Lipe i Kurtića brdo tamo su bili nekad moji preci".

Šehidski nišan iz 1000. h.g. ili 1592.

*

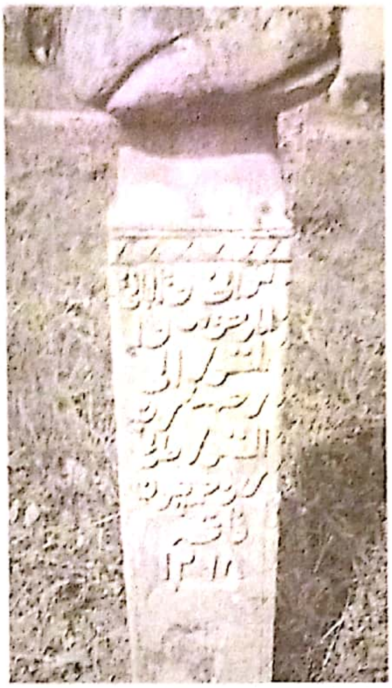
Babajić (Mujko) Bećir (1916.) zvani Bejto, živi desetu deceniju, samo nekoliko desetina metara od mezarja i legende Lipe, a razborito zbori: „Bile su tu, pored puno manjih, dvije velike lipe, ublizu – ma, dva čojka ih nisu mogla obgrliti, napose. Kad li jednu posječe oko 1939. godine, za stare Jugoslavije, neki Hasib Makar, imao je

Nekoliko je nišana, sa nišanskim ornamentima i natpisima u greblju Lipe u Lepenici, veoma zanimljivih, ali najzanimljiviji su pet muških i dva ženska nišana

dobre konje i kola, i poveze ruljke niz selo na pilanu na Usoru, ali se niz Grabik u Matuzićima prevrno, jedva je spasio konje. Nije je trebo sjeći.

Ovde niže Lipa bio je dobar izvor *Jahićka voda,* (nedavno praveći bazen zagrnili su ga), mnogi su Lepenčani a bogami i ja (i kao dijete i kasnije momak) uoči *Jurjeva* u prvi akšam viđali smo plamenove zelene kako liznu iz zemlje, oko izvora vode. I još jednu da ti povelim a vezana je za naš mezar šehid u greblju Lipe. Kažu da se neka bitka vodila na *božijem putu* sa sabljama, davno, na vrh Lepenice, na raskrsnici za Mraviće, na mjestu *jezero,* jednom borcu su odsjekli glavu, ali mu se nije padalo pred neprijateljom pa je oko po kilometra išo bez glave sve do greblja gdje je pao i tu je i danas šehid mezar."

Priča Bejto:„U njivi *jezero* bilo je jedno jezerce oduvijek. Jedne noći, mjesec usjo, oko tri sahata poponoći, neki Huso Suljević, iz Lepenice je bio naišo putom, kad iz jezera izađe prelijepa žena, sa kozijim nogama a insansko tijelo, i kaže mu – Ponesi me! Moraš me ponijeti! Ponese je putem ka greblju Lipe i ona ga upita: – Jesam li teška? Ma, nisi! – on će ti njoj. Kad je bilo kod greblja, po njenoj želji spustio je a ona izvadi iz njedara nešto ko šiš, a vatreno sjajno, kojim je mahala govoreći: - Idi kući, ostao si živ, a kućani su ti pomrli! Kad ono tako je i bilo, sva mu čeljad pomrla! Tih dana mnogo je ljudi još pomrlo".

*

[18]IZ NAJSTARIJE KOMUŠANSKE MATICE 1708 – 1723.
(Arhiv Franjevačkog samostana Kraljeva Sutjeska)

1710. godine

1. 1710. januara na 6., krsti se Ivan sin Petra Markovića i njegove domaćice Lucije iz Komušine, a kum bi Luka Rvaćanin iz **Žabiaka**; o. fra Marian Aljinić.

1712. godine

2. 1712. miseca kolovoza na 12., krsti o. fra Jozif Bilavić kćer Bartola Kovačevića iz **Letinića** i njegove žene Jakovine; kuma bi Jela Lovrenovica iz istog sela; ditetu ime nadi Klara.
3. Na 1712. miseca listopada na 15., krsti fra Jozif Bilavić sina Jure Lončara iz **Ljetinića** i njegove domaćice Lucie; ditetu nadi ime Ilia, a kum bi Ilia Maistorović iz istoga sela **Ljetinića**.

1713. godine

4. 1713. decembra na 13., krsti Ivana o. p. fra Juro Bilavić Matia sina Grge Barićevića iz **Žabiaka** i njegove domaćice Ivane; kum bi Matie Maistorović.
5. Isti dan isti o. fra Juro krsti Ivana sina Ilie Maistorovića iz **Litinića** i njegove domaćice Marie; kum bi Luka Rvaćanin, koi stoi u **Žabiaku**.
6. 1713. miseca decembra na 23., krsti o. p. fra Juro Bilavić Matia sin Grge Bariševića iz **Žabiaka** i njegove domaćice Ivane, a kum bi Matie Maistorović.

1714. godine

7. Isti dan krstio o. fra Juro Bilavić Luciu kćer Frane Gavranovića u **Ljetiniću** i njegove domaćice Kate: kuma bi Agata Luke Rvaćanina domaćica iz **Žabiaka**.

1715. godine

8. Isti dan krsti o. fra Juro Bilavić Petra sina Jure Katića iz Omanske i njegove domaćice Frane; kum bi Luka iz **Žabjaka** Rvaćanin.

1717. godine

9. Isti dan krsti dvoe dice, Andriu sina Grge Baraćevića i njegove domaćice Ivane u **Žabaku**; kuma bi Maria (domaćica) Ilie Maistorovića.
10. Drugo Martina sina Luke iz **Žabaka** i njegove domaćice Agate; kum bi Ilia Maistorović.
11. Na 1717. miseca veljače, krsti fra Juro Bilavić sin Luke, koi stoi u **Žabiaku**, i njegove prave žene Agate; a kum bi Ilia Maistorović koi stoi u **Letiniću**; ditetu nadi ime Martin.
12. Isti dan krsti Ivanu kćer Matia Lončarević i njegova domaćica, a kum bi

18 Andrija Zirdum, Župa Sivša, monografija, Usora, HKD Napredak, 2007. 40-66.

Luka iz **Žabiaka**.

13. Na 1717. miseca veljače na 15., krsti fra Juro Bilavić sina Frane Gavranovića iz **Letinića** i njegove prve žene Kate; kum bi Antun sin Matiev, ditetu nadi ime Mande.
14. Na 1717. miseca veljače na 15., krsti ja fra Juro Bilavić kćer Matia Lončarevića i njegove prave žene N., a kum bi Luka iz **Žabiaka**; ditetu nadi ime Ivana, neka se zna kad je bilo.
15. Na 1717. miseca veljače na 15., krsti o.p. fra Juro Bilavić kćer Luke iz Osivice i njegove prve žene Lucie, a kum bi Juro Lončarević; ditetu nadi ime Klara, kum iz **Alibegovaca**, neka se zna.

1719. godina

16. Eodem die et idem qui supra bap. Rosam filiam Jo: Omansca et eius lagitimae uxoris Chatarinae a Sivsa; patrina fuit Jo: **Žabiaka.**
17. isti fan unapridak krsti Matu sina Nikole Petrovića iz **Alibegovaca** i njegove zakonite žene Mande Mukića iz Sivše; kum bi Ivan iz Omanske.
18. Isti dan krsti Anaštežiu kćer Petra iz Sivše i njegove zakonite žene iz Sivše, kum bi Mata iz **Žabiaka**.
19. Isti dan isti misnik krsti Ilianu kćer Nikole Jurića iz **Alibegovaca** i njegove domaćice Klare; kuma bi Maria Ivanović iz Sivše.

1720. godina

20. na 5. marca krsti f. Jako Zgošćanin Matu sina Luke Markovića iz **Žabiaka** i njegove domaćice Agate; kum bi iz **Ljetinića**.
21. 1720. agušta na 15., krsti fra Auštin Soljanin Mariu kćer Stipana Cvitkovića s Rosulja i njegove domaćice Mande Topola Lovrenaiz Papratnice; kuma bi mati Ana iz **Žabiaka**.
22. 1720. agušta na 15., krsti fra Auštin Sopljanin Ivana sina Jure Lovrenovića iz Ularica, i njegove domaćice Lucie Topala Lovrena iz Papartnice-, kum bi Ilia Maistorović iz **Ljetinića**.
23. 1720. agušta na 15., krsti fra Auštin Soljanin sina Ilie Maistorovića iz **Ljetinića** i njegove domaćice Marie Brašnića iz Prapatnice Stipana; kum bi Luka Žabiačanin iz **Žabiaka**.
24. 1720. agušta na 15., krsti fra Auštin Soljanin Jozipa sina Matia Lončaraveića iz Prapratnice i njegove domaćice Anice iz Bosne; kuma bi Agata Lugačevića iz **Žabiaka**.

1721. godina

25. 1721. miseca travnja na 3., krsti ja fra Jozip Bilavić kćer Matie Gavranovića iz **Letinića** i njegove prave žene Lucie od Maistorovića; ditetu nadi ime Kate, a kuma bi Lucia Lušinica iz **Žabiaka**
26. Na 1721. miseca travnja na 7. , krsti ja fra Joza Bilavić kćer Ivana Lušića

iz **Žabiaka** i njegove prave žene Anice od Maistorovića; ditetu nadi ime Manda, a kuma bi Agata Lučinica iz istoga sela **Žabiaka**, neka se zna.

27. Na 1721. miseca travnja na 7. , krsti ja fra Joza Bilavić kćer Antuna kneza iz **Žabiaka** i njegove prve žene Franeiz Papratnice; ditetu nadi ime Ivana, a kuma Maria Ilinica iz **Letinića**, neka se zna kada upisao.
28. Na 1721. miseca julja krsti fra Juro Bilavić iz **Letinića** i njegove prave žene Kate; kum bi Luka iz **Žabiaka**, ditetu nadi ime Anđelia; bi m(iseca) julja na 21.
29. Na 1721. miseca julja na 22., krsti fra Juro Bilavić kćer Petra s Vukova i njegove prave žene Stažie, kuma bi Agata žene Luke Hraćanina iz Žabiaka, ditetu nadismo ime Ivana. Neka se zna kad je bilo, pisa ja vikar fra Jozip.

1722. godina

30. Na 1722. miseca veljače na 3.,krsti fra Juro Bilavić sina Antuna Maistorovića iz **Letinića** i njegove prave žene iz **Žabiaka**; ditetu da nadi ime Toma, a kuma bi Kate Frane Gavranovića.

1723. godina

31. Na 1723. miseca sičnja 10., krsti o. fra Juro Bilavić sina Ivana iz **Alibegovaca** i njegove domaćice Kate; kum bi Petar Mukić iz Sivše; ditetu ime Petar.
32. Na 1723. mseca veljače 25., krsti o. fra Juro Bilavić kćer Ivana Kneževića i njegove domaćice Ivane, a kum bi Luka iz **Žabiaka**; ditetu ime bi Kata.
33. na 1723. miseca travnja 17., krsti o. fra Huro Bilavić sina Mie Gavranovića i njegove domaćice Lucie, a kum bi Antun iz **Žabiaka**, ditetu ime bi Ivan.
34. na 1723. miseca travnja 20., krsti o. fra Juro Bilavić sinagrge Lovrenovića iz Omanske i njegove domaćice Ivane, a kum bi Matie Maisatorović iz **Letinića**; ditetu ime bi Marko.
35. isti dan krsti o. fra Juro Bilavić kćer Matia Miatovića iz Velike i njegove domaćice Anice, a kuma bi Krištia domaćica Frane Šimića iz **Letinjića**; ditetu ime bi Petruša.

***

Dakle, od 352 upisana krštenja djeteta iz dijela katolika usorske doline iz perioda 1708–1723. godina kapelanije komuške u 35 upisanih krštenja, ili 10%, pominju se mjesta Ljetinić, Žabljak i Alibegovci.

Tekstovi o krštenju obiluju znakovitim zanimljivostima i pravi su istraživački izazovi, kako u lingvističko (fonetskom, morfološkom, sintaksičkom, pravopisnom) smislu, tako i u sverama etničkih kretanja, crkvene hijerarhije, i tako dalje, u trenutku prošlosti, koji se zove 15 godina, od 1708. do 1723. godine, a prije 300 godina.

Naše interesovanje je fokusirano na toponime naseljenih mjesta, koja su najduže bila školsko područje škole u Tešanjci: Ljetinić, Žabljak, Tešanjka, Lepenica, Kraševo, i Alibegovci - u određenom smislu.

Ime današnjeg mjesta Ljetinić se, u najstarijoj komušanskoj matici [19]prvi put spominje 24. augusta 1706. godine i to baš po imenu kako i danas glasi.

Mjesto se imenuje 20 puta, i to po imenu Ljetinić, 7 puta; Letinić, 11 puta; Litinić, 1 puta i Letinjić, 1 puta.

Ime današnjeg mjesta Žabljak spominje se, također, u najstarijoj komušanskoj matici [20]prvi put 2. oktobra 1708. godine pod imenom Žabiak. Ime mjesta se spominje 25 puta, i to kao Žabiak 22 puta, kao Žabjak 1 puta, kao Žabak 1 puta i kao Žabljak 1 puta, 1721. godine.

Međutim, [21]ranije pomene sela Ljetinića i Žabljaka imamo oko 130 godina prije u sidžilu tešanjskog kadiluka iz 1639-1642. godine, kao naseljena mjesta kadiluka: Bukva, Drinčići, **Ljetinić**, Netice (Netaća), Novo Selo, Piljužići, Karadaglije, Rosulje, Ravna i **Žabljak.**

Postoje podaci da su stanovnici Žabljaka, kao i župe Sivša uglavnom Boduli – Dalmatini, to jest da su se doselili poslije 1698. godine. Istraživači, etnolozi, koji su vršili istraživanja u periodu 1983-1985. godine, uočili su da postoji izvjesna podjela hrvatskog stanovništva po porijeklu. Tako Hrvati sa desne strane Usore (sela: Žabljak, Rosulje, Vukovo, Potočani) zovu Hrvate preko Usore (područje župe Sivša) Ćoćani, a ovi njih Bodolani[22].

Ime mjesta Alibegovci, u najstarijoj komušanskoj matici, spominje se 4 puta, [23]prvi put 1717. godine, i to pod čistim današnjim imenom. Kraševo, Lepenica i Tešanjka se ne spominju.

LEPENICA, USORA, KRAŠEVO I LJETINIĆ U SIDŽILU TEŠANJSKOG KADILUKA (1740-1752)

U vrijeme osmanske uprave sidžil[24] je sudski protokol, sudski zapisnik u koji se upisuju sve presude, rasprave, diobe i ostali predmeti iz sudskog postupka, kao i fermani (carski ukazi), berati (carski dekreti kojim

---

19 Prvi pomen se odnosi na najstariju komušansku maticu

20 Isto

21 Glasnik zemaljskog muzeja BiH, Miroslav Niškanović, Porijeklo stanovništva tešanjskog kraja, Sarajevo,1987, 7.

22 Isto.

23 prvi pomen se odnosi na najstariju komušansku maticu

24 sidžil, 2. mn. sidžila tur. (sidžil od lat. sigillum - pečat) sudbeni protokol, sudski zapisnik.

se dodjeljuju zvanja, odlikovanja ili kakva dobra) i valijine bujuruldije (guvernerove naredbe) što stignu na sud. Zbog širokog obima kadijine djelatnosti, šerijatski sidžili predstavljaju prvorazredne historijske izvore za izučavanje ekonomske, pravne, političke, društvene i kulturne historije određenih područja, kao i Osmanske carevine u cjelini.

Sidžil Tešanjskog kadiluka (1740-1752) izgorio je u maju 1992. godine zajedno sa kompletnim fondovima i zbirkama Orjentalnog instituta usljed srpskog raketiranja Sarajeva. Mađutim, sačuvan je prijevod ovog sidžila, koji je načinila mr. Hatidža Čar–Drnda, i objavljen je u izdanju Orjentalnog instituta i na taj način je učinjeno dostupnim obilje raznovrsne historijske građe koje sadrži posebno područja Tešnja i okoline polovinom 18. stoljeća.

L 2/ d10:

Suprug : Ahmed, sin Mustafin. Došao lično.

Supruga:Aiša, kći Ibrahimova. Njen je opunomoćenik Mustafa–hodža, sin Ramadanov. Punomoćstvo je utvrđeno svjedočenjem Hasana, sina Sulejmanova, i drugog Hasana, sina Mehmedova, iz sela **Lepenice**.

Sporazumno su odredili iznos mehri-muedžela: 1500 akči.

Registrovano: rebiul- evvela 1157.(aprila 1744) godine.

Svjedoci čina: Husejn, sudski pozivar, Mumin hodža, iz **Lepenice**.

L 2a/d6:

Suprug: Derviš, sin Alijin, iz sela **Lepenice**. Njegov je opunomoćenik Ismail, sin Alijin, a prema svjedočenju Hasana, sina Sulejmanova, i Ahmeda, sina Hasanova.

Supruga: Fatima, kći Osmanova. Njen je opunomoćenik Hasan, sin Mehmedov. Punomoćstvo je utvrdeno svjedočenjem Mustafe, sina Alijina, i Ibrahima, sina Osmanova.

Mehri-muedžel iznosi: 2000 akči.

Registrovano: 23. rebiul-ahira 1156.(18.6.1743) godine.

Svjedoci čina: Husein, sudski pozivar, Mumin hodža, iz **Lepenice.**

L 38/d3:

Suprug: Salih, sin Ibrahimov, iz tvrđave Doboj. Njegov je opunomoćenik njegov brat Mustafa.

Supruga: Udovica Emina, kći Ahmedova. Došla lično.

Mehri-muedžel iznosi: 2000.

Bivši Eminin muž Salih-baša poginuo je u bici kod Ozije. To su potvrdili Husejn Hadžić, sin Mahmudov, iz Trepče i Ahmed, sin Salihov, iz tvrđave Doboj, a uz svjedočenje saliha koji je umrlog vidio.

Zapisano: 28 muharrema 1159.(20.2.1746) godine.

Svjedoci čina: Alija, sin Alijin, iz **Lepenice**, hadži Alija iz Prusca, sin Ali-

bega iz Prusca, mula Ahmed, sin spahije Mustafe, iz Tugovića, mujezin hadži Mehmed, sin hadži Ibrahimov, imam džamije Hadži Alija, sin Šabanov.

L 38a/d7:

Suprug: Ibrahim, sin Ahmedov, iz [25]**Usore**. Njegov je opunomoćenik Abdulmumin.

Supruga Emina, kći Adilova, iz spomenutog sela. Njen je opunomoćenik Redžep, sin Ramadanov, a svjedoci Husejn, sin Šabanov, i Kanber, sin Kanberov.

Sporazumno su odredili iznos mehri-muedžela: 2000.

Časnog ramazana 1153. (20.11-19.12.1740) godine.

Svjedoci čina: Mula Alija, Husein, sudski pozivar.

L 39/d1:

Suprug: Hasan, sin Džaferov, iz **Kraševa**. Njegov je opunomoćenik Ismail.

Supruga: Kumra, kći Hasanova. Njen je opunomoćenik Ahmed, sin Jusufov, iz Ripne, a svjedoci Mehmed, sin Ahmedov, i Hasan, sin Mehmedov.

Sporazumno su odredili iznos mehri-muedžela: 3000.

Zul–hidždžeta 1153. (17.2.-18.3.1741) godine.

Svjedoci čina: Hasan, kethoda, sufija Husein.

L 39/d7:

Suprug: Alija, sin Alijin, iz **Ljetinića**. Njegov je opunomoćenik Hasan, sin Mustafin, iz Tešnja.

Supruga: Fatima, kći Abdulahova. Njen je opunomoćenik Mehmed, odabaša, sin Hasanov. Punomoćstvo je potvrđeno svjedočenjem Selima, sina Ibrahimova, i Ahmeda, sina Hasanova.

Sporazumno su odredili iznos mehri-muedžela: 4000.

Vjenčanje se dogodilo u drugoj dekadi rebiul-ahira 1154.(26.6-6.7.1741) godine.

Svjedoci čina: Husejn-baša, berber, Ibrahim.

L 41/d6:

Suprug: Husejn, sin Sulejmanov, iz **Lepenice**. Njegov je opunomoćenik Abdulah, sin Abdulahov.

Supruga: Emina, kći Husejnova. Njen je opunomoćenik Hasan, sin Osmanov. Punomoćstvo je potvrđeno svjedočenjem drugog Hasana, sina Sulejmanova, i Mustafe, sina Redžepova.

Mehri-meudžel iznosi: 1000 akči.

Registrovano: spomenutog datuma iste godine.

---

25 Naselje Usora kod Teslića

Svjedoci čina: Ali-aga, Ahmed-efendija, Hasan-efendija, Mustafa, poslužitelj, Husejn, poslužitelj.

L 41a/d4:

Predstavka smjernog dobrožitelja sljedeća je:

Hasan halifa, sih Ahmed-age, iz Nove Palanke u Tešanjskom kadiluku došao je na časni sud i izjavio:

„Tužim Hasana, sina Mehmedova, koji stanuje u istoj kasabi. U blizini spomenute kasabe na rijeci **Usori** zajednički smo sagradili mlin. Brana spomenutog mlina se srušila i trebalo ju je zajednički popraviti. Određenu količinu građe donio sam od svoje kuće. I dok sam se o svemu tome brinuo, spomenuti me je tužio i izjavio da je sagradio branu spomenutom mlinu. Molim da se na sudu utvrdi činjenično stanje, a uz svjedočenje i izjavu mula Ahmed-efendije i mula Ismail-hodže, stanovnika spomenute kasabe.

Vječna je sultanova naredba!"

Napisano:ševvala 1154.(10.12-7.1.1741) godine.

Derviš Ebu Bekir, kadija Tešanjskog kadiluka

L 42/d8:

Suprug: Mehmed, sin Fazlijin iz sela Planje. Njegov je opunomoćenik Ibrahim , sin Muslijin.

Supruga: Saliha, kći Mehmedova, iz **Lepenice.** Njen je opunomoćenik Abdulah, sin Abdulmuminov. Punomoćstvo je utvrđeno svjedočenjem Hasana, sina Mehmedova, i Ibrahima, sina Sulejmanova.

Mehri-muedžel iznosi: 2000 akči.

Zabilježeno:zul-kade 1154.(8.1.-6.2.1742) godine.

Svjedoci čina: Prethodni.

L 44a/d2:

Suprug: Ali-baša, sin Alijin, iz Loznice. Njegov opunomoćenik je hadži Sulejman-efendija.

Supruga: Hava, kći Husejnova, iz sela **Lepenice**. Njen opunomoćenik je Alija-baša iz istog sela. Potvrđeno svjedočenjem Alije, sina Abdurahmanovog, i Ibrahima, sina Sulejmanovog, iz istog sela.

Ugovor i brak sklopljeni: 29. muharrema 1165(18.12.1751) godine.

Mehri-mudžel iznosi: 2000.

L 44a/d4:

Suprug: Ibrahim, sin Alijin, iz sela Potočani. Njegov opunomoćenik je njegov brat Osman spahija.

Supruga: Hakima, kći Mehmedova, iz sela **Lepenica**. Zastupa je brat. Potvrđeno svjedočenjem Ibrahima, sina Alijinog.

***

[26]U Sidžilu Tešanjskog kadiluka (1740-1752) brakovi, ili bračni ugovori, između mladenaca sklapani su, uglavnom, posredstvom opunomoćenika. Ako je mladoženja, suprug, i bio nazočan pred kadijom, mlada je gotovo u pravilu izostajala, ali u sidžilu L 38/d3 udovica Emina, kći Ahmedova došla je lično na vjenčanje, za razliku od njenog supruga Saliha koji je poslao svog opunomoćenika, brata Mustafu.

Dakle, selo Lepenica se spominje u 5 zapisnika, selo Kraševo se spominje samo jednom, selo Ljetinić, također, jedanput, Usora je pomenuta 2 puta, jedanput kao ime rijeke, a jedanput kao ime mjesta kod Teslića. Sela Žabljak i Alibegovci nisu pomenuta.

EVANS U KORAKU USOROM

Artur Džon Evans (1851-1941) je britanski arheolog koji je stekao najveću slavu otkrivanjem mikenske civilizacije na otoku Kreti.

Ophodio je svijet istražujući ga i putopišući.

Iza njega je stajala slava Engleske, najveće moderne imperije svijeta.

Ophodio je u ljeto 1875. godine Bosnu i Hercegovinu, a Usorom hodio početkom augusta te godine.

Evans se u mnogo čemu divi Bosni i žali što nikoga svojim crtežom u to ne može uvjeriti - *kako je ništavna poezija prirode kad se pomoću obične olovke svodi na crno i bijelo* - kaže Evans.

Uzeto u cjelini Evansov putopis je jedno značajno djelo putopisne književnosti. Evans pripovijeda:

[27]Ustali smo i sa novim zaptijom, kojeg nam je odredio mudir, još prije svanuća nastavili put ka Tešnju, starom i nekad glavnom gradu Usore.

Gotovo čitav sat putovali smo dolinom Bosne.

Predio je ovdje savršeno lijep.

Ovdje je drveće mnogo ljepše nego igdje u Bosni gdje smo dosad bili. Visoke topole i veličanstveni hrastovi ukrašavali su sjenkama obale i smaragdne bare. Svuda oko doline uzdižu se niske, šumovite i talasaste planine, ali neočekivano, iznad naše staze uzdigla se čudna stijena od najblistavijeg krečnjaka tako snježnobijela kao mermer sa ostrva Pare. I to baš na mjestu gdje se Usora uliva u Bosnu.

---

26 Kemal Ljevaković, Od Trebića do Trepča, Planjax, Tešanj, 2006, 56.

27 Artur Dž. Evans, Pješke kroz Bosnu i Hercegovinu tokom ustanka avgusta i septembra 1875. Sarajevo, 1973, 129-131.

Tu smo napustili glavni put (uz rijeku Bosnu o.a.) i skrenuli prema Tešnju, pored seoskih ograda, nastavljajući put za neko vrijeme desnom obalom Usore. U kafanama pored puta zadržavali smo se i odmarali dva puta. To su bile jednostavne i grube kolibice: četiri motke držale su krov od lisnatih grana. Tu u hladu, ispod krova, sjedio je kafedžija pored bakarnih posuda, zemljanih testija i divnih malih šoljica, po veličini sličnih običnim vinskim čašama. Jednu stopu visoko iznad zemlje bile su, ispred kolibice, postavljene daske i služile su putniku kao divan za ispijanje crne kafe i za rasijecanje ogromne lubenice na kriške.

Što smo dalje odmicali, na putu su nas sve više iznenađivala jata gotovo pitomih svraka. Dolijetale su neposredno pred nas i, kao domaći golubovi, sačekivale da im se potpuno približimo.

Na putu ka Tešnju napustili smo dolinu tek poslije dva časa pješačenja, a zatim smo se lagano uspinjali uz šumovit greben visok oko 1300 stopa iznad rijeke Bosne. Bukve su ovdje bile sve veće i šuma gustih potkresanih stabala postepeno je prilazila u proplanke bogato obrasle vrijeskom i papraću, te je njihov vrlo prijatan miris opijao kao miris tamjana. Odavde se otvara panorama planinskih vrhova koji čine srce Bosne. U plavoj daljini diže se dominirajuća kupa Vlašić-planine, ali ovdje nema namrgođenih alpskih džinova, glacijalnih mora i zupčastih stjenovitih rogova. Mi smo bili očarani čistotom vazduha, profinjenom ljepotom i prelivima boja koje su treptale sjajem tirkiza, jorgovana, pretežno sa prelivom nježnog crvenila.

Dakle, po svemu sudeći hipotetično je da Evans nije krenuo u Tešanj preko Tešanjke i Žabljaka, već je krenuvši od Ušća uz Usoru skrenuo uz Matuziće ili Kraševo, pa rubom, povrh Lepenice i Mravića, tako drumom do podnožja Trebačkog brda, odakle *1300 stopa iznad rijeke Bosne* posmatra ljepote Bosne do vlašićkih visova, i niz Trepče ka Tešnju.

PODRUČJE ŠKOLE TEŠANJKA U PRVIM POPISIMA STANOVNIŠTVA

Popise katoličkog stanovništva u Bosni i Hercegovini još od 1600. godine pa do 2002. godine, za svoje potrebe, vršila je katolička crkva. Uglavnom biskupi i provincijali su podnosili izvješća o stanju katoličke crkve u svojoj biskupiji, a ono je sadržavalo brojno stanje katoličkih kuća, obitelji, katolika (odraslih, djece), pa i brojno stanje muslimana i pravoslavaca u župi u nekim izvješćima, i tako se dobijala cjelovitija slika o stanju katoličke crkve u Bosni i Hercegovini.

[28]Žabljak u najstarijim popisima:

28 Marić, Franjo, Vrhbosanska nadbiskupija početkom trećeg tisućljeća, Usorski dekanat, Nakladnik: Nadbiskupski ordinarijat vrhbosanski, Vikarijat za prognanike i izbjeglice, Sara-

Tabela 1.

Godina popisa	Broj kuća, katoličkih obitelji	Broj katolika, muslimana, pravoslavaca	Broj odraslih	Broj djece	Izvješće dao
1742.	20	151 katolika	126	25	[a)]fra Pavle Dragičević (izvješće iz 1744)
1768.	12	104 katolika	67	37	[b)] fra Marijan Bogdanić
1813.	53	519 katolika	291	228	[c)] fra Augustin Miletić(zbirno za Žabljak i Omanjsku)
1855.	20 (katol. obitelji)	181 katolika	-	-	[d)] Iz Šematizma Bosne Srebrene (izvješće 1856)
1864.	20 (katol. obitelji)	208 katolika	-	-	[e)] Iz Šematizma Bosne Srebrene (izvješće 1864)
1877.	22(katol. obitelji)	227 katolika	-	-	[f)] Iz Šematizma Bosne Srebrene (izvješće 1877)
1884.	-	212 katolika	-	-	[g)] Iz imenika klera i župa (izvješće 1884)
1910.	-	278 katolika 22 muslimana	-	-	[h)] Iz Šematizma Bosne Srebrene (izvješće 1810)
1931.	-	442 katolika 24 muslimana 8 pravoslavaca	-	-	[i)] Iz Šematizma Bosne Srebrene (izvješće 1932)
1959.	-	682 katolika	-	-	[j)] Iz Šematizma Bosne Srebrene (izvješće 1861)
31.12. 2001.	257 (katol. obitelji)	799 katolika	-	-	[k)] Marić, Franjo, Vrhbos.nadb. počet.trećeg tisućljeća, Usorski dekanat, Nadb.ordinarijat vrhbos, Vikarijat za prog. i izbje, Sarajevo – Zagreb, 2004, 941.

Popis katolika, ponekad i muslimana, i pravoslavaca, katolička crkva je popisivala u svim naseljima koji su pripadali župi, tako je:

- [29]Kraševo 1855. godine imalo 10 katoličkih obitelji i 84 katolika;
- Kraševo 1864. godine imalo je 3 katoličke obitelji i 32 katolika;

jevo – Zagreb, 2004, 938-941.

a) MDCBiH,1742/68, str. 59-61.

b) MDCBiH,1742/68, str. 186-189.

c) KDAM1813 (Franjevački vijesnik, godina XXXIX, broj 4, travanj 1932, str. 116.)

d) SCH1856, str. 31.

e) SCH1864, str. 37.

f) SCH1877, str. 103-104.

g) IME1885, str. 25-26.

h) IME1910, str. 78.

i) SCH1932, str. 110-111.

j) ŠEM1961, str. 41.

k) Marić, Franjo, Vrhbosanska nadbiskupija početkom trećeg tisućljeća, Usorski dekanat, Nakladnik: Nadbiskupski ordinarijat vrhbosanski, Vikarijat za prognanike i izbjeglice, Sarajevo – Zagreb, 941.

29 Marić, Franjo, Vrhbosanska nadbiskupija početkom trećeg tisućljeća, Usorski dekanat, Nakladnik: Nadbiskupski ordinarijat vrhbosanski, Vikarijat za prognanike i izbjeglice, Sarajevo – Zagreb, 941.

- Kraševo 1877. godine imalo je 1 katoličku obitelj i 9 katolika;
- Kraševo 1931. godine imalo je 56 katolika, 4 grkokatolika i 348 muslimana;
- Lepenica 1931. godine imala je 13 katolika, 3 grkokatolika, 5 pravoslavaca i 470 muslimana;
- Kraševo 1959. godine imalo je 77 katolika.

Župi Žabljak 2004. godine pripadaju sljedeća naselja: Barići, Kraševo, Lepenica, Medakovo, Mravići, Rakovice i Žabljak.

Iz popisa stanovništva tešanjskog kraja, a prema popisu stanovništva iz 1879. godine [30]Lepenica, Kraševo, Žabljak i Ljetinić su imali žitelja, kako slijedi:

Tabela 2.

Mjesto	Muslimana	Srba	Hrvata	Svega	Godina popisa
Lepenica	255	4	-	259	1879.
Kraševo	227	-	-	227	1879.
Žabljak	10	-	213	223	1879.
Ljetinić	81	-	-	81	1879.
Svega	573	4	213	790	1879.

Ukupno sva četiri sela prije 130 godina imala su 790 stanovnika, koliko danas, ili je to doskoro, imala sama škola u Tešanjci đaka. Približan broj žitelja imali su Kraševo i Žabljak, a Lepenica je imala tridesetak stanovnika više.

*

Seosko muslimansko stanovništvo je bilo brojno i uglavnom su to težaci koji su obrađivali sopstvenu zemlju.

[31]Pored toga jedan broj muslimanskog stanovništva je 1885. godine bio u statusu kmetova. To su bili: Ahmići iz Ljetinića; Sadikovići, Mahmutovići, Dilberi iz Oraš Planja; Đulići i Ćosanovići iz Đemilić Planja; Hodžići, Planinci, Hakići, Mujčinovići, Huremovići iz Kaloševića; Planjac, Bobarić, Šabanović iz Bobara i drugi.

*

U popisu stanovništva u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca sa 31. januarom 1921. godine naseljena mjesta koja gravitiraju školi u Tešanjci izgledala su

30 Glasnik zemaljskog muzeja BiH, Miroslav Niškanović, Porijeklo stanovništva tešanjskog kraja, Sarajevo,1987, 2.
31 Glasnik zemaljskog muzeja BiH, Miroslav Niškanović, Porijeklo stanovništva tešanjskog kraja, Sarajevo,1987, 16.

ovako[32]:

Tabela 3.

Naseljeno mjesto	Broj domaćinstava	Broj stanovnika		Svega	Godina popisa
		M	Ž		
Lepenica	76	202	177	379	31.1.1921.
Kraševo	55	167	167	334	31.1.1921.
Žabljak	73	205	202	407	31.1.1921.
Ljetinić	21	73	71	144	31.1.1921.
Svega	225	647	617	1264	31.1.1921.

Komparirajući ovaj popis i popis prije 42 godine iz 1879. godine konstatacije su sljedeće:
- u sva četiri sela stanovništva je više za 474 stanovnika ili u procentu 60 %,
- u Lepenici je više za 120 stanovnika ili u procentu 46,33%,
- u Kraševu je više za 107 stanovnika ili u procentu 47,13%,
- u Žabljaku je više žitelja za 184 ili u procentu 82,51%,
- u Ljetiniću je više za 73 žitelja, u procentu 90,12%,
- muških je više nego ženskih za 30 stanovnika ili u procentu 2,37% i
- u Žabljaku je broj muških i ženskih identičan.

[33]U popisu stanovništva iz1961. godine struktura stanovništva je drugačija:

Tabela 4.

Mjesto	Muslimana	Srba	Hrvata	Svega	Godina popisa
Lepenica	892	20	20	932	1961.
Kraševo	909	13	87	1009	1961.
Žabljak	89	23	794	906	1961.
Ljetinić	399	-	1	400	1961.
Svega	2289	56	902	3247	1961.

Zbirno stanovnika u Lepenici, Kraševu, Žabljaku i Ljetiniću 1961. godine bilo je 3247 što je u komparaciji sa popisom iz 1921. godine, 40 godina poslije, više za 1983 stanovnika ili 2,57 puta.

U Lepenici broj stanovnika je porastao za 553 ili 2,46 puta, u Kraševu za 675 žitelja ili 3,02 puta, u Žabljaku za 499 žitelja ili 2,23 puta, a u Ljetiniću za 256 stanovnika ili 2,78 puta.

Prema popisu stanovništva sa 1. januarom 1979.godine struktura domaćinstava i broj stanovnika na školskom području škole u Tešanjci je

32 Popis stanovništva u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca, 31.januara 1921, Sarajevo, 1924, 115-116

33 Glasnik zemaljskog muzeja BiH, Miroslav Niškanović, Porijeklo stanovništva tešanjskog kraja, Sarajevo.1987, 16.

sljedeća[34]:

Tabela 5.

Naseljeno mjesto	Lepenica	Kraševo	Žabljak	Ljetinić	Svega	Godina popisa
Broj domaćinstava	239	168	207	97	711	1.1.1979.
Broj stanovnika	1197	909	997	531	3634	1.1.1979.

U odnosu na popis iz 1961. god., prije 18 godina, pokazatelji govore sljedeće:
- broj stanovnika na škol. području se povećao za 387 žitelja, u proc. za 11,92%,
- u Lepenici se broj stanovnika povećao za 265, u procentu 28,43%,
- u Kraševu, zanimljivo, broj žitelja je manji za 100, u procentu 10%,
- u Žabljaku je broj žitelja veći za 91, u porastu za 10,04 % i
- u Ljetiniću više je stanovnika za 131 ili 32,75%.

PODRUČJE ŠKOLE TEŠANJKA I OPĆINA TEŠANJ
u popisima socijalističke Jugoslavije

Naime, aprila 1995. godine u izdanju Državnog zavoda Republike Hrvatske izašla je publikacija pod naslovom *Stanovništvo Bosne i Hercegovine narodnosni sastav po naseljima,* i iz nje su preuzeti zanimljivi [35]statistički podaci, o popisima stanovništva općine Tešanj sumarno i naselja školskog područja škole Tešanjka, i iskazani su u sljedećim tabelama[36]:

Tabela 6.

Godina popisa	Ukupno stanov. općina Tešanj	Hrvati	%	Musli-mani	%	Srbi	%	Jugosla-veni	%	Ostali	%
1948.	24000	-		-		-		-		-	
1953.	26428	-		-		-		-		-	
1961.	29182	-		-		-		-		-	
1971.	34693	7603	21,9	24200	69,8	2692	7,8	39	0,1	159	0,5
1981.	43692	8548	19,6	30653	70,2	3152	7,2	939	2,1	400	0,9
1991.	48480	8929	18,4	34941	72,1	3071	6,3	1047	2,2	492	1,0

Komparirajući podatke popisa stanovništva općine Tešanj iz 1948. godine i

34 Dr. Salamon Konforti, Naseljena mjesta u SR BiH sa stanjem 1. januara 1979. godine, Sarajevo, 1979, 253, 235, 500, 266.

35 Stanivništvo Bosne i Hercegovine narodnosni sastav po naseljima, Državni zavod za statistiku Republike Hrvatske, Priredili: prof. dr. Jakov Gelo, Marinko Grizelj, mr. Anđelko Akrap, Zagreb, travanj 1995, 7, 11, 22, 242-244, 414.

36 Korištena je sljedeća statistička dokumentacija: za popis 1948. godine Knjiga I i IX, SZS, Beograd; za popis 1953. godine Knjiga XIII, XIV i XV, SZS, Beograd i Imenik naselja Bosne i Hercegovine, RSZ SRBiH, Sarajevo; za popis 1961. godine Knjiga X i XI , SZS, Beograd; za popis 1971. godine Knjiga VI, VII i VIII, SZS, Beograd; za popis 1981. godine Knjiga I, popisne dokumentacije br.1, 3 i 70, SZS, Beograd i Statistički bilteni br. 74, 84, 86 i 111, RZS SRBiH, Sarajevo; i za popis 1991. Statistički bilten br.234, DSZ BiH.

podatke popisa, nakon 43 godine, iz 1991. godine da se zaključiti da je indeks rasta stanovništva na općini 202, a poredeći rezultate dvaju popisa iz 1981. godine i iz 1991. godine indeks rasta je 111, a samo nakon 10 godina. Naseljena mjesta područja škole Tešanjka u popisima stanovništva:

Tabela 7.

Naselja	1948.	1953.	1961.	1971.	1981.						1991.					
					UKUPNO	Hrvati	Muslimani	Srbi	Jugoslaveni	Ostali	UKUPNO	Hrvati	Muslimani	Srbi	Jugoslaveni	Ostali
Ljetinić	285	327	409	531	656	8	638	-	9	1	749	5	738	-	5	1
Žabljak	619	692	863	997	1913	942	133	31	93	14	801	674	41	14	41	31
Lepenica	695	803	969	1197	1481	5	1462	2	9	3	1382	6	1360	3	3	10
Kraševo	488	618	1010	909	1193	134	949	3	34	73	1218	58	1086	6	61	7
Tešanjka	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1047	424	495	23	64	41

Treba reći da se podaci popisa stanovništva iz 1961. godine neznatno razlikuju po izvoru *Glasnik zemaljskog muzeja BiH, Miroslav Niškanović, Porijeklo stanovništva tešanjskog kraja, Sarajevo, 1987.* iskazan u tabeli 4. i izvora *Stanivništvo Bosne i Hercegovine narodnosni sastav po naseljima, Državni zavod za statistiku Republike Hrvatske, prof. dr. Jakov Gelo, Marinko Grizelj, mr. Anđelko Akrap, Zagreb, 1995.* iskazan u tabeli 7, razlike su u Ljetiniću za 9 žitelja, u Žabljaku za 43, u Lepenici za 30 i u Kraševu za 1 žitelja. Razlika žitelja Kraševa iz popisa 1961. i 1971.godine u 99 žitelja manje mogla bi biti u iseljavanju Cigana, koji su na Starom Kraševu imali svoje naselje od desetak i više kućica, a trag njihovog bitka je cigansko groblje koje je donedavno posjećivao poneki njihov potomak, a stariji pričaju da im je tu sahranjen jedan od ciganskih predvodnika - Ceribaša.

Stalno stanovništvo Republike Hrvatske rodom iz Bosne i Hercegovine, općina Tešanj u cjelini, i mjesta sa područja škole Tešanjka - pojedinačno:

Tabela 8.

Mjesto	Godina popisa 1991.					
	Ukupno	Hrvati	Muslimani	Srbi	Jugoslaveni	Ostali
Ljetinić	12	2	10	-	-	-
Kraševo	24	8	13	-	1	2
Lepenica	24	3	15	1	-	5
Žabljak	88	84	-	-	2	2
Tešanjka	7	4	2	-	-	1

Svega sa podr. škole Tešanjka	155	101	40	1	3	10
Općina Tešanj	1983	1181	466	176	57	103

Dakle, po popisu stanovništva iz 1991. godine stalnih stanovnika Republike Hrvatske a da su rodom iz općine Tešanj je 1983 žitelja, a samo s prostora škole Tešanjka je 155 žitelja.

Popis stanovništva od 31.3.1991. godine dvanaesti je popis stanovništva Bosne i Hercegovine proveden po načelima moderne statistike. Četiri su popisa provedena po zakonskoj regulativi Austro-Ugarske (1879., 1885., 1895. i 1910.), dva po zakonskoj regulativi Kraljevine Jugoslavije (1921. i 1931.) i šest po zakonskoj regulativi socijalističke Jugoslavije (1948., 1953., 1961., 1971., 1981. i 1991. godine).

Općina Tešanj je po popisu iz 1991. godine imala površinu 223 km² sa 217,4 stanovnika po km² i 47 naseljenih mjesta.

Teritorijalne promjene u naseljima Kraševo, Lepenica, Žabljak i Tešanjka u odnosu na teritorijalno stanje popisa 1981. godine je sljedeće:

- Kraševo, umanjeno izdvajanjem dijela koji je s dijelovima izdvojenim iz naselja Lepenica i Žabljak spojen u novo naselje Tešanjka (Sl. l. SRBiH, 24/85),
- Lepenica, umanjena izdvajanjem dijela koji je s dijelovima naselja Kraševo i Žabljak spojen u novo naselje Tešanjka (Sl. l. SRBiH, 24/85),
- Žabljak, umanjen izdvajanjem dijela koji je s dijelovima naselja Lepenica i Kraševo spojen u novo naselje Tešanjka (Sl. l. SRBiH, 24/85) i
- Tešanjka, novo naselje nastalo izdvajanjem dijela iz naselja Lepenica, Kraševo i Žabljak (Sl. l. SRBiH, 24/85).

TEŠANJKA I PRUGE

Jedna od posljednjih saobraćajnica izgrađenih za turske vladavine, oko 1864. godine, a građena je kulukom, je i put Tešanjka – Bukva – Tešanj, a dotle se putovalo preko Žabljaka i Marin-Hana.

Henr-Rener, u knjizi *Herceg Bosnom uzduž i poprijeko,* navodi kako je 1895. godine iz Doboja vojničkom poštom „dobrom cestom“ skrenuo u Tešanj. Dugi put od 19,6 km prešli su, kako kaže, za 2 sata i 45 minuta.

Odmah po završenoj okupaciji Bosne i Hercegovine 1878. godine austrougarska vojska je počela obimne radove na popravci i izgradnji puteva. [37]Godine 1881. počela je izgradnja pruge Slavonski Brod–Doboj–

37 Mustafa Ćeman, Hronologija Tešnja i okolice, Tešnjak, privredno kulturni informator, Tešanj, 1989, 128-129.

Teslić-Pribinić, a završena je 1886. godine.

[38]Polovinom 1897. godine počela je raditi uskotračna šumska pruga Usora(Doboj)-Pribinić. Sa stanice Usora pruga je išla na zapad dolinom rijeke Usore do Teslića, a od Teslića je išla uz cestu do Pribinića. Ukupna dužina pruge bila je 40,8 km i bila je vlasništvo Ministarsta šuma i rudnika. U početku je korištena isključivo za izvoz drveta i uglja. Kompletna trasa pruge bila je na području tadašnjeg tešanjskog sreza.

Početkom 1900. godine ova pruga počela je da obavlja i javni (putnički) saobraćaj. Izgrađene su željezničke stanice u Tešanjci, Jelahu i Vrelima, a voz je stajao, kad je imao putnika, duž cijele linije ako je u blizini bilo neko manje naselje.

U *Ćiri* (kako je sa simpatijama zvan u narodu) bile su tri putničke klase. U prvoj klasi sjedišta su bila tapacirana, a u drugoj klasi drvena. U trećoj klasi uopće nije bilo sjedišta. Bio je to obični teretni vagon koji je imao krov. Naime, kada je vrijeme bilo lijepo, najveći broj putnika, bez obzira na njihovo imovno stanje, putovao je trećom klasom. Vožnja je trajala dugo, a vrijeme je brže prolazilo u takvom vagonu. Ljeti su se mlađi i nestašniji putnici rado penjali na krovove vagona što je uvijek izazivalo glasnu reakciju i prijetnje konduktera.

Robu iz Usore (Doboj) do Tešnja do pojave *Ćire* zapregama su prevozili u Tešanj prijevoznici , a poznati prijevoznici, rabadžije, iz tog perioda bili su iz :

- Tešnja: Salih Agić, Salko Sejmenović, Atif Terzić, Hamid Bukvić;

Miting u Tešanjci povodom početka radova na izgradnji pruge Tešanjka-Tešanj, april 1951.

38 Rifat Kantić, Iz povijesti saobraćaja tešanjskog kraja, Tešanjski almanah, 2000, 177-181.

- Šija: Mustafa Kruško, Mustafa Fatimić, Hasan Sejdić i Ismet Hasanić,
- Kraševa: Meho Agić i Mitar Šundro;
- Lepenice: Bećir Kurtić;
- Medakova: Osmo Jusić, Alija Prnjavorac, Mujo Subašić;
- Vukova: Hasan Galijašević, Husein Brkić, Mustafa Hrvić, Salih Hrvić i Kosta Šimić;
- Žabljaka: Salih Bukvić.

U vrijeme hodočašća na Kondžilo 15. augusta, Ministarstvo saobraćaja je davalo hodočasnicima, koji putuju željeznicom, popust od 12. do 17. augusta, ali samo do i od željezničke stanice Usora, jer pruga Usora-Teslić nije bila u njegovoj nadležnosti. Župski ured u Komušini je zakupljivao za hodočasnike poseban voz sa Usore. Cijena vožnje [39]*od Usore do Teslića i natrag plaćala se samo 6 Din, a na redovitoj vožnji košta, III razred, 18 Din, a IV razred za tamo i amo 11 Din, sa Tešanjke 5 Din, sa Jelaha 4 Din, i te karte treba čuvati, jer se s njima badava vraća do one stanice odakle se i pođe.*

Putnike za Tešanj, koji bi siđi s voza u Tešanjci i Jelahu sačekivali su fijakeristi koji su zimi vozili sahonama. Ovim poslom su se bavili Avdo Agić, Osman Agić, Salko Bukvić, Jovo Sunarić, Beščo Ajanović, i drugi.

Aprila 1951. godine na tešanjskom srezu počeli su radovi na izgradnji pruge normalnog kolosijeka Tešanjka - Tešanj, u dužini 7,15 km. Formiran je štab akcije (sjedište mu je bilo u Tešanjci) čiji je komandant bio Vahdet Smailbegović, a intendant Tahir Turalić. Trasa ove pruge urađena je do iza Medakova, i na tome se stalo, zbog nedostatka sredstava i spoznaje o promašenosti tog poduhvata. Na dijelove te neralizovane trase pruge može se i danas naići. Pored omladine u izgradnji su učestvovale i frontovske brigade, radnici iz tadašnjih preduzeća i sreski službenici. O potrebi izgradnje pruge Tešanjka - Tešanj razmišljalo se i mnogo ranije. U početku protiv gradnje ove pruge nisu postojale nikave osobite zapreke. Na početku radova na pruzi u Tešanjci je održan 1951. godine veliki miting.

U dva izvještaja Štaba za gradnju pruge Tešanjka-Tešanj donose se zanimljivi podaci:

U jednom izvještaju SONF-a od 25.IV1951.godine stoji *Danas je 28 frontovaca iz Tešnja radilo na prugi u Medakovu, učinak rada je 40m³ zemljanog nasipa. Najbolji na radu bili su: Školjić Numan, Denjalič Hasan, Fetibegović Mehmed, Muftić Muhamed i Škapur Numan, za Štab Galijašević* (u potpisu).

U drugom izvještaju br:72 od 13.VII1951. godine stoji *Podnosim izvještaj za 11. i 12.VII o.g.*

11.VII radili su članovi NF-a iz Tešnja,njih je bilo 152 a učinak je bio 2400m² skinuta humusa. Na radu bili su dobri:Galijašević Mahmut, Galijašević Alija,Maličević Adem, Deljkić Mahmo, Deljkić Diba, Deljkić Haša, Ajanović Hidajeta, Hodžić Osman, Agić Adem, Brka Osman, Deljkić Rasim, Mandžukić

39 Vjesnik dekanije usorske, Godina II, Sarajevo, kolovoz, 1937, broj 8, 79

Akifi, Agić Ajiša. Istog dana radili su iz Lepenice kojih je bilo 32, a učinak 48m³ zemljanog nasipa. Na radu su bili dobri Salkić Meho, Krdžalić Hakija, Skulić Salih, Alibalić Bećir;Ahmić Muhamed, Ahmić Huso i Aličić Ramo. 12.VII radile su Karadaglije, bilo ih je 46, a učinak je 92m³ zemljanog nasipa. Na radu bili su dobri Kalabić Melva, Bešo Salih, Mumionović Bećir, Softić Muharem, pečat Štaba (potpis nečitak).

POSLIJE PRVOG SVJETSKOG RATA

Poslije prvog svjetskog rata, nova država, Kraljevina Srba, Hrvata i Slovenaca, je veoma malo radila na tome da podiže saobraćajnice, tamo gdje ih nije bilo, pa su tako i sela u cijelom tešanjskom srezu ostala na onome što su imala još u vrijeme austro-ugarske vlasti. Jedina industrijska privreda bila je u Tesliću, a što se tiče teritorije današnje tešanjske općine jedini radnici bili su željezničari zaposleni na uskotračnoj pruzi Doboj – Teslić, na željezničkim stanicama Karuše – Tešanjka – Jelah – Unkić i Vrela. [40]Tada je na teritoriji Tešnja živjelo oko 53000 stanovnika.

U vrijeme post *Obznane*, u teškim političkim uvjetima, u Tešnju i tešanjskim selima živjelo se mirno, bez uzbuđenja, pa i u sve većem siromaštvu. Žandarmi i policija budno motre na svakoga, pa tako u maju 1921. godine prate distribuciju lista „Glas slobode“ i javljaju da ga je ponovo počeo dobijati Suljo Kahvić i vlakovođa i željezničar Dušan Vuković u Tešanjci.

Cjelokupni javni saobraćaj obavljao se fijakerima i običnim konjskim zapregama, i to redovito, više puta u toku dana, kada su se putnici mogli prevesti do željezničkih stanica u Jelahu, Tešanjci i Usori.

U Vjesniku Dekanije usorske u broju 6 – 7. od mjeseca srpnja 1937. godine na strani 72. u rubrici *Vijesti* objavljena je vijest iz žabljačke župe: [41]Novu trgovinu otvorio je na Tešanjci Vaclav Tušla, pitomac Hrv. Radiše. Ima dućan mješovitom robom na mjestu, gdje je prije bio Zadružni dućan. Sam početak ove vijesti *novu trgovinu* asocira da postoje već jedna ili dvije trgovine i da je to još jedna, ili, pak, asocijacije idu da je na mjestu nekadašnjeg dućana otvorena nova trgovina.

Napredne ideje, borbene, antirežimske, antifašističke, zaokupljaju omladinu i kasnije početkom II svjetskog rata pod vođstvom Huse Hodžića mladići su išli biciklima do Maglaja, Žepča, Novog Šehera, Teslića ili Usore da se nađu sa vršnjacima i da tamo okupe radnike, zanatlije i druge.

40 Hozić, Advan, Tešanj i tešanjski kraj 1918 – 1945, 10
41 Vjesnik Dekanije usorske, Sarajevo, srpnja 1937, broj 6 – 7, 72

DRUGI SVJETSKI RAT

Bombardovan je Beograd, Sarajevo, neprijateljski avioni nisu letjeli iznad Tešnja, proglašena je Nezavisna država Hrvatska. U nekim selima tešanjskog sreza, duž komunikacije Doboj – Teslić, bilo je slučajeva da su vojnici jugoslavenske vojske ostavljali svoje oružje i opremu, a vojnici iz tih sela su kriomice dolazili kući sa oružjem.

Tokom augusta 1941. godine ustaške vlasti su pristupile formiranju tzv. seoskih straža u muslimanskim i hrvatskim selima, a za povjerenike su određeni muhtari i knezovi u tim selima.

Krajem 1942. godine i početkom 1943. godine jedinice 1.proleterske brigade su se pojavile na prostoru Vitkovci-Mrkotić-Džemlić Planje i 2. januara su rušile prugu Jelah-Teslić i cestu Jelah-Tešanj sprečavajući njemačko-ustaško-domobranske snage u prodoru prema Tesliću, i nanijevši joj mnogo drugih napada i poraza. Za događanja u prvoj polovini januara 1943. godine u Tešanjci i okolini vezana su dva dokumanta:

- jedan je dokument narodnooslobodilačkog pokreta – [42]*2. januara 1943. Naređenje Štaba 1.proleterske divizije Štabu 1.proleterske brigade o zatvaranju pravca od Tešnja i Doboja, rušenju željezničke pruge Jelah-Tešanjka i čišćenje Komušine i drugih sela od ustaške milicije.* (Zbornik, tom IV. knj. 9. dok.br. 13)
- a drugi je dokument Nezavisne države Hrvatske- [43]*16. januara 1943. Drugi domobranski zbor izvještava da su partizani 15/16.1. zauzeli Tešanjku kod Doboja i Zarobili Zadrovića zapovjednika 5.satnije željezničke stražarske bojne, sa 24 domobrana, te da je napad na Teslić 16/17.1. odbijen.* (Arhiv VII, knj.17, dok.br. 17/1-26)

Poslije odlaska proleterskih jedinica, Nijemci i ustaše krenuli su da se za pretrpljene poraze osvećuju nad golorukim stanovništvom. Prvo su u selu Mrkotić upali folksdojčeri iz „Princ Eugen" divizije i naredili da se ispred džamije iskupe svi muškarci stariji od 15 godina. Istovremeno su u Ramićima palili kuće, štale i hambare, tako da je cijela mahala izgorjela. Ukupno su Nijemci u selu sakupili 216 muškaraca, među kojima je bilo i dosta djece. Sve su ih, sa oružjem"na gotovs", postrojili u dva reda i protjerali do Jelaha, gdje su ih pod stražom i na mrazu ostavili da čekaju 6 sati, a zatim ih protjerali do Tešanjke i tu potrpali u stočne vagone pa odvezli u Doboj. Dok su promrzli ljudi pješačili prema Tešanjki, k njima su, po cijenu da i sami budu uhapšeni, pristupali ljudi iz Ljetinića, Žabljaka, Lepenice i doturali im hranu i suho voće. Pohapšeni ljudi su zadržani u dobojskom zatvoru mjesec dana. Izgladnjele i

42 Regesta dokumenata o srednjoj bosni u NOB 1941-1943. Prnjavor, 1971, 57.
43 Regesta dokumenata o srednjoj bosni u NOB 1941-1943. Prnjavor, 1971, 252.

zarobljene Nijemci su ih najprije postrojili i protjerali pješice do Tešnja.[44]

U noći 25/26. jula 1943. dva bataljona 2.krajiške brigade i dva bataljona 5.kozarske brigade izvršili su dotad najefikasniji napad na Tešanj, Jelah i Tešanjku, mada taj napad nije krunisan oslobađanjem Tešnja. Prvo je I. bataljon 5.kozarske brigade u 01 sat 26. jula, sa dvije čete, poslije kratkotrajne borbe, likvidirao stražu na željezničkoj stanici u Tešanjki. Zarobljena su četiri domobrana, a zaplijenjene 3 puške, 500 metaka i manje opreme. Dvije čete 2.bataljona 5.kozaračke napale su i uporište u Jelahu, ali ga nisu uspjele likvidirati.[45]

Za 25. juli 1943. godine i mjesto Tešanjku sa okolinom vezana su dva dokumenta:

- jedan je dokument narodnooslobodilačkog pokreta - [46]*25. jula 1943. Izvještaj Štaba 12.divizije o akciji 2.brigade i dva bataljona 5.brigade 25. jula na Tešanj, Jelah, Tešanjku i na prugu Doboj-Teslić-Blatnica.* (Zbornik, knj. 15, dok. br.148)
- a drugi je dokument Nezavisne države Hrvatske- [47]*25. jula 1943. Župska redarstvena oblast u Tuzli izvještava da su manje grupe partizana došle 25/26.7. u Alibegovce, dok im se glavnina nalazi oko Tešnja, željezničkih stanica Tešanjka i Jelah; uništili su željezničku prugu od Karuša prema Tešanjci i Vrelima i odsjekli Teslić od ostalih garnizona.* (Arhiv VII, knj.158, reg.br.48/7-1)

Prije formiranja tešanjsko-teslićkog odreda u borbene redove stigli su u nekoliko grupa, organizovano, „kanalom“ preko Hamde Đonlagića u Kaloševiću, novi borci iz Tešnja. Prvo je došla grupa u kojoj su bili Osman Mulabdić, Ibro Kahvić i Nikola-Kolja Matković. Istim putem stizale su i druge grupe.[48]

Značajna uloga tešanjsko-teslićkog odreda je u obnovi narodnooslobodilačkih odbora na tešanjskom srezu, koji su bili formirani krajem 1941. godine, da bi zbog opasnosti i pritisaka prestali sa radom. Potrebe jedinica, koje su makar i nakratko boravile u selima, bile su takve da se morala uspostaviti veza sa stanovništvom i tada su privremeno, bez ponovnih izbora, bili aktivirani neki raniji odbornici koji su nazivani i povjerenici. Tako je iznova angažovan u Ljetiniću Emin Agić, u Lepenici Redžo Kurtić, u Novom Selu Mujo Hasičić, u Šijama Huso S. Omić, i tako dalje.

U napadu na Veliki Prnjavor, od prve pucnjave poginuo je Tešnjak

44 Hozić, Advan, Tešanj i tešanjski kraj 1918-1945, 77
45 Hozić, Advan, Tešanj i tešanjski kraj 1918-1945 , 85
46 Regesta dokumenata o srednjoj bosni u NOB 1941-1943. Prnjavor, 1971, 93.
47 Regesta dokumenata o srednjoj bosni u NOB 1941-1943. Prnjavor, 1971, 277.
48 Hozić, Advan, Tešanj i tešanjski kraj 1918-1945, 97-99.

Nikola-Kolja Matković, koji je stupio u 12.krajišku brigadu u augustu 1943. godine. Bio je sin Stefana Steve Matkovića koji je 1920. godine u Rusiji bio učesnik oktobarske revolucije, a u Tešanj se sa ženom Avgustinom Vladimirovnom Šiškinom i sa trogodišnjim Koljom vratio u Tešanj.

U novembru 1943. godine okupatori su na prugu Derventa–Doboj–Sarajevo prebacili 1.kozačku konjičku diviziju. To su poznatim *Čerkezi*, koji bezobzirno zagorčavaju život stanovništvu u dolinama rijeke Usore i Bosne.[49]

Najveći broj naoružanih neprijateljskih formacija u tešanjskom srezu pripadao je muslimanskoj miliciji u selima. Stvarane su da bi štitile sela od četnika, te formacije muslimanske milicije bile su faktički u službi okupatora i ustaških vlasti. U tešanjskom srezu najpoznatija formacija te milicije zvala se *Zeleni kadar*, a sjedište joj je bilo u Raduši, gdje je bio i zapovjednik Edhem Hadžalić. Manje jedinice te formacije bile su u Mrkotiću, Kaloševiću, Planjama, Lepenici, Miljanovcima i Trepču.

Osamnaesta hrvatska brigada je u noći 3. jula 1944. godine rušila prugu između Jelaha i Teslića u dužini 7 km. Narednog dana stigla je i 5. kozarska brigada koja je u noći 3/4. jula u brzom naletu razbila neprijateljska uporišta Alibegovci i Putnikovo brdo prema Doboju, te Sivši i Tešanjki. Neprijatelj se najupornije branio u Jelahu, ali je u zoru 4. jula savladan. Istog dana porušeno je 10 km pruge, tri mosta, telefonsko-telegrafske linije između stanice Tešanjka i Jelah, a spaljene su i zgrade tih željezničih stanica. Tako je neprijateljski garnizon u Tesliću bio odsječen od Doboja. I narednih pet dana vode se borbe, 5.kozarska brigada je na liniji Alibegovci-Lepenica i uporno odbija napade njemačih i domobranskih snaga koje pokušavaju da od Doboja prodru prema Tesliću. U isto vrijeme opkoljenom garnizonu u Tesliću pomoć u municiji i opremi šalju avionima. Uz komunikaciju Tešanjka – Jelah – Teslić angažovano je i civilno stanovništvo, pa je izvršeno temeljito rušenje svih bunkera i drugih objekata za odbranu. Od 12. jula pa nadalje punih 15 dana neprijateljske snage iz Doboja (jedinice 1.lovačkog zdruga i 13.SS *Handžar divizije*) nastojale su da izvrše prodor prema Tesliću, ali su nailazile na snažan otpor jedinica 5. kozarske brigade koje su uporno branile svoje položaje na liniji Omanjska–Putnikovo brdo–Alibegovci–Lepenica. U tim borbama 5. kozarska brigada je imala 23 poginula i 25 ranjenih boraca.[50]

Jedan sat iza ponoći 22/23. jula 1944. godine Tešanj je prvi put oslobođen ali za kratko, do 27. jula. U novom vojnopolitičkom kontekstu početkom septembra noću 9/10. septembra 1944. godine počelo je novo oslobađanje Tešnja, poslije opsade, oslobodioci su ušli u tvrđavu, a grad Tešanj dočekao svoj dan konačnog oslobođenja. Formirana je Komanda

49 Hozić, Advan, Tešanj i tešanjski kraj 1918-1945, 100 i 103.
50 Hozić, Advan, Tešanj i tešanjski kraj 1918-1945, 118 i 119.

mjesta koja organizira zaštitu kroz straže u Jelahu, Stanarima, Križu, Tešanjki i Vitkovcima.

Tešanjsko-teslićki odred oslobađa 4. septembra Teslić, a 21. slavonska brigada napala je u Alibegovcima domobransku pukovniju i pomjerila je do Karuša i Makljenovca.

Tajni dogovor u Tešanjci

Poslije uspješne tajne saradnje, i tajnog dogovora na Ravnama u kući Mahmuta Galijaševića, u prvom oslobađanju Tešnja, sa zapovjednikom tvrđave, domobranskim satnikom Muharemom Dedović, u punoj mjeri ispoljit će se dobro organizovani ilegalno obavještajni rad na dogovoru u Tešanjki za oslobađanje Doboja.

U dobojskom garnizonu, među oficirima 6.opsadnog zdruga i 1.lovačkog zdruga nalazilo se dvadesetak već pridobijenih za NOP i samo su čekali da dobiju zadatak, šta treba da učinu, odnosno kada će da pređu u redove NOVJ. Jedan od najvažnijih saradnika NOP-a u Doboju bio je pukovnik Asim Tanović, zapovjednik 6. posadnog zdruga. Iz veze s njim nastala je inicijativa da se domobranske jedinice u Doboju bez upotrebe sile prevedu u NOVJ, a pojedinci koji to ne žele da se razoružaju i puste da idu svojim kućama. Inicijativa je prihvaćena i trebalo je operativno dogovoriti. Preduzete su sve potrebne mjere da se organizuje sastanak predstavnika Štaba divizije i domobrana iz Doboja. Taj sastanak je održan 6. septembra 1944. godine u blizini Tešanjke, gdje su pukovnika Asima Tanovića i pukovnika Slavka Telarevića, zapovjednika 5.topničkog sklopa (artiljerijskog diviziona), s kojima je bio i Nedžmudin Alagić Nedo, sačekali komandant divizije Đurin Predojević i politički komesar Simo Tadić sa obavještajnim oficirima Oljača Vojinom i Žujić Vojislavom. Na sastanku su utvrđene sve pojedinosti. U Doboju su se tada nalazile pored pet domobranskih jedinica i druge neprijateljske jedinice (2.rezervna bojna, njemački odsjek za osiguranje „D“ i njemački školski bataljon), te jedinice treba razoružati prije nego što se ostvari prelazak domobranskih jedinica na stranu NOVJ. U tom razgovoru bilo je dosta natezanja zbog zahtjeva domobranskih oficira da njihove jedinice poslije prelaska na stranu NOVJ ostanu kompaktne i da se ne razoružavaju. Na takav zahtjev komandant i komesar divizije odmah nisu mogli pristati, ali je na kraju to u načelu prihvaćeno. Bilo je dogovoreno da jedinice divizije 9. septembra u 21,30 časova započnu s napadom tako što će ispaliti po nekoliko metaka preko domobranskih položaja oko Doboja, a domobrani će odgovoriti na isti način, što bi značilo da su neposredno prije toga razoružali ustaše i Nijemce i da prelaze na stranu NOVJ. Međutim, poslije povratka u Jelah komandant divizije Đurin je zatražio, i Štab se saglasio, da se dogovor iz

Tešanjke izmijeni utoliko što bi napad trebalo započeti 8. septemba u 21,30 časova, tačno 24 časa ranije. Obavještajac poručnik Vojo Žujić, preobučen u domobransku odjeću na motociklu, otišao je u Doboj i s tim upoznao pukovnike Tanovića i Telarevića. Ipak, nije bilo sve onako kako je bilo dogovoreno. Nijemci i ustaše su pružili žestok otpor a pristigla im je i pomoć pa se jedinice Divizije povlače 9. septembra poslije 15 časova prema Tešnju. U Doboju su tada na stranu NOVJ prešle znatne domobranske snage kao i u Derventi, oko 2150 domobrana s naoružanjem.[51]

Četvrtog oktobra, iz Doboja je izašlo oko 60 ustaša, koji su pošli ka Sivši i Omanjskoj, ali su naišli na bataljon 18.srednjobosanske brigade koji ih je vratio ubivši trojicu ustaša. Sutradan su ustaše u još većem broju nastupile prema Sivši potisnuvši 1.bataljon 18.srednjobosanske brigade, ali je naišao 4.bataljon i ustaše su preko Alibegovaca ponovo vraćene u Doboj. Od tada za duže vrijeme nema na tešanjskom srezu vojnih akcija. Nastaje vrijeme političkog rada, i po selima, organizovanje nove narodne vlasti, izbori za seoske NOO i slično.

[52]Kulturno-umjetničke grupe narodnooslobodilačke vojske 14. i 18.srednjobosanskih brigada, su na oslobođenim prostorima Tešnja 1944. i 1945. godine okupljenom stanovništvu predstavljale kulturno-zabavni program. Tako je to bilo i u Prnjavoru, Tesliću, Tešnju, Stanarima, Raduši, Jelahu, Kaloševiću, Tešanjci.

U februaru 21.1945. godine, u 23 sata, bio je veliki napad na ustaše i domobrane na položaje u Sivši, Alibegovcima, Ularicama, Makljenovcu, Karušama i Visokoj Glavi. Dio snaga 18. srednjobosanske brigade, u to vrijeme, je stalno bio na terenu Alibegovci - Tešanjka, a kasnije snage 14. brigade, 4.bataljon, bile su na liniji Lepenica - Žabljak. Krajem marta 14. brigada odlazi sa tešanjske teritorije i do kraja rata jedinice će biti samo u prolazu.

Željeznički saobraćaj na relaciji Usora–Tešanjka–Jelah-Pribinić, za vrijeme drugog svjetskog rata funkcionisao je u svim segmentima. Manja rušenja pruga počinjena od ustanika na pojedinim dijelovima brzo su popravljena.

Poginuli borci u NOB-i

Lepenica-Kraševo

Tabela 9.

Red. br.	Prezime, očevo ime i ime	Godina rođenja	Nacio-nalnost	Stupio je u NOV	Poginuo je
1.	Hopić /Mustafe/ Husein	1922.	Musliman	15.9.1944.	januar, 1945.
2.	Mujezinović /Šabana/ Mustafa	1922.	Musliman	15.9.1944.	oktobar, 1944.
3.	Mešić /Šabana/ Mehmed	1923.	Musliman	15.9.1944.	juli, 1945.
4.	Djedović /Redže/ Husein	1908.	Musliman	dec.1944.	februar, 1945.

51 Hozić, Advan, Tešanj i tešanjski kraj 1918-1945., 127 i 128.
52 Pozorište u Tešnju 1865 – 1953 – 1983, 31.

5.	Suljević /Muje/ Mustafa	1926.	Musliman	20.10.1944.	mart. 1945.
6.	Krkalić /Emina/ Smajo	1925.	Musliman	15.9.1944.	mart. 1945.
7.	Malešak /Adema/ Salih	1925.	Musliman	15.9.1944.	decembar,1944.
8.	Dubaravac /Sejde/ Hamdija	1914.	Musliman	7.9.1944.	1944.
9.	Dubravac /Ibrahima/ Mujo	1919.	Musliman	15.9.1944.	Umro kod kuće posl. rata 1945.
10	Krkalić /Mehmeda/ Ramo	1921.	Musliman	15.9.1944.	mart. 1945.
11	Mališić /Meše/ Omer	1915.	Musliman	15.7.1944.	15.1.1945.
12.	Šarić /Tadije/ Ivo	1924.	Hrvat	1943.	12.3.1945.

Poginuli borci u NOB-i

Žabljak-Ljetinić Tabela 10.

Red. br.	Prezime, očevo ime i ime	Godina rođenja	Nacio-nalnost	Stupio je u NOV	Poginuo je
1.	Hadžan /Smaje/ Kasim	1913.	Musliman	1.1.1944.	3.8.1944.
2.	Jozić /Nike/ Ivan	1912.	Hrvat	aug.1944.	sept.1944.
3.	Penava /Peje/ Pejo	1926.	Hrvat	oktob.1943.	mart. 1945.
4.	Hadžan /Muje/ Mujo	1921.	Musliman	30.09.1942.	30.08.1945. u Doboju

Prva rasvjete na Tešanjci

Tešanjka je imala javnu električnu rasvjetu prije svih njenih okolnih mjesta. Naravno, osvijetljeno je bilo samo njeno najuže jezgro, od drvenog mosta na rijeci Tešanjki do Doma, Škole i Željezničke stanice, sa tanjirastim sijalicama na nekoliko drvenih bandera.

Zanimljiva su kazivanja starijih mještana Tešanjke, Skopljak Ahmeta i Jurišić Stjepana o prvoj rasvjeti i razglasu u Tešanjci. Sve je to razveo i mini centralu konstruisao Mahmut Redžović, jedan od prvih električara i rukovodilaca tešanjske elektro-mreže, i to u Joskića mlinu, koji je bio smješten na desnoj obali rijeke Usore stotinjak metara iznad alibegovačkog mosta. Mlin je tokom dana mljeo kukuruz, pšenicu, ječam, raž...a sa prvim sumrakom proizvodio je struju za rasvjetu Tešanjke. Mlinari koji su tada radili u Joskića mlinu bili su Pero i Anto Jurišić, ali moguće i drugi. Prema kazivanju takav sistem elektro-rasvjete funkcionirao je oko 1951-1953. godine.

U Tešanjci je u to vrijeme funkcionisao i javni razglas. Razglasna stanica je bila smještena u Domu, a mreža od nekoliko zvučnika je bila raspoređena ispred Doma. Javno ozvučenje je emitovalo javne govore državnika, prijenose nogometnih utakmica reprezentacije Jugoslavije, rodoljubive pjesme, koračnice, značajne vijesti...a ljudi bi se okupili, sjedeći po pruzi što stojeći na platou ispred Doma, i slušali.

Asfalt umjesto Ćire

U pedesetim godinama na tešanjskom području čine se napori da se dalje unapređuje zanatstvo, poljoprivreda , trgovina, saobraćaj, a neke zanatske radionice će postepeno prerasti u mala industrijska preduzeća, kao

što su Stolarsko preduzeće Tešanjka u „Ukus"...[53]

Uskotračna pruga Usora-Pribinić radila je do proljeća 1968. godine, kada je ukinuta zbog nerentabilnosti. Posljednju paradnu vožnju, ispraćenu sa sjetom i uzmahanim rukama ljudi uz prugu, *Ćiro* je imao 1. aprila 1968. godine. *Ćiro* je prevezao, između ostalih putnika i na stotine učenika koji su u Doboju završili srednju školu i mnogo mladenaca i svatova koji su se vjenčavali između dva voza u Jelahu i Tešanjci. Tračnice i pragovi uskotračne pruge Usora - Pribinić, zarasli u travu, dignuti su 1968-1969. godine, kada je modernizovan i asfaltiran put Doboj-Teslić-Banja Luka.
Jedna konzervirana *Ćirina* lokomotiva ostala je na platou u centru Doboja kao sjet na uske pruge i vrijeme lagane vožnje, sa puno dima i pisaka lokomotive.
[54]Pristupilo se izgradnji savremenog asfaltnog puta Doboj–Tešanjka–Teslić, 1968-1969. godine. U 1974-1975. godini pristupilo se i modernizaciji puta Tešanjka–Tešanj.

S U D NJ A N O Ć

[55]„Dvadesettreća julska noć 1976. godine.
Pomislio sam.
Čekajući Sudnji dan, dočeka smo Sudnju noć.
Sutradan.
Strašna vododerina.
Kataklizma.
Osmoro ljudi utopljeno."

[56]Pakao u ponoć

Petak, 23. jula 1976. godine. Crni petak za tešanjski kraj. Za Tešanjku, naselje s nešto više od hiljadu žitelja, pogotovo.

S prvim mrakom - kiša. Jaka. Iz vedra neba. I iz neba i iz zemlje. Prolom. Ljudi uznemireni. Najava nesreće. Onda sirena zajauka. Vatrogasci, milicija, ljudi - svi hrle prema Tešanjci.

Pred novim hotelom u Tešnju dvojica Sarajlija se bore da spase automobil. Neko povika da je u Tešanjci najgore. Da je bujica odnijela most preko rijeke, odsjekla ga takoreći. Cijelo naselje pod vodom.

I mrtvih ima!

Subota, 24. juli.

53 Alija, Galijašević, Ekonomske prilike i bankarstvo u tešanjskom kraju kroz historiju, Tešanj, 1999, 128.

54 Katalog tešanjske privrede 1998-1999, Tešanj, Planjax, 50-56

55 Ljevaković, Kemal, Rat-rane moje duše, Tešanj, Planjax, 2005, 120

56 Tešanj ljeta 1976, Alija Galijašević, Rifat Kantić, Smail F. Terzić,Narodni univerzitet Tešanj, 12

Dan tmuran sav u crnom. Nikada do danas Tešanjka nije imala toliko ljudi, i nikada toliko tuge. Najviše su ucviljena rodbina Safeta Ćehajića. Osmoro mrtvih. Kakva tuga.

[57]Tragedija Tešanjke

Čuveno po dobrim i vrijednim ljudima, po bujnim voćnjacima i plodnoj ravnici, naselje Tešanjka, nadomak, s jedne strane Doboja, a sa druge strane Tešnja, postalo je od sinoć poprište stradanja. Opustoši ga istoimena riječica Tešanjka, gotovo nečujni, oveći potok, pojačan sinoć provalom oblaka. Naglo porasla među brdima, negdje još kod Tešnja, za oko četiri metra iznad svoje normale, Tešanjka se cijelim tokom svom svojom silinom i bijesom pred ponoć sručila u pospano selo i već u prvom naletu odnijela osam života, mnogo stoke i objekata i sve stečeno ljudsko dobro koje se našlo među zidovima muljem i vodom zalivenih kuća, odnese i život stoosmogodišnje starice Have Ibrahimkadić, o kojoj neki dan pročitasmo kao o, vjerovatno, najstarijem žitelju ovog kraja i život tačno stotinu godina mlađeg Nevzeta Ibrića...

Osvanu jutro. Stravična slika Tešanjke. Do juče naselje crvenih krovova, zgusnuto i ušoreno s hiljadu stanovnika koje se da obuhvatiti jednim pogledom, danas je vododerina. Tešanjka je danas beživotna.

Sve se vinulo na obližnje humke. Samo poneki mještanin, ispijen i okamenjen, kao u snu, prebire po mulju neupotrebljive ostatke svog pokućstva.

[58]Pola metra do smrti

Radnik-invalid Hakija Srkalović, stigao je 23. jula oko 12 sati u Doboj. Bio je u banji, u Mađarskoj, liječio se. U te ponoćne sate, po kiši i nevremenu, taksijem, kojim je upravljao Mirosalv Arsenović, išli su dvadestak kilometara na sat.

Vidio sam Lukinu gostionicu i kao kroz maglu natpis *Tešanjka*, priča Hakija. Vozač zaustavio auto. Rekao bih da je pola *forda* bilo na mostu, a pola izvan njega. U kolima je bio i moj prijatelj Muhamed Kadušić. Uzeo on ženu i djecu, do pasa u vodi, hrve se, nadjačava, vidim ja to...Most samo što nije potopljen. I ja se nekako izvučem iz kola. Dva-tri metra sam se borio sa vodom, a onda strahovit tresak – Ode most! I automobil! Hakija, ničeg se više ne sjeća. Drugi pričaju da ga je Muhamed unio u kuću Hasana Maglića., tamo je vele grlio djecu, buncao, a sutradan pronašao stvari u automobilu stotinjak metara od mosta. Da su produžili put samo koju sekundu tragedija iz Tešanjke bila bi mnogo veća. Smrt je izbjegnuta za pola metra.

57 Paravac, D. Tragedija Tešanjke, „Oslobođenje" 26. jula 1976.

58 Tešanj ljeta 1976, Narodni univerzitet Tešanj, 18.

[59]Ljudske žrtve

Osim materijalne štete koja se cijeni na preko 200 miliona dinara u nabujaloj Tešanjki našlo je smrt devet lica, i to:

Hadžira Ćehajić iz Novog Sela (29 godina), zatim njene kćerke Hajrija (9 godina), Hanča (4 godine), i Zekija (dvije i po godine); smrt je u mutnoj vodi našao i šestogodišnji Nevzet Ibrić i devetogodišnji Nedžad Tokmić, a voda je odnijela i stoosmogodišnju Havu Ibrahimkadić. Od posljedica julske poplave podlegao je nakon petnaestak dana i Agan Ibrahimović (36 godina) iz Medakova.

Škola i poplava

[60]Školi je pričinjena velika šteta. Uništen je priručni magacin, oštećene sve prizemne prostorije, uništena je biblioteka, kabineti, oprema za đačku kuhinju, koja je bila nova, i asfaltirani školski poligoni za fizičku kulturu, bukvalno su bili poorani, vododerina.

Neposredno poslije poplave pa sve do početka školske 1976/1977. godine na sanaciji posljedica radilo je svaki dan od 10 do 60 radnika škole. Najveći broj radnika bio je angažovan od 6. do 8. augusta, 65, 60 i 40 radnika, a u ostale dane su radile manje grupe u kojima je bilo u prosjeku 10 radnika. Ukupan broj radnih sati koje su dali radnici škole na sanaciji posljedica poplave iznosio je oko 3.150 radnih sati.

U toku poplave bez stanova su ostali radnici škole: Hasan Bećirević, Alija Hodžić, Sofija Čular, Miroljub Deletić, Tibor Rac, Milena Matić, Ljubica Vidojević i Nada Milić.

Sindikalna podružnica škole je dodijelila skromnu pomoć navedenim radnicima. Radnicima škole Hasanu Bećireviću, Sofiji Čular i Aliji Hodžić je dodijeljen stambeni kredit u iznosu po 13.000,00 dinara za sanaciju i dovršenje kuće.

Za ostale radnike nađen je privremeni smještaj, dok ne bude iz sredstava solidarnost i drugih sredstava izgrađen stambeni objekat u Tešanjci.

Početkom septembra završeno je saniranje učioničkog prostora u prizemlju nove škole, bez mokrog čvora. Pošto je bila ozbiljnija rekonstrukcija stare škole ista nije bila završena i spremna za početak nove školske godine. Sredstva za sanaciju učioničkog prostora u prvoj fazi sanacije bila su obezbjeđena dijelom iz Republičkog zavoda za izgradnju školskih objekata u iznosu oko 153.000,00 din. a ostalo je obezbjedila škola iz svojih sredstava.

Posljedice julske poplave bile su zaista velike. Ukupna šteta u školi Tešanjka procijenjena je na iznos od 4.144.440,00 novih dinara.

---

59 Tešanj ljeta 1976, Narodni univerzitet Tešanj, 19.

60 Ljetopis škole Tešanjka

***

Ime rijeke Tešanjka datira,
vjerovatno, od kako rijeka teče od grada po imenu Tešanj.
Na raskrsnici puteva: južno za Tešanj i uza Žabljak, zapadno za Teslić, istočno ka Doboju, te lokalnih puteva sjevreno uza Sivšu i Alibegovce i istočno za Lepenicu a sve u ravnini ušća rijeke Tešanjke u rijeku Usoru, nicale su u prvim mahovima - željeznička stanica, nekoliko kuća, most preko rijeke Tešanjke (prvo drveni preko kojeg je išao i voz, pa betonski), pa gostiona, te dućani, obućarska i brico radnje, škola, mekteb, pekara, stolarska radnja, matični ured, dom, zadružni magazin, pošta...
I, tako.
Oko željezničke stanice Tešanjka,
škole Tešanjka,
pošte Tešanjka,
matičnog ureda Tešanjka,
ponicaše kuće - popunjavala se vremenom raskrsnica u cjelovitije naselje i dospje se od imena rijeke i imena oficijelnih institucija do imena naselja Tešanjka, koje je (sedamdesetih i osamdesetih godina XX vijeka) jedno vrijeme kao centar uvezivalo u jednu cjelinu Ljetinić, Žabljak , Lepenicu i Kraševo, u Mjesnu zajdnicu Tešanjka.
Najstariji pomen imena Tešanjka, a da se ne misli na rijeku, kojeg ova monografija donosi je iz 1919. godine - svjedočanstvo sa pečatom *Narodne osnovne škole Tešanjka.*
Naseljeno mjesto Tešanjka je definisano 1985. godine odlukom koja je objavljena u Sl. listu SRBiH 24/85 i u popisu stanovništva 1991. godine Tešanjka je imala ukupno 1047 stanovika.
Ima jedna jezička zanimljivost
koja se uvriježila u govor ne samo Tešanjke i njenih okolnih sela već i tešanjskog i dijelom dobojskog kraja koji se naslanja na ovaj kraj.
Iako je Tešanjka u nizini, ko u krilu svoje okoline, gotovo u pravilu u govoru ljudi čuje se *idem na Tešanjku, bio sam na Tešanjci, čekaj me na Tešanjci, završio sam školu na Tešanjci, radim na Tešanjci, proslava na Tešanjci (27. jula), bila sam na pijaci na Tešanjci* ..., dakle prijedlog za mjesto *na* (koji označava da se neko ili nešto nalazi iznad nekoga ili nečega)
je uz ime Tešanjka umjesto prijedloga *u*.
Pred dilemom se je - norme pravopisanja ili govorna ustaljenost.

***

Dakle, ovaj *Usorski povijesni kroki* je imao u svojoj tendenciji da opservira prošlost i njena događanja, u prostoru koji gravitira školi Tešanjka, u njenim osnovnim crtama, u cilju rasvjetljavanja i stvaranja opće historijske

predodžbe u kojoj su se pojavljivali prvi obrazovani ljudi, nastajala jedna škola - te ostvarivala svoj razvoj, ali i rasvjetljavanju ponaosob, u doticajima, socijalne, kulturološke, nacionalne, patriotske, vjerske, obrazovne...svere kroz prošlost.

Prirodnom kataklizmom, koju je doživjela Tešanjka i škola u Tešanjci, 23/24. jula 1976. godine, kada se vrijeme determinisalo na Tešanjci deceniju i više dugo, kao vrijeme prije i vrijeme poslija poplave, završava se ovo poglavlje u uvjerenju da se u nakani dobrim dijelom uspjelo.

POGLAVLJE II

ZA MLADOSTI VATRENE I ŽIVE
KO SVOJ RAZUM ZNANJEM NE UKRASI
ZAPLAKAĆE NA GROBU PROŠLOSTI
KAD MU STANU BEHARATI VLASI.

Dr. Safet-beg Bašagić, 1907.

PRVI ŠKOLARCI I RAZVOJ ŠKOLE U TEŠANJCI

[1]Osnovno obrazovanje i odgoj
ima fundamentalni značaj za razvoj ličnosti,
za kulturni, društveno-ekonomski progres društva.
Temelj je edukativnog procesa,
koji se odvija kroz cijeli život suvremenog čovjeka i pretpostavka je
civilizacije.

PRVI ŠKOLARCI

O počecima pismenosti, prvim đacima i školama, školskog područja škole Tešanjka, koje se s vremenom mijenjalo ali i obuhvatalo naseljena mjesta: Tešanjku, Ljetinić, Žabljak, Lepenicu, Kraševo, Šije i Sivšu, te Medakovo, Novo Selo, i Alibegovce samo u odeređenom smislu, nije moguće govoriti izolirano, već u kontekstu početaka pismenosti u srednjem vijeku usorske banovine, odnosno župe Usora, pa za turske vladavine, nahije i kadiluka, te kotara za austrijske vladavine, odonosno sreza sve do 1955. godine, i poslije oćina Tešanj, Usora i Doboj jug.

Naime, u novojugoslavensko vrijeme, iz četverorazredne osnovne škole Alibegovci, koja je bila školsko područje dobojske škole, škola Tešanjka je, zbog blizine, preuzimala učenike u V razred gotovo u cijelosti, a iz Medakova i Novog Sela, koja nisu bila školsko područje Tešanjke zbog prevelike udaljenosti, u školu Tešanjka dolazio je u više razrede samo jedan dio učenika četverorazredne škole u Medakovu.

[2]O počecima pisemnosti u ovim krajevima ostalo je malo pouzdanih tragova. Nema sumnje da je bilo podučavanja podmlatka ali i stanovništva u širem smislu, jer se u jednom pismu iz 1685. godine pored ostalog navodi:[3]U Bosni ima više žena i čobana koji znaju čitati i pisati, što se jedva da naći u Zadarskoj nadbiskupiji.

Međutim, pouzdano se može pretpostaviti da su i u ovim krajevima počeci pismenosti i kakvog-takvog školstva vezani za potrebe, vjerskih zajednica, crkve i sveštenstva. U srednjem vijeku u usorskoj župi pominju se dva samostana u kojima se, za pretpostaviti je, učila i pismenost i da je postojao neki vid obrazovanja. Turske vlasti su uvidjele neophodnost širenja pismenosti i radi učvršćivanja vjere kod onih koji su prihvatali islam. Zbog toga se uz džamije otvaraju brojni mektebi, škole za najnužnije vjerske pouke. Ove škole su prvobitno radile u džamijama, a kasnije se za njih grade posebne zgrade. Mualimi – učitelji u mektebima bili su i sami oskudne naobrazbe.

1 Mehmedalija, Bajrić i prof. dr. Marko, Stevanović; *Direktor, pomoćnik i pedagog u školi*, ITP R&S, Tuzla, 1999, 355.
2 Momčilo Spasojević, Školstvo tešanjskog kraja, Tešanj, 1985.
3Mitar Papić, Školstvo u Bosni i Hercegovini 1878-1919, str.28.

[4]Gazi Ferhad-beg je osnovao 1557. godine u Tešnju DAR-AL-QUR'AN (medresu-školu II stupnja), naravno i prije mekteb (osnovnu školu).

Već 1639. godine u Doboju je otvorena Mualim-hana (učiteljska škola), doduše podatak datira sa upitnikom. Te godine muderisi (profesori) u Tešnju su bili Mustafa Čelebija, Kurt Alija i Hadži Alija, a mualimi (učitelji) izvjesni Mustafa (u Kaloševiću), te Abdulmumin, Ibrahim i Husein (u Plužicima tj. Piljužići). Godine 1761. u Tešnju je postojala Hadži Muhamedova muallimhana (učiteljska škola).

Nosioci pismenosti i prosvjete uopšte kod katoličkog stanovništva bili su sveštenici-franjevci. Oni su i prvi osnivači škola u Bosni i Hercegovini. Možda je jedna od franjevačkih škola postojala i u samostanu Sv. Juraja u Tešnju. Centar prosvjetnog i crkvenog života katoličkog življa u tešanjskoj nahiji bio je u župi Komušina, a od 18. vijeka i u Sivši.

Godine 1842. nekoliko dana je na Sivši boravio fra. Ivan Franjo Jukić, "radi ustrojstva župne knjižnice".

Iz župe Sivša, oduzimajući župe franjevcima i dodjeljujući ih svjetovnim svećenicima, izdvaja se [5]župa Žabljak 1863. godine i obuhvata sela Cerovac, Čifluk, Jelah, Kraševo, Mravići, Potočani, Rakovice, Rosulje, Tešanj grad, Tugoviće i Vukovo. Od tada župa Žabljak ima svoju maticu i kroniku. [6]Samostalnom župom proglašena je 1884. godine. Odvajanjem pojedinih naselja od župe Žabljak 1975. godine utemeljena je nova kapelanija, poslije župa Jelah.

Stara župna crkva u Žabljaku, o kojoj postoji i fotozapis, je sagrađena 1873. godine, deset godina poslije odvajanja od župe Sivša.

[7]Prvi župnici samostalne kapelanije i župe Žabljak su:

Redni broj	Ime župnika	Vrijeme službovanja
1.	fra Jeronim Zečević	1863 – 1872.
2.	fra Nikola Jerković	1872 – 1874.
3.	fra Ilija Nedić	1874 – 1877.
4.	fra Marko Orkić	1877 – 1879.
5.	fra Petar Arelić, župnik	1879 – 1886.
6.	fra Ambroža Rajković	1886 – 1888.
7.	fra Petar Tolić	1888 – 1890.

4 Mustafa Ćeman, Hronologija Tešnja i okolice, Tešnjak, privredno kulturni informator, Tešanj, 1989, 107.

5 Marić, Franjo, Vrhbosanska nadbiskupija početkom trećeg tisućljeća,Nakladnik: Nadbiskupski ordinarijat vrhbosanski, Vikarijat za prognanike i izbjeglice, Sarajevo – Zagreb, 2004, 938, 939.

6 Međutim, Mustafa Ćeman u Hronologiji Tešnja i okolice u knjizi *Tešnjak, privredno kulturni informator*, na strani 130. navodi da je "Osnovana župa Žabljak 1893. godine.

7Arhiva župskog ureda Žabljak

8.	fra Matija Mišković	1890 – 1895.
9.	fra Marko Baotić	1895 – 1898.
10.	fra Franjo Nikolić	1898 – 1899.
11.	fra Juraj Ćosić	1899 – 1900.
12.	vlč. Franjo Jurić	1900 – 1920.
13.	vlč. Ilija Dominović	1920 – 1921.
14.	vlč. Ivan Ev. Kulier	1921 – 1933.
15.	vlč. Stjepan Kočiš	1933 – 1941.
16.	vlč. Zvonimir Blažun	1941 – 1944.
17.	vlč. Mato Ivandić	1944 – 1949.

Poznati su i župnici župe Žabljak i iz druge polovine XX vijeka, iz skorijeg vremena. Ima jedna mala kolizija dva izvora kod službovanja vlč. Ivana Ev. Kulier, koji se ne slažu u jednoj godini službovanja pomenutog župnika.
[8]Godine 1920. u Žabljaku je bio župnik Ivan Ev. Kulier, rođen 1895. godine, rodom iz Maglaja – prema Vjesniku dekanije usorske od ožujka 1937. godine broj 3. i 34; a prema Arhivu župskog ureda Žabljak župnik Ivan Ev. Kulier službu u župi Žabljak započinje 1921. godine.

U školama pravoslavnog stanovništva u Bosni i Hercegovini najčešće se učila samo elementarna pismenost s poukom iz pravoslavne vjere. Obično se nije znalo ni kada počinje ni kada se završava školska godina, a učiteljski kadar je najčešće i sam bio s niskim obrazovanjem. Pravoslavna škola je osnovana 1833. godine. Tek od polovine 18. vijeka može se govoriti o organizovanoj nastavi u tim školama. Vojislav Bogičević u knjizi "Istorija razvitka osnovnih škola u Bosni i Hercegovini od 1463. do 1981. godine", zabilježio je: "Prije početka 19. vijeka, po nekim podacima, osim Sarajeva, u više mjesta u Bosni radile su srpske škole. Tako se spominje Livno, Tešanj i Modriča".
[9]Jedan od prvih učitelja, čije ime znamo, Srpske pravoslavne škole u Tešnju je Lazar Jovanović koji 1835. godine iz Žepča prelazi u Tešanj i potpisuje se sa "učitelj tešanjski". Izvjesni Tošo Drašković bio je učitelj u Tešnju 1848-1853. godine, a 1853. godine učitelj Pravoslavne škole u Tešnju bio je Petar Šarkić, 1860. godine učitelj Simeon Kostić, 1861. učitelj Radenković i 1865. godine Stevo Petranović.

U Tešnju je 1838. godine rođen muderis i prosvjetitelj Mesud ef. Smailbegović, profesor pjesnika Muse Ćazima Ćatića.

[10]U Tešnju su 1856. godine postojale tri medrese (škole II stupnja), a deset godina kasnije 1867. godine na tešanjskom kadiluku škola je bilo

8 Vjesnik dekanije usorske, Godina II, Sarajevo, ožujak, 1937, broj 3, 34.
9Mustafa Ćeman, Hronologija Tešnnja i okolice, Tešnjak, privredno kulturni informator, Tešanj, 1989, 122-126.
10 Isto

muslimanskih 18, sa 1030 đaka (810 učenika a 220 učenica); – pravoslavnih škola bila je 1 sa 19 učenika. Već 1871. godine škola na tešanjskom kadiluku bilo je muslimanskih 21 škola, ali sa nešto manje đaka nego li ranije, 973 đaka (910 je muških i 63 ženskih); pravoslavnih su 2 škole sa 64 đaka (52 muških i 12 ženskih).

Polovinom 19. vijeka turske vlasti su otpočele s reformom školstva po evropskom uzoru. Te škole su se zvale ruždije i po programu su odgovarale tadašnjim građanskim školama u Evropi, pa su ih, pored muslimanske, mogla pohađati i hrišćanska djeca. Pripremala je đake za niža administrativna zanimanja. U "Sarjevskom cvijetniku" od 11. marta 1872. godine u jednom članku se kaže da u Tešnju radi ruždija "te je u njoj uspjeh učenika i trud učitelja dostojan pohvale". Godine 1868. muftija Mustafa Šefki Užičanin je uvakufio vrijednu biblioteku, a 1870. ustanovljena je u Tešnju i kiraethana (čitaonica).

Škola na tešanjskom kadiluku 1873. godine bilo je: muslimanskih 10 škola sa 1170 đaka (1000 muških i 170 ženskih); kršćanskih škola i crkava 10 sa 114 đaka (101 muških i 13 ženskih), a 1876. godine ostao je isti broj škola samo je broj učenika u muslimanskim školama bio veći – 1451 đak (1251 muški i 200 ženskih), broj đaka kršćana ostao je isti.
U Salnamami (kalendaru) Bosanskog Vilajeta za 1877/1878. godinu kaže se da u tešanjskom kadiluku ima 1251 muških i 200 ženskih učenika muslimana i 101 muških i 13 ženskih učenika nemuslimana.

Nema sumnje da je polaznika mekteba, a za pretpostaviti, i polaznika medrese, i ruždije bilo iz Lepenice, Kraševa, Novog Sela, Medakova, Ljetinića, Šija, ali podataka o tome teško da ima, a Tešanjska medresa radila je negdje do 1925. godine. Zadnji muderiz bio je hadži Salih Kahvić.

Džemat Lepenica – "je prvobitno, obuhvatao Lepenicu i okolna sela: Matuziće, Kraševo, Mraviće, Alibegovce, Tešanjku, Ljetinić, Novo Selo, dijelom Medakovo, pa i dijelom Šije", prenose kazivanja svojih očeva i djedova Lepenčani: Bekrić (ef.Mehmed) hadž. Sefer (1941), Begić (Mustafa) Avdo (1940), Kurtić (Alije) Bajro (1938), Muminović (Halil) Halil (1946), "imala je Lepenica tri mekteba (na Brdu, u Hamzićima i u Bedacima) i svaki je mekteb imao svog mutevelиju, ali bio je i džematski mutevelija. Prvi mekteb je izgrađen na Brdu, u njemu je djecu učio Mehmed ef. Bekrić a zamjenjivao bi ga ef. Suljo Bedak. Prva džamija u Lepenici je napravljena u Potok Mahali. Bila je riglovana i sa drvenom munarom. Pričalo se da je sva drvena građa za džamiju (s prostora preko Bosne) prevezena preko leda zaleđene rijeke Bosne. Druga džamija je građena na istom mjestu gdje je bila prva, ali je bilo pokušaja, pa i sukobljavanja, da se džamija gradi u mahali Hamzići. I treća džamija je izgrađena na istom mjestu".

[11]Imami džemata Lepenica koji se pamte iz ranijeg perioda su: Mula Salih ef. Aličić (oko 40 godina bio imam u Lepenici), iz Matuzića; Sprečo ef. Mustafa, iz Mravića; Omerbašić ef. Rašid, iz Miljanovaca; Okić ef. Omer, iz Orahovice, Gračanica; Ćeman ef. Šerif, iz Miljanovaca, i dalje slijedom bilješki u ljetopisu džemata. Stariji mještani spominju i pamte Alihodžu Hamzića (Bekrića), pa i kao muteveliju, ali ga ljetopis ne bilježi.
Međutim, na nišanu u mezarju u Lepenici piše "Hamzić hodža Bećir, umro 1270. h. g", što bi u prijevodu bilo 1854. godine, dakle to bi bio stariji lepenički hodža od hodža iz ljetopisnog popisa; ali u dva sidžila tešanjskog kadiluka broj: L 2/d10 od 23. rebiul-ahira 1156.(18.6.1743) godine i L 2a/d6 od rebiul-evvela 1157.(aprila 1744) godine, se spominje hodža Mumin iz Lepenice, kao jedan od svjedoka na sudu, dakle, kako pisani tragovi govore, zasad je najstariji lepenički hodža izvjesni Mumin hodža iz sredine XVIII vijeka, pa Bećir hodža Hamzić iz sredine XIX vijeka.
Po završetku mekteba (osnovne škole), brojni su mladi Lepenčani koji su nastavljali svoje školovanje u medresi (srednjoj školi), i završivši je slijedili značajnu ulogu imama: Bedak ef. Suljo, Mehmedović ef. Alija, Salkičević ef. Adem, hfz. Mešić ef. Husein, Salkičević ef. Mustafa, Mešić ef. Osman, Bekrić ef. Mehmed, Muminović ef. Muharem, Mešić ef. Ahmet, Bekrić ef. Jasmin, Bekrić ef. Almir, Djedović ef. Suljo, Hasak ef. Raif.
Prve hadžije iz Lepenice koje sjećanjem dokučuje Huso Šabanović (1930.) je Bedak hadž. Emin, pa Muminović hadž. Halil, te Muminović hadž. Muharem.
Drugi vid podučavanja omladine, pa i nešto starijih, bio je putem tečajeva koji su organizirani odmah poslije drugog svjetskog rata i u Lepenici, a "držali su ih uglavnom u mektebima Muminović Muharem (1910) - tečaj žena u mektebu Brdo, Bekrić (Mehmed) Osman (1928), Kurtić Muharem, te Džinalić Husein, a Kasim Salkičević, kao poljoprivredni tehničar, je organizirao u školi Tešanjka predavanja za unapređenje poljoprivrede, voćarstva i slično".

[12]Džemat Kraševo – po pamćenju najstarijih džematlija prvi imami koji su obavljali imamsku službu u džematu Kraševo, koji se, eto pamte, su: Muhamed ef. Pilav oko 1928. godine, Husein ef. Kunalić oko 1938. godine, Mehmed ef. Bekrić 1960. godine, Mustafa ef. Salkičević 1962. godine i za vrijeme njegova službovanja sagrađena je džamija 1968. godine. Sjećanja dopiru samo do 1928. godine, ali nedvojbeno je da se vjerski život odvijao i ranije, i da je pouke o njemu bilo, ali i poučavanja druge naravi. Prema kazivanjima najstarijih Kraševljana, a koje prenosi Spahić (Salih) hadž. Ibrahim (1930.), "mektebsku pouku u maloj mektebskoj zgradi držo je iza prvog svjetskog rata neki hodža Škiljo Asim, a prvi hadžija koji je hodočastio

11 Ljetopis džemata Lepenica
12 Ljetopis džemata Kraševo

Kaabu iz Kraševa, a kojeg sjećanje doziva je hadž. Adem Pezer, sin Salke".

[13]Džemat Ljetinić – je relativno mlad džemat i formiran je 1959. godine. Prema tadašnjim normama za formiranje novog džemata bilo je potrebno da džemat okuplja oko 100 domaćinstava, što je ostvareno sa oko 70 domaćinstava Ljetinića i oko 30 domaćinstava Rosulja. Prvi stalni imam u džematu Ljetinić bio je Mustafa ef. Salkičević, koji je zaslužan za formiranje džemata i za izgradnju prve džamije, koja je otvorena 9. septembra 1960. godine Do kraja pedesetih godina prošlog stoljeća postojala su tri mekteba (u Čamdžićima, u Alibalićima i u Agićima) i u njima se odvijala mektebska nastava - prva vjerska pouka, a za pretpostaviti je, i drugi vidovi podučavanja, kao i sav drugi vjerski život. Naprimjer, teravih-namaz je imamio u mektebu u Alibalićima, dolazeći pješice iz Lepenice, Suljo ef. Haskić, a u mektebu u Čamdžićima Mujo ef. Hasičić, iz Novog Sela. Postoji podatak i fotozapis da je mekteb u mahali Čamdžići izgrađen 1921. godine.
Prema prenosivim kazivanjima mještana, Čamdžić (Salke) Husein (1913.), je jedan od onih koji je u Ljetiniću poslije drugog svjetskog rata vodio analfabetski tečaj, kojeg su pohađale uglavnom žene, a na poučavanjima opismenjavanja radili su i Agić Emin, Alibalić Omer i Hadžan Mehmed.

[14]Džemat Tešanjka – je najmlađi džemat na prostoru škole Tešanjka. Od 1900. godine do 1969. godine pripadao je džematu Lepenica. Teravih-namaz se klanjao po kućama (Salke Bedak, Rame i Ahmeta Skopljak i Muje Dubravac), a 1933. godine sagrađen je prvi mekteb, 300m² zemlje uzeto od Salkičević Omera, a organizatori izgradnje bili su Salko Bedak, Muharem Skopljak, Juso Mešić. U mektebu se klanjala teravija i odvijala mektebska nastava. Mekteb je srušen 1951. godine radi, navodno, gradnje pruge za Tešanj, a nalazio se između kuća Himze Skopljaka, Mehmedalije Tokmića i kuće Babajića. Mekteb je okupljao oko 20 domaćinstava. Prvi imam koji se pominje, predvodio teravih-namaz, je imam Sejdinović, a od 1935. do 1943. godine pominje se Redžo Aličić kao matičar i vjeroučitelj u školi Tešanjka. Poslije rušenja mekteba 1951. godine postaje problem objekta za mektebsku nastavu i vjerski život uopće. Vjerskoj pouci djecu je po kućama učio ef. Mehmed Bekrić. Džemat postaje brojniji i dospijeva na oko 70 domaćinstava. Prva džamija je svečano otvorena na Tešanjci oktobra 1969. godine sa imamom Mustafom ef. Salkičević i mutevelijom Smajom Ćostović.

Austro-ugarske vlasti već 1879. godine počinju otvarati osnovne narodne (komunalne) škole, ali će pored njih i dalje postojati privatne i konfesionalne škole. Otvaranjem osnovnih škola u početku je išlo vrlo sporo, jer se oskudijevalo u nastavnom kadru i školskim zgradama. Kao učitelji angažovani su podoficiri i iole pismeni ljudi. U ovim školama uči se zemaljski

13 Ljetopis džemata Ljetinić
14 Ljetopis džemata Tešanjka

ili bosanski jezik, a kasnije i njemački jezik, vjeronauka, račun, zemljopis, pjevanje, gimnastika, a povrtlarstvo, voćarstvo i pčelarstvo izučavano je praktično u školskim vrtovima s namjerom da se unaprijedi poljoprivreda.

[15]Prema podacima iz časopisa *Istočnik* Srpsko-pravoslavna škola školske 1886/1887. godine imala je 34 učenika i 7 učenica, a 1888/1889. godine 41 učenika i 9 učenica. Pravoslavna škola u Tešnju 1891. godine je imala 43 učenika. Narodna (komunalna) škola imala je mnogo više učenika.

Srbi i Muslimani su naročito u početku pružali otpor novim školama te su u izuzetnim slučajevima dozvoljavali svojoj djeci da ih pohađaju. Iz tih razloaga austrougarske vlasti podržavaju reformisane mektebe – zvane mekteb-i iptidaije.

Austro-ugarske vlasti su se zalagale da se u tim mektebima pored vjerske pouke uči i bosanski jezik, latinica i ćirilica i račun. Predstavnici muslimanskih vjerskih ustanova 1893. godine su se izborili da nastava u tim školama traje 3 godine, da ih pohađaju muška djeca udaljena od škole do 3 km, a ženska do 2 km, stim da se u njima uči samo vjerska pouka. U Tešnju su postojale dvije mekteb-i iptidaije, muška i ženska. Mušku je 1896. godine pohađalo 180 učenika, a upravitelj je bio Mehmed ef. Dukatar. Ženski mekteb iptidaije su u Tešnju otpočeli sa radom devedesetih godina 19. vijeka, a pohađale su ga godišnje u prosjeku 60-70 učenica. Upravitelj je bio Salih ef. Šljunak.

Narodna osnovna škola u Tešnju, prema bilješci jednog savremenika, otpočela je sa radom 1883. godine. Međutim, uvjerljiviji podaci govore da je otvorena u Tešnju 1884. godine reformirana mekteb ibtidaija (muslimanska škola), a 1886. godine je otvorena Allgemeine Elementar Schule (Osnovna – opća škola) a prvi njen učitelj bio je Ivica Hećimović.

U Miljanovcima je 1896. godine otvorena osnovna škola, prvi učitelji ove škole bili su Ante Knežević, Franjo Mužinić, Stjepan Botnić, te Nikola Androšević, a u Tešnju je 1898. godine izgrađena i osnovna Muslimanska djevojačka škola, u Tešanjci je otvorena škola 1909. godine, a u Gornjim Šijama 1912. godine u kući Sulje Kruške a zatim u jednoj omanjoj zgradi sa stanom za učitelja, da bi se uslovnija zgrada podigla i otvorila 1931. godine, prvi učitelj je bio Mustafa Mulić.

Prema drugom izvoru zgrada za Narodnu osnovnu školu u Tešnju započeta je 1896. godine, sagrađena i otvorena 1898. godine na mjestu današnjeg hotela. Sačuvan je glavni imenik đaka te škole počevši od školske 1897/1898. godine.

15 Pozorište u Tešnju 1865 – 1953 – 1983, 18.

[16]IZ GLAVNOG IMENIKA

ŠKOLSKE MLADEŽI OD ŠKOLSKE 1896/1897.GODINE TEŠANJ,

UČENICI SA ŠKOLSKOG PODRUČJA ŠKOLE TEŠANJKA

Tekući broj	Broj i godina razrednice	Prezime, ime	Vjera	Dan i godina poroda	Domovina i rodno mjesto	Otac ili skrbnik	Stališ oca	Stan. kod	Ulica	Kuć broj	Dan upisa u školu	Dan istupa iz škole	Opazka
22.	00/01. II 01/02. III	Rakić Nikola	r.katolik	1887.	Bosna Derventa	Lucija	-	matere	Žabljak	-	4.X 1900.	11.X 1901.	Usmenim nalogom g. kat. redstojnika
40.	99/00. I 00/01. II 01/02. III 02/03. IV	Vidić Martin	r.katolik	1884.	Bosna Žabljak	očuh Ivo Ivić	težak	očuh	Žabljak	10.	4.IX 1899.	25.VI 1903.	Svršio IV razred
75.	00/01. I 01/02. II	Šeljmo Sulejman	musliman	1890.	Bosna Novoselo	Ema	težaki-nja	matere	Novoselo	-	21.VIII 1900.	14.V 1902.	Nalog od 6.V 1902. br:4152 - sin udove i daljina
180.	02/03. I	Krištić Ivan	r.katolik	17.III 1891.	Bosna Rakovice	Šimun	težak	oca	Šije	-	27.VIII 1902.	-	-
185.	02/03. I 03/04. I 04/05. II 05/06. II	Labudović Petar	r.katolik	6.V 1890.	Bosna Žabljak	tutor Ilija	težak	oca	Žabljak	25.	27.VIII 1902.	-	-
186.	02/03. I	Jozić Ilija	r.katolik	12.I 1891.	Bosna Žabljak	Marko	težak	oca	Žabljak	17.	27.VIII 1902.	27.II 1903.	Nalog 18.II 1903. br:1047.

16 Glavni imenik školske mladeži od školske 1896/1897. godine, OŠ "Huso Hodžić" Tešanj.

187.	02/03. I 03/04. I 04/05. II 05/06. II	Jozić Anto	r.katolik	1895.	Bosna Žabljak	Ivan	težak	oca	Žabljak	17.	27.VIII 1902.	-	-
188.	02/03. I	Penava Luka	r.katolik	1895.	Bosna Žabljak	Jozo	težak	oca	Žabljak	13.	27.VIII 1902.	27.II 1903.	Nalog 18.II 1903. br:1047.
189.	02/03. I 03/04. I	Gašić Jozo	r.katolik	11.I 1891.	Bosna Žabljak	Franjo	težak	oca	Žabljak	24.	27.VIII 1902.	6.XI 1903.	Nalog 6.XI 1903. br:10075.
190.	02/03. I 03/04. II 04/05. III 05/06. IV	Dominović Ivan	r.katolik	24.V 1889.	Bosna Žabljak	Jozip	težak	oca	Žabljak	5.	27.VIII 1902.	-	-
191.	02/03. I	Penava Ivan	r.katolik	9.VII 1892	Bosna Žabljak	Luka	težak	oca	Žabljak	8.	27.VIII 1902.	3. IV 1903.	Nalog 3/ IV 1903. br:3185
192.	02/03. I	Komuškić Ilija	r.katolik	24.IV 1890.	Bosna Žabljak	brat	težak	brata	Žabljak	27.	27.VIII 1902.	27.II 1903.	Nalog 18.II 1903. br:1047.
193.	02/03. I 03/04. I	Jozić Petar	r.katolik	24.III 1893.	Bosna Žabljak	Tunjo-Anto	težak	oca	Žabljak	-	27.VIII 1902.	6.XI 1903.	Nalog 6.XI 1903. br:10075.
194.	02/03. I 03/04. II 04/05. III 05/06. IV 06/07. IV	Kovačević Mato	r.katolik	21.XII 1890.	r.katolik	očuh Stjepo Jurišić	težak	očuha	Žabljak	-	27.VIII 1902.	-	-
258.	03/04. I	Ćosatović Abdullah	musliman	1891.	Bosna Medakovo	Hasan	težak	oca	Medakovo	-	3.VIII 1903.	6.XI 1903.	Nalog 6.XI 1903. br:10075.
265.	03/04. I 04/05. II 05/06. III 06/07. III 07/08. III	Radić Ivan	r.katolik	1892.	Bosna Tešanj	Marko	težak	oca	Žabljak	-	24.VIII 1903.	-	-

268.	03/04. I 04/05. II 05/06. II 06/07. III 07/08. III	Tadić/ Jurišić Josip	r.katolik	1894.	Bosna Žabljak	Marko	težak	oca	Žabljak	-	3.IX 1903.	-	-
284.	04/05. I	Penava Ivo	r.katolik	1893.	Bosna Žabljak	Luka	težak	oca	Žabljak	-	27.VIII 1904.	10.I 1905.	Broj: 12.127
285.	04/05. I	Jozić Marko	r.katolik	5.II 1893.	Bosna Žabljak	Mato	težak	oca	Žabljak	-	27.VIII 1904.	10.I 1905.	Broj: 12.127
287.	04/05. I	Komuškić Ivo	r.katolik	3.VII 1894	Bosna Žabljak	brat Luka	težak	brata	Žabljak	-	27.VIII 1904.	10.I 1905.	Broj: 12.127
299.	04/05. I	Penava Luka	r.katolik	13.IV 1895.	Bosna Žabljak	Jozo	težak	oca	Žabljak	-	27.VIII 1904.	17.I 1905.	Nalog 17 – br:484
300.	04/05. I	Jeleč Ilija	r.katolik	28.XII 1893.	Bosna Žabljak	Nikola	težak	oca	Žabljak	-	27.VIII 1904.	10.I 1905.	Broj: 12.127
520.	08/09. I 09/10. II 10/11. II 11/12. III 12/13. IV 13/14. IV	Anto Jurišić	-	-	-	Ivo	-	-	-	-	u I razred 29.VIII 1908.	-	(podaci su nedostatni i za mjesto rođenja i stanovanja)
851.	13/14. I	Kata Križanović	r.katolik	-	Bosna Medakovo	Mato	-	oca	-	-	13.VI 1913.	-	prisilno
866.	13/14. I	Bešo Ahmet	musliman	-	Medakovo	Mujo	-	oca	-	-	13.VI 1913.	-	prisilno
1011.	15/16. I 16/17. II 17/18. III 18/19. III	Popović Anka	s. p.	1906.	Tešanjka	Jakov	trgovac	-	-	-	-	-	-

1038.	15/16. I 16/17. I 17/18. II 18/19. II	Alkaz Mustafa	musliman	1903.	Medakovo	Džafer	-	-	-	-	-	-	-
1082.	15/16. I 16/17. I 18/19. II	Kerić Mileva	s. p.	1908.	Medakovo	Savo	-	-	-	-	-	-	-
1541.	20/21. I	Ahmetović Mehmed	musliman	1912.	Novoselo	Ibrahim	-	-	-	-	-	-	-
1559.	20/21. I 21/22. II 22/23. III	Matija Barić	r.katolik	1912.	Novoselo	Ilija	-	-	-	-	-	-	-
1560	20/21. I 21/22. II 22/23. III	Ćosatović Muharem	musliman	1913	Medakovo	staratelj Avdo Mumino-vić	-	-	-	-	-	-	Ispisan br:161/23
1561.	20/21. I 21/22. II 22/23. III	Ćosatović Hasan	musliman	1911.	Medakovo	Husein	-	-	-	-	-	-	Ispisan br:161/23
1562.	20/21. I 21/22. II 22/23. III 23/24. III	Ćosatović Sulejman	musliman	1912.	Medakovo	Suljo	-	-	-	-	-	-	Izdato uvjerenje o završenom II razredu br: 56/50 od 16.III 1950.
1586.	20/21. I 21/22. II 22/23. III 23/24. IV	Ibrahimkadić Kasim	musliman	1911.	Medakovo	Omer	-	-	-	-	-	-	Svršio IV razred 423/24
1590.	20/21. I 21/22. II 22/23. III 23/24. III	Križanović Ilija	r.katolik	1911.	Medakovo	Jozo	-	-	-	-	-	-	Izdata svjedodžba za II raz. br:2314/ 1938.

2303.	1929/30. IV	Ibrahimović Sulejman	musliman	10.V 1903.	Šije	Osman	-	otac	-	-	-	-	Po odobrenju Kr ban upr u B Luci pros odjel br 8431 od28 X o1929 o privat polož ispitu Vidi br 354/29
3056.	39/40. IV	Mešić Muharem	islam	21.III 1906.	Lepenica, srez tešanjski	Ramo	težak	-	-	-	-	-	Odlukom Kr ban upr u B Luci IV br 9475 od 2 VII1939 odobr mu je polag ispita iz sva četiri raz. osn škole Ispit održan 19 XII1939 pred komisij Sofic Ibro, Hodžić Fadil i Korajlic H Polož s dobri uspjehom
4403.	48/49. IV	Čamdžić Hasan	islam	3.IX 1926.	Ljetinić Tešanj	umrlog Hase	težak	-	-	-	-	-	Na osn rj. J N O u Tešnju, polagao prijeratni ispit za IV razred osn. šk i položio s vrlodob uspjeh
4409.	48/49. IV	Dubravac Muhamed	islam	5.VII 1923.	Kraševo, srez Tešanj	Sejdo	oficir J. A.	-	-	-	-	-	23 X 1948 polagao privatno ispit za osnovnu školu prema odobrenju J N O br 13 993 od 23 X 1948 I položio s odličnim uspjehom

Jedni od prvih đaka s prostora, Kraševa, Lepenice, Žabljaka, Ljetinića, Šija, Novog Sela, Medakova i Alibegovaca, koji su gravitirali raskrsnici puteva Prnjavor – Doboj – Tešanj a u susretu rijeka Tešanjke i Usore, a koji su pohađali školu u Tešnju bili su, iz Žabljaka: Vidić Martin školske 1899/1900. godine, Rakić Nikola školske 1900/1901. godine; iz Novog Sela: Šeljmo Sulejman školske 1900/1901. godine; iz Šija: Krištić Ivan školske 1902/1903. godine, te iz Medakova: Ćosatović Abdulah školske 1903/1904. godine, i dalje kako je iskazano u tabeli.

Da se primjetiti da, u Glavnom imeniku školske mladeži od školske 1896/1897. godine u Tešnju, nema evidentiranih đaka poslije 1908. godine sa prostora Kraševa, Lepenice, Žabljaka i Ljetinića zapravo, posljednji koji su upisani u školu su Jeleč Ilija 1904. godine i Jurišić Anto 1908. godine, ne računajući one koji su mnogo kasnije polagali osnovnu školu u Tešnju, što govori da je novootvorena škola u Tešanjci 1909. godine apsorbovala đake s tih prostora.

Zanimljivo je i važno kazati da se Smail Mešić sjeća da su [17]tešanjski pozorišni diletanti još 1908. godine u selu Šijama davali pozorišni komad *Đavo pod čergom* od Ekrema Šahinovića. Predstava je izvedena u nekoj bašči. Uvodni govor mnogobrojnim posjetiocima održao je pjesnik Musa Ćazim Ćatić.

VREMEPLOV LJETOPISOM

Ljetopis je knjiga sa opisima zbivanja tokom niza godina, zapravo to je hronički prikaz ili smotra života i djelatnosti pojedinih institucija, organizacija ili zajednica. On je, ustvari, zapis o vremenu, odnosno njegov otisak.

Ljetopis škole u Tešanjci je svojevrsna historija, i izraz je ponajprije zavičajne odgovornost i samosvijesti, te njezine generacijske memorije i profesionalne svjesnosti. To je anal-slika svijesti o porijeklu i trajanju, o sociloškom i kulturnom razvitku škole i Tešanjke, i svojevrsni spoj prve i stote godine s tlom za istraživačka raznovrsja.

Preživio je, s ranama, sve životne mijene, vododerine, paljevine i ratne zbilje, da svjedoči, da nam pripovijeda deset desetljeća dugo.

NARODNA OSNOVNA ŠKOLA U TEŠANJCI

[18]Narodna osnovna škola u Tešanjci je otpočela sa radom u septembru 1909. godine u novoj zgradi. Ali, škola se počela graditi 1907. godine. Država je dala novac za gradnju škole. Pomoć mještana se ogledala u dobrovoljnom radu, vuči materijala za školu i sl.

Zemljište za gradnju škole, tri dunuma, poklonio je Ademaga Mešić, tadašnji

17 Pozorište u Tešnju 1865 – 1953 – 1983, 22
18 Ljetopis Narodne osnovne škole Tešanjka

bogataš (trgovac), koji je imao glavnu vlast u Tešnju i okolici. Po pričanju mještana taj njegov gest bio je usmjeren u cilju dizanja autoriteta kako bi svoju vlast još više učvrstio u mjestima ušća rijeke Tešanjke.
O tome je u novinama *Muslimanska svijest,* od 21. srpnja 1909. godine, objavljen tekst pod naslovom [19]*Pravi prijatelj naroda* u kojem stoji:"Da je gosp. Ademaga Mešić pravi prijatelj svoga islamskog naroda, o tome je svatko, tko je pošten, uvjeren. Najnoviji dokaz o tome je gradnja nove škole u Tešanjki, kotar Tešanj. On je darovao u to ima na najljepšem mjestu velik komad zemljišta za školu. Tu će se moći sagraditi škola i štala, a ostaće vrlo lijep komad i za bašču učitelju. Škola se uistinu već gradi i gradnja lijepo napreduje, tako, te do jeseni može biti već gotova. Mi možemo čestitati onom učitelju koji dobije ovo krasno mjesto, gdje mu je željeznička stanica upravo može se reći, pred vratima, a sve druge ljepote i udobnosti mu se nuđaju. Hvala plemenitom dobrotvoru na ovom daru! Neka mu Bog naplati i uzdrži ga živa i zdrava do u kasnu, kasnu starost!"

Da je gradnja jedne škole, njen početak, i njeno počinjanje s radom prije sto godina u jednom kraju pa i u jednoj državi bio veliki događaj, govori nam i sljedeći novinski tekst a vezan je za gradnju škole u Tešanjki.

Naime, novine *Hrvatska Bosna* su 1909. godine u broju 15. objavile članak pod naslovom [20]*Škola u Žabljaku* u kojem piše:"Javlja nam prijatelj otuda: U nas do danas nije bilo škole. Mnogi prijatelji naši, a osobito naš dobri župnik Ilija Dominović, nastojali su, da što prije dobijemo školu. Svi koraci bili su do sada uzaludni, a ipak naš župnik nije htio da sustane u svom poslu, već je neprestano tražio školu, koja nam tako nužno treba. Kucaj i otvoriti će ti se – tako veli sv. pismo, pa tako se i u nas dogodi. Kucao je i kucao, oblijetao i oblijetao i – mi ćemo dobiti školu.

Pred mjesec dana počelo se po malo graditi. Zemljište za školu poklonio je poznati hrvatski rodoljub, poštenjak i dobričina, pravi prijatelj narodni Ademaga Mešić iz Tešnja. Polaganjem kamena temeljca proslavilo se lijepim teferičom."

Poslije otvaranja Narodne osnovne škole u Tešnju 1883. te Narodne osnovne škole u Miljanovcima 1896. treća po redoslijedu na prostoru predratne općine Tešanj, otvorena je Narodna osnovna škola u Tešanjci septembra 1909. Prvi učitelj bio je [21]Jako Androšević iz Travnika. Dobro je radio i postigao je autoritet kod mještana. Radio je pet godina, do početka prvog svjetskog rata, kada odlazi u rat 1914. godine, a na njegovo mjesto dolazi Mišo Činček, koji je u školi radio dvije ratne godine. Poslije Miše dolazi učitelj Jusuf Mehmedbašić

19 Muslimanska svijest, 21. srpanj 1909, II broj 29, 3
20 Hrvatska Bosna, Sarajevo, 1909, I, 15, 6.
21 Arhiva Osnovne škole "Kulin Ban" Tešanjka

Stara škola na Tešanjci izgrađena 1909.

koji se zadržao na službi u školi Tešanjka četiri godine, do 1920. godine. Po završetku rata vraća se učitelj Jako Androšević pa je škola imala prvi put dva učitelja. Androšević ostaje u Mješovitoj narodnoj osnovnoj školi Tešanjka, opet, pet godina, do 1923. godine, kada iz škole odlazi u Sarajevo gdje je i umro u sarajevskoj bolnici 1924. godine.

O tome da se škola u Tešanjci zvala Mješovita narodna škola svjedoči dokument, SVJEDOČANSTVO o završenoj školi učenika, od 30. juna 1919. godine, i to je najstariji poznati pisani školski dokument koji govori o školi Tešanjka.

Dakle, [22]*Mješovita* **narodna škola u** *Tešanjci*, **na osnovu Razrednice broj:***70* **i Glavnog imenika broj:***176*, **izdala je SVJEDOČANSTVO na ime** *Čamdžić Muharem*, **rođen 19***08*. **godine u** *Ljetiniću*, *muslimanske* **vjere, učeni***k četvrtoga* **godišta** (razreda), **dobiva za** *1918/919*. **godinu ovo svjedočanstvo:**

Vladanje *vrlodobro*;
Polazak *marljivo*.
Predmeti..........................*dobar*
Nauka o vjeri....................*dobar*
Početna stvarna nastava.......*dobar*
Srpskohrvatski jezik...........*dobar*
Račun.............................*dobar*
Zemljopis i povijest............*dobar*
Prirodne nauke.................*dobar*
Krasnopis.........................*dobar*
Geometrija i crtanje...........*dobar*
Gospodarstvo Kućanstvo......*dobar*
Pjevanje..........................*dobar*
Gimnastika......................*dobar*
Ženski ručnj rad............... -

Učeni*k* **je svršio** *ovu školu s dobrim* **uspjehom.**

U *Tešanjci*, dan *30. juna* 19*19*. *J. Mehmedbašić, Učitelj*

22 U ljetopisu škole piše, u dva maha, da se prvi učitelj u školi Tešanjka zvao Jako Androšević, u knjizi Školstvo tešanjskog kraja, Tešanj, 1985. Momčilo Spasojević navodi ime Jakov Androšević, vjerovatno, čineći mu se ime Jako neobičnim i nedostatnim za fonemu *v*. Međutim, izvjesni f. Jako Zgošćanin 5. marta 1720. godine u Žabljaku je imao takvo ime.

Svjedočanstvo je obrazac:*P.da. 495.1917/18. Kleinkonzept Lager-Nr.2931, A4 formata.*
Pored podataka o učeniku sadrži i nomenklaturu ocjenjivanja:
Vladanja – vrlo dobar, dobar, prilično, loše;
Polazak (redovnost pohađanja nastave) – vrlo marljiv, marljiv, prekidao, nemaran;
Uspjeh se ocjenjivao sa – *vrlo dobar, dobar, dovoljan, nedovoljan.*
Na svjedočanstvu je nalijepljena taksa preko koje je ovalni pečat sa grbom oko kojeg je napisano *Narodna osnovna škola u Tešanjki*, pa se to razlikuje od zaglavlja svjedočanstva u riječi *mješovita.*

Školske 1919/1920. godine III razred u školi Tešanjka završila su svega 4 učenika: Lukić Jozo, Agić Alija, Salkanović Husein i Krajišnik Muhamed, a II razred 11 učenika. Međutim, svi roditelji su u jesan 1920. godine podnijeli molbe za ispis djece, da bi ih angožovali na poljoprivrednim radovima. Prosvjetno odjeljenje Okružne oblasti Banja Luka kratko je odgovorilo na te zahtjeve:"U smislu naprijed citirane naredbe Zemljaske vlade ne može se dozvoliti traženo ispisivanje djece."

Drugi pisani dokument koji govori o Narodnoj osnovnoj školi u Tešanjci star je domalo 90 godina, zapravo je mlađi od prethodnog samo jednu godinu, četiri mjeseca i 18 dana, a govori o pedagoškom radu škole, o organizacionoj strukturi škole, o polnoj strukturi učenika, njihovoj redovnosti pohađanja nastave, govori o radu i pripremanju učitelja za nastavu, o metodama rada, o utvrđivanju, i kojeg, gradiva, o čistoći u školi i, naravno, sadrži preporuke. Dokument datira od 18. novembra 1920. godine u vrijeme dok je u školi radio učitelj Jako Androšević.

To je [23]Izvještaj o inspiciranju Narodne osnovne škole u Tešanjci od 17. novembra 1920. godine, broj: 192372/20.
Izvještaj je pedagoške naravi i sadrži 6 poglavlja:

I Nastavnici, podjela razreda i broj učenika u svakom godištu ;

Jakov Androšević stalni učitelj, ovdje od 4.X 1919. godine,
Upisano u:

I godinu....... 60 muških i 28 ženskih=88, prisutno 43 muških i 2 ženskih =45
II godinu... 16 muških i 2 ženskih = 18, prisutno 5 muških i - ženskih = 5
III godinu... 9 muških i - ženskih = 9, prisutno 2 muških i - ženskih = 2
IV godinu.... 4 muških i - ženskih = 4, prisutno 1 muških i - ženskih = 1
Ukupno upisano 89 muških i 30 ženskih=119, prisutno 51 muško i 2 ženskih= 53

II Je li učinjeno sve što treba, da se može očekivati napredan rad?

1. raspored sati, nastavni program;
2. pripravljanje za nastavu;
3. knjižinica s pažnjom na stručna djela i listove; i

23 Arhiva Osnovne škole "Kulin Ban" Tešanjka

4. učila i pomagala, pribor za učenike.

U nastavnom programu gradivo rasporediti u grupama za čitavu školsku godinu, a kad se dođe do dotičnog mjeseca razvrstaju se te grupe na metodske jedinke.

III Nastavni rad i uspjeh:

1.početna stvarna nastava; 2.srpskohrvatski jezik; 3.račun; 4.zemljopis i povjest; 5. prirodne nauke; 6. krasnopis; 7.geometrija i crtanje; 8.gospodarstvo (kućanstvo) i školski vrt; 9.pjevanje; 10.gimnastika i 11.ženski ručni rad.

I godina:

1. Obrađuje se slovo "u" (ćirilicom), valjalo je temeljito svršiti analitičko sintetički postupak, pa onda obrađivati pojedina slova. Slova učiti na rastvaranju rečenica na riječi, na slogove i slogove na glasove i sve se to prikazuje grafički.

2. Rečenicu, na kojoj će se koje slovo obrađivati, najzgodnije je uzeti iz vježbe za čitanje dotičnoga slova. Čitav taj postupak udešavati kako je pokazano.

I, II, III. IV godina 3. metodički postupak je dobar. Treba češće ovako računati i gledati da se što okretnije to radi .

4. Što više utvrđivati o sastavu naše kraljevine, kralja i dinastije Karađorđevića, narodnom ujedinjenju i slozi Srba, Hrvata i Slovenaca onako kako sam pokazao.

5. Goveče. Zgodno spojeno gradivo u sva 4 godišta. Naročito istcati biološke momente kako je pokazano.

IV Uzgojni rad i uspjeh: vladanje, red, čistoća, disciplinirani slučajevi.

Čistoći u razredu više pažnje poklanjati.

V 1. Ukupni uspjeh uzgojno i nastavnog rada poređen sa uspjehom posljednjeg inspiciranja;

2. karakterističan prikaz svakog nastavnog lica;

3. eventualne neprilike, koje ometaju uspjeh.

Androšević pokazuje dosta stručne spreme. Pri nastavi treba da je nešto življi i sređeniji, pa će i uspjehe bolje postizavati. Sa djecom postupa lijepo i vole ga.

VI Savjeti, upute i nalozi nastavnicima, prijedlozi višim vlastima.

Nastavniku preporučujem da ustrajno radi prema primljenim uputama.

Mutić s.r.
okruž. škol. nadzornik.

U pečatu sa grbom

Narodna osnovna škola u Tešanjki, dana 18. novembra 1920.

Broj:127. Okružnom načelstvu
u B. Luci

Predlaže se - *J.Androšević* - učitelj

Radi predodžbe o broju i strukturi učenika u školama tešanjskog područja zanimljivo je navesti statističke podatke za školsku 1923/1924. godinu:

Narodna osnovna škola u Tešnju imala je 4 nastavnika i 4 vjeroučitelja, 207 đaka, od kojih 153 muslimanske nacionalnosti, 26 srpske, 24 hrvatske i 4 jevrejske nacionalnosti.

Škola u Šijama je imala 2 učitelja, jednog vjeroučitelja i 55 đaka muslimanske nacionalnosti.

Osnovna škola u Miljanovcima imala je 53 đaka, 27 muslimanske, 26 hrvatske nacionalnosti, o čijem obrazovanju i vaspitanju su se brinuli 1 učitelj i 2 vjeroučitelja.

Narodna osnovna škola Tešanjka školske **1923/24.** godine imala je 1 učitelja i 2 vjeroučitelja, ukupno 58 učenika od kojih su 35 bili hrvatske, 21 muslimanske, a 2 učenika srpske nacionalnost. Dakle, prema broju učenika škola Tešanjka je na drugom mjestu, iza škole u Tešnju, a imala je više i od škole Šije i od škole Miljanovci.

Te školske godine na dužnost užitelja dolazi učiteljica Laura Šarnek iz Sarajeva, koja je učiteljovala oko tri godine radeći u teškim uvjetima sa prekobrojnim kombiniranim odjeljenjem.

Poslije učiteljice Laure 1926. godine u školu Tešanjka dolazi učitelj Nikola Vicić iz Osijeka. On se zadržao u Tešanjci duže od svih dotadašnjih učitelja, 12 godina, do 1938. godine, više i od učitelja Androševića, koji je u dva maha proveo 10 godina. Došao je kao momak i ovdje se oženio Galcijankom, domaćicom, iz Alibegovaca. Bio je dobar radnik i pored rada u školi volio je raditi u bašti. Uzgajao je perad i svinje, a bašča mu je služila za uzor u mjestu. Bio je sklon alkoholu ali u tome nije pretjerivao. Kućna harmonija mu nije bila na visini. Rođaka mu je bila poslužiteljka u školi. Vodio je sve četiri razreda. Prema djeci je bio dosta strog. Odlazi u Osijek gdje je i umro kao penzioner.

Dakle, 1926. godine prvi put se spominje da je škola imala poslužiteljku, što ne znači da iste škola ranije nije imala.

Iz izvještataja Sreskog načelstva u Tešnju od 28.4.1930. godine Prosvjetnom odjeljenju Vrbaske banovine u Banja Luci vidi se da su u tešanjskom srezu radile osnovne škole u ovim mjestima: Omanjskoj, Tesliću, Stanovima, Tešnju, Komušini, **Tešanjci**, Miljanovcima, Šnjegotini, Šijama, Putnikovom brdu, Tedinom Hanu, Blatnici, Doboju, Gojakovcu, Osinji, Pojezni, Stanarima, Ukrinjici, Pribiniću, Miljkovcu i Bukovici.

Radi kompariranja i stvaranja uvjerljivije slike o mjesnoj sredini i naprednijem razvoju škole u Tešanjci treba reći da je Narodna osnovna škola

u Omanjskoj počela sa radom 7.12.1929. godine, kada je dovršena zgrada za potrebe škole s jednom učionicom i stanom za učitelje. Prvi učitelj bio je Božidar Balaban iz Mostara.

Zatim, da je tek 1929. godine započeta izgradnja školske zgrade u Jelahu, a tek školske 1931/1932. godine su upisani prvi učenici i to u I razred 54 učenika, a u sva tri ostala razreda 48 učenika. Prva učiteljica je bila Vera Vujčić.

Također, zgrada za potrebe osnovne škole u Medakovu otpočela se graditi 1937. godine, a završena je pred početak rata, pa je stajala prazna do 1943. godine, kada je i otpočela u njoj nastava. Učitelj je bio Hamid Mešanović.

Međutm, ilustrativna je anegdota Hasana Čamdžića iz Ljetinića, rođen 1926. godine, koji je završio mekteb u Mrkotiću pred Omer-hodžom Unkićem oko 1935. godine. Stanovao je kod sestre. - Pored Ilmihala u mektebu se učio i Bukvar - priča Hasan – sjećam se kada u Ljetiniću krajem tridesetih nije imo ko pismo da pročita. Istinu ti velim: Neki Sabit Čamdžić, moj komšija, stariji je od mene pa i desetak godina, bio je upisan u školu u Tešanjci, ali, domalo, otac ga ispiso, veli mi Sabit: *Hasane, moj bibac zamijenio mene u školi, a ja otišo čuvat goveda. Otac uzeo bibca pod ruku i mijeh šenice na leđa pa učitelju."*

Da su se učitelji, i u ranija vremena, ko i danas, sastajali tokom školske godine, razmjenjivali informacije, iskustva, dogovarali i trasirali aktivnosti, što bi rekli danas, stručno se usavršavali, seminarili, govori nam vijest iz žabljačke župe objavljena u Vjesniku Dekanije usorske broj 5. od svibnja 1937. godine: [24]*Sastanak učitelja. Učiteljstvo sreza tešanjskog imalo je svoj sastanak u Tešnju, dne 18. travnja, u nedjelju.*

Odlaskom učitelja Nikole iz škole Tešanjka, iz Krajine dolazi učiteljica Danica Tušla. Sa sobom je imala majku i kćerku, bila je razvedena. Nastava se u školi odvijala za četiri razreda u dva kombinovana odjeljenja, tako da je učiteljica radila u dvije smjene, cijeli dan. Uživala je dobar autoritet u mjestu. Radila je sve do 1942. godine.

Njenu ulogu učiteljice preuzima učiteljica Mila Đurić iz Banja Luke, udata je bila za željezničara koji je stanovao na Usori, pa je učiteljica odlazila i dolazila na posao u školu Tešanjka, ali ne za dugo, samo dvije godine, do **1944. godine, kada je škola spaljena**, partizanskom akcijom, kao neprijateljsko uporište.

24 Vjesnik Dekanije usorske broj, Godina II, Sarajevo, broj 5, svibnja 1937, 56

[25]*Prvošnji* izgled škole bio je drugačiji nego danas (1955. godine kada je Ljetopis škole rekostruisan po sjećanju najstarijih a zapisao učitelj Anto Bevanda, o. a). U prizemlju je bila jedna velika učionica, a na spratu učiteljev stan sa ulazom iz dvorišta uz lijepe drvene stepenice. Stan se sastojao iz dvije sobe, kuhinje, hodnika, špajza i djevojačke sobe i jedne nus prostorije. Poslužitelj je imao svoju sobu.

Poslije oslobođenja, 1947. godine počela je dogradnja spaljene školske zgrade, jer su zidovi ostali čitavi, a unutarnji dio sa inventarom i arhivom kao i krov potpuno su izgorjeli. Dogradnja je završena 1948. godine i tom prilikom je nadozidana u vis za 80 centimetara. Plan zgrade je preuređen tako što je i na spratu uređena učionica. Za to vrijeme, od njenog spaljivanja i dok je zgrada zidana nastava se održavala u privatnoj kući Muhameda Salkičevića. Tadašnji učitelji su stanovali u privatnim kućama. Usljed poteškoća sa pronalaskom stanova za učitelje naišlo se na ideju da se pregradi gornja učionica. To se pregradilo 1958. godine za vrijeme službovanja učiteljice Fahre Šahbegović.

POSLIJE OSLOBOĐENJA

1945/1946.

Poslije završetka Drugog svjetskog rata 1945. godine sva četiri razreda, preko 200 učenika, učila je sama učiteljica Tušla Danica (u drugom dolasku u školu). Pored učiteljskog rada u učionici ista je radila i van škole, uglavnom u društvu žena. Njen muž Veno Tušla, također, je radio u Tešanjci, držao radnju. Oboje su uživali lijep ugled u mjestu. Pod istim opterećenjem ostala je sama raditi u školi još naredne dvije godine, 1947. i 1948. godinu.

Sačuvan je Glavni imenik Narodne osnovne škole u Tešanjci od 1945. godin, kojeg je potpisala i ovjerila upraviteljica škole Danica Tušla. Imenik sadrži evidenciju o školovanju učenika za 17 godina, od 1945. do 1961. godine, ukupno 1251 učenik, a pod tim brojem upisan je Papić (Ivo) Franjo, 1931. godište, iz Mladoševca, Maglaj, srez Doboj.

Iz [26]Glavnog imenika Narodne osnovne škole u Tešanjci vidljivo je da se 1.IX 1945. godine u prvi razred upisalo 151 učenik, različitog godišta. Naime, prva poslijeratna školska 1945/1946. godina apsorbovala je u prvi razred 10 generacija. Najstariji đaci u I razredu bili su 1929. godište, a zatim 1930, 1931, 1932, 1933, 1934, 1935, 1936, 1937. i najmlađi su bili 1938. godište, dakle sedmogodišnjaci i šesnaestogodišnjaci zajedno u istom

25 sadržaji iz prve knjige ljetopisa škole koji dosežu i do vijeka starosti iznešeni su, uglavnom, u svom izvornom obliku, radi očuvanja sociološke, kulturološke, nacionalne, stilske, uopće jezičke slike, nekih tendencionističkih smijeranja i slike općih društvenih kretanja, a radi nekih budućih vremena i istraživanja. Intervencije je bilo samo u elementarnom jezičkom smislu, čak su sačuvami i neki neknjiževni oblici riječi i sklopova riječi.
26 Glavni imenik Narodne osnovne škole u Tešanjci

razredu. Vrijedan je podatak da je od 151 upisanog u I razred 14 bilo ženskih polaznika, 11 Hrvatica i 3 Muslimanke.

Prvi upisani učenik je Agić (Fehro) Smajil iz Kraševa, a posljednji je Krajina (Marko) Ilija iz Sivše. Upisani đaci su iz Kraševa, Lepenice, Žabljaka, Matuzića, Ljetinića, Sivše, Teslića, Breka kod Sarajeva, a đaci iz Foče, Čajniča, Goražda, Višegrada, njih desetoro su, sigurno, muhadžiri, prognani tokom rata iz svojih mjesta.

Broju učenika I razreda treba dodati učenike u II, III, i IV razredu, koji nam nisu poznati, i imat ćemo kakvu-takvu predodžbu o broju učenika i težini rada jedne učiteljice Danice Tušla.

Tako je bilo i u naredne dvije godine 1946. i 1947. godine.

1946/1947.

Upisano je 1.IX 1946. godine u školsku 1946/1947. godinu 98 đaka, iz osam generacija, od 1932. godišta do 1939. Upisano je 14 djevojčica, 6 Hrvatica i 8 Muslimanki.

Zanimljivo je da je i 1.IX 1947. godine upisano u školsku 1947/1948. godinu 98 đaka, identičan broju prošlogodišnjem, ali i ovaj put veći broj djevojčica, nego li prošle godine, 5 Hrvatica i 17 Muslimanki, ukupno 22 učenice.

U 1946. godini čine se napori na opismenjavanju i prosvećivanju odraslog stanovništva u tešanjskom srezu i krajem te godine radila su 24 tečaja sa 2768 polaznika. Većina tečajeva radila su po 6 sati nedjeljno, a neki i po 12, pa i 18 sati. Neupitno je da je takav vid obrazovanja organiziran i na području škole Tešanjka. Prema kazivanju Skopljak Ahmeta analfabetski tečaj s jednom grupom žena vodila je Seida Dubravac iz Kraševa, a tečaj muških polaznika vodio je Marko Jozić iz Žabljaka, koji je prema podacima iz prethodne tabele započeo školu 1904/1905. godine u Narodnoj osnovnoj školi u Tešnju. Tečajevi su se održavali u školi Tešanjka. Međutim, stanje sa kadrom bilo je vema teško, nedostajali su učitelji. O tome podrobnije govori jedan izvještaj Sreskog narodnog odbora Tešanj u kome stoji:"U 1946. godini, na srezu radilo je 11 škola, koje je pohađalo 1218 učenika. Nema još uvijek škola na području Mjesnih narodnih odbora Karadaglije, **Lepenica**, i Vitkovci. Ima opravljenih školskih zgrada, kao i privatnih zgrada predviđenih za školu, ali nema nastavnika. Molimo Okružni narodni odbor, ukoliko je moguće, da nam dodijeli *učiteljske sile*, a ukoliko se to za sada ne može, da nam se da odobrenje da možemo u škole postaviti ljude sa manjom školskom naobrazbom, dok ne mognemo dobiti kvalifikovanih učitelja".

1947/1948.

Školske 1947/1948. godine škola u Tešanjci je sanirana uz malu

dogradnju.

1. septembra 1948. godine upisano je u I razred u školi na Tešanjci 108 učenika, iz šest generacija: 1934, 1935, 1936, 1937, 1938. i 1939. godine. Od toga 66 djevojčica i to iz Matuzića 19, iz Lepenice 15, iz Kraševa 16, iz Žabljaka 15 i Ljetinića 1 učenica. Ovo je zanimljiva činjenica, i zavređuje istraživanje, da je iznimno 1948. godine upisan veliki broj ženske djece, čak veći od broja muške djece. Šta je to utjecalo na masovniji upis ženske djece? U odgovoru na ovo pitanje, možda je važna činjenica da su učenice bile uglavnom 1934. godište i manji broj ih je bio 1935, 1936, 1937, 1938. godište, dakle, to su bile već mlađe omladinke sa 13 – 14 godina. Nije li posrijedi bio u protivnom angažman u omladinskim radnim akcijama ili neko drugo društveno zbivanje?

Početkom 1948. godine učiteljici Danici dolazi u ispomoć Radomir Spahić, učitelj pripravnik sa nedovršenim kursom. **Danica je i dalje zadržala upravu škole.** Radomir je ostao jedno polugodište i otišao. U radu sa djecom teško se snalazio. Poslije njega dolazi učitelj Franjo Tušla, koji je radio vrlo kratko i u junu 1948. godine odlazi u Tešanj.

1948/1949.

Juna 1948. godine iz škole odlazi i učiteljica Danica, a u školu dolazi učiteljski bračni par Dodik, Sejfo i Eleonora, Ela – kako su je od milja zvali učenici i sredina. Njih dvoje su vodili po dva odjeljenja, vrlo brojna i do 60 đaka u jednom odjeljenju. Upravu škole vodio je učitelj Sejfo.

Sjećanje na učiteljicu Elu

Ahmet Skopljak, prvi lepenički učitelj koji je 40 godina, sav svoj radni vijek, proveo u učionici sa đacima od prvog do četvrtog razreda. Rijetki su takvi. Sjeća se svog prvog susreta sa školom i svoje učiteljice Eleonore, koju on pamti samo kao učiteljica Ela.

"Došao sam 1949. godine da se upišem u školu.
Na dvorištu sam sreo učitelja Srđana. Rekao sam mu da se želim upisati u školu.
Imao sam deset godina. Nije me htio upisati , jer sam imao *višak* godina. On me uputio u tečaj za opismenjavanje odraslih.
Početkom zime počeo je tečaj i pohađao sam ga. Marko Jozić je vodio tečaj. Sa mnom su išle starije žene i ljudi. Ja sam bio najmlađi. Na kraju zime sam završio tečaj.
Učili smo čitat, pisat i računat. Tečaj se izvodio u školi, uveče.
U septembru 1953. godine ponovo sam došao da se upišem u prvi razred. Nešto sam se bojao. Opet me neće htjeti. Još sam stariji za jednu godinu. Ali nema više učitelja Srđana, pa sam se nadao. Sretoh učiteljicu.

Nisam znao kako se zove.

Smiješeći se zadirkivala me, gdje si dosad, pa vidi koliki si ti, hoćeš dobro učiti…

Blaga i draga lica, uvede me u školu, otvori neku veliku knjigu, pita me za ime i prezime, godine, oca i, eto, učiteljica Ela me upisa, još godinu dana poslije.

Tada djeca nisu dobivala pozive za upis u školu. Školu je pohađao ko je htio. Ženska djeca većinom nisu pohađala školu. U prvom razredu me učila Ela, ne sjećam se pravog imena, a njen muž Sejfo Dodik bio je, također, učitelj. Moja prva učiteljica odlazi, i bilo mi je žao. Opet me učila učiteljica, u drugom, trećem i četvrtom razredu, Fahra Šahbegović. Bila je izuzetno dobra učiteljica. S nama je pripremala priredbe za mještane koje su se izvodile za Dan Republike i Novu godinu. Priredbe smo izvodili u velikoj sali Doma kulture. Sjećam se da smo u IV razredu pripremali predstavu sa učiteljicom Fahrom *Sluga Jernej i njegovo pravo*. Igrao sam ulogu Jerneja. Priredba je izvedena za Novu godinu. Sala je bila puna.

Poslije priredbe bila je obično igranka.

Ljeti smo većinom dolazli u školu bosi.

Često smo izostajali sa nastave zbog poljoprivrednih radova.

Ali, bilo je izostajanja i zbog slabe odjeće i obuće, ali učiteljica nas je razumijevala.

Imala je toplo srce."

Deset godina poslije 1964. godine, učenik Ahmet Skopljak, dolazi u svoju školu kao učitelj.

*

1949/1950.

Prvog septembra 1949. godine u I razred je upisano 70 učenika, od toga 14 djevojčica, 10 Muslimanki i 4 Hrvatice.

Školske 1949/1950. godine u školi Tešanjka se izmijenjalo 5 učitelja. U oktobru 1949. godine odlazi u vojsku učitelj Sejfo, a na njegovo mjesto dolazi učiteljica Dušanka Stolica u ispomoć Eleonori. Dušanka je u to vrijeme bila djevojka i poslije kraćeg vremena udala se za učitelja Srđana Stolicu, koji je bio sa službom u Gojakovcu. Jedno kraće vrijeme bili su oboje na službi u školi Tešanjka. Na njihovo traženje dobili su službu u školi Medakovo.

1950/1951.

Školske 1950/1951. godine 1. septembra novoupisanih započelo je prvi razred 82 učenika, u tome je 16 djevojčica, 7 Hrvatica i 9 Muslimanki, iz osam generacija. Najstariji učenik je 1937. godište, a najmlađi 1943. godište. Početkom 1950. godine učiteljici Eleonori je došla u ispomoć učiteljica

pripravnica Ljubica Lazić. Ona je bila kraće vrijeme, do dolaska učitelja Sejfe iz vojske, ona odlazi, a Sejfo Dodig nastavlja rad u školi sa svojom drugaricom. Sejfo je bio vrlo aktivan prosvjetni radnik u masovnim organizacijama, a i rad u školi mu je bio dobar. Ela je isto tako bila vrijedna učiteljica. Imali su i jedno dijete. Kada je Sejfo otišao u vojsku ona je *okrnjila ugled* koji je do tada uživala, jer se počela družiti sa lošim društvom. Nakon dvije godine, kada se ona nije nalazila ovdje, razotkrile su se izvjesne stvari sa moralne strane, koje su potresle njihovo bračno jedinstvo, što je konačno dovelo i do razvoda braka, a mještanima dalo povoda za kojekakva loša prepričavanja. Sejfo i Ela su ostali u školi do juna 1951. godine.

Bračni par Dodik 1951. godine napušta školu Tešanjka. Njih su naslijedile učiteljice Fahra Šahbegović i Vidosava Šukurma - Savka, obje mlade učiteljice, tek svršene, djevojke i još školske drugarice. U ličnom životu su bile sređene, vrijedne, poštene i mnogo cijenjene u mjestu i šire. Mnogo su držale do svoga ugleda i dostojanstva. U školi su marljivo obavljale svoj posao radeći sa po dva čista odjeljenja i ukupno oko 200 učenika. Upravu škole je vodila Fahra Šahbegović. Pohvaljivane su u svom radu od strane inspektorske službe i nadležnih organa. Obje su bile članovi SK. [27]Fahra je bila rođena 16.2.1933. godine u selu Brezici, općina Derventa. Prvo učiteljsko službovanje bilo joj je u Tešanjci, da bi 1957. godine prešla u Doboj u Osnovnu školu "Sutjeska", gdje radi sve do svoje smrti 1980. godine. Za svoj rad Fahra je dobila više društvenih priznanja, nagrada i odlikovanja, a najveća su: Orden za rad, Orden bratstva i jedinstva, Orden Republike sa srebrenom zvijezdom.

Škola posjeduje dokument *Svjedočanstvo* iz aprila 1951. godine izdato na ime Bedak Ahmet, kandidata koji je polagao IV razred pred tročlanom ispitnom komsijom. Ispit se polagao iz srpskog ili hrvatskog jezika, istorije, zemljopisa, prirodopisa, te računa i geometrije.

1951/1952.

Školska 1951/1952. godina započela je sa 45 novoupisanih đaka I razreda. Karakteristično je da se upisalo znatno manje đaka nego prethodnih godina, moguće da je pripremanje škole u Lepenici uticalo na odaziv upisu.

Da je prekobrojnost odjeljenja bila velika na čitavom srezu govori nam podatak da je na tešanjskom srezu 1949. godine bilo ukupno 16 osnovnih škola, od kojih su 12 radile u državnim, a 4 u privatnim zgradama. Dvadeset i tri učitelja učilo je 2977 učenika. To je u prosjeku oko 130 učenika po jednom učitelju. Nije bilo obuhvaćeno školovanjem 7256 djece što govori koliko je

27 Zbornik sjećanja treće poslijeratne generacije Učiteljske škole u Derventi, JU opća biblioteka Maglaj, 2007, 172 – 173.

nedostajalo učitelja, škola i sredstava. Te godine na području sreza đaci su bili podijeljeni u 49 odjeljenja, od kojih je bilo 28 kombinovanih, u prosjeku oko 60 učenika po odjeljenju.

U školu je došao 1952. godine u ispomoć i učitelj Milorad Janjić rodom iz Medakova. I on je bio jako vrijedan učitelj. Za vrijeme njihovog službovanja

IV razred sa učiteljicom Vidosavom

pokrenuli su i kulturno prosvjetni rad u Tešanjci i na Tešanjci je osnovano Kulturno-umjetničko društvo[28]. U tome su imali i dobrog uspjeha. Tako su, između ostalog, davali i pozorišnu predstavu – Hasanaginica.

Rad učitelja je bio dosta naporan, mnogo učenika, kao i neuslovni rad. Nešto to, a nešto i *mladalački nagoni* utjecali su te je Vidosava Šukurma – Savka skrenula pažnju na sebe *nenormalnim* ponašanjem. Kasnije se ustanovilo da boluje od *mladenačkog ludila*, te je doživjela slom živaca. Stvar se uveličavala i uveliko prepričavala. Koncem 1952. godine napustila je Tešanjku i odlazi u Stari Grad kod Odžaka. [29]Naime, nažalost učiteljska aktivnost naše Savke kratko je trajala. Ubrzo je počela ispoljavati manifestaciju mentalnih oboljenja, koja su svojstvena samo natprirpdno intelegentnim osobama. Sve

28 Sto godina učiteljstva 1887-1987, Radna organizacija za predškolsko i osnovno obrazovanje i vaspitanje Tešanj, 1987, 120.

29 Zbornik sjećanja treće poslijeratne generacije Učiteljske škole u Derventi, JU opća biblioteka Maglaj, 2007, 225.

vidnije gubljenje samokontrole odvojilo je Savku od učionice, od poziva za kojim je toliko žudila, koji je voljela i cijenila. Njen školski drug Mustafa Dž. Kotorić posjetio je Savku u Jakešu, u Ustanovi za mentalno oboljele osobe, kada je izveo na ručak i komunicirao s njom. Ali, Savkina uža familija je u šupi porodične kuće u Lužanima, u jesen 1992. godine pronašla Savku sa majkom, obje ubijene na svirep način.

Prvog septembra 1952. godine u školi Tešanjka upisano je 66 učenika iz 6 generacija, od 1939 do1945. godine.

1952/1953.

U školi ostaju učitelj Milorad Janjić i učiteljica Fahra Šahbegović sve do septembra 1953. godine.

Pored slabe odjeće i bosonogosti " bolno pitanje bilo je i nedostatak olovaka i svesaka, a ponegdje i tablica, pa đaci prave slova od gline i redaju po klupi, i tako pišu i uče slova".

Te godine dolazi u školu Tešanjka na službu učitelj Anto Bevanda sa ženom, učiteljicom Ljerkom Bevanda. Iste godine se učiteljica Fahra udala za Mesuda Mehmedagića, tehničara, u Doboj sa stanom na Usori, te je odmah prešla raditi u školi Doboj.

Anto Bevanda je od Fahre primio upravu škole. Pošto je Anto imao dijete od dvije godine a stepenice u stanu, na spratu škole, su bile vrlo slabe i strme odmah je organizovao pravljenje stepenica sa zavojem i betonom. Stepenice su bile završene do 1.10.1953. godine. Osim stepenica napravljeno je i predsoblje ispred stana na spratu. Klozet u stanu nije postojao, pa je istom prilikom napravljen u spoju iznad đačkog klozeta. Napravljen je, također, svinjac, kokošinjac i jedan dio šupe riglovane. U bašti su zasađene jabuke, 20 sadnica.

Kako je školska bašta bila mala isti je uspio dobiti od Zemljoradničke zadruge u Tešanjci zemljišta dva i po dunuma, odmah uz staru baštu, i ogradio ga odmah. Volio se zanimati *baštovanlukom*. Sijao je povrće, pa i bostan.

1953/1954.

Školska 1953/1954. godina je počela sa upisanih samo 39 prvačića u školi Tešanjka i čak 207 u područnoj školi Lepenica, doduše to nisu bili sve učenici prvog razreda, već II, III i IV razreda.

Koncem 1953. godine otvorena je četverorazredna škola u Lepenici u preuređenoj zadružnoj štali, sa učiteljom Bajruzinom Salić. Škola u Tešanjci je sada donekle rasterećena. Stvaraju se uslovi da obuhvat djece školom bude potpuniji. Upisuje se te godine u Lepenici 207 đaka, a za starije učenike organizovana je dvogodišnja škola, koja je radila i u 1954. godini.

Tako je škola u Tešanjci dobila svoju prvu područnu školu i time

započinje gotovo ekspanzijski razvoj škole, koja će u svom obuhvatu imati školu Šije i školu u Sivši. Dostizanjem gigantske centralizovane škole, sa velikim školskim područjem, velikim brojem učenika i razvijenim područnim školama, nastupiće proces decentralizacije škole Tešanjka i na kraju svest će se na ponovo školu u Tešanjci i područnu školu u Lepenici. O tim procesima biće riječi, ali pošto se radi o poznatom u novijem dobu, najavljuje se samo u strukturnom makro smislu.

Za odrasle su osnivani i tečajevi osnovnog znanja, te su takva tri tečaja sa lijepim uspjehom završena.

Kulturno prosvjetni rad je bio obiman. Davate su češće priredbe u mjestu i na strani, u susjednim mjestima.

1954/1955.

U školskoj 1954/1955. godini upisano je 51 učenik I razreda u školi Tešanjka, dakle djeca iz Ljetinića, Žabljaka i Kraševa. Karakteristično je da su upisnici uglavnom 1947. godište. U područnoj školi Lepenica, od 7 – 10.10.1954. godine, upisano je 38 djece u I razred, od toga je bilo 13 djevojčica, što je zanimljiv podatak.Septembra 1954. godine iz škole odlazi učitelj Milorad Janjić u Narodnu osnovnu školu Garevac, Modriča. Na njegovo mjesto dolazi učitelj **Muhamed Agić** rodom iz Kraševa. Završio je školu u Derventi školske 1950/51. godine. Poslije jedne godine službovanja u Narodnoj osnovnoj školi Miljanovci, odsluženja vojnog roka i dvije godine provedene u Dječijem domu u Tešnju, radi u školi Tešanjka.

Učitelj Anto Bevanda je, pored učiteljskog rada i rada u mjestu sa mještanima, uradio za školu u Tešanjci nezaboravan posao i vrijedan uvijek i svake hvale, **25. marta 1955. godine napisao je Ljetopis škole** od njenog početka, za vrijeme od 50 godina, naravno, rekonstruisan i po izjavama mještana, bez toga bili bismo uskraćeni za mnoge podatke iz pola vijeka prošlosti ove škole.

1955/1956.

Prvog septembra 1955. godine upisano je 72 djece, uglavnom 1947. i 1948. godišta, što je znatno veći broj prvačića, negoli u prethodne dvije godine, u školi Tešanjka, a u školi Lepenica 12. juna upisano je 51 dijete u I razred, od toga bilo je 18 djevojčica.

1956/1957.

Početku školske 1956/1957. godine prethodio je upis djece u I razred, njih 67 đaka u Tešanjci, pretežito 1949. godište. Dvanaest preraslih kandidata za školu te godine je položilo IV razred. U područnoj školi Lepenica 15.5.1956. godine upisano je 17 prvačića.

Prvog septembra 1957. godine opet je upisan mali broj djece, samo 49 u školi Tešanjka, a u školi Lepenica isto koliko i prethodne, 17 đaka.

1957/1958.

Školske 1957/1958. godine iz škole odlazi Anto Bevanda na dužnost školskog inspektora a kolektiv se dopunjuje učiteljicom pripravnicom Razijom Busuladžić, iz škole Jelaha, rodom iz Bileće, koja je školu završila u Derventi školske 1954/1955. godine.

U školskoj 1957/1958. godini Razija Busuladžić je položila stručni učiteljski ispit.

Počinje se raditi sa djecom na pripremanju programa za proslavu Dana mladosti 25. maja. Djeca su pokazala veliko interesovanje i polučila odličan uspjeh. U pripremama programa učestvovali su Razija Busuladžić i Muhamed Agić, koji ujedno i prvi put formiraju: dramsku, folklornu, horsku, i recitatorsku sekciju u okviru škole. Jedan od najstarijih fotozapisa iz škole je fotografija dramske i folklorne sekcije.

1958/1959.

I u narednoj školskoj 1958/1959. godini upisan je mali broj djece, samo 45 u školi Tešanjka, a u Lepenici, 1.septembra, samo 14 učenika.

Ova školska godina je značajna po tome što se **u školi Tešanjka prvi put otvara V razred sa 44 učenika.**

Poslije učitelja Ante Bevande upravu škole preuzima učitelj Muhamed Agić.

Učiteljica Razije i učitelj Muhamed sa dramskom i folklornom sekcijom 1958.

Školski prostor bio je malen. Školska godina počinje sa neriješenim tim problemom. Uz pomoć naroda, dobrovoljnih priloga i nešto od *Narodnog odbora Opštine*, pregrađen je magacin Stolarije i tako su napravljene dvije učione sa novim prozorima i vratima i izgrađenom verandom. Konkursom je na dužnost primljena učiteljica Zlatana Blečić 1933. godište, rođena kod Nikšića, a školu je završila 1953. godine u Tuzli. Kći je poginulog narodnog heroja Jovana.

Ona je predavala sve predmete u petom razredu. U ovaj razred su obuhvaćena djeca iz sela: Svša, Alibegovci, Žabljak, Ljetinić, Kraševo, Lepenica, Mravići i jednog dijela Šija i Novog Sela. Po broju prijavljene djece mogla su se fornirati dva peta odjeljenja, ali prostor nije dozvoljavao. U školi ove školske godine radila je i Vera Lazić 1934. godište, od Valjeva i školu je završila u Valjevu 1957. godine.

Sekcije nastavljaju sa radom i u školskoj 1958/1959. godini i pripremaju program za svečan doček 1959. godine.

Za proslavu Dana mladosti sekcije škole sa programom učestvuju i na festivalu u Tešnju i pokazuju odličan uspjeh. Školska godina je završena i po uspjesima učenika se vidi da su svi iz kolektiva uložili mnogo truda. Pri završetku školske 1958/1959. godine Muhamed Agić, kao odbornik NOO traži materijalna sredstva za otvaranje VI razreda i zahtjeva dogradnju ili izgradnju nove osmoljetke.

U to vrijeme nije se mogla graditi jedna veća zgrada pa je zahtjevima ovog kraja udovoljeno dodjeljivanjem zgrade od preduzeća Stolarija, koja je radila u Zadružnom domu.

1959/1960.

Školska 1959/1960. godina imala je u školi Tešanjka đaka I razreda 70, znatno više nego li u prethodne dvije godine. I u područnoj školi Lepenica upisano je mnogo više djece, skoro koliko u prethodne dvije godine, 30 prvačića. **U školi Tešanjka počeo je da radi i VI razred.**
Kao da postoje ciklični padovi i usponi broja rađanja djece, pa u školskoj 1960/1961. godini broj upisane djece i dalje raste, 84, a osam kandidata je položilo IV razred te godine. U područnu školu Lepenica upisalo se 28 djece u I razred.

1960. godine sagrađena je veoma lijepa škola u Gornjim Šijama i otpočela sa radom. Njeni učitelji su Avdić Nurija i kasnije bračni par Jerković.

VI razred, 1959/1960. Stoje:Salih Djedović, Šemso Sprečo, Marko Gavrić, Ivan Lukić, Mustafa Mešić, Sakib Ćostović, Meho Begović, Muharem Kunalić, - Bedak; stoje niže red:Stipo Jurišić, Izudin Salkičević, Marijan Matić, Vinko Joskić, Pero Stojčinović, Pejo Jozić, Ilija Matić, Pero Penava, Marko Jelić; sjede:Fahira Mešić, Ivan Barišić, Šemsada Babajić, Osman Kurtić, Petar Ivić, Izuhdija Ćehajić, Muharem Hasanić, Emira Mešić(stoji); sjede red niže: Zlatana Blečić-nastavnica, Janja Pavlović, Janja Jurišić, Doma Gašić, Ana Prakljačić, Luca Jurišić, Ana Barišić, Melva Krkalić; čuče:Boris Penava, Zvonko Jurišić, Hajrudin Delibegović, Salko Pezer, Jozo Matić, Muhamed Kurtić.

1960/1961.

Školske 1960/1961. godine upravu škole preuzima od Muhameda Agića učitelj Ljubo Matković koji je, takođe, radio sa ženom učiteljicom Radmilom. Muđutim, ovaj učiteljski par je radio svega jednu godinu dana. Te školske godine radili su: Salić Bajruzin, učitelj porijeklom iz Sjenine, koji je čak pored škole napravio i kuću - pošto je bio oženjen, domaćicom i imao dvoje djece, zatim radio je i Enes Đonlagić, koji se poslije 1961. godine razbolio, tu je i učitelj Muhamed Agić i učiteljica Vera Lazić.
Škola je imala 12 odjeljenja i to:

Razreda	I	II	III	IV	V	VI
Odjeljenja	A i B	A i B	A i B	A i B	A i B	A i B

Krajem školske 1960/1961. godine kolektiv se raspao, tako što su otišli svi prosvjetni radnici, sem Muhameda Agića.

1961/1962.

Početkom ove školske godine škola je dobila novi kolektiv. Upravu škole primio je, po konkursu izabran, učitelj Letić Sejdo iz Gračanice, porodičan čovjek, sa ženom domaćicom, mlad, rođen 1936. godine.
U školi su radili Muhamed Agić, Vida Gradinčić, porijeklom iz Ljubuškog, i početnik učitelj Tomislav Radivojević od Babušnice, srez Niš. Poslije polugodišta na službu učitelja su postavljeni Iso Agić i učiteljica Mubera Nađ, porijeklom iz Bosanske Gradiške. Osnovna škola u Tešanjci je, inovirano, osnovana 23. marta 1962. godine odlukom Narodnog odbora općine Tešanj pod brojem: 263/10. Kolektiv je po sastavu mlad i pokušao je mnogo šta da učini ali nije uspio dosta. Rezulatati rada su prosječni. Škola je učestvovala na smotri pionirskih igara u Tešnju i odnijela treću nagradu. Upravitelj škole Sejdo Letić, vrlo ambiciozan čovjek, pravi velike planove za osnivanje osmoljetke pokušavajući da angažuje i mještane i općinske organe za taj poduhvat, ali je nastala kriza u prilivu sredstava u čitavom srezu te se počelo govoriti da će ova škola ostati samo sa pet razreda. Opravdanja za to navodi se što škola nema prostorija ni stanova za normalan rad sa učenicima i život prosvjetnih radnika. - Ljudi, mnogo sam se namučio, mnogo sam pokušao kako da sredim postojeće stanje ove škole tako i da otvorim perspektive ove škole, ali nisam naišao na razumijevanje. Ili nisam znao, ili nisam mogao da ostvarim što sam želio, bilo kako bilo to će biti stvar budućnosti - to su riječi mladog upravitelja Sejde Letića u školskoj 1961/62. godini.

1962/1963.

U ovoj školskoj godini od članova kolektiva iz prošle školske godine ostao je Muhamed Agić, a ostala mjesta popunjavaju Marko Stevanović, upravitelj škole, te Enes Đonlagić koji je bio na dužem bolovanju, zatim Ilija Samardžić i Sobodanka Samardžić, bračni učiteljski par, dolaze iz Lovćenca, Crna Gora.
Ove godine škola je popravljena i ograđena novom ogradom. Pred početak nove školske godine upravitelj škole Marko Stevanović odlazi sa ove dužnosti na dužnost učitelja u školu Šiškovci općina Lopare.

1963/1964.

Školske 1963/1964. godine dužnost upravitelja škole ponovo preuzima učitelj Agić Muhamed.

U kolektiv dolazi učitelj Stjepan Jurišić iz škole Miljanovci, inače mještanin, iz Žabljaka.

U oktobru 1963. godine odlukom Skupštine općine Tešanj centralnom školom postaje škola u Tešanjci, a u njenom sastavu su područne škole u

Sivši, Šijama i Lepenici.
U Sivši su radili učitelji Ilija Čupić iz Sivše i Jakov Kovačević iz Vukova.
U Lepenici su radili Juro Martinović rodom iz Omanjske i Nebojša Brković iz Glamočana kod Banja Luke. Nebojša odlazi na odsluženje vojnog roka u novembru 1963. godine, a na njegovo mjesto dolazi učitelj iz škole Jelah Živorad Milosavljević.
U Šijama su radili Milan Kerić iz Medakova i Kantić Rifat rodom iz Tuzle. Milan Kerić odlazi u vojsku 28. marta 1964. godine, a na njegovo mjesto postavlja se učiteljica Vera Nikolić rodom iz Tešanjke.

Prvi sekretar škole je Sreten Cigale koji je jedno vrijeme morao da radi i kao učitelj u Sivši, a Jakov Kovačević prelazi u Tešanjku i radi sa dva peta razreda.
Režiser je bio Ibrahim Bedak koji je do kraja školske 1963/1964. godine vršio dužnost i sekretara i blagajnika.

1964/1965.

U školskoj 1964/1965. godini škola u Tešanjci je šestorazredna i ima 434 učenika, škola u Sivši ima 167, Lepenica 125, i Šije 147 učenika.

Školska godina je počela na vrijeme. Upravitelj škole je Muhamed Agić, a pomoćnik upravitelja je Ilija Samardžić. Nastavna godina je planirana za septembar po starom nastavnom planu i programu a za ostale mjesece po novom. Tokom cijele školske godine nastava se odvijala u tri smjene, jer je nedostajao učionički prostor.

Jednog lijepog proljetnog dana 1964. godine u školskom dvorištu je stajala jedna grupa ljudi među kojima su bili: Salih Sarić, presjednik SO-e Tešanj, Rizo Mulabdić, načelnik SO-e Tešanj, Đoko Vasiljević, tehničar u SO-e Tešanj, Beska Smajilbegović, tehničar SO-e Tešanj, Jurišić Ilija, odbornik SO-e, Salko Čamžić, odbornik SO-e, Husein Džinalić, odbornik SO-e, Muhamed Agić i Ilija Samardžić, prosvjetni radnici. Tog dana je locirana školska zgrada.
U nedostatku školskog prostora mještani ovog školskog područja uz saglasnost Skupštine opštine Tešanj donijeli su odluku o gradnji nove školske zgrade. Izabran je građevinski odbor za gradnju škole u sastavu: Ilija Jurišić, Salko Čamdžić i Džinalić Husejn. Kasnije je odbor proširen sa članovima: Muhamed Agić, Đoko Vasiljević -tehničar, Ilija Samardžić, Ibrahim Bedak i Sreto Cigale. Građevinski odbor je uz pomoć rukovodioca Mjesne organizacije SSRN i podružnica izvršio razrez u novcu po domaćinstvima cca 3.400.000 dinara. Skupština opštine Tešanj je iz investicionog fonda dala učešće za početak gradnje 4.500.000 dinara. Prema obračunu ovaj objekat treba da košta cca 42.000.000 dinara. U početku su se radovi odvijali normalno, a

kasnije su radovi usporili usljed nedostatka armiranog željeza, pa i drugog građevinskog materijala, ali i manjih spornih pitanja u režijskom odboru. Organizacija rada nije bila dovoljna i svela se na dva-tri čovjeka. Društvene i političke organizacije nisu se dovoljno angažirale i dale pomoć.

U matičnoj školi radili su sljedeći učitelji:

Slobodanka Samardžić, Stjepan Jurišić, Rifat Kantić, Juro Martinović, Salih Džinalić, Ahmet Skopljak, Vojislav Božanović, Katica Jerbić, Ilija Čupić i Rešid Bedak;

u područnom odjeljenju Šije radili su: Nenad Jerković i Dobrila Jerković, bračni par;

u područnom odjeljenju Sivša radili su: Miro Svotok i Iso Agić;

u područnom odjeljenju Lepenica radili su: Mitro Tešanović i Zdenka Pavić.

Na dužnosti sekretara škole radi Sreto Cigale, a na dužnosti režisera Ibrahim Bedak, poslužitelji su ostali isti: u Tešanjci je Sofija Čular, u Sivši je Ivan Nikić, u Lepenici je Sejdo Kurtić i u Šijama Juso Ibrahimović. U novembru 1964. godine u matičnu školu za poslužitelja-kurira je primljen Hasan Bećirević. Otišli su u JNA u septembru 1964. godine Ilija Čupić, Stjepan Jurišić i Juro Martinović. Primjetilo se kod pojedinih prosvjetnih radnika neodgovornost prema radu, kršenje discipline pa i teži prekršaji. Tako je Zdenka Pavić u Lepenici napravila disciplinski prestup i sporazumno je raskinula radni odnos 30.9.1964. godine. Vojislav Božanović u matičnoj školi usljed nemarnog odnosa prema radu sporazumno raskinuo radni odnos 7.10.1964. godine. Najveći disciplinski prekršaj napravio je Miro Svotok u područnom odjeljenju Sivša gdje je uprava škole morala po zakonu udaljiti ga od službe 23.4.1965. godine. Na mjesto Zdenke Pavić postavljen je Muhamed Ćostović, učitelj rodom iz Medakova, na mjesto Vojislava Božanović dolazi Azra Hasić rodom iz Tešnja, a na mjesto Mira Svotok dolazi Nebojša Brković, koji je došao iz vojske.

U martu 1965. godine odlazi u vojsku Rifat Kantić, učitelj matične škole, a na njegovo mjesto dolazi Milan Kerić.

Naročito su se istakle u radu učiteljice Slobodanka Samardžić i Dobrila Jerković, a od administrativnih radnika Ibrahim Bedak, a od pomoćnog osoblja Hasan Bećirević.

Na školskom području u matičnu školu i područna odjeljenja upisano je po razredima kako slijedi:

Matična škola Tešanjka:

I razred....2 odjeljenja........svega 84 učenika....muških 40...ženskih 44
II razred...2 odjeljenja........svega 84 učenika....muških 47...ženskih 37
III razred..2 odjeljenja........svega 67 učenika...muških 43....ženskih 24

IV razred..2 odjeljenja.......svega 63 učenika....muških 38....ženskih 25
V razred...2 odjeljenja......svega 74 učenika.....muških 64....ženskih 10
VI razred..2 odjeljenja......svega 62 učenika.......muških 54....ženskih 8

SVEGA 434 učenika, muških 286...ženskih 148

Završilo je razred svega 341 učenik, na popravni ispit je upućeno 22 učenika. a na ponavljanje razreda 71 učenik.

Područno odjeljenje Sivša:

I razred...1 odjeljenje.......svega 45 učenika.......muških 25....ženskih 20
II razred..1 odjeljenje.......svega 46 učenika.......muških 27....ženskih 19
III razred..1 odjeljenje.....svega 39 učenika.......muških 19....ženskih 20
IV razred..1 odjeljenje....svega 37 učenika.......muških 23....ženskih 14

SVEGA 167 učenika, muških 94....ženskih 73

Završilo je razred 147 učenika, na ponavljanje razreda upućeno je 20 učenika.

Područno odjeljenje Lepenica:

I razred...1 odjeljenje.......svega 39 učenika.......muških 19....ženskih 20
II razred...1 odjeljenje......svega 35 učenika.......muških 21....ženskih 14
III razred..1 odjeljenje.....svega 27 učenika.......muških 16....ženskih 11
IV razred..1 odjeljenje.....svega 24 učenika.......muških 8.....ženskih 14

SVEGA 125 učenika, muških 64....ženskih 61

Završilo je razred sa uspjehom 98 učenik, a na ponavljanje razreda upućeno je 27 učenika.

Područno odjeljenje Šije:

I razred...1 odjeljenja.......svega 42 učenika.......muških 21....ženskih 21
II razred..1 odjeljenja.......svega 31 učenika.......muških 15....ženskih 16
III razred..1 odjeljenja.....svega 30 učenika.......muških 11....ženskih 19
IV razred..1 odjeljenja.....svega 44 učenika.......muških 25....ženskih 19

SVEGA 147 učenika, muških 72....ženskih 75

Završilo je razred sa uspjehom 131 učenik, a na ponavljanje razreda upućeno je 16 učenika.

Cijela škola brojala je 873 , od toga 516 muških i 357 ženskih, završilo razred je s uspjehom 717 učenika, na popravni ispit upućeno je 22 učenika, a na ponavljanje razreda upućeno je 134 učenika.

Koštanje jednog učenika u jednoj godini je 18.592 dinara, a ponavljači koštaju zajednicu 2.621.472 dinara.

Od učila i ostale opreme u toku školske godine nabavljeno je: dijaprojektor,

dijafilm, harmonika, radio i gramafon.

Instruktivno-pedagoški pregled škole obavili su Alfred Fridrih, Šćepan Zelenović i Savo Mićić, savjetnici prosvjetno-pedagoške službe sreza Doboj, zatim pomoćnik upravitelja i upravitelj škole.

Prvi put u školi je došlo do izbora samoupravnih organa. Savjet škole je predstavljao cijeli kolektiv, a predsjednik Savjeta je bio Rešid Bedak, učitelj matične škole, rodom iz Tešnja.

Prvi Upravni odbor je izabran u sastavu:

Ilija Samardžić, predsjednik; članovi: Sreto Cigale, Ahmet Skopljak, Sofija Čular, Salih Džinalić, Juso Ibrahimović i Muhamed Agić.

Saradnja sa roditeljima vršena je individualno i na razrednim i općim roditeljskim sastancima kao i prigodnim svečanostima.

1965/1966.

Centralna škola u Tešanjci je školske 1965/1966. godine dobila osmi razred.

Školska godina je počela 1. septembra. Upravitelj škole je Muhamed Agić, a radno mjesto pomoćnika upravitelja je privrednom reformom ukinuto. Nastavno gradivo je na vrijeme isplanirano. Na započetom objektu nove školske zgrade nastavljeni su radovi. Poteškoće su opet oko nabavke građevinskog materijala, te stručne i fizičke radne snage. Mjesna organizacija SSRN-a Tešanjka i drugi subjekti pružili su pomoć na ubiranju priloga za gradnju škole. Odziv je bio dobar. Od sela naročito su se istakla Žabljak i Ljetinić. U organizaciji radova, prikupljanju priloga, stručne i fizičke radne snage istakao se Salko Čamdžić iz Ljetinića. Kao pojedinci u davanju priloga ističe se Bedak (Ahmeta) Ahmet iz Lepenice, Behija Alibalić kći Bećira, omladinka iz Ljetinića, dala je 12 dobrovoljnih radnih dana za gradnju škole i Hasan Maglić sa zapregom, uvijek je priticao u pomoć u prijevozu materijala.

Vrijedno pažnje i zahvalnosti su radnici preduzeća *Radnik* Doboj, koji su dali svoje učešće na postavljanju prve betonske ploče. Njihovom zaslugom i ing. Adila Alićehajića dovučena je betonska mješalica i vibrator, čime je znatno pospješen rad na betoniranju prve betonske ploče.

U početku školske godine u cilju bolje organizacije rada školu je obišao prosvjetno-pedagoški savjetnik Skupštine sreza Doboj, Hamza Ibrišagić.

Dorasla djeca za školovanje u centralnoj školi i područnim odjeljenjima Lepenica i Sivša uključena su 100%, izuzetak čine Šije.

Iz prošle školske godine ostalo je nastavno osoblje:

U centralnoj školi: Ilija Samardžić, Slobodanka Samardžić, Ahmet Skopljak, Salih Džinalić i Muhamed Ćostović;

Pridošli su: Jozo Milić i Nadežda Milić - bračni par, te Vojislav Matić i Milena Matić - bračni par, zatim Nujić Marija, Hazim Karahmet i u decembru je došao Džemaludin Kurdić - apsolvent VPŠ u Sarajevu na grupi historija-geografija. Salih Džinalić i Muhamed Ćostović odlaze na odsluženje vojnog roka.

U područnom odjeljenju Sivša rade: Nebojša Brković i Milan Kerić, koji je radio prošle školske godine u centralnoj školi.

U područnom odjeljenju Šije rade i dalje: Nenad i Dobrila Jerković - bračni par.

U područno odjeljenje Lepenica dolaze: Nedo Milojević i Miroslava Milojević - bračni par.
Ostalo osoblje ostaje bez promjene.

Instruktivno-pedagoški nadzor u prvom polugodištu obavili su pedagoški savjetnici i to: Hamza Ibrišagić i Šćepan Zelenović za niža odjeljenja, Savo Mičić za matematiku, Sreto Lazić za maternji jezik i Aleksandar Pavkov za poznavanje prirode i društva.
Škola je pretplaćena na časopise i štampu: *Naša škola, Život i škola, Putevi i dostignuća u nastavi i vaspitanju, Školske novine, Socijalizam;* od dječije štampe *Male novine* (200 komada) i *Vesela sveska* (100 komada).

Nastava se odvijala u tri smjene. Početak nastave je u 7 sati, a završetak u 16 sati i 50 minuta.
Najveći problem su stanovi za prosvjetne radnike. Pri školi postoji samo jedan jednosoban stan, koji je napravljen od učionice i ne odgovara za stanovanje. U područnim školama postoje stanovi u školskim zgradama, ali ne odgovaraju svojoj svrsi, osim u Šijama sa manjom adaptacijom.
Najaktuelnije u organizaciji rada škole je sređivanje normativnih akata škole (Statuta škole, Pravilnika o radnim odnosima, Pravilnika o sistematizaciji radnih mjesta, Pravilnik o raspodjeli ličnog dohotka itd.

Nastava za I polugodište školske 1965/1966. godine je završena 15. januara 1966. godine. I pored nedostatka učioničkog prostora, očiglednih sredstava (osim karti i slika), uspjeh na I polugodištu je zadovoljavajući. Kriterij ocjenjivanja je prilično ujednačen, dok je kod područnog odjeljenja u Sivši nešto blaži.
U toku I polugodišta na području općine Tešanj pojavila se zarazna bolest žutica. Zbog te bolesti u školi je ostalo nekoliko učenika neocijenjeno. Prolaznost učenika je 77,73%. Prosječna ocjena je 2,92.

Učenici Zvonko Jelić VI razred i Šimo Lukić VII razred su zbog slabog učenja i vladanja odlukom Upravnog odbora škole privremeno prebačeni u školu Jelah.

Nastava u II polugodištu je počela na vrijeme, premda je prijetila opasnost od epidemije zarazne žutice. U ovom periodu nije bilo značajnih izmjena. Školska godina je završena na vrijeme 20. juna 1966. godine.

Prosječna ocjena je u područnim školama Sivša 3,75; Lepenica 3,07; Šije 3,27 i matična škola Tešanjka 3,00.
Prosječna ocjena za cijelu školu je iznosila 3,27.

OSNOVNA ŠKOLA „NIKOLA MATKOVIĆ - KOLJA“ U TEŠANJCI

1966/1967.

U razvoju škole u Tešanjci, 1967. godina je veoma značajna godina, završena je nova veoma lijepa i funkcionalna škola. Na prijedlog učitelja Rifata Kantića uz saglasnost Saveza boraca i svih političkih faktora SO-e Tešanj škola je dobila ime, *Nikola Matković – Kolja*. Nikola je sin Steve Matkovića, revolucionara i borca koji se doselio u Tešanj. Nikola je učesnik NOB-e u kojoj je i poginuo 1943. godine, kao borac Tešanjsko-teslićkog odreda.

Broj učenika je porastao. Nastavni kadar se kompletirao. Školska biblioteka ubrzo narasta na 5000 knjiga. Škola se afirmiše i na širem području komune i regije.
Centralizacijom škola prestaje da radi školski servis pri općini, a nadležnost materijalnog i finansijskog poslovanja prebacuje se na matične škole.

Gradnja nove školske zgrade u Tešanjci je tekla s vremenom na vrijeme brže i sporije. Svi članovi režijskog (građevinskog) odbora su tokom cjelokupne izgradnje bili aktivni. Prikupljali su *raspisani razrez* a tamo gdje je to najteže išlo išao je Ilija Jurišić i Salko Čamdžić. Svojim autoritetom, svojim poštenjem Salko je uspio ostaviti u amanet ljudima ovog kraja školu, dvije ambulante, bioskopsku salu, šest stanova i niz drugih vrijednosti na čemu mu sredina treba biti zahvalna.

Posebno mjesto i izuzetno zalaganje pri gradnji škole u Tešanjci pripada predsjedniku SO-e Tešanj Salihu Sariću. Dosta vremena je proveo Salih u ovoj sredini na raznoraznim sastancima, Režijskog odbora, Socijalističkog saveza, Savezu komunista i dr. uporno tražeći - *Škola se mora završiti!* Tamo gdje je bio zastoj zvao se predsjednik, a tih zastoja je bilo više, bilo da nema građevinskog materijala, finansijskih sredstava, radne snage i slično. On je uvijek imao rješenje unoseći optimizam u čemu je potpuno uspio.
Ne može se zaboraviti uloženi trud i rad Đoke Vasiljevića, nadzornika gradnje, koji je mnogo puta i po kiši i snijegu našao vremena da obiđe radilište, da da

smjernice, da izvrši korekture, ne vodeći računa o vremenu.
Organizovane su akcije u kojima su učestvovali i mještani ovog kraja.
Od radnika treba posebno istaći sljedeće: Hopić (Rame) Saliha, Ahmić Husu, Lukić (Ilije) Šimuna, Djedović (Huseina) Saliha, Mujezinović (Osmana) Mehmeda, Ahmić Ibru, Čamdžić Redžu i Bedak Ahmeta.

1967/1968.

Školske 1967/1968. godine Osnovna škola „ Nikola Matković– Kolja" u Tešanjci je **počela sa radom u novoj školskoj zgradi**.

[30]Po završetku izgradnje nove školske zgrade 16.5.1967. godine Muhamed Agić je dao ostavku na dužnost direktora (na svoj lični zahtjev) i nastavio raditi u školi kao učitelj. Zadnju dužnost u ovoj školi – pedagoga škole – vršio je od 3.9.1979. godine do 20.9.1988. godine, tj. punih 10 godina, kada je otišao u mirovinu sa 37 godina radnog staža, od čega je 34 godine proveo u Osnovnoj školi Tešanjka.
Organizovana je proslava na kojoj su zaboravljene oštre riječi, svađe, nesporazumi tokom gradnje. Svi su bili radosni. Bilo je veselo i lijepo, a lijepe riječi upućivane su svima onima koji su svojim trudom i svojim zalaganjem pomogli da se završi ova najkrupnija akcija u ovo vrijeme na ovom području.

U Lepenici je izgrađena škola sa dvije nove učionice, 1968 godine.

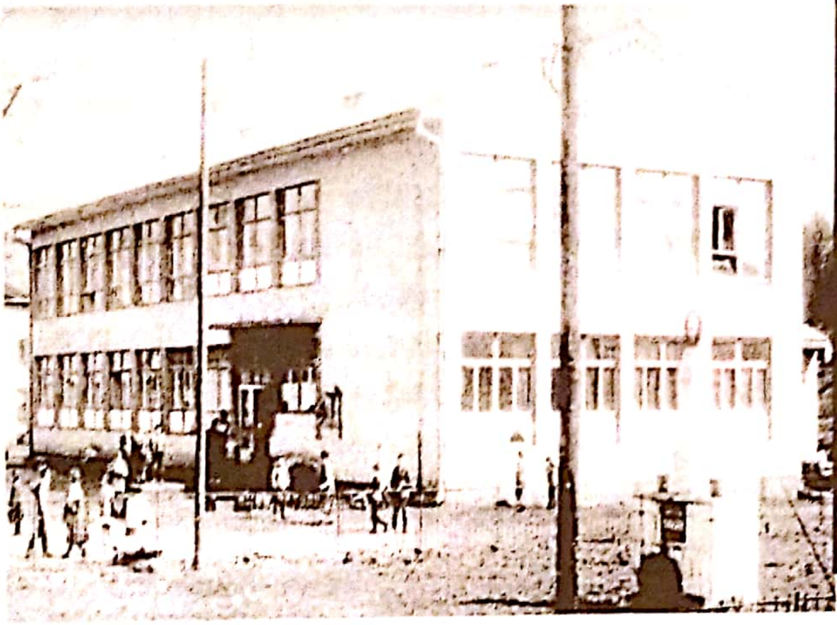
*[31]

1972/1973.

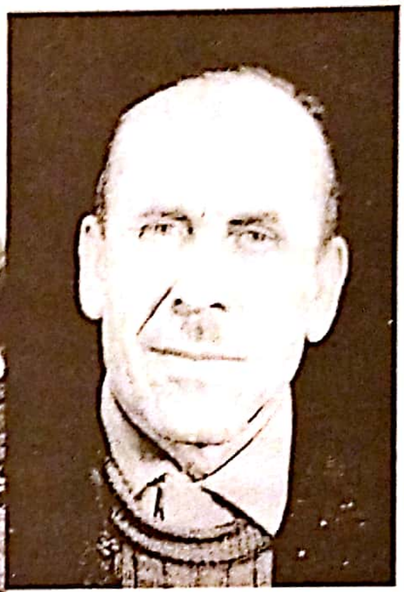
Ova školska godina se može nazvati godinom akcija, vidnih uspjeha i određene afirmacije škole na Tešanjci. Postignuti su vrlo dobri rezultati u vaspitno-obrazovnom procesu i u drugim oblastima vannastavne programske srukture.
Nekoliko faktora koji su isticani u prvi plan su naročito doprinijeli poboljšanju uspjeha od kojih treba istaći sljedeće:
- predano pripremanje nastavnika za rad i dosljedno operativno planiranje rada;
- rad odjeljenskih zajednica i razrednog starješine je bio vidan;
- razredna vijeća su u toku cijele godine imala ulogu stručnih organa;
- dodatna i dopunska nastava je našla svoje mjesto i kao prevencija pokazala svoju vrijednost;
- cjelokupno osoblje škole se angažovalo na estetskom uređenju školskih objekata, time je stvoren ambijent koji je zahtijevao od učenika da se kulturno ponašaju i čuvaju svoj trud;

30 Zbornik sjećanja treće poslijeratne generacije Učiteljske škole u Derventi, JU opća biblioteka Maglaj, 2007, 151.
31 U ljetopisu su nedostatni podaci za tri školske godine, od 1968/1969 do 1971/1972.

- izvršene su sve pripreme za uvođenje eksperimentalne nastave u prvom razredu (matematika) i u petom razredu u nastavi fizičkog i zdravstvenog vaspitanja;

Nova školska zgrada u Tešanjci iz 1967.

Čamdžić Salko, najzaslužniji mještanin, gradio je ovu školu za djecu ovog kraja

Jurišić Ilija, uvijek bio spreman za rad na gradnji škole

Hopić Rame Salih, radio je školu kao svoju kuću

- rad u slobodnim aktivnostima je bio na zavidnoj visini što je potvrđeno na svim školskim manifestacijama. Bila je zastupljena masovnost i raznovrsnost sadržaja. Ovome su doprinijeli sljedeći radnici: Dobrila Jerković, Ružica Ivić, Slobodanka Samardžić, Nada Milić, Milan Kerić, Milena Matić, Dragiša Stanimirović i drugi;
- akcija na uređenju školskih objekata započela je asfaltiranjem sportskih terena i školskog dvorišta.

U proljeće 1973. godine prvi put je asfaltirano dvorište škole u Tešanjci. Asfaltiranje je organizirao direktor škole, Ilija Samardžić, zajedno sa nastavnikom fizičkog i zdravstvenog vaspitanja Nenadom Jerkovićem. Akciju su podržali i svi članovi kolektiva. Preduzeće *Doboj putevi* iz Doboja je imalo mnogo razumijevanja prema školi i pomoglo je da se akcija završi uz minimalne troškove.

Mnogo su tome doprinijeli mještani Pejica Lukić i Ilija Lukić, radnici preduzeća *Doboj putevi*, te Mato Barišić, isto mještanin, koji nisu pitali za vrijeme, već su organizirali rad do kasno u noć, samo da se što više i kvalitetnije uradi.

Hasan Bećirević, radnik škole, je sam za jedan dan oborio četiri topole i očistio teren za asfaltiranje.

Složno u akciji, složno sa dnevnikom, bila je garancija za uspjeh.

Mora se reći da u ovoj školskoj godini i pored vidnih rezultata nije bila uvijek sloga. Reizbornost direktora škole unijela je nemir među pojedinim članovima kolektiva koji sve bacaju po strani, a svoju aktivnost usmjeravaju na to kako da zamijene direktora škole. Nisu se birala sredstva za ostvarenje svojih ciljeva. Kada u tome ne uspijevaju koriste se postupcima koji ih potvrđuju da su na pogrešnom putu.

Trud na stvaranju zdravog i homogenog kolektiva nije propao. Do objektivne istine se, ipak, došlo normiranim putem, a radna zajednica i Savjet škole daju puno povjerenje direktoru škole koji nije pao na ispitu morala i objektivnosti. Kadrovska komisija i SO-a potvrđuju saglasnost direktoru.

Nastavničko vijeće sačinjavali su sljedeći radnici:

Ružica Nikolić, Dragiša Stanimirović, Kemal Ljevaković, Jovo Milojević, Marko Blažević, Anica Mandir, Đorđe Jotić, Krsto Matić, Jakov Novak, Roksanda Stekić, Dževad Srkalović, Hamdija Hadžikadunić, Nenad Jerković, Živka Mitkovska, Draginja Marunović, Slobodanka Samardžić, Dobrila Jerković, Nada Milić, Milena Matić, Muhamed Agić, Branka Matić, Milan Kerić, Ljubica Vidojević,Stjepan Jurišić, Josip Milić, Nebojša Brković, Marija Brković, Borka Marić, Ilija Čupić, Nedo Milojević, Miroslava Milojević, Ahmet Skopljak, Muhamed Ćostović, Ljubica Hičić, Šemso Sadiković,

Vasva Ćeman, Gordana Hasanić i Salih Džinalić.
Pomoćno osoblje:
Hasan Bećirević, Alija Omerbašić, Sejdo Kurtić, Juso Ibrahimović, Mato Krajina i Sofija Čular.
U administraciji su radili: Sreto Cigale i Ibrahim Bedak. Majstor škole je Sefer Bekrić. Direktor škole je Ilija Samardžić.

1973/1974.

U maju mjesecu 1973. godine izvršen je upis učenika u prvi razred. Upisano je 89 učenika koji su podijeljeni u tri odjeljenja.
Prva sjednica u novoj školskoj godini održana je 29. augusta u 9 sati. Na toj sjednici izvršena je podjela nastavnih predmeta i razreda na izvršioce, podjela odjeljenja po smjenama, raspisan konkurs za upražnjena radna mjesta, oglašeni časovi prekovremenog rada, pristupilo se izradi novog rasporeda časova, zaključeno da se uredno vodi radna dokumentacija, da se na vrijeme planira gradivo, operatvni planovi i da se pišu pripreme.

Nastava za novu školsku godinu počela je 6. septembra 1974. godine. Razredna nastava u centralnoj školi je zastupljena s potrebnim brojem učitelja, primajući na posao učiteljicu Jelenu Cicović. Razredna nastava u područnim odjeljenjima nije na početku školske godine zastupljena sa potrebnim brojem učitelja.
Raspisan je konkurs u Službenom listu SRBiH na koji se nije javio potreban broj učitelja, pa je ponovo konkurs objavljen u listu „Oslobođenje". Od novih učitelja primljeni su u radni odnos Mina Bakić u Sivšu i Slobodanka Smiljanić u Šije Gornje.

Na početku školske godine predmetna nastava nije bila zastupljena s potrebnim brojem nastavnika. U radni odnos primljeni su Halima Begić - nastavnica srpskohrvatskog jezika, Fatima Tahirović - nastavnica opštetehničkog obrazovanja, Ahmet Kondžić - nastavnik fzičkog vaspitanja, Ljubica Tomić - nastavnica historije i geografije, Ivica Krajina - nastavnik opštetehničkog obrazovanja, Tibor Rac - nastavnik muzičkog vaspitanja i Ivan Gundić - nastavnik likovnog vaspitanja.
Prvi put u historiji ove škole stručno su zastupljeni nastavni predmeti muzičko vaspitanje i likovno vaspitanje.
U toku školske godine iz škole su otišli :
- Ilija Samardžić, direktor škole, otišao u Višu školu za unutrašnje poslove u Beograd;
- Hamdija Hadžikadunić, nastavnik opštetehničkog obrazovanja, otišao za direktora u ZOO dječiji vrtić u Doboj ;

- Nenad Jerković, nastavnik fizičkog vaspitanja, otišao u općinu Tešanj ;
- Nebojša Brković, učitelj, otišao na studije u Beograd ;
- Vasva Ćeman, učiteljica, otišla u školu Jelah.

Poslije odlaska Ilije Samardžića, direktora škole, do izbora novog direktora, vršioca dužnosti direktora obavljao je Krsto Matić, nastavnik historije i geografije.

Za stručno usavršavanje nastavnika ove škole održani su seminari:

- za učitelje prvih razreda iz nastave matematike, seminar je održan u Jelahu i Tešnju;
- nastavnici matematike su imali seminar u Dubroviku;
- svi predmetni nastavnici na početku školske godine imali su seminar u Tesliću;
- za sve nastavnike škole pedagogica iz PPZ-a iz Doboja, Bakić Vidosava, održala je predavanje *Uloga i vaspitni značaj razredne zajednice i razrednog starješine*;
- jednodnevni seminar za sve prosvjetne radnike općine Tešanj održan je u Osnovnoj školi „Huso Hodžić“ u Tešnju na početku drugog polugodišta.

Po novom nastavnom planu i programu u nastavi matematike postoje značajne novine. Izmjena novog nastavnog plana i programa vidno se osjeća i prati u svim nastavnim predmetima. Naročito se osjetio vidan napredak muzičke i likovne kulture u školi i javnoj i kulturnoj djelatnosti. Škola je za nastavu muzičkog vaspitanja obezbijedila nastavna sredstva među kojima je najznačajnija novina kupovina klavira. Nastavnik likovnog vaspitanja je organizovao akciju na likovnom i estetskom uređenju škole. Postavljeni su u hodnicima škole izložbeni panoi na kojima se vide radovi učenika sa redovne nastave i u slobodnim aktivnostima. Učenici škole su priredili izložbu svojih radova u Osnovnoj školi „Petar Kočić“u Riđici kod Sombora, Autonomna Pokrajina Vojvodina.

Novine u nastavnom planu i programu zahtijevale su uvođenje dodatne i dopunske nastave u matematici, ruskom jeziku, fizici i hemiji, a učiteljima dodatni čas iz nastavnih predmeta za koji je potrebna dopunska nastava po njihovoj procjeni. Uvođenjem dodatne i dopunske nastave poboljšan je uspjeh koji je na prvom polugodištu iznosio 69,58 %.

Na prijedlog razrednih vijeća, odlukom nastavničkog vijeća, putem knjige oglasa kroz sve razrede i na općem roditeljskom sastanku, pohvaljeni su svi odlični učenici centralne osnovne škole čiji broj je iznosio 100 učenika.

Opći roditeljski sastanak je održan na početku drugog polugodišta. Razmatran je uspijeh i vladanje na prvom polugodištu. Za roditelje je održano predavanje na temu *Problem – učenik*.

Predavanje je održala, pedagogica PPZ-a, Vidosava Bakić. Na zahtjev roditelja škola se obavezala da će omogućiti kupovinu udžbenika pri školi.
Škola je za sve državne praznike organizovala svečanosti i uzimala učešća u obilježavanju proslava državnih praznika.
Za 29.XI - Dan Republike, organizovan je prijem u pionire i prijem u omladisku organizaciju.
Dan Armije je svečano obilježen školskom priredbom i svečanim recitalom.
Dan dječije radosti svečano je dočekan.
Početkom drugog polugodišta svi učenici centralne škole i područnih odjeljenja gledali su domaći ratni film *Sutjeska*.

Novi Ustav SFRJ-e i njegovo proglašenje svečano je obilježen na zajedničkom skupu svih učenika i radnika ove škole.

Škola je u zakonskom roku konstituisana i registrovana na amandmanskom principu kao prosta organizacija udruženog rada. Njeni organi samoupravljanja su :

Direktor škole kao inokosni organ,

Izvršni odbor, kao izvšno tijelo,

Radna zajednica kao kolektivni organ upravljanja,

Radna zajednica sa delegatima društeno političkih zajednica kao najviši organ odlučivanja i upravljanja.

Finansiranje škole u toku 1973. godine teklo je zadovoljavajuće. Mjesečni priliv sredstava bio je dovoljan za podmirenje ličnih i materijalnih sredstava. Prvi put u sastavu Zajednice obrazovanja škola je dobila na ime investicija 160.000 ND (novih dinara), a iz sredstava mjesnog samodoprinosa nabavljeno je nastavnih učila i opreme u vrijednosti od cca 110.000 ND. Škola je poslovala pozitivno tako da je ostatak dohotka bio cca 124.000 ND.

1974/1975.

Zvaničan početak školske godine označen je prvom sjednicom Nastavničkog vijeća 5. septembra 1974. godine, a odmah poslije održana je sjednica Radne zajednice, u prisustvu predstavnika društvene zajednice i društveno-političkih organizacija i Skupštine općine Tešanj. Na ovoj sjednici Radne zajednice okončan je konkursni postupak za izbor direktora škole.
Na ovu dužnost izabran je Meho Prnjavorac, nastavnik iz Tešnja, koji je do ovog izbora bio na dužnost profesionalnog predsjednika Općinske konferencije Saveza omladine Tešanj.

Škola je na početku školske godine imala 1856 učenika, koji su raspoređeni u 53 odjeljenja i to:
- od I do IV razreda bilo je 1077 učenika raspoređenih u 30 odjeljenja i

- od V do VIII razreda bilo je 779 učenika raspoređenih u 23 odjeljenja.

Početkom II polugodišta u matičkoj školi je formirano i jedno odjljenje za obrazovanje odraslih u kojem je bilo 30 polaznika.

U ovoj školskoj godini prvi put se pristupilo rasterećivanju učioničkog prostora u matičnoj školi, tako što je u okviru septembarskih proslava 30-godišnjice oslobođenja Tešnja na svečan način otvorena nova školska zgrada s četiri učionice u Sivši, čime je djeci omogućeno da se u višim razredima osnovne škole školuju u neposrednoj blizini roditelja i domova.

U područnoj školi Sivša organizovana je nastava, uz izvjesne organizacione i početne teškoće u V i VI razredu, tako da u ovoj školskoj godini imaju po dva odjeljenja V i VI razreda, što znači da će škola postepeno prerastati u punu osmogodišnju školu.

I pored otvaranja nove škole u Sivši i preuzimanja petih i šestih razreda, učionički prostor u školi je nedostatan, tako da je nastava ove školske godine u matičnoj školi i u područnoj školi Sivša izvođena u tri smjene, a u područnim odjeljenjima Lepenica, Šije Donje i Šije Gornje rađeno je u dvije smjene.

Za školu u Sivši bilo je vrlo teško obezbjediti nastavni kadar, kako u predmetnoj nastavi tako i u razrednoj. Škola nema stanove, a nije riješeno ni pitanje saobraćaja (most na rijeci Usori je stavljen izvan upotrebe zbog dotrajalosti) tako da će obezbjeđivanje kadra za ovu školu biti prisutno kao neriješen problem sve dok se ne riješi pitanje stanova.

Škola je u oktobru 1974. godine donijela program rada za ovu školsku godinu uz istovremenu analizu rezultata vrednovanja rada, kako u nastavi tako i u drugim oblastima, za koju se može konstatovati da je pokazala prilično velike slabosti i ukazala na potrebu samokritičnog pristupa i koncipiranja takvog programa koji će biti realniji i konkretniji i koji će od svakog pojedinca tražiti maksimum odgovornosti i zalaganja u ispunjavanju radnih obaveza. Radna atmosfera i međuljudski odnosi su bili na znatno većoj visini nego protekle školske godine.

U školi su radile sljedeće sekcije, družine i organizacije: atletska, ritmička, dramska, novinarsko-literarna, podmladak crvenog krsta, pionirski odred i organizacija socijalističke omladine.

Značajniji uspjesi sekcija i organizacija u toku školske godine su bili sljedeći:

- članovi atletske sekcije, njih 12-oro, su učestvovali na tradicionalnom krosu *Politike* u Beogradu, 27.10.1974. godine i zauzeli drugo mjesto;
- likovna sekcija je učestvovala na izložbi likovnih sekcija *Prva iskra* u Kragujevcu;

- novinarsko-literarna sekcija je aktivno doprinosila da dječiji list *Neven* bude obogaćen, a sporazumom škola list je postao zajednički za sve osnovne škole tešanjske općine;
- fotosekcija je priređivala svoje fotonovine i bilježila značajnije događaje u školi;
- ostale sekcije su aktivno radile i doprinosile da školske svečanosti i praznici budu dostojno obilježeni;
- najbrojnija organizacija u školi je *Podmladak crvenog križa* koja je aktivno radila, a jedna od značajnijih akcija bila je prikupljanje pomoći za poplavljena područja u okviru koje je prikupljeno i predato Odboru crvenog križa Tešanj oko 500.000 starih dinara, dok je, istovremeno, za istu svrhu od zaposlenih izdvojena po jedna jednodnevna zarada u iznosu 350.000 starih dinara.

U toku školske godine u školi je rasturana sljedeća dječija štampa: *Vesela sveska* 210 komada, *Male novine* 390 komada, *Neven* 1000 komada, *Tik-tak* 71 komad, *Biološki list* 120 komada, *Modra lasta* 50 komad i *Front* 300 primjeraka.

Stručno usavršavanje nastavnika dobilo je značajno mjesto u svakodnevnim aktivnostima. Kroz razne oblike stručnog usavršavanja prošli su skoro svi radnici škole, a najznačajnije je bilo učestvovanje na *Zimskoj školi* u

Predsjednik Izvršnog odbora Skupštine opštine Tešanj, Rizah Mulabdić, predaje na upotrebu zgradu nove škole u Sivši na svečanom skupu 8.9.1974.

Jedan od brojnih nastupa u okviru slobodnih aktivnosti u školi tokom školske 1974/1975. godine – hor pod rukovodstvom nastavnika muzičkog vaspitanja Tibora Raca, 29.XI 1974.

I oni su svojom pojavom, učenjem i radom doprinijeli da uspije referendum za školstvo na području općine, koji je proveden 15. juna 1975. godine, Tešanjka, 14.6.1975.

Rođendanske želje drugu Titu za 83. rođendan u ime radnika i učenika škole uputila je prilikom dolaska Štafete mladosti u Tešanj učenica škole Ruža Jelić, Tešanj, 10. maja 1975.

Dubrovniku.

Škola se uključila u akciju pružanja pomoću siromašnim učenicima, tako da je formirana pozajmna biblioteka iz koje je oko 100 učenika dobilo knjige – udžbenike na upotrebu.

U toku školske godine fond učila je obogaćen kupovinom novih učila i nastavnih sredstava u visini većoj od 4.000.000 starih dinara.

U okviru nastojanja da se na području općine stvore što bolji uvjeti za stručni i organizovaniji rad u školama I stupnja pristupilo se procesu integrisanja osnovnih škola. Društveno-političke organizacije, Radna zajednica škole i predstavnici društvenih zajednica su podržali ovaj proces, tako da je referendum za glasanje o integraciji u udruženu osnovnu školu raspisan za 27. juni 1975. godine.

Nastavničko vijeće je radilo aktivno i donosilo značajne odluke i mjere za uspješniji i stručniji rad u školi. Održalo je do kraja školske godine 8 sjednica koje su bile dobro pripremljene. Radna zajednica je, također, bila aktivna i u toku godine održala 12 sjednica.

Da bi se omogućila što efikasnija pomoć nastavnom osoblju u stručnom i organizatorskom pogledu, a zbog povećanih obaveza i obima posla, u toku godine je otvoreno novo radno mjesto, pomoćnika direktora škole. Na ovo radno mjesto, nakon provedenog redovnog konkursnog postupka, izabran je

Nedo Milojević, nastavnik razredne nastave.
U toku školske godine iz škole su otišli: Mina Bakić, Ljiljana Dejanović, Dobrila Jerković, Ilija Filipović, Ivan Gundić, Branka Matić, Krsto Matić, Josip Milić, Marija Radičević, Olivera Todorević, Ljubica Tomić, Fatima Tahirović, Slaviša Mirković i Ahmet Džafić.
Istovremeno u školu su došli tokom školske godine: Meho Prnjavorac, Emir Hadžismailović, Ismet Isanović, Gospava Ubović, Marijan Šimunović, Mirko Bajić, Milijana Vlahović, Magda Zorić, Živomir Matejić, Živan Matijević, Milica Matijević, Milijana Deletić, Miroljub Deletić, Milan Aleksandrov, Slaviša Mirković i Ahmet Džafić (povratnik), Muhamed Begović, Miroslava Tošić, Amira Hadžismailović, Nebojša Brković i Ivica Krajina.

Ukupno uposlenih je bilo u školi 71 radnik, u strukturi:

ditrektor	pomoćnik direktora	sekretar	računo-polagač	nast. raz. nastave	nast. pred. nastave	majstor	posluži-telji
1	1	1	1	30	26	1	10

Škola je u svom brzom usponu u broju učenika, i školske 1974/1975. godina sa 1856 učenika, sa 53 odjeljenja, postaje najrazvijenija do tada.

1975/1976.

Od početka ove školske godine škola radi u sastavu Udružene osnovne škole Tešanj, u okviru koje će zadržati status OOUR-e sa svojstvom pravnog lica i samostalnim žiro računom, tako da su uslijedile određene promjene u pogledu stručnog i administrativnog poslovanja, što će biti ostvarivano na principu dogovora i sporazuma u okviru integrisane škole.

Škola je na početku ove školske godine imala 1962 učenika, do tad nikad više.

Ova školska godina je počela s dosta dobrim i blagovremenim pripremama. Prva sjednica Nastavničkog vijeća održana je 2. septembra 1975. godine, na kojoj je izvršena analiza uspjeha poslije popravnih ispita, zatim podjela nastavnih predmeta i razreda na nastavnike i razredna starješinstva. Nastavna godina je počela u svim školama 6. septembra. Nedostatak nastavnog kadra se i ove godine osjetio u područnoj školi Sivša, zbog toga se pristupilo raspisivanjem ponovnog konkursa. U okviru boljih priprema za početak školske godine u prostorijama škole organizovana je prodaja udžbenika, opreme i pribora za učenike škole, čiji je finansijski promet bio 18.000.000 starih dinara. Na ovom poslu radili su učitelji Stjepan Jurišić i Milan Kerić.
Uključujući se u akciju pomoći učenicima slabijeg imovnog stanja škola je omogućila da na besplatan način, na principu posudbe udžbenika na

jednogodišnje korištenje i uredno vraćanje, oko 200 učenika dobije komplete knjiga od I do VIII razreda. Na kordinaciji ovog posla radili su Dževad Srkalović, Halima Begić i Jelica Cicović.

Škola je na početku školske godine imala 1962 učenika.

Od ranije je vršen pritisak od strane roditelja i društveno političkih organizacija s područja Mjesne zajednice Šije da se gradi nova škola u Donjim Šijama. Gradnja škole je u međuvremenu počela, ali je 6. septembra došlo do otvaranja dva odjeljenja V razreda, sa izvođenjem nastave u neuslovnim prostorijam bivše ambulante. Dato je čvrsto obećanje da će u toku ove školske godine na upotrebu biti predata zgrada koja je u završnoj fazi.

U matičnoj školi Tešanjka počelo je sa radom 22.9.1975. godine odjeljenje za obrazovanje odraslih, u okviru kojeg 30 polaznika pohađa nastavu u VI razredu, po NPP za odrasle, jedno polugodište - jedan razred. Ulogu razrednog starješine u odjeljenju obavljao je nastavnik Kemal Ljevaković.

Početkom oktobra od podružnice *Elekto-Doboj* tražena je saglasnost za priključak struje na objekat školske kuhinje i stanova. Postavljen je finansijski uslov kojem škola nije u stanju udovoljiti (troškovi priključka s taksom su iznosili oko 10.000.000 starih dinara) pa su se morala tražiti dodatna sredstva.

Nedjelja, 19.10. održani su osnivački sastanci stručnih aktiva, predmetne nastave, na nivou općine, ukupno 7 aktiva. Stručni aktivi razredne nastave su i ove godine radili na nivou centralnih škola, ukupno 3 aktiva.

U predmetnoj nastavi formirani su aktivi za sljedeće nastavne predmete: srpskohrvatski jezik, strani jezici, matematika-fizika, geografija-historija, hemija-biologija, opštetehničko obrazovanje i fizičko vaspitanje.

Osnivački sastanak je održan u školi Tešanjka.

Sa Zadružnim magazinom u Tešnju postignut je dogovor o visini rabata (7%) na prodate udžbenike i školski pribor, koji su prodavali krajem augusta i početkom septembra u prostorijama škole određeni nastavnici.

Pošto su građevinski radovi privedeni kraju izvršen je 17.11. komisijski pregled zgrade školske kuhinje (prizemlje) i 4 stana (kat). Komisija zgradu nije primila zbog izvjesnih nedostataka, koje izvođač radova GP *Univerzal* iz Tešnja treba da otkloni u određenom roku, nakon čega će uslijediti ponovni komisijski prijem.

Za Dan Republike, 29.11. izvršen je prijem učenika I razreda u Savez pionira. Pionirski odred škole je dobio ime po istaknutoj revolucionarki, prosvjetnoj radnici Franciki Kluz, sestri Franje Kluz koja je radila od 1939. do 1942. godine u Omanjskoj. Radom Pionirskog odreda rukovodi učiteljica Draginja Marunović.

Komisija za vrednovanje rezultata rada u školi u školskoj 1974/1975. godini završila je, sredinom decembra, rad i prijedlog rang liste uputila na javnu diskusiju i primjedbe, jer je škola na sjednici Skupštine zajednice za osnovno obrazovanje Tešanj na ime postignutih rezultata u radu u prošloj školskoj 1974/1975. godini dobila na ime stimulativnih sredstava iznos od 6.500.000 starih dinara, koje treba raspodijeliti prema rezultatima rada.

U okviru proslave Dana Armije grupa starješina garnizona Doboj posjetila je škole Tešanjku i Sivšu 20.12.1975. godine i vodila prigodne razgovore s učenicima uz projekciju prigodnih filmova, a 21.12.1975. godine priređena je svečana akademija u okviru koje su nastupile sekcije škole: horska, recitatorska i orkestar.

Dan žena, u školi je skromno obilježen i priređen je program za majke učenika.

Trećeg aprila u školi je svečano ispraćena štafeta s pozdravima drugu Titu za 84. rođendan. Štafetu je na svečanoj tribini u Tešnju predala učenica VIII razreda Doma Joskić.

Konačno je 19.4.1976. godine okončan konkursni postupak za izbor radnika na radno mjesto blagajnika-bibliotekara škole, a primljena je Jelka Jurišić iz Tešanjke.

U Školi je 4.5. počeo upis zajma za modernizaciju putne i željezničke mreže u SRBiH. Odziv je bio dobar, prema planu 78 radnika treba da upiše

U otklanjanju posljedica katastrofalne poplave u školi učestvovali su svi radnici škole

oko 11.5000,00 novih dinara zajma.

U Doboju je održano 9. maja regionalno takmičenje učenika osnovnih škola iz matematike i fizike, poslije uspjeha na općinskom takmičenju 3 učenika škole iz Tešanjke je učestvovalo na takmičenju u Doboju.

U školi su 12.5. boravili predstavnici *Malih novina* iz Sarajeva i u ime saradnje poklonili školi komplet knjiga Skendera Kulenovića.

Destog juna u školi je formirana Osnovna organizacija Saveza komunista umjesto dosadašnjeg Aktiva SK, za sekretara izabrana je učiteljica Draginja Marunović.

U Tešnju je 14.6.1976. godine održana VI smotra kulturno-umjetničkog stvaralaštva u školama općine Tešanj. Na smotri škola Tešanjka je bila zastupljena sa 6 tačaka sa 130 učesnika, koji su dobili više priznanja pojedincima i školi.

Petnaestog juna je završena nastava sem u višim odjeljenjima u Sivši za nastavne predmete ruski i srpskohrvatski jezik i za odjeljenje IIIa, učiteljice Marije Vukadinović, u kojima je nastava produžena do popune planiranog broja nastavnih dana i časova.

Noću 23/24.7.1976. godine naselje Tešanjku je zadesila velika poplava. Izlila se rijeka Tešanjka i sedmero ljudi se utopilo, a pričinjena je ogromna šteta. Školi je pričinjena velika šteta: uništen je priručni magacin, oštećene sve prizemne prostorije, uništena je biblioteka, oprema za đačku kuhinju i školski poligoni za fizičku kulturu. U okviru procjene materijalne štete ustanovljeno je da ista iznosi oko 4.400.000,00 novih dinara.

Nakon poplave, 5.8.1976. godine održana je **vanredna sjednica Zbora radnika škole** na kojoj je donesena odluka o prekidu korištenja godišnjeg odmora i angažovanju svih radnika na saniranju posljedica poplave.

Nakon mjesec dana, 4.9.1976. godine završeno je saniranje učioničkog prostora u prizemlju nove škole, bez mokrog čvora. Pošto je bila ozbiljnija rekonstrukcija stare škole ista nije bila završena i spremna za početak nove školske godine.

Sredstva za sanaciju učioničkog prostora u prvoj fazi sanacije bila su obezbjeđena dijelom iz Republičkog zavoda za izgradnju školskih objekata SRBiH u iznosu oko 153.000,00 novih dinara a ostalo je obezbjedila škola iz svojih sredstava. Po konačnom obračunu radova sredstva će nedostajati i bit će potrebno tražiti nove izvore radi zatvaranja konstrukcije finansiranja.

U ostalim područnim odjeljenjima stanje je vrlo različito. Zbog pooštrenih uslova načina finansiranja zakasnilo se sa završetkom zgrade škole u Donjim Šijama, tako da će do konačnog završetka rad u ovoj školi biti organizovan pod izuzetno teškim uvjetima. U školi Sivša je nužno potrebno priključiti

vodu, što se očekivalo da će uraditi Mjesna zajednica Sivša do početka školske godine. U ovoj godini u školi je radilo ukupno 76 radnika. Direktor škole bio je Meho Prnjavorac.

1976/1977.

Da bi se obezbjedio približno normalan početak rada u ovoj školskoj godini bilo je potrebno u toku priprema uložiti ogroman napor. Posljedice poplave od 23. jula bile su zaista velike. Ukupna šteta u školi procijenjena je na iznos od 4.144.440,00 novih dinara. Uz organizovan rad naših radnika i radnika GP *Univerzal* iz Tešnja uspjelo se do početka školske godine uraditi sljedeće:

- izvršeno je detaljno čišćenje školskih prostorija i školskih terena,
- zgrnuta je i odnesena ogromna količina blata, nanosa, granja, predmeta,
- u svim prizemnim prostorijam i nove i stare škole izvršeno je izbacivanje parket podova i šute ispod podova i priprema podloge za postavljanje vinaz pločica, osim u radionici majstora škole gdje su postavljene teraca pločice,
- renoviran je mokri čvor,
- izvršena rekonstrukcija električne i vodovodne instalacije,
- u staroj školi je izvršeno postavljanje potpornog zida za obezbjeđivanje prostorija na spratu škole.

Jedino se nije uspjelo u osposobljavanju sale za fizičko vaspitanje, koja se nalazi u sastavu bivšeg zadružnog doma, koji je vlasništvo Mjesne zajednice Tešanjka. U sali su potrebne ozbiljnije adaptacije da bi se ista mogla koristiti u svrhu nastave. Pošto je trošna sala u domu imala višenamjensko korištenje (pa i za igranke omladine), škola je tražila da Zajednica osnovnog obrazovanja u Tešnju ovu školu uvrsti u program izgradnje školskih objekata, a u pogledu izgradnje sale za fizičko vaspitanje i dogradnje 4 učionice uz novu školu do 1980. godine.

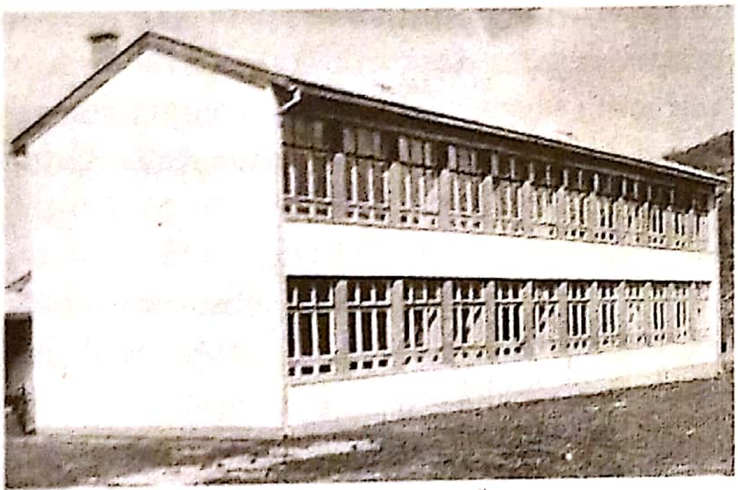
Što se tiče ostalih školskih objekata u područnim školama u pogledu priprema za rad u ovoj školskoj godini stanje je sljedeće:

- u školi Sivša, nova zgrada, Mjesna zajednica je dobila dio sredstava iz mjesnog samodoprinosa da obezbjedi pitku vodu izgradnjom mini objekta i postavljanjem hidrofora,
- najneuslovnije je bilo u školi Donje Šije. U zakašnjenju su bili radovi na priključcima vode i struje u novoizgrađenoj šestoučioničkoj školi, pa se nastava u ovoj školi nije mogla organizirati na početku školske godine, već se radilo u jako teškim uvjetima i u 4 smjene,
- u područnoj školi Lepenica nije bilo bitnijih promjena pa se nastava mogla organizirati kao i u prethodnoj godini.

U okviru dosta složenih uvjeta nastava se organizirala za 2101 učenika

svrstanih u 64 odjeljenja, od čega:

- u matičnoj školi, 18 odjeljenja predmetne nastave i 11 odjeljenja razredne nastave, od toga jedno odjeljenje kategorisane djece – tzv. specijalno odjeljenje, s ukupno 904 učenika,
- u područnoj školi Sivša, 9 odjeljenja predmetne i 9 odjeljenja razredne nastave, ukupno 601 učenik,
- u područnoj školi Šije Donje, u predmetnoj nastavi V i VI razred 5 odjeljenja, u razrednoj nastavi 4 odjeljenja, ukupno 330 učenika,
- u područnoj školi Gornje Šije bilo je 4 odjeljenja razredne nastave, ukupno 139 učenika i
- u područnoj školi Lepenica bila su 4 odjela, ukupno 127 učenika.

Šestoučionička školu u Donjim Šijama, otvorena 26.12.1976. godine, koštala oko 4.000.000,00 dinara

U toku ove školske godine dogodili su se sljedeći značajniji događaji vezani za rad škole:

Ponedjeljak, 6.9.1976. godine počela je nastavna godina. Nastava se izvodila u svim objektima sem stare škole, dvije učionice, čija sanacija nije bila završena.

Već u srijedu, 8.9. školu su posjetili novinari *Prosvjetnog lista* i napisali reportažu o posljedicama poplave i pripremama za početak školske godine.

Na vrijeme, 17.9. počelo je sa radom odjeljenje VIII razreda za obrazovanje odraslih, 24 polaznika.

Ševal Deraković, iz Miljkovca kod Doboja, je 21.9.1976. godine poklonio školskoj biblioteci 133 knjige.

Zbor radnika škole je 30.9. usvojio Program rada za školsku 1976/1977. godinu.

Petog oktobra održan je opći roditeljski sastanak u Šijama a u vezi teškoća oko završetka objekta i rada u četiri smjene u svega dvije neuvjetne učionice u staroj zgradi.

Nakon gubitka cjelovitog bibliotečkog fonda 25.10. počela je sa radom školska biblioteka u centralnoj školi, nakon djelimične popune knjižnim fondom u okvir akcije koju je vodila Zajednica za obrazovanje Tešanj na prikupljanju knjiga i zahvaljujući pojedinačnim poklonima radnih i drugih organiztacija i pojedinaca, kojima je škola zahvalna na razumjevanju. Raniji

knjižni fond biblioteke, oko 4500 knjiga, je potpuno uništen u poplavi.

Radio Sarajevo je emitovalo emisiju o školi i posljedicama poplave u školi, 6.11.1976. godine.

U školi Šije je 18.11. izvršen prijem namještaja i opreme iz Tvornice školskog namještaja *Standard* Prnjavor, a koji je isporučen u okviru programa izgradnje 1000 škola u SR BiH do 1980. godine.

Pri matičnoj školi Tešanjka 26.11.1976. godine počela je sa radom đačka kuhinja, koju je izgradila i opremu za istu kupila općinska Zajednica za socijalnu i dječiju zaštitu Tešanj. U prvoj fazi rada kuhinje radilo se na izdavanju suhog obroka za 115 učenika za koje je troškove snosila pomenuta zajednica. Za rad u kuhinji primljena je kvalificirana kuharica Ruža Anđelić iz Kraševa.

List *Male novine* su 3.12. poklonile biblioteci 30 knjiga.

U školi Donje Šije su 13.12. završeni građevinski radovi i učenici su preseljeni iz stare zgrade - bivše ambulante, u novosagrađenu školu sa 6 učionica, a čije svečano otvaranje je upriličeno 26.12. u okviru proslave Dana Armije, uz brojne zvanice i goste, te narodno slavlje, oko 5000 ljudi.

U školi je, 23.12.1976. godine, održana sjednica Zbora radnika škole na kojoj je usvojen izvještaj o rezultatima vrednovanja rada škola općine Tešanj i pojedinačno vrednovanje rezultata rada radnika škole za period

Ispraćaj štafete ispred škole u povodu 85. rođendana Tita

juli – decembar 1976. godine. Istaknuto je da je škola u cjelokupnom radu u školsko 1975/1976. godini postigla odlične rezultate i da je u ukupnom plasmanu rezultata rada bila na prvom mjest u općini, a na regiji 16. mjesto, od ukupno 84 škole.

Na osnovu ovakvog rezultata škola je dobila 6.000.000 starih dinara, za posignute rezultate iznad prosjeka, što je radnicima škole podijeljeno prema odgovarajućim mjerilima.

Održana je sjednica Nastavničkog vijeća 7.1.1977. godine na kojoj su formirane komisije za vanredno polaganje ispita za odrasle, pošto je ova škola određena da može organizovati ove ispite. Zbog velikog broja prijavljenih kandidata, preko 500, formirano je 12 komisija, koje su dobile uputstva kako da obave ove ispite, a prema Pravilniku o polaganju vanrednih ispita. Od 18–25.1.1977. godine u školi je obavljeno polaganje vanrednih ispita za odrasle kandidate, kojima je od 503 prijavljena pristupilo 480 kandidata. Ispiti su obavljeni u normalnim uvjetima i u duhu propisa, uz punu saradnju s nadležnim faktorima (PPZ Doboj, prosvjetnnom inspekcijom SO-e Tešanj, te Zajednicom za osnovno obrazovanje Tešanj, i dr.).

Rezultati ispita bili su sljedeći:

480 kandidata pristupilo ispitu,

258 kandidata s uspjehom položilo sve ispite,

87 kandidata je upućeno na popravi ispit iz jednog nastavnog predmeta,

104 kandidata je upućeno na popravni ispit iz dva nastavna predmeta,

31 kandidat nije položio ispite iz tri i više nastavnih predmeta i

23 kandidata je odustalo od ispita.

Sa radom je završilo 28.1.1977. godine odjeljenje VIII razreda u kojem su redovno pohađali nastavu za odrasle kandidati stariji od 18 godina još od V razreda.

Dana 10.2.1977. godine u saobraćajnoj nesreći nastradao je učenik I razreda Raif Hadžan iz Ljetinića, na magistralnom putu Ljetinić–Tešanjka. Na dženazi je prisustvovala grupa nastavnika i veliki broj učenika.

Učenici starijih razreda iz škole Tešanjka i škole Sivša su 6.3. učestvovali u akciji pošumljavanja goleti, u organizaciji *Gorana Tešanj*.

U školi Tešanjka je 26. marta izvršeno postavljanje metalne ograde sa ulaznom kapijom od glavne saobraćajnice, koja je koštala 20.000,00 dinara.

Devetog aprila svečano su ispraćene štafete mladosti iz škola Tešanjka i Sivša i predate na svečanoj tribini u Tešnju. Štafetu škole Tešanjka predao je učenik Enver Ibrahimkadić, a štafetu škole Sivša učenik Ivan Mandir.

Dvanaestog aprila 1977. godine održana je sjednica Izvršnog odbora Zajednice stanovanja u Tešnju na kojoj je odlučeno da se **školi dodijeli na**

korištenje 7 stanova u stambenom bloku sa 9 stanova koji je napravljen u Tešanjci sredstvima SO-e Tešanj, Zajednice obrazovanja Tešanj i Zajednice za stanovanje Tešanj.

U područnoj školi Donje Šije 27.4.1977. godine održane su sjednice Nastavničkog vijeća i Zbora radnika škole. Na Zboru radnika izvršena je dodjela 7 stanova, radnicima škole, a u okviru obilježavanja prvog maja, Praznika rada, izvršena je i simbolična predaja ključeva stana radnicima: Ljubici Vidojević, Nadi Milić, Miroljubu Deletić, Milanu Kerić, Sakibu Ćostović i Dragiši Stanimirović.

Na regionalnoj izložbi likovnih radova učenika osnovnih škola regiona Doboj 21.5. nagrađen je rad učenice Ane Penava.

U područnoj školi Sivša 3.6.1977. godine završila je i ispraćena prva generacija učenika VIII razreda, koji su školovanje u toj školi imali od I do VIII razreda.

Rukovodstvo Pionirskog odreda škole je 9.6. saopćilo podatak da je u raznim akcijama solidarnosti u toku školske godine predalo Općinskom odboru crvenog križa Tešanj novčani prilog u iznosu 1.021.690 starih dinara.

Prolaznost u ovoj školskoj godini bila je 93,70%, što je bilo iznad prosjeka prolaznosti na području SIZ-a (samoupravna interesna zajednica) osnovnog obrazovanja i vaspitajna Tešanj, a znatno ispod prosjeka prolaznosti na području PPZ-a Doboj, što će stručni i samoupravni organi u školi posebno analizirati i tražiti uzroke ovim pojavama i rješenja. Svi polaznici odjeljenja VIII razreda za odrasle, njih 24 je završilo razred. U školi je bilo ukupno zaposlenih 78 radnika. Direktor škole je bio Meho Prnjavorac.

Za iznimne postignute rezultate u radu u prošloj školskoj 1974/1975. godini škola je dobila na ime stimulativnih sredstava iznos od 6.500.000 starih dinara.

Izvršena je dobrim dijelom sanacija od poplave, ali broj učenika u školskoj 1976/1977. godini je dostigao skoro vrhunac, i u okviru dosta složenih uvjeta nastava se organizirala za 2101 učenika svrstanih u 64 odjeljenja.

1977/1978.

Na početku školske 1977/1978. godine broj učenika je iznosio 2194 učenika, u 65 odjeljenja, i to je vrhunac poslije čega će škola u Tešanjci započeti svoju decentralizaciju i smanjvanje broja učenika, broja odjeljenja i područnih škola.

Od I do IV razreda škola je imala 31 odjeljenje i 973 učenika, a od V do VIII 34 odjeljenja i 1220 učenika. Razlika u broju polaznika između razredne i predmetne nastave je zbog toga što u ovu školu dolaze i učenici s područja dobojske općine nakon završetka IV razreda u Alibegovcima, dolaze u

školu Tešanjka i školu Sivša, i u Mravićima, poslije IV razreda, nastavljaju školovanje u Donjim Šijama.

U područnoj školi Donje Šije dorasla je generacija đaka koja pohađa VII razred.

Značajniji događaji u toku školske godine bili su:

Donošenje odluka 26.8.1977. godine o formiranju i opremanju jedinice civilne zaštite pri školi. Jedinica je formirana u jačini čete, sa dva voda. Iz redovnog priliva sredstava izdvojena je svota od 65.000,00 dinara za nabavku opreme za ovu jedinicu. Istovremeno je izabran i Štab civilne zaštite u sastavu: Meho Prnjavorac, komandant štaba; Sakib Ćostović, načelnik štaba; Rosa Stekić, Miroljub Deletić i Ruža Anđelić, članovi štaba.

Nastavna godina je počela 6.9. kako u centralnoj, tako i u svim područnim školama.

Nakon tri dana nastave, 9.9. u školi je na prigodan način obilježen Dan oslobođenja općine Tešanj.

Izvršen je 14.9. sistematski pregled radnika u Regionalnom medicinskom centru u Doboju, u okviru redovnih godišnjih pregleda radnika.

Desetog oktobra u objektu đačke kuhinje počelo je izdavanje toplih obroka, koje koristi 350 učenika i nastavnog i drugog osoblja škole. Za 100 učenika iz siromašnih porodica troškove ishrane snosi SIZ za neposredu dječiju zaštitu Tešanj, a ostali korisnici plaćaju 3,00 dinara obrok. Sedmično se kuhaju 3 topla obroka, a 3 su napici s premazom.

Na sjednici Nastavničkog vijeća 28. oktobra donesen je zaključak da se povede veća pažnja za bezbjednost učenika kao učesnika u saobraćaju pa su u školama Tešanjka i Donje Šije formirane sekcije mladih saobraćajaca, s kojim će raditi nastavnici OTO-a .

U školskom okviru je 9. novembra izvedena samostalna mobilizacijska vježba jedinice civilne zaštite. Vježba je u potpunosti uspjela, a istu su posmatrali kao članovi Općinskog štaba civilne zaštite: Rizo Mulabdić, predsjednik Izvršnog odbora SO-e Tešanj, te Milovan Bodiroga i Fahir Terzić, koji su poslije vježbe prisustvovali i sjednici Štaba civilne zaštite i komandnog kadra, na kojoj je data pozitivna ocjena o izvedenoj vježbi. Vježbu je posmatralo oko 500 učenika i roditelja.

Na Zboru radnika 9. decembra usvojeno je nekoliko značajnih akata u Radnoj organizaciji:

- prihvaćen nacrt Statuta i raspisan referendum za njegovo usvajanje,
- usvojen Pravilnik o sistematizaciji radnih mjesta,
- prihvaćen nacrt Samoupravnog sporazuma o sticaju i raspodjeli dohotka i
- prihvaćen je Pravilnik o knjigovodstvu u Radnoj organizaciji.

Na dan 18. decembar u cijeloj Radnoj organizaciji vođena je javna rasprava o prijedlogu Samoupravnog sporazuma o sticanju i raspodjeli ličnog dohotka, koji se treba primjenjivati od 1. januara 1978. godine, a koji je referendumom usvojen 9. januara, sa 93% za.

U zimsko ferije od 19. do 29.1.1978. godine u školi su obavljeni vanredni ispiti za odrasle kandidate. Ispitima je pristupilo oko 600 kandidata, koji su ispite polagali u 11 ispitnih grupa, u kojima su bili kandidati koji su se prijavili za polaganje I - IV razreda ili V – VIII razreda. Ispiti su obavljeni u najboljem redu i bez nekih naročitih teškoća.

Noću 4.3.1978. godine nepoznati provalnik je izvršio provalu u školu Tešanjka, nova zgrada. Provala je izvršena kroz radionicu OTO-a. Cilj provale bila je kancelarija računovodstva i sekretara. Nije ništa značajno odneseno.

Šestog marta u školi su izvršeni izbori za Savjet škole, birano je 15 članova iz reda zaposlenih.

Učenici od V – VII razreda iz područne škole Donje Šije su 23.3.1978. godine izveli jednodnevnu akciju pošumljavanja goleti na predjelu Trebačkog brda, Rakovice.

Dana 24.3.1978. godine u školi je konstituisan Radnički savjet, za čijeg predsjednika je izabran Dževad Srkalović, a za zamjenika Roksanda Stekić. Istog dana je konstituisan i Izvršni odbor škole, a za predsjednika je izabran Dragiša Stanimirović.

Školu Sivšu je posjetila 14.4.1978. godine stručna komisija u kojoj su bili predstavnici SO-e Tešanj, GP *Univerzal* Tešanj i predstavnici škole. Tom prilikom je određena lokacija za gradnju stambene zgrade sa 6 stanova za potrebe radnika u ovoj školi.

Na općinskom takmičenju iz matematike i fizike, VII i VIII razred, u Tešnju 23.4.1978. godine 4 učenika škole Tešanjka se plasiralo na regionalno takmičenje.

Učenik škole Sivša Ivan Bonić prima štafetu iz škole Tešanjka , iz ruku učenice Enese Salkičević, 13. maja 1978.

U školi Tešanjka je održano 6. maja općinsko takmičenje iz historije, učestvovalo je 8 škola, a plasman na regionalno takmičenje ostvarile su ekipe škole Tešanjka i Jelaha, a na regionalnom

takmičenju 13. maja iz historije za učenike VIII razreda, ekipa škole Tešanjka zauzela je 4.mjesto od 33 ekipe, škole.

U školi je 24. maja svečano obilježen Dan škole. Bilo je opće slavlje. Uokviru sekcije štednje mladih, škola je dobila I nagradu u SR BiH u iznosu 50.000,00 dinara i prelaznu zastavicu Privredne banke Sarajevo za najbolju organizaciju štednje. Svečanosti uručivanja nagrade prisustvovala je delegacija, koja je brojala 40 članova, predstavnici PBS-a, PPZ-a Doboj, SO-e Tešanj, RK SSO-e BiH i predstavnici nagrađenih škola.

O dodjeli ovog značajnog priznanja školi javnost je obavještena preko štampe, radija i televizije. -Posebno nam je draga vijest objavljena u *Nevenu* koji je kod naših učenika veoma čitan list i u posljednje 4 godine se rasproda po broju i po 1000 primjeraka u svim odjeljenjima škole - zapisao je u ljetopis direktor Meho Prnjavorac.

Sekretar Republičkog štaba za štednju mladih, Hinko Brudar predaje nagradu i priznanje sa prelaznom zastavicom direktoru škole Tešanjka Mehi Prnjavorac

Školu su šestog juna posjetili:Sekretar Općinskog komiteta SK Tešanj,Mehmedalija Husremović i predsjednik Općinskog sindikalnog vijeća Vahidin Kantić.

Tom prilikom su vođeni razgovori s predstavnicima škole o organizacionim, kadrovskim i materijalnim pitanjima rada škole. Od strane škole razgovoru su prisustvovali Meho Prnjavorac, direktor škole; Nedo Milojević, pomoćnik direktora; Draginja Marunović, sekretar OO SK; Dževad Srkalović, predsjednik Radničkog savjeta; Šemso Sadiković, predsjednik Zbora radnika; predsjednik Sindikalne organizacije škole, Kemal Ljevaković i Marko Blažević, vršilac dužnosti direktora u školi Sivša.

U periodu 23 – 25.6.1978. godine u školi su obavljeni popravni ispiti za odrasle, kojima je pristupilo 200 kandidata.

Dana 24.6.1978. godine u svim mjestima školskog područja organizovan je defile učenika i radnika škole na kojem je učestvovalo ukupno

oko 1200 učenika. Cilj defilea bio je da se radni ljudi i građani pozovu da masovno izađu na referendum za školstvo koji je raspisan na području općine Tešanj za 25. juni 1978. godine.

Završen je 26.6.1978. godine rad *male škole* za novoupisane prvačiće i produžne nastave za slabe učenike i time je završena nastava u ovoj školskoj godini.

Reorganizovanje škola privodi se kraju tako što je 30.6.1978. godine održana sjednica Skupštine općine Tešanj na kojoj je data saglasnost za udruživanje osnovnih škola općine Tešanj u jednu Radnu organizaciju, čime je došlo i do promjene statusa ove škole koja će od 1.9.1978. godine poslovati kao osnovna organizacija udruženog rada u sastavu Radne organizacije.

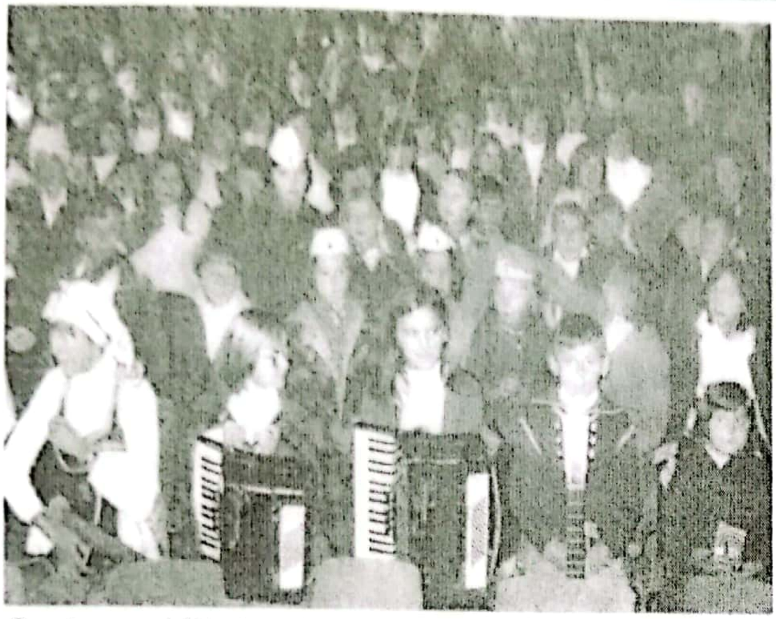
U dane 3 – 6.7.1978. godine radila je Komisija za diobenu bilansu u okviru izdvajanja područne škole Sivša u samostalnu organizaciju udruženog rada.

Petog jula održana je sjednica Radničkog savjeta škole na kojoj je priveden kraju konkursni postupak za reizbornost direktora škole. Za vršenje ove funkcije ponovo je izabran Meho Prnjavorac, nastavnik iz Tešnja, koji je istu obavlja od 5. septembra 1974. godine.
Na kraju školske godine u školi je bilo 1518 učenika, jer je u toku školske godine došlo do izdvajanja područne škole u Sivši u samostalnu školu koja je imala 628 učenika.
U školi je bilo zaposleno 65 radnika, od čega 51 u nastavnom procesu.

1978/1979.

Početak ove školske godine je dobro pripremljen i otpočeo je bez nekih poteškoća.
Zvanično se 30. juna 1978. godine škola u Sivši osamostalila, odvojivši se od Osnovne škole „Nikola Matković - Kolja“ Tešanjka.
Broj učenika u školskoj 1978/1979. godini je 1667 učenika svrstanih u 51 odjeljenje, 22 odjeljenja od I do IV razreda, i 29 od V od VIII razreda. Broj učenika u odnosu na prošlu školsku godinu je veći za 99 učenika ili 4 odjeljenja, jedno u matičnoj školi u predmetnoj nastavi i 3 u područnoj školi Donje Šije, takođe, u predmetnoj nastavi.
S obzirom da u ovoj školskoj godini škola u Šijama ima sve razrede od I do VIII razreda planira se njeno osamostaljivanje u OOUR-a.

Izvršena je primopredaja dužnosti direktora 14.10.1978. godine. Dosadašnji direktor Meho Prnjavorac je razriješen dužnosti radi odlaska na novu dužnost direktora u OŠ„Huso Hodžić “ Tešanj. Za vršioca dužnosti direktora u školi do okončanja konkursa izabran je nastavnik Dževad Srkalović.

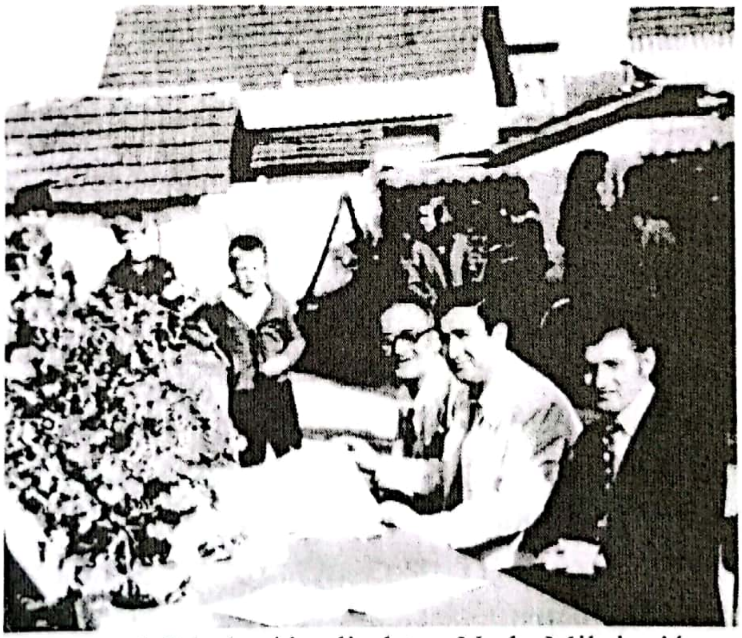

Svečano obilježavaje novembarskih praznika 1978.

Bitno je pomenuti da su, kao rijetko kad do sada, svi nastavni predmeti stručno zastupljeni.

Zbog malog broja učenika u III razredu u školi Lepenica, 20. oktobra, moralo je, prvi put, doći do formiranja kombinovanog odjeljenja II/III razreda sa 29 učenika, kojeg vodi učitelj Ahmet Skopljak.

Nakon provedene konkursne procedure 22.12. dobijena je saglasnost od Skupštine općine Tešanj na imenovanje Dževada Srkalović za inokosnog poslovodnog organa u OŠ Tešanjka.

Dževad Srkalović - direktor, Nedo Milojević - pom. direktora i Ibrahim Bedak - računovođa

Dana 31. marta organizovano je takmičenje u oblasti *Priprema mladih za ONO-u*. Ovo takmičenje je počelo u oktobru likovnim i literarnim radovima učenika. Kroz takmičenje prošlo je oko 700 učenika na općini, a u finalu je učestvovalo 65 učenika. Takmičenje je propraćeno kulturno-zabavnim programom. Domaćin takmičenja bila je škola Tešanjka, a od Skupštine općine Tešanj škola je dobila diplomu za najorganizovanije takmičenje na općini.

Ekipa škole je otputovala 3. aprila na republičko takmičenje u Prijedor iz saobraćajnog vaspitanja. Ekipu čine učenici Goran Bajić, Enver Ibrahimkadić i Miralem Bedak, nastavnik je Ismet Isanović. Ova je ekipa prvo osvojila I mjesto na regiji Doboj, a na republičkom takmičenju u Prijedoru zauzela je VI mjesto od ukupno 35 ekipa.

Završena je nastavna godina 25.6. u kojoj je bilo 1667 učenika, 67

zaposlenih od toga 52 u nastavnom procesu.

1979/1980.

Ove školske godine nastavu su pohađali učenici školskog područja Kraševa, Ljetinića, Lepenice, Žabljaka, Tešanjke i iz Alibegovca (samo učenici viših razreda). Iz sastava ove škole izdvajaju se škole Šije i Šije Donje u samostalnu školu, OOUR-a. **Pri matičnoj školi Tešanjka ostaje samo područno odjeljenje Lepenica, time je završen proces decentralizacije škole Tešanjka.**

Broj učenika na početku ove školske godine je 1026, raspoređenih u 33 odjeljenja.
Od I do IV razreda ima 14 odjeljenja sa 445 učenika, od V do VIII razreda ima 19 odjeljenja sa 581 učenik.

Trećeg septembra počela je nastavna godina. Prvi put u školi je imenovan pedagog škole. Imenovan je dugogodišnji učitelj i upravitelj Muhamed Agić.

Imenovana je 27.9.1979. godine Komisija za diobenu bilansu sa OŠ "7 sekretara SKOJ-a" iz Šija (čiji izvještaj je 7.12. na Zboru radnika OŠ "Nikola Matković - Kolja" usvojen), **koja će zvanično samostalno poslovati od 1.10.1979. godine.**

U školi je 8. novembra gostovalo dječije pozorište iz Banja Luke koje je dalo dvije predstave *Mali borci*, za učenike od I do IV razreda u 11 sati i za učenike od V do VI razreda u 13 sati. Učenici su oduševljeni pozorišnom predstavom i ovo je jedno od rijetkih gostovanja profesionalnih pozorišta u sredini Tešanjka.

Dana 28.11. izvršen je prijem učenika VII razreda u SSO-e Jugoslavije. Na ovom prijemu prisustvovao je prvoborac NOR-a Veso Radojčić iz Doboja, na svečanosti je govorio o omladini Jugoslavije u NOR-u i danas, kao i svoja sjećanja iz NOR-a.

U povodu 22. decembra, Dana JNA, u školi je održano prigodno predavanje 20.12. na kojem su prisustvovali predstavnici vojnog garnizona iz Doboja koji su tom prilikom reprodukovali prigodan film o vojnom pozivu i inače o JNA.

U dane 19. i 20.2.1980. godine školu su posjetili savjetnici razredne nastave. Stručni pregled je bio detaljniji kako u matičnoj školi Tešanjka tako i u područnoj školi Lepenica, a 20. i 22.2.1980. godine školu su posjetili i savjetnici predmetne nastave. Stručni pregled savjetnika je bio temeljan za sve nastavne predmete. Utisci savjetnika kako razredne tako i predmetne nastave su bili veoma dobri.

Testiranje učenika *Titovim stazama revolucije* održano je 12. aprila a obuhvaćeni su svi učenici od I do VIII razreda. Na testiranju su pokazani dobri rezultati, a najbolji učenik razreda, njih osmoro, će predstavljati školu na općinskom takmičenju.

Održano je 28. aprila općinsko takmičenje mladih historičara. Učestvovalo je 9 ekipa iz 9 škola. Postignuti su dobri rezultati. Tri prvoplasirane ekipe su nagrađene. Ekipa škole Tešanjka je zauzela treće mjesto.

Četvrtog maja 1980. godine umro je predsjednik Tito, sutradan prvi čas je posvećen životu i radu Predsjednika, a na dan sahrane 8. maja umjesto nastave organizirano je kolektivno televizijsko praćenje sahrane.

Dan škole svečano je obilježen 24. maja. Taj dan se radilo po već usvojenom programu proslave. U jutarnjim časovima održani su sportski susreti učenika. Svečana sjednica Zbora radnika održana je u 14,oo sati. Na sjednici su bili prisutni predstavnici društveno-političke zajednice, Skupštine općine Tešanj i Mjesne zajednice Tešanjka.

Sedmog juna završena je nastavna 1979/1980. godina sa 1024 učenika, u 33 odjeljenja, od toga 2 su tzv. specijalna odjeljenja, sa 42 radnika, od toga 35 nastavnika.

1980/1981.

U ovoj školskoj godini nastavu pohađa 1017 učenika u 32 odjeljenja, 14 odjela je od I do IV razreda s jednim odjeljenjem kategorisanih đaka, sa 462 učenika, i 18 odjeljenja od V do VIII razreda sa jednim tzv. specijalnim odjelom, sa 555 đaka. U V razred prihvaćeno je jedno komplet odjeljenje iz škole Alibegovci općina Doboj.

Značajniji događaji u toku godine bili su:

Organizovana je posjeta *Kući cvijeća* u Beograd 30.8.1980. godine. Posjeta je bila organizovana za sve prosvjetne radnike na području općine Tešanj.

Prvog septembra je počela nastava.

Na sjednici Radničkog savjeta OŠ "Nikola Matković–Kolja" 29.9. usvojen je Godišnji plan rada škole i usvojen je Plan razvoja školstva za period 1981–1985. godina.

Učenici V i VI razreda, njih 250 s nastavnicima prve smjene otputovali su 18.10. u posjetu *Kući cvijeća* u Beograd, a 11. novembra učenici VII i VIII razreda, njih 300 učenika, također, su posjetili *Kuću cvijeća*.

Obilježeni su svečanim prigodnim sadržajima praznici Dan državnosti BiH - 25. novembar, Dan Republike - 29. novembar, te Dan JNA - 22. decembar kada su i ove godine bili u posjeti školi oficiri vojnog garnizona Doboj.

Dječaci i djevojčice streljačke sekcije škole su, 12.3. na općinskom takmičenju u Donjim Šijama, postigli odlične rezultate. Djevojčice su osvojile prvo mjesto i plasman na regionalno takmičenje dobivši pehar i diplomu, a dječaci su osvojili solidno četvrto mjesto.

Održano je 20. marta općinsko finale u krosu u okviru MOI (Malih olimpijskih igara). Škola je bila domaćin i takmičenje je održano u Ljetiniću. Na takmičenju je učestvovalo 9 škola, jedino nisu učestvovali atletičari iz škole Jablanica. Ova značajna manifestacija je okupila oko 200 učenika. Školu Tešanjka su predstavljale dvije ekipe, muška i ženska sa po 10 učenika. Veoma zapažen nastup imala je ženska ekipa koja je u ukupnom plasmanu osvojila prvo mjesto, dobivši pehar i diplomu. Četiri djevojčice i jedan dječak su se plasirali na regionalno takmičenje koje će se održati u Tesliću.

Početkom proljeća 31. marta otpočeli su radovi na dogradnji četiri učionice uz školu na Tešanjci, toplifikaciji škole i izgradnji fiskulturne dvorane. Izvođač radova bio je *Univerzal* iz Tešnja, a ukupna investicija je 9.700.000,00 dinara.
Sredstva su obezbjeđena od:

- samodoprinosa za školstvo,
- republičkih sredstava i
- 15% učešće MZ Tešanjka.

Izgradnjom ovih objekata stvoriće se uvjeti za rad u dvije smjene i rad u petodnevnoj sedmici. Radni ljudi i učenici OOUR OŠ„Nikola Matković-Kolja“ sa velikim nestrpljenjem iščekuju završetak ovih radova, jer trenutno radimo u najtežim uvjetima na općini.

Svečano je obilježen Dan škole 22. maja. Sekcije, folklor, dramska, hor, recitatori itd. su dale bogatu priredbu za učenike i roditelje, nakon koje se program nastavio na stadionu *NK Pobjeda* s kulturnim dijelom programa, a nakon toga je izvedena lijepa sletska vježba. U 15 sati bila je svečana sjednica Zbora radnika na kojoj je podnešen referat o radu škole između dva praznika. Nastavna godina je završena 10. juna.

1981/1982.

Dakle, ova školska godina započinje sa 46 učenika manje, nego u prošloj godini. Ima 973 đaka u 31 odjaljenju, računajući i 2 specijalna odjeljenja. Struktura odjeljenja i njihova brojnost je sljedeća:

od I od IV razreda ima 14 odjela, jedno specijalno, ukupno 421 đak,
od V od VIII razreda je 17 odjela, jedno specijalno, ukupno 552 đaka.

Prema dinamici radova **16. septembra su završeni radovi na dogradnji 4 učionice uz novu školu s useljenjem đaka u iste.** Time je

dugoročno riješen problem učioničkog prostora.

U ovoj školskoj godini prvi put se prešlo na petodnevnu radnu sedmicu.

Škola je 30. oktobra bila domaćini općinske smotre Dana štednje. Uz pomoć PBS banke svečano i dobro je organizirana smotra a sve u cilju dalje popularizacije štednje kod mladih.

S radošću svih đaka, roditelja i radnika **15.12.1981. godine pušteno je u upotrebu centralno grijanje u školi Tešanjka**. Sredstva za toplifikaciju su obezbjeđena iz samodoprinosa radnih ljudi i građana općine Tešanj i 15% od strane MZ Tešanjka. Vrijednost ove investicije je 2.000.000,00 dinara.

U okviru obilježavanja Dana JNA, 22.12. oficir garnizona Doboj je govorio đacima o vojnom pozivu a zatim je prikazan film o stvaranju i razvoju JNA.

Završeno je I polugodište 8. januara sa procentom prolaznosti 79,98%, što je za 5% bolji uspjeh od prošlogodišnjeg polugodišnjeg uspjeha.

U saradnji sa SIZ-om za kulturu 22.3. školu su posjetili književnici Aleksa Mikić, Advan Hozić, Jakov Jurišić i Šimo Ešić. Susret književnika i učenika protekao je u veoma prijatnoj atmosferi u kojem su učenici pokazali interes za razgovore.

Svečano i radno je obilježen Dan škole 24. maj. Upriličen je prigodan kulturno zabavni program kojeg su pripremile sekcije škole. Uručena su pismena priznanja i javne pohvale za 120 učenika koji su ostvarili izvanredne rezultate u nastavi i vannastanim aktivnostima. Priređena je i izložba učeničkih radova iz RTV-a.

Održana je svečana sjednica Zbora radnika na kojoj je predsjednik Mirko Bajić pročitao referat o radu škole između dva Dana škole.

1982/1983.

Broj učenika u odnosu na prošlu godinu manji je za 20 učenika. Dakle, u ovoj školskoj godini od I od VIII razreda ima 964 đaka u 30 odjeljenja, od I od IV razreda je 13 odjeljenja sa 451 učenik, a od V od VIII ima 17 odjeljenja sa 513 učenika.

Prvi nastavni dan je ponedjeljak 6. septembar. Učenicima je saopćen raspored časova, i raspored smjena. U prvu smjenu dolaze učenici I, IV, VII i VIII razreda, a u drugu smjenu učenici II, III, V i VI razreda.

Na sjednica Radničkog savjeta 8.12.1982. godine imenovan je direktor škole za naredne 4 godine. Savjet je jednoglasnom odlukom imenovao za direktora dosadašnjeg direktora Dževada Srkalovića.

Na Zboru radnika škole 25.2. usvojen je izvještaj o poslovanju za 1982. godinu, s konstataciom da je poslovanje bilo dobro i sa ostatkom

dohotka.

I ove godine 10. marta školu su posjetili književnici: Dobrica Erić, Šimo Ešić i Ivica Vanja Rorić. Susrete pisaca i učenika literata neophodno je i češće organizirati, konstatovano je.

Završena je 10. juna nastavna godina koju karakteriše to što je u potpunosti realiziran Godišnji plan i program rada i što je procenat prolaznosti iznad planiranog za 1,00%.

Bitno je napomenuti da je u ovoj školskoj godini izašao i VIII razred *specijalnog* odjeljenja, a novo odjeljenje za lako mentalno retardiranu djecu se neće više otvarati. Pedagoške procjene su da će učenici koji imaju teškoća u razvoju i praćenju nastavnog procesa lakše podnositi svoje teškoće integrirajući se u odjeljenju sa učenicima bez teškoća, negoli izdvojeni u zasebno odjeljenje.

1983/1984.

Bez značajnijih promjena u okolnostima započinje školska 1983/1984. godina. Broj učenika je 958 što je za 6 učenika manje nego u proteklој školskoj godini, 29 je odjeljenja sa prosječnim brojem 33 učenika u odjeljenju. Od I od IV razreda ima 14 odjeljenja, sa 430 učenika, a od V od VIII razreda ima 15 odjeljenja, sa 528 učenika.

Dana 30.9. održana je sjednica Radničkog savjeta u proširenom sastavu sa predstavnicima DPZ-e na kojoj je između ostalog usvojen i Godišnji program rada škole za školsku 1983/1984. godinu. Program je ocijenjen kao realan i ostvarljiv.

U dane 2. i 3.11. školu su posjetili savjetnici Zavoda za unapređenje vaspitno-obrazovnog rada Doboj. Posjeta je bila organizovana za razrednu nastavu. - Zapisnik o ovom pregladu će doći nakanadno, ali u razgovoru sa savjetnicima kažu zadovoljni su sa nađenim stanjem – stoji u ljetopisu.

Zimsko ferije je trajalo od 31.12 do 30.1. ali već 13.2. na prijedlog Izvršnog odbora Skupštine općine Tešanj nastava je prekinuta za jednu sedmicu do 19.2.1984. godine. Razlog prekida nastave je izuzetno dubok snijeg. Izgubljena sedmica će se nadoknaditi u junu mjesecu.

U skladu sa planom takmičenja 4.3. izvršeno je testiranje učenika *Titovim stazama revolucije*. U testiranje znanja uključeni su svi učenici od I do VIII razreda. Postignuti su dobri rezultati, a pobjednicima razreda koji će predstavljati školu na općinskom takmičenju uručene su i prigodne nagrade. Cjelokupna ova aktivnost je propraćena i drugim učeničkim stvaralaštvima, likovnim, literarnim a RTV-e sekcije su priredile svoje izložbe. Prilikom saopćavanja rezultata organizovan je i kraći kulturno-zabavni program kojeg su pripremili članovi sekcija.

Slijedilo je 10.4. u školi općinsko takmičenje učenika iz saobraćajnog vaspitanja. Na ovom takmičenju učešće je uzelo svih 10 škola općine Tešanj. Postignuti su dobri rezultati. Pobjednicima su uručene nagrade uz odgovarajući kulturno-zabavni program koje su pripremile sekcije škole.

U skladu sa NPP 12.6. završena je redovna nastava, a na osnovu zaključka Nastavničkog vijeća uvodi se produžna nastava, za učenike s negativnim ocjenama, od 13.6. do 20.6.1984. godine.

Zborovanje prosvjetnih radnika općine Tešanj je upriličeno 20. juna, na kojem su učešće uzeli i nastavnici škole Tešanjka.

1984/1985.

U ovoj školskoj godini nastavu pohađaju učenici iz naseljenih mjesta: Žabljak, Ljetinić, Tešanjka, Lepenica i Kraševo. Svršeni učenici IV razreda iz škole Alibegovci, općina Doboj, su upisani i ove godine u V razred u ovoj školi. Ukupno je započelo školsku godinu 969 učenika u 29 odjeljenja, od čega 25 u školi Tešanjka a 4 odjeljenja u područnoj školi Lepenica u kojoj ima 112 učenika.

Prvi radni nastavni dan bio je 3. septembar kada su učenici dobili raspored časova i raspored smijena.

Značajniji događaji u toku ove školske godine su:

Direktor škole, Dževad Srkalović, je 13.9. otišao na dužnost direktora u Osnovnu školu „Sedam sekretara SKOJ-a“ u Šije.

Radnički savjet u proširenom sastavu je 13.9. donio odluku da se na tu dužnost postavi učitelj Stjepan Jurišić, koji će vršiti dužnost direktora do okončanja konkursnog postupka za izbor direktora.

Na osnovu dogovora na nivou Radne organizacije i Udruženja kooperanata škola je uzela učešće 18.9. u berbi šljiva na plantažnom voćnjaku Ljeskovac. Učestvovali su učenici VII i VIII razreda, ukupno 261 učenik i 9 nastavnika.

U školi je 23.9. gostovao glumac Dragoslav Dočić, prvak mačvanskog pozorišta. Ovom prilikom glumac je izveo monodramu *Kralj Pilip*, autora Aleksandra Ace Neimana. Izvođenju monodrame u dvije predstave prisustvovalo je oko 300 učenika.

U školi Tešanjka je 22.12. održano takmičenje, prvo kolo, Lige mladih lingvista. Učestvovalo je 6 ekipa, i to: Jelah, Kaloševič,Vitkovci, Tešanj, Šije i Tešanjka. Školu Tešanjka je zastupalo 10 učenika, a sekcijom rukovodi nastavnik Kemal Ljevaković.

U ponedjeljak 4. februara počela je nastava u II polugodištu. Nastava je po nastavnom kalendaru trebala da počne 28. januara. S obzirom da je

u toku zimskog odmora došlo do neuobičajeno niskih temperatura, čak do -27°C zbog čega je došlo do velikih kvarova na vodovodnim i toplovodnim instalacijama skoro u svim školama na području općine, zbog čega je Izvršni odbor Skupštine općine Tešanj 24. januara donio odluku da se zimski odmor produži za 7 dana kako bi se sanirale nastale štete.
Također, došlo je do zamjene radnih mjesta između nastavnice Halime Kondžić, nastavnice srpskohrvatskog–hrvatskosrpskog jezika u ovoj školi i Rabije Hadžimujagić, nastavnice istog predmeta u OŠ „Bratstvo“ Jelah.

Februara mjeseca, povodom tragičnog događaja koji se dogodio u okolini Mostara kojom su prilikom dvije sestre šesnaestogodišnje djevojke Čuljak nastradale od niskih temperatura, jer su 7 dana izdržale bez hrane, vode i toplote, te su obje ostale teški invalidi, objema su amputirane noge, podmladak Crvenog križa ove škole kojim rukovodi Draginja Marunović - učiteljica i Rabija Hadžimujagić - nastavnica, se ukljičio u opću akciju prikupljanja novčane pomoći. Akcija je provedena među učenicima i nastavnicima kojom prilikoma je prikupljeno 31.000,00 dinara i poslato sestrama Čuljak.

U školi Tešanjka 30. marta je održano takmičenje mladih matematičara i fizičara. Učešće je uzelo svih 10 škola sa 70 učenika i 16 nastavnika. Predstavnici škole su postigli dobre rezulatate. Učenik VIII razreda Osman Dubravac osvoji je I mjesto iz fizike za VIII razred, dok su učenici Drago Kulić i Emanuela Kurtić osvojili II i III mjesto iz fizike za VII razred. Učenik Ivica Kovačević je osvoji III mjesto iz matematike za VII razred.

Početkom aprila članovi omladinske organizacije škole su izveli radnu akciju na uređenju školskog dvorišta. Teren je posut kamenom tucanikom. Lijepo je uređeno dvorište a akcijom je rukovodio nastavnik Mirko Bajić.

Održano je 20.4.1985. godine republičko takmičenje mladih fizičara u Mostaru. Školu Tešanjka su zastupali učenici Osman Dubravac, učenik VIII razreda i učenica VII razreda Kurtić Emanuela, koji su prethodno, na regionalnom takmičenju u Maglaju, izborili pravo učešća na republičkom takmičenju. **Na republičkom takmičenju u Mostaru učenik Osman Dubravac ja zauzeo II mjesto te se plasirao na savezno takmičenje Jugoslavije.**

Dana 24. aprila izvršeno je testiranje učenika iz 10 nastavnih predmeta. Testiranje je obavljeno po unaprijed utvrđenom rasporedu. Testatori su bili iz škole Vitkovci.

Obavljen je 6. maja upis učenika u prvi razred za školsku 1985/1986. godinu. Upis je obavljen za naseljena mjesta: Kraševo, Lepenica, Žabljak, Tešanjka i Ljetinić. Upisano je 62 učenika u školu Tešanjka, (Kraševo,

Žabljak i Ljetinić) i 24 učenika u školu Lepenica, ukupno 86 učenika.

Na svečanom obilježavanju Dana škole 24. maja radnicima škole su uručeni pokloni za navršen jubilarni broj godina u radu, i to za 20 godina: Hasan Bečirević , ložač; Milan Kerić, učitelj; Draginja Marunović, učiteljica; Ahmet Skopljak, učitelj; Stjepan Jurišić, učitelj, a za navršenih 10 godina poklone su dobili: Ahmet Kondžić, nastavnik; Amira Hadžismajlović, učiteljica; Miroslava Tošić, nastavnica i Mirko Bajić, nastavnik.

Dana 2. juna 1985. godine održano je u okviru *Saveza društva matematičara, fizičara i astronoma Jugoslavije* **savezno takmičenje fizičara u Kladovu. Školu, regiju Doboj i Republiku Bosnu i Hercegovinu predstavljao je učenik VIII razreda Osman Dubravac iz Kraševa pod rukovodtsvom nastavnika fizike Marijana Šimunovića. Na ovom takmičenju učenik je zauzeo III mjesto što se smatra jedinstvenim uspjehom škole Tešanjka i osnovnih škola regije Doboja.**

1985/1986.

U ovoj školskoj godini nastavu je pohađalo 941 učenik, što je manje za 28 učenika od prošle godine. Broj odjeljenja je 29, u Tešanjci 24, sa 832 učenika, a u Lepenici 4 odjeljenja, sa 109 učenika. Prvi nastavni dan bio je ponedjeljak 2. septembar.

Značajni datumi i događaji tokom školske godine su:

Prva sjednica Nastavničkog vijeća održana je 20. augusta. Nastavničko vijeće su činili sljedeći nastavnici:

Muhamed Agić, pedagog škole;
Mujo Avdić, nastavnik fizičkog vaspitanja;
Mirsad Avdić, nastavnik muzičkog vaspitanja;
Mirko Bajić, nastavnik hemije i biologije;
Marija Brković, učiteljica;
Nebojša Brković, učitelj;
Jelica Cicović, učiteljica;
Emina Ćostović, nastavnica likovnog vaspitanja;
Milijana Deletić , nastavnica geografije i historije.;
Anica Grgić, nastavnica matematike;
Amira Hadžismajlović, učiteljica u Lepenici;
Emir Hadžismajlović, nastavnik RTV-a;
Ismet Isanović, nastavnik RTV-a;
Ružica Ivić, nastav. srpskohrvatskog jezika;
Đorđe Jotić, nastavnik ruskog jezika;
Stjepan Jurišić, učitelj, direktor škole;
Milan Kerić, učitelj;
Ahmet Kondžić, nastavnik fizičkog vaspitanja;

Rabija Hadžimujagić, nastavnica srpskohrvatskog jezika;
Anto Kovačević, nastavnik srpskohrvatskog jezika;
Miloš Lukić, učitelj u Lepenici;
Kemal Ljevaković , nastavnik srpskohrvatskog jezika;
Draginja Marunović, učiteljica;
Nadežda Milić, učiteljica;
Miroslava Milojević, učiteljica;
Jovo Milojević, nastavnik matematike;
Jakov Novak, nastavnik hemije i biologije;
Živka Novak, nastavnica ruskog jezika;
Ahmet Skopljak, učitelj;
Marijan Šimunović, nastavnik matematike i fizike;
Miroslava Tošić, nastavnica geografije i historije;
Ljubica Vidojević, učiteljica;
Magda Zorić, učiteljica u Lepenici;
Vasva Mešić, učiteljica u Lepenici i
Dževad Hopić, nastavnik fizike.
Odlukom Nastavničkog vijeća 28. septembra formirane su ispitne komisije za obavljanje vanrednih ispita za osnovno obrazovenja odraslih.
Polaganje vanrednih ispita obavljeno je 28, 29, i 30. septembra. Vanrednim ispitima je pristupilo 127 kandidata starijih od 15 godina.

U organizaciji SIZ-a za kulutur Tešanj, 17. oktobra je u školi gostovao pozorišni i filmski glumac Adem Ćejvan. Ovom prilikom za učenike je izveo monodramu *Šašavi razred*. Predstava je izvedena u fiskulturnoj dvorani u prisustvu 513 učenika i nastavnika. U pratnji poznatog umjetnika školu su posjetili pjesnik i novinar Kemal Coco iz Beograda i direktorica Udružene škole Zulejha Terzić.

Također, 29. oktobra u školi je gostovala pokretna scena lutaka iz Beograda. Ovom prilikom izvedena je predstava *Doživljaji Mede Medovića*. Predstavi su prisustvovali učenici od I do IV razreda, oko 280 učenika.

Dana, 31.10.1985. godine u školi Šije održana je manifestacija povodom Svjetskog dana štednje. Na ovoj svečanosti školu Tešanjka su predstavljali šahisti, stonoteniseri i literarci. Učenica škole Marica Vidić je osvojila II nagradu za literarni rad, a učenik Ćehajić je osvojio II mjesto u stonom tenisu.

Dvadeset drugog novembra izvršen je prijem učenika prvog razreda u Savez pionira Jugoslavije. Uz prigodan kulturno-zabavni program učenicima su uručene pionirske kape i marame. Nakon svečanosti učenici su obišli proizvodni pogon *Sloge* koja je bila pokrovitelj ove manifestacije te je i finansijski sa 15.000,00 dinara učestvovala u pokrivanju troškova nabavke

kapa i marama.

U školi je 14. decembra održano takmičenje osnovnih škola sa općine Tešanj u prvom kolu Lige mladih lingvista.

U dane 9. i 10. januara održano je vanredno polaganje ispita za osnovno obrazovanje odraslih. Ispitima je pristupilo 126 kandidata i svi su sa uspjehom položili ispite.

U Tešnju 24. januara odžano je zborovanje prosvjetnih radnika. Ovom prilikom učiteljici škole Tešanjka Mariji Brković je uručeno priznanje *Povelja za dugogodišnji rad* .

Sa zakašnjenjem, 3. februara je počela redovna nastava u II polugodištu. Nastava nije počela 27. januara jer je Izvršni odbor SO Tešanj na prijedlog svih škola produžio zimski odmor za 7 dana zbog nedostatka ogrijeva.

Na Tjentište je 30. marta u školu *Sutjeska* otputovalo 6 učenika VIII razreda škole koji će 5 dana provesti na Tjentištu kao polaznici pomenute škole. Učenici su: Ivica Kovačević, Emanuela Kurtić, Selma Ibrahimkadić, Drago Kulić, Edin Spahić i Jelena Kaser.

Dana 19. aprila odžano je regionalno takmičenje mladih matematičara i fizičara u Doboju. Nakon održanog općinskog takmičenja u Medakovu plasman na regionalno takmičenje je izborilo 6 učenika koje su pripremali i vodili nastavnici Marijan Šimunović i Dževad Hopić.

Održana je 26. aprila regionalna smotra *Titovim stazama revolucije* u Gračanici . Na ovom takmičenju učenica škole Tereza Matić je u testiranju znanja zauzela I mjesto i plasirala se na republičko takmičenje. Također, učenica Jelena Kaser je s literarnim radom izborila plasman na republičko takmičenje.

Proslavljen je Dan škole, 24. maja. Ovom prilikom je izveden bogat kulturno-zabavni program za učenike i roditelje. Nakon posjeta izložbi učeničkih radova i sportskim susretima, u 18 sati održana je svečana sjednica Zbora radnika na kojoj su između ostalog uručena priznanja radnicima za jubilarni broj godina rada, i to:

- za 10 godina: Ismetu Isanović, Magdi Zorić, Emiru Hadžismailović i Emini Ćostović;
- za 20 godina: Miroslavi Milojević i Nadeždi Milić;
- za 30 godina: Muhamedu Agić.

Nagrade navedenim radnicima je uručila Draginja Marunović, a iste su bile u novčanim iznosima.

Ovom prigodom je izvršen svečan ispraćaj u penziju Sejde Kurtić, pomoćnog radnika u područnoj školi Lepenica. Pored otpremnine koja se sastojala od

3 prosječna lična dohotka OOUR-a iz 1985. godine, penzioneru je uručen i poklon od OOSS-a, uručio ga je predsjednik Ismet Isanović. Nakon svečane sjednice izvršeno je polaganje vijenca cvijeća na spomen groblje palim učesnicima NOR-a. Nakon toga je priređena zakuska za radnike i goste gdje se uz veselje ostalo dugo u noć.
U Doboju je 30, 31. maja i 1. juna 1986. godine održana republička smotra *Titovim stazama revolucije*. Na testiranju znanja za VII razred 1.mjesto je osvojila učenica Terza Matić čijim pripremama je rukovodila nastavnica Miroslava Tošić.
Završena je nastavna godina 6. juna, a 30. juna je održan referendum za izbor novih članova Savjeta škole.
Učesnici marša *Tragom I proleterske brigade* na svom putu, 27. jula, bili su gosti Mjesne zajednice Tešanjka, te su u školskim prostorijama noćili 27/28. juli. U brigadi je bilo 99 učesnika, mahom omladine iz svih krajeva Jugoslavije. Ispraćeni od građana Tešanjke put su nastavili prema Beogradu i Nišu.
Od 940 učenika školsku godinu je završilo s uspjehom 935 ili u procent 99,5%, a 5 učenika je upućeno na ponavljanje razreda, što je najveći uspjeh do sada.
Na testiranju znanja na kraju školske godine škola Tešanjka je zauzela 3.mjesto na općini, a u vannastavnim aktivnostima zauzela je 2. mjesto od devet škola.
Na dužnosti direktora škole bio je Stjepan Jurišić, učitelj iz Tešanjke.

1986/1987.

Započeta je nova školska godina sa istom nastavničkom strukturom kao i prošle godine. Škola broji 947 učenika u 29 odjeljenja, 16 odjeljenja od V do VIII razreda, a 13 odjeljenja od I od IV razreda.

Ponedjeljak, 1.septembra je započela nastava uz jasnu šemu svih organizacijskih rasporeda: časova, razreda, smjena, razrednika, predmetnih nastavnika, raspored rada tehničkog osoblja...

Poslije 12 godina provedenih u ovoj školi, 2.9.1986. godine, učiteljica u područnoj školi Lepenica, Magda Zorići, sporazumno je napustila školu i odselila se u svoje rodno mjesto Užičku Požegu u SR Srbiju.

Nastavnica likovnog vaspitanja, Emina Ćostović, sporazumno je raskinula radni odnos 27.10.1986. godine i prešla u Osnovnu školu „Huso Hodžić" Tešanj. U školi Tešanjka radila je 14 godina.

Tokom novembra za nastavnicu likovnog vaspitanja primljena je Milka Penić, magistar likovne umjetnosti, rodom iz Glamoča, u ovu školu

došla je iz OŠ„Sedam sekretara SKOJ-a" Šije.

Dana 13. decembra u OŠ„Ivo Andrić" u Kaloševiću održano je takmičenje Lige mladih lingvista, I kolo, na kojem je ekipa škole zauzela 2.mjesto i plasirala se u II kolo.

Drugog februara počela je nastava u II polugodištu umjesto 26. januara. Odlukom Izvršnog odbora SO Tešanj početak nastave je pomjeren za sedam dana, jer mnoge škole nisu bile blagovremeno obezbjedile ogrjev.

Na sjednici Nastavničkog vijeća 11. februara je analiziran uspjeh u učenju i vladanju na I polugodištu. Od 947 učenika sa uspjehom je završilo 705 đaka, a negativan uspjeh imalo je 237 učenika.

U OŠ „9. septembar" u Medakovu održano je 20. marta općinsko finale u sportskoj i estetsko gimnastici. Gimnastičari škole su osvojili 1.mjesto, a pripremao ih je nastavnik Mujo Avdić.

Dana 27. aprila škola Tešanjka je bila domaćin općinske smotre klubova mladih tehničara osnovnih škola. Na smotri mladi tehničari iz Tešanjke su zauzeli 4.mjesto, a dobitnici su i jednog *zlatnog točka tehnike.* Učenike je pripremao nastavnik Ismet Isanović.

U OŠ„Huso Hodžić" u Tešnju 28. marta održano je takmičenje mladih matematičara i fizičara. Pravo učešća na regionalnom takmičenju koje će se održati u Odžaku 11. aprila iz škole stekli su sljedeći učenici: Sakib Muminović, VIII razred, iz fizike dijeli 1.mjesto na općini; kao drugoplasirani na općini iz matematike su Gordana Blehinger, VIII razred i Rasim Saći u VII razredu. Takmičare su pripremali nastavnici Jovo Milojević i Dževad Hopić.

Na općinskoj smotri *Titovim stazama revolucije,* 11. aprila škola je u muzičko-scenskom nastupu zauzela 1.mjesto.

U Vitkovcima je održano 18. aprila općinsko takmičenje mladih historičara. Mladi historičari škole pod rukovodstvom nastavnice Milijane Deletić osvojili su 1. mjesto i stekli pravo učešća na regionalnom takmičenju.

U Bosanskom Brodu 25. aprila je održana regionalna smotra znanja i stvaralaštva *Titovim stazama revolucije*. Kao prvaka općine Tešanj školu u muzičko-scenskom stvaralaštvu zastupao je hor i folklorna sekcija čijim pripremama su rukovodili nastavnik Mirsad Avdić i nastavnica Ružica Ivić, na smotri su postignuti zapaženi rezultati.

U dane 18, 19. i 20. maja izvršen je upis učenika u prvi razred za naseljena mjesta Ljetinić, Kraševo, Lepenica, Žabljak i Tešanjka. U područnom odjeljenju Lepenica upisano je 24 učenika a u školi Tešanjka (za ostala naseljenja mjesta) 68 učenika.

Dana 23. maja održano je republičko takmičenje mladih historičara

u Bosanskom Petrovcu. Ekipa je zauzela 4. mjesto, a u pojedinačnoj konkurenciji učenik Esad Bedak zauzeo je 2. mjesto u Republici.

Prilikom svečanog obilježavanja Dana škole 24. maja, radnicima koji su navršili jubilarne godine staža uručene su prigodne nagrade i to:
- za 10 godina: Milijani Deletić, Anti Kovačević i Marijanu Šimunoviću,
- za 20 godina: Jovi Milojević, Nebojši Brković i Ljubici Vidojević.

U ovoj školskoj godini nastavu je pohađalo 942 učenika u 29 odjeljenja, 25 u Tešanjci i 4 u područnom odjeljenju Lepenica. Sa uspjehom je završilo 922 učenika ili 97,88 %, a na ponavljanje razreda je upućeno 20 učenika ili 2,12 %. Prosječna ocjena je 3,13. Na dužnosti direktora škole bio je Stjepan Jurišic.

1987/1988.

U ovoj školskoj godini nastavu je započelo pohađati 892 učenika svrstanih u 29 odjeljenja, 25 odjeljenja u Tešanjci sa 795 učenika i 4 odjeljenja u Lepenici sa 97 učenika.

Značajniji događaji i datumi u toku školske godine su:

Učenici VII i VIII razreda su 16. i 17. septembra učestvovali u radnoj akciji na berbi šljiva u voćnjaku Ljeskovac. Zarađeni novac u berbi će biti upotrijebljen za finansiranje učeničkih ekskurzija.

Od 19. do 23.oktobra u školi *Sutjeska* učestvovalo je 50 učenika sa tešanjske općine. Iz Tešanjke je učestvovalo petero učenika VIII razreda i

Učenici tešanjske općine na Tjentištu

nastavnik Mujo Avdić.

U Jelahu je, 19. decembra, održano takmičenje Lige mladih lingvista, I kolo. Nakon dobivenih rezultata ekipa škole se plasirala za takmičenje u II kolo.

Dana 22.2.1988. godine u školu je na radno mjesto nastavnika fizike na određeno vrijeme primljen nastavnik Nusret Borović, iz Ustikoline, općina Foča.

Prvog marta, Sefer Bekrić, majstor škole, poslije 16 godina provedenih u školi, sporazumno je raskinuo radni odnos i otvorio samostalnu stolarsku radnju.

U Tešnju 9. aprila na općinskoj smotri *Titovim stazama revolucije* škola je ubjedljivo osojila 1.mjesto u kulturno-scenskom dijelu takmičenja i stekla pravo da zastupa našu općinu na regionalnom takmičenju koje će se odžati u Bosanskom Šamcu. Učenike su izuzetno dobro pripremili nastavnici Avdić Mirsad - hor, Ružica Ivić - folklor i Jelena Cicović - ritmiku.

Na regionalnom takmičenju mladih matematičara i fizičara u Modriči, 16. aprila, školu je predstavljalo petero učenika, pošto su na općinskom takmičenju ostvarili uspjeh u ovom takmičenju. Učenike su pripremali nastavnik Marijan Šimunović i nastvanica Anica Grgić.

Dana 17.5.1988. godine obavljen je ljekarski pregled djece za upis u prvi razred za školsku 1988/89. godinu

Na svečanoj prigodi Dana škole uručeni su pokloni radnicima za navršeni broj jubilarnih godina, i to:
- za 10 godina Halimi Kotorić, kuharici u đačkoj kuhinji, Rabiji Hadžimujagić, nastavnici srpskohrvatskog jezika i
- za 20 godina Jakovu Novaku, nastavniku hemije i biologije.

Treći juni je posljednji nastavni dan školske 1987/1988. godine, a već 20. juna održani su popravni ispiti za učenike VIII razreda.
Nakon sumiranja rada u školskoj godini može se konstatovati sljedeće:

- nastavu je pohađalo 893 učenika,
- uspješno je završilo 878 učenika ili 98,30%,
- na ponavljanje razreda upućeno je 15 učenika ili 1,70%,
- prosječna ocjena je 3,16.

Godišnji program rada škole je u cjelosti realizovan. Dužnost direktora obavljao je Stejepan Jurišić, učitelj iz Tešanjke.

1988/1989.

Na početku ove školske godine škola je brojala 885 učenika, od čega 460 muških i 425 ženskih, u školi Tešanjka je 792 učenika, a u područnom odjeljenju Lepenica 93 učenika. Svi učenici su svrstani u 29 odjeljenja od

čega u školi Tešanjka 25 (17 odjeljenja od V do VIII i 8 odjeljenja od I do IV razreda), dok su u Lepenici 4 odjeljenja od I do IV razreda.
Događaji i datumi koji su značajni u toku školske godine su:

Obavljen je ljekarski sistematski pregled radnika u Domu zdravlja Tešanj 22. augusta.

Muhamed Agić, učitelj -na dužnosti pedagoga škole, je 20. septembra zaključio radni staž radi odlaska u penziju nakon 37 godina provedenih u obrazovanju, od čega u ovoj školi 34 godine.

Prvog novembra učiteljica Jelena Cicović odlukom Savjeta škole biva raspoređena na rad u područno odjeljenje u Lepenicu.

Dana 15.12.1988. godine održan je referendum za izbor delegata u Savjet Radne organizacije. Izabrani su : Mirko Bajić i Emir Hadžismajlović.

U Tešnju je 24. decembra, održano takmičenje Lige mladih lingvista, I kolo. Lingvisti škole su postigli veoma dobar rezultat i plasirali se u II kolo. Učenike je pripremao nastavnik Kemal Ljevaković.

U školi Tešanjka, 13. februara počeo je da radi nastavnik likovnog vaspitanja Đorđe Čavkov, nastanjen u Doboju, rodom iz SR Makedonije.

U OŠ„9. septembar"Medakovo, održano je takmičenje 23. februara u sportskoj i estetskoj gimnastici. Gimnastičari iz Tešanjke su zauzeli 1.mjesto. Gimnastičare je pripremao nastavnik fizičkog vaspitanja Mujo Avdić.

Dana 26.4.1989. godine na sjednici Savjeta škole u proširenom sazivu izvršen je izbor direktora škole nakon provedenog konkursnog postupka. Jednoglasnom odlukom za direktora škole je po drugi put izabran Stjepan Jurišić, učitelj.

Na svečanosti na Dan škole uručena su priznanja radnicima za dugogodišnji rad u ovoj školi, Dževadu Srkaloviću i Đorđu Jotiću za 20 godina i Milošu Lukiću i Raziji Ogrić za 10 godina.

Završena je redovna nastava 16. juna za sve učenike, a uspjeh je sljedeći:
- na kraju školske godine škola je brojala 881 učenika,
- uspješno je završilo razred 845 učenika ili 95,90%,
- na ponavljanje razreda upućeno je 36 učenika ili 4,10%.

1989/1990.

Broj učenika u ovoj školskoj godini je veći za 37 učenika u odnosu na prošlu godinu, ali je broj odjeljenja 29 ostao isti, u predmetnoj nastavi 16 odjeljenja sa 512 učenika, u razrednoj nastavi je 13 odjeljenja (u Tešanjci 9, u Lepenici 4), sa 369 učenika, od toga 89 učenika u Lepenici.
Značajniji datumi i događaji u toku školske godine:

U odnosu na strukturu nastavnika u prošloj godini novina je samo

učiteljica, u područnoj školi Lepenica, Đeni Jukić .

Dana 24.8.1989. godine održani su stručni aktivi razredne nastave u Tešnju i predmetne nastave 4. septembra u Tesliću, kao stručna priprema za početak školske godine.

Učenica VI razreda Lidija Kesedžić je dobila nagradu PBS Doboj za literarni rad u povodu Svjetskog dana štednje, 31.10.

U Tešnju je održana svečanost 16. novembra u povodu dodjeljivanja priznanja *sportska značka* od strane SIZ-a za fizičku kulturu SR BiH. Ovom prilikom 12 učenika škole iz Tešanjke su primili navedeno priznanje.

Završeno je 12. januara I polugodište sa rezultatima:
- ukupno 882 učenika,
- uspješno je zaršilo polugodište 682 učenika ili 76,80%,
- sa negativnim ocjenama ima 202 učenika ili 23,20%,
- prosječna ocjena je 2,90.

U organizaciji Pedagoškog zavoda Doboj u vremenu od 16.1.1989. do 3.2.1990. godine održani su veliki i brojni seminari, i to:
- u Dubrovniku u hotelu *Libertas* za nastavnike srpskohrvatskog jezika, matematike, historije i za učitelje, a
- u Neumu za nastavnike hemije.

Ekipa mladih lingvista škole, poslije uspjeha u I kolu, učestvovala je u II kolu Lige mladih lingvista u Gračanici, 17. marta. Lingviste je pripremao i vodio nastavnik Kemal Ljevaković.

Radnica Razija Ogrić, čistačica u područnoj školi Lepenica, penzionisana je 20.3.1990. godine odlukom komisije u Zenici.

Dana 7.4.1990. godine veoma je uspješno u školi Tešanjka organizirano regionalno takmičenje iz matematike i fizike. Učestvovali su učenici, koji su ostvarili prva tri mjesta na općini, iz Tešnja, Doboja, Teslića Maglaja, Dervente, Odžaka, Modriče i Gračanice.

Radnici škole Tešanjka su učinili posjetu školi u Jablanici, 11. maja, u cilju drugarskog druženja. Uzvratna posjeta radnika iz Jablanice će biti upriličena školi Tešanjka iduće godine u povodu Dana škole.

Školu je 18.5.1990. godine posjetio savjetnik Samoupravne interesne zajednice za osnovno obrazovanje i vaspitanje SR BiH iz Sarajeva, Nurija Travančić, u cilju uvida u stanje finansiranja škole prema jedinstvenim mjerilima u SR BiH.

Na svečanom Zboru radnika a u povodu Dana škole 24. maja uručene su novčane nagrade za jubilarne godine provedene u školi radnicima Muji Avdiću za 10 godina i Ružici Ivić za 20 godina.

Četvrtog juna počela je nastava u *maloj školi* za novoupisane prvačiće,

u tri odjeljenja, učiteljice Nadežda Milić i Marija Brković u Tešanjci, i u Lepenici učiteljica Amira Hadžismajilović,.
U školi Lepenica upisano je u I razred samo 19 đaka, a u školi Tešanjka 67 đaka.

Nakon obavljenih popravnih ispita ukupni rezultati u učenju i vladanju učenika u ovoj školskoj godini su sljedeći:

- od 883 učenika,
- s uspjehom je završilo 861 učenik ili 97,60%,
- razred će ponoviti 22 učenika ili 2,40%,
- srednja ocjena je iznosila 3,30.

Dužnost direktora škole u ovoj godini obavljao je Stjepan Jurišić.

1990/1991.

Dakle, u odnosu na prošlu godinu samo je manje 37 učenika u školi, a sva druga odjeljenska i razredna sruktura je identična prošlogodišnjoj.
Značajni datumi i događaji u toku ove školske godine su:

Školu je 30.8.1990. godine napustila Đeni Jukić, nastavnica razredne nastave u Lepenici. Ona se vratila u rodni Split. Na njeno mjesto došao je Nedo Milojević, koji je prešao iz OŠ„Sedam sekretara SKOJ-a" iz Šija. Primljen je na određeno vrijeme. Inače, on je i ranije dosta godina radio u ovoj školi.

Prvi put je 10. septembra na radno mjesto pedagoga škole primljena profesorica pedagogije Turalić Zinaida iz Doboja.

Konačno, poslije dugog trajanja obezbjeđivanja novca 5.10.1990. godine potpisan je ugovor za popravku stare škole sa izvođačem radova Rasimom Alkaz iz Medakova. Izmjena krova i fasade *pogođeni* su za iznos od 180.000,00 dinara. Finansijska sredstva su obezbjeđena iz:
- udružene amortizacije 68.000,00 dinara,
- SIZ-a za osnovno obrazovanje i vaspitanje SR BiH 30.000,00 dinara i
- priloga od učenika 60.100,00 dinara.

Škola je bila u veoma dotrajalom i ruševnom stanju.

Radnik Hasan Bećirević, ložač centralnog grijanja, je odlukom invalidsko-penzione komisije u Zenici upućen u penziju 16.10.1990. godine. U ovoj školi je radio 26 godina, do 1982. godine kao pomoćni radnik, a onda kao ložač.

Područna škola u Lepenici je 24.10.1990. godine priključena na mjesni vodovod, čime je škola obezbjeđena pitkom vodom.

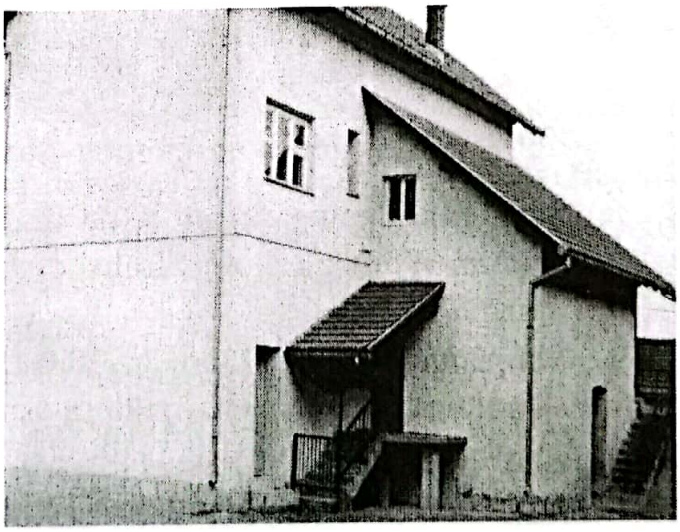
Uz veliku sahranu 14.11.1990. godine sahranjen je učitelj Ilija Čupić iz Sivše, koji je poslije kraće bolesti umro u Zagrebu, a kao učitelj radio u ovoj školi, u područnom odjeljenju Sivša.
Radovi na popravci stare škole završeni su 27.11.1990. godine.

Na radno mjesto ložača centralnog grijanja primljen je 10.12.1990. god. Hasan Hasović iz Lepenice. U zimskom feriju Međuopštinski pedagoški zavod Doboj je organizovao stručne seminare za pojedine nastavne grupe. Seminaru u Dubrovniku prisustvovali su nastavnici škole:

Mirsad Avdić, nastavnik muzičkog vaspitanja; Đorđe Čavkov, nastavnik likovnog vaspitanja; Ahmet Kondžić, nastavnik fizičkog vaspitanja i učiteljice Nadežda Milić i Amira Hadžismajilović.

Izgled stare škole iz pravca Teslića prije i poslije sanacije

Dana 23.3.1991. godine održano je takmičenje Lige mladih lingvista, II kolo, u Maglaju. Ekipa škole, koju je pripremao nastavnik Kemal Ljevaković, je zauzela 3. mjesto na dobojskoj regiji.

U školi Tešanjka 16.4.1991. godine učenici muslimanske vjeroispovijesti su slavili vjerski praznik Bajram. Nastava u područnom odjeljenju Lepenica nije održana, jer su svi učenici odsustvovali, dok je nastava u Tešanjci održana sa učenicima drugih vjeroispovijesti, odnosno s onim učenicima koji nisu slavili ovaj vjerski praznik.

U dane 8, 9. i 10.5.1991. godine radnici škole su stupili u generalni štrajk, zbog veoma teškog materijalnog položaja u osnovnom obrazovanju. Generalni štrajk je organizovao Republički odbor samostalnih sindikata osnovnog obrazovanja i vaspitanja, koji je ujedno imao ulogu štrajkačkog odbora.

Na svečanosti povodom Dana škole 24. maja došli su u uzvratnu posjetu radnici škole iz Osnovne škole „25. novembar“ Jablanica. Za 10 godina rada sekretarici škole Delveti Avdić uručeno je prigodno priznanje.

Polaganje vijenca na spomen groblje palih boraca NOR-a

Skupština općine Tešanj je na sjednici, 28.6.1991. godine, donijela odluku o promjeni imena škole. **Škola će ubuduće nositi ime Osnovna škola „Kulin Ban" Tešanjka.**

Skupština općine Tešanj je 30.6.1991. godine u listu *Oslobođenje* raspisala konkurs za izbor svih direktora osnovnih škola na području tešanjske općine.
Dužnost direktora obavljao je Stjepan Jurišić.

OSNOVNA ŠKOLA "KULIN BAN" U TEŠANJCI

1991/1992.

Redovno izvođenje nastave počelo je 2. septembra nakon obavljenih tehničkih i organizacionih priprema u augustu. Nastavu u ovoj školi pohađaju učenici iz Tešanjke, Žabljaka, Lepenice, Ljetinića i Kraševa, a u V razred upisuju se i učenici iz Alibegovaca, općina Doboj.

Od ove školske godine u sastavu centralne škole u Tešanjci su dvije područne škole, u Lepenici dosadašnja, i u Kraševu novootvorena. Aktivnosti na otvaranju škole u Kraševu započele su u prošloj školskoj godini, da bi se u toku ljetnog raspusta ubrzano radilo na adaptaciji postojećeg Doma kulture u školski objekat i nabavci školskog namještaja i neophodnih učila za normalno odvijanje vaspitno-obrazovnog rada. Oko toga su se angažovali mještani sela Kraševa koji su svojim sredstvima nabavili učionički namještaj te uredili

učionice i prateće objekte.

Broj upisanih učenika je 837 što je za 9 učenika manje od prošlogodišnjeg broja svrstanih u 32 odjeljenja, u Tešanjci 24, u Lepenici 4 i u Kraševu 4 odjeljenja.

Brojno stanje učenika po razredima je sljedeće:

Razredna nastava:	Predmetna nastava:
I razred.........114 učenika	V razred..........109 učenika
II razred.........85 učenika	VI razred.........117 učenika
III razred.......106 učenika	VII razred........110 učenika
IV razred.........85 učenika	VIII razred.......109 učenika

UKUPNO 837 učenika

U ovoj školskoj godini poduzete su sve aktivnosti da se uvede i drugi strani jezik pored ruskog jezika. U nemogućnosti da se primi diplomirani nastavnik njemačkog jezika primljena je studentica treće godine Dika Hrnjadović iz Doboja.

Na određeno vrijeme primljen je i učitelj Juro Marković iz Alibegovaca u područno odjeljenje Lepenica.

Dužnost direktora škole od ove školske godine vršit će Marko Baštijanović, nastavnik srpskohrvatskog jezika iz Jelaha, a dosadašnji direktor Stjepan Jurišić vraća se u razrednu nastavu.

U ovoj školskoj godini radnici škole su:

1. Miroslava Milojević, učiteljica I razreda,
2. Ahmet Skopljak, učitelj I razreda,
3. Nedo Milojević, učitelj I razreda u Lepenici,
4. Amira Hadžismailović, učiteljica I razreda u Kraševu,
5. Marija Brković, učiteljica II razreda,
6. Nadežda Milić, učiteljica II razreda,
7. Miloš Lukić, učitelj II razreda,
8. Ljubica Vidojević, učiteljica III razreda,
9. Milan Kerić, učitelj III razreda,
10. Juro Marković, učitelj III razreda,
11. Nebojša Brković, učitelj III razreda,
12. Draginja Marunović, učiteljica IV razreda,
13. Stjepan Jurišić, učitelj IV razreda,
14. Vasva Mešić, učiteljica IV razreda u Lepenici,
15. Jelica Cicović, učiteljica IV razreda u Kraševu,
16. Đorđe Čavkov, nastavnik likovnog vaspitanja,
17. Emir Hadžismailović, nastavnik RTV-a,
18. Rabija Hadžimujagić, nastavnica srpskohrvatskog jezika,

19. Mujo Avdić, nastavnik fizičkog vaspitanja,
20. Miroslava Tošić, nastavnica historije i geografije,
21. Živka Novak, nastavnica ruskog jezika,
22. Dževad Srkalović, nastavnik fizike i hemije,
23. Jovo Milojević, nastavnik matematike i fizike,
24. Đorđe Jotić, nastavnik ruskog jezika,
25. Jakov Novak, nastavnik biologije i hemije,
26. Ahmet Kondžić, nastavnik fizičkog vaspitanja,
27. Ismet Isanović, nastavnik RTV-a,
28. Mirko Bajić, nastavnik biologije i hemije,
29. Mirsad Avdić, nastavnik muzičkog vaspitanja,
30. Anica Grgić, nastavnica matematike i fizike,
31. Milijana Deletić, nastavnica historije i geografije,
32. Ružica Ivić, nastavnica srpskohrvatskog jezika,
33. Kemal Ljevaković, nastavnik srpskohrvatskog jezika,
34. Marijan Šimunović, nastavnik matematike i fizike,
35. Anto Kovačević, nastavnik srpskohrvatskog jezika,
36. Dika Hrnjadović, nastavnica njemačkog jezika,
37. Marko Baštijanović, direktor škole,
38. Zinaida Turalić, pedagogica škole,
39. Delveta Avdić, sekretarica škole,
40. Sefer Bekrić, majstor škole,
41. Alija Hodžić, pomoćni radnik,
42. Dragica Dević, pomoćni radnik,
43. Muhiba Redžević, pomoćni radnik,
44. Ajka Kurtić, pomoćni radnik u Lepenici,
45. Razija Salkičević, pomoćni radnik u Kraševu
46. Hasan Hasović, ložač.

Značajni datumi i događaji u toku školske godine:

Poslije stručnih aktiva, obavljenog ljekarskog sistematskog pregleda za sve radnike i pripremne sjednice Nastavničkog vijeća nastava je počela prvog ponedjeljka u septembru.

U školi je 5.9.1991. godine održan sastanak direktora škola općina Maglaj, Tešanj i Teslić uz prisustvo predstavnika Republičkog fonda za osnovno obrazovanje i vaspitanje, Nurije Travančića i PPZ-a Doboj, Dragutina Tomca. Pored Školskog odbora formiran je i novi Savjet škole koji broji 13 članova, i to 11 iz reda radnika škole i 2 delegata Skupštine općine Tešanj. Članovi Savjeta škole su: Emir Hadžismailović (predsjednik), Marijan Šimunović, Kemal Ljevaković, Dževad Srkalović, Mujo Avdić, Draginja

Marunović, Sefer Bekrić,Vasva Mešić, Nebojša Brković, Anica Grgić, Nadežda Milić, a Šemsudin Mehmedović i Zdravko Barišić, su delegati iz SO Tešanj.

Novembra 1991. godine uveden je tzv. *klizni raspored časova* koji predstavlja novinu u organizaciji rada škole. Nastava počinje u 7,00 sati a završava se u 16,10 sati. Ovakvim rasporedom rada omogućena je ušteda u grijanju, a učenici se vraćaju kući mnogo ranije i prije mraka.

U školi je 21. decembra održano općinsko takmičenje Lige mladih lingvista, sve ekipe škola su došle, sem iz škole Šije i škole Medakovo. Ekipu naše škole činili su sljedeći učenici:

Romana Pandurić, Anita Lukić, Kasim Bekrić, Slavko Gavran, Sanja Lujić i Belma Ljevaković.

Lingviste je pripremao nastavnik Kemal Ljevaković.

Kada su prispjeli sumirani rezultati, sa svih općina regije Doboj, dakle u I kolu, lingvisti škole Tešanjka u konkurenciji 54 škole su najbolji, osvojivši 1.mjesto i idu, naravno, u II kolo.

Prvi put 28.3.1992. godine u školi je održano regionalno takmičenje Lige mladih lingvista, na takmičenju je uzelo učešće samo12 škola sa područja dobojske regije. Iz sigurnosnih razloga nisu došle ekipe iz Bosanskog Broda, Modriče, Dervente, Odžaka...Rezultati takmičenja nisu nikad došli. To je bilo i posljednje regionalno takmičenje pred ratnu kataklizmu.

U Tešnju je 11. aprila održano općinsko takmičenje mladih matematičara i fizičara. Matematičari škole su Anita Lukić, Romana Pandurić, Anto Matić i Šaban Ibrić: 1.mjesto je osvojila Anita Lukić, a 3.mjesto Šaban Ibrić, nastavnik je Marijan Šimunović.

Od fizičara (Mario Joskić, Danijela Stanimirović, Suzana Kesedžić i Arenko Penava), osvojili su 2.mjesto Mario Joskić, a 3.mjesto Danijela Stanimirović, nastavnik Dževad Srkalović.

RAD ŠKOLE U RATNIM UVJETIMA

Ljetopis Osnovne škole "Kulin Ban" iz Tešanjke u vremenu od 1992. do 1995. godine bilježi svoju hronologiju, doduše, u faktografskoj formi, no, i pored toga, ona je svojevrsno svjedočenje i dovoljno rječita o sebi i svom vremenu, kad i kako, školsko zvono zašuti.

O jednogodišnjem prekidu nastave, o skraćenim školskim godinama, o skraćenim nastavnim časovima, o podrumskoj nastavi po punktovima, o prekidu nastave s jecajem mjesne sirene mjesto školskog zvona, o razaranju škole, o stradanju đaka, o kasetnim bombama i repatim vatrenim kuglama "lunama" - pripovijeda vam.

Ma koliko da je školanje naših đaka, njih na hiljade, nekoliko generacija, bilo manjkavo, retroaktivno i nedostatno oni su bili dio historije svoje Domovine u tišini školskog zvona, il' bitišu kabursku tišinu.

30.4.1992. godine prekinuta je nastava zbog blokade Doboja i Teslića. Nastupaju dani nesigurnosti i neizvjesnosti. Odlukom vlade SR BiH 29. april je bio i kraj školske 1991/1992. godine.

Već 3.5.1992. godine primljene su izbjeglice iz Doboja u prostorije škole, koje su se tu zadržavale nekoliko dana, a onda usmjeravane u Tešanj, gdje su se i trajnije zbrinjavale. Dakle, škola počinje služiti kao prihvatni centar za izbjeglice iz Doboja.

Na okupiranoj teritoriji Doboja i Teslića ostali su sljedeći radnici škole: Miroslava Tošić, Dževad Srkalović, Miloš Lukić, Đorđe Čavkov, Đorđe Jotić, Rabija Hadžimujagić, Jelena Cicović, Anica Grgić i Zinaida Turalić.

Već 8.5.1992. godine kreće konvoj izbjeglica iz Pousorja u kome su žene, djeca i starije osobe. U konvoju odlaze sljedeći radnici škole: Ružica Ivić, Živka Novak, Delveta Avdić, Vasva Mešić, Dika Hrnjadović i Amira Hadžismailović. Napustili su Tešanjku 22.5.1992. godine i posljednji radnici škole srpske i crnogorske nacionalnosti: Milijana Deletić, Draginja Marunović, Jovo Milojević, Marija Brković i Nebojša Brković.

Radnici škole koji nisu, u prvi mah, napustili ovaj prostor su: Ahmet Kondžić, Mujo Avdić, Kemal Ljevaković, Jakov Novak, Anto Kovačević, Ljubica Vidojević, Emir Hadžismailović, Alija Hodžić, Razija Salkičević, Ajka Kurtić, Muhiba Redžević, Hasan Hasović, Sefer Bekrić, Ismet Isanović, Mirko Bajić, Stjepan Jurišić, Marijan Šimunović, Ahmet Skopljak, Marko Baštijanović-direktor škole, koji je ubrzo otišao u izbjeglištvo u Trogir. Od 27.5.1992. godine prostorije škole koriste pripadnici TO Doboj.

Dana 15.9.1992. godine sa jednim tenkovskim projektilom iz pravca Stanova neprijatelj je pogodio staru školu u njeno stubište. Nanesena je znatna šteta na fasadi, oštećena stolarija, porazbijana su stakla i na novoj školi, oko 300m².

Također, 2.3.1993. godine područna škola u Lepenici je pogođena sa dva haubička projektila kalibra 105mm, pri čemu je pričinjena velika materijalna šteta, krovna konstrukcija je 50% uništena kao i plafon u jednoj učionici.

Otpočelo je 15.4.1993. godine prikupljanje materijala za sanaciju škole u Lepenici. **Nakon jedne godine prekida nastave (30.4.1992), 26.4.1993. godine donesena je odluka o početku školske 1992/1993. godine**

1992/1993.

Za izvođenje nastave, a radi bezbjednosti učenika, određeni su punktovi u mjesnim sredinama:
punkt Tešanjka, u objektu škole,
punkt Lepenica, u privatnoj kući, Muminović Ejuba,
punkt Kraševo, u privatnoj kući, Agić Muhameda,
punkt Gornji Žabljak, u privatnoj kući, Grgić Mije,
punkt Ljetinić, u privatnoj kući, Alibalić Seada i
punkt Alibegovci, u objektu škole.

Rješenjem Izvršnog odbora SO Tešanj od 22.1.1993. godine razriješen je dužnosti dosadašnji direktor škole Marko Baštijanović, koji je otišao u izbjeglištvo u Hrvatsku, a za vršioca dužnosti direktora imenovan je, nastavnik biologije i hemije, Mirko Bajić.

Dana 23.1.1993. godine uvodi se radna obaveza za sljedeće radnike škole: Jakov Novak, Ružica Ivić, Vasva Mešić, Ljubica Vidojević, Delveta Avdić, Milan Kerić.
Svi su oni bili angažovani na sređivanju administrativnih poslova (dnevnici, matične knjige..) za školsku 1991/1992. godinu.
Na održavanju prostorija uvodi se radna obave za sljedeće radnike škole: Sefera Bekrića, Muhibu Redžević i Aliju Hodžić.
Ponovo u Tešanjci, 14.4.1993. godine, stara škola je pogođena sa jednim a nova škola sa dva ariljerijska projektila. Pričinjena je nova materijalna šteta, ali bez žrtava među učenicima i nastavnicima.

Nakon dva mjeseca od odluke (26.4.1993) 28.6.1993. godine počela je nastava za izgubljenu školsku 1992/1993. godinu po određenim punktovima.
Na izvođenju nastave angažovani su:
Za razrednu nastavu:
Ljubica Vidojević, Vasva Mešić, Halid Skopljak, Juro Marković, Vlado Gašić, a svoj doprinos dali su i studenti Pedagoške akademije u Tuzli Jasminka Zaimović, Minka Skopljak i Aida Babajić;
Za predmetnu nastavu:
Mirko Bajić, Slobodan Krajina, Kemal Ljevaković, Anto Zubak, Fabijan Jeleč, Ružica Ivić, Anto Kovačević, Leona Bajić, Ramiz Čamdžić, Mujo Avdić, Kemal Zaimović, Edin Hadžikadunić, a svoj doprinos nastavnom procesu dali su i:
Ivica Joskić, ekonomista, predavao matematiku, fiziku i tehnički odgoj,
Dragan Gašić, stomatolog, predavao povijest,
Grozdana Kovačević, tehničar, predavala geografiju,
Ivica Kovačević, student III godine elektroteh., predavao tehnički odgoj,

Vahidin Muminović, tehničar, predavao geografiju,
Ljilja Ivić, tehničar, predavala muzičko vaspitanje,
Medina Bekrić, tehničar, predavala likovno vaspitanje,
Adil Bekrić, tehničar, predavao tehnički odgoj i
Ilija Puškarić, sveštenik, predavao njemački jezik.
Dana 17.7.1993. godine poginula je od bombe LUNA u Kraševu učenica Osnovne škole „Kulin Ban" Tešanjka Sedina (Smajl) Buljubašić, rođena 1981. godine.
U ovoj školskoj 1992/1993. godini, 20.9.1993. godine, uvodi se nastavni predmet vjeronauka u osnovnu školu. Vjerske zajednice imenuju predavače. Prvi vjeručitelji bili su:
-islamska vjeroispovijest: Fuad Ćeman, Hamzalija Lekić, Almir Bekrić i Mustafa Balić;
-katolička vjeroispovijest: Ljilja Joskić, student teološkog fakulteta u Sarajevu.
Pri Srednjoj stručnoj školi Tešanj a u školi Tešanjka 1.11.1993. godine počinje sa radom punkt srednje škole. Za koordinatora punkta imenuje se Mirko Bajić. Na punktu nastavu pohađa 296 učenika raspoređenih u 7 odjeljenja i to po strukama:
-matematičkofizičkoračunarska struka............I, II, i III razred,
-tekstilna.......I i II razred i -metalska i mašinska struka....I i II razred.
Predavači: Pero Joskić, ing. elektrotehnike; Nijaz Skula, ing. saobraćaja;
Zijad Skula, ing. mašinstva; Nermin Halilović, mr. građevine;
Ibro Hozić, tehnolog; Senad Smajić, ing. građevine;
Fahrudin Mujić, ing. mašinstava; Rasim Brka, ekonomista;
Mustafa Poturović, žurnalist; Tomo Gašić, prof. geografije;
Ivica Joskić, ekonomista; Ivica Kovačević, stud. III godine elektroteh.;
Dragan Brković, student IV god polj. fak.; Nusret Hadžikadunić, pravnik;
Sakib Mulalić, nast. historije i geografije; Mujo Avdić, prof. fiz. vaspitanja;
Anto Bajić, prof. odbrane; Senad Kikić, agronom;
Mirsad Letić, prof. ruskog jezika; i Edin Hadžikadunić, prof. informatike.

Sa prekidima 23.12.1993. godine završena je školska 1992/1993. godina. Nastavu je pohađalo 911 učenika, s uspjehom završilo razred 909 učenika ili u procentu 99%, 2 učenika nisu završila razred, prosječna ocjena je 3,78. Od ukupnog broja učenika 128 ih su izbjeglice. Nastava je trajala 18 sedmica i realizovano je 50% nastavnog gradiva.
Pošto ljetopis škole nije vođen jedno vrijeme 5.6.1995. godine Upravni odbor škole donosi odluku o formiranju komisije za popunu ljetopisa za školsku 1993/94. godinu i za kalendarsku 1994. godinu. Komisija u sastavu Blaž Jurišić, Ahmet Skopljak, Delveta Avdić i Ramiz Čamdžić je uradila posao.

Škola 1994.

1993/1994.

Komisija je analizirala događanja u kalendarskoj 1994. godini, a u školskoj 1993/1994. godini, i nakon toga utvrdila je da se za ovaj period u ljetopis unesu sljedeći podaci:

Počela je 5.9.1994. godine školska 1993/1994. godina. Prvi put u istoriji postojanja ove škole djeca hrvatske i bošnjačke nacionalnosti nisu zajedno pohađala nastavu. Upis učenika u prvi razred je obavljen odvojeno za djecu hrvatske nacionalnosti, zatim je slijedilo izdvajanje djece hrvatske nacionalnosti u svim ostalim razredima. Na razdvajanje djece po nacionalnom ključu bilo je negodovanja roditelja djece i hrvatske i bošnjačke nacionalnosti. Mali broj učenika hrvatske nacionalnosti je ostao u OŠ„Kulin Ban“ Tešanjka. U ovoj školskoj godini djeca hrvatske nacionalnosti su u prostorijama ove škole, ali kao istureno odjeljenje Osnovne škole „fra. Ivan Frano Jukić“ iz Sivše.

Dakle, u istom objektu škole, za učenike hrvatske nacionalnosti organizovana je nastava u trajanju školskog časa 45 minuta i sa brojem učenika u odjeljenju 25–29, a za učenike bošnjačke nacionalnosti organizovana je nastava u trajanju školskog časa 35 minuta, sa brojem učenika u odjeljenju i do 59 učenika. Nastava se odvijala u 3 smjene i po zakonu trajanje nastavnog sata se smanjuje na 35 minuta za sve učenike, ali je to učinjeno samo za učenike Bošnjake. Nastava u ovoj školskoj godini za bošnjačku djecu je izvođena po punktovima:

- Tešanjka, u objektu škole i to od I do VIII razreda,
- Ljetinić, u domu, od I do VIII razreda,
- Lepenica, u objektu škole, od I do VIII razreda,
- Kraševo, u kući Adila Bedaka, od I do IV razreda i
- Matuzići, u privatnoj kući, od I do IV razreda

Nastavu na svim punktovima pohađalo je ukupono 781 učenik raspoređenih u 26 odjeljenja. Nastava je tokom školske godine u više mahova prekidana zbog ratnih dejstava, granatiranja. Svi učenici su preko humanitarnih organizacija snabdjeveni udžbenicima i školskim priborom. Udžbenici će imati višegodišnju upotrebu. Prvi put ove školske godine nakon početka rata pušteno je u funkciju centralno grijanje u objektu škole u Tešanjci.

Odlukom Općinskog vijeća Tešanj objekti škole su u ratnim uvjetima predati Mjesnoj zajednici na materijalno održavanje. Radnom osoblju škole u saradnji sa Mjesnom zajednicom Tešanjka obezbjeđen je doručak

Nastava na punktu u školi Tešanjka je izvođena u 4 učionice u tri smjene, sa trajanjem časa od 35 minuta.

Nastava na punktu Ljetinić je izvođena u dvije neomaltane sobne prostoije u četiri smjene, sa trajanjem časa od 30 minuta.

Nastava na punktu Kraševo je izvođena u jednoj podrumskoj prostoriji u 3 smjene sa trajanjem časa 35 minuta.

U Lepenici nastava je izvođena u četiri smjene u dvije učionice, sa trajanjem časa od 30 minuta. Dana 17.2.1995. godine završena je nastava u školskoj 1993/94. godini.

Na kraju školske 1993/1994. godine od 781 učenika sa uspjehom je završilo razred 739 učenika ili 94,62 %, a 42 učenika su upućena da ponove razred ili 5,38 %.

U ovoj školskoj godini nastavu su izvodila 32 nastavnika predmetne i razredne nastave, od toga 10 nastavnika ili 31,26% je bilo stručnih, a ostali radnici su bili studenti pedagoške akademije, završeni srednjoškolci ili sa završenom višom školom.

1994/1995.

Dana 6.3.1995. godine počela je nastava u školskoj 1994/1995. godini. Nastavu pohađa 752 učenika. Nastava se izvodila na 5 punktova: Školi Tešanjka od I do VIII razreda, u školi Lepenica od I do VIII razreda, u domu u Ljetiniću od I do VIII razreda, u Kraševu u podrumu privatne kuće od I do IV razreda i u Matuzićima u podrumu privatne kuće od I do IV razreda.

Upravni odobor škole je 8.3.1995. godine za direktora škole imenovao Kemala Ljevaković, nastavnika iz škole Tešanjka.

U školi Tešanjka održan je 26. aprila aktiv nastavnika predmetne

nastave za škole Šije, Tešanjku, Jelah, Kološević i Miljanovce.

U školi je 31. maja obilježena 1416. nova hidžretska godina, svečanim ručkom za oko 70 zvanica, (općinskih struktura društvene djelatnosti, mjesnih zajednica, Upravni odbor škole, kolektiv škole Tešanjka) kao i turnirom u malom nogometu u okviru škole. Najboljim ekipama i pojedincima su uručena priznanja u vidu knjiga koje nam je donirala Islamska zajednica Tešanj. Na ručku su se obratili svojom besjedom glavni imam, ef. Hilmo Perčo; rukovodilac pedagoške službe Tešanj, Kemal Brkić; sekretar za društvenu djelatnost i opću upravu Tešanj, Izudin Ahmetlić; predsjednik Ilmije Tešanj ef. Besim Bedaković i Ekrem Ibrahimović, sekretar za društvenu djelatnost i opću upravu Doboj-jug.

Obavljeno je testiranje učenika VIII razreda 20. juna iz vjeronauke. školu su tom prilikom posjetili profesor na Pedagoškoj akademiji Zenica Refik Ćatić i ef. Hilmo Perčo, glavni imam općine Tešanj.

Dana 30. juna izvršen je upis djece u I razred za školsku 1995/1996. godinu. U prvi razred upisano je 110 učenika. Komisiju za upis činili se: Hajrudin Bošnjak, pedagog iz škole Kalošević; Besima Rakić, doktorica Doma zdravlja Tešanj; Ljubica Vidojević, učiteljica.
U prvi razred upisana su djeca iz Ljetinića, Tešanjke, Lepenice, Kraševa i Matuzića.

Završena je 28.7.1995. godine školska 1994/95. godina. Školska godina je trajala 24 sedmice. Nastavu je pohađalo 753 učenika, uspješno je završilo 752 učenika ili 99, 87 %, jedan učenik nije završio razred, u procentu 0,13 %, prosječna ocjena je 3,76.

1995/1996.

Dana 28.8.1995. godine održana je sjednica Nastavničkog vijeća na kojoj su prihvaćene organizacione pripreme za početak školske godine.

Tako je 4.9.1995. godine počela nastava u školskoj 1995/1996. godina. Dakle, tri ratne školske godine (1992/1993, 1993/1994. i 1994/1995) koje su bile skraćene, su završene. Započinje nova školska godina na vrijeme sa cjelovitim NPP.
Nastavu je započelo 777 učenika sa tendencijom rasta broja učenika s obzirom na prognane iz Doboja i Teslića, a koji imaju tendenciju povratka ka svom mjestu.. Nastava je organizovana na pet punktova, kao i u prošloj školskoj godini. Ukupno je 29 odjeljenja učenika.
Zbog neprijateljskih ratnih dejstava po unutrašnjosti našeg školskog područja nastava je prekidana dvaput i to od 20.9. do 3.10. i od 9.10. do 14.10.1995. godine. Sunčane nedjelje 8.10.1995. godine u 16,20 sati neprijateljski avion

je bombardovao naselje Tešanjku i tom prilikom su poginuli učenici: Jasmin Hrvić, V razred; Jasmin Zimović,V razred; Sabira Bekrić, I razred; Lejla Ćostović, II razred; Haris Skula, I razred;
Ranjeni su sljedeći učenici: Adela Skopljak, I razred; Velida Softić, III razred; Ernad Bekrić, VII razred; Senad Ibrahimkadić,VII razred; Mensur Aličić,VII razred; Alma Numić, VIII razred; Esada Čabrić, VIII razred; Semin Hadžić, VII raz. i Amir Jupić, zvani Buc, VII razred, teško ranjen.

Pošto je direktor škole Kemal Ljevaković na zahtjev Armije RBiH, na određeno vrijeme, otišao u Armiju, 19.12.1995. godine, Upravni odbor škole je imenovao vršioca dužnosti direktora škole Ramiza Čamdžića.

Nakon dva mjeseca, 23.2.1996. godine Upravni odbor škole je raspisao konkurs za direktora škole. Nakon provedene konkursne procedure 25.3.1996. godine Upravni odbor je imenovao za direktora škole Kemala Ljevakovića.

Dana 18.4.1996. godine izvršen je upis djece u prvi razred za školsku 1996/97. godinu i tom prlikom je upisano 112 djece.

U školi je obilježen Kurban-bajram 27. aprila prigodnom školskom manifestacijom za učenike i roditelje. Najboljim učenicima, njih 45 dobilo je poklon pakete od DD *Merhamet* Tešanj, a učenicima od I do IV razreda dodijeljeni su skromni paketi u organizaciji IZ Tešanj.

Na kraju školske godine 27. augusta održana je sjednica Nastavničkog vijeća na kojoj je razmatran uspjeh učenika u učenju i vladanju u školskoj 1995/1996. godini. Nastavu je pohađalo 843 učenika, od toga sa uspjehom je završilo razred 835 učenika ili u procentu 98,93%, tri učenika su upućena na ponavljanje razreda ili u procentu 0,47%, a pet učenika je neocijenjeno zbog neredovnog pohađanja nastave ili u procentu 0,6%. Srednja ocjena je 3,67.

POSTRATNA OBNOVA I RAD ŠKOLE

1996/1997.

Drugi septembar je prvi nastavni dan u školskoj 1996/1997. godini. Nastavu je započelo 890 učenika, što je više od prošlogodišnjeg broja za 57 učenika, svrstanih u 34 odjeljenja, sa prosječnim brojem u odjeljenju 26,13 učenika. Zanimljivo i prvi put imamo identičan broj odjeljenja u predmetnoj nastavi od V do VIII razreda, i razrednoj nastavi od I do IV razreda. Od 17 odjeljenja nižih razreda 5 je kombinovanih.

Nastava je izvođena:
- u centralnoj školi Tešanjka sa 15 odjeljenja od I do VIII razreda,
- u područnoj školi Matuzići sa 8 odjeljenja od I do VIII razreda,
- u područnoj školi Lepenica sa 4 odjeljenja od I do IV razreda,

- u područnoj školi Kraševo sa 3 odjeljenja od I do IV razreda,
- u područnoj školi Ljetinić sa 3 odjeljenja od I do IV razreda i
- u područnoj školi Alibegovci sa 1 odjeljenje kombinovano od I/IV razreda.

Ukupan broj radnika koji je započeo ovu školsku godinu je 52, od toga je 37 nastavnika, 3 spoljna saradnika - nastavnika islamske vjeronauke i 12 ostalih radnika (sekretarica škole i tehničko osoblje).

U toku jula i augusta 1996. godine humanitarna organizacija EQVILIBRE iz Francuske je sanirala školu u Matuzićima, koja je tokom rata bila devastirana, i instalisala centralno grijanje i zbog malih kašnjenja radova nastava je počela, umjesto 2. septembra, 16. septembra.

Značajan datum je 24.9.1996. godine kada je humanitarna organizacija Norveška narodna pomoć počela sanaciju centralne škole u Tešanjci. Izvođač radova bila je Stambena zadruga iz Tešanjke. Prema predmjeru radova, koji je uradila građevinska služba općine Tešanj, vrijednost radova je 136.000 DM.

Nakon sanacije izvršen je tehnički prijem škole u Tešanjci, 21.11.1996. godine i postavljena je u holu škole ploča humanitarne organizacije Norveška narodna pomoć, koja je finansirala sanaciju.

Također, 12.12.1996. godine obavljeno je svečano otvaranje obnovljene škole u Matuzićima. Na svečanosti su učenici škole izveli bogat kulturo-zabavni program. Svečano presjecanje vrpce obavili su načelnik općine Doboj, Reuf Mehmedagić i šef misije za Bosnu i Hercegovinu humanitarne organizacije EQVILIBRE iz Francuske. Sanacija škole sa toplanom koštala je oko 170.000 DM.

Dana 28.1.1997. godine školu je posjetila delegacija u sastavu :

- Avdo Jabučar, pomoćnik federalnog ministra za obrazovanje,
- Zahida Šišić, pomoćnica kantonalnog ministra za obrazovanje,
- Anto Oršulić, pomoćnik kantonalnog ministra za obrazovanje,
- Đuro Globlek, kantonalni ombdusman i
- Fehim Begović, direktor Pedagoškog zavoda Zenica.

Problem koji se razmatrao je *šator škola* i realizacija dogovora federalnog ministra i doministra za obrazovanje, a koji se odnosi da se učenici hrvatske nacionalnosti ponovo upišu u OŠ„Kulin Ban“ Tešanjka u kojoj bi nastavu imali po hrvatskom nastavnom planu i programu, a svi nastavnici bi zasnovali radni odnos ponovo sa školom „Kulin Ban“. Delegacija je isti dan posjetila i OŠ„fra. Ivan Frano Jukić“ Sivša i zatražila od te škole da se realizuje dogovor ministra i doministra. Međutim, do prihvatanja nije došlo.

Školu je 29.1.1997. godine posjetio Patrice Gevedan, OHR Tuzla, iz Ureda Karla Bilda koji je vršio strahovit pritisak na diretora da se učenici iz

šator škole bez upisa u školu puste u istu. Pritisak je bio doveden do čiste prijetnje.

Ponovo 3.2.1997. godine školu u Tešanjci je posjetila delegacija u sastavu :

- Fehim Begović, direktor Pedagoškog zavoda Zenica;
- Vlasto Čuljak, zamjenik federalnog ministra za obrazovanje;
- gosp. Jurčić, tajnik federalnog ministra za obrazovanje ;
- Anto Oršulić, pomoćnik kantonalnog ministra za obrazovanje i
- ravnatelj škole u Sivši

Problem koji se razmatrao je rješavanje pitanje *šator škole*.
Ni ovaj put nije prihvaćen dogovor ministra i doministra za obrazovanje Federacije BiH.

Trećeg januara 1997. godine škola je uzela učešće u obilježavanju godišnjice 379.brigade A RBiH i 375.oslobodilačke brigade ARBiH sa učešćem na konkursu literarnih i likovnih radova na temu *Čudo bosanskog otpora*. Literarni rad Belme Begić učenice iz Matuzića je zauzeo 2. mjesto.

Također, 20.3.1997. godine škola je uzela učešće u obilježavanju memorijalnog skupa *Putevi slobode* u Tešanjci i obilježavanju treće godišnjice Bitke na Karušama. U kulturno-umjetničkom programu škola je bila zapažena, a naročito se istakla nastupom hora i folklorne sekcije.

Devetog aprila izvršen je upis djece u I razred za školsku 1997/1998. godinu. Upisano je 96 učenika, muških 46 i djevojčica 50. Upis je obavila općinska komisija u sastavu dr.Kahvić Safeta, pedagogica Turalić Selma i učitelj Ahmet Skopljak.

Upisano je :
- u Ljetiniću 13 učenika, - u Kraševu 14 učenika, - u Tešanjci 14 učenika,
- u Lepenici 15 učenika i u Matuzićima 40 učenika.

Obilježen je Dan škole, 29. maj, prvi put poslije 1991. godine. Dan škole je obilježen sljedećim manifestacijama:
- sportske manifestacije, međuškolska takmičenja;
- kulturno-umjetničkim programom u područnim školama Kraševo, Lepenica, Matuzići, najuspješnije tačke su uključene u kulutrno-umjetnički program centralne manifestacije;
- isti dan u centralnoj školi u 11 sati izveden je kulturno-umjetnički program za učenike i roditelje, a u 14 sati za zvanice njih oko 100 u kojem su dominirale uloge folklorne sekcije, recitatorske, dramske i hora;
- poslije kulturno-umjetničkog programa zvanice su posjetile izložbu učeničkih radova i učila škole;
- izložbu, (postavku) historijskih dokumenata pod nazivom *Državnost Bosne*

u doba Kulina Bana i

- spomen soba 377. slavne brigade A RBiH.

Sudeći prema upisanim utiscima, u knjizi utisaka, zvanice su oduševljene sadržajima kojima smo obilježili Dan škole.

Skromnim prigodnim koktelom završeno je obilježavanje Dana škole.

Dana 24.5.1997. godine škola je učestvovala na kantonalnom takmičenju u Visokom, na 36. smotri tehničkog stvaralaštva. Učenici Mešić Armin, Hadžikadunić Džemal i Sprečo Damir su sa svojom maketom *Bitka na Ušću* osvojili prvo mjesto iz oblasti praktični rad i pravo učešća na saveznoj smotri u Gradačcu. Učenike je pripremao nastavnik tehničkog odgoja Muhibija Đogić.

Istog dana u Zenici na kantonalnom takmičenju iz saobraćaja učenica Travančić Melida osvojila je 3. mjesto i pravo učešća na državnom takmičenju u Sarajevu.

Učenici škole na 36. smotri tehničkog stavralaštva *Gradačac 97.* (30.5-1.6.) rad maketa *Bitka na Ušću* je osvojio *srebreni točak tehnike* i *srebrenu eureku.*

Veliki uspjeh je ostvaren i 7.6.1997. godine kada je učenica škole Melida Travančić učestvujući na državnom takmičenju u saobraćaju u Sarajevu zauzevši 3. mjesto.

Uspjeh u brojkama u školskoj 1996/1997. godini poslije popravnih ispita je sljedeći:

- od 922 učenika uspješno je završilo razred 914 učenika ili 99,46 %,
- 5 učenika nije završilo razred ili 0,54 %,
- 3 učenika su neocijenjena ili 0,32 %,
- srednja ocjena je 3,24.

1997/1998.

Prije početka nove školske godine, u školi je održan seminar 29. augusta u stručnoj organizaciji Pedagoškog zavoda Zenica, za tri osnovne škole, OŠ"Kulin Ban" Tešanjka, OŠ„Mustafa Mulić" Šije i OŠ „9. septembar" Medakovo. Pedagoški nadzornik za školu je prof. Jusuf Fazlić.

Prvi nastavni dan u školskoj 1997/1998. godini je ponedjeljak, 1.septembar. Ukupno 614 učenika je raspoređeno u 23 odjeljenja, 11 odjeljenja nižih i 12 odjeljenja viših razreda. Nastavni proces se odvija u centralnoj školi za 4 odjeljenja od I do IV razreda i 12 odjeljenja od V do VIII razreda, u područnoj školi Lepenica za 4 odjela od I do IV i u područnoj školi Kraševo za 3 odjela, I/IV je kombinovano odjeljenje. Nastavu pohađa u centralnoj školi 454 učenika, u područnoj školi Lepenica 88 učenika i u područnoj školi Kraševo 72 učenika.

Tokom četverogodišnjeg rata u sastavu škole Tešanjka egzistirala je škola u Matuzićima. Takvo školsko stanje nije bilo definisano ni jednom odlukom niti jedne instance općinske ili kantonalne vlasti. Kada je rat minuo škola u Matuzićima se osamostalila.

Škola u Lepenici je tokom rata dva puta pogađana neprijateljskom artiljerijom, poslije čega je improvizovano sanirana, da bi njena sanacija bila cjelovitija ljeta 1997. godine. Dana 5.9.1997. godine organizovano je svečano otvaranje novosanirane škole u Lepenici, koju je sanirao Danski bataljon i Općina Tešanj. Danski bataljon uložio je 12.000 DM u krov, fasadu, moleraj, staklenje, oluke i vraćanje ulaza u školu na prvobitno stanje.
Instaliranje mokrog čvora, kojeg škola nije do tada imala, sa septičkom jamom Općina je uložila 8.000 DM. Tako je ukupna investicija iznosila 20.000 DM. Svečano presijecanje vrpce učinili su Komandant Danskog bataljona i zamjenik načelnika općine Tešanj, Izudin Ahmetlić. Na priređenoj učeničkoj kulturno-umjetničkoj predstavi, koja je oduševila roditelje i goste, u ime Općine Tešanj gospodin Ahmetlić je uručio Komandantu Danskog bataljona grb Općine Tešanj u bakrorezu, a škola je uručila zahvalnicu i knjigu *Kulturni i privredni informator općine Tešanj*. Komandant je darivao školi paket učeničkog pribora i zastavicu države Danske.

Konačno, 27.9.1997. godine izvršen je upis 190 učenika hrvatske nacionalnosti, koji će nastavu pohađati po hrvatskom nastavnom planu i programu. Dakle, ispisani učenici iz škole školske 1993/1994. godine su se ponovo upisali u svoju školu, ukupno 6 odjeljenja - 2 kombinovana odjeljenja nižih razreda i 4 odjeljenja od V do VIII razreda. Škola je sporazumno uz učenike preuzela i nastavnike. Nastava je po hrvatskom nastavnom planu i programu započela sa tri sedmice zakašnjenja, 29.9.1997. godine.

U pomen poginulim đacima 8.10.1997. godine škola je obilježila drugu godišnjicu aviobombardovanja Tešanjke, prema planu, između ostalog, polaganjem cvijeća na spomen-ploču u Tešanjci, obilaskom mezarja poginulih učenika i izložbom literarnih i likovnih radova na temu *Tešanjka, 8.oktobar 1995. godine, 16 sati i 20 minuta.*

Dana 17.10.1997. godine održana je prva sjednica Upravnog odbora škole u novom sazivu. Naime, do danas je radio Upravni odbor kojeg je imenovalo Prijelazno općinsko vijeće Tešanj kao osnivač škole. S obzirom da je po novom Zakonu o osnovnom obrazovanju osnivač škole postalo Ministarstvo za obrazovanje, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona isto je imenovalo i novi Upravni odbor škole kako slijedi:

Kemal Brkić, predsjednik, iz reda društveno političkih organa,

Boro Šimić, član, iz reda društveno političkih organa,

Izudin Bekrić, član, iz reda društveno političkih organa,

Ahmet Skopljak, član, iz reda nastavnika,

Anto Kovačević, član, iz reda nastavnika,

Dževad Bekrić, član, iz reda roditelja i

Ivan Gašić, član, iz reda roditelja.

Trećeg novembra školu su posjetili predstavnici Dječije ambasade iz Međaša sa sjedištem u Sarajevu, i to generalni tajnik, Duško Tomić, Alija Hunjevac, koordinator i Zeir Kerić, konzul Dječijeg konzulata u Tešnju. Cilj posjete bio je sagledavanje funkcioniranja škole sa dva nastavna plana i programa.

Prigodom, 12.12.1997. godine školu je posjetila, u povodu obilježavanja katoličkog blagdan Sveti Nikola, humanitarna organizacija *Malteški vitezovi* iz Njemačke i tom prilikom uručila poklon pakete svim učenicima i radnicima škole, ukupno 897 paketa.

Bajramskom prigodom 30.1.1998. godine folklorna sekcija i hor škole su učestvovali na općinskoj smotri u povodu Ramazanskog bajrama i oduševili publiku, a folklorna sekcija je nagrađena sa 500 DM s ciljem opremanja sekcije potrebnom narodnom nošnjom kako bi kvalitet igre bio odjenut u kvalitetnije i primjerenije ruho i efekti ukpnog dojma bili veći. Folklor su koreografijom kreirali učiteljica Vasva Mešić i koreograf Sejo Muratović.

Odbojkaška ekipa škole je 14. marta na općinskom takmičenju u OŠ„1.mart“ Jelah osvaja 1.mjesto i pravo učešća na kantonalnom takmičenju, uz mentora Ekrema Ibrahimović.

Na dan proljeća, 21. marta, u Lukovdolu na literarnom natječaju *Goranovo proljeće* učenica VIII razreda Ivana Knežević dobila je diplomu za postignut uspjeh, mentor Anto Kovačević.

U školi je 28. marta održano prvo općinsko takmičenje iz PORTFOLIJA u kategoriji osnovnih škola i u kategoriji srednjih škola. U kategoriji osnovnih škola 1.mjesto su podijelile OŠ“Kulin Ban“ i OŠ“Huso Hodžić“ i plasman na kantonalno takmičenje, a u kategoriji srednjih škola 1.mjesto i plasman na kantonalno takmičenje osvojila je Gimnazija „Musa Ćazim Ćatić“ Tešanj. Prema mišljenju učesnika takmičenje je izuzetno kvalitetno ogranizovano, a propraćeno je novinarom lista *Tešnjak* i RTV Tešanj.

Dana 4. aprila održano je općinsko takmičenje u košarci za dječake u Medakovu. Ekipa škole je zauzela drugo mjesto, mentor Ekrem Ibrahimović.

Povodom Dana borbe protiv fašizma 4. aprila Općina Tešanj je raspisala konkurs za najbolji likovni i literarni rad. Učenica VII razreda Mediha Tokmić je osvojila 1.mjesto u kategoriji osnovnih škola u oblasti

literarnih radova.

Mladi tehničari škole su 16. maja učestvovali na kantonalnom takmičenju narodne tehnike i tom prilikom osvojili pet točkova narodne tehnike i pravo učešća na državnoj smotri: *bronzani točak tehnike* iz oblasti narodne baštine, *srebreni točak tehnike* u oblasti inovacija, *srebreni točak tehnike* u oblasti radova van nastave, *zlatni točak tehnike* u oblasti radovi iz nastave i *zlatni točak tehnike* u oblasti informatike.
Učenici koji su se istakli: Kaser Vedran, Ogrić Adnan, Bekrić Admir, Mujkić Ismedin i Buljubašić Armin, mentori Halid Hadžikadunić i Fabijan Jeleč.

Košarkašice škole, 23. maja, kao prvakinje općine, na kantonalnom takmičenju u Zavidovićima, u okviru malih olimpijskih igara, su osvojile 3. mjesto, mentor Ekrem Ibrahimović.

Isti dan, 23.5.1998. godine saobraćajna sekcija škole je učestvovala na II saobraćajno-obrazovnom takmičenju mladih Zeničko-dobojskog kantona i osvojila:

- ekipno 2. mjesto u konkurenciji 33 škole i
- 2. mjesto pojedinačno u kategoriji djevojčica, tako se učenica Jasmina Travančić plasirala na državnu smotru u Tuzlu kao član ekipe kantona.

Saobraćajna sekcija škole koja je osvojila 2. mjesto na kantonu

Nagrade koje smo tom prilikom osvojili su: bicikl, kasetofon, pehar i diplome. Nastavnik, mentor, je Ekrem Ibrahimović.

Obilježen je Dan škole, 29. maj, u skladu sa planom obilježavanja. Pored svih drugih aktivnosti koje su pratile obilježavanje tri su ključne manifestacije:

- sportska međuškolska takmičenja,
- izložba učeničkih radova,
- kulturno-umjetnička manifestacija.

Sve manifestacije su propratili pored učenika i gosta i veliki broj roditelja. Za ostvarene rezultate učenici i radnici škole su dobili određena priznanja. Učitelj Ahmet Skopljak je dobio posebno priznanje za 35 godina neposrednog odgojno-obrazovnog rada.

Kao prvaci općine odbojkaši škole su 30. maja učestvovali na kantonalnom takmičenju u Zenici i osvojili 5.mjesto, mentor Ekrem Ibrahimović.

Na poziv škole 5.6.1998. godine 55 učenika škole iz Tešanjke su posjetili OŠ „Hugo Badalić"Slavonski Bord, Republika Hrvatska. Tom prigodom učestvovali smo u sportskom i umjetničkom programu.
U cilju dalje saradnje dvaju škola razmjenjene su knjige s posvetom, *Princ palikuća u Sarajevu*, autor dr. Fadil Ademović s jedne strane i *Brod na Savi*, autor Zvonimir Toldi, s druge strane.

Odbojkaška ekipa škole je osvojila 1. mjesto na općini

Na sjednici Nastavničkog vijeća koja je održana 1.9.1998. godine razmatran je uspjeh učenika u školskoj 1997/1998. godinu koji je iskazan u numeričkim vrijednostima :

- ukupno 797 učenika,
- završilo godinu 789 učenika ili 98,99 %,
- 8 učenika nije završilo razred,
- 5 učenika ili 0,62 % je upućeno na ponavljanje godine i
- 3 učenika je neocijenjeno zbog bolesti ili 0,37 %.

Usvojen je i izveštaj o realizaciji Godišnjeg plana i programa škole za proteklu školsku godinu.

1998/1999.

Nastava je započela 7. septembra za 838 učenika. Evidentan je dalji priliv učenika povratnika, i veći je za 41 učenika u odnosu na prošlu godinu. U područnoj školi Lepenica 4 su odjeljenja od I do IV razreda sa 93 učenika, identično je i u školi Kraševo sa 84 učenika.
U centralnoj školi je 24 odjeljenja od I do VIII razreda sa 661 učenikom od toga je 7 odjeljenja sa 191 učenikom koji nastavu pohađaju po hrvatskom

Nastavnom planu i programu.
Nastavne sadržaje, u ukupno 32 odjeljenja, realizuje 40 nastavnika.
Nastavni predmet vjeronauka je od ove školske godine izborni nastavni predmet.

Njemačko-holandska humanitarna organizacija Wings of Hope (Krila nade), čiji su predstavnici prof. dr. Ejub Ćehić, profesor psihologije na Filozofskom fakultetu u Sarajevu, i prof. Filip Šimić, je na naš zahtjev 5. oktobra otpočela realizaciju programa *Socijalizacija i adaptacija učenika povratnika iz Njemačke u školsku sredinu.* Program se realizuje u 7 mjeseci trajanja, u 5 grupa učenika od I do VIII razreda. Program realizuje 11 implementatora, nastavnika škole. Program u cijelosti finansira Wings of Hope. Programom socijalizacije je obuhvaćeno 91 učenik-povratnik iz Njemačke. U zavisnosti od obima angažiranosti u programu socijalizacije, broja nastavnih sati, implementatori i direktor škole su imali mjesečnu dobit od 150 do 300 DM.

Humanitarna organizacia *Malteški vitezovi* je 11.decembra u povodu božićnih i novogodišnjih blagdana uručila svim učenicima i radnicima škole poklon-pakete učenika iz Njemačke.

Završeni su radovi, 12. decembra na postavljanju podne glazure u dvorani škole u Kraševu. Izvođač radova je *PROING* Tešanj, a finansijer je Danski bataljon stacioniran u Kraševu na domak škole. Cijena radova je bila 1320 DM.

U dane 25–27.1.1999. godine održani su stručni seminari u Zenici i Tešnju. Teme koje su opservirane su *Droga i druge ovisnosti* i *Distribucija ocjenjivanja.*

Devetog aprila škola je bila domaćin općinskog takmičenja u oblasti *Projekat građanin* u kategoriji osnovnih i srednjih škola. U kategoriji osnovnih škola plasman je sljedeći:

1.mjesto i plasman na kantonalno takmičenje osvojila je OŠ„Huso Hodžić“,
2.mjesto, OŠ„Rešad Kadić“ i
3.mjesto, OŠ„Kulin Ban“.

U kategoriji srednjih škola plasman je sljedeći:

1.mjesto i plasman na kanton. takmičenje osvojila je Gimnazija „Musa Ćazim Ćatić“,
2.mjesto, Srednja stručna škola i
3.mjesto, Tehnička škola.

Nà *Smotri tehničkog stvaralaštva mladih Zeničko-dobojskog kantona* 15. maja učenici škole su osvojili:

- ekipno 2.mjesto i plasman na državnu smotru 29. i 30.5.1999. godine i
- pojedinačno učenik Kaser Vedran osvojio je *zlatnu eureku* u oblasti mladih inovatora i plasman na državnu smotru.

Na državnoj *Smotri tehničkog stvaralaštva mladih u Vogošći* škola je osvojili:
- četiri *brončana točka tehnike*,
- četiri *srebrena točka tehnike*,
- jedan *zlatni točak tehnike*,
- *brončanu eureku*, osvojio je pojedinačno, u kategoriji mladih talenata, Kaser Vedran i
- *brončani točak*, za ukupan plasman, nastavnik, mentor, Halid Hadžikadunić.

Poslije 30 godina 1.juna asfaltiran je cijeli dvorišni prostor škole u Tešanjci i Lepenici. Projekat vrijedan 50.654,10 KM, a finansiran je sredstvima Općine Tešanj i Ministarstva za komunikacije Vlade zeničko-dobojskog kantona.

Dan škole, 29. maj, je zbog završetka radova na asfaltiranju dvorišta pomjeren na 2. juni. Izveden je sjajan kulturno-umjetnički program uz velike čestitke roditelja i zvanica. Na svečanosti su uručena priznanja učenicima i radnicima škole, kao i pojedincima i ustanovama koje su pružile pomoć školi u protekloj školskoj godini. Učenicima, roditeljima i gostima obratili su se Jusuf Fazlić - pedagoški nadzornik, Jasmin Mandžukić - šef službe za društvenu djelatnost općine Tešanj, Franjo Kulić - šef službe za drštvenu djelatnost općine Usora i direktor škole - Kemal Ljevaković.

1999/2000.

Započela je nastava u novoj školskoj godini 6. septembra sa 840 učenika u 31 odjeljenju.

Sa radom počela je 13. septembra nova sekretarica škole Amela Skopljak, umjesto dosadašnje Delvete Avdić koja je prešla u OŠ "21. mart" Matuzići.

Značajan datum u poslijeratnom dobu za školu u Tešanjci je 20. septembar. U školi je započeo jedinstven projekat *PODRŠAKA RAZVOJU OBRAZOVANJA I SOCIJALNOG POVEZIVANJA KROZ OBRAZOVANJE U BOSNI I HERCEGOVINI*. Projekat finansira Svjetska banka, a realizacija projekta ide preko Federalnog ministarstva za obrazovanje, nauku, kulturu i sport, odjeljenje PIO, i Univerziteta Ulster iz Sjeverne Irske.

Projekat se sastoji iz dva dijela:

1. Integracija u školi kroz rad 5 multietničkih radionica učeničkog sastava do 20 učenika. Formirane su radionice: mladi informatičari, mladi biolozi; mladi matematičari i mladi fizičari. Polaznici radionica su učenici koji su

se dobrovoljno prijavili, a odabir radionice je u skladu sa željom učenika da napreduje u svojoj sklonosti.

2. Opremanje škole: opremanje kabineta učioničkim namještajem, sanacija stare škole i sanacija fiskulturne dvorane.

U ovoj školskoj godini pedagoška nadzornica škole je Anka Krajina.

Školu su 27. januara posjetili Brendan Hartop - stručnjak za osnovnu školu Univerziteta Ulster, Sjeverna Irska, sa saradnikom Feral Shimusom. Cilj posjete bio je praćenje projekta integracije.

U periodu 11-27.1.2000. godine u sklopu projekta integracije:

1. Okončani su građevinski radovi na sanaciji dvije učionice u objektu stare škole i tako škola dobiva još dvije moderno opremljene učionice sa centralnim grijanjem;

2. Sanirana je podna površina fiskulturne dvorane sa postavljanjem nove gumene podloge i mokri čvor, koji je opremljen novim bojlerima i tuševima. Prema ugovoru broj: EERP II – 013/B radovi su koštali 37.198,90 KM, a radove je izvela firma GTO Doboj-istok;

3. Opremanje škole učioničkim i kancelarijskim namještajem dobila je firma MI SOKO Mostar i prema ugovoru EERP II -13 Svjetska banka je investirala 75.088,00 KM. Škola je dobila nov kancelarijski namještaj, zbornički namještaj, 8 učionica namještaja, namještaj za biblioteku, 2 nastavnička stola za kabinete hemije i fizike i garderobnike.

4. Realizovan je ugovor-paket 2 EERP II kojeg je na tenderu dobila firma *ĆAZA-TRADE d.j.l.* Sarajevo. Ovim ugovorom škola je dobila opća nastavna sredstva (8 grafoskopa, 8 projekcionih platana, 3 kasetofona, 3 videorekordera, 3 televizora, kameru, razglas, 2 kompjutera i za kabinet informatike 11 kompjutera sa skenerom)

Prema ugovoru sredstva su vrijedna 50.251,40 KM.

Dana, 11.2.2000. godine školu su posjetili:

- Claude Kiefer – Viši savjetnik za obrazovanje OHR-a,
- Bas van De Vlijet, oficir OSCE-a, ured Vareš,
- načelnik općine Vareš, gosp. Pavao,
- donačelink općine Vareš, gosp. Musa,
- direktor OŠ Vareš i
- gosp. Šimus Feral, s Univerziteta Ulster.

Gospoda je posjetila školu s ciljem sagledavanja rada škole i integracijskih modela. Održan je sastanak sa direktorom Kemalom Ljevakovićem i pomoćnikom direktora Mirkom Bajićem. Iskazano je zadovoljstvo našim radom i zatražena podrška škole Tešanjka školi Vareš u konsultativnom smislu.

U sklopu plana edukacije nastavnika, 11.2.2000. godine, završnim ispitom okončan je 40-satni kurs englskog jezika, I stupanj, za nastavnike škole. Kurs je pohađalo 30 nastavnika.

U listu *Dnevni avaz,* 21.2.2000. godine, Claude Kiefer, zamjenik visokog predstavnika za obrazovanje u BiH, u svom intervju o obrazovanju u BiH nazvao je školu u Tešanjci *ŠKOLA ZA PRIMJER* kazavši: *Jedina škola u čitavoj zemlji, koja vrši postupnu integraciju nastavnog plana i programa je OŠ"Kulin Ban" u Tešanjci. Tu su uglavnom bošnjačka i hrvatska djeca. Direktor škole je Bošnjak, a zamjenik Hrvat. Tamo postoji razumni nastavni kadar, koji osjećaju potrebu da uče djecu, a ne udovoljava potrebama političara.*
Takva izjava sa tako visokog nivoa izazvala je medijsku pozornost.

Na raspisani konkurs za najbolji literarni rad u povodu sedme godišnjice 377.viteške brigade Armije RBiH 15. marta rad učenika Maglić Amela, IV razred, je osvojio 1. mjesto.

Dana, 25. marta u školi je održano treće općinsko takmičenje u oblasti građansko obrazovanje – *Projekat građanin.* U kategoriji osnovnih škola ekipa OŠ "Kulin Ban" je osvojila 1.mjesto i pravo učešća na kantonalnom takmičenju, koje je održano 22. aprila u Zenici u OŠ„Skender Kulenović" i tom prilikom portfolisti su osvojili 5.mjesto. Rukovodilac sekcije je nastavnik Sakib Mulalić.

U sklopu projekta *Podrška razvoju obrazovanja i socijalnog povezivanja kroz obrazovanje u BiH,* koji se realizuje u školi, grupa nastavnika u sastavu Kemal Ljevaković, direktor; Mirko Bajić, pomoćnik direktora; Nurka Mujkanović, nastavnica biologije; Slobodan Krajina, nastavnik matematike i fizike; Ramiz Čamdžić, nastavnik matematike; Halid Hadžikadunić, nastavnik informatike i Arijana Kerić, nastavnica razredne nastave, je provela na studijskom putovanju u Sjevernoj Irskoj 8 dana, od 9. do 16.4.2000. godine. Cilj studijskog putovanja bio je upoznavanje sa procesom integracije u školama u Sjevernoj Irskoj i razmjena iskustava u tom pravcu. Zapažene su radionice koje su držali Nurka Mujkanović i Mirko Bajić. Edukacija nastavnika na studijskom putovanju se odvijala na Univerzitetu Ulster, a posjetili su i Univerzitet u Belfastu. Tokom boravka u Sjevernoj Irskoj upriličen je prijem kod gradonačelnika gradova Belfasta i Coloraine i prijem kod Ministra za obrazovanje u Vladi Sjeverne Irske.

Na općinskom takmičenju iz fizike 15. aprila učenica VIII razreda škole Irnela Čolić je osvojila 2.mjesto i učešće na kantonalnom nivou koje je održano u Brezi u OŠ „Enver Čolaković" 22. aprila kada je Irnela osvojila 5.mjesto.

Dana, 9. maja na općinskom takmičenju iz islamske vjeronauke učenica Aida Tokmić je zauzela 1.mjesto, a Elida Džinalić 2.mjesto, a na kantonalnom takmičenju 16. maja osvojile su 2.mjesto ekipno.

Maja 2000. godine, u sklopu projekta *Podrška razvoju obrazovanja i socijalnog povezivanja kroz obrazovanje u BiH,* održan je kurs informatike za nastavnike škole. Kurs je trajao 30 sati, u moderaciji Faruka Unkića, *Infoteh* Tešanj.

Od 23. do 25.5.2000. godine izvršeno je testiranje osnovnih škola. Prema podacima Pedagoškog zavoda Zenica škola je na osnovu uspjeha zauzela visoko 4.mjesto u konkurenciji 60 testiranih škola na Zeničko-dobojskom kantonu. Testirano je 130 učenika škole, broj osvojenih bodova je 8.192 ili 63,02 %.

Svečano 29. maja obilježen je Dan škole. Škola se predstavila bogatim kulturno-umjetničkim programom. Da različitosti odaju posebne čari vidjelo se iz svake tačke, jer cjelokupan program je bio jedna velika multietnička duga. Pored kulturno-umjetničkog programa mogla se vidjeti i tematska izložba *Kulinu Banu i bosanska državnost*, izložba učeničkih radova, opremljeni kabineti fizike, matematike, hemije, biologije, informatike, stranih jezika i prelijepa biblioteka škole. Za podršku programu integracije Upravni odobr je dodijelio plakete :

- Džems Stivens, direktor Svjetske banke za obrazovanje, (plaketu primila Zorica Lešić, oficir za projekte Svjetske banke)
- Brendan Hartop, stručnjak za osnovne škole Univerziteta Ulster,
- Ivica Kovačević, načelnik općine Usora,
- Fuad Šišić, načelnik općine Tešanj,
- Kemal Ljevaković, direktor škole,
- Mirko Bajić, pomoćnik direktora škole i
- Šemsudin Mehmedović, ministar prometa i komunikacija Ze-Do kantona.

Nastavničko vijeće je pismenim priznanjem pohvalilo sljedeće radnike: Muberu Deraković, Vasvu Mešić, Mejru Kahrimanović i Nurku Mujkanović. Na manifestaciji su uručene i diplome najboljim učenicima.

Poslije popravnih ispita prolaznost na kraju školske 1999/2000. godine izgledala je: -98,68 % je prošlo učenika, -7 učenika je izgubilo godinu ili 0,83 %, -prosječna ocjena je od I do VIII razreda 3,65.

2000/2001.

Počela je 4. septembra školska 2000/2001. godina, sa 803 učenika, od I do IV razreda je 355 učenika, a od V do VIII je 448 učenika. Škola broji 32 odjeljenja, a prosječan broj učenika po odjeljenjima je 25,1.
U matičnoj školi Tešanjka nastavu pohađa 632 učenika u 24 odjeljenja. Područna škola Lepenica ima 82 učenikaod I do IV razreda, a Kraševo 89 učenika. Nastavni plan i program realizuje 40 nastavnika, a ostalih radnika je 12.

Dana 5. oktobra obilježen je Svjetski dan učitelja kolektivnom posjetom Međunarodnom sajmu knjiga i učila u Sarajevu, kolektivnim ručkom i učešćem na konkursu na temu *Učitelji šire horizonte.*

I ove godine 8. oktobar škola je obilježila petu godišnjicu aviobombardovanja Tešanjke. Izvršeno je polaganje cvijeća na spomen ploču u Tešanjci, postavljena je izložba likovnih i literarnih radova na temu *Osmi oktobar 1995. godine* i pročitana pjesma poginulog učenika ove škole.

Grupa nastavnika škole Tešanjka održala je 23.12.2000. godine seminar pri Nastavnom centru Brčko za nastavnike biologije i tehničkog odgoja škola Brčko Distrikta, njih 26. U zahvalnici Nastavnog centra Brčko Distrikta stoji:

„Poštovani gospodine Ljevakoviću,
Nastavni centar Brčko Distrikt želi da se zahvali nastavnici Nurki Mujkanović, pomoćniku direktora, Mirku Bajiću, nastavnicima Halidu Hadžikaduniću i Sakibu Mulaliću, kao i učenicima Lujić Renati, Kalabić Admiri, Fetić Emiru i Skopljak Halimi, a prije svega Vama lično na uspješno izvedenim radionicama dana 23.12.2000. godine u prostorijama Nastavnog centra Brčko Distrikt. Ovim je ostvarena značajna saradnja među OŠ„Kulin Ban" Tešanjka i Nastavnog centra kao i nastavnicima osnovnih škola Brčko Distrikta".

S poštovanjem!

Za Nastavni centar:
Šerifović Aida dipl.ecc

Na konkursu likovnih radova, koji je, marta mjeseca, raspisala 377. viteška brigada Armije RBiH u povodu 8 godišnjice formiranja na temu *U okruženju*, rad učenice Sabrine Hadžan, VI razred, je zauzeo 1.mjesto, a Sabrina je dobila diplomu i skroman poklon.

U školi Tešanjka je 20. marta organizovan susret pjesnika i mladih pjesnika literaraca škole. Pjesnici koji su učestvovali: Muharem Omerović, Vladanka Kajić i Bajruzin Hajro Planjac a mladi pjesnici literarci škole su: Ćostović Asmira, Bejić Silvija, Babajić Kenan, Lujić Renata, Džinalić Adisa, Krličević Umihana, Ćostović Aida, Dubravac Mirnesa, Alibalić Šeherzada i

Grgić Ivana.

U Medakovu je 7. aprila održano općinsko tamičenje u košarci u kategoriji osnovnih škola, dječaci škole su osvojili 2.mjesto dobivši diplomu i knjigu s posvetom. Mentor je Ekrem Ibrahimović.

U sklopu projekta *PODRAŠKA RAZVOJU OBRAZOVANJA I SOCIJALNOG POVEZIVANJA KROZ OBRAZOVANJE U BIH*, 13. aprila školu je posjetio Brendan Hartop, direktor projekta za edukaciju u školama Univeziteta Ulster i Marlen De Beer, saradnica u UNESCO-a. Cilj posjete bio je sagledavanje općeg stanja u školi, saradnje škole sa drugim školama, ustanovama, organizacijama, svjetskim organizacijama i uspostavljanje dalje saradnje.

Škola Tešanjka je 14. aprila bila domaćin općinskog takmičenja u oblasti *Projekt građanin*. Takmičenje je organizovano u kategoriji osnovnih i kategoriji srednjih škola. Organizacija takmičenja bila je više nego dobra, takmičenje je finansirao CIVITAS Bosne i Hecegovine.
U kategoriji srednjih škola, 1.mjesto i plasman na kantonalni nivo osvojila ja Gimnazija „Musa Ćazim Ćatić", a u kategoriji osnovnih škola, 1. mjesto i plasman na kantonalno takmičenje i još epitet najuvjerljivijeg portfolija osvojila je OŠ„Rešad Kadić".
2.mjesto i epitet portfolio s najboljom dokumentacijom, osvojila je OŠ„Huso Hodžić" i

3.mjesto i epitet najljepšeg portfolija osvojila je OŠ„Kulin Ban" Tešanjka. Nastavnik, mentor, Sakib Mulalić.

U Zenici 21.4.2001. godine,u Srednjoj ekonomskoj školi, odražano je kantonalno takmičenje u informatici na kojem su učestvovala 3 učenika škole Tešanjka:

- Dario Dadić, kao prvoplasirani na općinskom takmičenju,
- Vjekoslav Šimić, kao drugoplasirani na općinskom takmičenju i
- Adnan Kurtić, kao trećeplasirani na općinskom takmičenju.

Dario Dadić je osvojio 3. mjesto na kantonu, dobio je diplomu, nagradu od 50 KM i plasman na federalno takmičenje.

U Nemili 19. maja je odražana *Smotra tehničkog stvaralaštva mladih* gdje su učenici škole Tešanjka osvojili *zlatni točak* za izložbu radova iz nastave tehničkog odgoja i *srebreni točak* u oblasti inovacija. Mentor je Halid Hadžikadunić.

Obilježen je 29. maja Dan škole smotrom učeničkih dostignuća. Prvi put u posljednjih 30 godina manifestacija je održana na otvorenom, u dvorištu ispred škole. Program je bio veoma reprezentativan i oduševio stotinjak roditelja, učenike, goste i radnike škole, što govori i tekst novinara

Bore Jelića objevljen u *Slobodnoj Dalmaciji* od 31.5.2001. godine.
Od mnogobrojnih pristiglih čestitki izdvojene su i pročitane čestitka Nastavnog centra Brčko Distrikta i čestitka Univerziteta Ulster, Sjeverna Irska.
Najzaslužnijim radnicima za uspjeh škole na kantonalnom nivou iz testiranja u školskoj 1999/2000. godini uručena su priznanja: Nurifu Mustafić, Ljubici Vidojević, Neziri Mustafić, Živanu Matijević, Vasvi Mešić, Ramizu Čamdžić, Sakibu Mulalić, Ljubi Nikolić i Delvi Omeragić.
Također, za uspješan rad priznanja su dobile Janja Penava i Raza Salkičević.
Za jubilarnih 20 i 30 godina uspješnog odgojno-obrazovnog rada dodjeljeno je i posebno priznanje Neziri Mustafić za 20 godina, Ramizu Čamdžić i Delvi Omeragić za 30 godina rada.

Učenicima škole koji su ove godine uspješno predstavljali školu na općinskom, kantonalnom i federalnom nivou, njih 27, uručena su priznanja i knjige za sjećanje, a POSEBNA DIPLOMA za odličan uspjeh iz svih predmeta u toku osmogodišnjeg školovanja uručene su učenicama Aidi Tokmić i Ivani Grgić.

I ove godine, 2. juna, održano je općinsko takmičenje iz islamske vjeronauke u kategoriji VII razreda u OŠ„Gazi Ferhadbeg" Jablanica. I ove godine Tešanjka je dominirala, jer su sve troje učenika ostvarili izuzetno dobar uspjeh osvojivši: Dževad Djedović - 1.mjesto; Haris Mujezinović - 2.mjesto i Amela Krkalić - 4.mjesto.
U ukupnom plasmanu škola je osvojila 1.mjesto, mentorica Balić Sabina.

Početkom juna mjeseca, donacijom Karitasa iz Ofenborga, Njemačka, zahvaljujući gospodinu Miji Vidoviću, škola je dobila 300 novih radijatora za sanaciju grejnog sistema u školi, a tekst i slika je objavljena u *Našim novinama* općine Doboj jug, od 4.6.2001. godine. Prigodna zahvalnica je upućena gospodinu Miji Vidoviću u povodu Dana škole.
Od 14. do 16.8.2001. godine predstavnici škole (direktor Kemal Ljevaković, pomoćnik direktora Mirko Bajić i nastavnici Nevenka Topalović i Halid Hadžikadunić) su aktivno učestvovali na međunarodnoj Konferenciji ENCORE mreže u Brčkom. Na toj konferenciji držali su dvije radionice koje su ocijenjene izuzetno uspješnim. Naziv radionica je: *Timski rad kao novi nastavni metod za prevazilaženje problema dva nastavna jezika (bosanki i hrvatski jezik) i Komunakicija kao preduvjet za rješavanje konflikta.*

2001/2002.

Prvi nastavni dan bio je u ponedjeljak 3. septembra. Nastavu pohađa 792 učenika u 30 odjeljenja, 15 u razrednoj i 15 u predmetmoj nastavi. Nastavni proces se odvija u cijeloj školi po jedinstvenom Nastavnom planu

i programu Zeničko-dobojskog kantona, koji, naravno, uvažava nacionalnu grupu predmeta (hrvatski jezik, povijest, zemljopis, glazbenu kulturu i likovnu kulturu).

Nastavnička struktura u razrednoj nastavi je:

Ahmet Skopoljak, Vasva Mešić, Amela Kantić, Emina Skopljak, Delva Omeragić, Ljubica Vidojević, Živan Matijević, Vernesa Prnjavorac, Esad Mujagić, Bahrija Mešić, Arijana Kerić, Jasmina Mehinović, Besim Džanović, Sanela Čamdžić i Nurif Mustafić;

U predmetnoj nastavi:

- Mejra Kahrimanović i Nerma Prnjavorac, nastavnice bosanskog jezika,
- Anto Kovačević, nastavnik hrvatskog jezika,
- Ramiz Čamdžić, Nezira Mustafić i Slobodan Krajina, nastavnici matematike i fizike,
- Sanela Bahtić, nastavnica fizike,
- Sakib Mulalić i Ljuba Nikolić, nastavnici hist./popvj. i geog./zemlj.,
- Nurka Mujkanović i Mirko Bajić, nastavnici biolog. i hemije/kemije,
- Ekrem Ibrahimović i Vinko Matić, nastavnici tjelesnog i zdrav. odgoja,
- Džido Zoran i Suljo Srkalović, nastavnici muzičke/glazbene kulture,
- Hadžikadunić Halid i Nevenka Topalović, nastavnici informatike i tehničkog odgoja,
- Mubera Deraković, nastavnica njemačkog jezika,
- Sanela Sejdović, student engleskog jezika,
- Šehić Lejla i Bratić Miroslav, nastavnici likovne kulture,
- Sabina Balić, nastavnica islamske vjeronauke,
- Emina Lekić i Dževad Bekrić, studenti islamske vjeronauke i
- Ivan Ravlić, župnik, nastavnik katoličke vjeronauke.

Obilježen je Dan učitelja, kolektivnom posjetom međunarodnom sajmu privrede ZEPS u Zenici, posjetom tržnom centru FIS Vitez i kolektivnim ručkom. Opći dojam je da je atmosfera tokom jednodnevnog druženja bila neobično topla i korektna.

Dana 12.11.2001. godine održano je Nastavničko vijeće na kojem je prihvaćeno da škola uđe u projekat *Roditeljsko-nastavničko vijeće* koji je ponudila američka humanitarna organizacija UMCORE.

Već 18. novembra započeo je rad na projektu *Roditeljsko-nastavničko vijeće.* Osnovni cilj projekta je da multietničko Roditeljsko-nastavničko vijeće škole prođe kroz jedan program edukacije o partnerstvu u trouglu *škola–porodica–zajednica* u odgoju i obrazovanju. Edukacija ima da rezultira izradom jednog projekta, ili više projekata, u vrijednosti do 10.000 $ za unapređenje nastavnog procesa u školi. Izradu projekata treba uraditi

RNV-e (Roditeljsko-nastavničko vijeće) koje broji 12 članova, 4 nastavnika i 8 roditelja. Ovaj projekat nosi i edukaciju jedne grupe, učenika, roditelja i nastavnika, iz informatike, njemačkog i engleskog jezika.

Na veliku žalost škole i porodice 6. februara poginuo je učenik VI razreda Alibalić (Esad) Elmedin u saobraćajnoj nesreći kod Ljetinića. Upriličene su posjete porodici uz veliki odaziv nastavnika i učenika dženazi.

Školu su 26. februara posjetili Ćasto Čuljak, glavni inspektor Ministarstva za obrazovanje Hercegovačko-neretvanskog kantona, Karmela Ivanković, sekretar za drušvene djelatnosti općine Stolac i pravnik u Ministarstvu obrazovanja Hercegovačko-neretvanskog kantona. Cilj posjete bio je sagledavanje multietničke škole i njenih procesa integracije.

Novi uspjeh je postignut 23. marta na općinskom takmičenju iz matematike u OŠ„1.mart" Jelah. U kategoriji VII razreda Almasa Tokmić je osvojila 2.mjesto, novčanu nagradu 40 KM, diplomu i plasman na kantonalno takmičenje, a Medina Mulalić je osvojila 3.mjesto, 20 KM, diplomu i plasman u dalje takmičenje. U kategoriji VIII razreda Nusret Ogrić je osvojio 3.mjesto, 20 KM i plasman na viši nivo takmičenja. Nastavnica, mentorica, je Nezira Mustafić.

U OŠ„Kulin Ban" u Tešanjci održano je, 30. marta, općinsko takmičenje u oblasti *Projekt građanin* na kojem su portfolisti škole, zauzeli kvalitetno 3.mjesto: Adisa Džinalić, Aida Ćostović, Dina Alibalić, Amela Krkalić, Amela Džinalić, Senida Pezer, Bojana Vidić, Anita Čančar, Silvija Bejić, Vesna Jeleč, Haris Mujezinović i Dževad Djedović. Nastavnik, mentor je Sakib Mulalić.

Iz fizike 6. aprila na općinskom takmičenju u OŠ„Rešad Kadić" dvoje učenika iz Tešanjke su dominirali, u kategoriji VIII razreda, Aida Ćostović je zauzela 1.mjesto, a Dževad Djedović je zauzeo 2.mjesto. Nastavnica, mentorica, je Sanela Bahtić.

U Tešnju 10. maja škola Tešanjka je učestvovala na *41. smotri tehničkog stvaralaštva mladih Zeničko-dobojskog kantona*. Ekipa škole je osvojila:

- 2.mjesto *srebreni točak tehnike* za ukupan plasman, ekipu su činili: Aida Ćostović, Dževad Djedović, Haris Mujezinović i Admir Ibrahimkadić;
- 4 *srebrena točka*: iz informatike, iz radioamaterstva, iz agrotehnike i za inovaciju;
- 1.mjesto, *zlatni točak tehnike* iz testa znanja nastave tehničkog odgoja;
- 2 *bronzana točka tehnike*, iz testa znanja tehničke kulture i tehnika u zaštiti okoline. Nastavnik, mentor, je Halid Hadžikadunić.

Na svečanosti povodom obilježavanja Dana škole škola je dodijelila

ZAHVALNICU za saradnju i pruženu pomoć u radu škole Julijani Selimović - koordinatorici UMCOR-a i Jasminu Mandžukiću - šefu službe za društvenu djelatnost općine Tešanj.

U povodu Dana škole dodjeljena su priznanja radnicima škole:

- za 30 godina vjernosti pozivu Hasanu Hasović, Kemalu Ljevaković, Vasvi Mešić, Mirku Bajić i Anti Kovačeviću;
- pohvala Nastavničkog vijeća za postignute rezultate u školskoj 201/2002. godini: Sulji Srkalović, Saneli Bahtić, Sakibu Mulalić, Mejri Kahrimanović, Neziri Mustafić i Halidu Hadžikaduniću;
- pismena pohvala direktora škole dodjeljena je Seferu Bekrić i Ajki Kurtić;
- POSEBNA DIPLOMA dodjeljena je direktoru Kemalu Ljevaković i pomoćniku direktora Mirku Bajić za unapređenje nastavnog procesa.

Školsku godinu završilo je 747 učenika, od toga odličnih 209, vrlodobrih 258, dobrih 230 i dovoljnih 50 učenika. Prosječna ocjena 3,84.

2002/2003.

Drugog septembra počela je školska 2002/2003. godina sa 793 učenika u 32 odjeljenja, jedno je kombinirano. U Lepenici ima 4 odjeljenja sa 89 đaka, a u Kraševu, također, ima 4 odjeljenja sa 96 đaka, u centralnoj školi Tešanjka ima 608 đaka u 23 odjeljenja. Nastavni proces se odvijao po Nastavnom planu i programu Zeničko-dobojskog kantona.

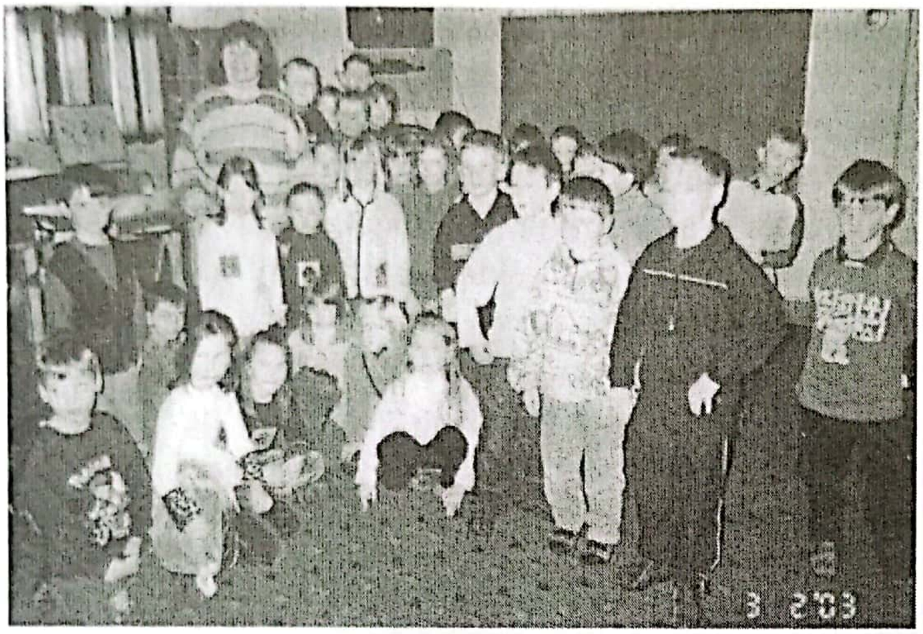
Nastavni kadar je prošlogodišnji, samo inoviran učiteljicom Draganom Brnadić te studenticom Ivicom Sinanović za katolički vjeronauk.

Na osnovu konkursne procedure, zatim odluke Upravnog odbora škole od 26. augusta, te saglasnosti Ministarstva za obrazovanje, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, Upravni odbor škole je donio 21. oktobra odluku o imenovanju Kemala Ljevakovića, dosadašnjeg direktora, za direktora škole, u naredne 4 godine.

U školi je bila 4. decembra jedinstvena svečanost sa više povoda: Dana državnosti BiH - 25. novembra, Ramazanski bajram - 5. decembra, Dana sv. Nikole - 6.12. i povodom otvaranja učionice-igraonice. Svečanoj manifestaciji prisustvovali su predstavnici UMCOR-a, predstavnici općine Tešanj i mjesnih zajednica.

Treba posebno istaknuti da je u učionicu-igraonicu UMCOR uložio oko 5.000 $. Svečano presijecanje vrpce obavili su Andrea Žeravčić - predstavnica UMCOR-a i Jasmin Mandžukić - šef službe za društvenu djelatnost općine Tešanj.

Dana, 14.12.2002. godine škola je učestvovala sa filmom *Želja* na IV festivalu filma djece i omladine Zeničko-dobojskog kantona i osvojila

Odjeljenje A
sa učiteljicom
Ljubicom
Vidojević

Odjeljenje B
sa učiteljicom
Aidom Babajić

Odjeljenje C
sa učiteljicom
Amelom Kantić

3.mjesto i PLAKETU. Autorica filma je učenica Anja Vidojević, a mentor je Halid Hadžikadunić.

Prvi put u historiji ove škole, skoro će 100 godina 2009. godine, su 3.2.2003. godine upisana djeca u pripremni razred sa 5,5 i 6 godina starosti. Naime, stvaranjem tehničkih i pedagoških preduvjeta, na zahtjev škole Ministarstvo za obrazovanje Zeničko-dobojskog kantona je odobrilo školi da organizira nastavni proces sa šestgodišnjom djecom (pripremni razred), odnosno, škola postaje preteča reformiranog devetogodišnjeg osnovnog obrazovanja. Treba reći da je to prva škola u kantonu koja je, u adekvatno opremljenom prostoru i opskrbljenom nastavnim sredstvima i pomagalima i nastavnim kadrom, uspjela organizirati nastavni proces za šestogodišnjake, njih devedesetoro u tri grupe, a koji su po predstojećem devetogodišnjem osnovnom obrazovanju prvi razred.

Stručni aktiv učiteljica: Ljubica Vidojević, Babajić Aida, Amela Kantić i direktor Kemal Ljevaković, u saradnji sa Pedagoškim zavodom Zenica, je uradio Nastavni plan i program za *PRIPREMNI RAZRED* koristeći se pri tome iskustvima Nastavnog centra Brčko Distrikta. Dakle, idući u susret reformi obrazovanja, ili, pak, ispred nje, iskustva škole realizujući Nastavni plan i program pripremnog razreda mogla bi biti korisna za predstojeće reformirano devetogodišnje obrazovanje.

Na općinskom takmičenju mladih matematičara koje je održano 22. marta u OŠ„Huso Hodžić" učenici iz Tešanjke su ostvarili sjajan uspjeh:

- u kategoriji V razreda učenik Emir Ahmetović je osvojio 1.mjesto i plasman na kantonalno takmičenje;
- u kategoriji VI razreda učenik Jasmin Čamdžić osvojio je 2.mjesto i plasman u dalje takmičenje. Nastavnica, mentorica, je Nezira Mustafić.
- u kategoriji VIII razreda učenik Admir Mujkanović osvojio je 2.mjesto i plasman na kantonalno takmičenje. Nastavnik, mentor, je Ramiz Čamdžić.

Petog aprila održano je kantonalno takmičenje iz matematike u Zenici. U kategoriji V razreda učenik škole **Emir Ahmetović** je dominantno zauzeo **1.mjesto**, osvojivši u rješavanju zadataka 100 bodova od mogućih 100, primivši diplomu prvog mjesta, nagradu od 100 KM i naravno, plasman na federalno takmičenje kada će predstavljati Zeničko-dobojski kanton u kategoriji V razreda. Učenika je pripremala nastavnica Nezira Mustafić.

Kao i svake godine, 12. aprila, u školi je održano općinsko takmičenje *Projekt građanin*. U kategoriji osnovnih škola učestvovalo je svih 9 škola općine Tešanj, a u kategoriji srednjih škola učešće su imale sve tri škole.
U kategoriji osnovnih škola 1.mjesto zauzela je OŠ„Rešad Kadić" Krndija i predstavljaće općinu na kantonalnom takmičenju.

Iz reda srednjih škola 1.mjesto je osvojila Gimnazija „Musa Ćazim Ćatić" i predstavnik je općine na višem nivou takmičenja.

Načelnik općine Tešanj Hakija Užičanin u svojstvu predsjednika jednog sudijskog vijeća, načelnik općine Maglaj, Mehmed Bradarić, predsjednik drugog sudijskog vijeća i Kemal Ljevaković, CIVITAS-ov koordonator, uručuju diplomu jednoj od pobjedničkih ekipa

OŠ„Kulin Ban" Tešanjka je zauzela visoko 2.mjesto, a portfolisti su: Ivana Kalvarešin, Irma Salihbašić, Samira Čamdžić Šeherzada Alibalić, Ivana Šarić,Veldina Mulalić, Almasa Tokmić, Dragana Jurišić, Mersad Bedak, Senka Kalvarešin, Nadina Kurtić i Edin Krkalić.

Problem kojeg su opservirali svojim portfolijem je *Sigurnost u saobraćaju*. Mentor je Sakib Mulalić. Škola se pokazala, kao dobro organizirana škola, i kao dobar domaćin takmičenja. Organizaciju takmičenja koordinirao je CIVITAS-ov medijator Kemal Ljevaković.

Regularnost i tok takmičenja provodila su tri sudska vijeća, a strukturu vijeća činile su javne ličnosti kao naprimjer Hakija Užičanin - načelnik općine Tešanj, Mehmed Bradarić - načelnik općine Maglaj, Emina Ajanović - parlamentarka federalnog parlamenta, Anka Krajina - savjetnica u Pedagoškom zavodu Zenica, Adem Huskić - općinski vijećnik i direktor Gimnazije „Musa Ćazim Ćatić" i drugi.

U Zenici 19. aprila je održano kantonalno takmičenje osnovnih škola iz informatike. Školu Tešanjka i općinu Tešanj predstavljao je učenik VIII razreda Bernard Kolobara i tom prilikom zauzeo visoko 2.mjesto.

Maja 2003. godine učenici škole Renata Sović, za literarni rad, i Ivan Barić, za likovni rad, su među 5 nagrađenih učenika na natječaju koji je raspisala OŠ„Knez Branimir" Donji Muć, Republika Hrvatska, na temu *Hrvatska kulturna baština*. Mentor je Anto Kovačević.

Maja 2003. godine škola je učestvovala sa likovnim radovima na

Internacionalnoj likovnoj izložbi *Mali bitolski Monmart* i tom prilikom radovi dvoje učenika škole u konkurenciji 15.697 radova iz 32 zemlje ušli su u izložbeni katalog. To su radovi učenice Samire Čamdžić i Kenana Čabrića. Nastavnica, mentorica je Lejla Šehić.

Dan škole, 29. maj, je obilježen:

- prezentacijama učeničkog stvaralaštva,
- sportskim programom,
- kulturno-umjetničkim stvaralaštvom, prvi put su svoje kreacije pokreta, koreografije, ritma, izvodili i đaci šestogodišnjaci,
- dodjeljena su priznanja učenicima koji su uspješno predstavljali školu od školskog do internacionalnog nivoa, njih 42 učenika,
- dvoje učenika je dobilo POSEBNU DIPLOMU za odličan uspjeh iz svih nastavnih predmeta tokom osmogodišnjeg školovanja, to su Almasa (Fahrudin) Tokmić i Edin (Hamza) Krkalić,
- dodjeljena su priznanja nastavnicima za ostvarene rezultate u školskoj 2002/2003. godini, Neziri Mustafić, Saneli Bahtić, Sakibu Mulalić, Halidu Hadžikadunić, Lejli Šehić i Ramizu Čamdžić,
- Nastavničko vijeće je dodijelilo posebno priznanje učitelju Ahmetu Skopljak, za 40 godina učiteljovanja i prigodan poklon,
- Roditeljsko-nastavničko vijeće i Upravni odbor škole dodjeljuju ZAHVALNICU, roditelju koordinatoru vijeća, Enveru Ibrahimkadić, za veliki doprinos u radu škole i uspješno koordiniranje vijećem.

Četvrtak, 2.6.2003. godine, u Galeriji *Preporod* u Sarajevu učenica Ilvana Dubravac je primila nagradu za osvojeno 3.mjesto, za likovni rad, na preporodovom konkursu na temu *Bosnom behar probeharao* a u povodu 100 godina Preporoda. Mentorica je Lejla Šehić.

Završena je nastavna godina 13. juna u kojoj je, od 795 učenika, razred završilo 779, na popravni ispit je upućeno 15 učenika, sa jednom ili dvije slabe, dok je na ponavljanje godine upućen jedan učenik. Sredinom augusta na popravnom ispitu 13 učenika je položilo ispit, a dva učenika nisu položila. U procentu prolaznost je 99,62%, od toga je:
odličnih 251 ili 31,57%, vrlodobrih 269 ili 33,83%, dobrih 214 ili 26,21%, dovoljnih 57 ili 7,16%. U komparaciji sa prethodne tri školske godine uspjeh je gotovo identičan i Nastavničko vijeće ga ocjenjuje dobrim uspjehom i glede srednje ocjene 3,88.

2003/2004.

Prvog septembra otpočela je nastava sa prošlogodišnjom nastavničkom strukturom izmjenjenom za Brku Almira, nastavnika biologije i hemije, Amelu Ljevaković, nastavnicu historije i geografije, Anđelić Ankicu, nastavnicu katoličke vjeronauke te Elviru Čakar i Aidu Mehičić, nastavnice pripravnice koje su radile uz mentora u pripremnom razredu sa šestogodišnjacima.

Ponedjeljak 15. septembra počela je nastava u pripremnom razredu, i kao u rijetko kojoj školi, organizovan je i ove školske godine ovaj vid nastave sa djecom 5,5 - 6 godina. U reformi obrazovanja s devetogodišnjim obrazovanjem ova školska godina je za ove učenike sljedeće školske godine priznata kao svršeni prvi razred.

Na *V festivalu filma djece i omladine* u Zenici 13.12.2003. godine za najbolji dokumentarni film proglašen je film *Vodenica* autorice Anje Vidojević, učenice VII razreda OŠ„Kulin Ban" Tešanjka, ujedno film i Anja su dobili festivalski *Grand – prix „Zenica 2003"*.
Za 1.mjesto škola je dobila PLAKETU i knjigu sa posvetom, a za *Grand – prix* škola je dobila digitalnu kameru SAMSUNG i ZLATNU PLAKETU. Mentor je nastavnik Halid Hadžikadunić.

Decembra 2003. godine, na nagradnom konkursu kojeg je raspisalo KP *Rad* Tešanj na temu *Zaštita životne okoline*, a pod motom *Nismo naslijedili planetu zemlju od naših predaka, nego smo je posudili od svojih potomaka* učenici OŠ„Kulin Ban" su osvojili:
- u olasti fotopanoa 1.mjesto i nagradu od 100 KM, ekološka sekcija, mentorica je, nastavnica Nurka Mujkanović;
- u oblasti literarnih radova 3.mjesto osvojio je rad *Želja* učenice Amele Ogrić. Mentorica je nastavnica Nerma Prnjavorac.

U dane 12. i 13.1.2004. godine u sklopu projekta *Timski rad u funkciji poboljšanja kvaliteta nastave i integracije* iz Fonda za kvalitet, u školi Tešanjka je organiziran stručni seminar za sve nastavnike na temu *Informaciona tehnologija i interaktivno učenje*. Seminar su moderirali eminentni univerzitetski profesori:
- prof.dr.Nenad Suzić, profesor pedagogije na Filozofskom fakultetu u Banja Luci, teme: *Softveri znanja i interaktivno učenje* i *Interaktivno učenje i poučavanje u nastavnoj praksi*;
- prof.dr.Danimir Mandić, profesor informatike na Učiteljskom fakultetu u Beogradu, tema *Tehnologija za transfer softvera znanja* i
- mr.Edin Hadžikadunić, savjetnik informatike u Pedagoškom zavodu Zenica, tema *Softveri znanja u interaktivnom učenju*. Moderatori su održali i po dvije radionice. Iz evaluacionih listova je vidljivo da je seminar bio

izuzetno dobar, osvježavajući i u trendu metodičke modernizacije nastavnog procesa i reforme obrazovanja.

Nastavnici u pauzi seminara, 13.1.2004. čuče mr. Edin Hadžikadunić, dr. Danimir Mandić, dr.Nenad Suzić, direktor Kemal Ljevaković

U OŠ„9.septembar" Medakovo 13. marta na općinskom takmičenju učenika VIII razreda iz engleskog jezika ekipa iz Tešanjke je zauzela 3.mjesto: Almina Krkalić, Irma Muminović i Amra Ćostović. Mentorica je Sanela Sejdović.

U OŠ„Rešad Kadić" na općinskom takmičenju 20. marta iz matematike Emir Ahmetović, VI razred, je osvojio 3.mjesto i dalji plasman. Mentorica je nastavnica Nezira Mustafić.

Dana 27.3.2004. godine OŠ„Kulin Ban" Tešanjka je domaćin kantonalnog takmičenja iz informatike. Na takmičenju je učestvovalo 20 škola, sa 30 učenika. Organizator takmičenja je Pedagoški zavod Zenica i škola domaćin, a pokrovitelj Ministarstvo za obrazovanje kantona.
Prvo mjesto je osvojio Benedito Silvano iz OŠ„Omer Mušić" Kakanj, 2.mjesto Damir Karović iz OŠ„Musa Ćazim Ćatić" iz Zenice, 3.mjesto Bonio Kaljić iz OŠ„Edhem Mulabdić" iz Zenice.
Na otvaranju takmičenja riječima dobrodošlice obratio se takmičarima direktor škole Kemal Ljevaković, a o samom takmičenju govorio je savjetnik za informatiku Edin Hadžikadunić. Škola domaćin je izdala lijep i informativan Bilten o takmičenju za sve škole učesnice. Na zatvaranju tekmičenja čulo se:

- Ovo je do sada najuspješnije orgnizirano takmičenje, zahvaljujući, naročito, školi domaćinu.

U OŠ„Abdulvehab Ilhamija" Kalošević održano je 3. aprila takmičenje iz fizike na kojem je Irma Mustafić zauzela 3.mjesto i plasman u dalje takmičenje. Mentorica je nastavnica Sanela Bahtić.

Tešanjka je bila 10. aprila domaćin općinskog tekmičenja iz *Projekta građanin*. Pobjednik i plasman na dalje takmičenje iz reda osnovnih škola je ekipa OŠ„Huso Hodžić".

Portfolisti OŠ„Kulin Ban" su zauzeli 3.mjesto (Krkalić Elma, Ćostović Amra, Kurtić Mensur, Mustafić Irma, Ibrišimović Nadina, Džinalić Azra, Hadžan Elma i Babajić Kenan). Mentor je Sakib Mulalić.

Pobjednik i plasman na dalje takmičenje iz reda srednjoškolaca je ekipa Gimnazije „Musa Ćazim Ćatić".

U dane 9–11. aprila u organizaciji Društva za psihosocijalnu pomoć *Osmijeh* Gračanica, petero nastavnika škole (Amela Kantić, Aida Babajić, Bahrija Mešić, Emina Skopljak, Besim Džanović) i pedagogica Belma Ljevaković, su učestvovali, na Vlašiću, u edukaciji o psihosocijalnoj zaštiti.

Dana 19.4.2004. godine u školi je počela da radi profesorica pedagogije Belma Ljevaković, tako je škola prvi put, nakon predratnog jednogodišnjeg rada pedagogice Zinaide Turalić, dobila stručnu pedagogicu.

Na općinskom nadmetanju iz prve pomoći u Jablanici 24. aprila učenice Kurtić Amila, Dubravac Ilvana i Begović Badema su osvojile 3.mjesto. Mentor je Almir Brka.

Dana 13.5.2004. godine izvršen je upis djece u I razred i to dvije generacije:

- devetogodišnje školovanje 59 djece, 36 djevojčica i 23 dječaka i
- osmogodišnje školovanje 85 djece.

Na Međunarodnom likovnom konkursu *Mali bitolski Monmart 2004.* škola je učestvovala sa 15 likovnih radova i osvojila DIPLOMU, jednu od 13 koliko je Bosni i Hercegovini pripalo od 62 škole učesnice iz BiH. Mentorica je Lejla Šehić.

Na natječaju *Modre laste* 25. maja na temu *Moj svijet* literarni rad učenika Ante Anđelića je nagrađen knjigom i diplomom. Mentor je Anto Kovačević.

Dan škole 29. maj je obilježen sportskim i kulturno-umjetničkim sadržajima i iznimno festivalom *Djeca pjevaju hitove*.

Pred oko 100 roditelja, zvanica i učenika demonstrirani su dobri, kvalitetni sadržaji. Učenicima koji su nas uspješno predstavljali na takmičenjima, njih 56, uručena su pismena priznanja Nastavničkog vijeća. Sportašica godine

proglašena je Amina Mujezinović, a za sportistu proglašen je Antonio Penava.
POSEBNU DIPLOMU za odličan uspjeh iz svih nastavnih predmeta tokom osmogodišnjeg školovanja dobili su: Almir Dubravac, Samra Hujdur, Irma Mustafić, Marina Kulić i Ante Anđelić.

Za uspješan odgojno-brazovni rad za jubilarne godine Nastavničko vijeće je dodijelilo pismeno priznanje Muberi Deraković, za 30 godina; Nurki Mujkanović i Nurifu Mustafić, za 25 godina; Sakibu Mulalić, za 20 godina i Sulji Srkalović, za 15 godina.

Za ostvarene dobre rezultate u školskoj 2003/2004. godini Nastavničko vijeće pismeno pohvaljuje Lejlu Šehić, Neziru Mustafić, Sanelu Bahtić i Halida Hadžikadunića.

Direktor škole za uspješne rezultate u radu, u povodu Dana škole, pismeno pohvaljuje Minu Alibalić, Senu Muminović i Ljubicu Penava.

Učesnici seminara iz OŠ "Kulin Ban", te OŠ "1. mart" Jelah i OŠ "Dositej Obradović"Blatnica

U organizaciji SEZAMA iz Zenice 23 nastavnika škole su od 8. do 14. juna u Trogiru (Medena) imali edukaciju o nenasilnoj komunikaciji. Prema mišljenjima nastavnika seminar je vrednovan izuzetno kvalitetnim.

Završena je školska godina u kojoj je nastavu pohađalo 813 učenika u 34 odjeljenja sa ostvarenim procentom prolaznosti 100% i srednjom ocjenom 3,90.

2004/2005.

U ponedjeljak 6. septembra počela je nastavna godina sa 856 učenika u 33 odjeljenja, u centralnoj školi 25 a u dvije područne škole Lepenici i Kraševu po 4 odjeljenja. Prvi put upisana je generacija djece šestogodišnjaka, 59-oro, i započeto devetogodišnje osnovno školovanje u skladu sa reformom obrazovanja. U rad sa djecom šestogodišnjeg uzrasta ulazimo s iskustvom iz dvije prethodne godine u obliku pripremnog razreda, kroz dječije radionice – igraonice i interaktivnim metodama rada.
Broj radnika je izmjenjen u odnosu na prethodnu godinu sljedećim imenima: Mirnes Durak, nastavnik islamske vjeronauke, Mara Dujmović, nastavnica katoličke vjeronauke, Mensura Kunalić, Zijada Muminović i Lejla Ogrić, učiteljice, te Salih Šabanović, majstor škole.

Lijep je osjećaj i ispunjava zadovoljstvom kada obavijest o uspjehu učenika škole stigne dopisom Ministarstva vanjskih poslova BiH broj:12-32-35-3109/04, od 6.10. 2004. godine kojim nam dostavljaju preko Ambasade BiH u Makedoniji *bronzanu diplomu* koju su osvojili Ermin Alibalić VIa, Kenan Babajić VIIIa, Haris Buljubašić Va, Begzada Mešić Vc, Zerina Begović VIa i Edita Begić VIa, za grupni likovni rad na temu *Flora i fauna, izvor života i ljepote* na Međunarodnom natječaju likovnih dječijih radova, Dječijeg likovnog centra iz Skoplja. Mentorica je Lejla Šehić.

U OŠ "Kulin Ban"u tehničkoj organizaciji održana je 4.12.2004. godine promocija knjige *Gender perspektiva u nastavi – mogućnosti i poticaji*. Dakle, ovo je jedna od šest promocija koje će se održati u Bosni i Hercegovini. Publikacija je nastala kao rezultat trogodišnjih seminara o pitanjima radno – ravnopravnog tretmana učenika/učenica u nastavi koje je pohađao ograničen broj nastavnog osoblja iz cijele Bosne i Hercegovine, u organizaciji Fondacije Heinrica Boll i Kultur-kontakta iz Austrije. Prezentanti knjige bili su Slobodan Krajina, OŠ „Kulin Ban" Tešanjka, Jusuf Talović, OŠ„Hamdija Kreševljaković" Kakanj i predstavnica Fondacije. Promociji knjige prisustvovalo je oko 40 prosvjetnih radnika, uglavnom direktori/direktorice, pomoćnici/pomoćnice direktora/direktorice i pedagozi/ pedagogice osnovnih i srednjih škola općina Tešanj, Usora, Doboj i Doboj jug.

Kao i svake godine 10.12.2004. godine posjetili su nas humanitarci *Malteški vitezovi* iz Njemačke i tom prilikom su sve učenike i radnike škole darivali prigodnim poklonima. Učenicima se obratio glavni "vitez" gospodin Werner Klasner.

Sa 10.12.2004. godine završen je jednogodišnji seminar u školi o

nenasilnoj komunikaciji po Marshallu Rozenbergu u organizaciji *Sezama* iz Zenice. Seminar je trajao godinu dana, a odvijao se u četiri etape, ukupno 50

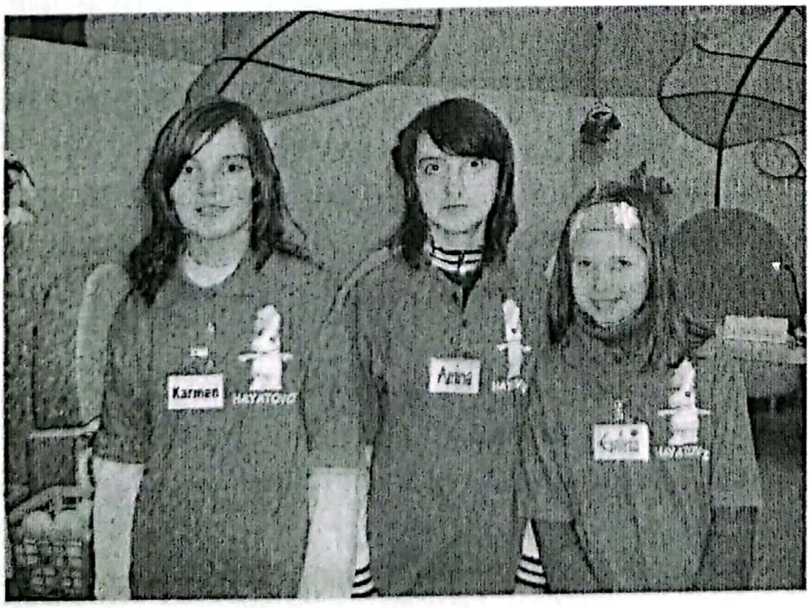

Pedagog - savjetnik u Pedagoškom zavodu Doboj; Belma Ljevaković - pedagogica OŠ „Kulin Ban" Tešanjka i nastavnice razredne nastave Emina Džinalić i Dragana Perić.

sati. Seminaru je prisustvovalo 22 nastavnika OŠ "Kulin Ban".
U Zenici je održan 11.12.2004. godine *VI festival filma djece i omladine Zeničko-dobojskog kantona*. U konkurenciji 18 filmova, u kategoriji dokumentarnog filma filmska sekcija škole zauzela je 2.mjesto osvojivši *srebrenu plaketu* i knjigu *Bosna i Hercegovina* sa posvetom. Mentor je nastavnik Halid Hadžikadunić

Likovni rad učenice Ilvane Dubravac na Petom međunarodnom takmičenju o okolišu u Japanu, Tokiju 15.12.2004. godine upotrijebljen je za kalendar 2005. godine tog takmičenja. Učenica je dobila prigodnu diplomu.

Zbog velikog snijega i hladnog vremena odlukom Ministrastva za obrazovanje prekidana je nastava u dva maha i to od 1.2. do 4.2.2005. godine i od 10.2. do 11.2.2005. godine.

Tri učenice škole: Karmen Bejić, Amina Ramić i Emina Buljubašić su 12.2.2005. godine učestvovale na kvizu HAYATOVCI televizije HAYAT u Sarajevu

Na općinskom takmičenju iz matematike u OŠ„Huso Hodžić" učenik škole Emir Ahmetović je osvojio 3.mjesto u kategoriji VII razreda i plasman za dalje takmičenje, a 9.4.2005. godine na kantonalnom takmičenju iz matematike opet je Emir Ahmetović ostvario dobar rezultat osvojivši dobro 4.mjesto i plasman na federalno takmičenje. Mentorica je nastavnica Nezira Mustafić.

Šesnaestog aprila 2005. godine škola je bila domaćin općinskog tamičenja u *Projektu građanin* u kategoriji osnovnih i kategoriji srednjih škola.

U kategoriji osnovnih škola učetvovalo je 7 škola, 1.mjesto i plasman na kanotnalno takmičenje zauzela je OŠ„Huso Hodžić" Tešanj. Portofolisti iz Tešanjke su dobili epitet – najboljih za grafički prikaz portfolija. Sudijsko vijeće su činili :

- Adem Huskić, aktuelni načelnik općine Tešanj,
- Šerifa Smajić, savjetnica u Pedagoškom zavodu Zenica,
- Muharem Kotorić, profesor historije,
- Jasmin Mandžukić, profesor historije i direktor Centra za socijalnu i dječiju zaštitu,
- Salko Subašić, profesor historije i direktor Gimnazije i
- dr. Rifat Sejdinović, specijalista internista.

U kategoriji srednjih škola učestvovale su 3 škole :

- 1.mjesto i plasman na kantonalno takmičenje osvojila je Gimnazija „Musa Ćazim Ćatić" Tešanj

Sudijsko vijeće su činili :

- Selma Turalić, profesorica pedagogije i psihologije,
- dipl.ing. Sejdo Plančić, načelnik općine u prošlom mandatu,
- dipl. pravnik Smajo Ćeman, aktuelni sekretar Općinsko vijeća Tešanj.

Koordinator takmičenja je Kemal Ljevaković, CIVITAS-ov medijator.

Na općinskom takmičenju iz fizike 16.4.2005. godine za VII razred osvojeno je ekipno 2.mjesto na općini (Badema Begović, Hasija Ramić i Dženana Hadžan), a u kategoriji VII razreda osvojeno je ekipno 3.mjesto u konkurenciji 9 škola (Amela Skopljak, Ramiz Tokmić i Belmin Mešić). Mentorica je nastavnica Sanela Bahtić.

Na X likovnom-literarnom natječaju „Hrvatska kulturna baština" kojeg raspisuje OŠ„Kneza Branimira" Donji Muć, Republika Hrvatska, literarni rad učenika Želimira Bošnjaka *Djedova priča za laku noć* ocjenjivački sud je svrstao među 10 najboljih radova.

Također, 29.4.2005. godine u OŠ„1. mart" Jelah održano je općinsko takmičenje iz islamske vjeronauke od V do VII razreda:

U kategoriji VII razreda učenica Talo Emina i Begović Damira bile su superiorne i osvojile su 1. i 2.mjesto i za taj uspjeh dobile su diplomu i

novčanu nagradu od 30 KM i 50 KM.

Na *44. smorti tehničkog stvaralaštva mladih Zeničko-dobojskog kantona* 7.5.2005. godine godine učenici škole su osvojili sljedeća mjesta i priznanja :

- za praktični rad, 1. mjesto i *zlatni točak tehnike*,
- za izložbu radova iz nastave tehničkog odgoja, 2.mjesto i *srebreni točak tehnike*,
- za izložbu KMT-a, 2.mjesto i *srebreni točak tehnike* i plasman na državnu smotru u Goražde 21.5.2005. godine,
- u oblasti niskogradnje 3.mjesto i *bronzani točak tehnike*,
- u oblasti elektronike, 3.mjesto i *bronzani točak tehnike*,
- u rutalizaciji (od starog novo), 3.mjesto i *bronzani točak tehnike*,
- u zaštiti okoliša 2.mjesto i *srebreni točak tehnike*.

Uz sve sadržaje i svečanosti za Dan škole, za ostvarene rezulate u školskoj 2004/2005. godini primili su pismeno priznanje nastavnici Nezira Mustafić, Sanela Kantić, Halid Hadžikadunić, Amina Balić i Lejla Šehić, za jubilarne godine uspješnog odgojno-obrazovnog rada Nastavničko vijeće je dodijelilo pismeno priznanje: Ljubi Nikolić, za 20 godina; Ekremu Ibrahimoviću, za 30 godina; Delvi Omeragić, za 35 godina i Živanu Matijević za 40 godina.

Za odličan uspjeh tokom osmogodišnjeg školovanja iz svih nastavnih predmeta POSEBNU DIPLOMU u skladu sa Zakonom dobili su sljedeći učenici: Jasmin Čamdžić, Lejla Mujezinović, Kenan Čabrić, Indira Čamdžić i Anja Vidojević.

Nastavna godina za učenike VII razreda završena je 14. juna, a za učenike od I do VII razreda 21. juna.

Nastavu je pohađalo 852 učenika, 839 ih je završilo razred ili 98,47%, 13 učenika je upućeno na popravni ispit ili 1,52%, ni jedan učenik nije upućen na ponavljanje razreda. Popravni ispiti su organizirani 15. i 16. augusta, svih 13 učenika je pristupilo ispitu i isti položili. Dakle, 852 učenika je završilo školsku godinu ili u procentu 100% sa srednjom ocjenom 3,94.

2005/2006.

Na sjednici Nastavničkog vijeća 30.8.2005. godine utvrđen je broj odjeljenja 32 u predstojećoj školskoj godini, izvršena podjela razredništava, podjela nastavnih predmeta, razreda i odjeljenja na nastavnike, izvršena podjela odjeljenja po smjenama i usvojen raspored časova. Nastava je počela 2. septembra.

U povodu 9. septembra, Dan oslobođenja Tešnja 17.9.2005. godine održan je međuopćinski turnir u malom nogometu u kategoriji osnovaca, 10 škola iz Tešnja, Doboj juga i Usore.

Pobjedivši sve protivnike sa gol razlikom 11:1 nogometaši OŠ„Kulin Ban“ Tešanjka su zauzeli ubjedljivo 1.mjesto, osvojivši pehar, diplomu i loptu. O kvalitetu ekipe govori i činjenica da je pehar najboljeg golmana osvojio đak Benjamin Čamdžić, ali i pehar najboljeg strijelca je pripao Tešanjci, đaku Kenanu Bekrić. Pored pomenutih dvojice igrača u ekipi su bili i Ilderin Kurtić, Adnan Ahmić, Dženan Mujaković, Dino Hadžan i Ademin Mujezinović, mentor je Ekrem Ibrahimović.

Školski odbor je 22.9.2005. godine primio u radni odnos učiteljice Eminu Džinalić i Nerminu Čajić na neodređeno vrijeme, a učiteljice Zijadu Muminović, Mensuru Aličić i Lejlu Ogrić na određeno vrijeme, zatim nastavnika biologije i hemije Almira Brku, Sanelu Sejdović studenticu engleskog jezika i Nakić Karolinu, nastavnicu katoličke vjeronauke, na određeno vrijeme.

Humanitarna organizacija Samarićans purs iz Engleske 15.12.2005. godine preko koordinatora iz Zenice, Mario Opačak, darovala je školi 500 prigodnih novogodišnjih paketa za učenike od I do V razreda.

Pošto je sa 31. decembrom, poslije 40 godina rada u učionici, u penziju otišao učitelj Živan Matijević, primljena je u radni odnos 16. januara učiteljica, pripravnica Jelić Marija iz Ularica. Također, na 6 nastavnih časova hemije i biologije počela je raditi u školi i nastavnica Zahira Kurtić.

U 7 sati ujutro 25.1.2006. godine izmjerena je temperatura u dvorištu škole Tešanjka -19ºC stepeni, pa je već 26.2.2006. godine odlukom Vlade Zeničko-dobojskog kantona, zbog ekstremno niskih temperatura, i do -20ºC stepeni 26. i 27. januara nastava prekinuta u svim školama, a izgubljeni dani će se nadoknaditi tokom školske godine.

U organizaciji Šahovskog kluba Tešanj, 19.3.2006. godine u OŠ„Džemal Bijedić“ Miljanovci, u kategoriji djevojčica Aiša Saćiri VI razred, OŠ “Kulin Ban”, je zauzela 3.mjesto.

Na općinskom takmičenju u Kaloševiću 25.3.2006. godine opet je Emir Ahmetović zablistao osvojivši u VIII razredu 2.mjesto i plasman u dalje takmičenje, dobivši 30 KM i diplomu. Nastavnica, mentorica, je Nezira Mustafić.

U Jablanici na općinskom takmičenju iz fizike 31.3.2006. godine u kategoriji osmih razreda učenica Dženana Hadžan je zauzela 3.mjesto. Mentor je nastavnik Ramiz Čamdžić. U školi u Tešanjci 15.4.2006. godine je održano općinsko takmičenje u projektu *Ja građanin*. Portfolisti škole su osvojili prestižno 3.mjesto, za samo 13 bodova (596:609) izmaklo je drugo mjesto, ekipu su činili: Amna Talo, Badema Begović, Anita Begović, Damira Begović, Nejra Ahmić, Samra Mehmedović, Dino Hadžan, Besim

Mujezinović i Amina Hadžan. Mentor je nastavnik Sakib Mulalić.

U Tešnju je održano 15.4.2006. godine općinsko takmičenje iz islamske vjeronauke:

- u kategoriji V razreda Emina Buljubašić je zauzela 3.mjesto,
- u VI razredu Amina Ramić 3.mjesto i
- u VII razredu Merima Ramić 2.mjesto, dakle, u konkurenciji 9 škola od devet prestižnih prvoplasiranih, po tri mjesta za svaki razred, učenice škole su osvojile tri mjesta te u ukupnom plasmanu zauzele dominantno 1. mjesto na općini. Mentorica je nastavnica Amina Balić.

Na raspisani natječaj OŠ„Knez Branimir" Donji Muć, Republika Hrvatska, literarni rad učenice Karmen Bejić *Posljednji grnčar u Usori* je nagrađen ravnopravno s 10 radova iz oblasti hrvatske kulturne baštine. Mentor je Anto Kovačević.

Održana je *45. kantonalna smotra naučno-tehničkog stvaralaštva mladih* 6.5.2006. godine na kojoj je škola osvojili sljedeća odličja:

- *brončani točak tehnike*, za izložbu radova iz nastave, Emir Ahmetović i Hajrudin Čaplja,
- *brončani točak tehnike*, u oblasti niskogradnje, Irmela Kurtić i Enes Šabanović,
- *srebreni točak tehnike*, u oblasti dokumentarnog filma *Usorski nojevi*,
- *srebreni točak tehnike*, u oblasti energetike,
- *zlatni točak tehnike*, primjena informatike u tehnici, Emir Ahmetović, i plasman na državnu smotru u Mostar, nastavnik koji je pripremao đake je Halid Hadžikadunić.

Trinaestog maja 2006. godine održano je kantonalno takmičenje u oblasti *Sigurnost u prometu* u organizaciji Asocijacija auto-moto kluba u BiH, HAK BiH u Usori, OŠ„Ivan Franjo Jukić" Sivša. Školu Tešanjka su predstavljali učenici u dvije takmičarske grupe:

- I grupa - Bojan Ristić, Antonio Antunović, Anita Brkić i Kristina Škoro,
- II grupa - Monika Brkić, Dajana Ivkić, Bernard Pešić i Marinela Matijević.

Prva grupa je osvojila 2.mjesto, pehar i diplomu, a druga ekipa je osvojila 3.mjesto, pehar i diplomu. Pojedinačno Antonio Antunović je osvojio 1.mjesto dobivši *zlatnu medalju*, diplomu i plasman na državnu smotru, a u kategoriji djevojčica Bojana Ristić je zauzela 3.mjesto, *brončanu medalju* i plasman na državnu smotru u Mostaru 28.5. 2006. godine.

Gradska knjižnica „Ante Kovačić" Zaprešić, Zagreb i Ogranak matice hrvatske Zaprešić su raspisali XX natječaj literarnih i novinarskih radova. Od 1350 prispjelih radova 200 radova je nagrađenih i pohvaljenih, a od 38 pohvaljenih škola jedna pohvala pripada OŠ"Kulin Ban" Tešanjka,

zahvaljujući nagrađenom literarnom radu učenice Anite Brkić V razred i pohvaljenim radovima Karla Lujića, Antonia Anđelića, Karmen Bejić i Dorisa Šarić, mentor je Anto Kovačević.

Obilježen je 29. maja Dan škole kulturno-umjetničkim stvaralaštvom za učenike i za oko 120 roditelja i gosta. Predstavila se škola bogatim sadržajima, a oko 100 učenika je dobilo pohvalu ili knjigu s posvetom, za ostvarene rezultate, sedmoro učenika je dobilo POSEBNU DIPLOMU za ostvaren odličan uspjeh iz svih nastavnih predmeta tokom osmogodišnjeg školovanja: Mirjana Jurišić, Badema Begović, Nejra Ahmić, Dženana Hadžan, Anela Ogrić, Ilvana Dubravac i Dženana Mujaković. Za ostvarene rezultate u vannastavnom radu pismeno priznanje dobili su nastavnici: Ramiz Čamdžić, Balić Sabina, Halid Hadžikadunić, Sakib Mulalić i Anto Kovačević. Za jubilarne godine u uspješnom odgojno-obrazovnom radu pismeno priznanje dobili su Vinko Matić za 20 godina i Ramiz Čamdžić za 35 godina. U mirovinu s prigodnim poklonima ispraćeni su učitelj Živan Matijević i ložač parnih kotlova Hasović Hasan.

Na svečanoj sjednici Nastavničko vijeća 14.6.2006. godine proglašen je Emir Ahmetović, učenikom generacije škole za školsku 2005/2006. godinu i tom prilikom mu je uručena DIPLOMA.

2006/2007.

Školsku godinu je započelo 781 učenik, u 30 odjeljenja, 23 odjeljenja u centralnoj školi i 7 odjeljenja zbirno u područnim školama u Kraševu i Lepenici. Zanimljivo je da su, zbog pada broja učenika, formirana u Lepenici 2 kombinirana odjeljenja, a u Kraševu 1 kombinirano odjeljenje. Broj nastavnika predmetne nastave je 26 a nastavnika razredne nastave 16.

U Tešnju, a u povodu oslobođenja grada 9. septembra 16.9.2006. godine održane su ulične trke, učenici OŠ "Kulin Ban" u konkurencijama V i VIII razreda su zauzeli prva mjesta, a učenici VI i VII razreda treća mjesta.

Poslije konkursne procedure 21.9.2006. godine na radno mjesto nastavnika matematike i fizike primljen je Fabijan Jeleč, po ugovoru o djelu, a na radno mjesto nastavnice historije i geografije primljena je Amele Ljevaković na određeno vrijeme i nastavnica geografije Harijeta Kurtić do 31.8.2007. godine.

Prirodnom smrću 23.9.2006. godine umrla je učenica III razreda Sabrina Beganović.

Školu su posjetili 27.9.2006. godine predsjednik Savjeta - Aljo Bekrić i predsjednik Skupštine - Sakib Kurtić i u ime Mjesne zajednice Tešanjka zahvalili se dosadašnjem direktoru Kemalu Ljevaković na dobroj saradnji i uručili mu prigodan poklon, a sa novim direktorom Sakibom Mulalić

razgovarali o budućoj saradnji.

U okviru obilježavanja Dječije nedjelje 3.10.2006. godine u OŠ „Džemal Bijedić" Miljanovci učenici škole: Hajrudin Čaplja, Karmen Bejić i Antonio Anđelić uzeli su aktivno učešće na javnoj raspravi o pravima djeteta

Pripadnici Policijske uprave Tešanj, u prostorijama škole održali su 9.10.2006. godine učenicima predavanje na temu *Bezbjednost u saobraćaju*

Prvi put je 27.10.2006. godine pušteno u upotrebu centralo grijanje u školi Lepenica.

U školi je 8.11.2006. godine konstituisano Vijeće roditelja a za predsjednika izabran je roditelj Enver Ibrahimkadić.

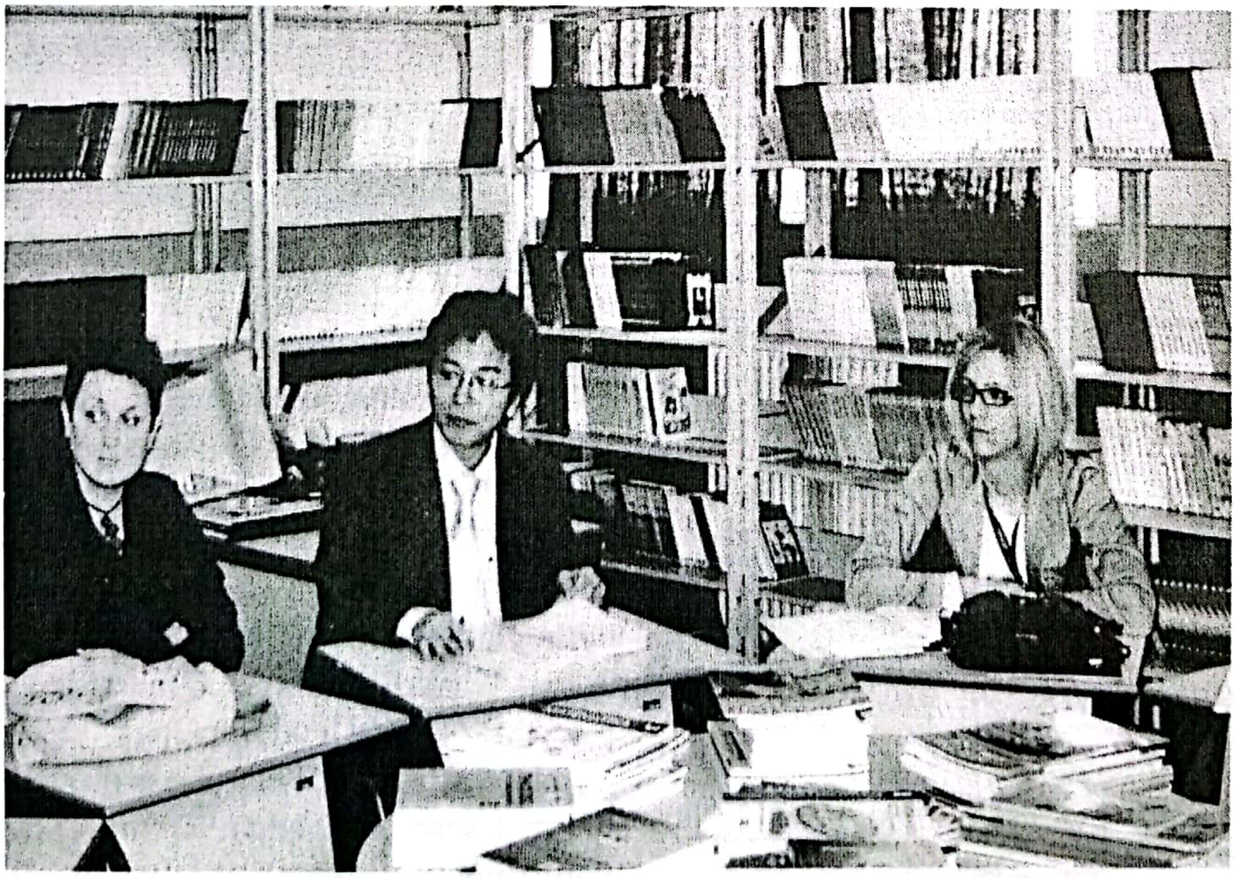
U okviru sezamovog projekta 15.12.2006. godine *Bezbjednost u saobraćaju* edukovani su učenici o osnovnim saobraćajnim propisima, zatim, održan je ispred škole javni događaj i pušten u upotrebu na komunikaciji uz dvorište škole trepćući svjetlosni znak - pješak na putu.

Školski odbor je 21.12.2006. godine poslije provedene konkursne procedure imenovao Mirka Bajića za pomoćnika direktora.

Školu su 22.1.2007. godine posjetili načelnik općine Usora Anto Čičak i sekretar za društvene djelatnosti M. Kulaš, razgovaralo se o podjeli učenika hrvatske nacionalnosti po odjeljenjima i upućivanju dopisa Ministarstvu za obrazovanje za pravovremeno obezbjeđivanje udžbenika.

Na općinskom takmičenju iz matematike 24.3.2007. godine u OŠ„Džemal Bijedić", u kategoriji V razreda Ivan Bejić je osvojio 1.mjesto i u VI razredu Ajna Ibrahimkadić 3.mjesto.

Školu su 29.3.2007. godine posjetili: predstavnik UNESK-a i Saša Prešić predstavnik OSCE-a. Razgovarano je o pristupu obrazovanju i radu škole kao multietničke ustanove.

Predstavnici UNESCO-a u OŠ "Kulin Ban"

U OŠ„Mustafa Mulić“ Šije, iz fizike, na općinskom takmičenju, 31.3.2007. godine Ogrić Jasmin VIII razred zauzeo je 1.mjesto, a u VII razredu Šarić Ivan, također, zauzeo je 1.mjesto.
Šestog aprila *Dnevni avaz* je objavio rezultate konkursa „Drogi reci ne“ drugoplasirani je bio Ivan Bejić, iz OŠ„Kulin Ban“Tešanjka, a 14.4.2007. godine na kantonalnom takmičenju iz matematike Bejić Ivan je osvojio 2.mjesto. Isti dan đaci škole na takmičenju iz vjeronauke ponovo osvajaju uspjehe, Delva Muminović 1.mjesto, V razred; Amina Ramić 2. mjesto,VII razred.

Ni portfolisti ne uzmiču, naprotiv, taj isti dan osvajaju 1.mjest na općini da bi 21. aprila zauzeli visoko 3.mjesto na kantonalnom takmičenju.

U sklopu programa profesionalne orijentacije učenika VIII razreda školu su posjetili 17.4.2007. godine sa informativnim sadržajima, i iste prezentovali maturantima, direktori srednjih škola i direktor Zavoda za zapošljavanje.

Održana je 30.5.2007. godine svečana sjednica Nastavničkog vijeća na kojoj je proglašen Hajrudin Čaplja učenikom generacije u školskoj 2006/2007. godini.

2007/2008.

Direktor Sakib Mulalić uručuje diplomu učenikci generacije Amini Ramić za šk. 2007/2008.

Ova školska godina započela je sa 784 učenika u 31 odjeljenju. Broj učenika je gotovo identičan prošlogodišnjem broju, ali organizaciono odjeljenje je jedno više, a broj nastavnog kadra je ostao isti 42.

Krajem septembra 2007.godine izvršena je sanacija mokrih čvorova koju je finansiralo Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport.

Prvi put je 10.10. 2007. godine pušteno centralno grijanje u područnoj školi Kraševo. I ove godine su 20.10.2007. godine održane ulične trke u Tešnju povodom Dana oćine Tešanj, atletičari iz Tešanjke su ekipno ponovo dominirali i zauzeli 1.mjesto. Pohvalno je i nadasve humano da su 12.12.2007. godine u okviru humanitarnih aktivnosti učenici kreativne radionice obezbjedili

prodajom čestitki sredstva za Dječiji centar *Most* u Zenici, da bi 24. aprila 56 učenika škole sa pedagogicom Belmom Ljevaković, nastavnicom Lejlom Šehić, te učiteljima Esadom Mujagić i Eminom Mehić posjetili Dječiji centar *Most* u Zenici i darovali im novčana sredstva i pakete.

Nastavnica Lejla Šehić sa učenicima na kreativnoj radionici

Stota školska 2008/2009. godina

Ova školska godina je jubilarna godina i započela je ushićenim augustovskim pripremama za njen početak u želji da u tom zanosu traje. Nastava je počela 1. septembra za 769 učenika podijeljenih u 32 odjeljenja. Međutim, prvog nastavnog dana na nastavu je došlo samo šestoro učenika, od oko 200 učenika, koji nastavu imaju na hrvatskom jeziku. Bez odobrenja Ministarstva za obrazovanje prešli su u objekat Srednje mješovite škole u Žabljaku. Nedolaskom većine učenika hrvatske nacionalnosti u svoju školu nastava se odvijala u krnjim odjeljenjima razredne nastave u centralnoj školi. U područnim odjeljenjima Lepenica i Kraševo zbog nastavljene tendencije smanjenja učenika formirano je po jedno kombinirano odjeljenje (III/IV i I/III) uz po dva nekombinovana.
Već na početku školske godine 13.9. učenici područne škole Kraševo su uzeli učešće u obilježavanju Dana Mjesne zajednice Kraševo, a učenici centralne škole u sadržajima *Osmi oktobar* Dan Mjesne zajednice Tešanjka, u obliku

osvojila 1.mjesto u gađanju vazdušnom puškom.

Streljačka sekcija: stoje:Kemal Mehinović, Mirza Skopljak - mentor, Begić Demir, Nurović Amar; čuče: Pezer Selmir, Amin Bedak i Muhamed Dubravac

Na prijemu kod načelnika općine Tešanj, Fuada Šišića

Najmlađi folkloristi škole, njih 21, kao članovi KUD "Behar" su gostovali na Međunarodnoj smotri folklora na Kipru od 14. do 27.4. predstavljajući školu, općinu, Bosnu i Hercegovinu, sa učenicima su iz škole išli: pedagogica Belma Ljevaković, nastavnici Vahid Mujić i Vedran Marković a ispred KUD-a Huso Tokmić i Sejo Muratović.

U sklopu programa profesionalne orijentacije učenika pedagogice srednjih tešanjskih škola su 24.4. osmašima približavale smjerove svojih škola. Čudo prirode desilo se učeniku Aminu Bedak kada je svojim očima ugledao u jednom od crnovrhovskih bisernih izvora leglo zanimljivih i rijetkih tritona, da bi Federalna televizija napravila 5. maja video zapis o Aminu i tritonima.

Majskih dana 20-22. izvršen je upis prve djece za novo stoljeće škole sa karakteristikom tendencije blagog opadanja broja novo upisanih đaka.

I ovog 29. maja je obilježen Dan škole brojnim sportskim i kulturno-umjetničkim sadržajima, a izašao je iz štampe i Bilten – list učenika škole posvećen jubileju.

Edukativno-rekreativna završna ekskurzija VIII razreda izvedena je od 1. do 4. juna *Mostar-Neum*, a učenici V-VII razreda su posjetili historijsko Jajce.

Uspjeh u stotoj školskoj godine iskazan u brojkama je:

- od 793 učenika, 650 je sa brojčanom ocjenom, a 143 sa opisnom ocjenom;
- od 650 učenika, 637 je završilo razred ili 98%, 13 učenika je upućeno na popravni ispit ili 2%. Srednja ocjena je 4,00.

Ispraćaj u ritmu stote školske godine

Koliko je učenika prošlo u sto godina rada škole kroz njene klupe enigmatično je, ali prema pokazateljima ove knjige moguće je to utvrditi do krajne približnosti i kakva su bila natalitetna kretanja u vijeku jednog školskog područja ostaje to nekim budućim tragačima mikro spoznaja.

I na kraju - jednom je vatrom gorjela, jednom se vodom davila, triput je ratove vodila, triput su joj ime djenuli – *Mješovita narodna osnovna škola u Tešanjci, Osnovna škola "Nikola Matković Kolja" Tešanjka i Osnovna škola "Kulin Ban" Tešanjka* – **od narodno mješovite škole prije 100 godina do nemješovite nakon 100 godina!?**

POGLAVLJE III

USPJEŠAN NASTAVNIK
PODUČAVA SVOJE UČENIKE
METODAMA, NAVIKAMA I TEHNIKAMA
SAMOSTALNOG STJECANJA ZNANJA.

RADNICI TOKOM 100 GODINA RADA ŠKOLE

IZ EVIDENCIJA I SJEĆANJA, RADNICI ŠKOLE 1909-2009.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
1.	Androšević Jako	Travnik BiH	Učitelj	Tešanjka	1909. 1919.	1914. 1923.
2.	Činček Mišo	-	Učitelj	Tešanjka	1914.	1916.
3.	Mehmedbašić Jusuf	-	Učitelj	Tešanjka	1916.	1920.
4.	Šarnek Laura	Sarajevo BiH	Učiteljica	Tešanjka	1923.	1925.
5.	Vicić Nikola	Osijek Hrvatska	Učitelj	Tešanjka	1926.	1938.
6.	Tušla Danica	Krajina BiH	Učiteljica Upraviteljica škole	Tešanjka	1938. 1945.	1942. 1948.
7.	Đurić Mila	Banja Luke BiH	Učiteljica	Tešanjka Tešanjka	1942.	1944.
8.	Spahić Radomir	-	Učitelj	Tešanjka	1948.	1948.
9.	Franjo Tušla	Krajine BiH	Učitelj	Tešanjka	1948.	1948.
10.	Dodig Sejfo	-	Učitelj	Tešanjka	1948. 1951.	1949. 1951.
11.	Dodig Eleonora	-	Učiteljica	Tešanjka	1948.	1951.
12.	Stolica Dušanka	-	Učiteljica	Tešanjka	1949.	1949.
13.	Srđan Stolica	Gojakovac, BiH	Učitelj	Tešanjka	1949.	1949.
14.	Lazić Ljubica	-	Učiteljica	Tešanjka	1951.	1951.
15.	Šahbegović Fahra	-	Učiteljica	Tešanjka	1951.	1953.
16.	Šukurma Vidosava	-	Učiteljica	Tešanjka	1951.	1952.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
17.	Janjić Milorad	Medakovo Tešanj, BiH	Učitelj	Tešanjka	1952.	1953.
18.	Bevanda Anto	-	Učitelj	Tešanjka	1953.	1958.
19.	Bevanda Ljerka	-	Učiteljica	Tešanjka	1953.	1958.
20.	Agić Muhamed	Kraševo Tešanj, BiH	Učitelj	Tešanjka	1954.	1988.
21.	Busuladžić Razija	Bileća BiH	Učiteljica	Tešanjka	1958.	1961.
22.	Lazić Vera	Valjevo Srbija	Učiteljica	Tešanjka	1959.	1961.
23.	Blečić Zlatana	Nikšić Crna Gora	Učiteljica	Tešanjka	1959.	1961.
24.	Matković Ljubo	-	Učitelj	Tešanjka	1960.	1961.
25.	Matković Radmila	-	Učiteljica	Tešanjka	1960.	1961.
26.	Salić Bajruzin	Sjenina BiH	Učitelj	Lepenica Tešanjka	1960.	1961.
27.	Petrović Drago	Crna Gora ?	Učitelj	Lepenica	1960.	-
28.	Đonlagić Enes	Jelah, BiH	Učitelj	Tešanjka	1960. 1962.	1961. 1963.
29.	Letić Sejdo	Gračanica BiH	Učitelj	Tešanjka	1961.	1962.
30.	Gradinčić Vida	Ljubuški BiH	Učiteljica	Tešanjka	1961.	-
31.	Radivojević Tomislav	Niš Srbija	Učitelj	Tešanjka	1961.	1962.
32.	Agić Iso	Vukovo Tešanj, BiH	Učitelj	Tešanjka Sivša	1961.	1965.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
33.	Nađ Mubera	Bosanska Gradiška, BiH	Učiteljica	Tešanjka	1961.	1962.
34.	Stevanović Marko	-	Učitelj	Tešanjka	1962.	1963.
35.	Samardžić Ilija	Lovćenac Crna Gora	Učitelj	Tešanjka	1962.	1973.
36.	Samardžić Sobodanka	Lovćenac Crna Gora	Učiteljica	Tešanjka	1962.	1973.
37.	Jurišić Stjepan	Žabljak Tešanj, BiH	Učitelj	Tešanjka	1963. 1966.	1964. 1995.
38.	Čupić Ilija	Sivša Tešanj, BiH	Učitelj	Sivša Tešanjka	1963. 1966.	1964.
39.	Kovačević Jakov	Vukovo Tešanj, BiH	Učitelj	Sivša Tešanjka	1963.	1964.
40.	Martinović Juro	Omanjska Tešanj, BiH	Učitelj	Lepenica	1963. 1966.	1964. 1966.
41.	Brković Nebojša	Glamočani Banja Luka, BiH	Učitelj	Lepenica Sivša Tešanjka	1963. 1964. 1975.	1963. - 1993.
42.	Živorad Milosavljević	-	Učitelj	Lepenica	1963. 1975.	1976. 1993.
43.	Kerić Milan	Medakovo Tešanj, BiH	Učitelj	Šije	1963. 1965.	1964. 1994.
44.	Kantić Rifat	Tuzla	Učitelj	Šije	1963. 1966.	1964. 1966.
45.	Nikolić (Mihaljić) Vera	Tešanjka BiH	Učiteljica	Šije	1963.	1964.
46.	Cigale Sreten	Goražde BiH	Učitelj Sekretar škole	Šije Tešanjka	1963.	1980.
47.	Bedak Ibrahim	Lepenica Tešanj, BiH	Režiser, Blagajnik ica	Tešanjka	1963.	-
48.	Ibrahimović Juso	Šije Tešanj, BiH	Poslužitelj	Šije	1963.	-

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
49.	Nikić Ivan	Sivša Tešanj, BiH	Poslužitelj	Sivša	1963.	1970.
50.	Kurtić Sejdo	Lepenica Tešanj, BiH	Poslužitelj	Lepenica	1963.	1986.
51.	Čular Sofija	Tešanjka BiH	Poslužitelj	Tešanjka	1963.	1984.
52.	Džinalić Salih	Lepenica Tešanj, BiH	Učitelj	Tešanjka	1964. 1967.	1965. 1973.
53.	Svatok Mirko	Doboj BiH	Učitelj	Sivša	1964.	1965.
54.	Skopljak Ahmet	Lepenica Tešanj, BiH	Učitelj	Tešanjka	1964. 1968.	1967. 1969.
55.	Jerković Nenad	Tešanj BiH	Učitelj Nast. tjel. odgoja	Šije	1964. 1969.	1966. 1975
56.	Jerković Dobrila	Kragujevac Srbija	Učiteljica	Šije	1964.	1975.
57.	Tešanović Mitra	Zavidovići BiH	Učiteljica	Lepenica	1964.	1965.
58.	Pavić Zdenka	-	Učiteljica	Lepenica	1964.	1964.
59.	Hasić Azra	Tešanj BiH	Učiteljica	Tešanjka	1964.	1964.
60.	Bečirević Hasan	Čajniče Bih	Poslužitelj	Tešanjka	1964.	1990.
61.	Bedak Rešid	Tešanj BiH	Učitelj	Tešanjka	1964.	1965.
62.	Božanović Vojislav	Doboj BiH	Učitelj	Tešanjka	1964.	1964.
63.	Jerbić Kata	Našice Hrvatska	Bibliotekarka	Tešanjka	1964.	1965.
64.	Marunović Draginja	Žabljak Crna Gora	Učiteljica	Tešanjka	1964.	1992.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
65.	Ćostović Muhamed	Medakovo Tešanj, BiH	Učitelj	Lepenica Šije	1964. 1966.	1965.
66.	Brkić Kemal	Raduša Tešanj, BiH	Direktor	Šije	1965. 1979.	1965. 1979.
67.	Milić Jozo	Trpanj Hrvatska	Učitelj	Tešanjka	1965.	1972.
68.	Milić Nadežda	Kragujevac Srbija	Učiteljica	Tešanjka	1965.	1992.
69.	Brković Marija	Derventa BiH	Učiteljica	Tešanjka	1965.	1993.
70.	Karahmet Hazim	Miljanovci Tešanj, BiH	Učitelj	Tešanjka	1965.	1966.
71.	Milojević Nedo	Miškovci Derventa, BiH	Učitelj	Lepenica Tešanjka	1965. 1990.	1992. 1992.
72.	Milojević Miroslava	Dubrovnik Hhrvatska	Učiteljica	Lepenica Tešanjka	1965.	1992.
73.	Matić Vojislav	Valjevo Srbija	Učitelj	Tešanjka	1965.	1972.
74.	Matić Milena	Šabac Srbija	Učiteljica	Tešanjka	1965.	-
75.	Kurdić Džemaludin	Piljužići Tešanj, BiH	Nastavnik	Tešanjka	1965. 1968.	1966. 1968.
76.	Milojević Jovo	Miškovci Derventa, BiH	Učitelj, nast. matematike	Sivša Tešanjka	1966. 1967.	1967. 1992.
77.	Vidojević Ljubica	Alibegovci Doboj, BiH	Učiteljica	Tešanjka	1966. 1996.	1995. 2007.
78.	Novak Jakov	Doboj BiH	Nast. biologije i hemije	Tešanjka	1966. 1968.	1967. 1993.
79.	Matić Krsto	Livno BiH	Nastavnik historije i geog.	Tešanjka	1966.	1974.
80.	Matić Branka	Sremska Mitrovica Srbija	Učiteljica	Tešanjka	1966.	1974.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
81.	Bekrić Osman	Lepenica Tešanj, BiH	Stolar	Tešanjka	1966.	1971.
82.	Plivčić Midhat	Mostar BiH	Nastavnik	-	1967.	1968.
83.	Bešlagić Hasan	Tešanj BiH	Nast. biologije i hemije	Tešanjka	1967. 1968.	1968. 1968.
84.	Srkalović Dževad	Tešanj BiH	Nastavnik hemije i fizike	Tešanjka	1967. 1970. 1988.	1969. 1984. 1993.
85.	Marunović Anto	Danilovgrad Crna Gora	Nastavnik ruskog jezika	Tešanjka	1968. 1971.	1970. 1972.
86.	Jotić Đorđe	Herceg Novi Crna Gora	Nastavnik ruskog jezika	Tešanjka	1968.	1992.
87.	Petrić Jela	Derventa BiH	Nastavnica	Tešanjka	1968.	1969.
88.	Hadžikadunić Hamdija	Grapska Doboj, BiH	Nast. tehničkog odgoja	Tešanjka	1968.	-
89.	Spasojević Momčilo	Tešanj BiH	Nast. srpsko-hrvatskog jezika	Tešanjka	1968. 1971.	1970. 1971.
90.	Maglić Asim	Tešanj, BiH	Student njem.jez.	Tešanjka	1968.	1968.
91.	Krajišnik Muharem	Lepenica Tešanj, BiH	Moler	Tešanjka	1969.	1969.
92.	Marić Borka	Ljeb, Doboj BiH	Učiteljica	Sivša	1969.	1977.
93.	Vrakela Borka	Glamoč BiH	Učiteljica	-	1969.	1970.
94.	Anđelić Gordana	Teslić BiH	Nastavnica	Tešanjka	1969.	1970.
95.	Blažević Marko	Omanjska Tešanj, BiH	Nastavnik matematike	Tešanjka	1969.	1977.
96.	Pucarević Olga	Trebinje BiH	Nastavnica fizike	Tešanjka	1969. 1979.	1970. 1982.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
97.	Nikolić Ružica	Tovarnik, Vukovar, Srbija	Nast. srpsko-hrvatskog jezika	Tešanjka	1969.	1994.
98.	Glamatović Mara	Žabljak Tešanj, BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1969.	1972.
99.	Sadiković Šemso	Šije Tešanj, BiH	Učitelj	Šije	1970.	1979.
100.	Handžić Rabija	Teslić BiH	Nast.srpsko-hrvatskog jezika	Tešanjka	1970. 1985.	1970. 1993.
101.	Ljevaković Kemal	Trepče Tešanj, BiH	Nastavnik bos. jezika i hist.	Tešanjka	1970. 1972.	1971.
102.	Cvetanović Roksanda	Međaši BiH	Nastavnica biolog. i hemije	Tešanjka	1970.	1972.
103.	Mutić Jozefina	-	Nastavnica srp. hrvat. jez. i hist.	Tešanjka	1970.	1971.
104.	Kurtić Sakib	Lepenica Tešanj, BiH	Učitelj	Lepenica	1971.	1979.
105.	Bejdžakić Delveta	Tešanjka BiH	Nastavnica matematike	Tešanjka	1971. 1971.	1971. 1972.
106.	Stanimirović Dragiša	Šabac Srbija	Nast.srpsko-hrvatskog jezika	Šije	1971.	1979.
107.	Kovačević Anto	Vukovo Tešanj, BiH	Nast. hrvatskog jezika	Tešanjka	1972. 1976. 1997.	1972. 1993.
108.	Bekrić Sefer	Lepenica Tešanj, BiH	Majstor	Tešanjka	1972. 1989..	1988. 2003.
109.	Ćeman Vasva	Jelah Tešanj, BiH	Učiteljica	Lepenica Tešanjka	1972. 1985.	1973.
110.	*Stojčinović Jovanka	Doboj BiH	Nastavnica fizičkog vaspitanja	Tešanjka	1976.	-
111.	Krajina Mato	Sivša Tešanj, BiH	Poslužitelj	Sivša	1970.	-
112	Begić Halima	Matuzići Doboj, BiH	Nast. bosanskog jezika	Tešanjka	1973.	1985.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
113.	*Gundić Ivan	Vojvodina Srbija	Nastavnik likovne kulture	Tešanjka	1973.	1974.
114.	*Tahirović Fatima	Tešanj BiH	Nast. tehničkog odgoja	Tešanjka	1973.	1974.
115.	Tomić Ljubica	-	Nastavnica historije i geogr.	Tešanjka	1973.	1975.
116.	Omerbašić Alija	Lepenica Tešanj, BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1973.	2007.
117.	*Ubović Gospa	-	Učiteljica	Sivša	1974.	1977.
118.	*Živomir Matejić	Azanja, Beograd Srbija	Učitelj	Sivša	1974.	-
119.	*Matijević Milica	-	Učiteljica	Sivša	1974.	1977.
120.	*Prnjavorac Meho	Tešanj BiH	Direktor	Tešanjka	1974.	1978.
121.	*Vlahović Milijana	Srbija	Učiteljica	Sivša	1974.	1978.
122.	*Mirković Slaviša	-	Nastavnik likovne kulture	Sivša	1974.	1975.
123.	*Krajina Ivica	Sivša Tešanj, BiH	Nast. tehničkog odgoja	Sivša	1973.	1977.
124.	Aleksandrov Milan	Bosiljgrad Srbija	Nastavnik historije i geogr.	Tešanjka	1974.	1980.
125.	Bajić Mirko	Makljenovac Doboj, BiH	Nastavnik biolog. i hemije	Sivša Tešanjka	1974. 1997.	1996.
126.	Cicović Jelena	Derventa BiH	Učiteljica	Tešanjka Kraševo	1974.	1992.
127.	Ćosatović Sakib	Medakovo Tešanj, BiH	Nastavnik matemat.i fizike	Tešanjka	1975.	1983.
128.	*Svalina Janja	Sivša, Tešanj BiH	Nastavnica matemat.i fizike	Sivša	1975.	1977.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
129.	Ćostović Emina	Bihać BiH	Nastavnica likovne kulture	Tešanjka	1975.	1986.
130.	Grgić Anica	Doboj BiH	Nastavnica matemat.i fizike	Tešanjka	1972.	1993.
131.	Hadžismailović Emir	Tešanj BiH	Nastavnik tehničke kulture	Tešanjka	1974. 1980.	1979. 1997.
132.	Isanović Ismet	Ustikolina BiH	Nastavnik tehničke kulture	Tešanjka	1976.	1993.
133.	*Ljiljanka Božilova	-	-	Sivša	1976.	1977.
134.	*Ivkić Ilija	Sivša, Tešanj BiH	Nastavnik historije i geogr.	Sivša	1976.	1977.
135.	Kondžić Ahmet	Jelah Tešanj, BiH	Nastavnik tjelesnog odgoja	Tešanjka	1977.	1996.
136.	Novak Živka	Kumanovo Makedonija	Nastavnica ruskog jezika	Tešanjka	1973.	1993.
137.	Rac Tibor	Priština Srbija	Nastavnik muzičke kulture	Tešanjka	1977.	1980.
138.	Tošić Miroslava	Požarevac Srbija	Nastavnica historije i geogr.	Tešanjka	1975.	1992.
139.	Hadžismailović Amira	Tuzla BiH	Učiteljica	Lepenica	1975.	1993.
140.	*Marija Vukadinović	-	Učiteljica	Sivša	1974.	1977.
141.	Kotorić Halima	Lepenica Tešanj, BiH	Kuharica	Tešanjka	1977.	1989.
142.	Lukić Miloš	Gračanica BiH	Učitelj	Lepenica	1978.	1992.
143.	Ogrić Raza	Lepenica Tešanj, BiH	Poslužitelj	Lepenica	1974.	1990.
144.	Zorić Magda	Nova Varoš Srbija	Učiteljica	Sivša Lepenica	1974. 1979.	1979. 1986.

Red br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
145.	Anđelić Marica	Tešanj Tešanj, BiH	Kuharica	Tešanjka	1979.	1980.
146.	Bajić Leona	Gornja Ljubata Srbija	Nast. srpsko hrvatskog jezika	Sivša, Šije Tešanjka	1976. 1993. 1998.	1979. 1995. 1999.
147.	Deletić Miroljub	Ivangrad Crna Gora	Nastavnik ruskog jezika	Šije	1974.	1979.
148.	Deletić Milijana	Ivangrad Crna Gora	Nastavnica historije i geogr.	Šije Tešanjka	1977. 1980.	1979. 1992.
149.	Hasanić Gordana	Tuzla BiH	Učiteljica	Šije	1969.	1979.
150.	Hasanić Fatima	Mravići Doboj, BiH	Poslužitelj	Šije	1974.	1979.
151.	Hasanić Ajša	Šije Tešanj, BiH	Poslužitelj	Šije	1978.	1979.
152.	Kordić Nevenka	Teslić BiH	Nastavnica biolog. i hemije	Šije	1978.	1979.
153.	Mandir Kata	Doboj BiH	Nast.opšte tehničkog obr.	Šije	1977.	1979.
154.	Radivojević Ostoja	Lazarevac Srbija	Nastavnik matematike	Šije	1978.	1979.
155.	Stanimirović Ljubica	Stanari Doboj, BiH	Učiteljica	Šije	1972.	1979.
156.	Smiljanić Slobodanka	Šabac Srbija	Učiteljica	Šije	1973.	1979.
157.	Šimunović Marijan	Ularice Doboj, BiH	Nast. matem. i fizike	Sivša, Šije Tešanjka	1976. 1983.	1979. 1993.
158.	Vidović Zoran	Doboj BiH	Nast. opšte tehničkog obr.	Šije	1978.	1979.
159.	Basta Slavica	Sombor Srbija	Nastavnica biolog.i hemije	Šije	1978.	1979.
160.	Ibrahimović Ekrem	Doboj BiH	Nastavnik tjelesnog odgoja	Šije	1978. 1996.	1979.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
161.	Begović Muhamed	Mala Bukovica Doboj, BiH	Učitelj	Šije	1974.	1979.
162.	Devedžić Fuada	Gračanica BiH	Učiteljica	Šije	1974.	1979.
163.	Filipović Olgica	Travnik BiH	Učiteljica	Sivša Šije	1975.	1979.
164.	Milinković Anđelija	Loznica Srbija	Učiteljica	Šije	1977.	1979.
165.	Omić Muhamed	Šije Tešanj, BiH	Poslužitelj	Šije	1977.	1979.
166.	Petrović Milenko	Lazarevo Srbija	Nastavnik matematike	Šije	1979.	1979.
167.	Zilkić Salko	Šije Tešanj, BiH	Poslužitelj	Šije	1979.	1979.
168.	Blažević Anto	Breza BiH	Učitelj	Lepenica	1980.	1982.
169.	Avdić Mujo	Matuzići Doboj, BiH	Nastavnik tjelesnog odgoja	Tešanjka	1980. 1982.	1981. 1997.
170.	Babajić Delveta	Lepenica Tešanj, BiH	Sekretarica škole	Tešanjka	1980.	1999.
171.	Kulić Franjo	Potočani Tešanj, BiH	Nastavnik tjelesnog odgoja	Tešanjka	1981.	1982.
172.	Avdić Mirsad	Modriča BiH	Nastavnik muzičke kulture	Tešanjka	1981.	1993.
173.	Salkičević Raza	Kraševo Tešanj, BiH	Posluživeljica	Kraševo	1982. 1991. 1998.	1982. 1998.
174.	Muslija Omer	Šije Tešanj, BiH	Sekretar škole	Tešanjka	1983.	1983.
175.	Dević Dragica	Teslić BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1984.	1992.
176.	Redžević Muhiba	Tešanjka BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1984. 1986.	1984. 2001.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
177.	Cvijanović Milan	Osijek Hrvatska	Nastavnik fizike	Tešanjka	1984.	1985.
178.	Hopić Dževad	Mravići Doboj, BiH	Nast. matemat. i fizike	Tešanjka	1985. 1986.	1986. 1987.
179.	Kurtić / Skula/ Ajka	Šije Tešanj, BiH	Poslužiteljica	Lepenica	1986. 1988. 1997.	1986. 1997.
180.	Penić Milka	Glamoč BiH	Nastavnica likovne kulture	Tešanjka	1986.	1987.
181.	Penava Pavlina	Alibegovci Doboj, BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1986.	1986.
182.	Ogrić Almasa	Mravići Doboj, BiH	Sekretarica škole	Tešanjka	1987.	1988.
183.	Jukić Đeni	Split Hrvatska	Učiteljica	Lepenica	1987. 1989.	1988. 1990.
184.	Borović Nusret	Foča BiH	Nast. matemat. i fizike	Tešanjka	1988.	1988.
185.	Čavkov Đorđe	Strumica Makedonija	Nastavnik likovne kulture	Tešanjka	1989.	1992.
186.	Ćeman Rasim	Piljužići Tešanj, BiH	Ložač parnih kotlova	Tešanjka	1990.	1990.
187.	Penava Iva	Omanjska Tešanj, BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1990.	1990.
188.	Penava Kaja	Sivša Tešanj, BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1990.	1990.
189.	Turalić Zinaida	Doboj BiH	Pedagogica	Tešanjka	1990.	1993.
190.	Hasović Hasan	Lepenica Tešanj, BiH	Ložač parnih kotlova	Tešanjka	1990. 1996.	1996. 2005.
191.	Marković Juro	Alibegovci Doboj, BiH	Učitelj	Lepenica	1991.	1992.
192.	Baštijanović Marko	Jelah BiH	Direktor	Tešanjka	1991.	1993.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
193.	Suljić Dika	Doboj BiH	Nastavnica njem. jezika	Tešanjka	1991.	1992.
194.	Jupić Zilka	Potočani Doboj, BiH	Stud. predaje mat. i fiz.	Tešanjka	1994. 1996.	1996. 1999.
195.	Skula Emira	Beli Manastir Hrvatska	Vasp. predšk.odg. Učiteljica	Matuzići	1994. 1997.	1996. 1997.
196.	Albalić Mina	Ljetinić Tešanj, BiH	Poslužiteljica	Tešanjka	1994. 1997.	1997.
197.	Hasičić Senada	Miljkovac Doboj, BiH	SSS, predaje lik. i muz. kult.	Tešanjka	1994. 1996.	1996. 1997.
198.	Čamdžić Ramiz	Ljetinić Tešanj, BiH	Nastavnik matem. i fizike	Tešanjka	1993.	2008.
199.	Zaimović Jasminka	Matuzići Doboj, BiH	Razredna nast.	Matuzići	1993. 1996.	1996. 1997.
200.	Babajić Aida	Doboj BiH	Nast. razredne nastave	Kraševo Tešanjka	1993. 2002. 2004.	1999. 2004.
201.	Skopljak Emina	Lepenica Tešanj	Nast. razredne nastave	Tešanjka	1993. 1996.	1996.
202.	Muratović Ema	Matuzići Doboj,BiH	Poslužiteljica	Matuzići	1994. 1996.	1996. 1997.
203.	Zaimović Desanka	Matuzići Doboj,BiH	Učiteljica	Matuzići	1994. 1996.	1995. 1996.
204.	Mulalić Sakib	Kraševo Tešanj, BiH	Nastavnik historije i geog.	Tešanjka	1994.	
205.	Dugajić Jasmina	Teslić BiH	Nastavnica historije i geog.	Tešanjka	1994.	1997.
206.	Drobić Fahra	Makljenovac Doboj, BiH	SSS Razred. nast.	Tešanjka	1995.	1996.
207.	Aličić Mensura	Matuzići Doboj, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	1995. 2004.	1997. 2006.
208.	Balić Edina	Šije Tešanj, BiH	SSS razred. nast.	Kraševo	1995.	1995.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
209.	Čamdžić Sanela	Ljetinić Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Kraševo	1994. 1996.	1996.
210.	Tokmić Amira	Ljetinić Tešanj, BiH	SSS razred. nast.	Ljetinić	1994.	1997.
211.	Škiljo Sabina	Doboj BiH	SSS razred. nast.	Lepenica	1995. 1996.	1996. 1997.
212.	Kavazović Zemira	Doboj BiH	SSS razred. nast	Lepenica	1994.	1996.
213.	Lukavica Sevda	Pridjel Doboj, BiH	SSS razred. nast	Ljetinić	1995.	1996.
214.	Mešić Bahrija	Ljetinić Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica Tešanjka	1995. 1999.	1998.
215.	Aličić / Tokmić/ Emina	Alibegovci Doboj, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	1995. 1999.	1997.
216.	Alibalić Vahida	Ljetinić Tešanj, BiH	SSS razred. nast	Ljetinić	1995.	1996.
217.	Čamdžić Nermina	Ljetinić Tešanj, BiH	SSS pred. mat. i fiz.	Ljetinić	1995.	1997.
218.	Skulić Elvira	Matuzići Doboj,BiH	SSS, predaje engl. jezik	Matuzići	1995.	1996.
219.	Muratović Zehida	Matuzići Doboj,BiH	SSS, predaje njem. jezik	Tešanjka	1995.	1997.
220.	Džanović Besim	Lepenica Tešanj	Nast. razredne nastave	Lepenica Kraševo	1995. 1999.	1997.
221.	Balić Belkisa	Ljetinić Tešanj, BiH	SSS razred. nast	Ljetinić	1995.	1996.
222.	Lutvija Aličić	Doboj BiH	VŠ razred. nast	Kraševo	1995.	1996.
223.	Đogić Muhibija	Makljenovac Doboj, BiH	VŠ, predaje. tehn. odgoj	Tešanjka	1996.	1997.
224.	Agić Almir	Ljetinić Tešanj, BiH	SSS pred. pred. nast.	Ljetinić	1996.	1997.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
225.	Delić Vahidin	Matuzići Doboj, BiH	SSS razred. nast	Alibegovci	1996.	1997.
226.	Krajina Stanojka	Ritešić Doboj, BiH	Učiteljica	Lepenica	1996.	1997.
227.	Krajina Stjepan	Makljenovac Doboj, BiH	Nastavnik biol. i hem.	Tešanjka	1996.	1997.
228.	Begić Jasminka	Matuzići Doboj, BiH	Nastavnica matem. i fizike	Matuzići	1996.	1997.
229.	Ibrahimpašić Velida	Dervanta BiH	Nastavnica bos. jez. i knjiž.	Tešanjka	1996.	1997.
230.	Sejdović Sanela	Doboj,BiH	SSS pengl. jez.	Tešanjka	1996. 2000.	1997. 2004.
231.	Šečić Mirsela	Matuzići Doboj, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica	1996. 1999.	1997. 2000.
232.	Ibrahipašić Lejla	Doboj, BiH	SSS razredna nast.	Lepenica	1996.	1997.
233.	Dugajić Zvonko	Blaževci Tešanj, BiH	Nastavnik hem. i domaćin.	Tešanjka	1996.	1997.
234.	Jabandžić Hikmeta	Bukva Tešanj, BiH	VŠS razredna nast.	Kraševo	1996.	1997.
235.	Mešić Elvira	Medakovo Tešanj, BiH	VŠS razredna nast.	Alibegovci	1996.	1997.
236.	Kadrić Nermina	Stenjak Teslić, BiH	Nastavnica metem. i fizike	Tešanjka	1996.	1997.
237.	Balić Amina	Teslić, BiH	Nastavnica vjeronauke	Tešanjka	1996. 2000.	2000.
238.	Unkić Alisa	Jelah, BiH	VŠS razredma nast.	Lepenica	1996.	1997.
239.	Srkalović Suljo	Tešanj, BiH	Nastavnik muzičke kulture	Tešanjka	1996. 2005.	2005.
240.	Skulić Suvada	Pridjel Doboj, BiH	Poslužiteljka	Matuzići	1996.	1997.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
241.	Kaloševac Hamzalija	Matuzići Doboj, BiH	Ložač	Matuzići	1996.	1997.
242.	Jurišić Jelka	Tešanjka, BiH	Šef računovodstva	Tešanjka	1976. 1997.	- 1999.
243.	Mešinović Nezira	Jajce, BiH	Nastavnica matem. i fizike	Tešanjka	1997.	
244.	Mustafić Nurif	Jusići Zvornik, BiH	Nastavnik razr. nastave	Tešanjka	1997.	
245.	Omeragić Delva	Teslić, BiH	Učiteljica	Lepenica Tešanjka	1997.	
246.	Zejnilović Medina	Tešanj, BiH	SSS, predaje biologiju	Tešanjka	1997.	1998.
247.	Bećarević Amira	Banja Luka, BiH	SSS, predaje njem. jez.	Tešanjka	1997.	1998.
248.	Penava Janja	Žabljak Tešanj, BiH	Poslužiteljka	Tešanjka	1997.	
249.	Krajina Slobodan	Makljenovac Doboj, BiH	Nastavnik matem i fizike	Tešanjka	1997. 2008.	2006.
250.	Matijević Živan	Šid Srbija	Učitelj	Sivša Tešanjka	1975. 1997.	2005.
251.	Hadžikadunić Halid	Novo Selo Tešanj, BiH	Nast. tehn. odg. i infor.	Tešanjka	1997. 1999.	1999.
252.	Bedak Ahmo	Novo Selo Tešanj, BiH	Profesor hemije	Tešanjka	1997.	2000.
253.	Prnjavorac Nerma	Tešanj, BiH	Nastavnica bos. jez. i knjiž.	Tešanjka	1997.	
254.	Agić Dženeta	Doboj, BiH	SSS, predaje engl. jez.	Tešanjka	1997.	1998.
255.	Omerović Senida	Vitez, BiH	Apsolvent lik. kulture	Tešanjka	1997.	1998.
256.	Nikolić Ljuba	Jelah BiH	Nastavnica povj. i zemljop.	Tešanjka	1997. 2001. 2005.	1999. 2005.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
257.	Jeleč Fabijan	Makljenovac Doboj, BiH	Nastavnik matematike	Tešanjka	1997.	1997.
258.	Matić Vinko	Žabljak Tešanj, BiH	Nastavnika tjel i zdrav. odg.	Tešanjka	1997. 2001. 2007.	2001. 2007.
259.	Nesterović Niko	Rosulje Tešanj, BiH	Učitelj, predaje njem.jezik	Tešanjka	1997.	1998.
260.	Bratić Miroslav	Jelah BiH	Nastavnik likovne kulture	Tešanjka	1997.	
261.	Džido Zoran	Omanjska Tešanj, BiH	Nastavnik muzičke kulture	Tešanjka	1997.	
262.	Kerić Arijana	Tešanjka, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica Tešanjka	1998.	
263.	Kurtić Vernesa	Tešanjka, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica Tešanjka	1998.	
264.	Mujagić Esad	Mravići Doboj, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica	1998.	
265.	Mujkanović Nurka	Tešanj, BiH	Nast. biologije i hemije	Tešanjka	1998.	
266.	Kahrimanović Mejra	Teslić, BiH	Nastavnica bos jez. i književ.	Tešanjka	1998.	2006.
267.	Deraković Mubera	Doboj, BiH	Nastavnica njem. jezika	Tešanjka	1998.	
268.	Solo Mirzeta	Jelah, BiH	SSS,predaje engl. jezik	Tešanjka	1998.	1999.
269.	Mehinović Jasmina	Kraševo Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Kraševo	1999.	
270.	Skopljak Amela	Lepenica Tešanj, BiH	Sekretar škole	Tešanjka	1999.	
271.	Skopljak Mirza	Lepenica Tešanj, BiH	Blagajnik škole	Tešanjka	1999. 2006.	2006.
272.	Lekić Emina	Ljetinić Tešanj, BiH	SSS predaje vjer.	Tešanjka	2000.	2004.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
273.	Topalović Nevenka	Makljenovac Doboj, BiH	Nast. tehničkog odgoja	Tešanjka	2000. 2004.	2001. 2005.
274.	Kantić Amela	Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	2000. 2002.	2001. 2004.
275.	Bekrić Dževad	Kraševo Tešanj, BiH	SSS predaje vjer.	Kraševo	2001.	2002.
276.	Bahtić Sanela	Tešanj, BiH	Nastavnica fizike	Tešanjka	2001. 2007.	2006.
277.	Šehić Lejla	Doboj, BiH	Nastavnica likovne kulture	Tešanjka	2001. 2007.	2007.
278.	Muminović Senija	Lepenica Tešanj, BiH	Posližiteljka	Tešanjka	2001.	
279.	Brnadić Dragana	Alibegovci, Usora, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	2001. 2004.	2004.
280.	Sinanović Ivica	Žepče, BiH	Nastavnik vjeronauke	Tešanjka	2002.	2003.
281.	Mešić Elvedin	Lepenica Tešanj, BiH	Sekretar škole	Tešanjka	2003.	2004.
282.	Brka Almir	Vukovo Tešanj, BiH	Nast. biologije i hemije	Tešanjka	2003. 2005.	2005.
283.	Penava Ljubica	Žabljak Usora, BiH	Posližiteljka	Tešanjka	2003.	
284.	Ljevaković Amela	Tešanjka BiH	Nastavnik historije i geogr.	Tešanjka	2003. 2006.	2005.
285	Anđelić Ankica	Alibegovci, Usora, BiH	SSS, predaje kat. vjeronauk	Tešanjka	2003.	2004.
286.	Šabanović Salih	Lepenica Tešanj, BiH	Majstor škole	Tešanjka	2003.	2007.
287.	Mehičić Aida	Trepče Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	2003.	2004.
288.	Hrnjić Vildana	Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	2003.	2004.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
289.	Čakar Elvira	Livno, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	2003. 2005.	2005.
290.	Džinalić Emina	Kraševo Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica	2003. 2004.	2004.
291.	Ljevaković Belma	Tešanjka, BiH	Pedagogica škole	Tešanjka	2004.	
292.	Ogrić Lejla	Kraševo Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica	2004.	2006.
293.	Durak Mirnes	Miljanovci Tešanj, BiH	Nastavnik vjeronuake	Tešanjka	2004. 2006.	2006.
294.	Muminović Zijada	Planje Tešanj, BiH	Nast. razredne nastave	Lepenica	2004. 2008.	2006.
295.	Kurtić Zahira	Lepenica Tešanj, BiH	Nast. biologije i hemije	Tešanjka	2005. 2007.	2006.
296.	Nakić Karolina	Žepče, BiH	Nastavnica vjeronauke	Tešanjka	2005.	2006.
297.	Krkalić Hamdo	Kraševo Tešanj, BiH	Ložač	Tešanjka	2005.	
298.	Jelić Marija	Ularice Usora, BiH	Nast. razredne nastave	Tešanjka	2006.	2006.
299.	Brnadić Dijana	Alibegovci, Usora, BiH	Nast. engleskog jezika	Tešanjka	2006.	
300.	Kurtić Harijeta	Lepenica Tešanj, BiH	Nastavnica geografije	Tešanjka	2006.	2007.
301.	Džinalić Zijad	Lepenica Tešanj, BiH	Domar	Tešanjka	2007.	2007.
302.	Skopljak Mirnesa	Lepenica Tešanj, BiH	Poslužiteljka	Tešanjka	2007.	
303.	Marković Vedran	Alibegovci, Usora, BiH	Nast. engleskog jezika	Tešanjka	2007.	
304.	Smajić Mirsad	Miljanovci Tešanj, BiH	Nastavnik geografije	Tešanjka	2008.	

Red. br.	Prezime i ime radnika	Porijeklo Socijalistička republika i grad	Stručnost	Mjesto (škola) rada	Datum zasnivanja radnog odnosa	Datum prestanka radnog odnosa
305.	Mujić Vahid	Pridjel Doboj, BiH	Nastavnik historije	Tešanjka	2008.	2008.
306.	Krdžalić Namira	Travnik, BiH	Nastavnica bos. jezika i knjiž.	Tešanjka	2008.	2008.
307.	Muminović Eldin	Moševac Maglaj, BiH	Nastavnik historije	Tešanjka	2008.	
308.	Agić Meho	Kraševo Tešanj, BiH	Sekretar škole	Tešanjka	2008.	
309.	Šehić Adnan	Čivčije Doboj, BiH	Nastavnik bos. jezika i knjiž.	Tešanjka	2008.	
310.	Halilović Edin	Šije Tešanj, BiH	Nastavnik matematike	Tešanjka	2008.	
311.	Klepić Šemsudin	Miljanovci Tešanj, BiH	Nast. tehničkog odgoja	Tešanjka	2008.	
312.	Jozić Mladen	Žepče, BiH	Nast. kat. vjeronauk	Tešanjka	2008.	
313.	Hadžan Elvisa	Ljetinić, Tešanj, BiH	Nast. engleskog jezika	Tešanjka	2008.	

Sjećanja govore da je jedan broj radnika u školi Tešanjka radio, a da ih postojeće matične knjige radnika ne bilježe, nagnalo nas je na traganja i po dijelom sačuvanoj računovodstvenoj arhivi škole, i utvrdili da su u školi radili i sljedeći radnici:

Tabela 2.

Red. br.	Prezime i ime radnika	Stručnost	Godina obračuna plate	Godina prestanka obračuna plate
1.	Bošnjak Lovro	Poslužitelj	1974.	1978.
2.	Brozović Marija	Učiteljica	1974.	1974.
3.	Bakić Mina	Učiteljica	1974.	1975.
4.	Todorović Olivera	Učiteljica	1974.	1975.
5.	Dejanović Ljiljana	Učiteljica	1974.	1975.
6.	Dejanović Milorad	Nast tjel. odgoja	1974.	1975.
7.	Penava Luca	Poslužiteljka	1974.	1979.
8.	Filipović Ilija	Nastavnik fizike	1974.	-
9.	Nikić(Matošević)Kata	Poslužiteljka	1974.	1978.
10.	Džafić Ahmet	Nast. opšteteh. odg.	1974.	1975.

11.	Kaser Marinko	Nast. fizike i OTO	1975.	1977.
12.	Terzić Vladimir	Učitelj	1975.	1978.
13.	Povšić Zlatko	Učitelj	1975.	1978.
14.	Utcai Judit	Nast. muz.vasp.	1976.	1977.
15.	Tomašević Biljana	Učiteljica	1977.	1978.
16.	Starčević Desanka	Učiteljica	1977.	1978.
17.	Rogavac Milun	Nast. hemije	1977.	1978.
18.	Tomašević Dragoljub	Nast. lik. vasp.	1977.	1978.
19.	Cigović Momčilo	Nast. matem.	1977.	1977.
20.	Trajković Snežana	Nast.srp.hrv.jez.	1978.	1978.
21.	Šehić Mirsada	Nast. biologije	1978.	1978.

Računovodstveni podaci o radnicima su oskudni, zapravo se svode samo na ime i prezime, posao koji su radili, te novčane efekte, pa ti radnici zbog nedostatnosti podataka (škola rada, mjesto porijekla, nacionalna pripadnost, starosna dob, pa, u dva slučaju, i polna pripadnost i sl.) nisu opservirani analitičkim osvrtom.

ANALITIČKI OSVRT

Tabelarni prikaz protoka radnika, njihovo upošljavanje, rad i odlaženje, u školi Tešanjka sa područnim školama, sačinjen je na osnovu matičnih knjiga radnika škole, ljetopisa škole i podataka iz poglavlja *Školstvo župe Sivša*[1], te sjećanja i računovodsvene arhive. Prikaz opservira vrijeme jednog vijeka, od 1909. godine do 2009. godine.

Bilježi se 313 radnika u tabeli 1. i analitički osvrt je sačinjen na bazi podataka iz te tabele 1., a 21 radnika bilježi tabela 2. i nisu opservirani u analizi. Dakle, ukupno je u školi bilo upošljavano ili je uposleno tokom 100 godina rada 334 ranika. Od jednog radnika 1909. godine do blizu devedeset radnika 1977. godine, kada je škola bila na vrhuncu svoje učeničke i odjeljenske brojnosti, 2194 učenika u 65 odjeljenja, pa do 60 radnika januara 2009. godine.

Kod manjeg broja radnika podaci su nedostatni za mjesto porijekla, nacionalnu pripadnost ili pak završetak radnog odnosa.

Imena radnika koja su apostrofirana zvjezdicom nisu pronađena u matičnim knjigama radnika, već u ljetopisima škole i publikaciji škole Sivša.

Treba reći da je, tokom rata 1992-1995. godine, zbog nedostatka nastavnog kadra, bilo angažovanja određenog broja predavača prema srodnosti svršene škole i afinitetu, za rad u nastavi bez zasnivanja radnog odnosa, pošto su isti bili angažirani u vojnim i drugim radnim obavezama. Prema ljetopisnim evidencijama takvih je bilo u zavisnosti od školske ratne godine oko 15 – 17 predavača, sa manjim brojem nastavnih sati do polovične norme, i to je bila,

1 Župa Sivša, monografija, HKD „Napredak“, Usora, 2007, 214-217.

uglavnom, nestručno zastupljena nastava. Bilo je angažiranja radnika i po ugovoru o djelu do 60 dana kao naprimjer Ramiza Brkić, nastavnik historije krajem 1996. godine.

[2]Tokom 100 godina radnici su bili raspoređeni po školama:

Škola	Broj radnika
Centralna škola Tešanjka	198 radnika
Područna škola Šije	28 radnika
Područna škola Sivša	16 radnika
Područna škola Lepenica	17 radnika
Područna škola Kraševo	7 radnika
Područna škola Ljetinić (punkt egzistirao tokom rata 1992-1995)	6 radnika
Područna škola Matuzići (punkt egzistirao tokom rata 1992-1995)	8 radnika
·Područna škola Alibegovci (punkt egzistirao tokom rata 1992-1995)	2 radnika
Radnici koji su radili istovremeno u više škola u okviru norme, ili u više škola u različito vrijeme	25 radnika
Radnici s nedostatnim podatkom o školi rada	6 radnika
SVEGA	313 radnika

Od 313 radnika 45 radnika su bili tehničko osoblje, sekretari, računovođe, poslužitelji, ložači, domari, i bili su mještani ili iz naselja koja gravitiraju školskom prostoru, sem prvog sekretara škole koji to nije bio. Dakle, ostali, njih 268 radnika su nastavni kadar, koji je šarolikog porijekla, jedino nije bilo uposlenog iz Republike Slovenije. Ako izdvojimo i 12 učitelja za koje nedostaju podaci o mjestu porijekla onda imamo 256 nastavnika od toga je iz Bosne i Hercegovine 215 nastavnika ili 83,98%.

Godina 1992. je prelomna godina, ili godine od 1992. do 1995. su vrijeme svojevrsne i raznovrsne društvene kataklizme i to je historijski trenutak od kojeg se bivanja i vrijeme determinišu kao prije rata i kao poslije rata.

Dakle, do 1992. godine od 142 radnika, kad se oduzme 29 radnika tehničkog osoblja, do te godine, koji su domaći žitelji, i 12 radnika sa manjkavim podacima o mjestu porijekla, imamo 101 nastavnika iz Bosne i Hercegovine, a iz drugih Republika 41 nastavnika ili 40,59%, a samo iz Srbije 24 nastavnika ili 23,76%.

2 Ljetopis škole

[3]Danas, ili u vrijeme poslije kataklizme imamo 98,46 % radnike iz Bosne i Hercegovine.

Republika	Broj radnika 1909-2009.	%	Broj radnika 1909-1992.	%	Broj radnika 1993-2009.	%
Bosna i Hercegovina	260	82,53	142	54,61	118	45,38
Hrvatska	7	2,22	6	85,71	1	14,28
Srbija	25	7,94	24	96,00	1	4,00
Crna Gora	7	2,22	7	100,00	-	-
Makedonija	2	0,63	2	100,00	-	-
Nedostaju podaci o mj. porijekla	12 radnika	3,81	12	100,00	-	
SVEGA	313 radnika		193 radnika		120 radnika	

Od 313 radnika koliko ih je tokom 100 godina bilo uposleno u školi, sa općine Tešanj i školskog područja ih je uposleno 159, u procentu 50,47%, a od broja uposlenih iz Bosne i Hercegovine 260, sa općine Tešanj i školskog područja u procentu je 61,15%.

[4]Polna struktura radnika je:

Pol	Broj radnika 1909-2009.	%	Broj radnika 1909-1992.	%	Broj radnika 1993-2009.	%
Muških	139	44,37	100	51,81	39	32,20
Ženskih	174	55,63	93	48,19	81	67,80
SVEGA	313 radnika		193 radnika		120 radnika	

Dakle, odnos muških i ženskih radnika, za period od 100 godina, 1909-2009. godina, je u korist žena za 11,26%; za period do 1992. godine je u korist muških za 3,62%; da bi za perid 1993-2009. godina nastupila značajno izmijenjena polna struktura, dostigla je deset puta više, 35,60% u korist žena.

[5]Nacionalna struktura radnika tokom posmatranog stoljeća je zanimljiva. Ovu strukturu treba uzeti sa zadrškom s obzirom da neke matične knjige radnika, nisu imale rubriku o nacionalnoj pripadnosti.

---

3 Matična knjiga radnika škole

4 Personalna dokumentacija radnika

5 Ljetopisi škole i matične knjige radnika škole

Nacionalnost	Broj radnika 1909-2009.	%	Broj radnika 1909-1992.	%	Broj radnika 1993-2009.	%
Muslimana (ranije) Bošnjaka	168	53,67	73	37,82	95	79,17
Srba	67	21,40	64	33,16	3	2,50
Hrvata	69	22,04	47	24,35	22	18,33
Crnogoraca	7	2,25	7	3,62	-	-
Makedonaca	1	0,32	1	0,51	-	-
Mađara	1	0,32	1	0,51	-	-
SVEGA	313 radnika		193 radnika		120 radnika	

Tokom stoljeća u cjelini posmatrano nacionalnu strukturu karakteriziraju dvije činjenice, i to:
- Srba i Hrvata je domalo identična brojka i
- Bošnjaka je za 7,34% više od svih ostalih.

U periodu do 1992. godine nacionalna struktura je drugačija, karakteriziraju je:
- Bošnjaka je manje u odnosu na stoljetni period za 15,85%,
- Srba je više za 11,76%,
- Hrvata je više 2,31%.

Poslije 1992. godine nacionalana struktura uposlenih u školi Tešanjka, je bitno izmijenjena u odnosu na period do 1992. godine:
- Crnogorci su potpuno iščezli,
- Hrvata je manje za 6,02% iz prethodnog perioda,
- Srba je izuzetno smanjen broj za, čak, 30,66%, a
- Bošnjaka je procenat porastao za 41,35%.

[6]U sljedećem segmentu ove analitike, o radnicima škole u Tešanjci tokom njenog stogodišnjeg rada odnosi se uglavnom na fluktuaciju nastavnog kadra, jer tehničko osoblje, kao domicilni žitelji i nisu napuštali posao najčešće do odlaska u penziju.

Fluktuacija nastavnog kadra											
Godina rada	1	2	3-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	36-38	39-40
Radnika	49	75	52	31	11	10	8	11	4	-	2
%	19,36	29,64	20,55	12.25	4,34	3,95	3,16	4,34	1,58	-	0,79
SVEGA	253 radnika										

Tabelarni prikaz radnika odnosi se na radnike koji januara mjeseca 2009. godine više ne rade u školi. Dakle, od septembra 1909. godine do januara 2009. godine zasnovalo je radni odnos i isti raskinulo 253 radnika. Od njih, 49 radnika je radilo u školi samo jednu godinu, u procentu 19,36%,

6 Ljetopisi škole i matične knjige radnika škole

dvije godine se zadržalo u školi 75 radnika, ili 29,64%, od 3 do 5 godina, također, je veliki broj radnika radilo, 52 ili 20,55%. Prema pokazateljima polovina radnika se zadržala u školi samo jednu do dvije godine što govori o velikoj fluktuaciji nastavnog kadra. Što se broj godina staža povećavao broj radnika se smanjivao i sveo se na dvoje radnika koji su 39 i 40 godina svog učiteljskog rada proveli u školi Tešanjka, to su Ahmet Skopljak i Ljubica Vidojević.

[7]Struktura radnika koji u 2009. godini rade u školi je sljedeća:

Radnici u 2009. godini											
Godina rada	1	2	3-5	6-10	11-15	16-20	21-25	26-30	31-35	36-38	39-40
Radnika	12	3	7	12	19	1	1	2	2	-	1
%	20,00	5,00	11,66	20,0	31,66	1,66	1,66	3,33	3,33	-	1,66
SVEGA	60 radnika										

Od 60 zaposlenih radnika, 12 je radnika ili 20,00% sa jednom godinom staža, 12 radnika je sa stažom od 6 do 10 godina ili 20,00%, a čak 19 radnika ima od 11 do 15 godina radnog iskustva ili 31,66%, a onda slijedi minimalni broj radnika sa većim brojem godina staža, i u 39 godini rada je Kemal Ljevaković, koji je sav svoj radni dosadašnji vijek proveo radeći u školi Tešanjka. Dakle, sudeći prema pokazateljima kolektiv je veoma mlad i u prvoj deceniji drugog vijeka obećava radne uspjehe.

7 Personalni dosije radnika škole

POGLAVLJE IV

RIJEČI ĆE SMIŠLJENU STVAR RADO SLIJEDITI.

Horatius

UPRAVITELJI I DIREKTORI ŠKOLE KROZ STOLJEĆE

[1]UPRAVITELJI I DIREKTORI ŠKOLE U TEŠANJCI KROZ STOLJEĆE 1909-2009.

Redni broj	Ime i prezime	Upravitelj škole Direktor škole	Godina upravljanja školom
1.	JAKO ANDROŠEVIĆ	prvi učitelj u školi Tešanjka (i upravljao školom)	1909 – 1914.
2.	MIŠO ČINČEK	učiteljovao (i upravljao školom)	1914 – 1916.
3.	JUSUF MEHMEDBAŠIĆ	učiteljovao (i upravljao školom)	1916 – 1923.
4.	JAKO ANDROŠEVIĆ	učiteljuje po drugi put (i upravlja školom)	1919 – 1923.
5.	LAURA ŠOMEK	učiteljuje (i upravlja školom)	1924 – 1925.
6.	NIKOLA VICIĆ	učiteljovao (i upravljao školom)	1926 – 1938.
7.	DANICA TUŠLA	učiteljuje (i upravlja školom)	1938 - 1942.
8.	MILA ĐURIĆ	učiteljuje (i upravlja školom)	1942 – 1944.
9.	[2]DANICA TUŠLA	učiteljuje po drugi put u školi Tešanjka, **upraviteljica** škole	1945 – 1948.
10.	FRANJO TUŠLA	učiteljuje kratko	1948.
11.	SEJFO DODIG	upravitelj	1948 – 1949.

1 Izvori:
- Ljetopis NOŠ (Narodna osnovna škola) Tešanjka,
- Ljetopis Osnovne škole „Nikola Matković - Kolja" Tešanjka,
- Ljetopis Osnovne škole „Kulin Ban" Tešanjka.

2 Prvi put se spominje da je školom neko upravljao, no to ne znači da se školom nije upravljalo i da je u učiteljovanju svakog prethodnog učitelja samca bila i obaveza da upravlja školom (briga o objektu, dokumentaciji škole...iniciranja rješavanja tekućih školskih problema.)

Redni broj	Ime i prezime	Upravitelj škole Direktor škole	Godina upravljanja školom
12.	ELEONORA DODIG	upraviteljica	1950.
13.	SEJFO DODIG	upravitelj	1951.
14.	FAHRA ŠAHBEGOVIĆ	upraviteljica	1952 – 1953.
15.	ANTO BEVANDA	upravitelj	1954 – 1958.
16.	MUHAMED AGIĆ	upravitelj	1959 – 1960.
17.	LJUBO MATKOVIĆ	upravitelj	1961.
18.	LETIĆ SEJDO	upravitelj	1962.
19.	MARKO STEVANOVIĆ	upravitelj	1963.
20.	MUHAMED AGIĆ	upravitelj	1964 – 1967.
21.	MILENKO JUKIĆ	vršilac dužnosti direktora	1977.
22.	ILIJA SAMARDŽIĆ	direktor	1968 – 1973.
23.	KRSTO MATIĆ	vršilac dužnosti direktora	1974.
24.	MEHO PRNJAVORAC	direktor	5.9.1974 -14.10.1978.
25.	DŽEVAD SRKALOVIĆ	direktor	15.10.1978 – 13.9.1984.
26.	STJEPAN JURIŠIĆ	direktor	14.9.1984 – 31.8.1991.
27.	MARKO BAŠTIJANOVIĆ	direktor	1.9.1991 – 1.5.1992.
28.	MIRKO BAJIĆ	vršilac dužnosti direktora	22.1.1993 – 8.3.1995.
29.	KEMAL LJEVAKOVIĆ	direktor	9.3.1995 – 19.12.1995.
30.	RAMIZ ČAMDŽIĆ	vršilac dužnosti direktora	20.12.1995 – 25.3.1996.
31.	KEMAL LJEVAKOVIĆ	direktor	26.3.1996 – 31.8.2006.
32.	SAKIB MULALIĆ	direktor	1.9.2006 -

ANALITIČKI OSVRT

Hronologija upravljanja školom u Tešanjci tokom 100 godina zasnovana je na dokumentima škole.

Dužnost prvog čovjeka škole 8 puta nije imenovana, a imenovana je sa *upravitelj/upraviteljica* 12 puta, sa *vršilac dužnosti direktora* imenovana je 4 puta, a kao *direktor* imenovana je 7 puta.

Do 1919. godine, dakle deset godina, svake godine, u školi Tešanjka, je radio po jedan učitelj, koji je pored učenja djece, za pretpodstaviti je, upravljao i školom. Za to vrijeme, doduše, promijenila su se tri učitelja, od kojih je drugi bio dvije godine, treći četiri, a prvi devet godina u dva maha.

Prvi put se pominje da je jedno od učitelja upravljalo školom u vrijeme rada učiteljice Danice Tušla kada je u školi s njom radio i učitelj Milan Đurić, i to je drugi put da u školi radi dvoje učitelja, To što se prvi put pominje upravljanje školom ne znači da ranijih godina upravljanja školom nije bilo. Prema pokazateljima škola je imala u 100 godina 32 rukovođenja, od toga 6 puta su bile žene, od kojih je jedna, Danica Tušla, bila dva puta. Zanimljiv je podatak da od 1953. godine, kada je upraviteljica škole bila žena, učiteljica Fahra Šahbegović, u narednih 56 godina, i neizvjesno je i dokle dalje, na čelu škole nije bila žena. Poražavajuću činjenicu treba apostrofirati s gender perspektiva. Prema nepreciznim pokazateljima, nedostatnim podacima u dokumentima škole i sjećanjima, na čelu škole bili su prosvjetari koji su došli iz drugih općina i republika SFRJ-e 19 puta, a s prostora općine Tešanj 13 puta, a do 1974. gdine, kada započinje kontinuitet 9 direktora s općine Tešanj, odnos je 19 : 4 na štetu domaćeg kadra.

Nacionalna struktura onih koji su upravljali školom u Tešanjci u njenih sto godina je: 6 Srba, 13 Hrvata i 13 Bošnjaka, a do 1974. godine do kada je u ove prostore prosvjetni kadar intenzivnije dolazio iz drugih krajeva SFRJ-e bilo je: Srba 6, Hrvata 10 i Bošnjaka 7, naravno, i ove pokazatelje treba uslovno uzimati, jer su podaci u arhivskoj građi škole, u nekim slučajevima, nedostatni za nacinalnu pripadnost.

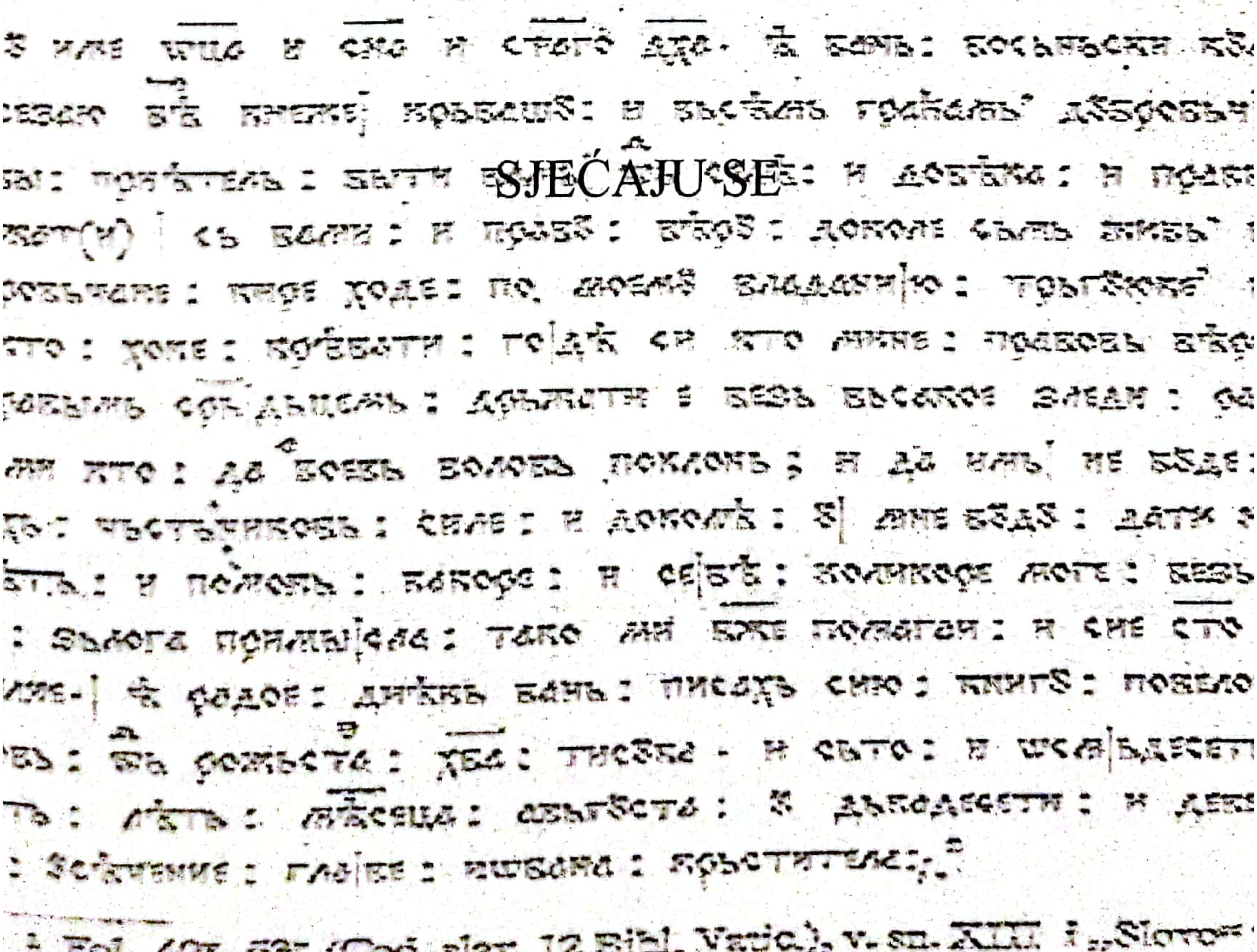
U dva maha školom su rukovodili: Jako Androšević, Danica Tušla, Sejfo Dodik, Muhamed Agić i Kemal Ljevaković.

Analizirajući vrijeme trajanja upravljanja najviše su školom rukovodili:

Ilija Samardžić..6 godina,
Dževad Srkalović.. 6 godina,
Stjepan Jurišić.. 7 godina,
Jako Androšević.. 9 godina,
Nikola Vicić.. 11 godina i
Kemal Ljevaković.......................................11 godina i 2,5 mjeseca.

POGLAVLJE V

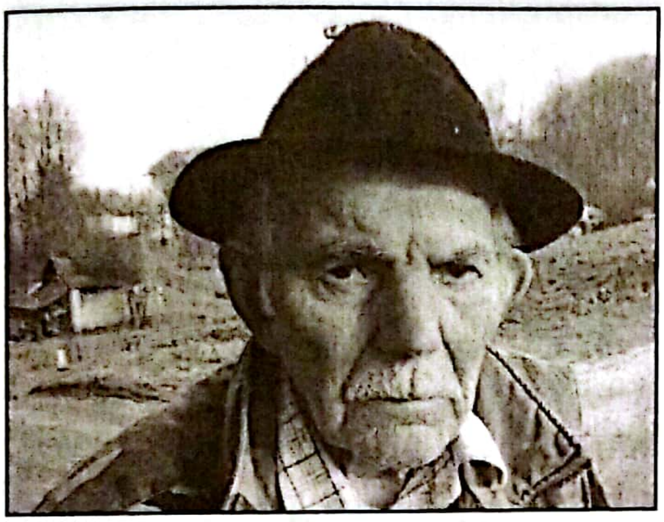
OD KULINA BANA I DOBRIJEH DANA,
OD KULINA BANA DO DANAŠNJIH DANA,
HISTORIJA REČE,
BOSNE JE BILO, I BIĆE,
DOK BOSNA BOSNOM TEČE!

POVELJA BOSANSKOGA BANA KULINA
(29. VIII 1189)

SJEĆAJU SE

[1] Fol. 49v-53r (Cod. slav. 12 Bibl. Vatic.), v. sn. XIII i „Slovo"

SJEĆANJE KOJE NAJDUŽE TRAJE

Ilija Ivić, 27.1.2009.

Ilija Ivić, žitelj Žabljaka, uveliko zagazio u svoju desetu deceniju. Rođen je daleke 1916. godine, na školskom prostoru škole u Tešanjci, a koja je u svojoj stotoj godini, Ilija je bio učenik škole, i starijeg nema, a u svoje sjećanje ponire bistro i do devedeset godina daleko. Na pitanje, ko mu je bio učitelj? Ko snokta odgovari – učitelj Nikola Vicić. Učiteljovao je Nikola Vicić u školi Tešanjka od 1926. godine.

Prisjeća se Ilija: „Bilo nas je u razredu, bogami, 40 i koje dijete. Ali, niko da pisne. Učitelj je to. Dobar je bio. Zajedno smo išli i Muslimani i Hrvati, bio je i jedan Srbin, iz Medakova, Kosta se zvao. Petkom je dolazio u školu hodža, a ponediljkom parok, radi vjeronauke. Ženskinja je bilo malo u razredu, i to, uglavnom, katolkinje. U razredu smo imali jednu zemljopisnu kartu, a slika je bilo po svim zidovima, slike raznih životinja, biljaka... Pisali smo pisaljkom na tablici, koja je s jedne strane bila pisanska, a s druge strane računska".

Kako je Tešanjka izgledala tada, Ilija pripovjeda: "Bila je željeznička stanica, samo nije da je bila, eno je i sad – Austrija je pravila, iza nje bio je veliki lager u koji su se spremali istovareni tereti iz voza, razne robe, građa...njega više nema. Preko pruge bila je škola, isad je fala Bogu, austrijska gradnja. I još za potrebe stanice, pruge i željezničara, napravljena je i ona željeznička zgrada uz prugu, danas uz staru cestu, na izlazu iz Tešanjke prema Doboju, u njoj je boravio *Wekteraus* – smjenovođa. Pamtim kad ni pošte nije bilo, već bi poštar, neki Kosta, stanovao u vrh Ljeskovca, sa konjskim kolima s voza preuzimo poštu, pakete, i razvozio prema selima i Tešnju, bilo ih je još koji su to radili. Tačno na skretanju ceste za Tešanj bila je kafana, riglovana, u dvi vode, poniska zgradica, sa drvenom verandom, imala je perdu, a ostalo je bilo otvoreno. Ljeti, konje za perdu bi priveži i dok oni *zobaju torbu,* mi u verandu za sto sa čukančetom. Znala je biti puna. Kafanu je držo neki Kosta, a vam kasnije Fehro Agić.

Od privatnih kuća bile su, počev od Jelaha, hodže Muhameda Salkičevića, nju je pravila Austrija, u njoj stanovali neki Česi – radili na pruzi, e, blizu

nje bila je kuća Nike Jozića, a preko pruge bile su kuće Marka i Joze Jozića. U raskrsnici bile su dvije kuće Mešića, jedna sa dva ulaza je Juse i Omera, a druga je njihove sestre Rasme (Begić udate), velika čardaklija sa verandom po sredini kuće od usorske strane. Eh, iza Mešića prema Tešnju bilo pet kućica, i to s lijeve strane ceste bila je kuća dviju sestara, mi ih zvali Bugarke, jednoj je bilo ime Cana, a bile su čestite, bavile su se vrtlarstvom, prodavale su najbolju rasadu, zatim bila je kuća nekog po nadimku Crevara, koji je primao bubake od zaklanih goveda, te pravio i prodavao crijeva, odmah do nje bila je stara kuća Begovića, a preko ceste je kuća Ivana Penave i malo naprijed kuća Ivana Jurišića.

E, sad kad bi pređi mostić, na rijeci Tešanjki prema Doboju, odmah lijevo uz obalu rijeke, bio je kućerak Pere Kovačevića, obućara s radnjicom u kući, u kući je imo, onda još, pumpu za vodu, a njegov sin (Mato, jali Franjo se zvao) je na rijeci Tešanjki uz kuću napravio vodeno kolo koje je okretala voda a on u radnji snagom vode nekako vodenim lijetom pravio drvene kalupe za kožnjake opanke i cipele. Malo naprijed na istoj strani bila je kuća brice Ibre Delibegovića, a preko pruge bila je kuća Bedak Kasim, črdaklijica, u prizemlju je bio dućan. Malo dalje je kuća Ibrahima Babajića, a nešto dalje, na izlazu iz Tešanjke, bila je kuća Dubravac Muje i žene mu Umke, imali su i neku radnju u kući.

To je što je bila Tešanjka do partizana.

U drugom ratu partizani su zapalili školu, sva je izgorila, samo zidovi ostali. Vlasti su je popravile i školanje djece se sve više povećavalo. Organizovani su tečajevi opismenjavanja. U Žabljaku tečaj je držo jedno vrijeme u zgradi škole Marko Jozić, a tečaj gore u Žabljaku u svojoj kući držo je Stipo Vidić, tu je i moja pokojna žena Kata (Komuškić) išla na tečaj. Bilo je i poljoprivrednih tečaja u Žabljaku, vodio ih Pejo Penava, naprimjer o kalemljenju voća.

Sjećam se dobro i *Ćire,* koji je nekako kod Sankovca jedva izvlačio vagone natovarene oblovinom za pilanu u Teslić, u kojoj sam radio, a iz Teslića je išo *Ćiro* pun rezane građe, pa za Beč."

februar/veljača. 2009.

Salko Čamdžić

NEIMAR ŠKOLE

Ne ide se lahko.

Ne korača više svojim nogama, a ima ih.

Nekada velika i kršna muskulatura čovjeka samo se nazire iz povijeno sjedećeg stava na kauču i uklupčavanja glave, ruku i nogu čovjeka koji je već zagazio u desetu deceniju svog ovozemaljskog bitisanja.U posjeti smo 7. maja 2007. godine Salki Čamdžiću, predsjedniku Građevinskog odbora za izgradnju škole.

Ne ide se lahko - ni sjećanjem. Vijuge taje. A htio bi.

Željan je da nam priča o izgradnji škole u Tešanjci. Započinje rečenice. Ne dovršava ih.

Ali, ipak, svoju priču, svoje sjećanje započinje pričom, o staroj školi.

„Prvu školu, onu staru, sagradila je Austrija 1908. jali '9 godine. U tu školu sam i ja išo. Bile velike učionice, dvije, jedna u prizemlju, a jedna na spratu. U razredu nas je bilo i po 50-toro djece, pa čak i šesetero. Kasnije se broj djece još povećavo. Jer, ljudi su počeli slati djecu u školu, a bogami u početku nisu.

Tako je bila potreba graditi veću školu.

Prije su se gradile škole, nije ih bilo, a danas se škola gotovo nigdje ne pravi. Haman je omalilo djece, a tolike porodice. Rađaju samo jedno jal dvoje djece. Prije je bilo malo kuća, al svaka kuća puna djece ko šipurak. I , tako 1964. godine formiro se Građevinski odbor, od aktivista sela Ljetinić, Žabljak, Lepenica i Kraševo, svih se članova sad ne sjećam, ali sjećam se Ilija Jurišić je iz Žabljaka, Husein Džinalić iz Lepenice , ja Salko Čamdžić iz Ljetinića i direktor škole Ilija Samardžić, on je bio Crnogorac, došo iz Crne Gore. Husein i Ilija su bili više iz partijskih razloga i kao partijski aktivisti svojih mjesta, a ja ti nisam bio član partije, ali sam bio aktivan u selu i ušo u Građevinski odbor, ali sam poznavao građevinske radove i naziro sam cijelu gradnju škole. I, eno je, nakon 40 godina jel igdje napukla? Onaj dograđeni dio, kasnije sto je pravljen je napuko. Odbor je radio dobro. Nabavljali smo ciglu iz Jelaške ciglane, drvena građa je nabavljena u Šumskom gazdinstvu – *Borije*, u Tesliću .

Kad sam došo da tražim građu, džabe, naravno, kod direktora *Borija*,

izvjesnog Mladenovića, koji je bio narodni poslanik, meni njegova sekretarica nije dala da uđem kod direktora. Veli: - Ko si ti da tako jednostavno hoćeš kod direktora da ulaziš.

Ja joj velim: Ama ja, eto, neću kod direktora, ja hoću kod narodnog poslanika.

I , tako, ona meni, ja njoj, odtud–ovdud, riječ po riječ, ona me pustila. Direktor - dobar čovjek, ma ne bi bio narodni poslanik da nije. Saslušo me i na kraju odobrio mi oko 100 kubika građe.

Eh, pokrivne ploče smo našli u Gračanicu. Kreč smo zagasili. Ruljci se pilili...i tako.

Veliku pomoć nama je u gradnji škole pružio tadašnji predsjednik opštine Salih Sarić. On je bio dobar predsjednik. Majstori su bili domaći ljudi, svaki je majstor iz Ljetinića, Kraševa Žabljaka i Lepenice imo obavezu odraditi određen broj dana besplatno na školi, a omladina je radila ko irgeti, isto tako besplatno. Ko je imo rahtilo dolazio je određen broj dana s rahtilom besplatno raditi, jedino smo angažovali iz Novog Sela Mehmeda Bedaka, koji je imo dobre konje, da radi za pare. Kad smo Školu napravili, a dvije i po godine smo je pravili, napravili smo proslavu, ma, narodno veselje, i bilo je svečano otvaranje. Cijela se opština našla na proslavi. Svi rukovodeći ljudi su tu bili, i predsjednik, i sekretar za prosvjetu, komitet, i aktivisti okolnih sela...

Tako je to bilo prije, danas je to-sve druščije.“

maj/ svibanj, 2007.

OD UČENIKA ŠKOLE TEŠANJKA DO NJENOG UČITELJA

Ahmet Skopljak, učitelj

Bosonogo i svojevoljno sam završio osnovnu školu u školi Tešanjka. Nisam bio loš đak. Uputiše me u školu u Derventu. Upisao sam se u učiteljsku školu. U općoj oskudici svega, završio sam školu 1962. godine.

Kao mlad učitelj prvo sam odslužio vojsku, a nakon vojske, godinu dana sam po direktivi tadašnjih vlasti radio u školi u Vitkovcima.

U školu Tešanjka sam došao 1964. godine. Direktor je bio Muhamed Agić, a pomoćnik Ilija Samardžić. Škola je bila u razvoju.

Nastava se izvodila od I do VI razreda. Bilo je pet učionica. Radili smo u tri smjene. U staroj školi su bile tri učionice, a od zgrade Mjesne zajednice, adaptirane su dvije učionice i dvije kancelarije. Zbornice nismo imali.

Izabran sam 1965. godine za predsjednika Savjeta škole. Iste godine,

počela je gradnja nove škole. Poslovođa je bio Salko Čamdžić, a nadzorni organ je bio Vasiljević Đoko.

U izgradnji škole, aktivno su učestvovali i prosvjetni radnici zajedno sa aktivistima Mjesne zajednice. Tako sam sa Huseinom Džinalić išao kupiti dobrovoljne priloge u Lepenicu. Odziv je bio dobar. Ljudi su bili zainteresovani za gradnju škole. Drugi prosvjetni radnici su išli u Žabljak, Kraševo i Ljetinić. Prosvjetni radnici su zajedno sa mještanima učestvovali u dobrovoljnim akcijama, naročito kad su se nanosile betonske grede za ploču i saljevala ploča.

Pa i izrasliji učenici su zajedno sa nastavnicima učestvovali na istovaru cigle i drugim lakšim poslovima.

Veliki doprinos u izgradnji škole dao je Salih Sarić predsjednik općine. On je bio desna ruka Salki Čamdžiću, kao poslovođi. Kad ponestane para, Salko ide predsjedniku.

Školske 1966/1967. godine odlazim u školu Šije. Te godine nismo mogli izabrati direktora. Došlo je do podjele u kolektivu. Općinske strukture su postavile za vršitelja dužnost direktora Milenka Jukića. Tako da je on bio direktor Osnavne škole „Huso Hodžić" u Tešnju i vršilac dužnosti direktora Škole u Tešanjci.
Poslije šest mjeseci, 1967. godine izabrali smo Iliju Samardžića za direktora.
U februaru 1969. godine, prešao sam u školu Donje Šije.
Mjesna zajednica Šije je adaptirala od stare društvene zgrade dvije učionice. Djeca nisu više putovala iz Donjih Šija u Gornje Šije.

Već u septembru 1969. godine sam prešao u školu Lepenica. Tu sam radio deset godina, do 1979. godine. Tad sam prešao u centralnu školu u Tešanjku. Tako načinih svojevrsni životni krug, od učenika do učitelja, i to u istoj učionici, sjećanja na moju učiteljicu Elu naviru. U školskoj 1992/1993. godini sam vodio I i III razred u kombinaciji, a školske 1994/1995. godine sam, u nedostatku kadra, predavao njemački jezik na tri punkta, Tešanjka, Ljetinić i Lepenica. Školske 1996/1997. godine sam bio pedagog škole. Poslije sam bio i mentor za razrednu nasatavu. Sa punih četrdeset godina dnevnika u penziju sam otišao 2003. godine.

decembar/prosinac, 2008.

UKORAČIH U HRAM DIJETA

Kemal Ljevaković, nastavnik

Vakat bješe
davno prije;
sjeta;
dvadesetog vijeka sedamdeseta,
učo, nastavnik i profa
bjehu zvanja...

Mlad, s dvadeset i dvije
desnom nogom čista nijeta
ukoračih u hram dijeta
u Tešanjci školi, dragog rural-svijeta.

Ispod ruke dnevnik - knjiga razrednica,
prvi časi
gusti redi klupa po tri đaka,
ko šipurak puna učilnica.

Rumen-lica bistra,
okca iskre,
mahatma moja, zadovoljna, blista,
sreća mnome hodi,
dragost,
pun emocija.

Godine teku od jeseni do ljeta
četrdeset punih trajem, stasam
izdignut na razin djeteta.

Traju smjene, rati, i mijene
ostah vjeran nastavničkom zovu
sva priznanja, plakete i hvale - samo sjene
šta su, naspram
đaci mnogi nadmašiše mene.

Enver, Anto, Drago i Šemsudin
Medo, Jozo, Omer, Ljuba, Nezir, Mijo i Izudin

Sakib, Doma, Belma, Ivica i Emina...
i imena ina
postadoše vojskovođe, generali
ministri, doktori, vladari
pedagozi, biznismeni i bankari...
magistri...art-atni,
povrh
i Ljiljani zlatni.

Mlad s dvadeset i dvije
desnom nogom čista nijeta
ukoračih u hram dijeta,
četrdeset punih trajem, stasam
izdignut na razin djeteta.

januar/siječanj 2008.

Jovo Milojević,
nastavnik matematike

TEŠANJKO, I SREĆO I TUGO

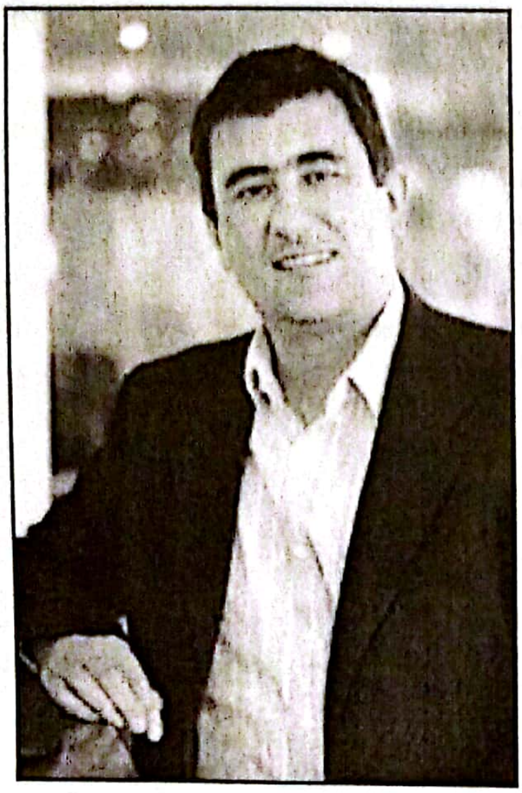
Rastao sam u tvom krilu
Stalno te u srcu nosim
Gdje god bio, Tešanjko,
Ja se s tobom ponosim.

U tebi sam ljubav krao
I tad srećan bio,
Al' i jedne lažne usne
Ja sam strasno tu ljubio.

Ta laž još me truje
I neda mira mojoj duši,
I srce mi rani,
I moj život dalje ruši.

Tešanjko, i srećo i tugo,
Bijah srećan, ali ne dugo,
Dunu prkos i odnese sreću
A ja ostah tužan u proljeću.

mart/ožujak, 2009.

[1]SJEĆANJEM DO SVIJETA DJEČIJE OSVETE

Aleksandar Milojević Saša

Kao što često zna biti slučaj sa djecom prosvjetnih radnika, moje sjećanje na školu, nekada OŠ"Nikola Matković – Kolja"u Tešanjci, danas OŠ "Kulin Ban", seže u mnogo raniju prošlost nego sam i postao đak škole. U mom ranom djetinjstvu a i prije njega, moji roditelji su radili u lepeničkoj školi, a živjeli smo u stanu koji je sastavni dio školske zgrade. Škola u Lepenici je, dakle, moj prvi dom i veliki integralni dio mog ranog djetinsjtva i memorija iz toga perioda. Inače i Lepenicu odlično poznajem jer sam kao mali, sa društvom, stalno tumarao po lepeničkim brežuljcima a memorije iz ranog djetinjstva ostaju duboko urezane u ljudima. Ovo sam samom sebi potvrdio kada sam prije dvije godine, nakon mnogo godina, ponovo otišao u Lepenicu sa Raskom Kurtićem. Jedino me je iznenadilo, da ne kažem šokiralo, što mi je vlastita predstava distanci između mjesta u Lepenici bila totalno pogrešna. Naprimjer, u mojim sjećanjima daljina izmedju škole i lepeničkog groblja (ili kako Lepeničani kažu greblja) je bila poveća, a sada groblje i škola su tako blizu jedno drugog - ovo sam ustanovio prilikom prošle posjete. Nema sumnje da je perspektiva malog djeteta glavni krivac za ovo iluziju o udaljenostima.

Malo iz priča a malo i iz sjećanja znam da je u tom periodu prošlo nekoliko prosvjetnih radnika kroz lepeničku školu ali osim mojih roditelja, u mojim sjećanjima lepeničku učiteljsku „ekipu" sačinjavaju još dvojica rođenih Lepeničana, učitelj Ahmet Skopljak i Sakib Kurtić, koji već odavno ne radi kao učitelj.

Moguće je da mnogi ljudi, sredine Tešanjke, kada im se pomenu imena Ahmet Skopljak ili Sakib Kurtić možda neće u prvom momentu imati predstavu o kojim ljudima je riječ. Međutim, ako umjesto Ahmet Skopljak upotrijebim Halid, učitelj Halid, Skopljo, Kolega ili Stariša, dilema više nema, dok u slučaju Sakiba Kurtić, ove alternative su Rasko, Rasim, Mali i, također, Kolega.

1 Aleksandar Milojević Saša je sin učiteljskog bračnog para Mire i Nede, koji je završio osnovnu školu u Lepenici i Tešanjci, a poslije završene gimnazije odlazi u London gdje završava ekonomski fakultet, a potom magiserij ekonomskih znanosti.

I dan-danas dobro se sjećam da mi je u dječijoj glavi ovo stvaralo znatnu konfuziju. Za učitelja Halida recimo dugo nisam znao da li mu je ime Halid ili Ahmet a ostale varijacije su stvarale dodatnu konfuziju, a za učitelja Raska sam ostao bukvalno šokiran kada sam konačno shvatio da nije Rasim – Rasko, već Sakib, ali bio sam tada jos mali dječačić. U svakom slučaju interakcija korištenja svih ovih imena i nadimaka govori o prijateljstvu tadašnje lepeničke učiteljske "ekipe" jer bez ovoga nema ni familijarnosti kojeg upotreba nadimaka podrazumjeva.

Kao što već rekoh, škola je bila moja kuća, a školsko dvorište moja avlija za igru, a prisutnost djece je značilo i pogodnost da je tu u dvorištu uglavnom uvijek bilo djece sa kojom se moglo igrati. Na početku školske godine je uz ovo postojala i mogućnost da se „prikačim" prvačićima nekih prvih mjesec dana, pošto se oni u ovoj fazi uglavnom igraju i privikavaju na školu, a ozbiljniji rad i učenje novih stvari im tek prethodi nakon inicijalnog perioda privikavanja. Ja sam ovo obilno koristio, pogotovo za kišnih dana, ali što ne znači i zloupotrebljavao jer u mojoj glavi škola sa učionicama je bila dio doma u kojem živim – odnosno, bivajući u razredu bio sam u kući.
Svakako treba napomenuti i to da su škola i školovanje u onim danima bili mnogo drugačiji nego danas. Ovde čak i ne misilim na status prosvjetnog radnika koji je možda preživio najveće promjene u ovom proteklom međuvremenu već se i samo „idenje" u školu znatno promijenilo.

Sjećam se da su u lepeničkoj školi u tim danima podovi učionice bili od žutih jelovih uglađenih dasaka (možda su i danas) i đaci su se izuvali prije nego što bi ušli u razred i slagali obuću uza zid, u hodniku ispred učionica.
Jednog ovakvog jesenjeg, vjerovatno kišnog, dana možda sam imao tri ili četiri godine, prvi razred je učio učitelj Halid a ja sam po običaju jedno vrijeme u razredu smetao i igrao se sa prvačićima igara koje se već igraju u prvom razredu (bješe li ono: klip-klap, dan-noć ...).

U jednom momentu školsko gradivo je naravno počelo bivati ozbiljnije a ja sam očito bio nepotrebna distrakcija razredu, pošto mi je bilo stalo samo do igre tako da je učitelj Halid bio primoran da me otjera iz razreda.
Detalja više, naravno, ne mogu da se sjetim ali znam da me je ovo strašno uvrijedilo tako da sam se morao "osvetiti" učitelju Halidu a osveta je morala biti momentalna. Ni sam ne znam kako mi je palo na pamet, ali plan osvete sam brzo skovao. Zaključio sam da bi jako dobro bilo ako bi učeničke čizme i obuću, uredno složenu ispred razreda, pokupio i pobacao na travnjak ispred škole i da bi ovo donekle izravnalo uvredu koju mi je učitelj Halid nanio, što sam momentalno i učinio. Zadnjom čizmom sam tresnuo od vrata učionice i onda pobjegao dolje ka izvoru Šaskovcu ili ka kući rahmetli starih Avde i Delve Muminović, jer sam se i inače po njihovoj kući dosta muvao i osjećao

domaći. Ni sam ne znam kako je učitelj Halid riješio ovaj problem ali đake nije mogao bosonoge vratiti kući.

Jedino znam da imam neslavnu čast da sam istjeran sa školskog časa prije nego što sam u školu i krenuo. Vjerujem da se i učitelj Halid dobro sjeća ovog mog "velikog"događaja, a možda i ne, ili ne kao ja.

London, mart/ožujak, 2009.

MOJA PRVA UČIONICA I MOJE PRVE ILUZIJE

Ljubica Vidojević, učiteljica

Četrdeset punih godina, od prvog radnog dana - učiteljice do posljednjeg radnog dana – učiteljice, s dnevnikom, a potom sve u Školi Tešanjka. Sjećam se, dobro se sjećam. Prvi je septembar 1966. godine. Kroz makadamsku raskrsnicu Tešanjke koračam ka dvorištu škole, ka svom prvom času i danu - učiteljice.

Mlada s devetnaest godina, *lijepa učiteljica* - čujem iza leđa, treperim nekom dragošću, ulazim u dvorište Škole. Čujem graju djece i još mi je eho graje u ušima, nedostaje mi.

U zbornici upoznajem Hasana, Krstu, Dževada, Branku, Midhata, Jovu, Milenu…kolege se mješkolje, mjerkaju me, komplimentiraju.

Prvo školsko zvono koje mi ne zvoni kao učeniku, a koje sam slušala u svojim Alibegovcima i Doboju, i Učiteljskoj školi u Derventi, vodi me u učionicu stare škole na katu koračajući uz drvene stepenice, basamake zvane, koje škripom zavijaju i uvijaju kao da će pući.

- Eto je! Nova učiteljica! Ide!

Vrata se otvoriše i ja ukoračih u razred, ali nekako preko praga koji je povisok, pa imadoh osjećaj da propadoh ko s međe u udubljenje. Učionica puna glavica ko nar bobica. Mračna, sijalica jedna gori, prozori su nemoćni, podovi su nekom crnom masnom masom namazani, da se ne diže prašina i

da podnice ne škripe, a u pročelju učionice gdje je tabla smještena je katedra sa uzvišenim podijom, pa zakoračih na uzvišenje, kako sam velika, pomislih, kao da se ispeh na momblanske visine – ah kako su ti prvi osjećaji učiteljice puni iluzija.

Ispred mene šarolikost džemperčića, pletenice, upletnjaci i uvojci, i vijenci od pletenica; bosonogi i opanci i generacijski raskorak. Bilo je i onih koji su dobro pozakasnili da krenu u školu.

Tabla je na zidu sa lijepim uskim i širokim linijama, za simetrična lijepa pisanja, a za nju je pričvršćena špagom školska spužva, da se ne zagubi. Kreda se čuvala, da se ne lomi bila je četvrtasta i umotana u tanki papir s napisom *K*.

U ćošku učionice bila je smještena peć zvana *bubnić,* ma huka je stajalo kad bi je Hasko naloži pa se usija ko zvijezda, ali za sat-dva već je hladna.

I tako, od prvog dana, svu svoju ljubav, energiju i umijeće utkala sam u odgoj i obrazovanje djece, generacija, i sa pomućenim osjećajima sreće i sjete sjećam se svih mojih đaka. Godina za godinom od 1966. do 2007.godine ostavih đake, dnevnik i u mirovinu. Sad ih sanjam i mislim…

april/travanj, 2009.

USPOMENE

Midhat Plivčić, nastavnik

Tog 20. avgusta 1967, kad sam iz Sarajeva stigao na Tešanjku, na svoje prvo radno mjesto, iz autobusa sam stao u prah makadamske ceste. Među dvadesetak privatnih kuća svojim izgledom i veličinom su odskakale oronula zgrada zadružnog doma i - nova kola. Nasuprot zadružnog doma bila je željeznička stanica. Upravo tada se zaustavio *Ćiro* koji je saobraćao iz Doboja do Teslića. Bio je to moj prvi susret sa naseljem, ni selom ni gradom, u kome sam proveo svoju prvu godinu rada i za koje me i danas vežu lijepe uspomene i neka prijateljstva.

Na vratima nove škole, koja je mirisala po friško molovanim zidovima i ofarbanoj stolariji, dočekao me je podvornik Hasan. Odveo me je u kancelariju sekretara i režisera škole, danas pokojnog Srete Cigele i rahmetli Ibrahima Bedaka. Dočekala su nas dva nasmijana obraza iz kojih je zračila dobrodošlica. Stigao je i direktor Ilija Samardžić. Nakon što su mi predočili osnovne informacije o školi i mom budućem radu, trebalo je razmisliti i o smještaju. Škola nije imala stan, nije bilo mogućnosti za hitno podstanarsko smještanje na Tešanjci, Doboj je daleko, Teslić još dalje.

Gdje me smjestiti?

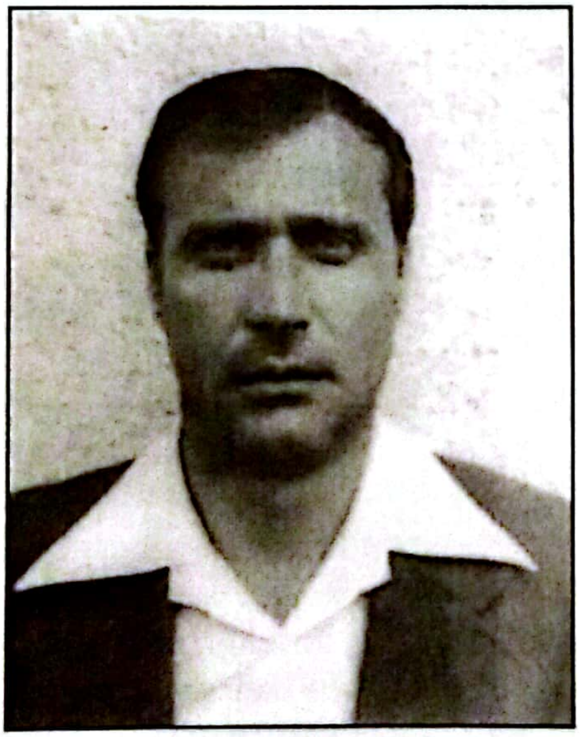
Rahmetli Ibrahim Bedak je ponudio rješenje: "Vodim te svojoj kući, dok se ne snadješ", rekao je. Tako sam se uselio u jednu od tri sobe u kući pod čijim krovom su, pored gazdarice Bejze i gazde Ibrahima, tada živjala njihova dva sina, tri kćeri, snaha i unuk. Samo prvih nekoliko dana bio sam "podstanar". Uskoro sam postao "član porodice" ovih plemenitih ljudi.

Moj život u kući Ibrahima Bedaka produžio se sve do početka drugog polugodišta školske 67/68. godine, kada se iz vojske vratio najstariji sin Adem. Mada mi ni najmanjim gestom nisu kazali da sam stranac u njihovom domu, shvatio sam da moram seliti. Kuća je bila pretijesna za jedanaestoro čeljadi. Odselio sam, ali je ostalo prijateljstvo koje traje već više od 40 godina.

april/travanj 2009.

OD UČENIKA DO DIREKTORA

Stjepan Jurišić – Glazer, učitelj

Rođen sam 1941. godine u selu Žabljak. Osnovnu školu sam pohađao u Narodnoj osnovnoj školi Tešanjka. Školske 1949/50. godine roditelji su me upisali u prvi razred. U školi je radio učiteljski bračni par Sejfo i Eleonora Dodig. Skupa su završili učiteljsku školu u Derventi, odakle je bio i rodom učitelj Sejfo. U prvi razred sam raspoređen kod učiteljice Ele, koja je učila I i III, a učitelj Sejfo II i IV razred.

Bila su to teška poslijeratna vremena. Neimaština i siromaštvo se osjećalo i u obitelji i u školi. Nastava se izvodila bez osnovnih nastavnih sredstava. Odjeljenja su bila prekobrojna, pa često nije bilo ni mjesta svoj djeci da sjede u klupama, pa su sjedila na podu naslonjena na zid.

Za vrijeme hladnih dana i u toku zime svaki učenik je bio obavezan u Školu ponijeti po dva drveta za loženje. Nastava se odvijala od jutarnjih do kasnih večernjih sati. Sem redovne nastave od I do IV razreda, u školi se odvijala nastava za opismenjavanje odraslih, analfabetski tečaji. Tečajeve su pohađala djeca koja su prerasla za redovnu školu a i veliki broj roditelja.

Tako se desilo da sam ja u školu išao u jutro, brat poslijepodne, a majka u večernjim satima u tečaj. Sem učitelja, nastavu opismenjavanja – tečajeve vodili su i pismeniji mještani. Jedan od njih bio je i Marko Jozić iz Žabljaka.

Kod učiteljice Ele sam završio I i II razred, a u III razredu me učio učitelj Sejfo. Bili smo malo izrasliji pa nam je trebala ko "čvršća" ruka, a učitelj je bio veoma strog.

Školske 1952/1953. učitelji Ela i Sejfo su već otišli iz Tešanjke, a u školu su došle dvije mlade učiteljice Fahra Šahbegović i Savka Šukurma, obje svršene učiteljice Učiteljske škole Derventa. Mene je učila Savka. Obje su bile omiljene kako kod učenika tako i kod roditelja.

Kao učenik učiteljske škole 1959. godine u Derventi s velikim iznenađenjem, na ulici, sreo sam svog učitelja Sejfu. Prišao sam mu i predstavio se, nije me prepoznao. Bilo mu je drago što sam iz Žabljaka i za mnoge se mještane raspitivao.

Nakon završetka IV razreda dalje školovanje za mene i moje školske drugove nije bilo moguće. Najbliže škole koje su bile više od IV razreda bile su niža realna gimnazija u Tešnju, Tesliću ili Doboju. Školske 1954/1955. godine u školi Jelahu otvara se V razred, te nas 5-6 učenika s Tešanjke uspjevamo se upisati, i četiri godine pješačili u Jelah u školu.

Školske 1958/1959. godine nakon položenog prijemnog ispita upisujem se u Učiteljsku školu u Derventi, koju završavam 1962. godine. Kao stipendista općine Tešanj javio sam se u Općinu kako bi dobio raspored na učiteljsko radno mjesto u Osnovnoj školi Miljanovci. Te godine sam vodio I i III razred i nakon jedne školske godine raspoređen sam u Osnovnu školu Tešanjka, i tako nakon 11 godina u školu iz koje sam izašao kao učenik vraćam se kao učitelj. U Školi Tešanjka sam učiteljovao 31 godinu. Srećem svoje đake, obiteljske ljude, mnogi su fakultetski obrazovani, ljekari, pravnici , profesori, časni i pošteni ljudi.

Voljom radnika škole 1984. godine sam imenovan za direktora škole. Škola je ostvarivala odlične rezultate kako u nastavi tako i u vannastavnim aktivnostima, zašto sam dobio veći broj javnih priznanja i odlikovanja.

Aprila, 1992. godine došao je rat i to je bio kraj mnogih neispunjenih želja. Susreti s učenicima – ratnicima bili su brojni, obraćali su mi se sa *učitelju*...i dalje je iz njih zrcalo iskreno poštovanje prema učitelju, koji kako jedan od njih reče – *osobnim primjerom pokazuje kako se voli i brani svoja domovina.* Meni se cijelo vrijeme mota jedna divna misao: *Sitni su oni ljudi koji učiteljev poziv za sitan smatraju!*

mart/ožujak,2009.

U ŠKOLI TEŠANJKA SAM NAUČIO DIREKTORSKI POSAO

Meho Prnjavorac, direktor

Sjećam se. Da, prije 35 godina. Na radno mjesto diretora škole u Tešanjci došao sam sa funkcije profesionalnog predsjednika Omladinske organizacije Tešanj. U vrijeme angažovanja bio sam obaviješten da je stanje u školi dosta složeno zbog ranijih kadrovskih problema u školi i njene odvojenosti od društvene sredine.

Po prihvatanju dužnosti (koincidencija je bila da to bude 6. septembar 1974. godine, na moj rođendan) odmah sam se uvjerio da se moraju riješiti sljedeće najakutnije obaveze:

- organizacija nastavnog i drugih procesa, jer nisu, ili su vrlo malo, vršene ikakve pripreme za to u toku godišnjih odmora;
- aktivirati samoupravne i stručne organe za donošenje bitnih odluka, jer je njihov rad bio skoro blokiran;
- usaglasiti samoupravna akta škole, jer su postojeća bila zastarjela i teško primjenjiva;
- izvršiti reorganizaciju samoupravnih organa, škola nije imala Radnički savjet, sva akta i problematika škole je rješavana na Zboru radnika, koji je brojao blizu 100 radnika, a to je uveliko otežavalo i usporavalo efikasnost u radu i odlučivanju;
- u područnoj školi Sivša te je godine predata na upotrebu školska zgrada za školovanje učenika do VIII razreda, a obuhvat učenika je bio do tada samo do VI razreda, pripreme za početak školske godine nisu bile izvršene, pa ni u nižim razredima organizacija rada nije bila bolja (dovoljno je navesti da su bila 3 učitelja za 9 odjeljenja od I do IV razreda i samo jedan apsolvent Pedagoške akademije a bila su po 2 odjeljenja V i VI razreda);
- u prethodnoj školskoj godini vršeno je vrednovanje učeničkih znanja i rezultata rada od strane Prosvjetno pedagoškog zavoda Doboj, rezultati su bili tako

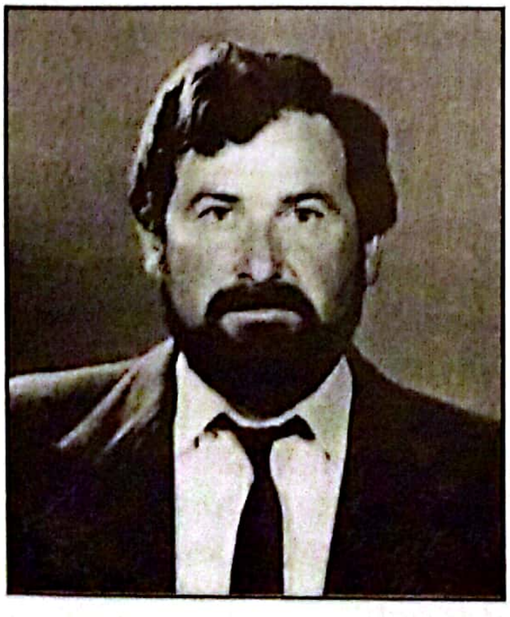
loši da je škola dospjela na 65. mjesto od ukupno 72 škole.Poslije identificiranih prioriteta u svom radu poduzeo sam sljedeće mjere:
- podizanje radne i tehnološke discipline i odgovornosti kod svih zaposlenih;
- hitna kadrovska popuna, prednost je data područnoj školi Sivša, u kojoj je nastava zbog navedenih propusta kasnila oko mjesec dana;
- usklađivanje rada samoupravnih organa i donošenje potrebnih akata u skladu sa važećim propisima;
- škola je imala veliko školsko područje (sadašnje 3 osnovne škole Tešanjka, Sivša i Šije) sa preko 1850 đaka u 53 odjeljenja, te je bilo nužno otvoriti i radno mjesto pomoćnika direktora škole, kako bi se bolje pratio i unapređivao nastavni proces.

U mom periodu direktorovanja školom u Tešanjci, jula 1976. godine dogodila se i katastrofalna poplava, koja je u matičnoj školi načinila ogromnu štetu na objektima škole , učilima i opremi – što je uz pomoć radnika Škole, koji su prekinuli godišnji odmor i društvene zajednice uglavnom s teškoćama sanirano. Period 1974-1978. godine bio je obilježen osamostaljivanjem škola koje su za to stekle uslove (da imaju najmanje 16 odjeljenja od I do VIII razreda), tako su osamostaljene dvije nove pune osnovne škole u Šijama i u Sivši. S ponosom mogu istaknuti da sam svoj rad u školi Tešanjka okončao u oktobru 1978. godine, kada je škola u posljednjem vrednovanju učeničkih znanja od strane PPZ Doboj zauzela 16. mjesto od 84 škole na regiji, ostavivši iza sebe mnoge škole iz razvijenijih urbanih i većih gradskih sredina.

Odlaskom iz škole nastavio sam pratiti rad ove škole, pa i danas, i istinski se radujem svakom njenom uspjehu.

april/travanj, 2009.

SJEĆANJA NA ŠKOLSKE DANE

Boris Penava

Sjećam se školskih dana od prije 55 godina u školi koja je u to vrijeme nosila ime *Narodna osnovna škola Tešanjka.*

Školsko dvorište bilo je ograđeno tarabama u kojem je bio zatvoreni bunar iz kojeg smo vadili vodu sa kantom vezanom konopcem ili lancom. Rubno uz dvorište bila je zidana šupa za drva, ugalj i alat. Dvorišni plato ispred škole posipan je riječnim šljunkom da umanji blato u vrijeme

kiša. Na mjestu današnje nove škole bio je vrt koji se orao i zasijavao, a bilo je i sadnica voća. U to vrijeme pored škole uporedo je prolazila makadamska cesta i uzana željeznička pruga kojom je vozio mješoviti voz, zvani Ćiro, danas je to magistralni put Doboj-Teslić.

Prvi i drugi razred učili su me učitelji Milorad Janjić i Muhamed Agić. Nastava se održavala u staroj školi u prizemlju gdje je bila samo jedna velika učionica u kojoj je u jednoj smjeni bilo po dva razreda, kombinovana nastava. Učenici su bili sa velikim starosnim razlikama. Učenik sa sobom je nosio malu platnenu torbu, u kojoj je bio bukvar i pisaljka sa tablicom, otprilike A-4 formata, uramljenu drvenim okvirom na kojem je bilo probušeno mjesto za privezivanje spužvice za brisanje. Sva zadaća obavljala se preko te male table, na strani gdje su bile linije učenik je uvježbavao pisanje kosih i krivih linija, a poslije i pisanje slova, a druga strana table bila je na kockice, pisali se brojevi i računanje. Učenik je, umjesto male računaljke - koje nije bilo, nosio 20 drvenih štapića dužine 10 cm svezanih u snopić ili 20 zrna graha u sašivenoj platnenoj vrećici kako bi učio oduzimati ili sabirati. Eto, tako je u moje vrijeme, sredinom pedesetih prošloga vijeka, započinjalo učenje u školi.

Treći razred učili su me učitelj Anto Bevanda i učiteljica Ljerka Bevanda. Kako je vrijeme malo poodmaklo već smo imali sveske za pisanje kao i poneku školsku knjigu iz koje se moralo učiti, i bogami, naučiti. Kad se nastava završi, sva djeca idu kući, osim učenika ili više njih koji nije naučio ili nije izradio zadanu zadaću, morali su ostati sami u učionici na dopunskom učenju da nauči ili ispiše zadaću. Taj ostanak na dopunskom učenju u učionici zvao se *zatvorom*, što je djecu nagonilo da moraju učiti da ne ostaje u tom zatvoru po sat-dva duže. Bila je to mala sramota. Učitelj je naknadno dolazio provjeriti znanje ili provjeriti ispisanu zadaću pa tek onda dopušta im da idu kući. Poslije završene nastave đaci su izlazili u školsko dvorište u kojem se vršilo postrojavanje u red po dvoje, a po pravcima kretanja kući. Učitelj je određivao redara svakoj grupi i tako smo odlazili u pravcima svoga sela: Kraševo, Lepenica, Žabljak i Ljetinić.

Četvrti razred učila me učiteljica Razija Busuladžić u vremenu kada se broj učenika povećao, pa je velika učionica u prizemlju bila pregrađena u dvije učionice a bila je i jedna učionica na katu. Čitali i pisali smo na dva pisma, sedmično, naizmjenično. Knjige su bile prema ondašnjem programu tako da se iz istorija u IV razredu izučavalo vrijeme turske vladavine, srpskih ustanaka, narodnooslobodilačke borbe i slično. Mi, učenici, smo učestvovali u dramskim sekcijama, davali smo školske priredbe koje su gledali i odrasli. Izlazili smo na izletišta, brali zreli žir kojeg je škola davala u otkupnu stanicu kako bi za taj dobiveni novac kupili loptu. Takmičili smo se po odjeljenjima koje će odjeljenje imati bolju ocjenu, zatim bolju baštu u vrtu škole itd.

Peti i šesti razred učila me nastavnica Zlatana Blečić u prizemno novosagrađenom prostoru za dva razreda, koji je kasnije radi potrebe učitelja preuređen u školske stanove. Učenici koji su bili nemirni na satu ili nisu naučili zadaću, za kaznu su dobivali po koju šibu po dlanu ili su jedno vrijeme stajali pored školske table sa rukama držeći ih iznad glave. Učenik koji je izdržavao kaznu držeći ruke iznad glave, kada bi mu dodijalo držati ruke gore okrenuo bi glavu da vidi gdje učiteljica gleda, pa na brzinu spusti ruke da malo odmori, ali ih i ponovo podigne u momentu glasnog podsmijeha razreda, jer slijedi okret učiteljice i zadizanje ruku još i više. Učenik koji je dobivao kaznu šibe po dlanu, od bola bi izmicao ruku, a za tu varku dobijao bi laganu šibu po glavi, a ostali učenici se glasno nasmiju toj predstavi *učitelj-učenik.*

Sjećam se. Išli smo na ekskurziju na Banju Vrućicu. Naše putovanje je bilo Ćirom. Svi učenici su smješteni u vagon sa drvenim sjedalama, a četiri učenika su određeni da u velikim pletenim korpama nose hranu. Oni su bili smješteni u vagon do lokomotive koji se zvao službena kola/vagon u kojem je bio smješten u maloj kabini i vozovođa. Sa željezničke stanice iz Teslića išli smo u redu po dvoje pješice do Banje Vrućice. Igrali smo se po tadašnjim parkovima, a na česmu smo išli gasiti žeđ. Tada smo prvi put okusili vodu koja nije kao naša jer je bila sa okusom, mirisom, i kisela, *kiseljak*. Tog dana smo bili u posjeti *Destilacije* Teslić, obišli smo laboratoriju u kojoj su nam pokazali kojim procesom iz bukovog drveta se dobiva destilovana voda i esencija. Završetkom ekskurzije vratili smo se u predvečerje kući opet Ćirom.

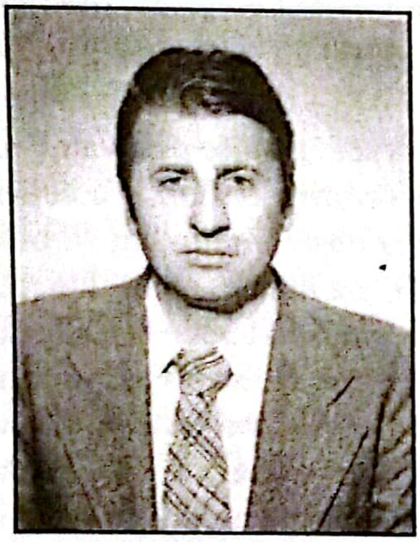
Sjećam se ekskurzije u Tuzlu, gdje smo posjetili proizvodnju soli. Obilazili smo velika postrojenja te vidjeli radnike koji su obučeni u bijele mantile i bijela odijela, a na nogama su nosili drvene klompe, što je nama bilo neobično jer u bijelom mantilu u tom vremenu za nas je bio samo doktor. Rekli su nam da ćemo vidjeti tavu u koju se lagano uliva slana voda koja se na određenoj temperaturi isparava i tako se dobiva čista bijela so. Kad smo završili posjetu uslijedilo je postavljanje pitanja šta smo sve vidjeli. Pitanje učenika bilo je kako nismo vidjeli tavu, zamišljajući tavu sa repaćem za držanje kao u kući. Tada je nastao smijeh, ali objasnili su nam da u tom velikom postrojenju ona velika posuda, u koju se uliva slana voda, se zove *tava*. Po završetku šestog razreda naša generacija učenika se razišla, dalje školanje na Tešanjci nije bilo moguće. U sedmi razred neki su se upisali u Jelahu, gdje sam i sam otišao. U Jelah smo najviše putovali pješice, od Tešanjke do Jelaha skakutali smo sa šlipera na šliper i tako ih odbrojavali, taj broj sam zaboravio. Neki učenici su se upisali u Doboj u školu, koji su se svakodnevno vozili Ćirom, neki opet nisu nastavili školovanje. Za uspomenu ostala nam je po jedna zajednička slika iz V i VI razreda.

Možda sam jedan od rijetkih učenika iz te generacije koji još čuva svoje knjige iz osnovne škole: Prirodopis i Zemljopis za III, Istorija za IV razred, Istorija i Istorijska čitanka za V razred.

maj/svibanj 2009.

MOJA DRAGA SEĆANJA

Ilija Samardžić, direktor

Davne 1962. godine, u vreme letnjeg raspusta došao sam prvi put u Tešanj, da se informišem o uslovima za zasnivanje radnog odnosa u nekoj od područnih škola u ovoj opštini. Razgovor sam obavio sa Seidom Hodžićem, tadašnjim načelnikom za prosvetu. Bio je to razgovor koji je više podsećao na razgovor između dva prijatelja, iako smo se tada videli prvi put. Pošto mi je bilo ponuđeno da radim u osnovnoj školi u Tešanjki, obišao sam školu i vratio sam se u Vojvodinu, gdje sam živeo i radio. Krajem avgusta 1962. godine, sporazumno sam raskinuo radni odnos sa školom u kojoj sam radio pet godina i zajedno sa suprugom zasnovao radni odnos u Osnovnoj školi u Tešanjki, 1. septembra 1962. godine. U školi u Tešanjki ostao sam da radim jedanaest godina, odnosno do 1.12.1973. godine, kada sam se preselio u Beograd gde i sada živim sa porodicom.

Zahvaljujući radu u školi, kao i putem organizovanih društvenih i sportskih aktivnosti i tokom rešavanja raznih problema, veoma brzo sam upoznao sredinu u kojoj sam radio. Osim radnika škole, veliku pomoć i podršku u radu davali su mi meštani iz ovog područja, pre svega Ilija Jurišić, Husein Džinalić, Blaž Jurić, Salko Čamdžić, ali naravno, i ostali. Uslovi za rad bili su teški. Po nekom nepisanom pravilu, svaki učitelj je radio u dve smene i vodio po dva odelenja. Radilo se u dve i u tri smene. Nedostatak školskog prostora, praktično je blokirao prijem većeg broja učitelja za rad u razrednoj nastavi. Sve škole na ovom području bile su četvorogodišnje. Dužnost direktora škole obavljao sam dva nepuna mandata, uz saglasnost SO Tešanj. U ovom području nije mogao da se primenjuje Zakon o obaveznom osmogodišnjem školovanju učenika, pošto za to nisu postojali uslovi. Iz tog razloga, svake godine je 150-200 učenika, nakon završenog četvrtog razreda, moralo praktično prestati sa daljim školovanjem. Ako se ovaj broj pomnoži sa pet ili deset godina unazad, mogle su se pretpostaviti posledice.

Potreba za prerastanjem škole i uvođenjem predmetne nastave bila je neophodna. O tome se u više navrata raspravljalo u SO Tešanj. Tadašnji predsednik Opštine, Salih Sarić i njegovi bliži saradnici, pokazali su izuzetno razumevanje i volju za rešavanje ovog problema, čime je pitanje izgradnje nove škole u kratkom vremenskom roku postalo izvesno. Ubrzo se u školskom dvorištu pojavio Đoko Vasiljević sa projektom nove školske zgrade, koji je obezbedila SO Tešanj. Određeno je mesto na kome će biti izgrađena buduća nova škola.

U Tešanjki i u svim područnim školama održani su roditeljski sastanci. Formirana je radna grupa građevinskih radnika, o kojoj je posebno brinuo Ilija Jurišić. Dobro se sećam dana kada su izliveni prvi temelji. U školskom dvorištu stajao je Ilija Jurišić sa grupom meštana. Došao je i Salko Čamdžić, koji se pozdravio sa prisutnima i otišao u obilizak gradilišta. Nakon obilska, vratio se i rekao da postoji greška u dimenzijama izlivenog temelja. Prišao mu je jedan radnik, inače njegov komšija iz Ljetinića, i pitao o kojoj se grešci radi. Salko mu je odgovorio da uzme metar i izmeri širinu osnove. Uspostavilo se da je Salko bio u pravu. O tome je bio obavešten Đoko Vasiljević, i greška je na sreću na vreme uočena i otklonjena. Istog dana, u školu je došao Ilija Jurišić sa predlogom da se Salko Čamdžic stavi na čelo grupe radnika, što sam sa zadovoljstvom prihvatio, jer se radilo o časnom i poštenom čoveku i vrednom domaćinu koji je uživao veliko poštovanje među meštanima.

Salko Čamdžić je uspešno predvodio grupu radnika i ostao na gradilištu od postavljenja prve cigle, sve do završetka svih radova. Uložio je sebe u ovaj objekat, kao da je gradio kuću za svoju porodicu. Mislim da neću pogrešiti ako kažem da tako misli i Đoko Vasiljević, čovek koji je sarađivao sa Salkom, nadzirao radove i čijom zaslugom je posao uspešno završen. U toku završnih radova na objektu, školu je posetio predsednik opštine Salih Sarić, ali ovoga puta sa visokim funkcionerom iz Sarajeva, Edhemom Pobrićem. Vidno zadovoljan, nakon obilaska objekta, Edhem Pobrić je predložio da se škola kompletno opremi inventarom, nastavnim sredstvima i učilima preko Republičkog zavoda za nastavna sredstva i učila u Sarajevu. Kontakt sa Zavodom uspostavio je lično Edhem Pobrić, nakon čega je usledilo sukcesivno opremanje škole.
Za uređenje školskog dvorišta i sportskih terena doprinos su dali meštani sa ovog područja, radnici preduzeća Dobojputevi, koje je predvodio Ilija Lukić. Uz saglasnost direktora Dobojputeva, oni su bez ikakve nadoknade asvaltirali školsko dvorište, terene za odbojku, košarku, rukomet i mali fudbal.

Ne skrivam zadovoljstvo što sam u vreme svog prvog mandata, zajedno sa radnicima škole i meštanima ovog područja, direktno učestvovao u ostvarivanju veoma važnog poduhvata, iza koga je stajala SO Tešanj. Tešanjka

je tako za svoje učenike, kao i za sve ostale đake svih područnih škola, dobila prvu osmogodišnju školu. Uvođenjem predmetne nastave u petim razredima, primljen je odredjen broj nastavnika, mladih i stručnih kadrova, većinom iz ovog područja, koji su doprineli još većem zbližavanju škole i meštana. Prošlo je 36 godina od kada sam prekinuo radni odnos u školi u Tešanjki, ali interesovanje za sredinu u kojoj sam proveo 11 godina nikada nije prestalo. Sve vreme bio sam u bezbrojnim kontaktima sa meštanima ovog područja, radnicima škole, prijateljima i bivšim učenicima. Bila je to sredina u kojoj pitanja nacionalne i verske pripadnosti i porekla nisu bila od značaja, niti su uticala na proces zasnivanje radnog odnosa, napredovanja, ostvarivanja zakonskih i drugih prava.

Osećam posebno potrebu i želju da se ponovo sretnem sa meštanima ovog područja, sa kolegama i prijateljima, ali i veliku žalost što među njima neće biti nekih koje sam ovde spomenuo, i čiji doprinos i zasluge u stvaranju škole su bile velike.

Beograd, juli/srpanj 2009.

POGLAVLJE VI

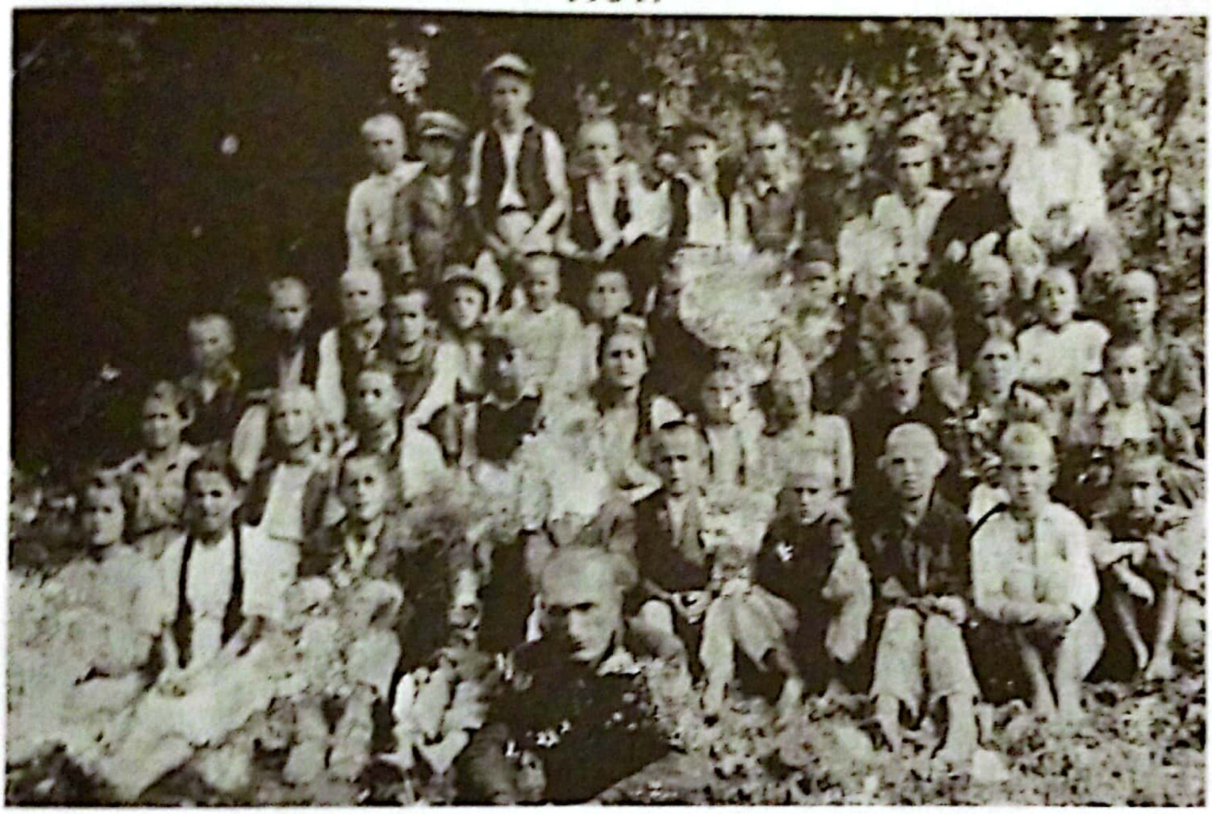
ONO ŠTO ISPRIČA JEDNA FOTOGRAFIJA,
TO OLOVKA NE MOŽE!

ŠKOLA U FOTOPISU

FOTOPRIČE

1951.

Učitelj Sejfo Dodig sa III razredom, 1951.

1952.

Učiteljica Savka Šukurmo sa IV razredom, 1952.

1958.

Dramska i folklorna grupa učenika Narodne osnovne škole u Tešanjci, učiteljica Busuladžić Razija i učitelj Agić Muhamed

1967.

VIIIa razred sa razrednikom Matić Krstom, 15. april 1967.

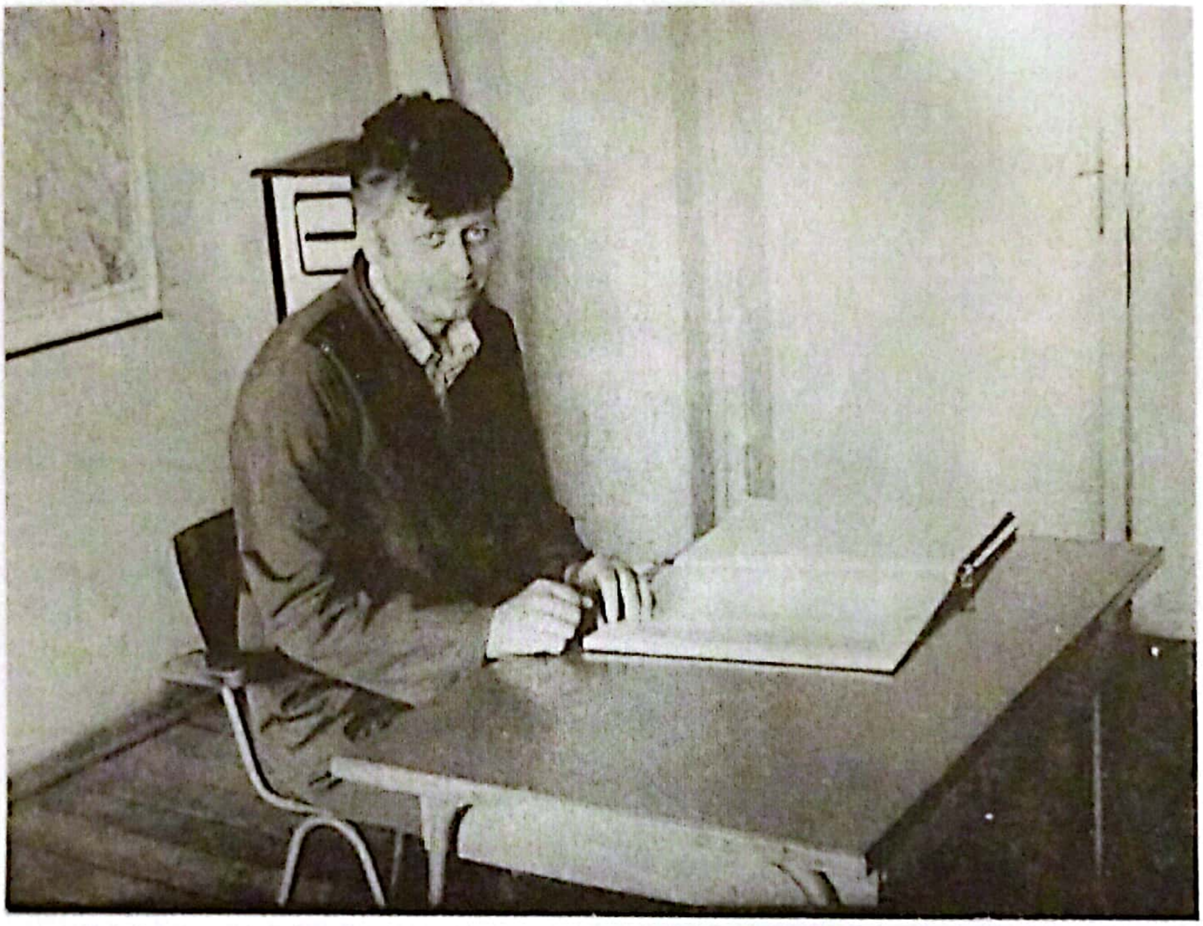
Dramska şekcija OŠ Tešanjka, 7. mart 1967.

1970.

Sletska vježba, 25 maj 1970.

1972.

Prvi učitelj iz Lepenice Ahmet Skopljak, 1972.

VIIa razred sa razrednikom Kemalom Ljevaković, 1973.

1974.

Pobjednička ekipa kviza
Marica Varenica, Zdravko Barišić i Ljuba Mandir

1975.

Stoje:
Učitelj Muhamed Ćostović i
učitelj Sakib Kurtić

Sjede:
Učitelj Ahmet Skopljak,
učiteljica Miroslava Milojević
i poslužitelj Sejdo Kurtić

Nastavnici s pjesnicima
Stoje: Draginja Marunović, Nadežda Milić, Dobrica Erić, Anto Kovačević, Sakib Ćostović, Ružica Ivić, Šimo Ešić, Ivica Vanja Rorić, Živka Novak, Jovo Milojević;Čuče: Mirko Bajić, Miroslava Tošić, Emina Ćostović, Dževad Srkalović i Kemal Ljevaković

Učitelj Muhamed Agić sa IV razredom, 1975.

1976.

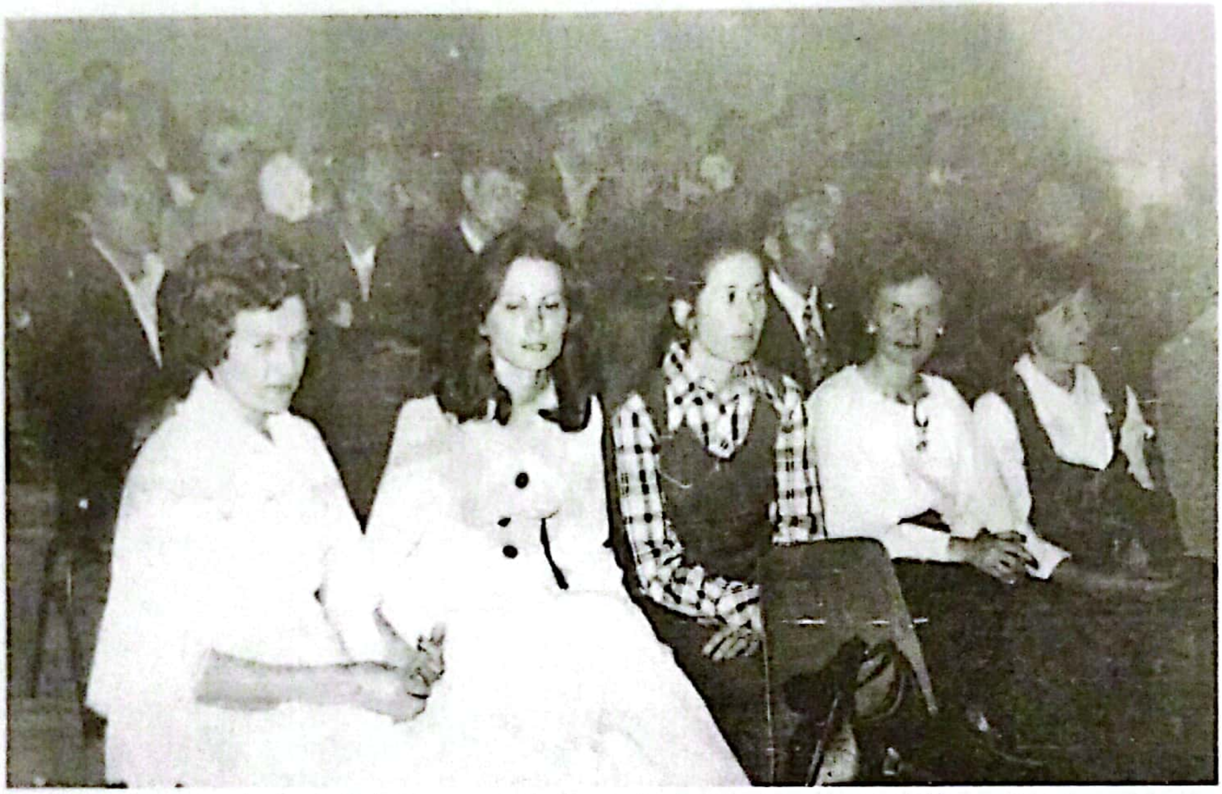

Polaznici večernje škole 1976.

U redu za objed ispred škole Kemal Ljevaković, Anica Mandir, Miroslava Tošić, Marko Blažević i Nada Milić, august 1976.

1977.

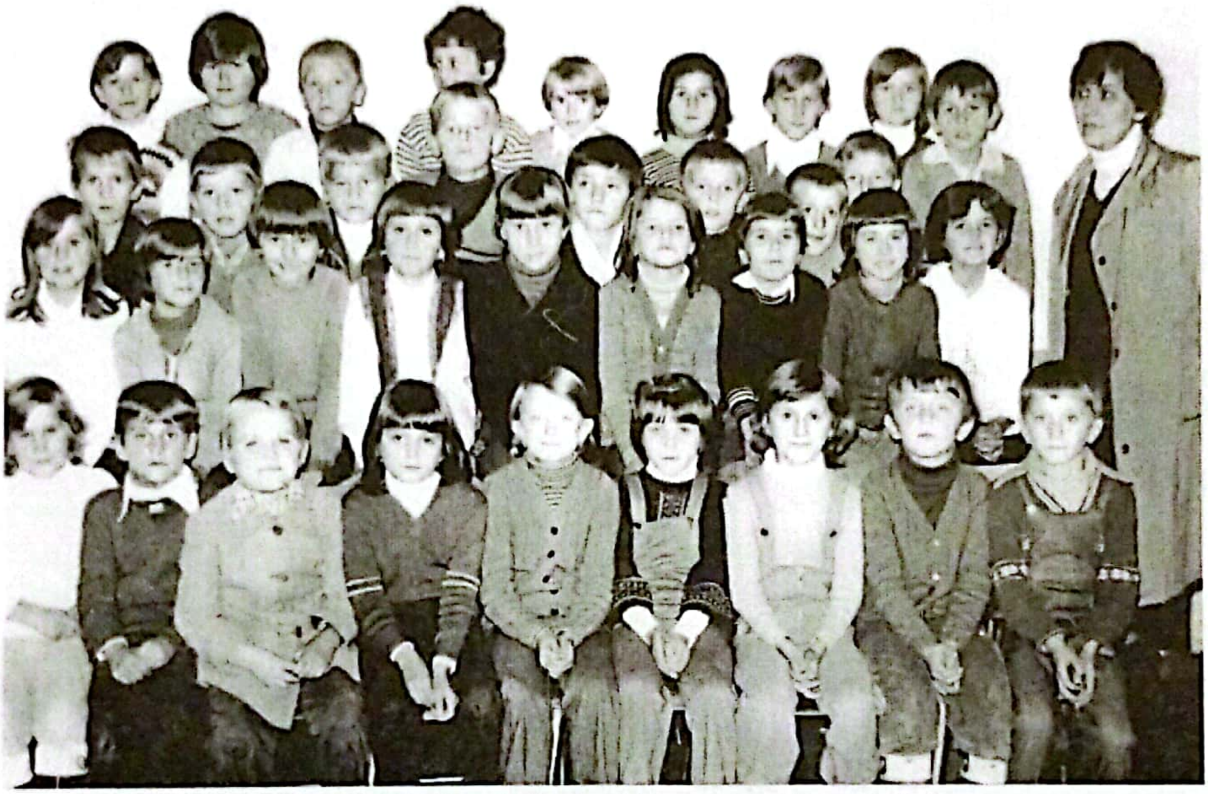

Na svečanoj sjednici zbora radnika: Anica Mandir, Milijana Vlahović, Magda Zorić i Marija Brković, maj 1977.

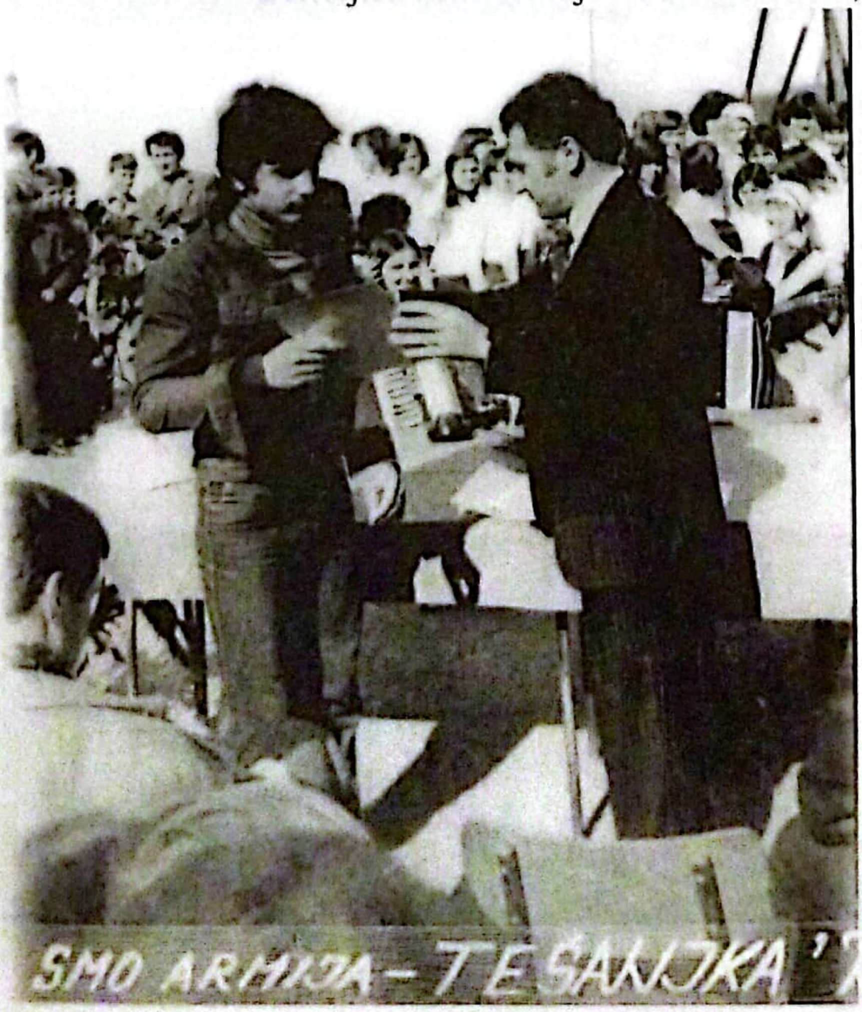
1979.

Učitelj Ahmet Skopljak sa razredom, 1979.

Učiteljica Mira Milojević sa razredom, 1979.

Učenik Izet Dubravac prima priznanje od direktora Dževada Srkalovića, 1979.

Nastavnik Milan Aleksandrov sa grupom učenika

1980.

Streljačka sekcija s nastavnikom Hasanom Bešlagić i učiteljem Ahmetom Skopljak

III b, 2. decembar 1980.

Saobraćajna sekcija, 1980.

Pano svršenih osnovaca

1988.

Nastavnik Borović Nusret sa razredom, 21.04.1988.

1996.

Hor škole, 1996. , nastavnik Suljo Srkalović

Norveška narodna pomoć - humanitarna organizacija sanirala školu, 1997, prvi s desna direktor NPA Reidon Nilsen

1997.

Nova hidžretska godina 1416.

Direktor Kemal Ljevaković se obraća prisutnim, 1997.

1998.

Ritmička grupa, 25.11.1998.

Najboljim uručena priznanja

Portfolisti, 1998. s nastavnikom Sakibom Mulalić

Igrokaz u školi Kraševo

1999.

U posjeti općini Tešanj maja 1999: Jasmin Mandžukić-pom. Načelnika, Brendan Hartop-stručnjak za osn.školu Univerziteta Ulster, Kemal Ljevaković-direktor škole, Feral Shimus-stručnjak za osn.školu Univerziteta Ulster, Mirko Bajić-pom.direktora škole i Sanela Sejdović-prevodilac

Na prigodi 6.12.1999.

Folklor škole

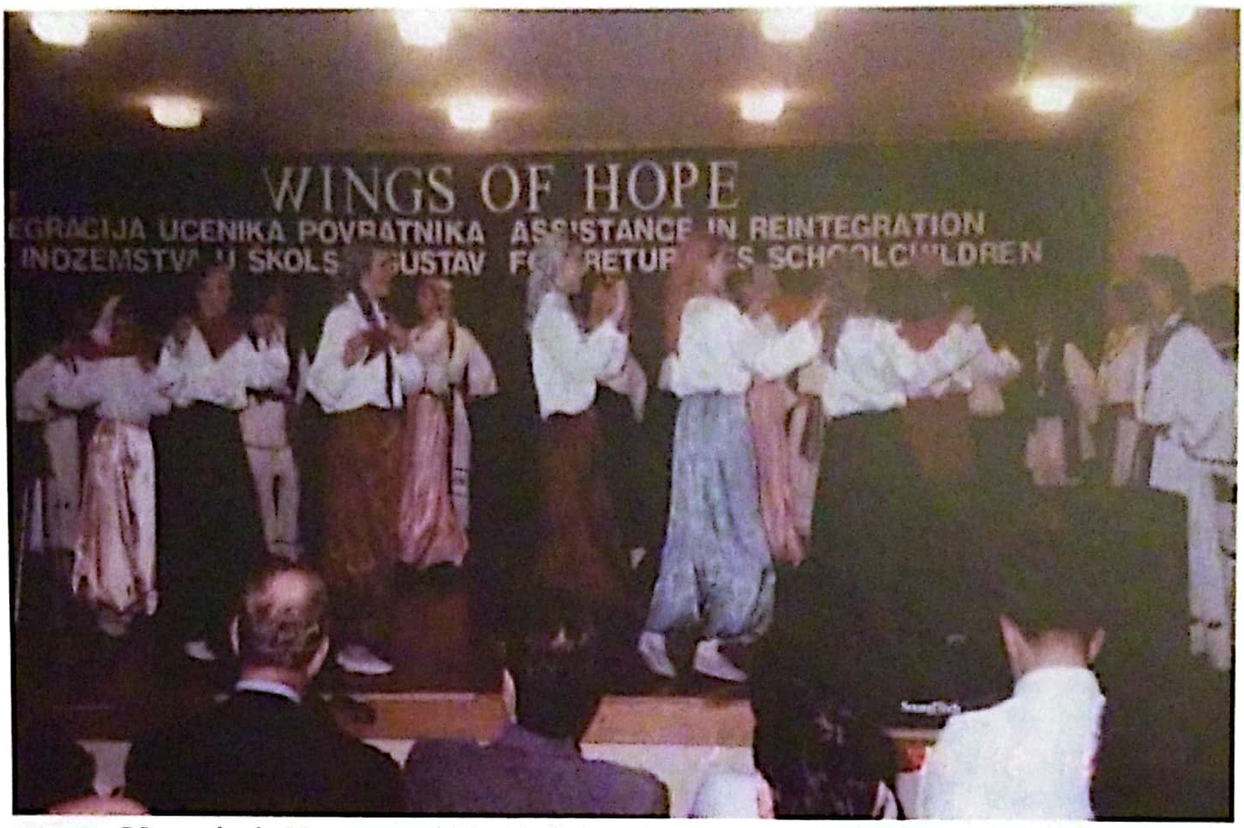

Direktor škole Kemal Ljevaković na prijemu kod gradonačelnice Belfasta, Sjeverna Irska, april 1999.

Grupa nastavnika iz Tešanjke, na prijemu kod gradonačelnice COLORAJNA, Sjeverna Irska, april 1999.

U posjeti II osnovoj školi Grbavica, Sarajevo, decembar 1999.

Svjetski dan učitelja, 5.10.1999. ispred restorana u Lašvanskoj dolini.
Stoje: Ajka Kurtić, Jelka Jurišić, Ljuba Nikolić, Nezira Mustafić, Emina Aličić, Nurif Mustafić, Nurka Mujkanović, Ljubica Vidojević, Sanela Sejdović, Amela Skopljak, Esad Mujagić, Halid Hadžikadunić, Ramiz Čamdžić, Besim Džanović, Ahmo Bedak, Ekrem Ibrahimović, Živan Matijević;
Čuče: Janja Penava, Nerma Prnjavorac, Arijana Kerić, Sakib Mulalić, Mubera Deraković, Delva Omeragić, Suljo Srkalović i Kemal Ljevaković.

Studijsko putovanje u Sjevernu Irsku, april 1999.
Nurka Mujkanović, Kemal Ljevaković, Halid Hadžikadunić, Mirko Bajić i Ramiz Čamdžić.

2000.

U ritmu Dana škole, 2000.

Prof. Filip Šimić, zastupnik Wings of Hope, donirali su školi 500 knjiga, na njemačkom jeziku, za kabinet jezika, septembar 2000.

Cloud Kifer, savjetnik za obrazovanje,
Visokog predstavnika za BiH u posjeti škole

Mladi glumci škole, 29. maja 2000.

2001.

Košarkaši sa priznanjima, 7. aprila 2001.

Portfolisti sa nastavnikom Sakibom Mulalić, 14. april 2001.

Na konferenciji Encore mreže 14-16.8.2001. u Brčkom
(Nevenka, Kemal, Mirko i Halid)

Susret pjesnika: Hajro Planjac, Muharem Omerović i Vladanka Kajić sa literacima škole, mart 2001.

Upis učenika u prvi razred 2001. učiteljice Vasva Mešić i Ljubica Vidojević, i dr. Hajrudin Bedak

Portfolisti škole, 2001.

2002.

Cvijeće na spomen ploču poginulim đacima

Fizičari s diplomama Ćostović Alma i Djedović Dževad
sa nastavnicom Sanelom Bahtić

Matematičari 2002. Tokmić Almasa , Mulalić Veldina, Ogrić Nusret, nastavnica Nezira Mustafić

Roditeljsko-nastavničko vijeće na seminaru u Fojnici, januar 2002.

Dan žena 2002.
s desna: Delva , Jasmina, Ljubica, Nerma, Vernesa, Bahrija, Emina, Amela

2003.

Hor djevojaka škole, 2003.

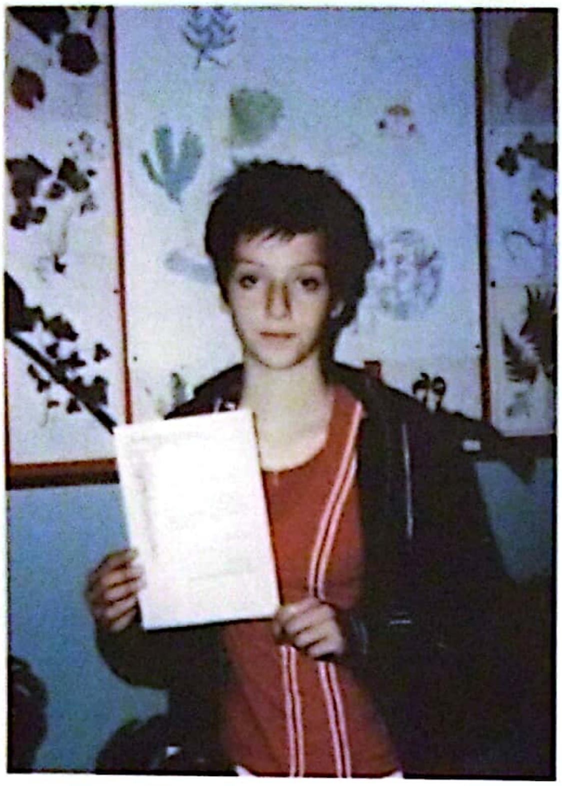

Ritmička sekcija, 25.5.2003.

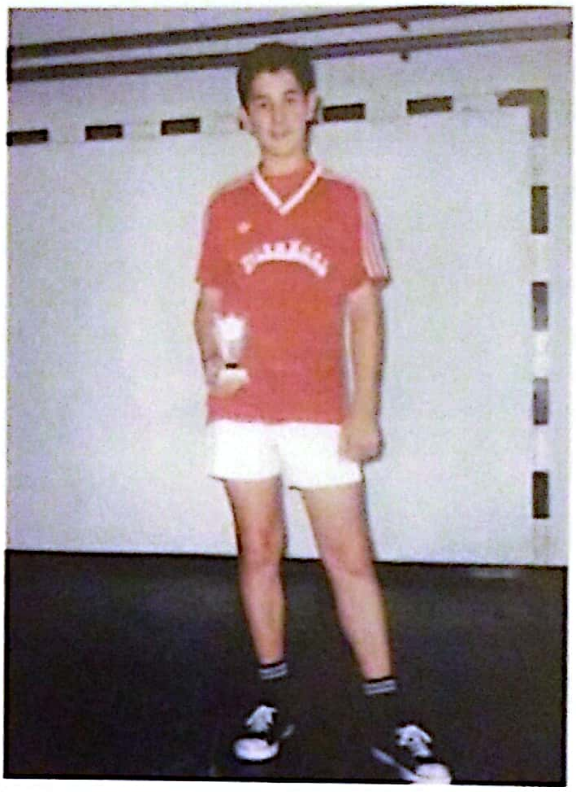

Emir Ahmetović, prvak iz matematike, općine i kantona, 2003. s nastavnicom Nezirom Mustafić

2004.

Ilvana Dubravac
sa diplomom iz Tokija, za likovni rad

Kenan Bekrić
s peharom najboljeg strijelca turnira

2005.

Damira Begović i Talo Amna, 2005. s nastavnicom Aminom Balić

2006.

Folklor škole, 2006.

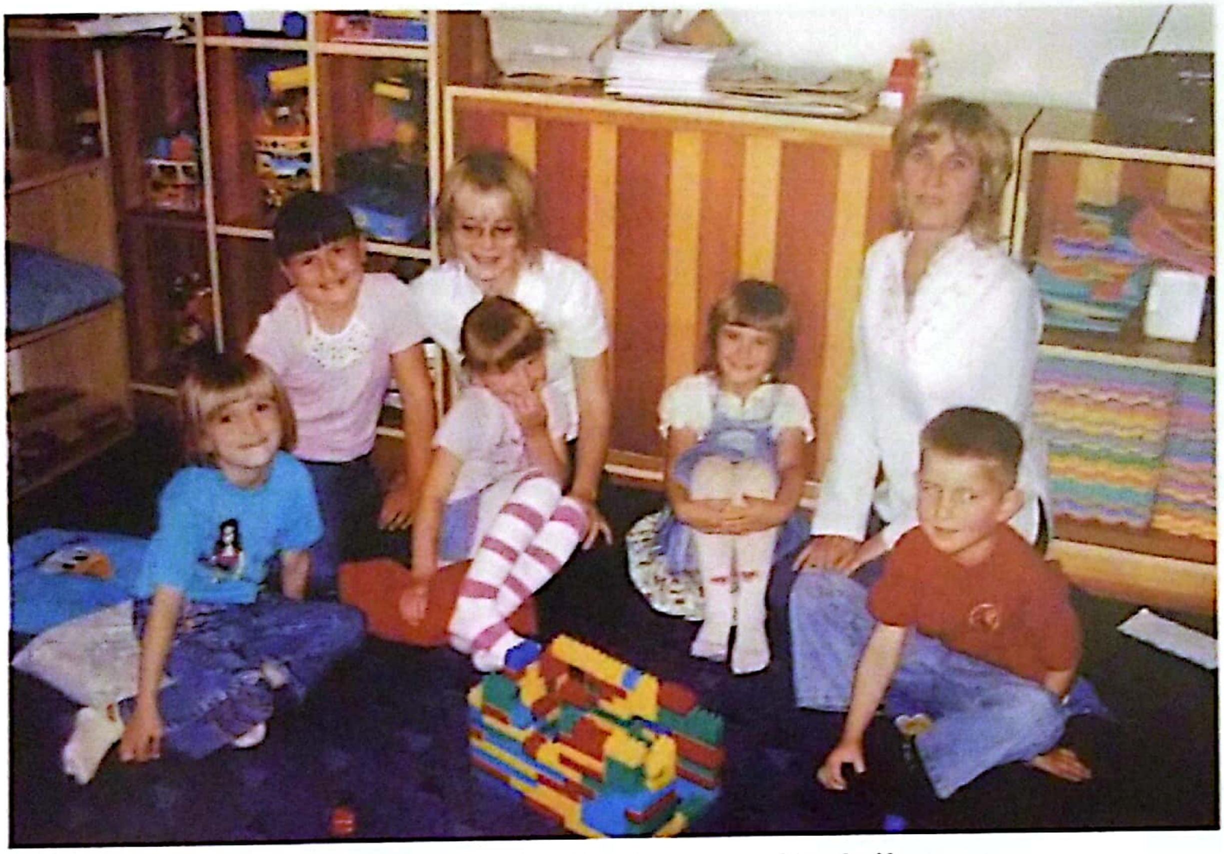

Narodno kolo u narodnom ruhu

2007.

Pedagogica Belma i učiteljica Bahrija sa prvačićima

Prvačići i učiteljice Dragana i Bahrija

Okrugli sto na temu Dječija prava - Predsjednik Vijeća učenika Amina Ramić, Sabina Mahmutović i Ana Papić

2008.

Glumci škole, 2008.

Učiteljica Emina Aličić sa razredom i
pedagogica Belma Ljevaković, 12.5.2008.

Nastavnica Nurka Mujkanović sa razredom

Na sjednici Nastavničkog vijeća 29. januara 2009.

Stavljajući na pedijastal mota ovog poglavlja riječi:

Ono što ispriča jedna fotografija, to olovka ne može,

želi se apostrofirati značaj svake fotografije koju, u trenutku ovjekovjeke i čuvanja,

najčešće trivijaliziramo, ali kada minu decenije i same požute, a likovi s njih bitišu

ahiretsko vrijeme, postaju obasute pitanjima svakovrsnih

potomaka;

ko je ovo, kad je bilo, gdje je bilo, kojom prigodom...?

Priču ovog fotopisa započinjemo rječitom fotografijom III razreda, od prije domalo 60 godina, iz 1951. godine, na kojoj je učitelj Sejfo Dodig sa 42 učenika u razredu. Druga fotopriča je iz 1952. godine istog odjeljenja samo u IV razredu, ali sa učiteljicom Savkom Šukurma i sa 35 đaka, sedam učenika je manje nego

prethodne školske godine. Priču ovog fotopisa nastavljamo, također, prije velikuh pedeset godina,1958. godinom – bosonogom grupom „glumaca“ i „glumica“ s kapama i

pletenicama, gaćama, suknjicama, šarenim džemperčićima,

što je već danas svojevrsni narodni folklor.

U ovom fotopisu škole 77 je priča o đacima, njihovim učiteljima, školi.

To su tragovi socijalne zbilje, tradicija, kultura, društvenih mijena,

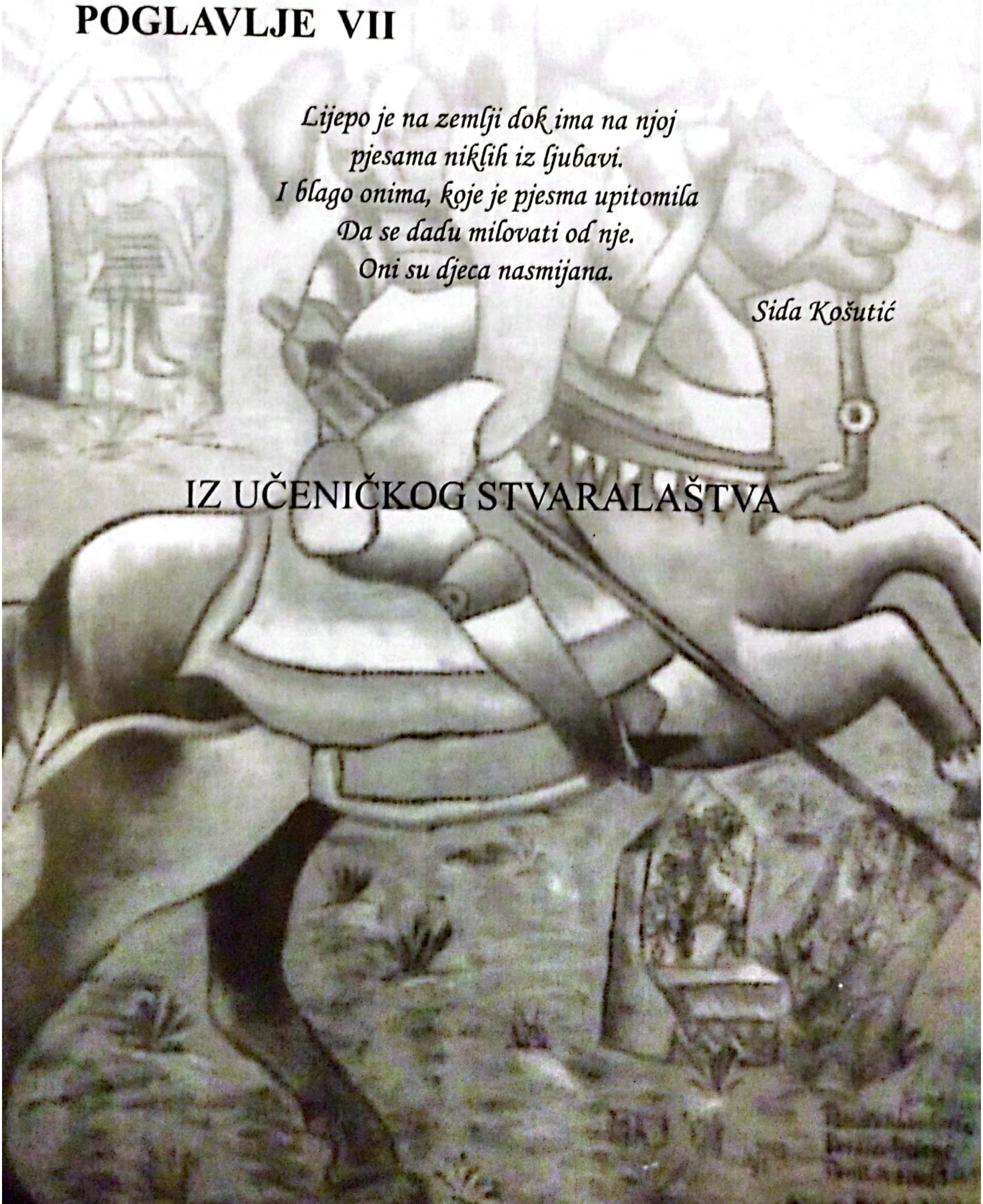
uspjeha i kataklizmi, učeničkih kreacija, ideja i priznanja.

POGLAVLJE VII

Lijepo je na zemlji dok ima na njoj
pjesama niklih iz ljubavi.
I blago onima, koje je pjesma upitomila
Da se dadu milovati od nje.
Oni su djeca nasmijana.

Sida Košutić

IZ UČENIČKOG STVARALAŠTVA

[1]Učiti kreativnost dolazi iz svijesti,
a znati kreativnost dolazi iz podsvijesti.
Povezivanje svjesnog i podsvjesnog doprinosi istinskom stvaralaštvu.
Stvaralaštvom se čovjek pokazuje i dokazuje.

ZDRAVO! HI! HALLO! HELLO!

Mi smo literarci i javljamo se iz OŠ „Kulin Ban" Tešanjka. Naša sekcija radi već mnogo godina, ali ove godine je nešto uspješnija, a literarna tabla veselija.
Učenici naše škole pišu, brišu, poetiziraju, crtaju, modeliraju, proziraju, slikaju, kreiraju...
ostavljajući tragove svoje.

U našem mjestu nema kina i pozorišta, nema galerija, pa nema... nema,
pa vrijeme provodimo na školskim sekcijama probacujući lopte kroz koš ili preko mreže, matematiziramo, šahiramo, pišemo, igramo...ali i dangubimo.
Naše pjesme, priče, crteže, makete...žiriraju natječaji i izlažemo na panoe škole i virkamo kako ih đaci i posjetioci škole sa zanimanjem gledaju i čitaju.

Od Sabine H, Jugoslava J, Sabine K, Silvije B, Sadmira M, Elvisa H...

1 Prof. dr. Marko, Stevanović, *Kreatologija – znanost o stvaralaštvu*, Varaždinske Toplice, 1999, 206, 165.

[1]TEŠKO JE BITI SIROMAH

Siromah, ta teška riječ
pada na svako srce
i donosi tugu.
Teško je biti siromah.
Teško je biti siromah
čekajući dinar na uglu
s ispruženom rukom
milost od drugoga.
Teško je biti siromah
čekajući na ulici u gradu
da se neko smiluje,
čekati, vjerujući u nadu.

Mira Ivić, VIIIb

[2]M A J

Evo mene, draga djeco,
i jurim kao zmaj,
a znate li ko sam,
ja sam cvijetni maj.

Evo mene ponovo,
u vaš rodni kraj,
raširiću svoja krila,
ko šareni maj.

Svega bit će tada,
i blistati od sreće,
livadi ću staroj
pokloniti cvijeće.

Zekija Skopljak, VIa

1 NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XVII, decembar, 1974, 85.
2 NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XVIII, maj, 1975, 87.

[3]NESREĆA

Poslije drugog časa čuli smo da nećemo imati trećeg.
Pojurili smo na igralište.
Nekoliko naših drugova jurilo je preko asfalta. Vozila su jurila u oba pravca. Stajala sam ispred škole i gledala tu opasnu trku. Razmišljala sam, zašto baš oni moraju da trče asfaltom. Nekoliko mojih drugarica i ja pričale smo o njima.
U tom času čula se škripa kočnica.
Potrčala sam bez duše.
Vidjela sam jedna kola i razbijeno rasuto staklo. Pored kola ležao je jedan od naših drugova. Izgledao je kao da je zaspao. Nepomičan.
Sa nijemim strahom gledala sam ovu sliku punu smrti.
U tom trenu stadoše druga kola. Odvezoše našeg druga u bolnicu Doboj.
Ostali smi tužni i zabrinuti.
Tog dana nije bilo razrednog starješine. Časova više nismo imali. Sutradan u našoj učionici jedno mjesto bilo je prazno. S tugom smo ga gledali. Koji god je nastavnik ušao na čas pitao je za našeg druga. Došao je i razrednik. Dugo se raspitivao o njemu. Otišli smo s razrednikom u posjetu. Bilo mu je bolje.
To nas je malo razveselilo.
Nestrpljivo smo čekali njegov povratak, a nama osta pouka.

Vahida Mešić, VI d

3 NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XVIII, mart, 1975, 86.

[4]TEŠANJ, GRAD U KOJEM ŽIVIM

Tešanj – to je moj dom
kuća puna topline i sreće
tu sam naučila voljeti
i srce mi je postalo veće.

Njegova vrata su otvorena
srca ljudi koji tu žive
ne trebaš pitat', ni molit'
odmah te k sebi prime.

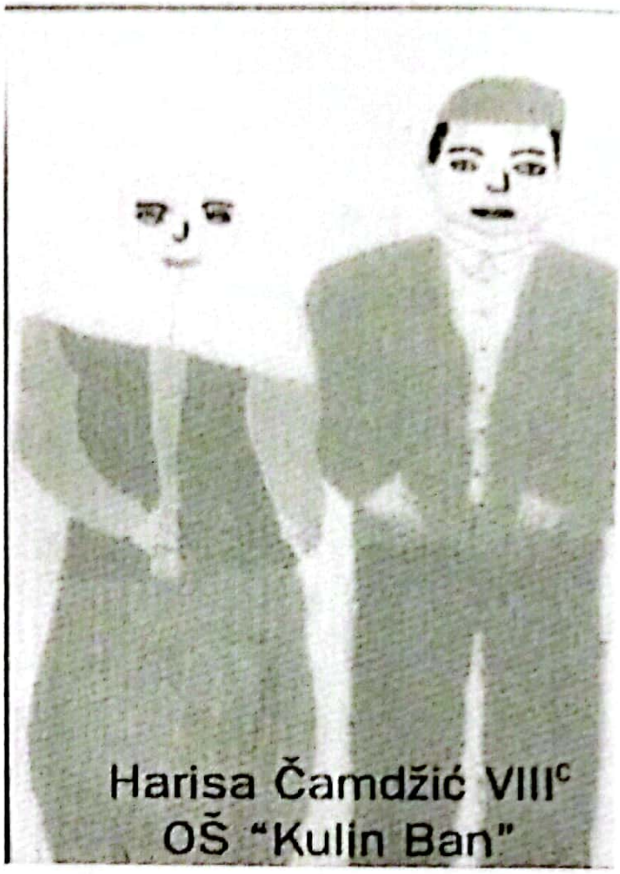
Gradina stara burnu prošlost ima
budno te prati
svaki tvoj korak srce joj dira,
a to ne želim nikom dati.

Riječi Usora, duboka, čista,
uvijek žubori i ista
gradu osmijeh na licu sija
u njemu uvijek nešto lista.

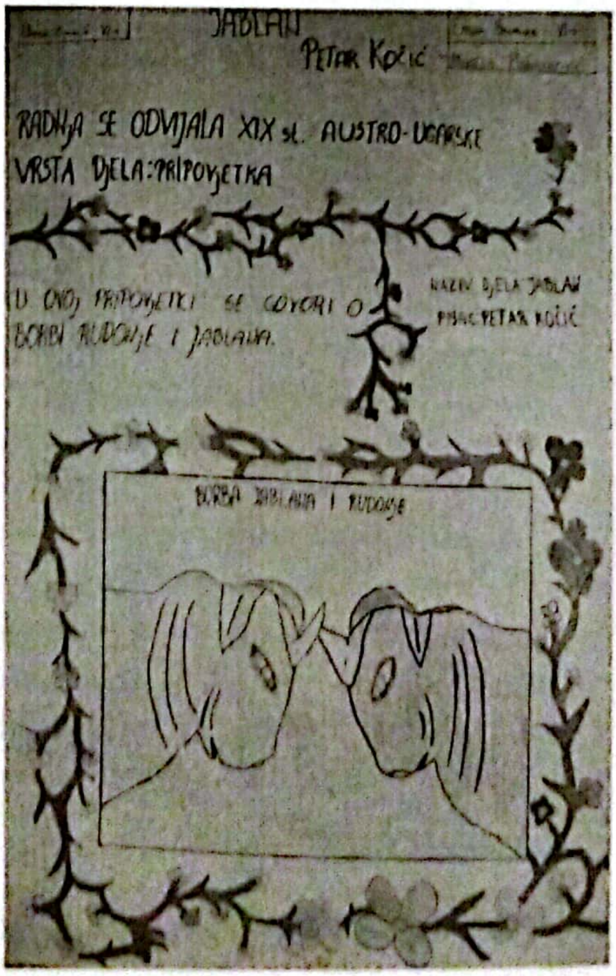
I, svima vama korak treba
da vidite šta Tešanj čini većim,
da ti se duša ispuni
da te učini srećnim.

Hajde, oslobodite svoje ruke
neka polete putu
neka vas dovedu u Tešanj grad
svako vam je rad i svako je u srcu
mlad.

Elvisa Hadžan, VIIIc

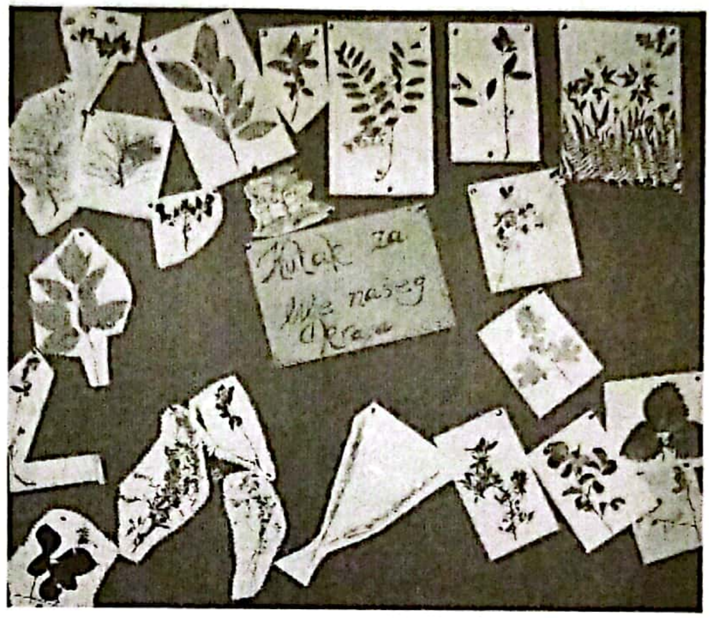

Harisa Čamdžić VIII[c]
OŠ "Kulin Ban"

4 U kategoriji osnovnih škola pjesma je zauzela I.mjesto u povodu 440 godina grada Tešnja

[5]JEDNOG DANA U ŠKOLI

Već odavno je zvonilo. Svi smo bili nestrpljivi i ljuti na razrednog starješinu. Saopštio nam je da moramo održati čas razrednog starješine, jer ima nešto važno da nam saopšti. U razredu su se čula protestovanja, negodovanja, pa čak i sitnije psovke. Iznenada, sve oči se okrenuše prema vratima i većini zastade riječ u grlu. Neki se samo zagledaše i razredom se pronese šapat: „Ko je ova, ko je ova?" Na vratima je stajao razrednik držeći za ruku djevojčicu, lijepog lica, velikih smeđih očiju, duge kose, boje zrelog žita, koja kao da je blještala. Za sve nas dječake ostale djevojčice su prestale postojati, svi su vidjeli samo nju i gledali je širom razrogačenih očiju. Sve to je trajalo samo trenutak, a činilo se čitavu vječnost. Razrednik nam je objasnio da je ona nova učenica i da će od sada biti zajedno s nama u razredu. Boban je bio najpristojniji i ponudio joj je da sjedne s njim, pošto je sjedio sam.
Pristala je. Od tada razred je ko preporođen. Na odmorima je bilo duplo više žagora, vladalo je dobro raspoloženje, bilo je mnogo veselije, ma sve je bilo ljepše.
Bio je dovoljan samo jedan pogled na te ljupke i živahne oči, pa da se zaborave sve muke i tegobe. Djevojčice su, u početku, sve bile ljubomorno ljute na nas što ih zbog Jadranke zanemarujemo, ali vremenom su i one s njom postale dobre drugarice. Jadranka se saživila s nama kao da je dio svih nas. - Prelijepo je bilo da bih dugo trajalo. Jednog dana, prvi put poslije dugo vremena, Jadranka nije došla u školu. Svi su bili uznemireni. Niko nije mogao da se koncentriše. Ivan je pobrkao prvi srpski ustanak sa Ajštajnom, Fahro – Napoleona sa Brankom Ćopićem, a kad me je nastavnik geografije upitao – koliko Azija ima stanovnika, bez razmišljanja sam lupio. – To je Dunav sa vrhom Mont Everest. Sutradan nas je nastavnik obavijestio da se Jadranka sa roditeljima odselila u Zagreb. Tajac. Gotovo smo svi zaplakali. Navikavali smo se bez nje. Teško. Sporo. I kad smo se sasvim navikli bez nje, nismo je zaboravili.

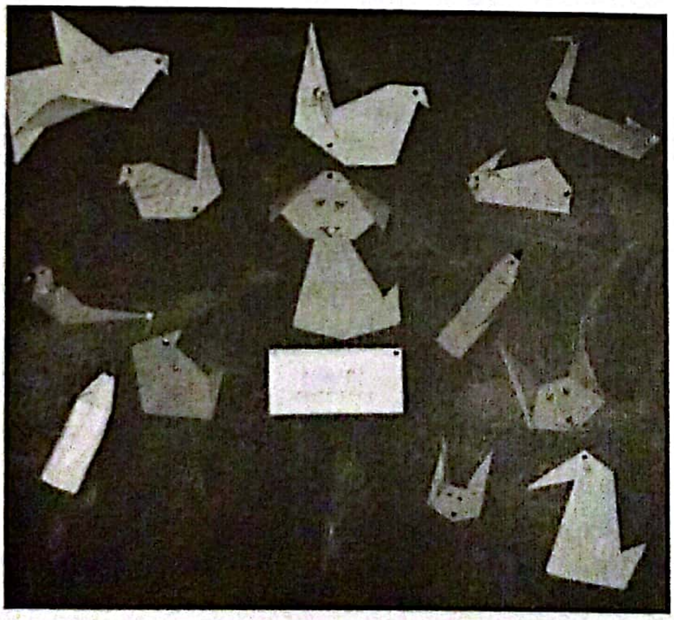
Tomislav Jozić, VIIc, Tešanjka

5 NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XIX, maj, 1976, 97.

[6]PRED HUMKAMA

Zastanimo za trenutak pred humkama,
pred spomenicima,
pred grobljima.
Tu naši ratnici leže.
Sjećaju na ono slavno vrijeme.
A bio je ustanak
bile su ofanzive.
Poslije je ostala okrvavljena zemlja,
sa ponekom nerasprsnutom bombom,
sa suzama u očima živih.
Ostale su nadgrobne ploče,
i natpisi uklesani u kamen
da svjedoče,
da opominju.
Zato i danas zastanimo pred humkama,
pred grobljima.
U njima ratnici leže.

Amil Buljubašić,
1987.

[7]GRANIČAR

Ti imaš pušku i psa,
Ti nas braniš od neprijatelja,
Zato te volm ja.

Ti stojiš na granici domovine
moje,
Ti si budan noću,
Ti si prijatelj najbolji.

Belma Ljevaković, IIa
15.12.1988.

6 Sto godina učiteljstva 1887-1987. Radna organizacija za predškolsko i osnovno obrazovanje, Tešanj, 1987, 1007
7 Povodom 22.decembra, Dana JNA, Savjet za narodnu odbranu SO Tešanj nagrađuje literarni rad knjigom „Sumnjvo lice", B.Nušić, za osvojeno 1.mjesto na nagradnom konkursu u literarnom stvaralaštvu, Tešanj, 22.12.1988. godine, predsjednik Savjeta, Hasan Subašić.

[8]PROLJEĆE

Proljeće je doba
cvjeta cvijeće
kad se laste vraćaju
i lista drveće.

Proljeće je doba
zeleni trava,
tad vjetar lahori,
kad oblaci plave.

Proljeće je doba
sve blista od sreće,
kad su djeca vesela
i rastu ko cvijeće.

Ziba Ahmić, VId

[9]MOJA DOMOVINA

U krvi se rađa
I još je mlađa
Domovina moja BiH
Volim je ja.

Ljiljani su mnogi
Za nju život dali
Da bi nama djeci
Slobodu satkali.

Zato, volim ljiljane
I molim se Bogu
Da im život spasi
I da nam slobodu.

Jasmin Zaimović, Ia
7.10.1995.

---

8 NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XVIII, maj, 1975, 87

9 Kemal Ljevaković „Rat-rane moje duše", Tešanj, 2005, 117. Zanimljivo je da je Jasmin samo dan prije, na času bosanskog jezika napisao ovu pjesmu, koju učenici njegove škole pri polaganju cvijeća na spomen ploču 8. oktobra, evocirajući uspomene na svoje drugove i drugarice, recituju Jasminu i sebi.

[10]MORSKA DJEVOJKA

Na vratima dana, zora pozvonula, iz mora,
djevojka izronila.
Na žalo sjela, i kose plela.
Stiže ribar, sa suncem u mreži, sjena leži.

Silvija Bejić, VId, 2000.

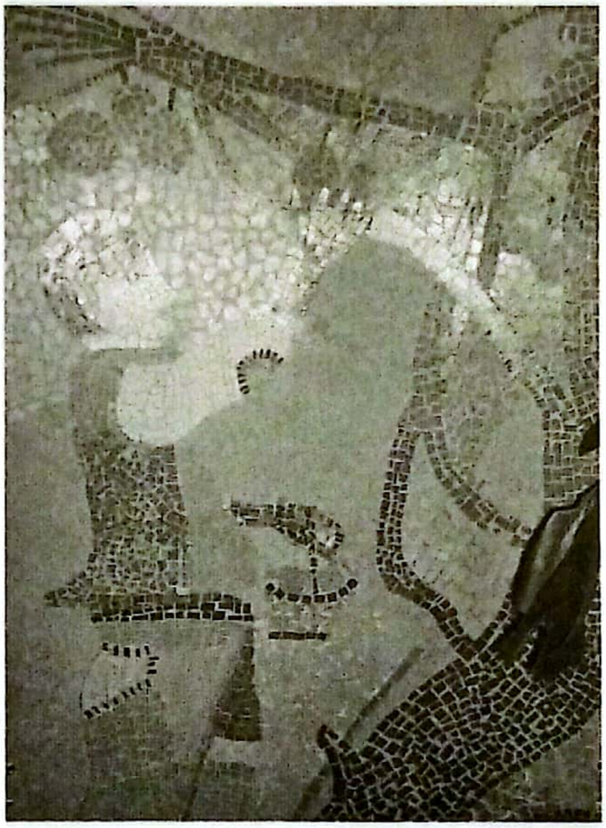
HOBOTNICA

Jedna glava,
puno nogu,
na sve strane
ići mogu.

A kad zagusti,
crni oblak pusti.

Silvija Bejić, VId

10 Neven -list učenika osnovnih škola, Bobare, januar 2001. God. XLII, broj 143, 8.

"Moglo bi se reći – prava dječija pjesma: dječiji doživljaj neobične životinje koja se na poseban način kreće i brani od neprijatelja. I stihotvorno (srok, ritam, sažetost izraza) vrlo je uspjela". Prof. dr. Stjepan Težak, Silvija Bejić – nadobudna pjesnikinja, Zagreb, 4. siječanj 2001.

SVJETIONIK

Sam sa morem
i kamenom.

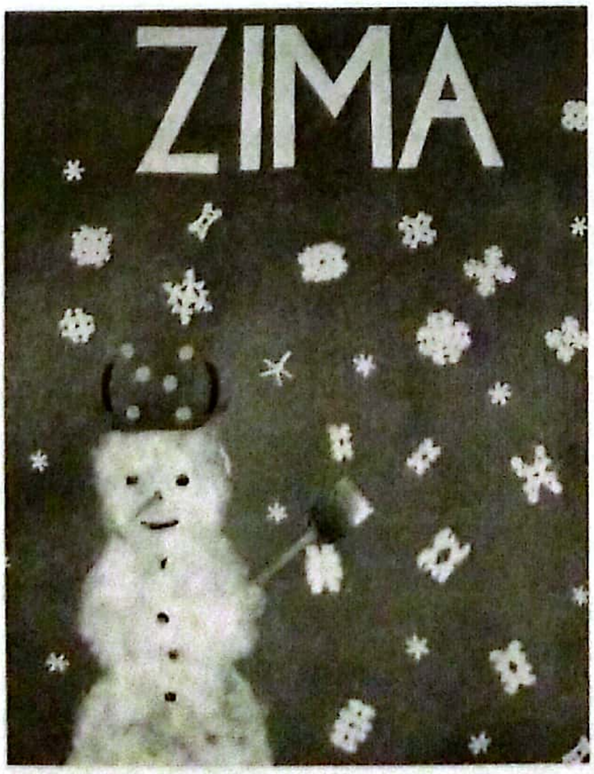
Sam sa svojim plamenom..

Sam sa samim sobom
i modrim grobom.

Silvija Bejić, VId

„Nadilazi dječije iskustvo (samoća), vjerojatno ne i stihotvornu naivu (sobom – grobom). Nameće se naime pitanje komu je more grob: svjetioniku ili svijetu uopće. Ipak – baš u tom obliku, zbog asocijacija i misli koje izaziva, pjesma se doima odraslog čitatelja".

Prof. dr. Stjepan Težak,
Silvija Bejić – nadobudna pjesnikinja,
Zagreb, 4.siječanj 2001.

„Silvija Bejić, ima lijepu sposobnost da pojedinosti zapaža u prirodi s urođenom lakoćom uobliči u pjesmu. Njezini pjesnički prvijenci su uvjerljiva poetika svakodnevnice, autobiografija pisana u stihu, poezija tankoćutnih, iskrenih riječi. Njene pjesme su njezina zakloništa i odmorišta gdje u tišini samoće pronalazi skriveno mjesto samoispovijedanja. Svaka od njih je različitog oblika i tematike s jasno prepoznatljivom alegorijskom porukom, a stihovi, satkani od blagih ritmičkih pokreta, doista su privlačni i zanimljivi."

Luko Paljetak, akademik i pjesnik,
Silvija Bejić - obećavajuća pjesnikinja
Dubrovnik, 18. veljače 2001.

ŠEHID-BABI

Od lutanja umorna je,
od Alaha pomoć moli,
da još jednom babu vidi
da'l je šehid, ili živi.

Našla ga je ranjenoga,
na Ceriku, usred šume,
teške rane oko srca,
smanjile su uzdisaje.

Dok je bio još pri sebi,
progovori babo ćerki:
„Moj je život kratko trajo
za Bosnu ga ćeri dao.
Ne lij suze, ćerko, mila,
ne zatvaraj babi oči,
hoću vidjet dušu svoju
dal odlazi putem pravim.

Idi majci, babi mome,
njima žalost ti ublaži,
poljubi ih ti u ruku
i za mene halal traži.

Poselami moju braću,
sestre mile,
nek ne ljube bratov mezar
ništa, sem Fatihe".

Neka ti je rahmet, dragi babo,
ne čekajuć da nam boli minu,
na nama je da branimo Bosnu i
Hercegovinu.

Sadmira Muminović, VIIIb
13.3.1998.

SPUŠTA SE SUTON

Sjedim na klupi pred kućom i promatram.
Spušta se suton.
Svuda oko mene je tišina, samo se čuje fijuk osamljenog vjetra i šuštaj lišća.
Žarko crveno sunce zalazi iza tajanstvenih, još uvijek, obasjanih gora.
Umorno, zacrvenilo je tamno nebo oko sebe. Sve odiše tajnovitošću. Iznad velikog crnog drveća guraju se tamnosivi oblaci. Samo još mali djelić sunca viri iza gorskog uzvišenja.
Samoća se zavukla ispod kamenja, ispod kore drveća.
Crnkasti, prozirni veo prekrio je sav okoliš. Sunce odjednom nestade, gotovo potonu u nevidljive morske dubine. Smrači se.
Bjeličasti, pepelom posut mjesec odnekud izmilji na nebo bez zvijezda.
Bio je svjež, odmoran.
Pomalo tužna, žurno ulazim u kuću, željna smijeha i buke svoga doma.

Ana Anđelić, VIIId, 1999.

SJEĆANJE NA BAKIN VRT

U blizini grabove šumice ugnijezdila se jedna trošna kućica.
U ozelenjelom uskom dvorištu razasuto je nekolko nakrivljenih zgradica.
Nešto dalje je okrenut sunčanoj strani omanji vrt, ograđen dotrajalim drvenim plotom.
Baka je prošlog proljeća, poslije kraće bolesti, sklopila oči i ostavila nenadano svoju kućicu i najljepši vrt u komšiluku. Sada, nakon godinu dana zaraslom stazom prilazim bakinoj kući. Osjećam se teško, sjetno, tužno...
Sve je dotrajalo, zaraslo u korov i šiblje.
Zapušteni vrt, samo silueta.
Odmah ispo kuće su odbačena, odvaljena vrata, koja je baka sve do svoje smrti tako brižljivo otvarala i zatvarala. Po cio dan ona bi provodila među radoznalim cvjetovima. Razgovarala s njima, njegovala ih, zalijevala svako veče. Za uzvrat oni su joj širili svoje pupoljke i opojni miris svuda po dvorištu.
Najljepša slika još je u mojoj glavi.
Tulipani se smješkaju. Svoje su žute i crvene latice otvorili, upijaju svaku zraku proljetnog sunca. Maslačci se hvale svojom bujnom nakostrešenom frizurom.
Baki su, ipak, najdraže ruže. Zauzele su središnji dio vrta. Cvjetaju sve do kasnih jesenjih dana, a baka im nježno tepa i gladi njihove prekrasne mirisne glavice.

U jednom kutu su ljupki karanfili pomalo ljubomorni na umiljate ruže.
Znala je moja baka često dobivati najljepše pohvale za prekrasno uređen vrt. Susjedi su je smatrali usamljenom staricom, no ona se branila, govorila im je kako joj je njen vrt najdraži razgovor i blago.
U godini pred smrt najviše se brinula šta će biti s njenim prekrasnim vrtom, tko će ga njegovati.
I, imala je pravo, moja baka.
Najljepši dio bakina kutka izgleda sada tužno, poneka ruža još cvjeta.
Kao da se nada bakinu povratku.

Snježana Anđelić, VIIId
30.9.1999.

MOJA DOMOVINA

Moja domovina dženeta je dio
u njoj je svaki kamen nešto svoje skrio.
Sevdalinke naše, kada Bosnom prođeš,
kao ruže mirišu kroz sokake,
pjeva je staro, pjeva je mlado,
pjeva je i čoban dok čuva stado.

Bosna - modra rijeka,
U Gradačac dođi, Zmaj od
Bosne te čeka.
Voda pada tamo gdje je Tito
bio, to je
Jajce naše, svud ga
prepoznaše.

A, najljepše mjesto u Bosni
Baščaršija je
tu bakarno suđe po cijeli dan
sija.
Najljepše mjesto na svijetu,
Bosna, to je kao cvijet u
cvijetu.

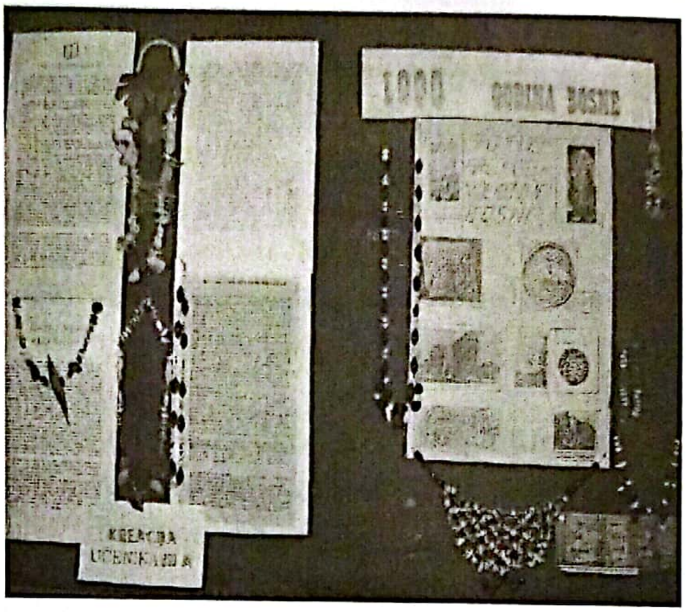
Amina i Sehida Šabanović,
VIIa, 11.2007.

RASTANAK OD PRIJATELJA

Iz slatkog sna me probudio navijeni veker.
Svanulo je sunčano jutro.
Kroz glavu mi je sinulo: Danas je moj zadnji dan u školi.
Naredne školske godine bit ću sasvim daleko.
Moja dobra prijateljica Katrin pozvonila je na vratima. Ubrzo smo zajedno krenule u školu. Njezine krupne zelene oči bile su tužne. Ni ja nisam bila raspoložena.
Četiri pune godine smo dijelile školsku klupu, a sada je došao dan rastanka.
Cijeli razred nije mogao vjerovati da ja moram otputovati u Bosnu.
Svi su me pitali: „Zašto, Renata?"
I nastavnici su bili iznenađeni.
Moji prijatelji su mi u jedan album napisali nekoliko riječi za sjećanje i zalijepili svoje slike. Uglavnom su pisali da ću im nedostajati, da mi žele mnogo sreće, da je glupo što moram tako otići...
Meni je bilo stvarno teško.
Pomisao da neću viđati tako draga lica bolno mi je parala srce. Pogled mi je tužno lebdio po njima, mojim iskrenim prijateljima.Tu su svi: simpatična Sonja, brbljava Kneset, crvenokosa Stefani, zločesti Patrik,matematičar Umut, povjerljiva Katrin, snalažljiva Marija.
Suznih očiju sam ih sve gledala.
Više nikada nećemo dijeliti školske uratke,nestašluke, rođendane...
Neumoljivo zvono je objavilo kraj našeg druženja i prekinulo moje rastrzane misli.
Spremila sam oborene glave svoju torbu, zagrlila i pozdravila posljednji put svoje prijatelje. Obećala sam da ih neću zaboraviti i da ću im se ubrzo javiti.
Na školskom dvorištu sam se još jednom okrenula i dugo mahala prijateljima.

Renata Lujić, VIIe, 29.9.1999.

GORKO SJEĆANJE

Pišem pjesmu tebi, Oče
tužnu pjesmu ko siroče,
osjećanja neću kriti
bez tebe je teško biti.

Trinest godina već je prošlo
kako tebe ja vidio nisam,
tebe sam se poželio, Oče
dosta mi je te samoće.

Želio bih se uz te zbiti,
da me možeš poljubiti.
Tebe čuvam
u dnu duše svoje,
ja ću biti uvijek, zlato tvoje.

Enes Šabanović, VIIIc
1.10.2008.

KAD NE IDE

Kad mi ne ide
tata dosadno gunđa
da se ponašam ko osnovac,
a mama nervozno lomi ruke
i stalno spominje neki novac.

Uvečer čvrsto
zatvaram kapke
i mrzim sebe što sam živ,
ubrzo dalekim morima plovim
i nikom zbog toga nisam kriv.

Jugoslav Jularić, VIIe, 1999

[1]SLATKI PSIĆI

Imam mnogo pasa,
različitih rasa.
Svuda oni švrljaju,
stalno nešto brljaju.
Kad se u red redaju,
tad me oštro gledaju.
Iako je sve to šala,
ja ih nikom ne bih dala.
Slatki su to psići,
sad stvarno moram ići.

Mirela Jakubovski, VIIIc, 2001.

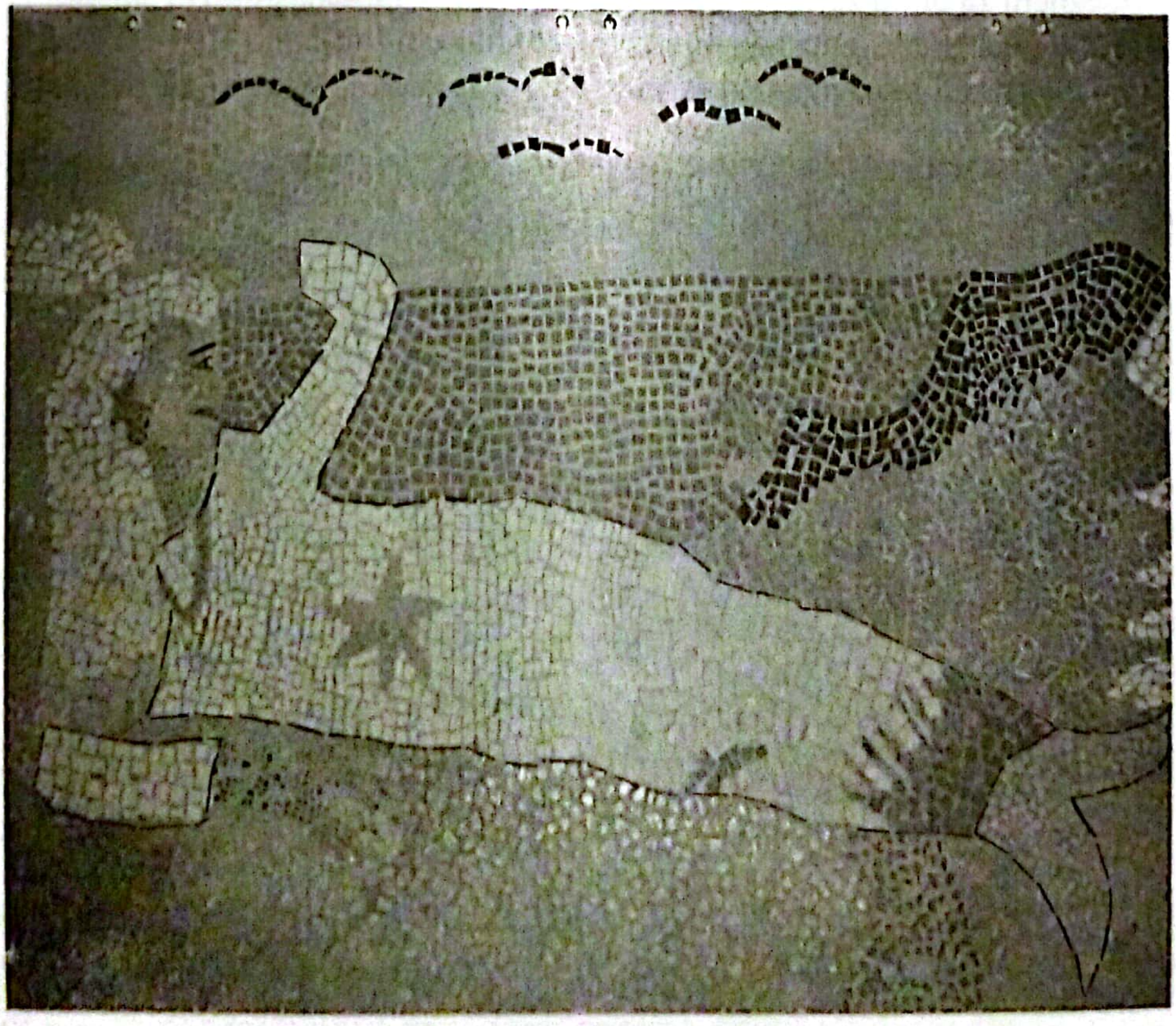
1 Neven–list učenika osnovnih škola, Bobare, april 2001, Godina XLII, broj 145, 9.

EH, SLOBODO!

Rat je...
U ovoj kući na osami, je tama.
Ljudi se samo gledaju.
Tišina je govorila umjesto nas...
Razumjeli smo se i bez riječi...
Toliko u ovom trenutku želim svjetlost, želim je, ali je nema, čak je i nada u mom, još mladom i jakom, srcu umrla...
Nema je, a nema ni nas.
Niko ne može da laže, da kaže da osjeća nešto i sakrije istinu kad ga gledaju pravo u oči...
Osjećaji su nestali. U mislima sam bila duboko u prošlosti, vesela.
Sve češće se pitam otkud ja ovdje?
Zašto?
Ništa nisam zgriješila, još sam mlada.
Čeznem za onim zelenim i dugim pašnjacima koje sada pokriva snijeg, sumoran i težak, a nekada mi je bio tako lijep, tako nevino bijel i čist...
Svako jutro mi je iznova budilo nadu koja je početkom rata počela polahko

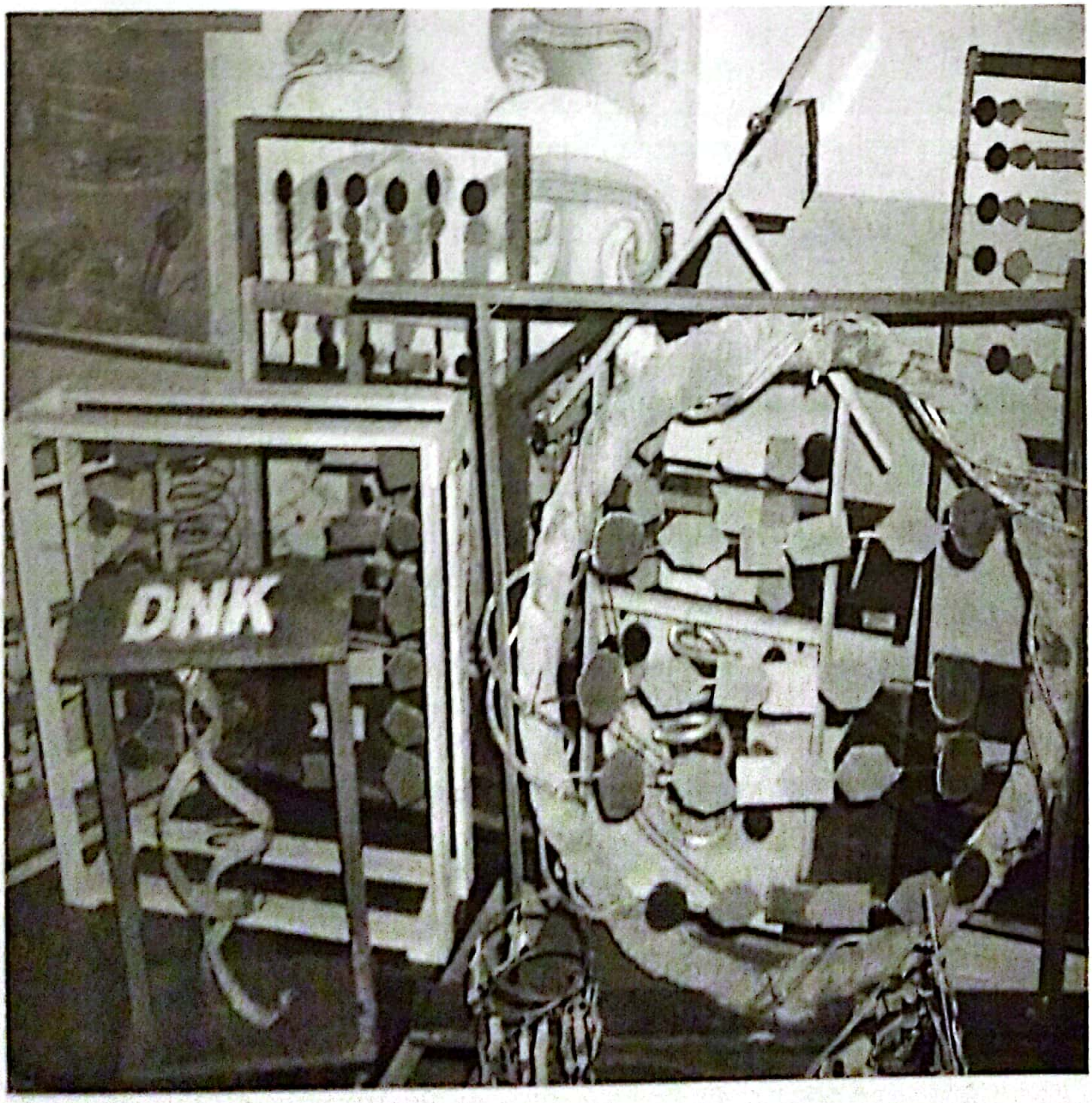

nestajati da bi sada potpuno nestala;
i ova bijela haljina na meni bila mi je posebna nekada, a sada je tek-tako sticajem okolnosti tu. Komad odjeće ništa više.
Sanjam miris toplog hljeba tek izvađenog iz peći. Želim ga žarko, bar jedan zalogaj pa da mirno umrem. Posmatram ljude oko sebe.
Niko ni skim ne razgovara.
Svi su udubljeni u svoje misli. Poneko dijete plače, iscrpljeno od gladi.
Postaje mi sve teže.
Pišem ovo, a ruka mi drhti. Strahujem! Ne mogu to skriti. Sama sam na ovom svijetu bez igdje ikog. I ovi ljudi tu, sve sami stranci. Nikog ne poznajem. Ispod prozora na kojem su najloni, a ne staklo, prolazi hladan zrak...
Decembar je.
Postavljam sama sebi milion pitanja. Zašto je toliko djece ostalo samo, zašto su skinuti toliki osmijesi s lica, zašto, grč na licu, bol, tuga i suze? Naravno, odgovore nisam našla, i vjerovatno ih neću naći nikada. Kako su u ovom selu zime bile lijepe, slobodne, livade i brda pune vesele djece, koja su

igrom doživjela pravu sreću života.
A tek proljeće, kad sve izbehara, pobijeli i pozeleni u isto vrijeme.
Sve je bilo lijepo do dolaska rata. Ljubav i bol u duetu. Spušta se noć polahko, tama postaje gušća. Pokušala sam zaspati, ali ujutro kad sam se probudila čekao me užasan prizor. Na sve strane raskomadana ljudska tijela, okrvavljeni zidovi; niko, izgleda, osim mene nije preživio. Napolju bijeli snijeg. Bio je krvav, u krvi i snijegu ležala je djevojčica, ličila je na mene kad sam bila mala. Nisam trebala spavati.
Možda sam mogla spasiti jedan život. Osta pečat u mom srcu i mom životu i uvijek ću proklinjati rat, i tu noć, i taj moj san, i taj krvavi 31. decembar ...
Kako je lijepo živjeti u slobodi!
Eh...!

Jasenka Ibrahimkadić, VIIIa
oktobar, 2006.

VIJEK VJEKUJE MOJA ŠKOLA

Godine prolaze.
Godina, jedna po jedna se nižu kao biseri na ogrlici.
A ona ostaje ista.
Razigrana.
Mlada.
Puna života.
Poput djevojke koja je željna novih avantura, poznanstava i prijateljstava.
Stota godina je već stigla, a ona je i dalje radosna i vitka.Veselo prati zgode i nezgode svojih đaka, a i ljutne im se kada joj ponešto ružno učinu.
Vatrom je gorjela, vodom se davila, ratove ratovala.
Rane na zidovima još stoje.
Teško, ali je preživjela, i učinili je još snažnijom i izdržljivijom.
Neprijatelji su je htjeli uništiti i zamalo su uspjeli, ali ona se podigla na noge poput borca koji se ne predaje do zadnjeg daha. Preživjela je i sada je tu, još uvijek vesela puna iščekivanja, novih susreta.
Na prvi pogled se čini orušena, stara i blijeda, ali joj ljepota dolazi

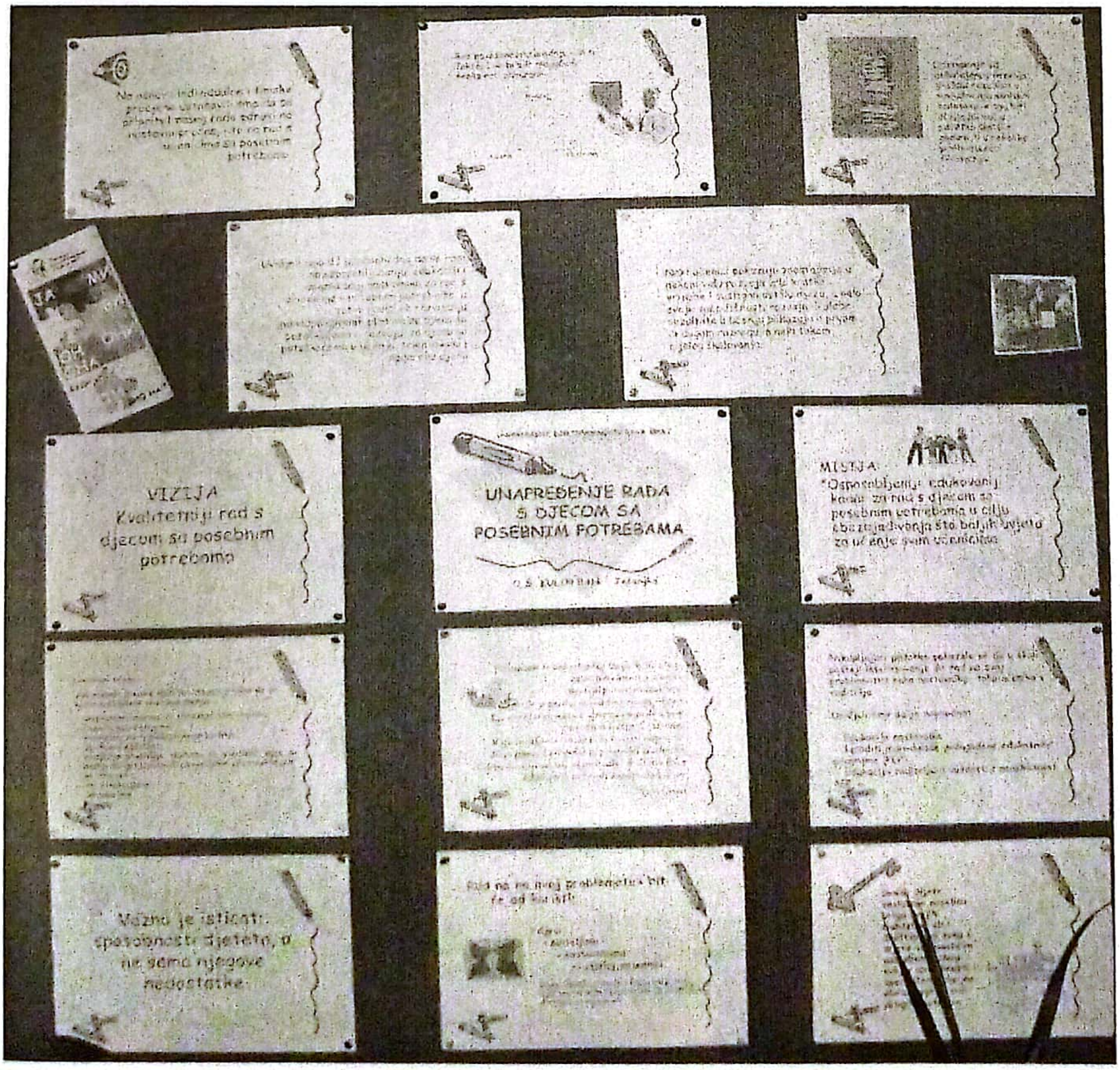
iznutra, iz duše. Poput majke nas je štitila i kad joj je bilo najteže.
Mnogo je generacija kroz njeno naručje prošlo. Bilo je tu raznih učenika - pametnih, nestašnih, nemirnih, visokih, niskih, znatiželjnih, razigranih i pričljivih.
Vrijeme je sve brže prolazilo, i napokon je tu - školin stoti rođendan.
Učenici i nastavnici joj se zahvaljuju - organizuju rođendan.
Igra, zabava, pjesme i veselje samo su dio onoga što pripremaju za nju.
Ali, kao i svakog rođendana, ni ona ne ostavlja prijatelje. Vrijedne daruje diplomama ili knjigom, tako da svi budu zadovoljni i sretni.
Tužniji dio godine za nju je raspust.
Svi joj nedostaju.
Uljepšava se, šminka, kupa, i željno iščekuje prvo zvono, prvu trku koraka.
Prvi časi.
I tako zaredom svake godine, od jeseni do ljeta, isto, ali i uvijek, nekako, različito iz generacije u generaciju.
Polako počinje zanositi svoj drugi vijek, novi svoj život, za nove nade.

Amina Spahić, VIII-b
maj, 2009.

[11]MAJČINA LJUBAV

LIJEPA JE BOJA PLAVOG MORA,
LIJEPA JE RANA PROLJETNA ZORA,
LIVADA I DRVO SVAKO.
LIJEPA JE SVIRKA, VESELJE I PJESMA,
KROVOVI ZGRADE KAO IZ BAJKE.
AL' NIŠTA NIJE LIJEPO TAKO,
NIŠTA TOPLIJE, NIŠTA MILIJE,
NIŠTA JAČE, SILNIJE,
NO ŠTO JE LJUBAV VOLJENE MAJKE.

Ana Penava
mart, 2009.

11 NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XIX, maj, 1976, 97.

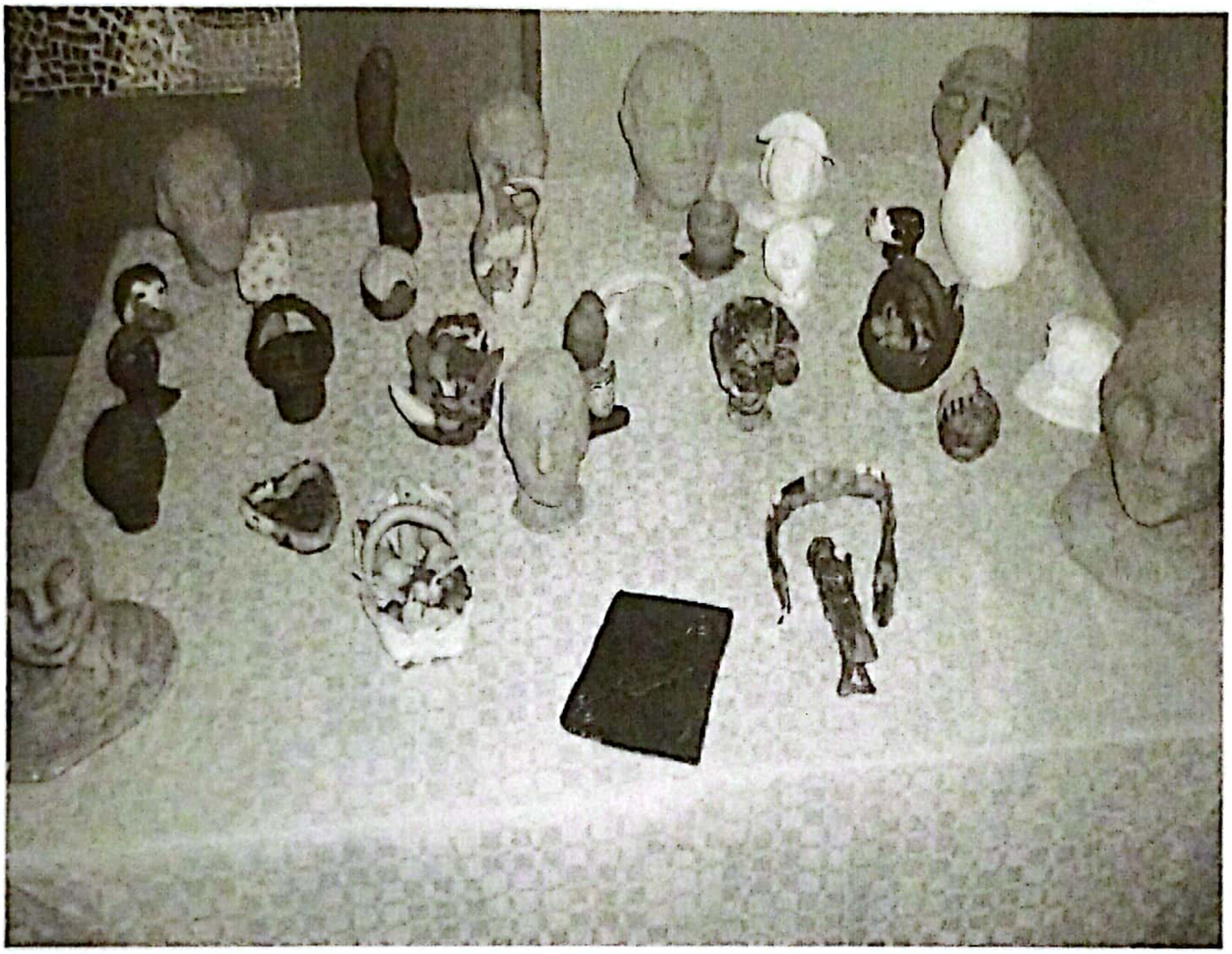
KAD BIH BILA

Kad bih bila vila,
sve bih pozlatila.
Kad bih golubica bila,
mir bih svima donosila.
Kad bih doktorica bila,
iglama djecu ne bih pikla.
Kad bih čarobnjak bila,
djecu bih u najslađe snove vodila,
želje bih svima ispunila.

Harisa Alibalić,VIIa, 6.10.1999.

Ivana Dubravac 'Age 12, Bosnia&Herzegovina 'Nature and family'
ボスニア・ヘルツェゴビナ 12歳 「家族と自然」

Zidna slika u holu škole, rad nastavnika Đorđa Čavkov sa učenicima, 1990.

POGLAVLJE VIII

ČOVJEK NIJE NIKAD USPRAVNIJI,
NEGO KAD SE SAGNE,
DA POMOGNE DJETETU.

USPJESI I PRIZNANJA

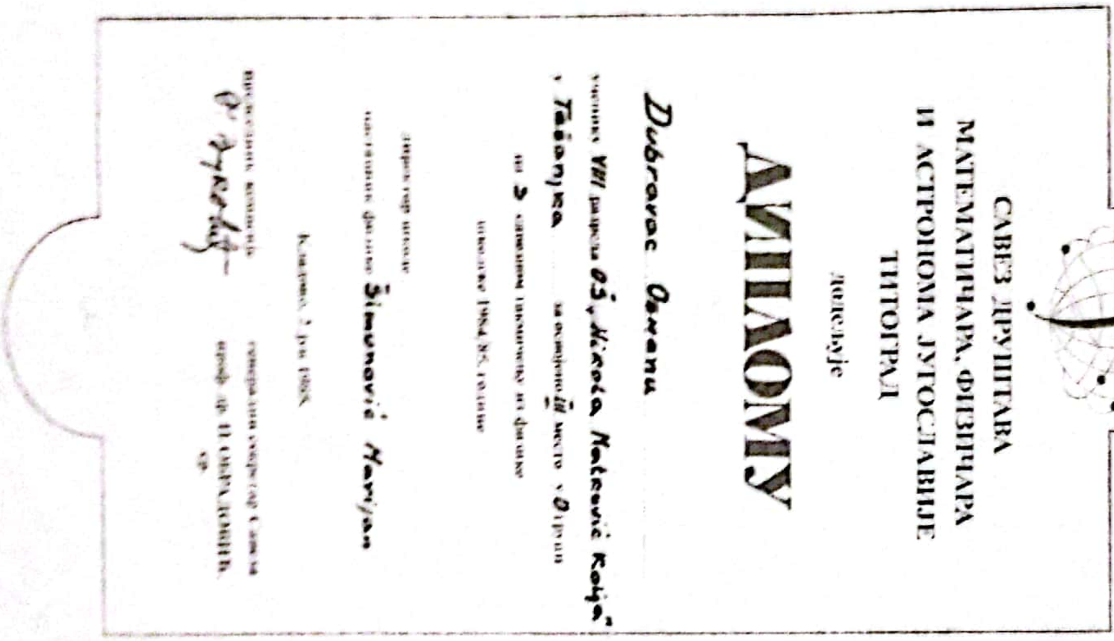
NA TRAGOVIMA USPJEHA

Uspjesi sliveni u pehare do 1992.
Uspjesi u peharima od 1996. do 2009.

1985.

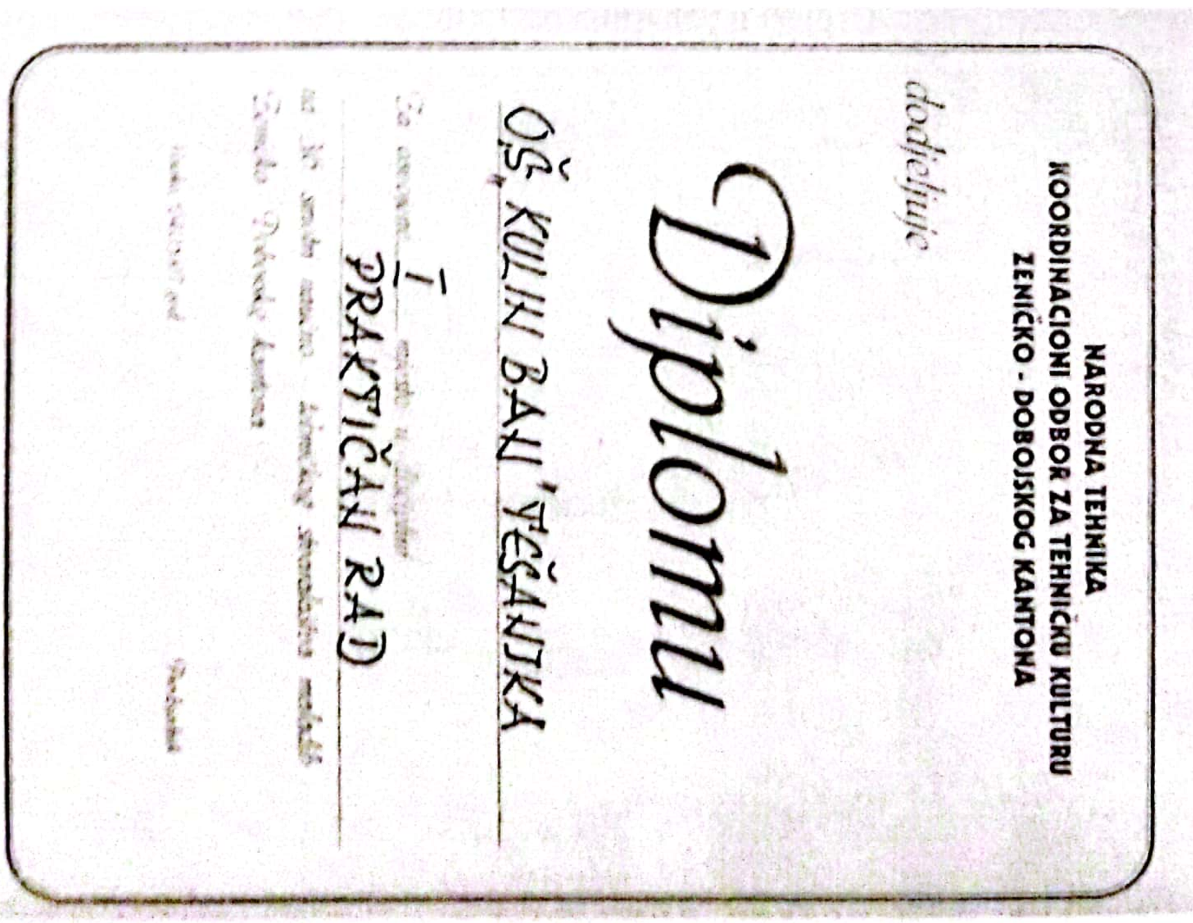

САВЕЗ ДРУШТАВА
МАТЕМАТИЧАРА, ФИЗИЧАРА
И АСТРОНОМА ЈУГОСЛАВИЈЕ
ТИТОГРАД

додељује

ДИПЛОМУ

Dubravac Osmanu

1997.

NARODNA TEHNIKA
KOORDINACIONI ODBOR ZA TEHNIČKU KULTURU
ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA

dodjeljuje

Diplomu

OŠ „KULIN BAN" TEŠANJ

I

PRAKTIČAN RAD

1998.

OSNOVNA ŠKOLA
"MATIJA GUBEC" CERNIK

DODJELJUJE

ZAHVALNICU

OŠ Kulina Bana
Tešanjka

ZA DOPRINOS U AFIRMACIJI
SUSRETA MALIH PJESNIKA
SLAVONIJE I BARANJE

U Cerniku , 7. studenoga 1998.

Ravnatelj :
Mato Ordanić

NARODNA TEHNIKA ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

dodjeljuje

SREBRNI
TOČAK TEHNIKE

Ekipi: Osnovna škola "Kulin ban" Tešanjka

U sastavu: Ivan Joković
Ogrić Narcis
Kaser Vedran
Mešić Amer

Mentor: Hadžikadunić Halid - nastavnik tehničkog odgoja

u disciplini

ZA POSTIGNUTE REZULTATE NA ... SUSRETU NAUČNO-TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

Predsjednik

NARODNA TEHNIKA ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

dodjeljuje

ZLATNI TOČAK TEHNIKE

Ekipi: Osnovna škola „Kulin ban" Tešanjka

U sastavu: Joković Ivan

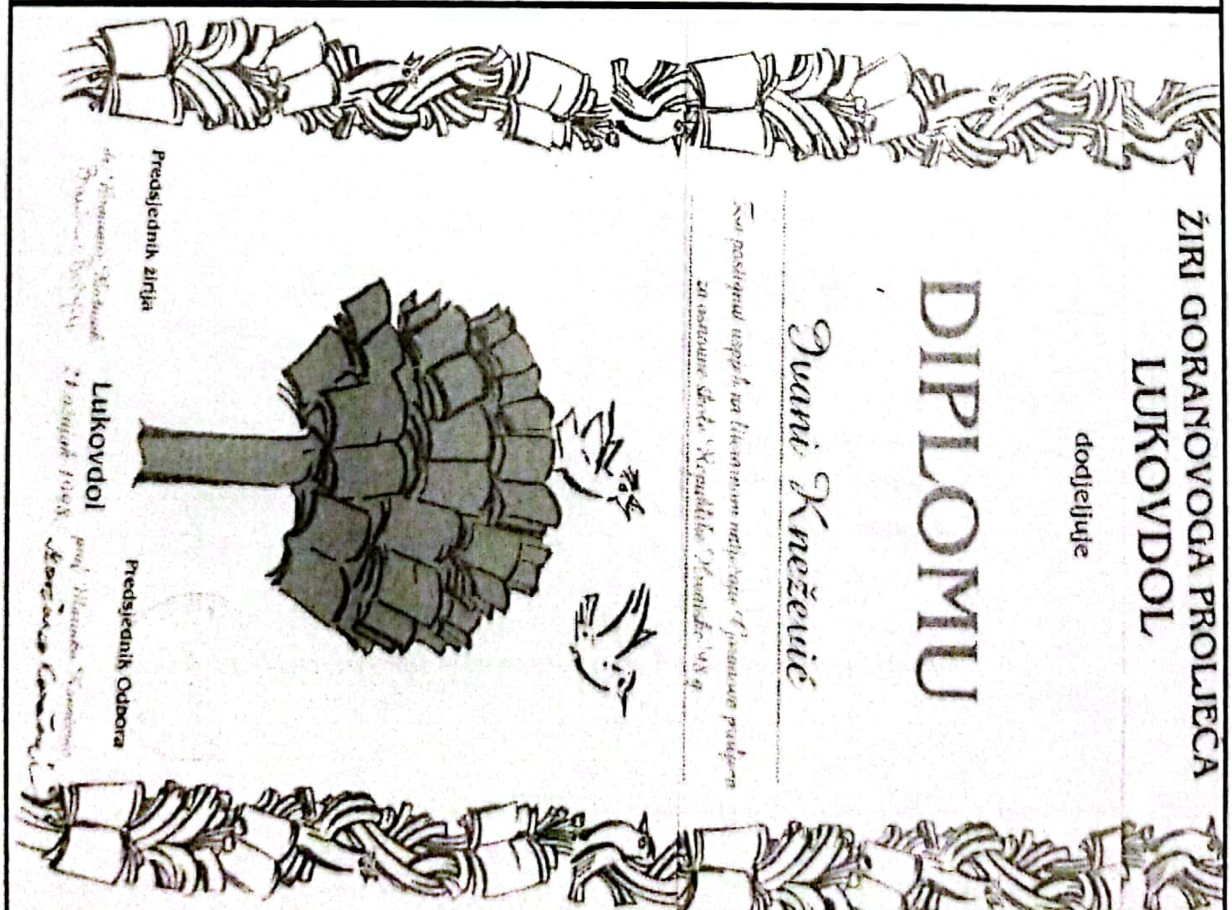
Mentor: JELEČ FABIJAN

U disciplini: Informatika

ZA POSTIGNUTE REZULTATE NA 07. SMOTRI NAUČNO-TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

Zenica 16. 5. 98.

Predsjednik

ŽIRI GORANOVOGA PROLJEĆA LUKOVDOL

dodjeljuje

DIPLOMU

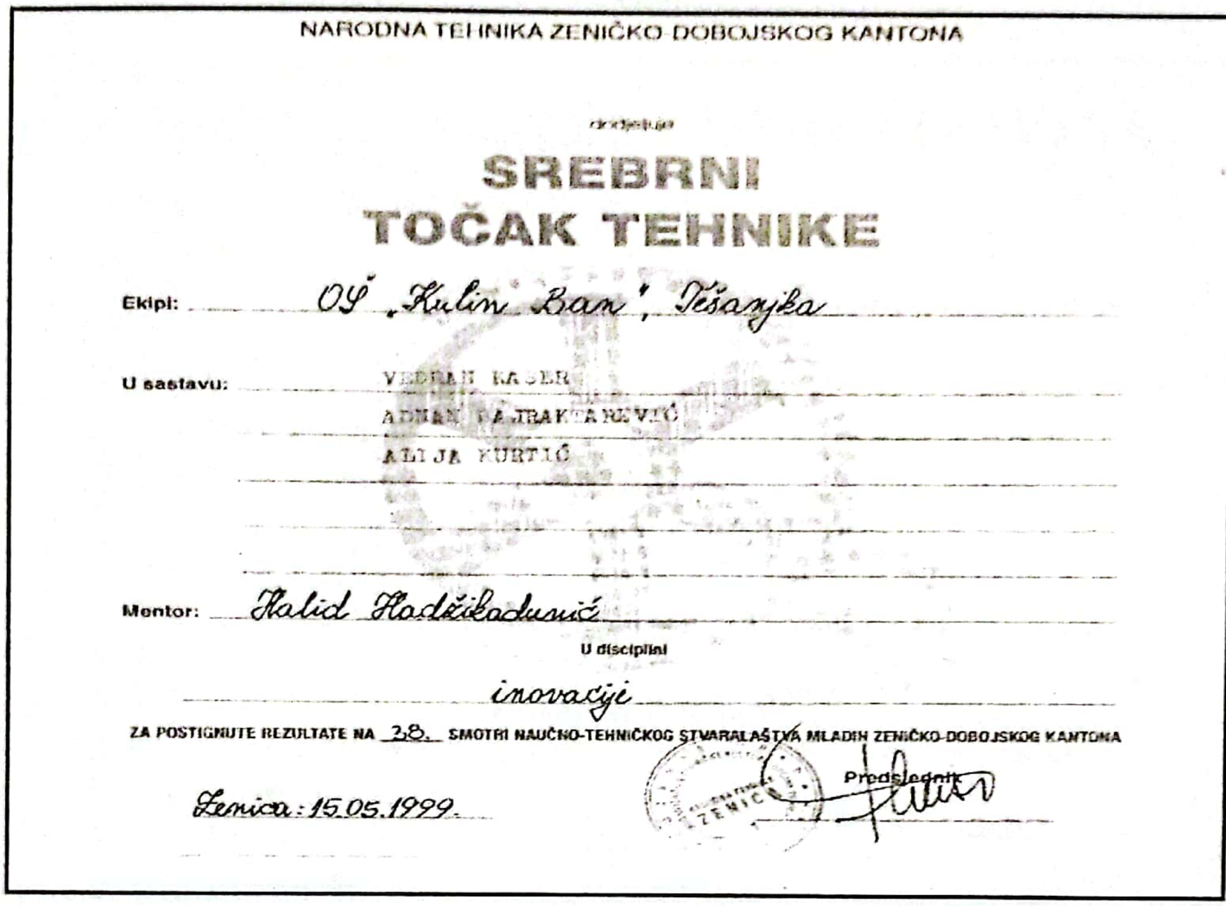
Ivani Knežević

Predsjednik žirija

Lukovdol

Predsjednik Odbora

1999.

NARODNA TEHNIKA ZENIČKO DOBOJSKOG KANTONA

dodjeljuje

SREBRNI TOČAK TEHNIKE

Ekipi: OŠ „Kulin Ban", Tešanjka

U sastavu: VEDRAN KASER
ADNAN BAJRAKTAREVIĆ
ALIJA KURTIĆ

Mentor: Halid Hadžikadunić

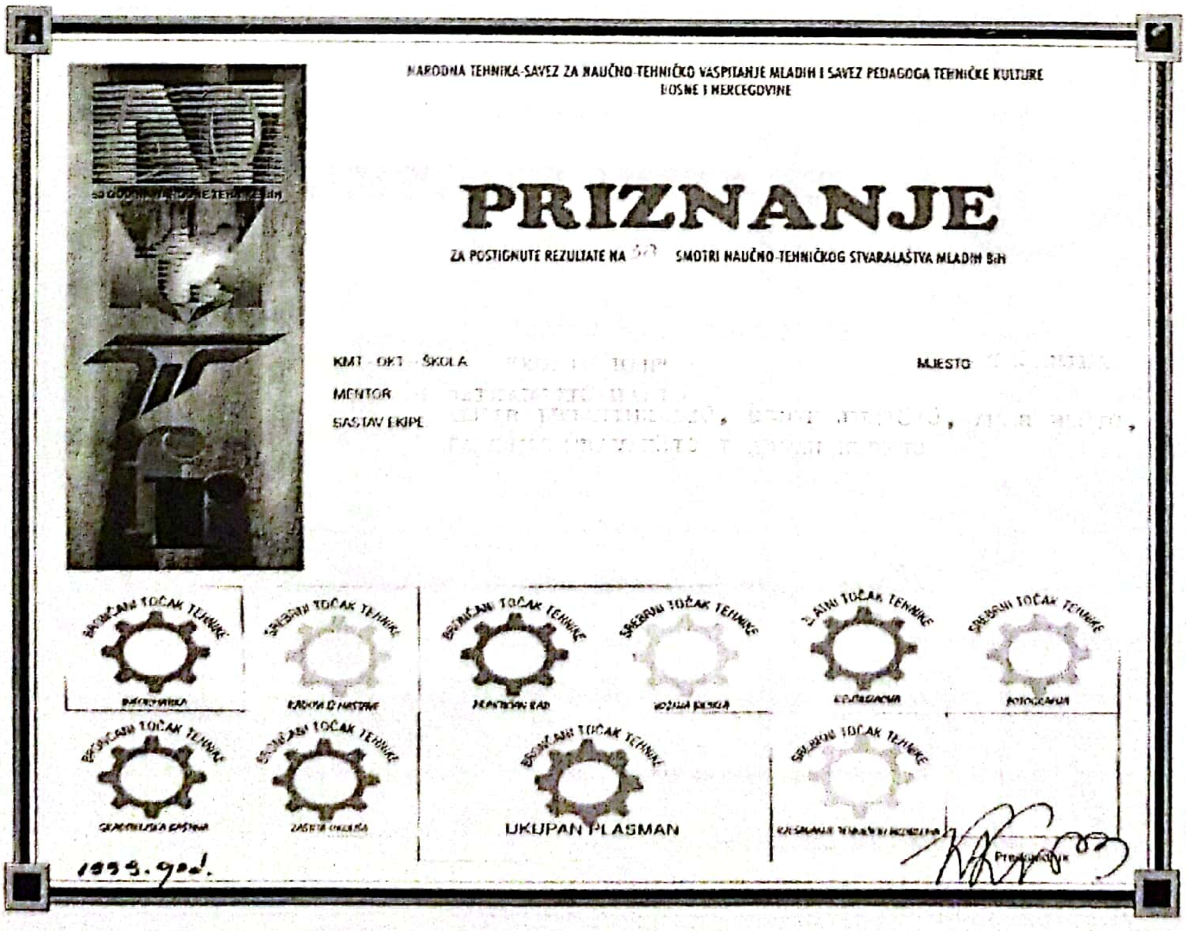
U disciplini

inovacije

ZA POSTIGNUTE REZULTATE NA 28. SMOTRI NAUČNO-TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

Zenica: 15.05.1999.

Predsjednik

NARODNA TEHNIKA-SAVEZ ZA NAUČNO-TEHNIČKO VASPITANJE MLADIH I SAVEZ PEDAGOGA TEHNIČKE KULTURE BOSNE I HERCEGOVINE

PRIZNANJE

ZA POSTIGNUTE REZULTATE NA SMOTRI NAUČNO-TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH BiH

KMT · OKT · ŠKOLA

MJESTO

MENTOR

SASTAV EKIPE

UKUPAN PLASMAN

1999. god.

Predsjednik

NARODNA TEHNIKA ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

dodjeljuje

ZLATNI TOČAK TEHNIKE

Ekipi: OŠ „Kulin Ban", Tešanjka

U sastavu: A[illegible]R IBR[illegible]KADIĆ
NEDI[illegible] JUS[illegible]IĆ
AMER MEŠIĆ
JA[illegible]INA TRAVANČIĆ
ADNAN KURTIĆ

Mentor: Hadžikadunić Halid,

U disciplini

Ukupan plasman

ZA POSTIGNUTE REZULTATE NA 38. SMOTRI NAUČNO-TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

Zenica: 15.05.1999.

NARODNA TEHNIKA ZENICA

Predsjednik

NARODNA TEHNIKA ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA

dodjeljuje

ZLATNU EUREKU

Autoru ime: Vedran Kaser

Za rad: Model motornog mehanizma

Mentor: Halid Hadžikadunić

NA 4. SUSRETU MLADIH TALENATA ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA U OBLASTI TEHNIČKOG STVARALAŠTVA

Predsjednik

Zenica: 15.05.1999.

2000.

CIVITAS @ BOSNA I HERCEGOVINA

CERTIFIKAT

O.Š. „Kulin ban" Tešanjka

ZA USPJEŠNO SUDJELOVANJE NA OPĆINSKOM TAKMIČENJU/NATJECANJU U PREZENTIRANJU

"PROJEKT GRAĐANIN"

I MJESTO

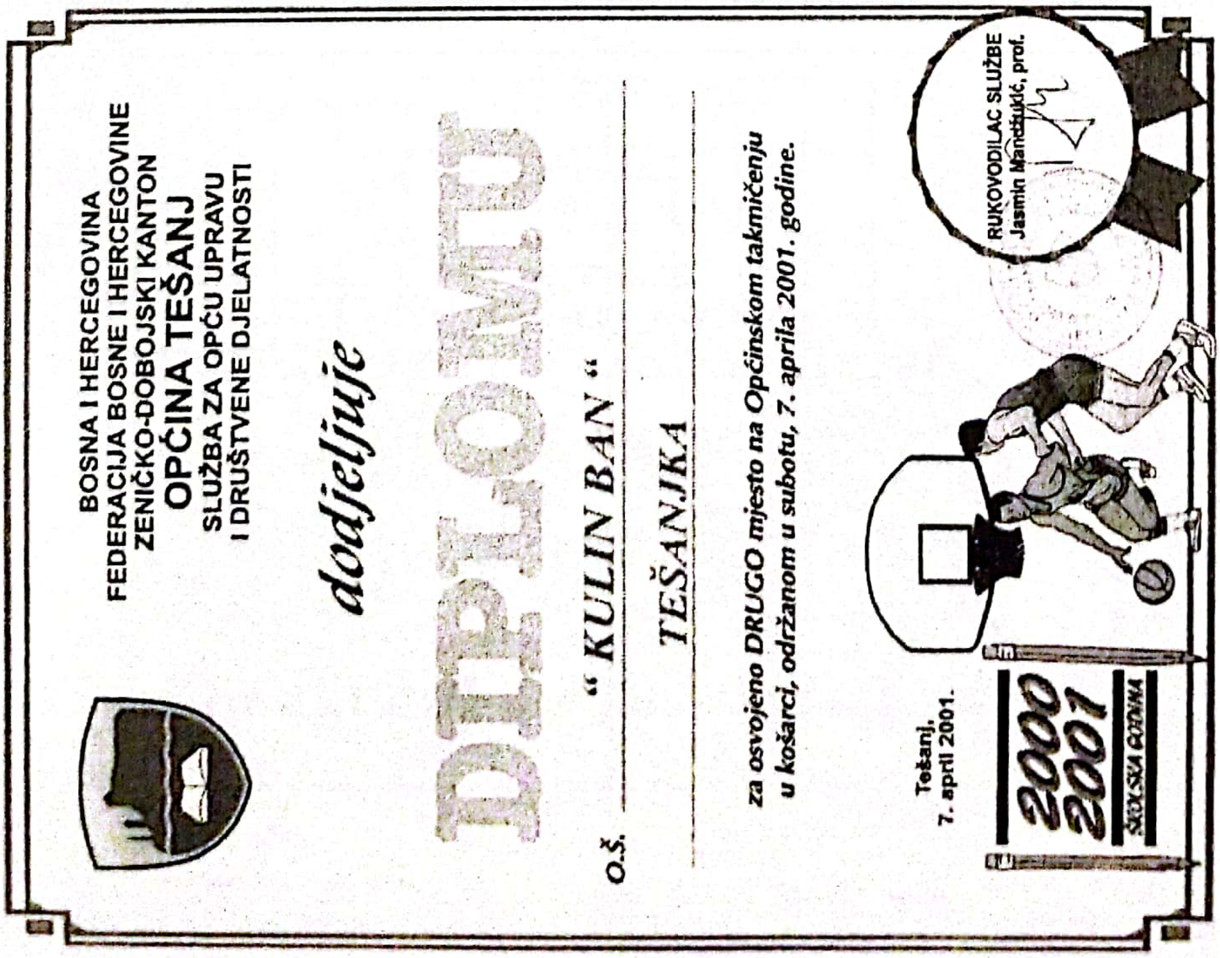
U SURADNJI SA MINISTARSTVOM OBRAZOVANJA, NAUKE, KULTURE I SPORTA FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Rahela Džidić
CIVITAS @BiH

Škola

Janet L. Garvey
United States Information Service

Tešanjka 25.3.2000

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINA TEŠANJ
SLUŽBA ZA OPĆU UPRAVU I DRUŠTVENE DJELATNOSTI

dodjeljuje

DIPLOMU

O.Š. " KULIN BAN "

TEŠANJKA

za osvojeno DRUGO *mjesto na Općinskom takmičenju u košarci, održanom u subotu, 7. aprila 2001. godine.*

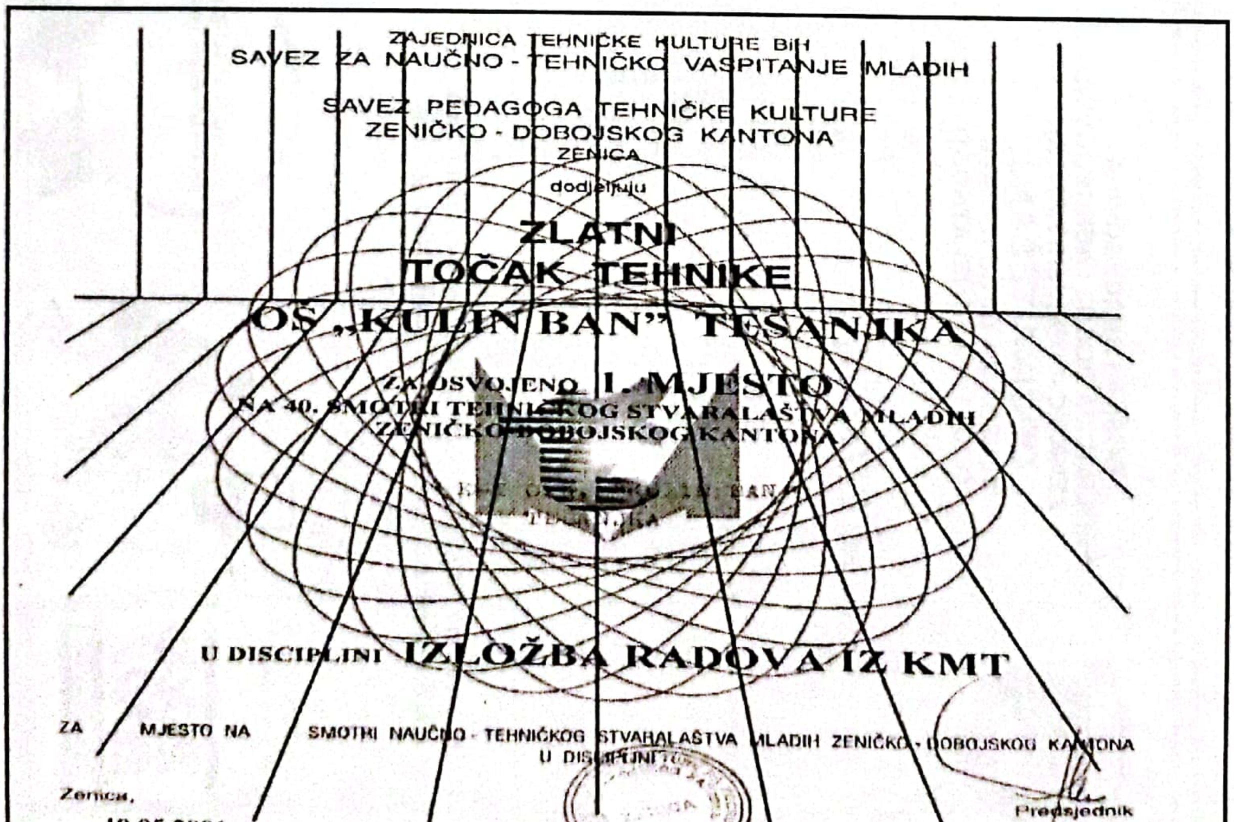
Tešanj, 7. april 2001.

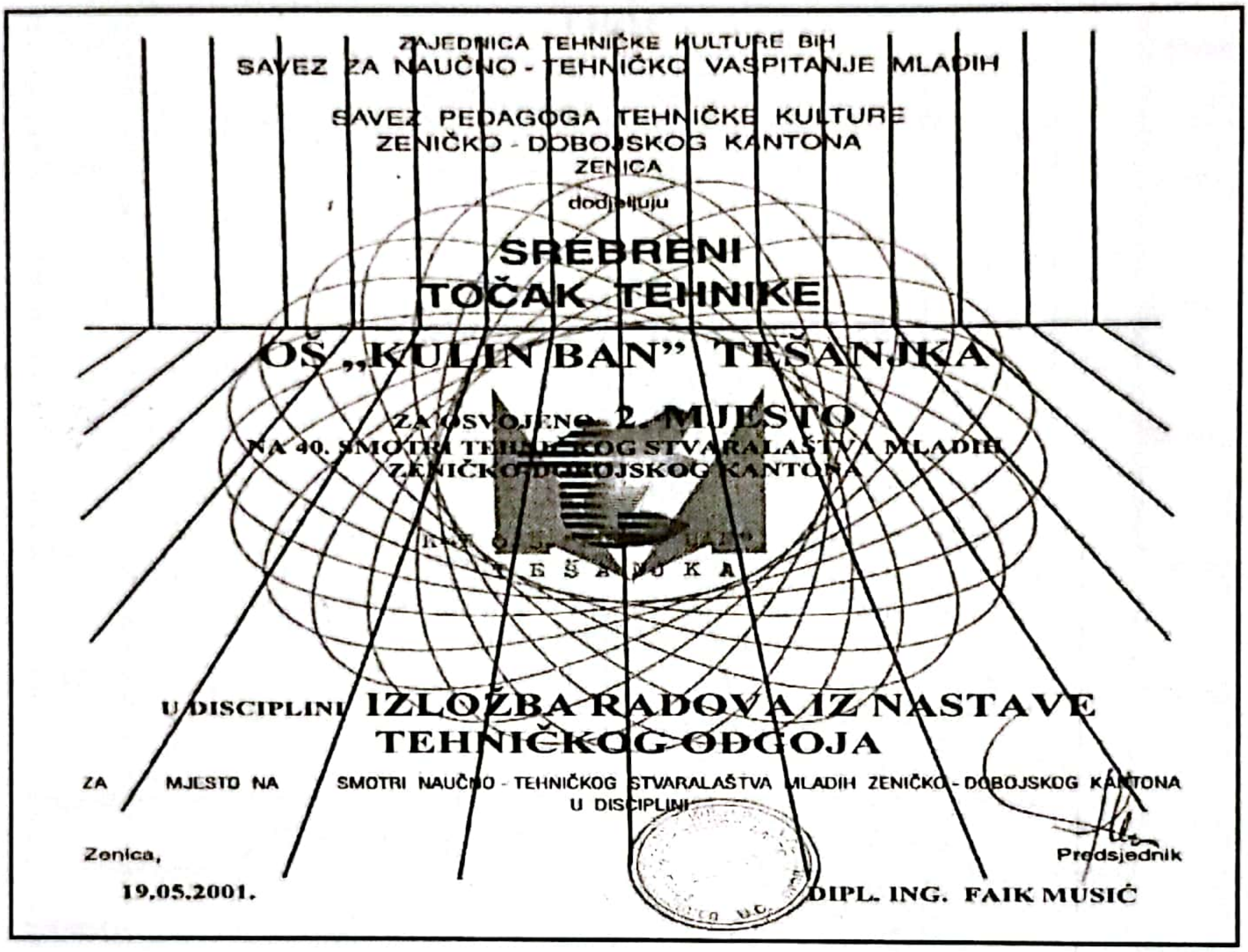
RUKOVODILAC SLUŽBE
Jasmin Mandžukić, prof.

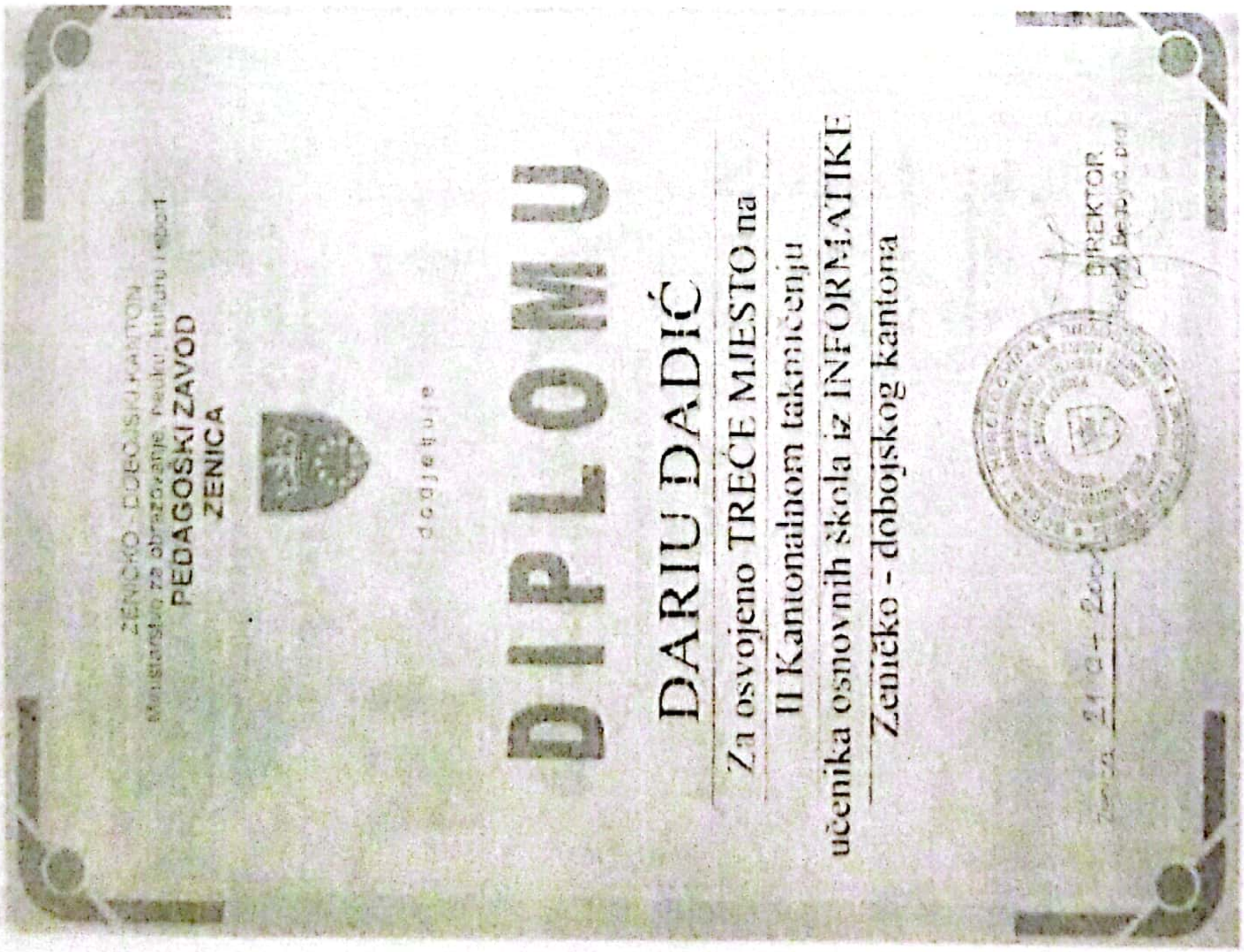
2000 2001 ŠKOLSKA GODINA

2001.

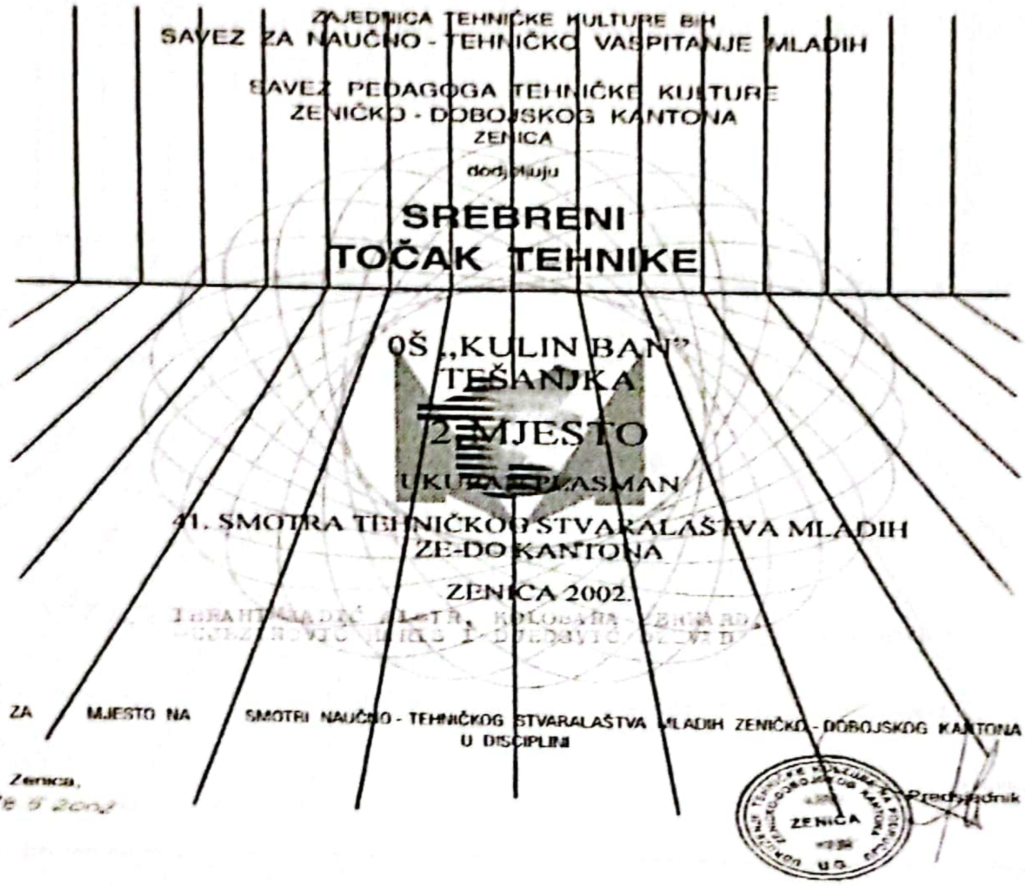

DIPLOMA
dodjeljuje
za osvojeno I mjesto
na općinskom takmičenju učenika VII razreda OŠ
iz nastavnog predmeta Islamska vjeronauka

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BiH
SAVEZ ZA NAUČNO - TEHNIČKO VASPITANJE MLADIH
SAVEZ PEDAGOGA TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA
ZENICA
dodjeljuju
ZLATNI
TOČAK TEHNIKE
OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA
ZA OSVOJENO I. MJESTO
NA 40. SMOTRI TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH
ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA
U DISCIPLINI IZLOŽBA RADOVA IZ KMT
ZA MJESTO NA SMOTRI NAUČNO - TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA
U DISCIPLINI
Zenica,
19.05.2001.
Predsjednik
DIPL. ING. FAIK MUSIĆ

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BIH
SAVEZ ZA NAUČNO - TEHNIČKO VASPITANJE MLADIH
SAVEZ PEDAGOGA TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA
ZENICA
dodjeljuju
SREBRENI
TOČAK TEHNIKE
OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA
ZA OSVOJENO 2. MJESTO
NA 40. SMOTRI TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH
ZENIČKO-DOBOJSKOG KANTONA
U DISCIPLINI IZLOŽBA RADOVA IZ NASTAVE
TEHNIČKOG ODGOJA
ZA MJESTO NA SMOTRI NAUČNO - TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA
U DISCIPLINI
Zenica,
19.05.2001.
Predsjednik
DIPL. ING. FAIK MUSIĆ

ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON
PEDAGOŠKI ZAVOD
ZENICA
dodjeljuje
DIPLOMU
DARIU ĐADIĆ
Za osvojeno TREĆE MJESTO na
II Kantonalnom takmičenju
učenika osnovnih škola iz INFORMATIKE
Zeničko - dobojskog kantona
DIREKTOR

2002.

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BIH
SAVEZ ZA NAUČNO - TEHNIČKO VASPITANJE MLADIH

SAVEZ PEDAGOGA TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA
ZENICA

dodjeljuju

SREBRENI
TOČAK TEHNIKE

OŠ „KULIN BAN"
TEŠANJKA

2. MJESTO

UKUPAN PLASMAN

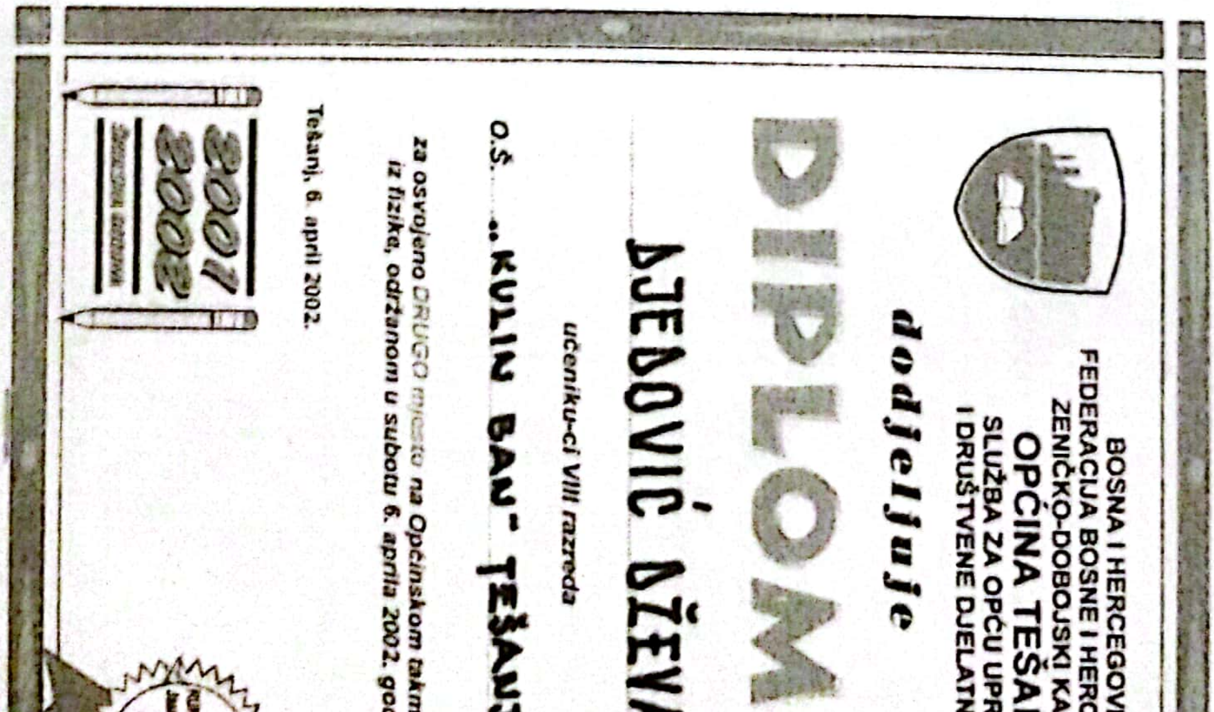
41. SMOTRA TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH
ŽE-DO KANTONA

ZENICA 2002.

ZA MJESTO NA SMOTRI NAUČNO - TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA
U DISCIPLINI

Zenica,
16.5.2002

Predsjednik

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINA TEŠANJ
SLUŽBA ZA OPĆU UPRAVU
I DRUŠTVENE DJELATNOSTI

dodjeljuje

DIPLOMU

DJEDOVIĆ DŽEVAD

učeniku-ci VIII razreda

O.Š. „KULIN BAN" TEŠANJKA

za osvojeno DRUGO mjesto na Općinskom takmičenju
iz fizike, održanom u subotu 6. aprila 2002. godine.

Tešanj, 6. april 2002.

2001
2002

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BiH
UDRUŽENJE TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON

DRUGA

PLAKETA

OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA

ZA FILM: „UMJETNIČKA RAZGLEDNICA"

Na 10. FESTIVALU FILMA DJECE I OMLADINE
Zeničko - Dobojskog kantona

Zenica, 20. 12. 2008.god.

Predsjednik:
FAIK MUSIĆ, *dipl. ing.*

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINA TEŠANJ
SLUŽBA ZA OPĆU UPRAVU I DRUŠTVENE DJELATNOSTI

dodjeljuje

DIPLOMU

ĆOSTOVIĆ AIDA

učeniku-ci VIII razreda

O.Š. „KULIN BAN" TEŠANJKA

za osvojeno PRVO mjesto na Općinskom takmičenju iz fizike, održanom u subotu 6. aprila 2002. godine.

Tešanj, 6. april 2002.

2001 2002

RUKOVODILAC SLUŽBE

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINA TEŠANJ
SLUŽBA ZA OPĆU UPRAVU
I DRUŠTVENE DJELATNOSTI

dodjeljuje

DIPLOMU

TOKMIĆ ALMASI

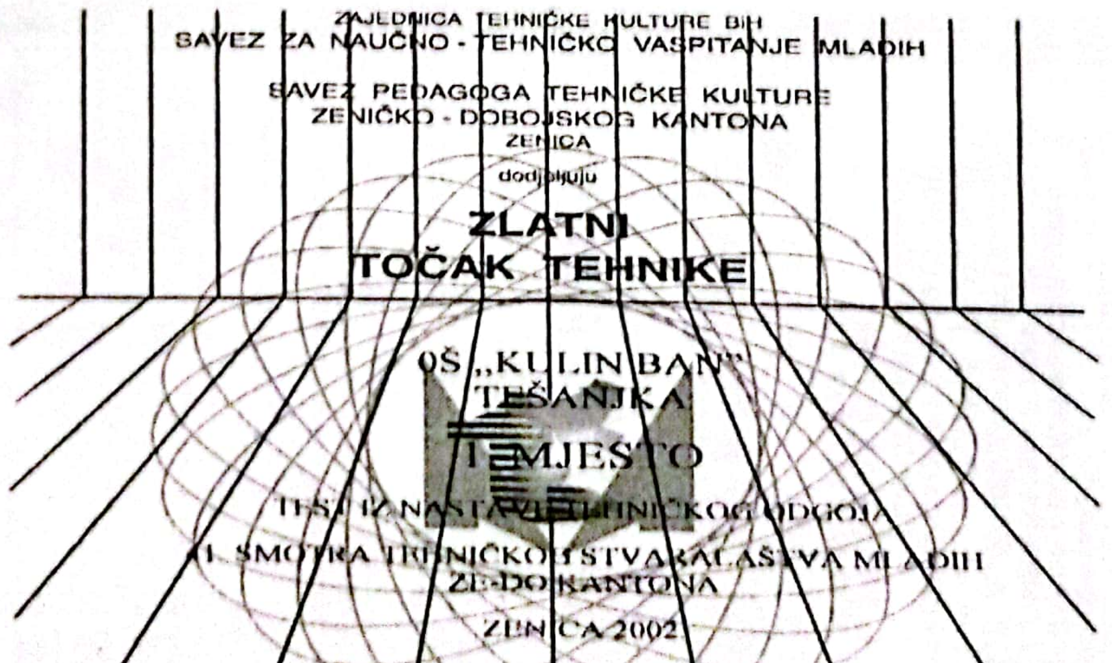
učeniku-ci VII razreda

O.Š. „KULIN BAN" - TEŠANJKA

za osvojeno DRUGO mjesto na Općinskom takmičenju iz matematike, održanom u subotu 23. marta 2002. godine.

Tešanj, 23. mart 2002.

2001 2002

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BiH
SAVEZ ZA NAUČNO - TEHNIČKO VASPITANJE MLADIH

SAVEZ PEDAGOGA TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA
ZENICA

dodjeljuju

ZLATNI
TOČAK TEHNIKE

OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA

I MJESTO

TEST IZ NASTAVE TEHNIČKOG ODGOJA
II. SMOTRA TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH
ZE-DO KANTONA

ZENICA 2002

ZA MJESTO NA SMOTRI NAUČNO - TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZENIČKO - DOBOJSKOG KANTONA U DISCIPLINI

Zenica,

Predsjednik

2003.

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BiH
UDRUŽENJE TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON

ZLATNA

PLAKETA

OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA

ZA FILM: „VODENICA"

NA 5. FESTIVALU FILMA DJECE I OMLADINE
Zeničko - Dobojskog kantona

Zenica, 13.12.03. god.

Predsjednik:
FAIK MUSIĆ, dipl. ing.

CIVITAS
@
Bosna i Hercegovina

OŠ „Kulin Ban" Tešanjka

CERTIFIKAT

Za uspješno sudjelovanje na općinskom takmičenju/natjecanju u prezentiranju

"Projekt Građanin"
školska 2002/2003

II MJESTO

Rabela Dizdić
CIVITAS @ BiH

Sudija

Douglas Ebner
Office of Public Affairs

Tešanjka, 12.04. 2003. god.

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BiH
UDRUŽENJE TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON

„GRAND-PRIX"

PLAKETA

OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA

ZA FILM: „VODENICA"

NA 5. FESTIVALU FILMA DJECE I OMLADINE
Zeničko - Dobojskog kantona

Zenica, 13.12.03. god.

Predsjednik:
FAIK MUSIĆ, dipl. ing.

ZENIČKO DOBOJSKI KANTON
MINISTARSTVO ZA OBRAZOVANJE, NAUKU, KULTURU I SPORT
PEDAGOŠKI ZAVOD
ZENICA

DODJELJUJE

Diplomu

EMIRU AHMETOVIĆU

„KULIN BAN" TEŠANJ

za osvojeno PRVO mjesto na

VIII kantonalnom takmičenju iz matematike

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Zeničko-Dobojski kanton
Općina Tešanj

diploma

Tokmić Almasi

učenici OŠ. „Kulin Ban"

za osvojeno II mjesto na

općinskom takmičenju iz FIZIKE

Tešanj ; 29.03.2003.god

Općinski Načelnik

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Zeničko-Dobojski kanton
Općina Tešanj

diploma

Jasminu Čomdžić

učeniku šestog razreda

za osvojeno DRUGO mjesto na

općinskom takmičenju iz MATEMATIKE

Tešanj ; 22.03.2003 god

Općinski Načelnik

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Zeničko-Dobojski kanton
Općina Tešanj

diploma

Admiru Mujkanović

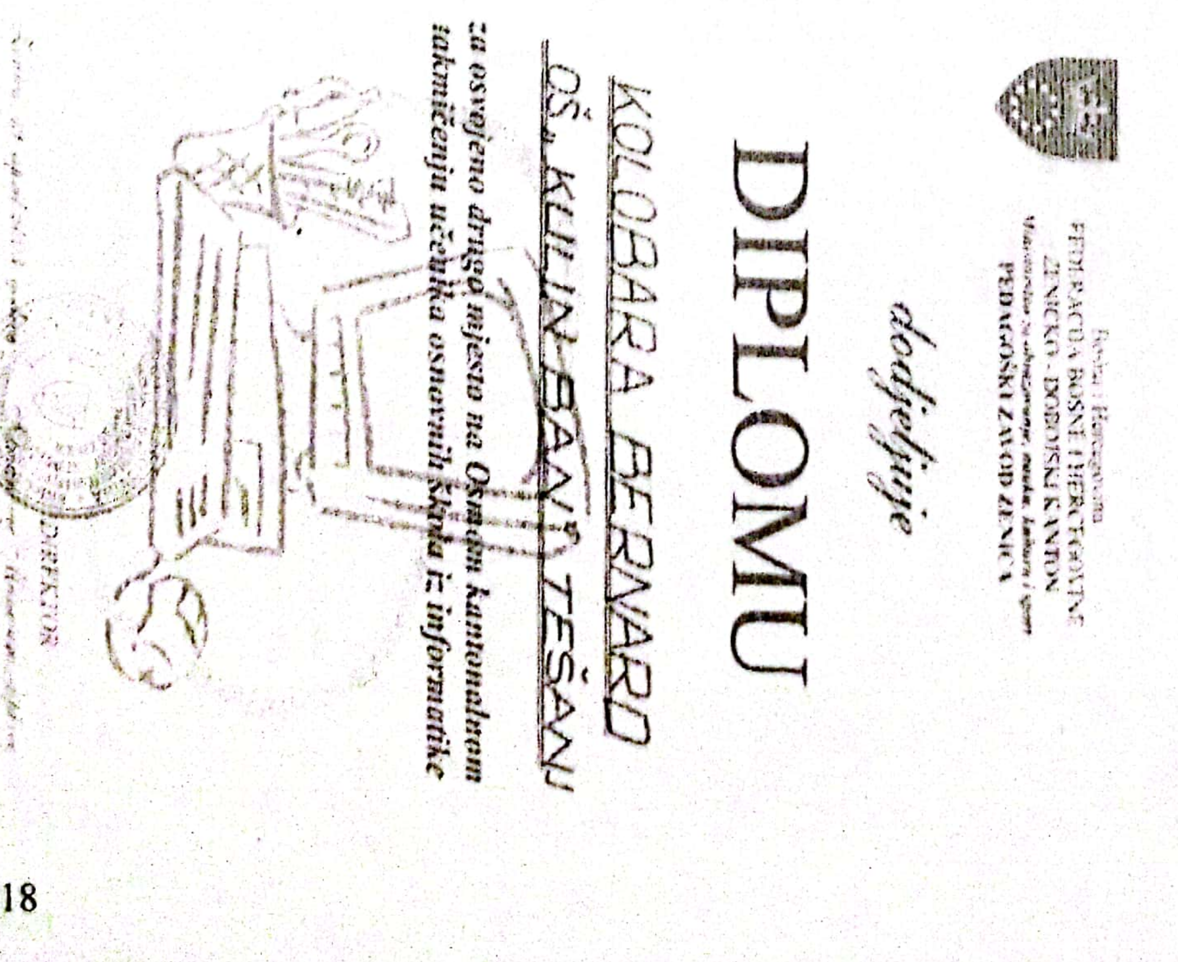
učeniku-ci osmog razreda

za osvojeno DRUGO mjesto na

općinskom takmičenju iz MATEMATIKE

Tešanj ; 22.03.2003.god

Općinski Načelnik

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON
Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport
PEDAGOŠKI ZAVOD ZENICA

dodjeljuje

DIPLOMU

KOLOBARA BERNARD

OŠ „KULIN-BAN" TEŠANJ

za osvojeno drugo mjesto na Osmom kantonalnom takmičenju učenika osnovnih škola iz informatike

DIREKTOR

ДЕТСКО ЛИКОВНО СТУДИО „СВ. КИРИЛ И МЕТОДИЈ" - БИТОЛА - МАКЕДОНИЈА · CHILDREN'S ART STUDIO "St. CYRIL AND METHODIUS" - BITOLA - MACEDONIA

МАЛ БИТОЛСКИ МОНМАРТР 2003 · THE SMALL MONTMARTRE OF BITOLA 2003

XXII МЕЃУНАРОДНА ДЕТСКА ЛИКОВНА КОЛОНИЈА
XXI МЕЃУНАРОДНА ИЗЛОЖБА НА ДЕТСКИ ЛИКОВНИ ТВОРБИ

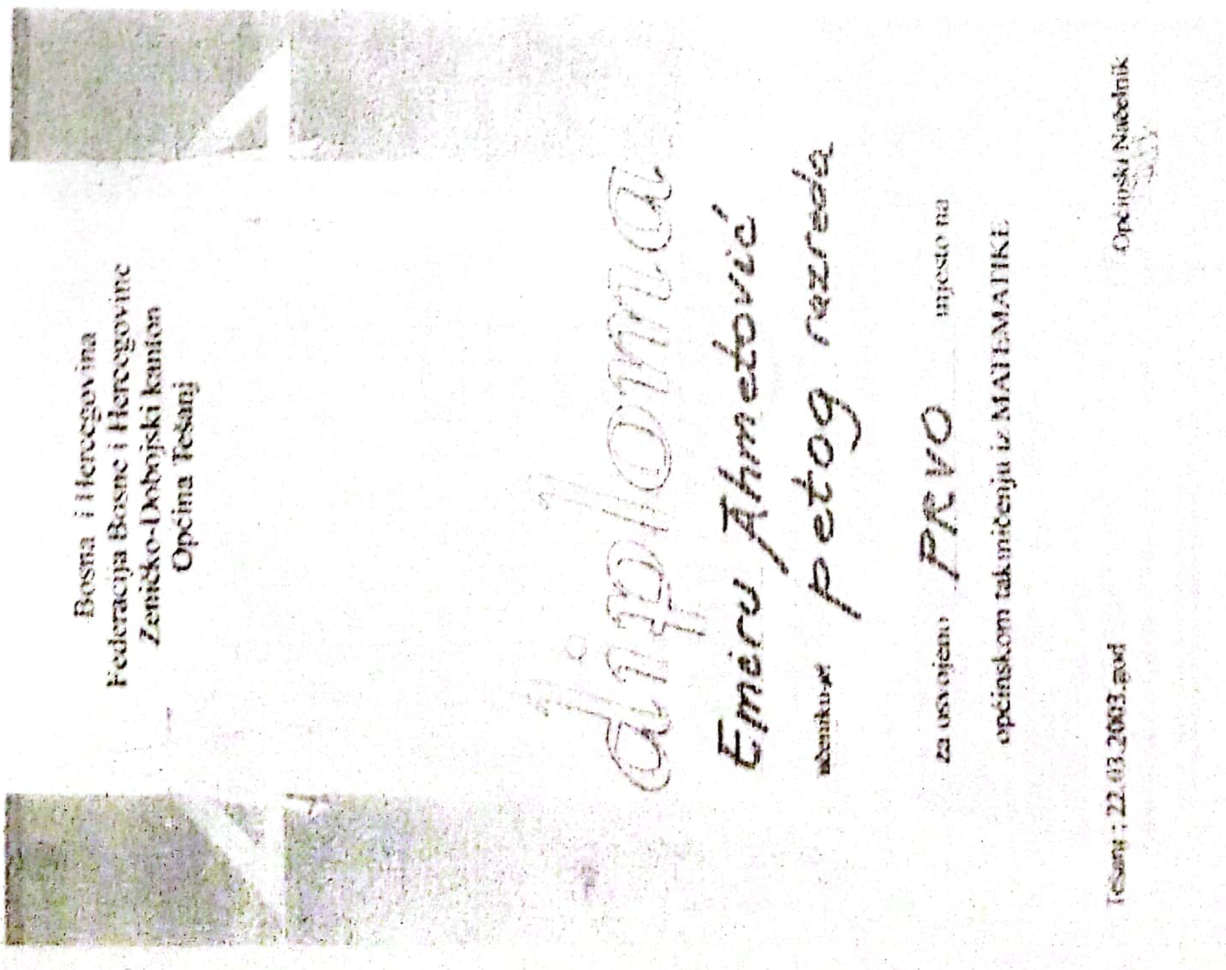
XXII th CHILDREN'S COLONY OF FINE ART
XXI th INTERNATIONAL EXHIBITION
OF CHILDREN'S PAINTINGS

БЛАГОДАРНИЦА / GRATITUDE

OŠ
„KULIN BAN"

ПРЕТСЕДАТЕЛ / PRESIDENT
KOSTA HADZI ANTONOVSKI

БИТОЛА, МАКЕДОНИЈА / 23 МАЈ 2003 BITOLA, MACEDONIA, MAY 23.2003

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Zeničko-Dobojski kanton
Općina Tešanj

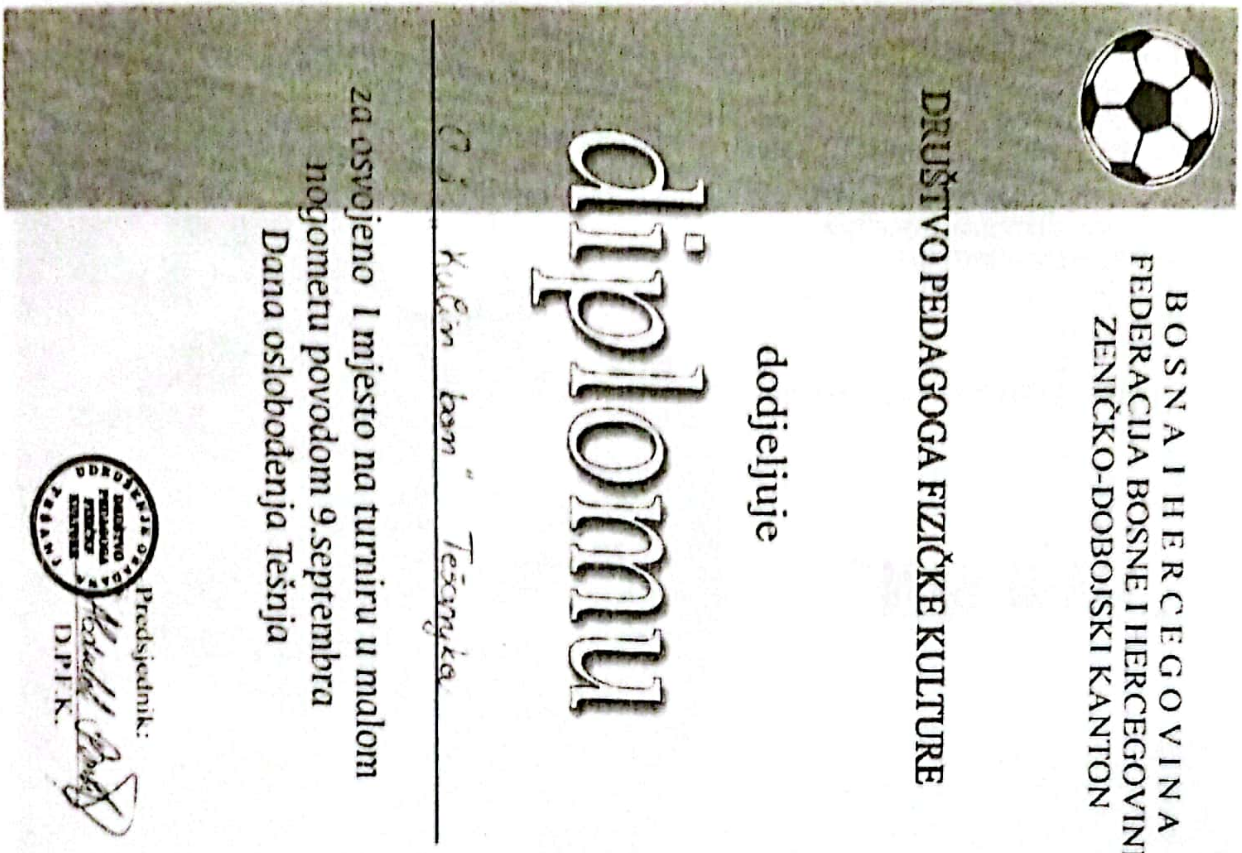
diploma

Emiru Ahmetović
učeniku petog razreda
za osvojeno PRVO mjesto na
općinskom takmičenju iz MATEMATIKE

Tešanj: 22.03.2003. god

Općinski Načelnik

2004.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON

DRUŠTVO PEDAGOGA FIZIČKE KULTURE

dodjeljuje

diplomu

O.Š. „Kulin ban" Tešanjka

za osvojeno I mjesto na turniru u malom nogometu povodom 9.septembra Dana oslobođenja Tešnja

Predsjednik:
D.P.F.K.

CIVITAS
@
Bosna i Hercegovina

OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA

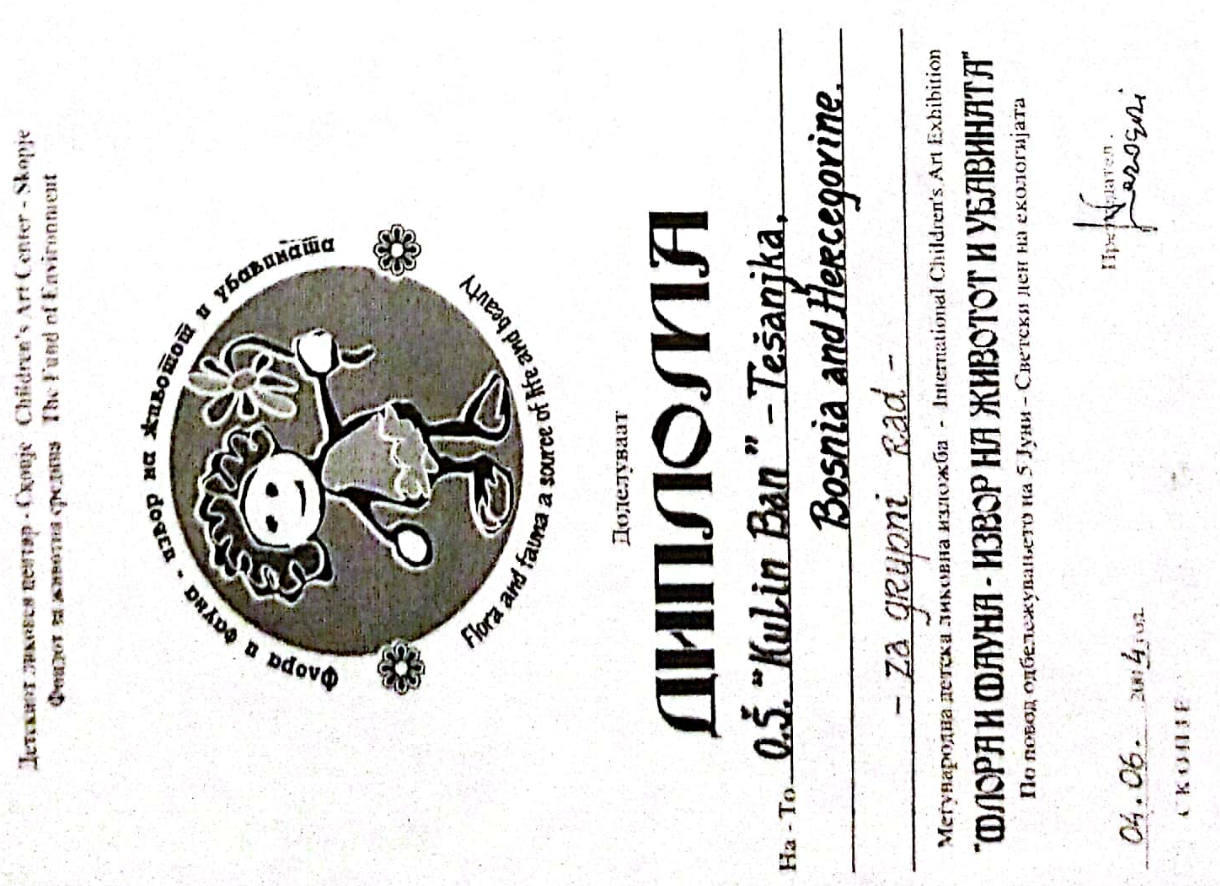
CERTIFIKAT

Za uspješno sudjelovanje na općinskom takmičenju / natjecanju u prezentiranju

"Projekt Građanin"
školska 2003/2004

II mjesto

OSNOVNA ŠKOLA KNEZA BRANIMIRA
DONJI MUĆ
dodjeljuje
Diploma
Marini Kulić
Za pohvaljeni rad na
IX. likovno-literarnom natječaju
Hrvatska kulturna baština
Ravnatelj

Детскиот ликовен центар - Скопје Children's Art Center - Skopje
Фондот за животна средина The Fund of Environment
Флора и фауна - извор на животот и убавината
Flora and fauna a source of life and beauty
Доделуваат
ДИПЛОМА
На - То O.Š. "Kulin Ban" - Tešanjka,
Bosnia and Hercegovine.
- za grupni rad -
Меѓународна детска ликовна изложба - International Children's Art Exhibition
"ФЛОРА И ФАУНА - ИЗВОР НА ЖИВОТОТ И УБАВИНАТА"
По повод одбележувањето на 5 Јуни - Светски ден на екологијата
Претседател
04.06. 2004 год.
СКОПЈЕ

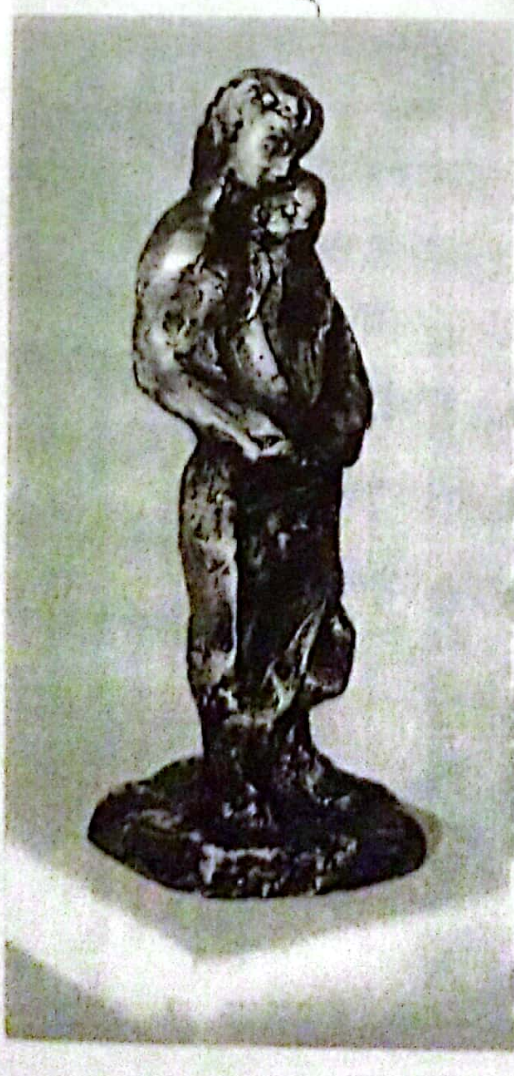
ДЕТСКО ЛИКОВНО СТУДИО "Св. КИРИЛ И МЕТОДИЈ" - БИТОЛА - МАКЕДОНИЈА
CHILDREN'S ART STUDIO "St. CYRIL AND METHODI" - BITOLA - MACEDONIA

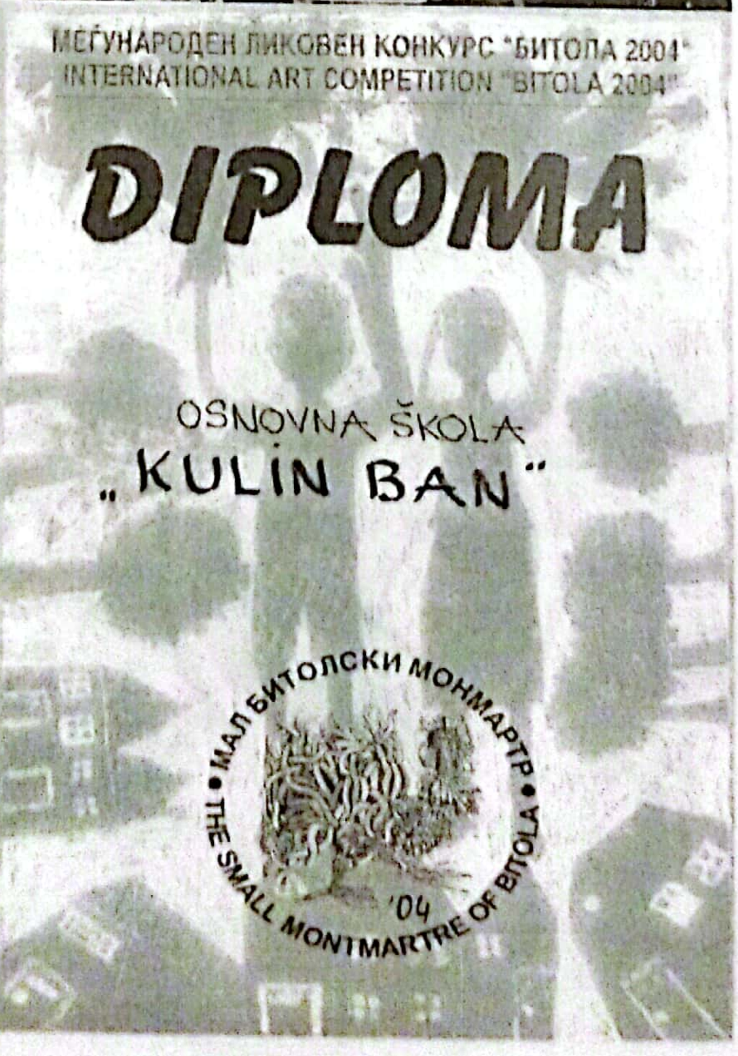
МАЛ БИТОЛСКИ МОНМАРТР 2004
THE SMALL MONTMARTRE OF BITOLA 2004

XXII МЕЃУНАРОДНА ИЗЛОЖБА
XXIII МЕЃУНАРОДНА КОЛОНИЈА
XXII INTERNATIONAL EXHIBITION
XXIII INTERNATIONAL COLONY

BITOLA - MACEDONIA
23 MAY 2004

ПРЕТСЕДАТЕЛ PRESIDENT
KOSTA HADZI ANTONOVSKI

МЕЃУНАРОДЕН ЛИКОВЕН КОНКУРС "БИТОЛА 2004"
INTERNATIONAL ART COMPETITION "BITOLA 2004"

DIPLOMA

OSNOVNA ŠKOLA
„KULIN BAN"

2005.

IZVRŠNI ODBOR

OPĆINA TEŠANJ

dodjeljuje

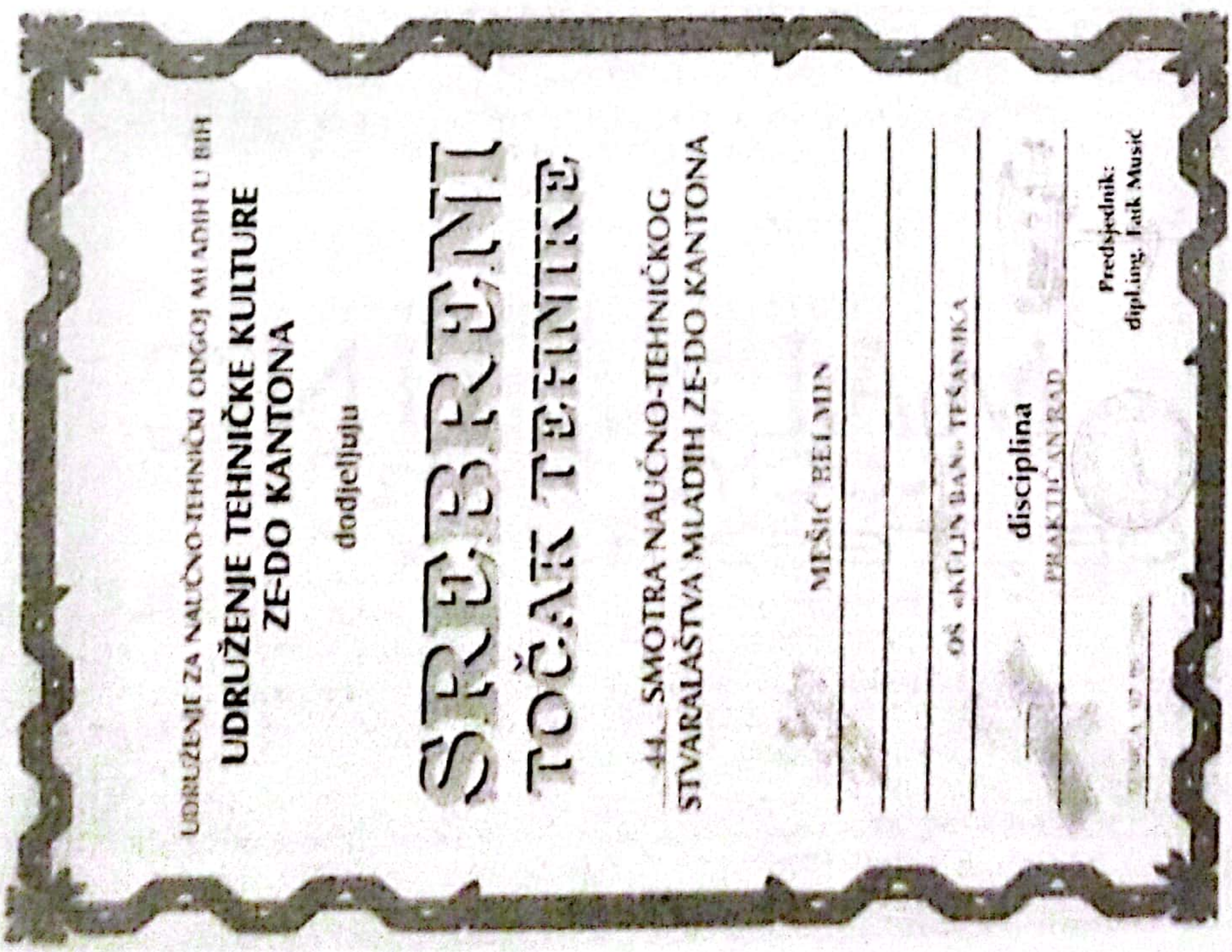
DIPLOMU

učeniku-ci VII razreda

OŠ "

za osvojeno II mjesto

NA OPĆINSKOM TAKMIČENJU IZ ISLAMSKE VJERONAUKE

UDRUŽENJE ZA NAUČNO-TEHNIČKI ODGOJ MLADIH U BIH

UDRUŽENJE TEHNIČKE KULTURE ZE-DO KANTONA

dodjeljuju

SREBRENI TOČAK TEHNIKE

44. SMOTRA NAUČNO-TEHNIČKOG STVARALAŠTVA MLADIH ZE-DO KANTONA

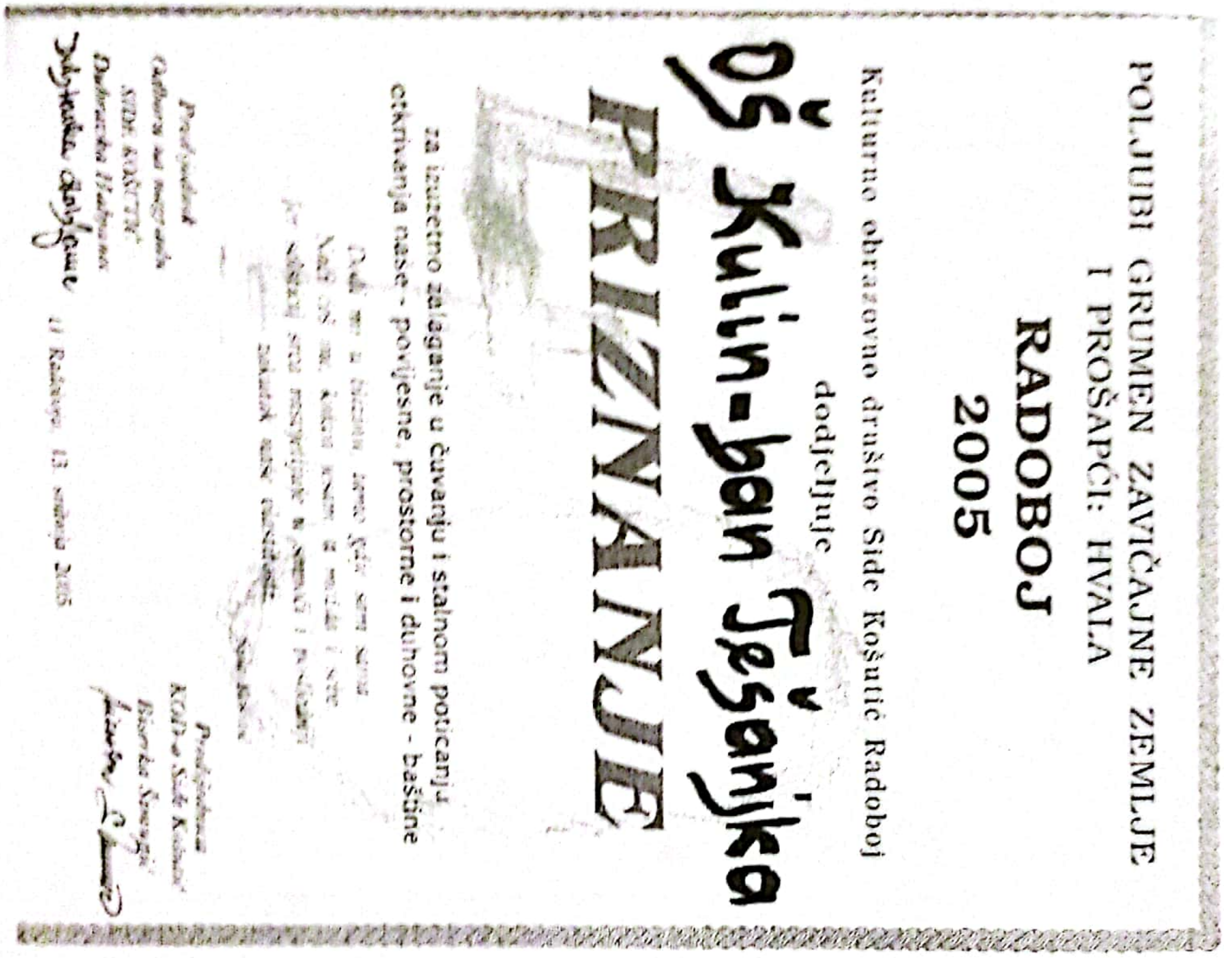
MEŠIĆ BELMIN

OŠ «KULIN BAN» TEŠANJKA

disciplina

PRAKTIČAN RAD

Predsjednik:
dipl.ing. Tarik Musić

POLJUBI GRUMEN ZAVIČAJNE ZEMLJE
I PROŠAPĆI: HVALA
RADOBOJ
2005

Kulturno obrazovno društvo Side Košutić Radoboj
dodjeljuje

OŠ Kulin-ban Tešanjka

PRIZNANJE

za izuzetno zalaganje u čuvanju i stalnom poticanju
otkrivanja naše - povijesne, prostorne i duhovne - baštine

Predsjednik

u Radoboju 13. ... 2005

Predsjednica

DRUŠTVO PRIJATELJA KNJIGE
MALI PRINC
TUZLA

DODJELJUJE PLAKETU

MALI PRINC

„Kulin Ban"
OŠ „Tešanjka"
Tešanj

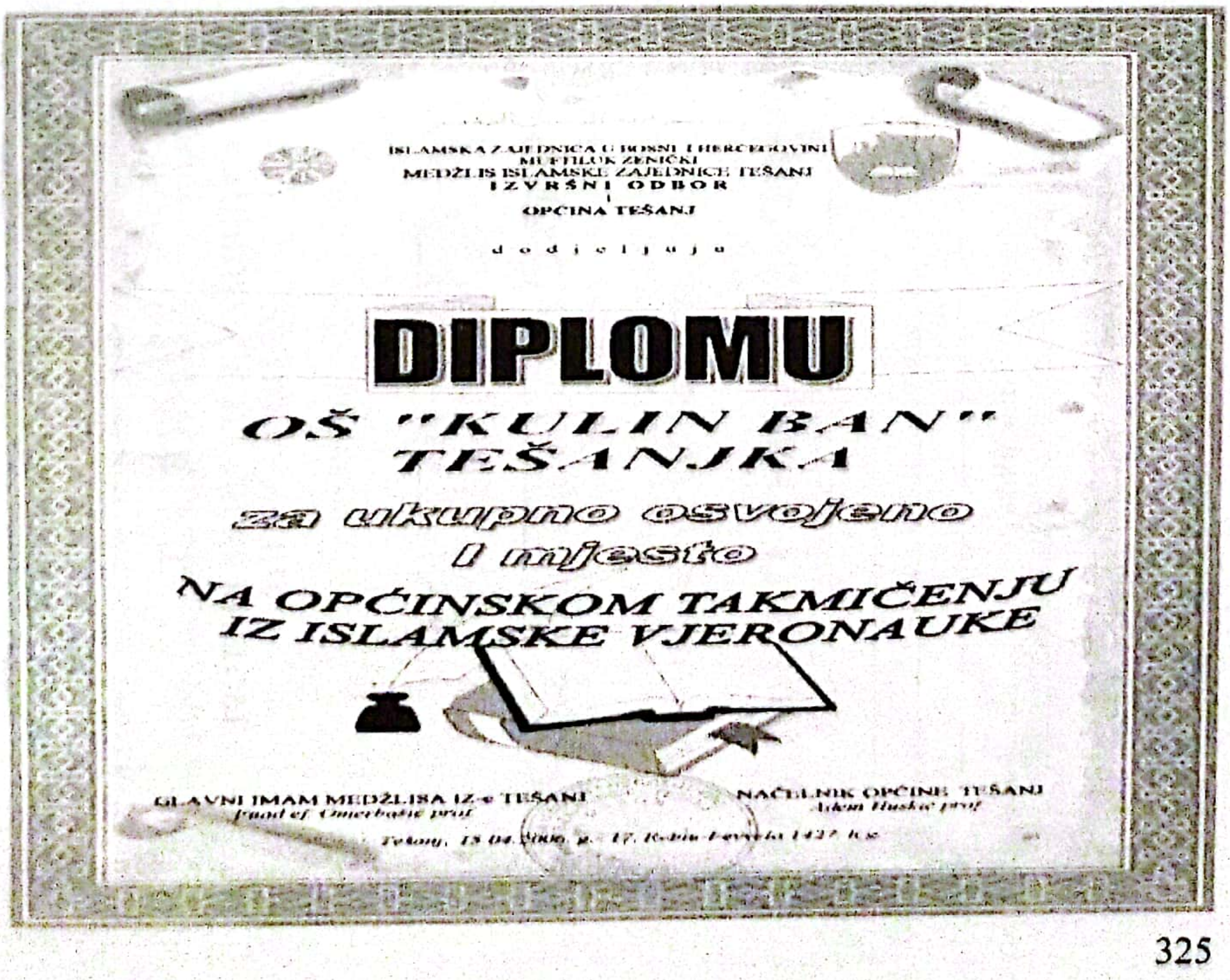
ZA UČEŠĆE NA KNJIŽEVNOJ MANIFESTACIJI
VEZENI MOST U TUZLI

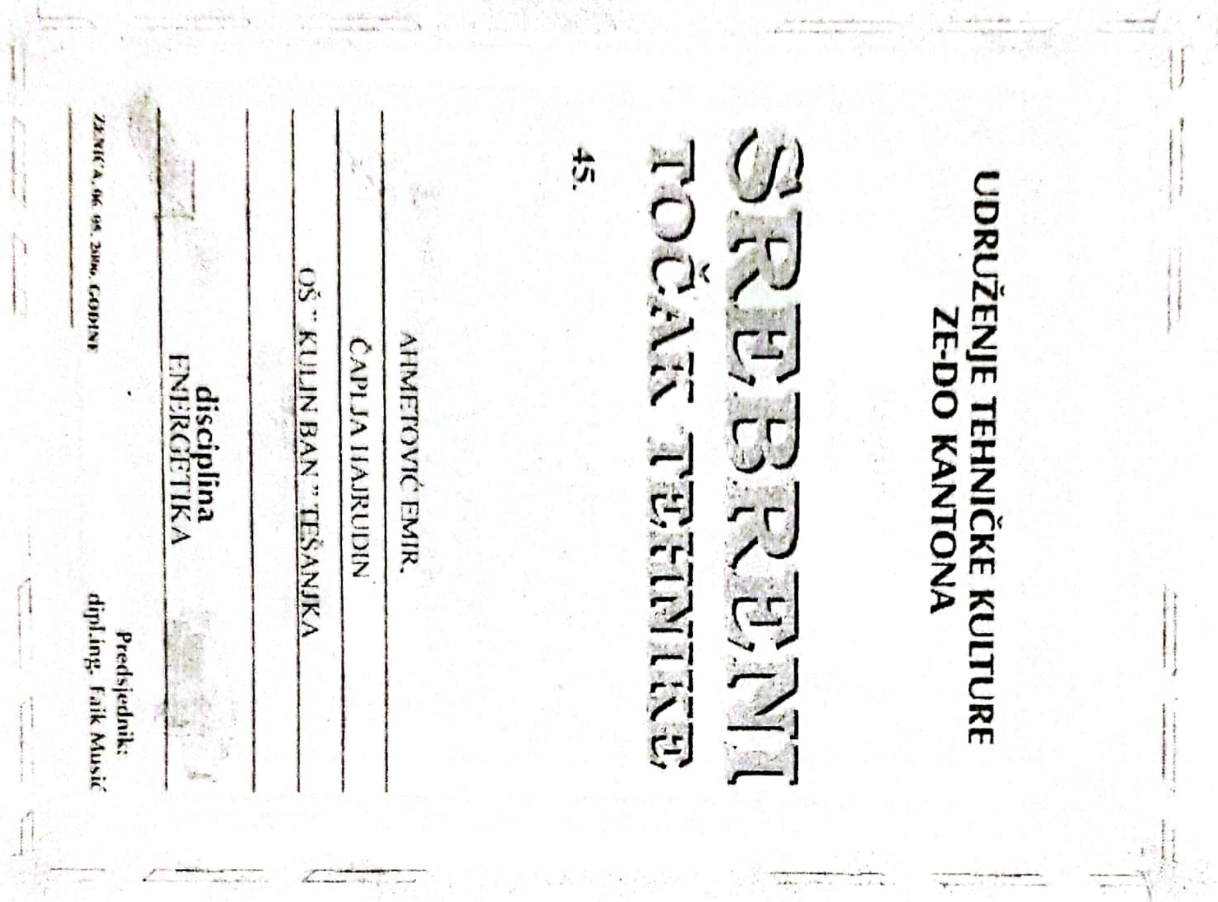
TUZLA: ...

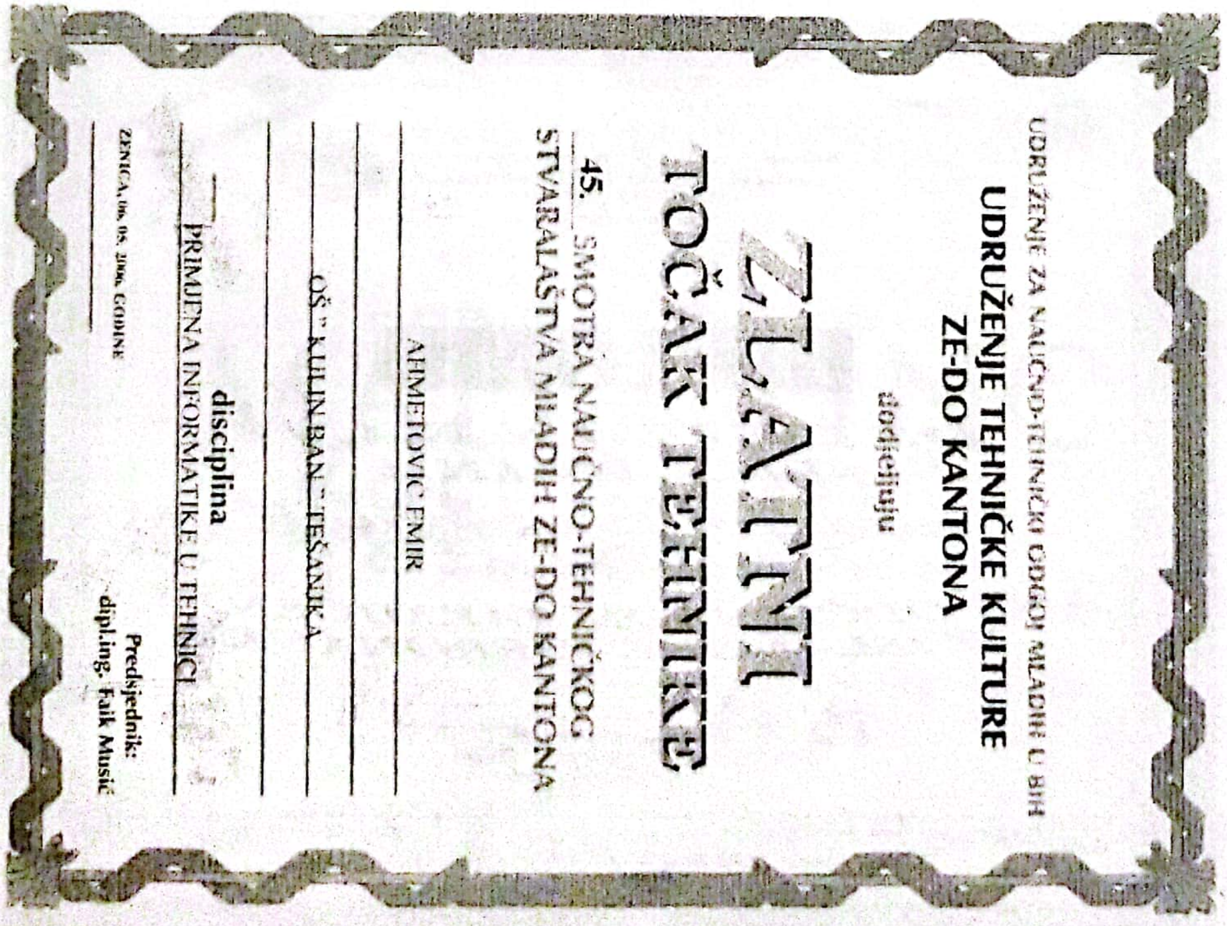
ZA DRUŠTVO "MALI PRINC"

DIPLOMU
dodjeljuju
učeniku-ci VII razreda
za osvojeno I mjesto
NA OPĆINSKOM TAKMIČENJU
IZ ISLAMSKE VJERONAUKE

2006.

ISLAMSKA ZAJEDNICA U BOSNI I HERCEGOVINI
MUFTILUK ZENIČKI
MEDŽLIS ISLAMSKE ZAJEDNICE TEŠANJ
IZVRŠNI ODBOR
i
OPĆINA TEŠANJ
dodjeljuju
DIPLOMU
OŠ "KULIN BAN"
TEŠANJKA
za ukupno osvojeno
I mjesto
NA OPĆINSKOM TAKMIČENJU
IZ ISLAMSKE VJERONAUKE
GLAVNI IMAM MEDŽLISA IZ-e TEŠANJ
NAČELNIK OPĆINE TEŠANJ

UDRUŽENJE TEHNIČKE KULTURE
ZE-DO KANTONA
SREBRNI
TOČAK TEHNIKE
45.
AHMETOVIĆ EMIR.
ČAPLJA HAJRUDIN
OŠ " KULIN BAN " TEŠANJKA
disciplina
ENERGETIKA
ZENICA, 06. 05. 2006. GODINE
Predsjednik:
dipl.ing. Faik Musić

UDRUŽENJE ZA NAUČNO-TEHNIČKI ODGOJ MLADIH U BIH
UDRUŽENJE TEHNIČKE KULTURE
ZE-DO KANTONA
dodjeljuju
ZLATNI
TOČAK TEHNIKE
45. SMOTRA NAUČNO-TEHNIČKOG
STVARALAŠTVA MLADIH ZE-DO KANTONA
AHMETOVIĆ EMIR
OŠ " KULIN BAN " TEŠANJKA
disciplina
PRIMJENA INFORMATIKE U TEHNICI
ZENICA, 06. 05. 2006. GODINE
Predsjednik:
dipl.ing. Faik Musić

AMKBIH

ASOCIJACIJA AUTO MOTO KLUBOVA U BOSNI I HERCEGOVINI

Upravni odbor
Asocijacije auto moto klubova u BiH
dodjeljuje

Diplomu

Osnovnoj školi
O.Š. KULIN BAN I

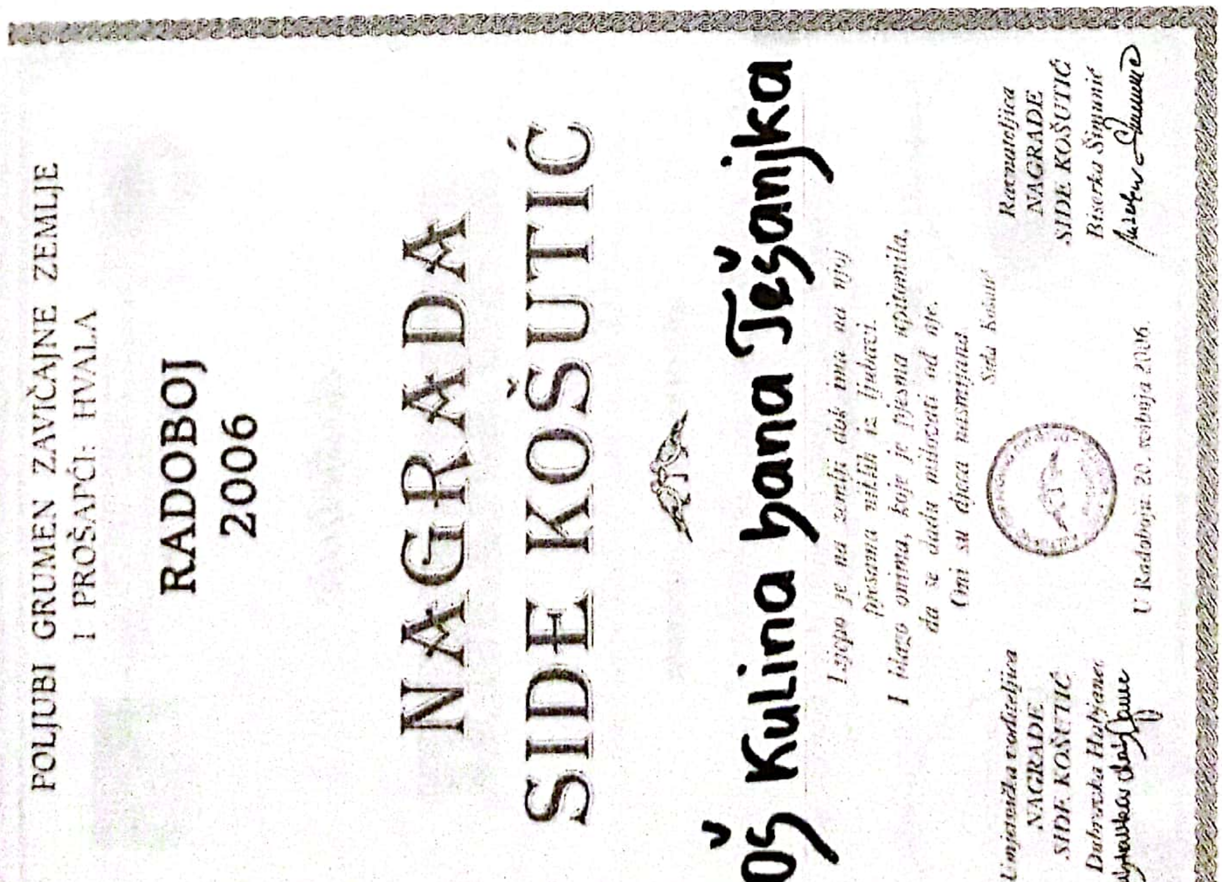
Za osvojeno 2. mjesto
na županijskom natjecanju
učenika osnovnih škola

"Sigurno u prometu"

Glavni tajnik AAMKBIH-a
Zoran Pinjuh, dipl. oec

Usora, svibanj 2006.

Predsjednik AAMKBIH-a
inž. Marinko Sarač

POLJUBI GRUMEN ZAVIČAJNE ZEMLJE
I PROŠAPČI: HVALA

RADOBOJ
2006

NAGRADA
SIDE KOŠUTIĆ

OŠ Kulina bana Tešanjka

Lijepo je na zemlji dok ima na njoj
pjesama niklih iz ljudi.
I blago onima, koje je pjesma ispunila,
da se dala mijenjati od nje.
Oni su djeca nasmijana.
Sida Košutić

Utemeljiteljica
NAGRADE
SIDE KOŠUTIĆ
Dubravka Hrabjanec

U Radoboju, 20. svibnja 2006.

Ravnateljica
NAGRADE
SIDE KOŠUTIĆ
Biserka Šimunić

2007.

بسم الله الرحمن الرحيم
ISLAMSKA ZAJEDNICA U BOSNI I HERCEGOVINI
URED MUFTIJE ZENIČKOG

PRIZNANJE

O.Š. "Kulin ban" Tešanj

ZA OSVOJENO I MJESTO
NA PRVOM TAKMIČENJU IZ ISLAMSKE VJERONAUKE
NA NIVOU ZE-DO KANTONA - MUFTILUKA ZENIČKOG
U ŠKOLSKOJ 2006/2007.god 1427/1428. h.g.

U Zenici,09.05.1428. h.g.
26.05.2007. god.

M.P.

MUFTIJA
mr. Ejub ef. Dautović

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK

dodjeljuje

DIPLOMU

ŠARIĆ IVANA

učeniku-ci VIII razreda

O.Š. "Kulin-ban" Tešanj

za osvojeno 1. mjesto na općinskom takmičenju
osnovnih škola iz fizike

Tešanj, 31.03. 2007. god.

OPĆINSKI NAČELNIK

DRUŠTVO PEDAGOGA FIZIČKE KULTURE TEŠANJ

KOŠARKAŠKI TURNIR TEŠANJ 2007

Košarkaški turnir
Tešanj 2007

DIPLOMA

O.Š. KULIN BAN' TEŠANJKA

Za osvojeno II mjesto
u konkurenciji djevojčica

Tešanj, april 2007. godine

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK

dodjeljuje

DIPLOMU

Muminović Delvi

učeniku-ci 5. razreda

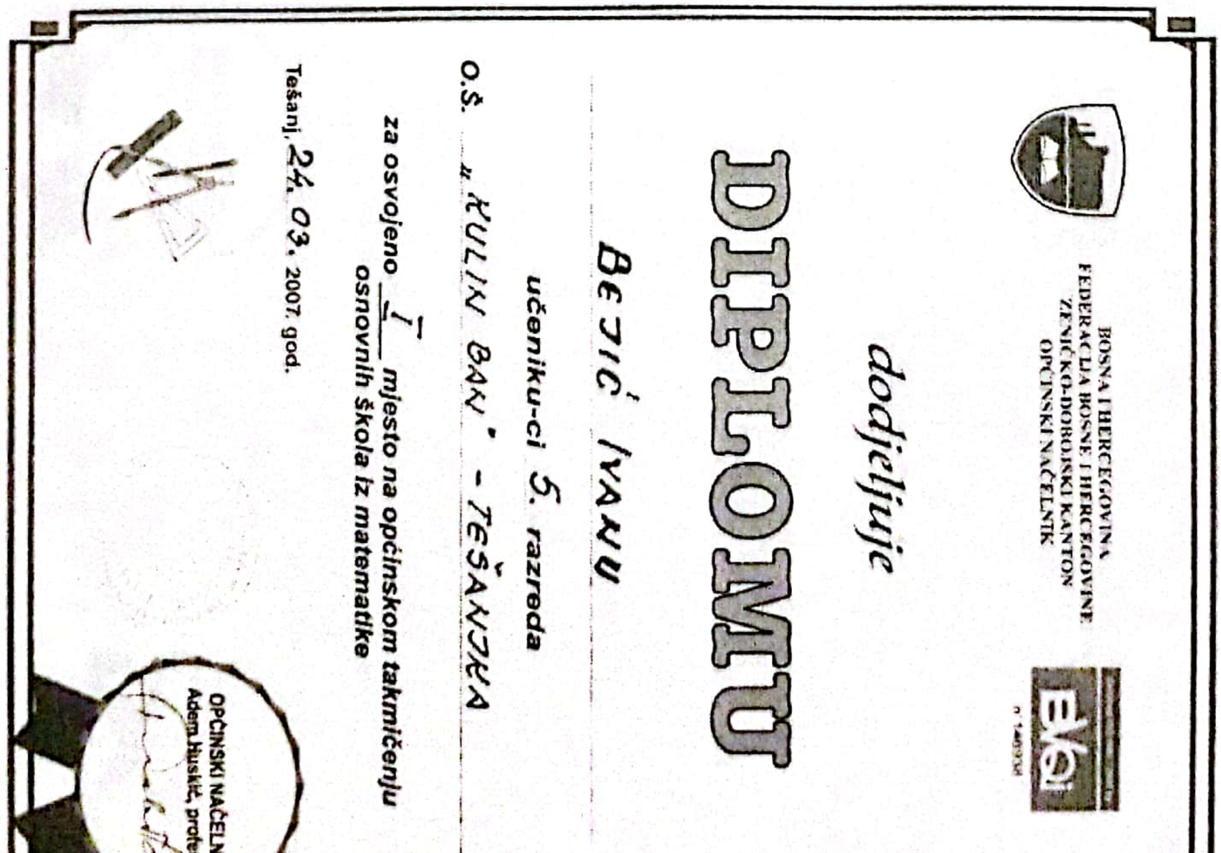
O.Š. Kulin-ban Tešanjka

za osvojeno 1 mjesto na općinskom takmičenju
osnovnih škola iz Islamske vjeronauke

Tešanj, 14.04. 2007. god.

OPĆINSKI NAČELNIK
Adem Huskić, profesor

Bosna i Hercegovina
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON
Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport
PEDAGOŠKI ZAVOD ZENICA
dodjeljuje
DIPLOMU
Bejić Ivanu
OŠ „Kulin ban" Tešanj
za osvojeno drugo mjesto na XII kantonalnom
takmičenju učenika petih razreda osnovnih škola
iz matematike

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK
dodjeljuje
DIPLOMU
BEJIĆ IVANU
učeniku-ci 5. razreda
O.Š. „KULIN BAN" - TEŠANJ
za osvojeno I mjesto na općinskom takmičenju
osnovnih škola iz matematike
Tešanj, 24. 03. 2007. god.
OPĆINSKI NAČELNIK
Adem Huskić, profesor

Obrazovni centar za demokratiju i ljudska prava CIVITAS

CIVITAS

CERTIFIKAT

1. MJESTO

O.Š. „KULIN BAN" TEŠANJKA

za uspješno sudjelovanje na općinskom takmičenju/natjecanju u prezentiranju

PROJEKT GRAĐANIN

14.04. 2007. **god.**

Charles N. Quigley Center for Civic Education	Rahela Džidić Civitas@BiH	David M. Reinart Office of Public Affairs

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK

dodjeljuje

DIPLOMU

Ramić Amni

učeniku-ci I **razreda**

O.Š. Kulin-ban" Tešanjka

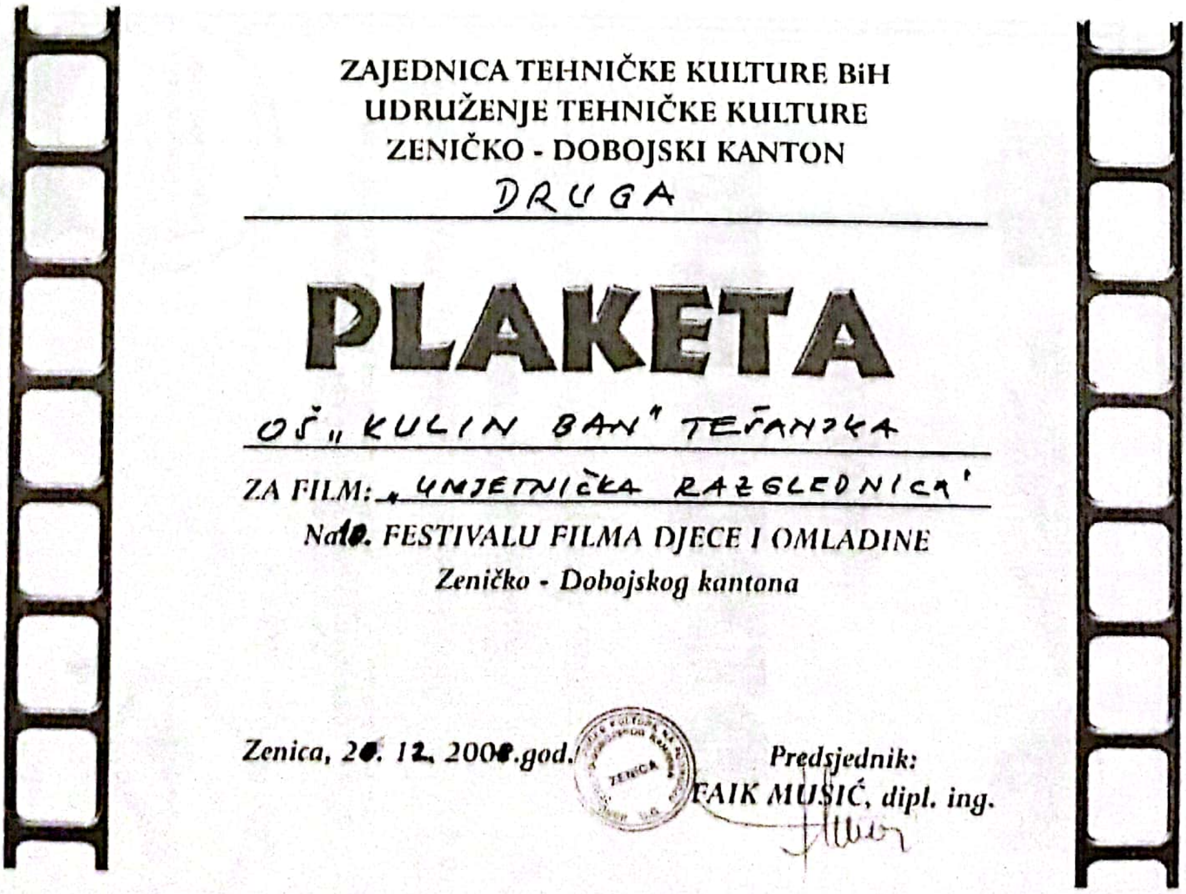
za osvojeno 2 **mjesto na općinskom takmičenju osnovnih škola iz islamske vjeronauke**

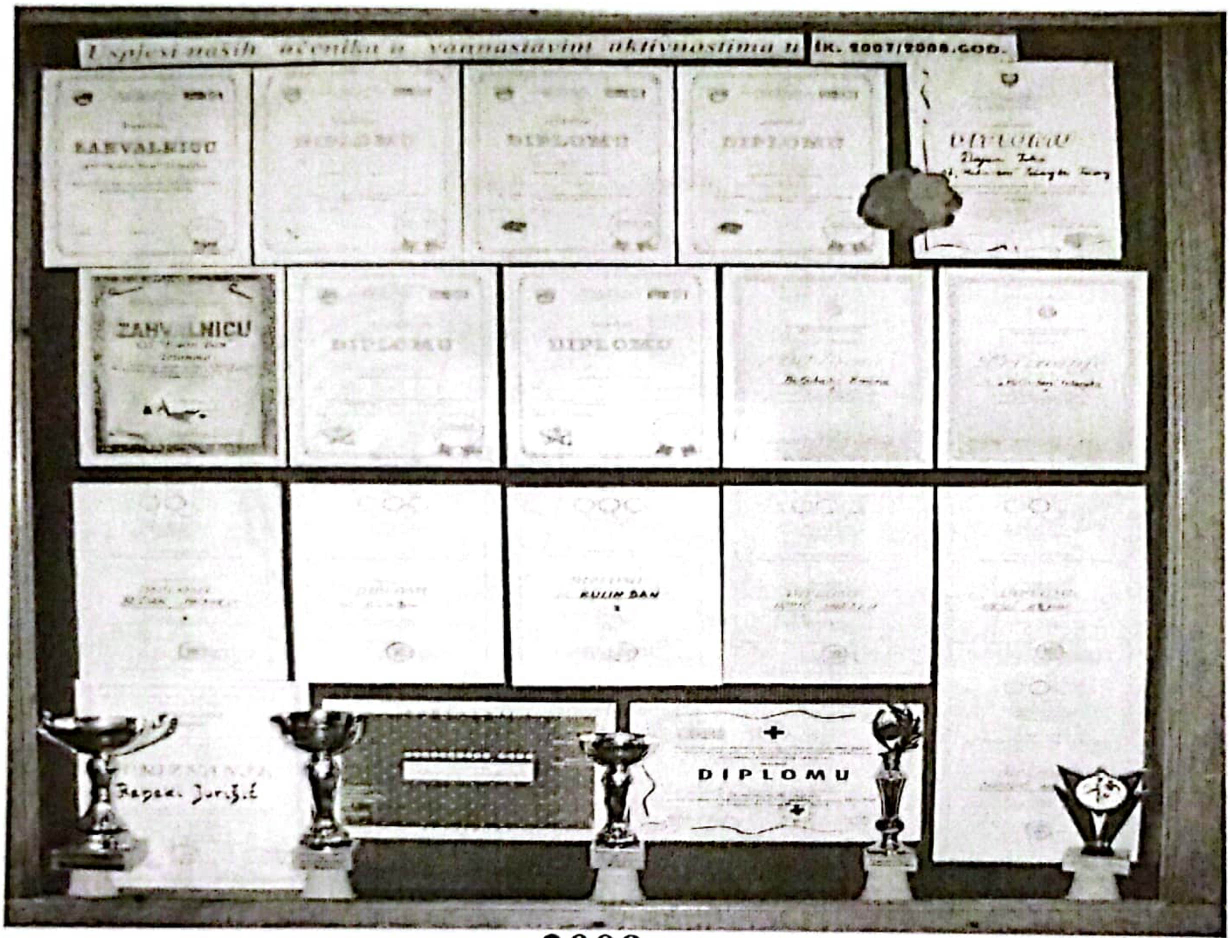
Tešanj, ___ **2007. god.**

OPĆINSKI NAČELNIK
Adem Huskić, profesor

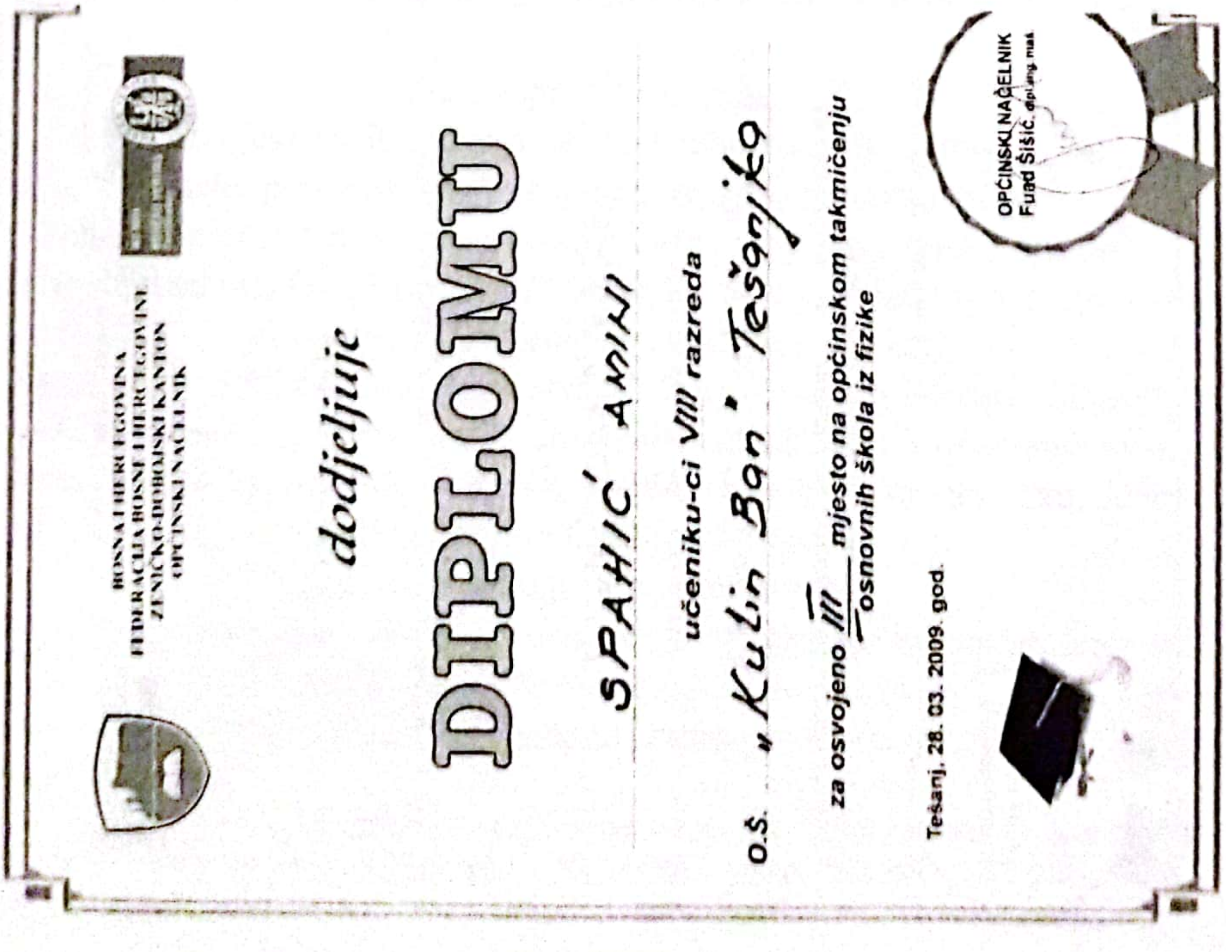

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK
dodjeljuje
DIPLOMU
OGRIĆ JASMINU
učeniku-ci VIII razreda
O.Š. „Kulin-ban" Tešanjka
za osvojeno 1. mjesto na općinskom takmičenju
osnovnih škola iz fizike
Tešanj, 31.03. 2007. god.
OPĆINSKI NAČELNIK
Adem Huskić, profesor

2008.

ZAJEDNICA TEHNIČKE KULTURE BiH
UDRUŽENJE TEHNIČKE KULTURE
ZENIČKO - DOBOJSKI KANTON
DRUGA
PLAKETA
OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA
ZA FILM: „UMJETNIČKA RAZGLEDNICA"
Na 10. FESTIVALU FILMA DJECE I OMLADINE
Zeničko - Dobojskog kantona
Zenica, 20. 12. 2008.god.
Predsjednik:
FAIK MUSIĆ, dipl. ing.

2009.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK

dodjeljuje

DIPLOMU

SPAHIĆ AMINI

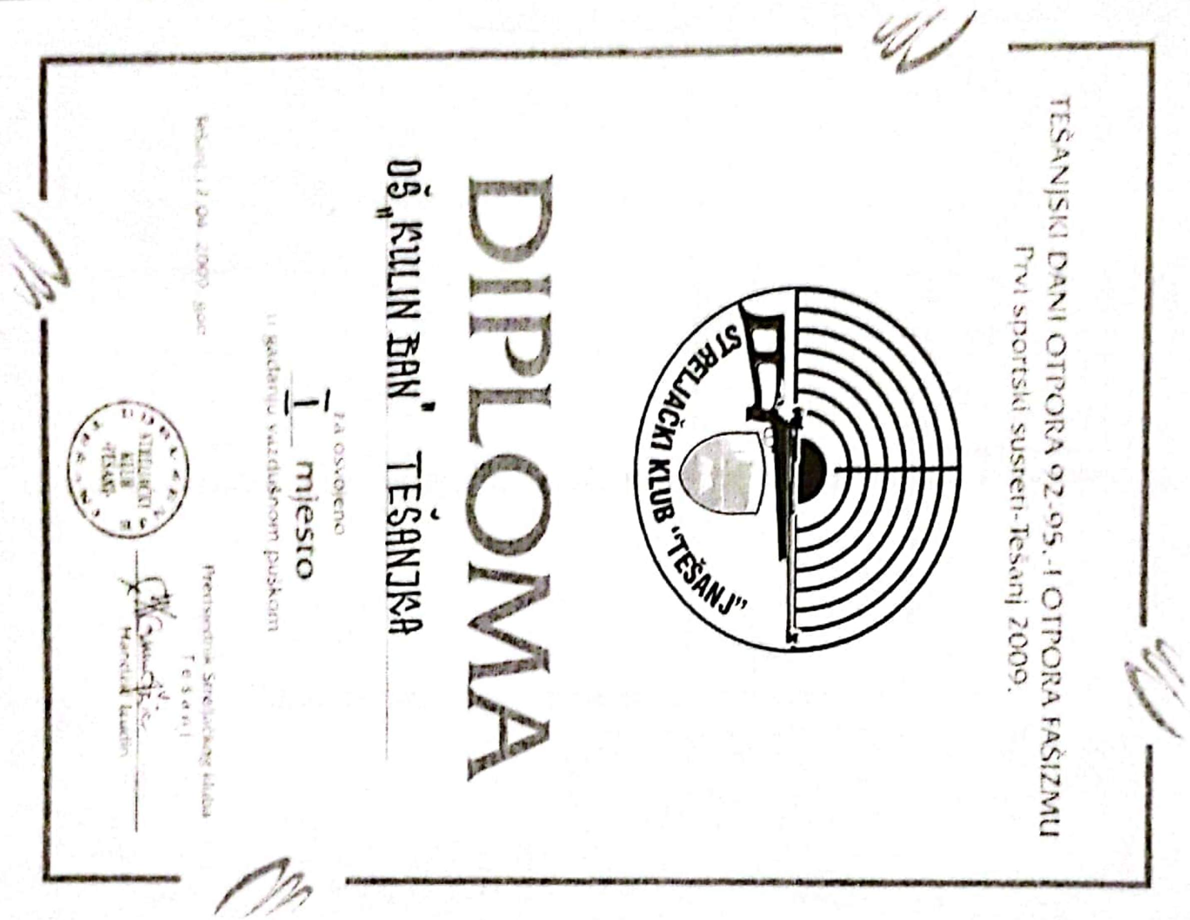
učeniku-ci VIII razreda

O.Š. „Kulin Ban" Tešanjka

za osvojeno III mjesto na općinskom takmičenju osnovnih škola iz fizike

Tešanj, 28. 03. 2009. god.

OPĆINSKI NAČELNIK
Fuad Šišić, dipl.ing.maš.

TEŠANJSKI DANI OTPORA 92-95.-I OTPORA FAŠIZMU
Prvi sportski susreti-Tešanj 2009.

STRELJAČKI KLUB "TEŠANJ"

DIPLOMA

OŠ „KULIN BAN" TEŠANJKA

za osvojeno
I mjesto
u gađanju vazdušnom puškom

Predsjednik Streljačkog kluba
Tešanj

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK

dodjeljuje

DIPLOMU

IBRAHIMKADIĆ AJNA

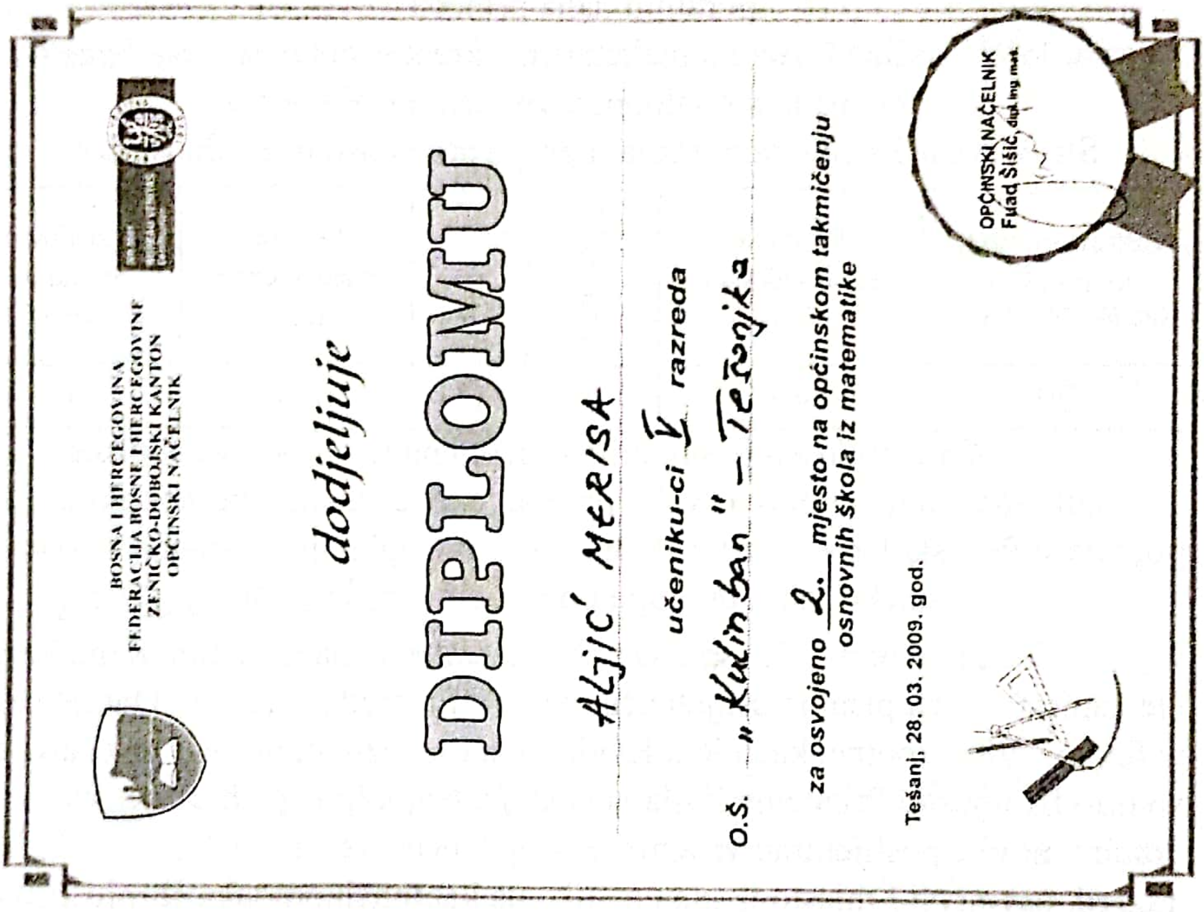
učeniku-ci 7. razreda

O.Š. „Kulin ban" - Tešanjka

za osvojeno I mjesto na općinskom takmičenju osnovnih škola iz matematike

Tešanj, 28. 03. 2009. god.

OPĆINSKI NAČELNIK
Fuad Šišić, dipl.ing.maš.

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
OPĆINSKI NAČELNIK

dodjeljuje

DIPLOMU

Aljić Merisa

učeniku-ci V razreda

O.Š. „Kulin Ban" – Tešanjka

za osvojeno 2. mjesto na općinskom takmičenju osnovnih škola iz matematike

Tešanj, 28. 03. 2009. god.

OPĆINSKI NAČELNIK
Fuad Šišić, dipl. ing. maš.

ANALITIČKI OSVRT

Rad, uspjeh i priznanje,
svojevrsno je trojstvo i samo u jedinstvenom sklopu
imaju, ponaosob, potpunog smisla, zadovoljstva i sreće.
Pehari i šareni tiketi samo su tragovi rada i uspjeha, u otisku i pehar – simbolu, učenika OŠ „Kulin Ban“ Tešanjka, i samo iz jednog vremena, tri decenije, iz posljednje trećine svog vijeka.
To su samo sjenke stvaralaštva, stvaralačkih učeničkih ličnosti, njihovih prvih oluja mozga, sinektita[1], produktivnih razmišljanja, zapisivanja misli, ideja, asocijacija, povlačenja olovke i kista, basic klikova...u otisku, sjenci ili simbolu priznanja su draga,
svjedoče, ispunjavaju pouzdanjem...
Prvih pet pehara s prve stranice ovog poglavlja pripada nekim prijeratnim godinama i đacima i diploma *Saveza društva matematičara, fizičara i astronoma Jugoslavije* učenika Osmana Dubravca, a prvo priznanje iz prvih

1 grč. synektikos – udružiti, spojiti različite elemente, koji naizgled nemaju nikakve sličnosti, dr. Marko, Stevanović, *Kreatologija,* Nakladnik *Tonimir*, Varaždinske Toplice, 1999, 312.

poratnih dana pripada
aprilu 1996. godine i đacima maketarima, kreatorima *tenkovske bitke na Ušću*, na kantonalnom takmičenju u Visokom.

Struktura priznanja razvrstana u grupe po oblasnim srodnostima:

Kulturno-umjetn. stvaralaštvo (lit.-lik.-folk.-dram.)	Tehničko stvaralaštvo i film	Sport		Sekcije znanstvenog rada	Zahvalnice i priznanja školi
		Diplome	Pehari		
20	49	4	11	50	6

Ova struktura je sumarna i sačinjena je na osnovu školske dokumentacije i gotovo svako priznanje je tekstualno pomenuto u poglavlju Prvi školarci i razvoj škole. U ovom poglavlju priznanja su data u selektivnom pristupu po principu značajnosti.

Jedan od najvećih uspjeha naših učenika u znanstvenom radu, koji je zapisan u ljetopisu, je uspjeh učenika, VIII razreda, Osmana Dubravca, iz fizike, 1985. godine, kada je u Kladovu, na saveznom nivou (Jugoslavije) osvojio III mjesto. Priznanje škola posjeduje. Najbolji uspjeh u znanstvenom radu u novije poslijeratno vrijeme je uspjeh učenika Emira Ahmetović, V razred, osvojivši I mjesto iz matematike na kantonalnom takmičenju 2003. godine.

U kulturno-umjetničkom stvaralaštvu jedan od najvećih uspjeha je uspjeh grupe učenika (Ermin Alibalić VIa, Kenan Babajić VIIIa, Haris Buljubašić Va, Begzada Mešić Vc, Zerina Begović VIa i Edita Begić VIa), za grupni likovni rad na temu *Flora i fauna, izvor života i ljepot*e na Međunarodnom natječaju likovnih dječijih radova, Dječijeg likovnog centra iz Skoplja osvojivši *bronzanu diplomu.*

U oblasti filma najveći uspjeh je ostvaren sa filmom *Vodenica* učenice Anje Vidojević, VIII razred, za koji je dobijen festivalski *Grand – prix „Zenica 2003“.*

U tehničkom stvaralaštvu jedno od najvećih uspjeha je *zlatna eureka* učenika Vedrana Kaser za inovaciju *Model motornog mehanizma* na *IV susretu mladih talenata* u Zenici 1999. godine.

Tabelarni prikaz uspjeha škole iskazan je sumarno po nazivima priznanja, a na osnovu školske dokumentacije:

Naziv priznanja	Diploma	Zahvalnica .	Priznanje	Certifikat	Točak tehnike			Plaketa	Nagrada	Pehar	Eureka
					zlatni	srebreni	bronzani				
Broj priznanja	55	7	4	10	8	20	14	5	2	11	1

POGLAVLJE IX

PROMIJENITE SVIJET – NJEMU JE TO POTREBNO!
B. Brecht

KOLEKTIV U STOTOJ ŠKOLSKOJ 2008/2009. GODINI

AUTOBIOGRAFIJE ZAPOSLENIH U ŠKOLSKOJ 2008/2009.

Mina Alibalić

Rođena sam 15.4.1959. godine u Jevadžijama. Završila sam osnovnu školu u Jelahu. Radim kao radnica na održavanju čistoće u Osnovnoj školi „Kulin Ban" već 13 godina. Imam dvoje djece i muža s kojima živim u Ljetiniću.

Emina (Nurudin) Aličić

Hladnog, 10. novembra 1972. godine u kući Tokmića u Alibegovcima začuo se četiri godine željno iščekivani dječiji plač. Osnovnu školu sam pohađala u Alibegovcima i Tešanjki, a srednju ekonomsko-komercijalni tehničar u Doboju. U nevakat postajem student Poslovne škole, smjer informatika i menadžment. Kako je rat spuštao svoje teške šape na sve oko sebe, tako, zgnječi i tu moju životnu stazu – taj studij. Ponekad se čini da sudbina zna izabrati bolje od nas samih i pozove me da zaplivam prosvjetnim vodama. Završavam tako Pedagošku akademiju u Zenici. U ovoj stasitoj, ponosnoj, plemenitoj, stogodišnjoj ljepotici radim od marta 1995. godine. Radila sam kao nastavnik informatike, bosanskog jezika i književnosti, civilne odbrane, kao bibliotekar, ali već duži niz godina radim kao nastavnik razredne nastave. Moje dvije velike ljubavi su knjiga i dijete, a radeći ovaj posao sam ih spojila u jedno. Prošla sam mnoge edukacije i stručna usavršavanja, a kao certificirana trenerica aktivno radim na inovacijskim pomacima u nastavi. S mnogo odgovornosti i istinske ljubavi prilazim ovom poslu. Ne želim da dijete predamnom zanijemi - već da progovori i da iz kaveza zvanog misli pusti ptičicu-riječ na slobodu. Sa divnom porodicom, mužem Alenom i kćerkama Lejlom i Nejlom, živim na Tešanjki. U učenicima i sebi pokušavam razbuđivati onu Konfucijevu maksimu: TRI PUTA VODE DO MUDROSTI: razmišljanje = ono što je najplemenitije, odgoj = on je najlakši, iskustvo = ono je najneugodnije.

Aida Babajić

Rođena sam 4.3.1971. godine u Doboju, gdje sam završila osnovnu i srednju školu. Pedagošku akademiju završila sam u Zenici. U ovoj školi radim 11 godina i 8 mjeseci kao nastavnica razredne nastave.

Amina Balić

Rođena sam 8.9.1969. godine u Tesliću. Osnovnu školu završila sam u Đulićima, općina Teslić. Gazi Husref-begovu medresu završila sam u Sarajevu. Islamsku pedagošku akademiju, a nakon toga i Islamski pedagoški fakultet završila sam u Zenici. Nastavnica sam islamske vjeronauke u OŠ„Kulin Ban“. Udata sam i majka troje djece, kćerke Melike i sinova Muhameda i Tarika. Živim u Tešanjki.

Brka Almir

Rođen 8.11.1980. godine u Tešnju. Osnovnu školu sam završio u Jelahu, OŠ „1.mart“. Srednju medicinsku šklolu završio sam u Tešnju. Pedagošku akademiju sam završio u Mostaru 2002. godine. U OŠ„Kulin Ban“ sam zaposlen od 19.1.2003. godine. Živim u mjestu Vukovo, oženjen sam i otac jednog djeteta.

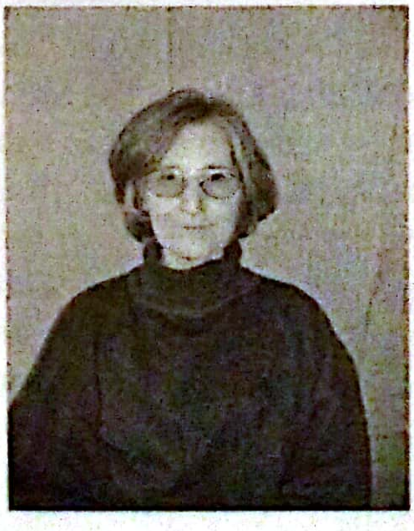
Nermina Čajić

Nastavnik sam razredne nastave u OŠ„Kulin Ban" Tešanjka, područna škola Lepenica. Rođena sam u Oraš Planjama, općina Tešanj, 1.3.1974. godine, gdje sam završila osnovno školu. Matematičko-fizičko-računarsku srednju školu sam završila u Tešnju. Nakon srednje škole upisujem se i završavam Pedagošku akademiju u Zenici. Udata sam, imam dvije predivne djevojčice i živim u Lepenici.

Sanela Čamdžić

Rođena sam 20.1.1975. godine u Doboju. Osnovnu školu sam završila 1989. godine u Tešanjci. Škola je tada nosila ime "Nikola Matković-Kolja". Srednju školu sam upisala i završila u Tešnju, matematičko-fizičko-računarsku, smjer programer. Kao nastavnica razredne nastave počela sam raditi u toku ratnih zbivanja u OŠ„Kulin Ban" 1994. godine u područnom odjeljenju u Ljetiniću. Tada, 1995. godine sam upisala Pedagošku akademiju u Zenici i završila istu 1.10.1998. godine, kao vanredni student.

Mubera Deraković

Rođena sam 4.8.1948. godine u Doboju. Završila sam osnovnu školu i Gimnaziju u Doboju, a Pedagošku akademiju u Sarajevu. Radim 35 godina, od toga 10 godina u OŠ „Kulin Ban" Tešanjka kao nastavnica njemačkog jezika.

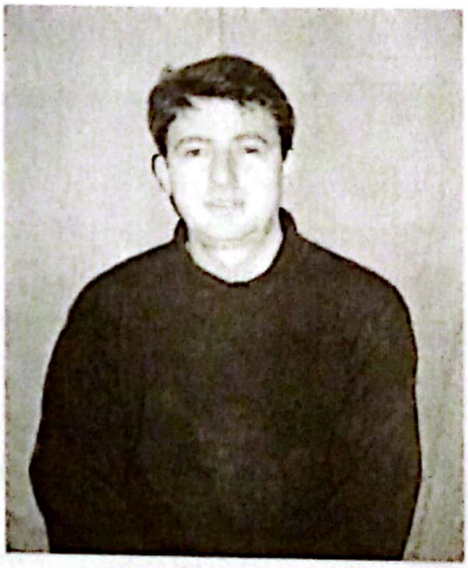

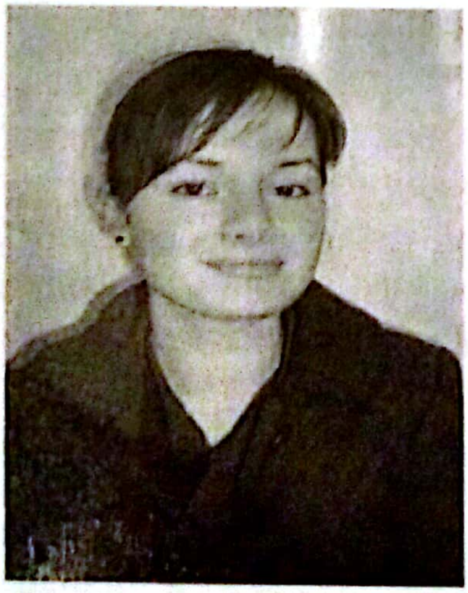
Mirnes Durak

Rođen sam u Doboju 31.12.1977. godine, od oca Muhameda i majke Safije a odrastao u Novim Miljanovcima. Završio sam OŠ „Džemal Bijedić" u Miljanovcima, Medresu u Damasku, Sirija, a Fakultet islamskih nauka na Univerzitetu Al-Azhar u Kairu, Egipat.
U OŠ „Kulin Ban" sam počeo raditi od 2004. godine kao nastavnik islamske vjeronauke.

Besim (Asima) Džanović

Rođen sam 8.8.1974. godine u Doboju. Stalno nastanjen u Lepenici. Osnovnu školu završio sam u Tešanjci, a srednju školu - matematičko-fizičko-računarskog smjera, u Tešnju. Kao nastavnik razredne nastave u OŠ„Kulin Ban" radim 11 godina. Oženjen sam i otac sam dvoje djece.

Dijana Katić

Rođena sam u Doboju 14.6.1983. godine. Živjela sam sa roditeljima Ljubinkom i Dragom, te sestrama Draganom i Milanom Brnadić u Alibegovcima. Osnovnu školu "Fra Ivana Frane Jukića" pohađala sam u Sivši. Srednju školu, smijer opće gimnazije sam završila također u Sivši u Srednjoj školi„Stjepana Radića". Nakon toga sam upisala Filozofski fakutet u Tuzli, odsjek stranih jezika u stekla zvanje diplomiranog profesora engleskog jezika i književnosti. Trenutno radim u OŠ "Kulin Ban" u Tešanjci već 3 godine. Sada sam udata i živim sa suprugom Igorom i sinom Dorijanom u Jelahu.

Elvisa Hadžan

Rođena sam 19.9.1985. godine u Doboju. Osnovnu školu sam završila u Tešanjci. Pohađala sam Gimnaziju "Musa Ćazim Ćatić" u Tešnju, nakon koje upisujem Filozofski fakultet u Tuzli, odsjek engleski jezik gdje sam trenutno apsolvent. Živim u Ljetiniću.

Halid (Mehmeda) Hadžikadunić

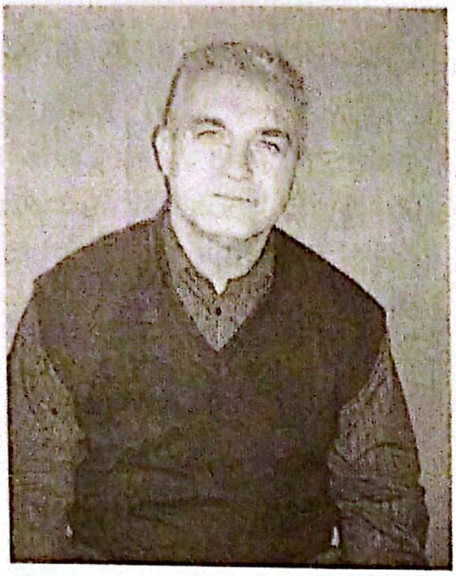
Profesor informatike i nastavnik tehničkog odgoja. Rođen 14.8.1969. godine u Novom Selu, općina Tešanj. Osnovnu školu sam završio u Medakovu, srednju elektrotehničku u Doboju. Studirao u Banjaluci i Tuzli. Oženjen , otac dvoje djece. U OŠ„Kulin Ban“ radim od 1997. godine.

Zijad Džinalić

Rođen sam 21.2.1958. godine u Lepenici. Osnovnu školu sam završio u Tešanjki, a srednju u Tesliću i stekao zvanje automehaničar. Imam 16 godina radnog staža, od toga 2 godine su u Osnovnoj školi „Kulin Ban“. Otac sam troje djece. Sa suprogom i djecom živim u Kraševu.

Ekrem (Ahmet) Ibrahimović

Rođen sam 6.1.1953. godine u Doboju gdje sam završio osnovnu i srednju školu. Pedagošku akademiju, odsjek fizička kultura, završio sam u Tuzli, zatim Fakultet fizičke kulture u Sarajevu i stekao zvanje profesora tjelesnog i zdravstvenog odgoja.

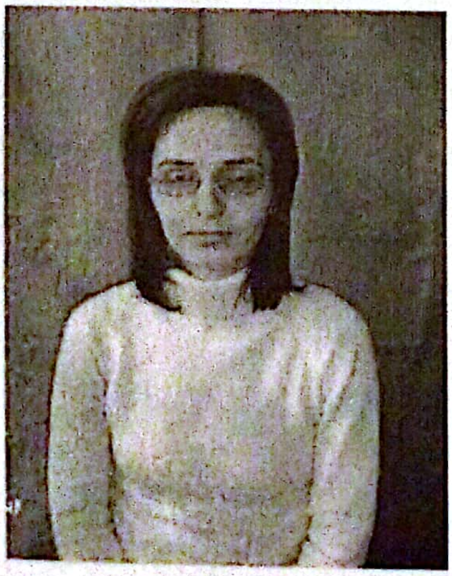
Radim preko trideset godina kao nastavnik tjelesnog i zdravstvenog odgoja, a od toga 15 godina radim u Osnovnoj školi "Kulin Ban" u Tešanjci, u kojoj obnašam dužnost predsjednika Školskog odbora u drugom mandatu.

Mladen Jozić

Rođen sam 21.10.1982. godine. Osnovnu školu sam završio u Žepču. Srednju školu pohađao sam u Trogiru i Žepču, nakon koje upisujem u Sarajevu Vrhbosansku katoličku teologiju.

Od ove školske godine radim kao nastavnik katoličkog vjeronauka u OŠ "Kulin Ban" u Tešanjci.

Sanela Kantić

Rođena sam 7.10.1979. godine u Doboju. Osnovnu školu i Gimnaziju „Musa Ćazim Ćatić“ završila sam u Tešnju, a 2000. godine na Prirodno-matematičkom fakultetu u Sarajevu stekla zvanje nastavnice fizike. Udata sam i imam jedno dijete.

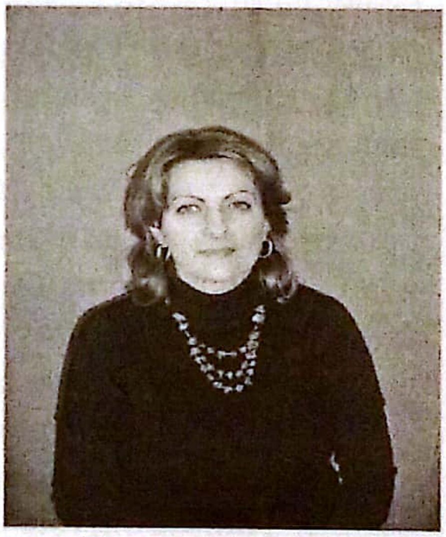

Amela Kantić

Rođena sam u Doboju 7.10.1978. godine, kao prvo dijete Huseina i Ćame Ljevaković. Osnovnu školu sam završila u Medakovu, a srednju Opću gimnaziju „Musa Ćazim Ćatić"u Tešnju. Završila sam Filozofski fakultet u Tuzli, odsjek historija i geografija, 2004. godine. Zaposlila sam se, po pola norme, u OŠ „9. septembar" Medakovo i OŠ „Kulin Ban"Tešanjka. Položila sam stručni ispit 2006. godine. Udala sam se 2007. godine, majka sam sina Adema (2008.) i živimo u Jelahu.

Amela Karabegović

Rođena sam 11.5.1974. godine. Osnovnu školu zavšila sam u Tešanjci, a srednju školu u Doboju i stekla zvanje mašinski tehničar. Svoj radni vijek sam započela radeći u MZ Tešanjka, a potom u Općini Tešanj na radnom mjestu poslovni sekretar. Od 1999. godine radim u Osnovnoj školi „Klin Ban" na radnom mjestu sekretarice škole. S mužem i dvoje djece stanujem u Jelahu.

Edin Halilović

Rođen 17.11.1970. godine u Šijama. Osnovnu školu završio sam u Šijama a srednju saobraćajno tehničku školu završio sam u Doboju. Pedagoški fakultet završio sam u Zenici i stekao zvanje nastavnik matematike i informatike. Završio sam Panevropski fakultet u Banja Luci i stekao zvanje profesor informatike. Oženjen i otac dvoje djece. Živim u Šijama.

Kemal (Munib) Ljevaković

Rođen sam 10. jula 1948. godine u Trepču, općina Tešanj. Osnovnu školu sam završio u svom rodnom Trepču i Tešnju, te Gimnaziju "Musa Ćazim Ćatić" u Tešnju. Na studijskoj grupi maternji jazik s južnoslovenskom književnošću i historija završavam Višu pedagošku školu u Mostaru. Te, 1970. godine, se zapošljavam kao nastavnik u Osnovnoj školi Tešanjka gdje i danas radim.

Cijeli svoj radni vijek posvetio sam odgoju i obrazovanju mladih u čemu sam ostvario značajne rezultate i priznanja. U svojoj nastavničkoj karijeri koja traje već 39 godinu kao direktor škole proveo sam više od 11 godina. Prošao sam kroz niz edukacija, a najznačajnije su: O nenasilnoj komunikaciji, o prevazilaženju konflikta u obrazovanju, menadžment i rukovođenje školom, senzibilnost među polovima, RSPCA – zaštita životinja, jezik i demokratizacija, o izradi projekata, o demokratiji i ljudskim pravima, informaciona tehnologija i interaktivno učenje itd. i uz to imao dva studijska putovanja, jedno, sedmodnevno, u Belfastu na univerzitetu Ulster, Sjeverna Irska i drugo, desetodnevno, u Dachau, Njemačka. Deset godina sam CIVITAS-ov koordinator u oblast demokratije i ljudskih prava. Uradio sam ili učestvovao u izradi, aplicirao i realizovao mnogo projekata, a najznačajniji su: Reintegracija učenika povratnika iz inozemstva u školsku sredinu, Podrška razvoju obrazovanja i socijalnog povezivanja kroz obrazovanje u BiH, Roditeljsko-nastavničko vijeće, Škole – prijatelji djece, Timski rad u funkciji poboljšanja kvaliteta nastave i integracije itd. Učestvovao sam na tri međunarodne konferencije ENCORE (Evropska mreža za rješavanje konflikata u obrazovanju), u Belfastu (Sjeverna Irska) 1999. godine, u Soestu (Njemačka) 2000. godine i u Brčkom (BiH) 2001. godine. Tokom rada dobio sam i priznanja:

-PLAKETU od Upravnog odbora OŠ „Kulin Ban", za unapređenje nastavnog procesa, 29.5.2000. godine;

-POSEBNO PRIZNANJE od Nastavničkog vijeća OŠ „Kulin Ban" za menadžerski rad i uspješno rukovođenje školom, 29.5.2002. godine;

-POHVALU Upravnog odbora OŠ „Kulin Ban" za ostvarene rezultate na mjestu direktorta škole, 20.1.2006. godine;

-ZAHVALNICU OŠ„1. mart" Jelah, za uspješnu saradnju i pruženu pomoć

školi, 1.3.2001. godine i

-ZAHVALNICU CIVITAS-a Bosne i Hercegovine, povodom 10 godina CIVITASA, a za 10 godina medijatorskog rada, 6.5.2006. godine.

Objavljivao sam više literarnih radova i radova istraživačkog karaktera obitelji Ljevaković.

Objavljene su mi tri knjige: RAT-RANE MOJE DUŠE, 2005. godine; OD TREBIĆA DO TREPČA, 2006. godine; te 2009. godine, monografija 100 GODINA ŠKOLE NA TEŠANJCI 1909-2009.

U pripremi je zbirka pjesama SIDIK.

Šemsudin (Redžo) Klepić

Rođen 30.7.1986. godine u Doboju. Završio sam osnovnu školu u Miljanovcima. Srednju tehničku školu, smjer elektrotehničar energetike, završio sam u Tešnju. Višu školu sam završio u Tuzli na Filozofskom fakultetu na odsjeku Tehnički odgoj i informatika. U školskoj 2008/2009. godini počeo sam raditi kao pripravnik u OŠ„ Kulin Ban“ kao nastavnik tehničkog odgoja.

Suljo Srkalović

Rođen sam 18.7.1967. godine u Tešnju. Završio sam osnovnu školu u OŠ„Huso Hodžić“ u Tešnju, a zatim Srednju ekonomsku školu u Tešnju i Srednju muzičku školu u Tuzli. Višu poslovnu školu završio sam u Zenici. Počeo sam raditi 1986. godine u Muzičkoj školi Tešanj, dok u OŠ„Kulin Ban“ Tešanjka radim od 1.9.1996. godine. Radim kao nastavnik muzičke kulture i građanskog obrazovanja. Oženjen sam i otac sam dva sina.

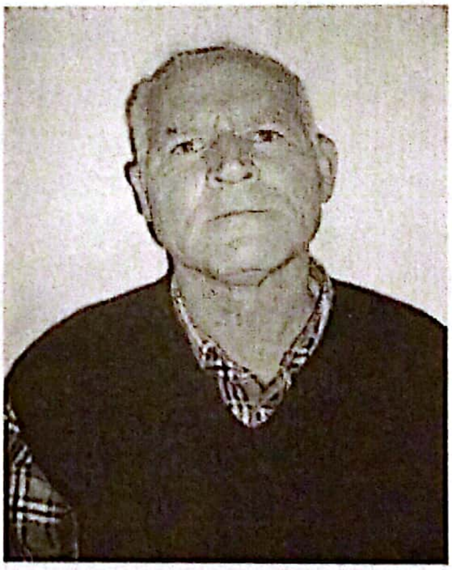

Hamdo Krkalić

Rođen sam 3.1.1970. godine u Kraševu. Osnovnu školu sam završio u Tešanjki, a srednju u Srednjoškolskom centru "Đuro Pucar Stari" u Doboju i stekao zvanje mehaničar mašina i postrojenja.

Imam 10 godina radnog staža od čega je 4 godine u Osnovnoj školi „Kulin Ban" gdje radim kao domar. Sa suprugom živim u Kraševu.

Anto Kovačević

Rođen sam 5. lipnja 1949. godine na Vukovu, općina Tešanj. Osnovnu školu završio sam u Jelahu, gimnaziju u Tešnju, a 1971. godine diplomirao na Pedagoškoj akademiji u Mostaru. Od 1972. godine, s neznatnim prekidima, djelatnik sam Škole na Tešanjci. Pored redovne nastave, u školi sam prihvatio i mlade literarce sa kojima sam ostao do današnjeg dana. U svoj bogati životopis rado upisujem kako sam dugogodišnji slovenski planinar (od 1972. godine), a onda i pješak na duge staze, potom sakupljač povijesnih vrela u rodnom kraju te usputni pjesnik.

Ajka Kurtić

Rođena sam 1.4.1967. godine u Šijama gdje sam završila i osnovnu školu. U Osnovnoj školi „Kulin Ban" zaposlena sam od 1988. godine. Majka sam i nena i živim u Lepenici.

Jasmina Makarević

Rođena sam 29.11.1978. godine. Djetinjstvo sam provela u mjestu Kraševo, općina Tešanj. Osnovnu školu završila sam u Tešanjci u OŠ„Nikola Matković- Kolja “, danas OŠ„Kulin Ban“. Srednju Matematičko-fizičko-računarsku školu završila sam u Tešnju, 1996. godine. Iste godine upisujem Pedagošku akademiju u Zenici. Akademiju sam završila 1999. godine i stekla zvanje nastavnice razredne nastave. Zaposlila sam se 1.9.1999. godine u OŠ„Kulin Ban“ Tešanjka, gdje uspješno obavljam posao nastavnka razredne nastave u područnom odjeljenju Kraševo. Od 2002. godine živim u Makljenovcu, općina Doboj, sa suprugom i dva sina na koje sam izričito ponosna. Svoje poslovne potencijale nastojim proširivati i inovirati kako bih poboljšala kvalitet svoga rada, a svim mojim učenicima olakšala odgojno-obrazovni proces od prvog do petog razreda osnovne škole.

Vinko Matić

Zahira Kurtić

Rođena sam 28.6.1979. godine u Lepenici, općina Tešanj. Osnovnu školu završila sam u OŠ„Kulin Ban“ Tešanjka, a Srednju medicinsku školu u Tešnju. Zvanje nastavnice biologije i hemije stekla sam na Nastavničkom fakultetu u Mostaru. Udata sam, majka sam jednog djeteta. Živim u Lepenici.

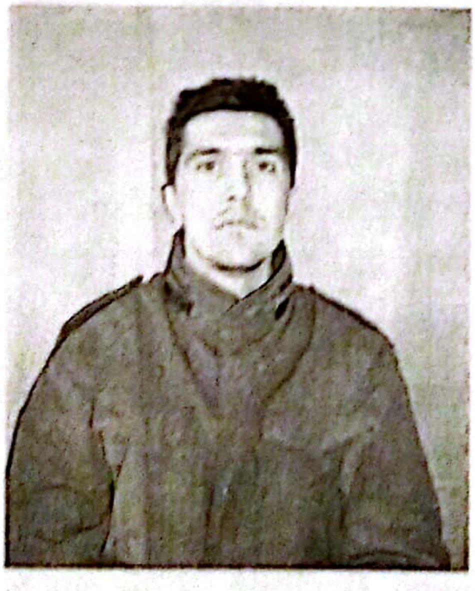

Belma Ljevaković

Rođena sam 5.8.1980. u Doboju. Osnovnu škola „Kulin Ban" u Tešanjci pohađala sam u periodu 1987-1995. godine, a potom Opću gimnaziju „Musa Ćazim Ćatić" u Tešnju 1995-1999. Nakon gimnazije sam na studiju pedagogije na Filozofskom fakultetu u Sarajevu (1999-2004.) gdje sam stekla zvanje profesor pedagogije.

Od 2004. godine pedagog sam u Osnovnoj školi „Kulin Ban" u Tešanjci i u toku svog petogodišnjeg radnog vijeka prošla sam niz edukacija iz oblasti nenasilne komunikacije, inkluzivnog obrazovanja i druga stručna usavršavanja vezana za aktualno reformiranje škole.

Rad s djecom u kreativnim radionicama mi predstavlja osobito zadovoljstvo, a posebna interesovanja imam za oblast *informatizacija u obrazovanju.* Na Filozofskom fakultetu u Sarajevu sam na postdiplomskom studiju *Razvoj pedagoške djelatnosti u procecu reformiranja škole.*

Vahid Mujić

Rođen sam 15.8.1981. godine u Doboju. Osnovnu školu do 1992. godine pohađao sam u Ševarlijama, a u vremenu od 1992-1995. u Velikoj i Maloj Brijesnici (općina Doboj-istok). Osnovno školovanje sam završio u OŠ ''1. MART'' Jelah - područna škola Vukovo 1996. godine. Gimnaziju sam završio u Tešnju, a od 2000. godine studirao sam u Tuzli na Filozofskom fakultetu na odsijeku za historiju.

Diplomu profesora historije stekao sam 02.03.2007. godine odbranivši diplomski rad na temu: ''Tešanj od pada pod osmansku vlast do kraja XVII stoljeća'', koji je ocijenjen najvišom ocjenom. Trenutno živim u Pridjelu Gornjem. Pored osnovne OŠ ''Kulin ban'' Tešanjka radim i u OŠ ''Sveti Sava'' Doboj – područna škola Ševarlije.

Aktivan sam član KUD-a ''Behar'' Tešanjka, kao član muzičke sekcije. Pored muzike bavim se i sportom, a u budućnosti planiram upisati postdiplomski studij i baviti se naučnim radom iz oblasti historije .

Vasva Mešić

Rođena sam 14.3.1952. godine u Miljanovcima u porodici Ćeman. Osnovnu školu sam završila u Jelahu. Završila sam Učiteljsku školu u Dereventi 1972. godine i stekla zvanje učiteljice razredne nastave.

Radni odnos sam zasnovala 1972. godine u OŠ„Nikola Matković-Kolja" u Tešanjci, u područnom odjeljenju Šije. Od 1974. do 1984. godine radila sam u OŠ„Džemal Bijedić" u Miljanovcima, a od 1985. godine ponovo radnim u OŠ„Kulin Ban" u Tešanjci gdje i danas radim. Tokom rata na Bosnu i Hercegovinu od 1992-1995. godine radila sam kao učiteljica. Danas živim i radim u Tešanjci. Udata sam i majka dvije kćerke.

Emina Mehić

Rođena sam 13.8.1982. godine u Tešnju. Osnovnu školu završila sma u rodnom Kraševu i Tešanjci. Iako sam rano ostala bez dragog babe Huseina (1985.) imala sam sretno i bezbrižno djetinjstvo. Počesto je svega nedostajalo, ali majčinske ljubavi uvijek je bilo napretek.

Gimnaziju u Tešnju završavam 2001. godine i iste upisujem Pedagošku akademiju u Zenici. Diplomirala sam 2003. godine i iste počinjem raditi u Osnovnoj školi "Kulin Ban" u Tešanjci. Udata sam i majka lijepog Tarika. S mužem i djetetom živim u Matuzićima. S puno ljubavi, strpljenja i razumijevanja obavljam svoj posao, jer podučavanje djece, njihov osmijeh je ono sto me ispunjava i čini sretnom.

Delva Omeragić

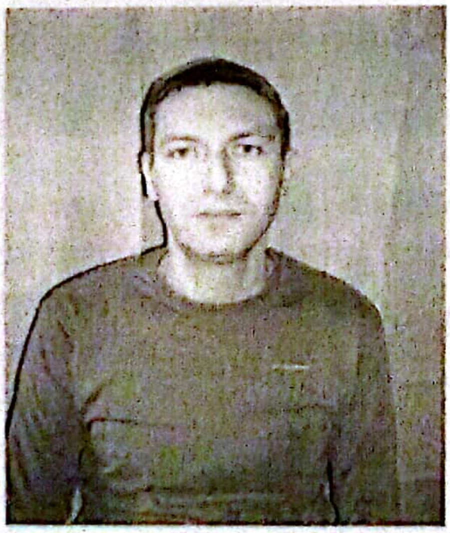
Nurka Mujkanović

Rođena sam 21.4.1949. godine u Tešnju u porodici Fetibegović.
Završila sam osnovnu školu u Tešnju, zatim Gimnaziju „Musa Ćazim Ćatić u Tešnju i Višu pedagošku školu u Tuzli – na pedagoškoj grupi hemije i biologije. Udata sam u Doboj i imam sina Admira. Radnu karijeru počela sam u školi Todorovo kod Velike Kladuše, zatim sam radila u školi Medakovo. Ratne 1992. godine sam izbjegla iz Doboja u svoj Tešanj, a onda u Trogir, Republika Hrvatska, gdje sam radila, kraće, u bosanskoj školi. Opet, ratne okolnosti me pomjeraju još dalje, do Njemačke. Minuvši rat povratkom zapošljavam se u OŠ „Kulin Ban" Tešanjka, u kojoj radim već 12 godina.

Sakib (Omer) Mulalić

Rođen sam 19.8.1959. godine u Kraševu. Osnovnu školu sam završio 1978. godine u OŠ„Nikola Matković-Kolja" u Tešanjci. Gimnaziju sam završio u Tešnju i Doboju, nakon čega sam završio Pedagošku akademiju u Banja Luci. Od 1983. do 1984. godine radio sam u OŠ„Mustafa Mulić" Šije, gdje sam obnašao i dužnost direktora od 1992. do 1994. godine, kada sam prešao u OŠ„Kulin Ban" Tešanjka, na mjesto nastavnika historije-geografije. Od septembra 2006. godine obavljam dužnost direktora škole.

Esad Mujagić

Rođen sam 19.8.1972. godine u Mravićima, općina Doboj. Osnovnu školu pohađao sam u Mravićima i Šijama. Gimnaziju sam završio u Doboju, a Pedagošku akademiju u Zenici. Radim 14 godina. Oženjen i imam dvoje djece.

Nezira (Nezir) Mustafić

Rođena sam 16.5.1958. godine u Cvitovićima, općina Jajce. Osnovnu i srednju školu završila sam u Kaknju, a Pedagošku akademiju u Sarajevu, odsjek matematika-fizika. Kao nastavnica počela sam raditi od 02.02.1981.godine u OŠ „25. novembar“ kasnije OŠ „Gazi Ferhad - beg“ u Jablanici, gdje sam radila 16 godina. Od 1997.godine radim u OŠ „Kulin Ban“ Tešanjka. Živim u porodičnoj kući u Kraševu sa mužem i dvoje djece, sinom Adnanom i kćerkom Irmom.

Nurif (Nurije) Mustafić

Rođen sam 26.7.1956. godine u Jusićima, općina Zvornik. Osnovnu i srednju školu završio sam u općini Zvornik, a Pedagošku akademiju u Tuzli, odsjek razredna nastava. Kao nastavnik počeo sam raditi 1978. godine u OŠ„Huso Hodžić“ područna škola Jablanica, a kasnije OŠ„25 novembar“, pa OŠ„Gazi Ferhad–beg “ Jabalanica. Tu sam radio 19 godina. Od 1997. godine radim u OŠ „Kulin Ban“ Tešanjka. Živim u porodičnoj kući u Kraševu sa ženom i dvoje djece, sinom Adnanom i kćerkom Irmom.

Ljuba Nikolić

Rođena sam 4.1.1959. godine u Sivši. Četiri razreda osnovne škole pohađala sam u Sivši., a peti, šesti, sedmi i osmi u Tešanjci. Srednju školu sam završila u Tešnju, a Pedagošku akademiju u Banjaluci te stekla zvanje nastavnik istorije i geografije. Po završetku školovanja počela sam raditi u školi u svom rodnom mjestu. U OŠ "Kulin n Ban" radim od školske 1997/1998. godine. S mužem i dvoje djece stanujem u porodičnoj kući u Jelahu.

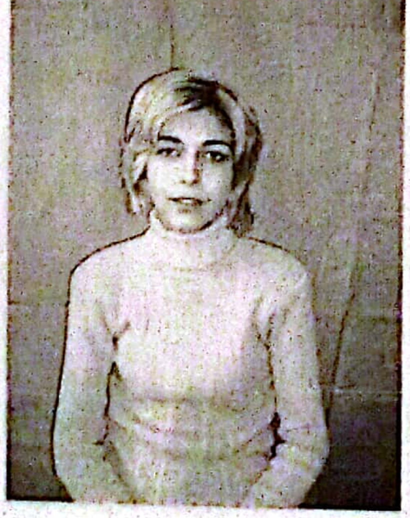
Janja Penava

Rođena sam 17.9.1957.godine u Alibegovcima. Radim kao radnica na održavnju čistoće 14 godina. Završila sam osnovnu školu. S mužem i dva sina i živim u Žabljaku.

Dragana Perić

Rođena sam 26.1.1981.godine u Doboju. Nakon rođenja živjela sam u Sloveniji, potom su se roditelji vratili u Alibegovce gdje sam završila četverogodišnje školovaje. U peti razred krenula sam u OŠ „Kulin Ban" Tešanjka. Šesti, sedmi i osmi razred završila sam u OŠ „Ivana fra Frane Jukića" u Sivši. Gimnaziju sam završila a potom Pedagošku akademiju u Zenici. Nakon toga radila sam šest mjeseci u OŠ „Ivana fra Frane Jukića" a od septembra 2002. u OŠ „Kulin Ban" Tešanjka gdje radim i danas. Udata sam i imam dvoje djece.

Vernesa Prnjavorac

Rođena sam 26.10.1977. godine u Doboju. Osnovnu školu sam završila na Tešanjci, u školi u kojoj sam sada uposlena. Srednju školu matematičko-fizičko-računarsku završila sam u Tešnju. Pedagošku akademiju sam završila na Pedagoškom fakultetu u Zenici. Na mjestu nastavnice razredne nastave radim od 1998. godine. Udata sam, majka dvoje djece.

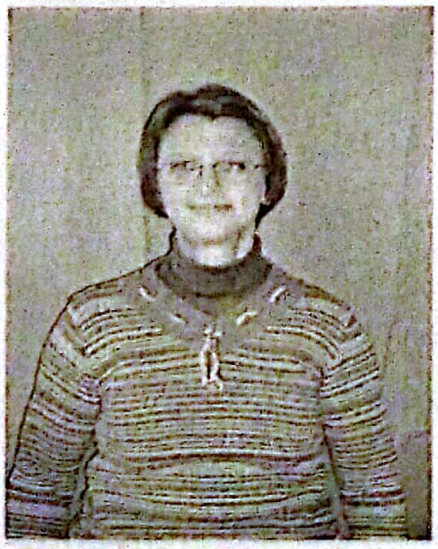
Nerma Prnjavorac-Dobrijević

Rođena sam 24.11.1964. godine u Tešnju. Osnovnu školu sam završila u Tešnju i Gimnaziju „Musa Ćazim Ćatić"u Tešnju. Nakon završene Pedagoške akademije u Tuzli zaposlenje sam našla u školama nadomak Tešnja. Već 11 godina stalno radim u Osnovnoj školi „Kulin Ban" u Tešanjci.

Raza (Sulejmanović) Salkičević

Rođena sam u Trebinju, 23.4.1955. godine. Osnovnu školu sam završila u Čapljini. Udata od 1973. godine. Imam s mužem Suljom Salkičević četvero djece, dvije kćerke su mi udate, a dva sina su nezaposlena. Svečetvoro je završilo srednju školu. Zaposlena sam kao spremačica u školi Tešanjka, u područnoj školi Kraševo, od 1991. godine.

Emina Skopljak

Rođena sam 30. juna 1972. godine u Doboju. Osnovnu školu sam završila u Tešanjci. U Doboju sam završila Gimnaziju (smjer prosvjetno prevodilački). Višu pedagošku školu upisujem u Tuzli, ali zbog ratnih okolnosti prelazim na Višu pedagošku školu u Zenici i tu je i završavam. Zapošljavam se 1993. godine u OŠ „Kulin Ban" u Tešanjci kao nastavnica razredne nastave gdje i danas radim.

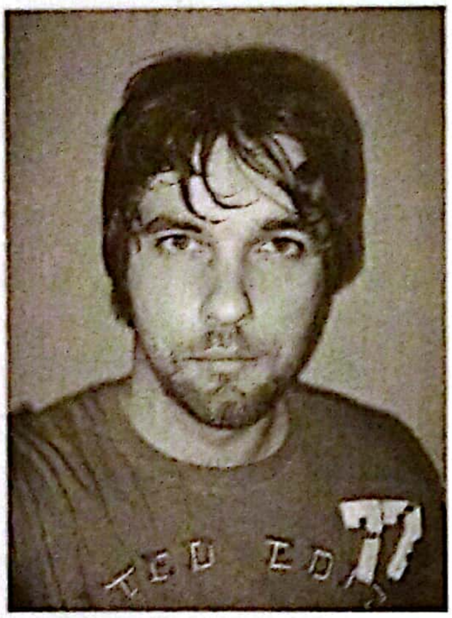
Slobodan (Mate) Krajina

Rođen sam 11.4.1962. godine u Makljenovcu, općina Usora, gdje sam završio i osnovnu školu, potom Gimnaziju u Doboju a studij matematike i fizike na Univerzitetu u Tuzli. Od 1985. godine radio sam u Osnovnoj školi Pribinić kod Teslića, a od 1987. godine u Blatnici gdje sam bio i član Upravnog odbora škole. Godine 1991. sam uposlen u OŠ „Josip Jovanović" u Doboju i u Johovcu sam 1992. godine imenovan i ravnateljem škole. U godini 1993. učestvujem u organiziranju ratne nastave na Tešanjci izradivši specifičan raspored rada za osam nastavnih punktova u neposrednoj ratnoj zoni. Od 1994. uposlen sam u OŠ „Ivana fra Frane Jukića" iz Sivše – područni odjel Žabljak ispred kojeg sam i dopredsjednik Školskog odbora. Od 1997. godine radim u OŠ „Kulin Ban" na Tešanjci i učestvujem u više međunarodnih programa i seminara za oblast obrazovanja:
1998. godine Integracija i socijalizacija đaka povratnika u organizaciji Wings of Hope sa sedmodnevnim završnim seminarom u Minhenu 1999. godine
2000. godine Podrška razvoju obrazovanja i socijalne povezanosti kroz obrazovanje u BiH, u organizaciji Svjetske banke, sa desetodnevnim studijskim putovanjem na University of Ulster u Sjevernoj Irskoj.
2002. godine kroz seriju seminara u organizaciji Kultur kontakt – Austrija, stekao sam zvanje gender-multiplikatora u obrazovanju i odradio za „Helsinški komitet za ljudska prava u Bosni i Hercegovini" seminare u Stolcu, Doboju i Bihaću na temu Demokratizacija u obrazovno-odgojnom procesu u BiH, 2004. i 2005. godine. Od 2005. godine imenovan sam direktorom JPK"Usora" d.o.o. u općini Usora.

Senija Muminović

Rođena sam u Mravićima, općina Doboj, 1. novembra 1965. godine. Osnovnu školu sam završila u Šijama. Udata sam u Lepenicu. Živim u porodici s mužem i troje djece. Zaposlena sam u Osnovnoj školi „Kulin Ban" Tešanjka od 2001. godine.

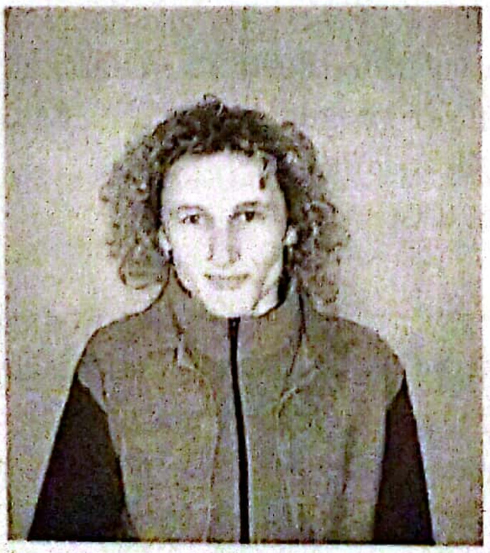
Vedran Marković

Rođen sam 19.9.1983. u Doboju. Osnovnu školu završio sam u Tešanjci, a potom Gimnaziju u Sivši. Na Filozofskom fakultetu u Tuzli stekao sam zvanje *profesor engleskog jezika i književnosti.*
Živim u Alibegovcima, a radim već drugu godinu u osnovnoj školi u kojoj sam i stekao osnovno obrazovanje.

Bahrija Mešić

Rođena sam 10.4.1968. godine u Ljetiniću, općina Tešanj. Osnovnu školu sam završila u Tešanjci u školi u kojoj radim od 1995. godine kao nastavnica razredne nastave. Srednju mašinsko tehničku školu završila sam u Doboju, a Pedagošku akademiju u Zenici. Trenutno sam apsolventica na Pedagoškom fakultetu u Zenici. Udata sam, majka jednog djeteta.

Mirnesa Skopljak

Rođena sam 13.7.1975. godine u Doboju. Osnovnu školu sam zavšila u Ševarlijama, a srednju tekstilnu u Doboju. Imam 2 godine radnog staža u OŠ "Kulin Ban" Tešanjka. Majka sam jedog djeteta. Sa porodicom živim u Lepenici.

Mirza Skopljak

Rođen sam 18.4.1978. godine u Doboju. Osnovnu školu sam završio u Tešanjci, a srednju matematičko-fizičko-računarsku školu u Tešnju. Višu poslovnu školu sam završio u Zenici 1999. godine, a 2007. godine diplomirao sam na Fakultetu za uslužni menadžment u Doboju, a na temu *Profesionalizacija funkcije menadžera u osnovnom obrazovanju sa posebnim osvrtom na OŠ„Kulin Ban" Tešanjka*. Zaposlen na mjestu računovođe u OŠ„Kulin Ban" Tešanjka.

Mirsad Smajić

Rođen sam 29.2.1972. godine u Miljanovcima. Osnovu školu sam završio u Miljanovcima, a Srednju elektrotehničku školu u Doboju 1990. godine. U vrijeme oslobodilačkog rata bio sam pripadnik Armije BiH. Zvanje nastavnik geografije stekao sam na Prirodno-matematičkom fakultetu u Sarajevu na odsijeku ua geografiju. Trenutno radim u dvije škole i to u OŠ "Rešad Kadić" tešanj i O.Š."Kulin Ban" Tešanjka. Oženjen sam i imam dvoje djece.

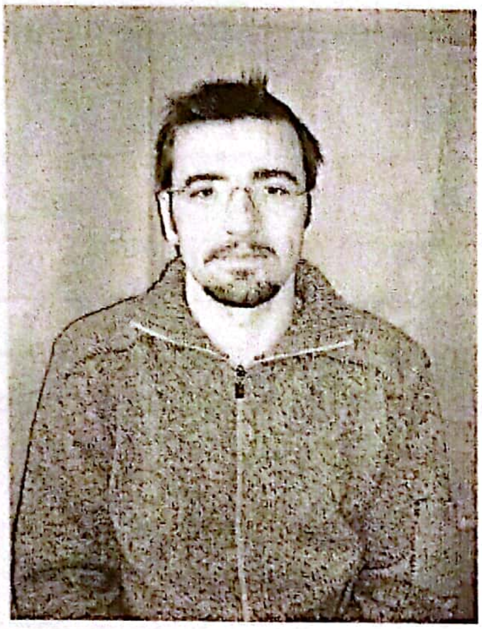

Harijeta Šabanović

Rođena sam 5.12.1977. godine u Doboju. Osnovnu školu sam završila u Tešanjci, a srednju matematičko-fizičko-računarsku školu u Tešnju. Diplomirala sam na Prirodno-matematičkom fakultetu u Sarajevu na odsjeku za geografiju i stekla zvanje profesor geografije. U O.Š. „Kulin Ban" radim od školske 2006/2007. godine. Udana sam i živim u Lepenici.

Ljubica Penava

Rođena sam 10.2.1962. godine u Omanjskoj. Završila sam osnovnu školu u Sivši. Imam 21 godinu radnog staža od čega je 6 godina u Osnovnoj školi „Kulin Ban" Tešanjka. Majka sam dvoje djece. Živim u Žabljaku.

Adnan Šehić
Rođen sam 6.3. 1978. godine u Doboju. Osnovnu školu sam završio u Jahovcu, općina Doboj, Gimnaziju „Muhsin Rizvić" u Kaknju, a Pedagošku akademiju u Mostaru. Kao nastavnik Bosanskog jezika i književnosti radio sam u OŠ„9.septembar" Medakovo 2001. godine. Trenutno sam zaposlen o OŠ„21. mart" Matuzići, a od 2008. godine i u OŠ„Kulin Ban" Tešanjka, gdje dopunjujem normu časova. Sretno sam oženjen i otac dvije kćerke - Sare i Nejre.

Lejla Šehić
Nastavnica sam likovne kulture i viši knjižničar. Rođena sam 6.8.1979. godine u Doboju. Osnovnu školu i opću gimnaziju završila sam u Zenici. Pedagošku akademiju, odsjek likovna kultura završila sam u Mostaru. Na nacionalnoj i univerzitetskoj biblioteci Bosne i Hercegovine u Sarajevu stekla zvanje viši knjižničar. Trenutno sam apsolventica nastavničkog fakulteta, odsjek likovne umjetnosti, smjer slikarstvo, u Mostaru. U Osnovnoj školi „Kulin Ban" zaposlena sam od 2001. godine.

KRATAK OSVRT

Struktura radnika u stotoj školskoj 2008/2009. godini je analizirana u poglavlju *III radnici škole u 100 godina rada* u smislu strukture staža, a u ovom poglavlju iznosimo strukturu radnika škole u sljedećem smislu:

[1]Polna struktura:

Muških	%	Ženskih	%	Svega	Broj radnika koji je završio osnovnu školu u Tešanjci	%
27	44,82	33	55,18	60	23	38,33

Polna struktura je 10,36% u korist žena što se ne smatra velikom razlikom, s

1 Personalana dokumentacija škole

obzirom da su, vjerovatno, žene privrženije radu sa djecom i češće se odlučuju za taj vid profesionalnog rada.

[2]Nacionalna struktura:

Bošnjaka	%	Hrvata	%	Srba	%	Svega
49	82,75	11	17,24	-	-	60

Nacionalna struktura ima karakteristiku dvonacionalnosti, a procentualni pokazatelji nekako odražavaju, približno, nacionalnu strukturu prostora koje gravitira školi Tešanjka.

[3]Starosna struktura:

Godina	23-29	%	30-39	%	40-49	%	50-59	%	60-65	%	Svega
Broj rad.	11	18,33	24	40,00	9	15,00	10	16.66	7	11,66	60

Prema pokazateljima starosne strukture, do 40 godina starosti je 35 radnika ili 58,33 %, što govori o mladom kolektivu, a u nekom najsnažnijem stvaralačkom dobu od 40 do 59 godina 19 je radnika ili 31,66%, što predstavlja skoro trećinu kolektiva i može činiti iskustveno stameniji kolektiv, a samo je 7 radnika ili 11,60 % koji su u svojoj završnici radne karijere.

[4]Stručna struktura:

Stručih nastavnika	%	Nastavnika pripravnika	%	Svega nastavnika
40	83,33	8	16,66	48

NSS	%	SSS	%	VŠ	%	VSS	%	Svega nastavnika
6	10,00	8	13,33	31	51,66	15	25,00	60

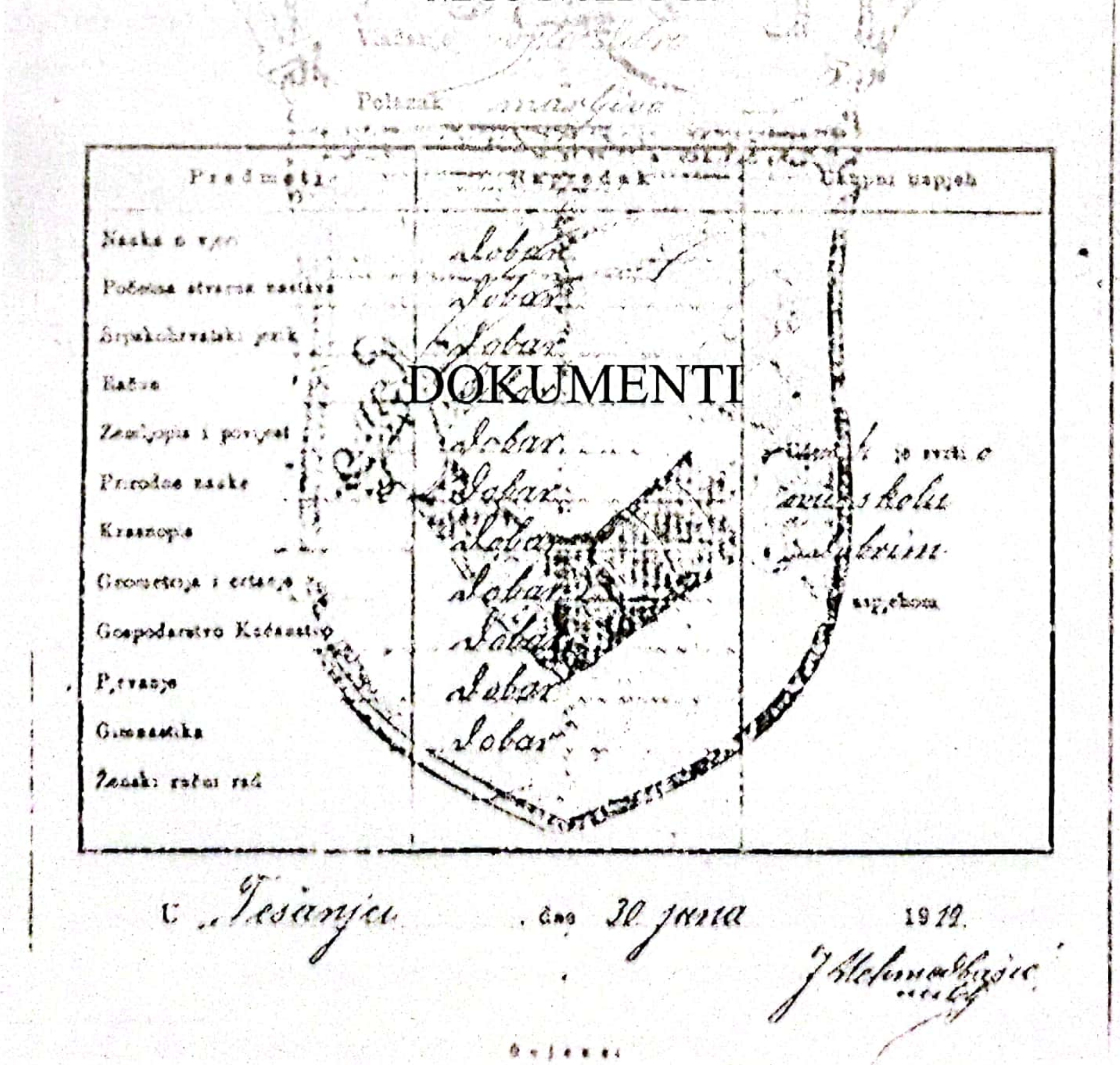
Obrazovna struktura škole nikad, za sto godina njenog rada, nije bila bolja, što obećava inventivan i inovativan rad sa djecom:

- nastavnog kadra je 25,00% sa visokom stručnom spremom,
- sa višom školskom spremom je 51,66% nastavnika, a
- 8 mladih nastavnika je u statusu pripravnika i ima još položiti stručni ispit.

2 Matična knjiga radnika
3 Personalna dokumentacija škole
4 Pedagoška dokumentacija škole

POGLAVLJE X

PRED DOBRIM SUCEM VIŠE VRIJEDE DOKAZI,
NEGO SVJEDOCI!

Predmeti	Napredak	Uspjeh
Nauka o vjeri	dobar	
Početna stvarna nastava	dobar	
Srpskohrvatski jezik	dobar	
Računanje		
Zemljopis i povijest	dobar	... je svrši...
Prirodne nauke	dobar	završ školu
Krasnopis	dobar	dobrim
Geometrija i crtanje	dobar	uspjehom
Gospodarstvo Kućanstvo	dobar	
Pjevanje	dobar	
Gimnastika	dobar	
Ženski ručni rad		

U Tešanju, dne 30 juna 1919.

DOKUMENTI

KAZIVANJA DOKUMENATA

[1]Dokumenat je pisani dokaz ili pismeno dokazalo. To je isprava, povelja – dokazno sredstvo. Živ primjer, ugled, uzor, vjerodostojan podatak, svjedočanstvo ili potkrepa istine, gola činjenica, argument.

[2]Dokumentacija je zbirka dokumenata; niz dokumenata o istom problemu ili mnogi dokumenti kojima se dokazuje (jedno vrijeme u jednom prostoru ili prostor u jednom vremenu).

[3]Pridjev dokumentarni znači potkrijepljen originalnim dokumentima kao dokazima, ili pak oslikano stvarno stanje – filmom, fotografijom ili pisanim dokazom.

Pred vama je jedna zbirka dokumenata kojom pokušavamo foto-hronički ispričati školu Tešanjka a u kontekstu školsko područje u jednom vijeku. Sačinili smo jednu foto-teku u koju smo spremili, i čuvaju se, fotografije iz škole, Žabljaka, Tešanjke, Ljetinića, Lepenice i Kraševa.

Žabljak: Stara župna crkva, sagrađena 1873.

1 Bratoljub Klaić, Rječnik stranih riječi, Zagreb, 1988, 316.
2 Rječnik bosanskog jezika, Institut za jezik, Sarajevo, 2007, 110
3 Isto

Škola u Žabljaku. Javlja nam prijatelj otuda: U nas do danas nije bilo škole. Mnogi prijatelji naši, a osobito naš dobri župnik Ilija D o m i n o v i ć, nastojali su, da što prije dobijemo školu. Svi koraci bili su do sada uzaludni, a ipak naš župnik nije htio da sustane u svom poslu, već je neprestano tražio školu, koja nam tako nužno treba. Kucaj i otvoriti će ti se — tako veli sv. pismo, pa tako se i u nas dogodi. Kucao je i kucao, oblijetao i oblijetao i — mi ćemo dobiti školu.

Pred mjesec dana počelo se po malo graditi. Zemljište za školu poklonio je poznati hrvatski rodoljub, poštenjak i dobričina, pravi prijatelj narodni Ademaga Mešić iz Tešnja. Polaganje temeljnog kamena proslavilo se lijepim teferičom.

Našem župniku Iliji neka i ovim putem bude izrečena hvala. On se za nas uvijek brine, pravi je otac narodni, pa, kako mu je sve do sada uspjelo, što je u ruku uzeo, evo i ovaj mu posao pogje za rukom. Mi smo mu zahvalni, a dobri Bog neka mu plati, a mi ga volimo i ljubimo, a to je jedina nagrada, što mu je možemo dati, a i najbolja je. Bog ga poživio, a drugi se u njeg ugledali!

Željeznička stanica u Tešanjci, sagrađena 1887.

Pravi prijatelj naroda.

Da je gosp. Ademaga Mešić pravi prijatelj svoga islamskog naroda, o tom je svatko, tko je pošten, uvjeren. Najnoviji dokaz o tom je gradnja nove škole u Tešanjki, kotara Tešanj. On je darovao u to ime na najljepšem mjestu veli komad zemljišta za školu. Tu će se moći sagraditi škola i štala, a ostaće vrlo lijep komad i za bašču učitelju. Škola se u istinu već gradi i gradnja lijepo napreduje tako, te do jeseni može biti već gotova. Mi možemo čestitati onom učitelju koji dobije ovo krasno mjesto, gdje mu je željeznička stanica upravo može se reći, pred vratima, a sve druge ljepote i udobnosti mu se nugjaju.

Hvala plemenitom dobrotvoru na ovom novom daru! Neka mu Bog naplati i uzdrži ga živa i zdrava do u kasnu kasnu starost!

Stari mekteb u Čamdžićima (Ljetinić), izgrađen 1921.
fotozapis sačinjen juna 2004.

Mješovita narodna osnovna škola u *Tešanjci*

broj razrednice *70.*
glavnog imenika *176.*

SVJEDOČANSTVO.

Čandžić Muharem

rođen ... 1901 u *Lijetnici*, *muslaman-ske* vjere, učeni *k četvrtoga* godišta, dobiva za 1918/19 školsku godinu ovo svjedočanstvo:

Vladanje *vrlo dobro*

Polazak *marljiva*

Predmeti	Napredak	Ukupni uspjeh
Nauka o vjeri	*dobar*	Učenik *k.* je svrši*o* *ovu školu* s *dobrim* uspjehom.
Početna stvarna nastava	*dobar*	
Srpskohrvatski jezik	*dobar*	
Račun	*dobar*	
Zemljopis i povijest	*dobar*	
Prirodne nauke	*dobar*	
Krasnopis	*dobar*	
Geometrija i crtanje	*dobar*	
Gospodarstvo Kućanstvo	*dobar*	
Pjevanje	*dobar*	
Gimnastika	*dobar*	
Ženski ručni rad		

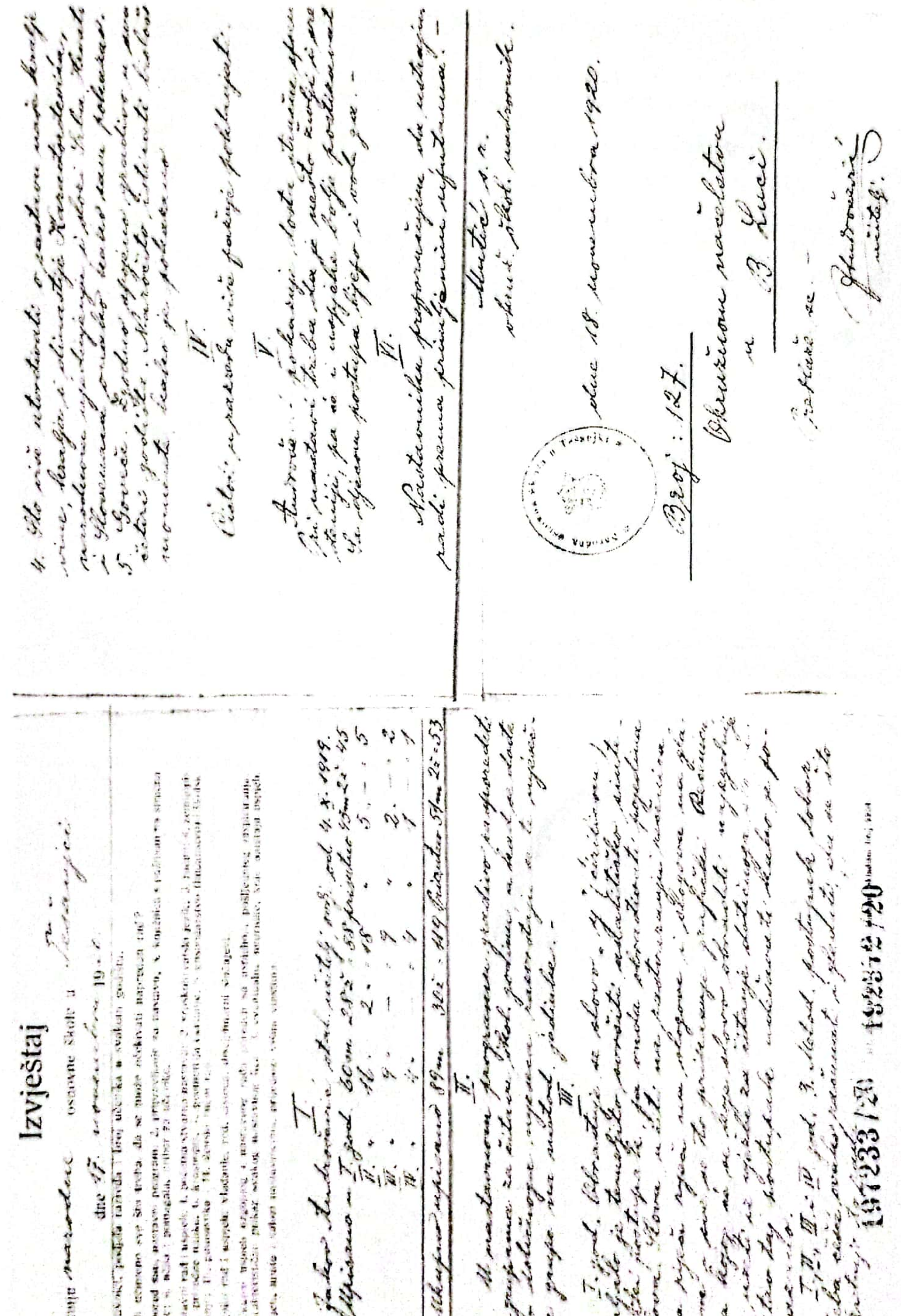
U *Tešanjci*, dne *30. juna* 19*19*

J. Mehmedbašić
učitelj

Ocjene

vladanje	vrlo dobro	dobro	prilično	loše
polazak	vrlo marljiv	marljiv	prekidan	nemaran
uspjeh	vrlo dobar	dobar	dovoljan	nedovoljan

F. do. 493. 1917/18. Kleinkonzept Lager-Nr. 1031.

Izvještaj

o inspiciranju narodne osnovne škole u Tešanjci

dne 17. novembra 1920.

I. Nastavnici, podjela razreda i broj učenika u svakom godištu.

II. Je li učinjeno sve što treba, da se može očekivati napredan rad?

III. Nastavni rad i uspjeh.

IV. Uzgojni rad i uspjeh: vladanje, red, čistoća, disciplinarni sudogeti.

V. Ukupni uspjeh uzgojnog i nastavnog rada.

VI. Savjeti, upute i nalozi nastavnicima.

I.

Jakov Androšević stal. učitelj, rad. od 4. X. 1919.

Upisano u						
I. god.	60m	28ž	58 prisutno	43m	2ž	45
II. "	16	2	18	"	5	5
III. "	9	—	9	"	2	2
IV. "	4	—	4	"	1	1
Ukupno upisano	89m	30ž	119	Prisutno 51m	2ž	53

II.

U nastavnom programu gradivo rasporedit u grupama za čitave škol. godine, a kad se dođe do dotičnoga mjeseca razvrstiti se te mjesečne grupe na metod. jedinice. –

III.

I. god. Obrađuje se slovo „4" (ćirilicom) valjalo je temeljito svršiti analitičko sintetički postupak, pa onda obrađivati pojedina slova. Kova u čiti na rastavljanju rečenica na riječi, riječi na slogove i slogove na glasove ... Računu na koju se ... slovo obraditi ... čitanje dotičnoga ... postupak ... kako je pokazano.

I., II., III. i IV. god. 3. Metod. postupak dobar, treba češće ... i ...

4. Što više utvrđivati o pastirom ... Kralju, kralju i dinastiji Karađorđevića, narodnom ujedinjenju i slozi Srba, Hrvata i Slovenaca, onako kako sam pokazao.

5. Govore. Zgodno spojeno gradivo u sva četiri godišta. Naročito isticati ... momente, kako je pokazano.

IV.

Čistoću u razredu više paziti poklanjati.

V.

Androšević pokazuje dosta stručne spreme. Pri nastavi treba da je nešto življi i ... pa će i uspjehe bolje postizavat. Sa djecom postupa lijepo i vole ga. –

VI.

Nastavniku preporučujem da ustrajno radi prema primljenim uputama. –

Mutić s. r.
okruž. škol. nadzornik.

dne 18. novembra 1920.

Broj: 127.

Okružnom načelstvu
u B. Luci.

Pretkaže se. –

Androšević
učitelj.

197233/20 192312/20

NARODNA OSNOVNA ŠKOLA U ....

IZVJEŠTAJ za ..... polugodište 195.../... šk. god.
o polasku škole, vladanju i učenju.

.... učeni ..... razreda

dolazio(la) je u školu *uredno*

vladao(la) se *odlično*

napredovao(la) u nauci vrlodobro

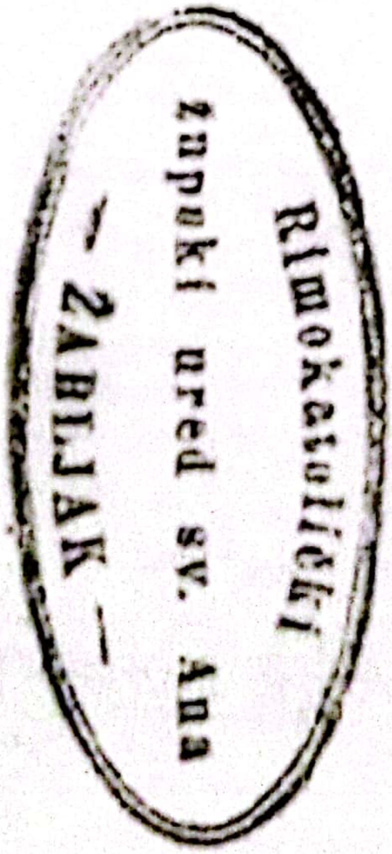
izostao(la) od škole ..... dana opravdano, ... dana neopravdano.

Opšti uspjeh: VRLODOBAR.

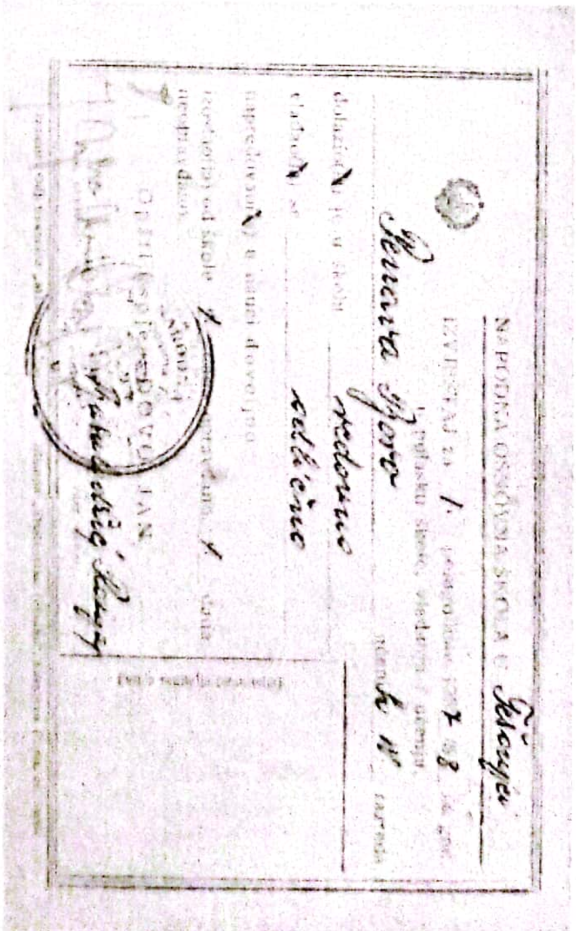
Škol. upravitelj — Žig škole — Razr. učitelj

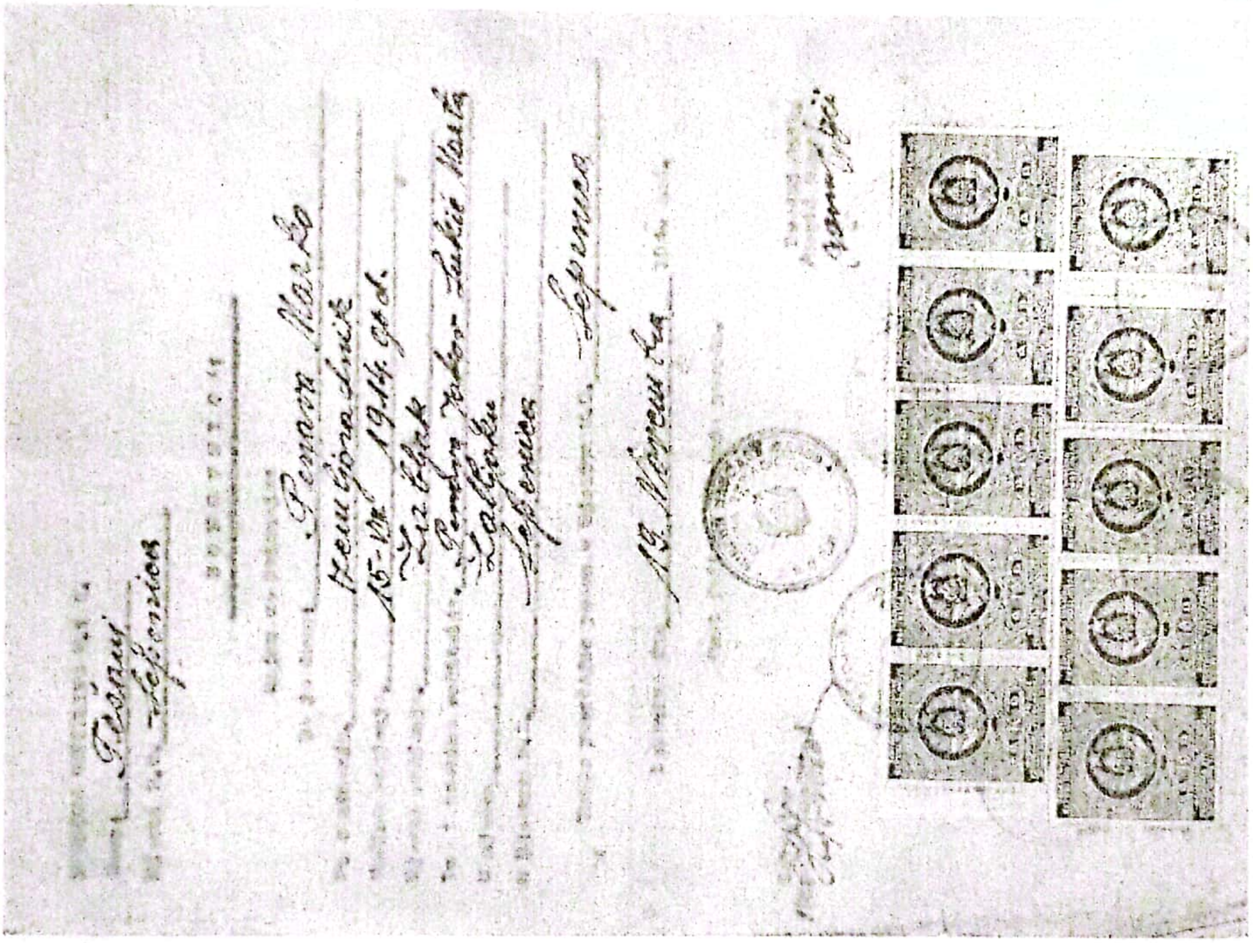
Potpis roditelja (staratelja)

Izdanje: Odj. tiskanica „Mladost", Sarajevo, Štampa „Studentska tehnika", Sarajevo P. dn. br. 76/56

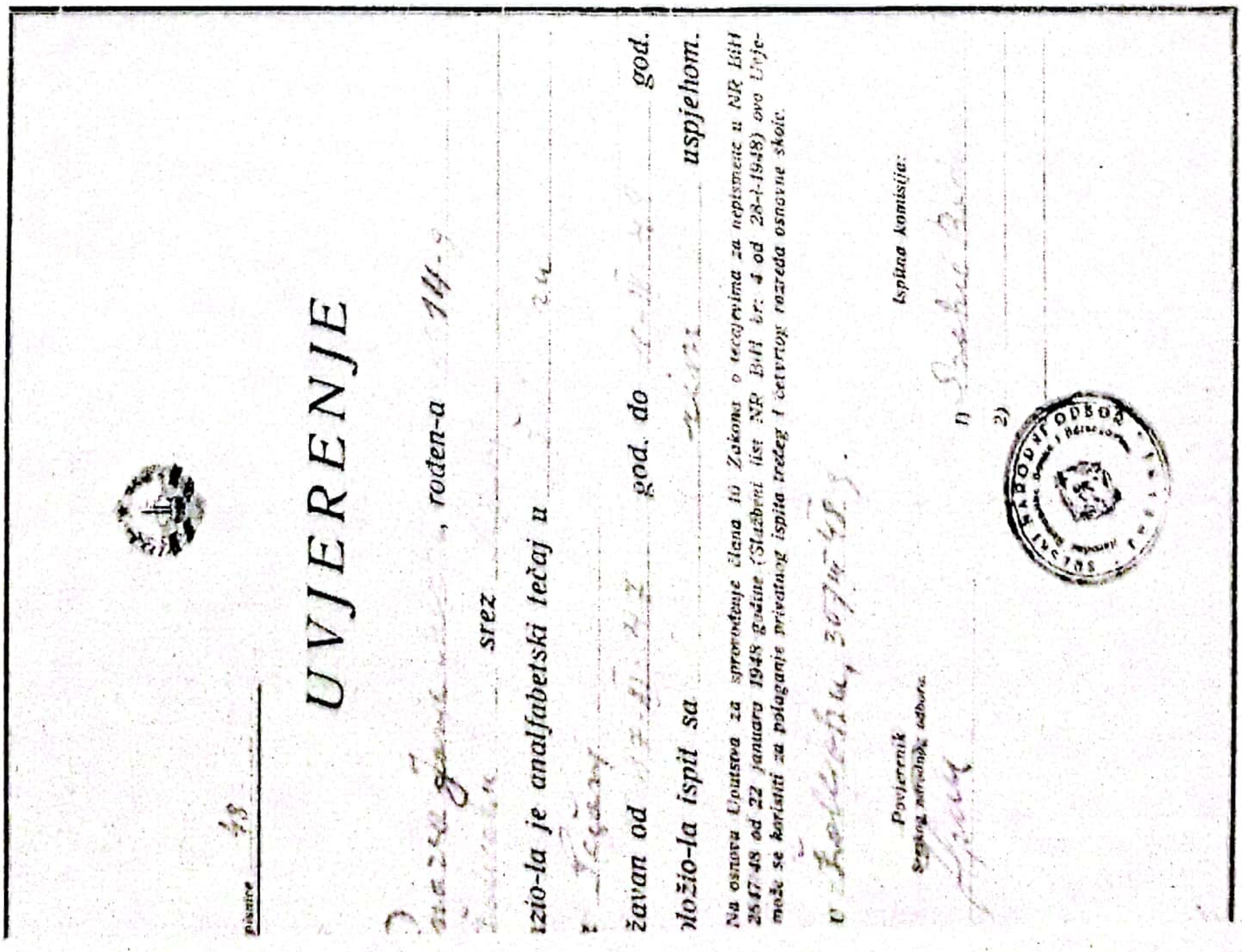
Žabljak: Žig iz 1927. godine

Tešanj
Lepenica

Penava Marko
zemljoradnik
15-VIII 1914 god.
Lepenica
19. Novembra

pisnice 48

UVJERENJE

, rođen-a 14-

srez

zio-la je analfabetski tečaj u

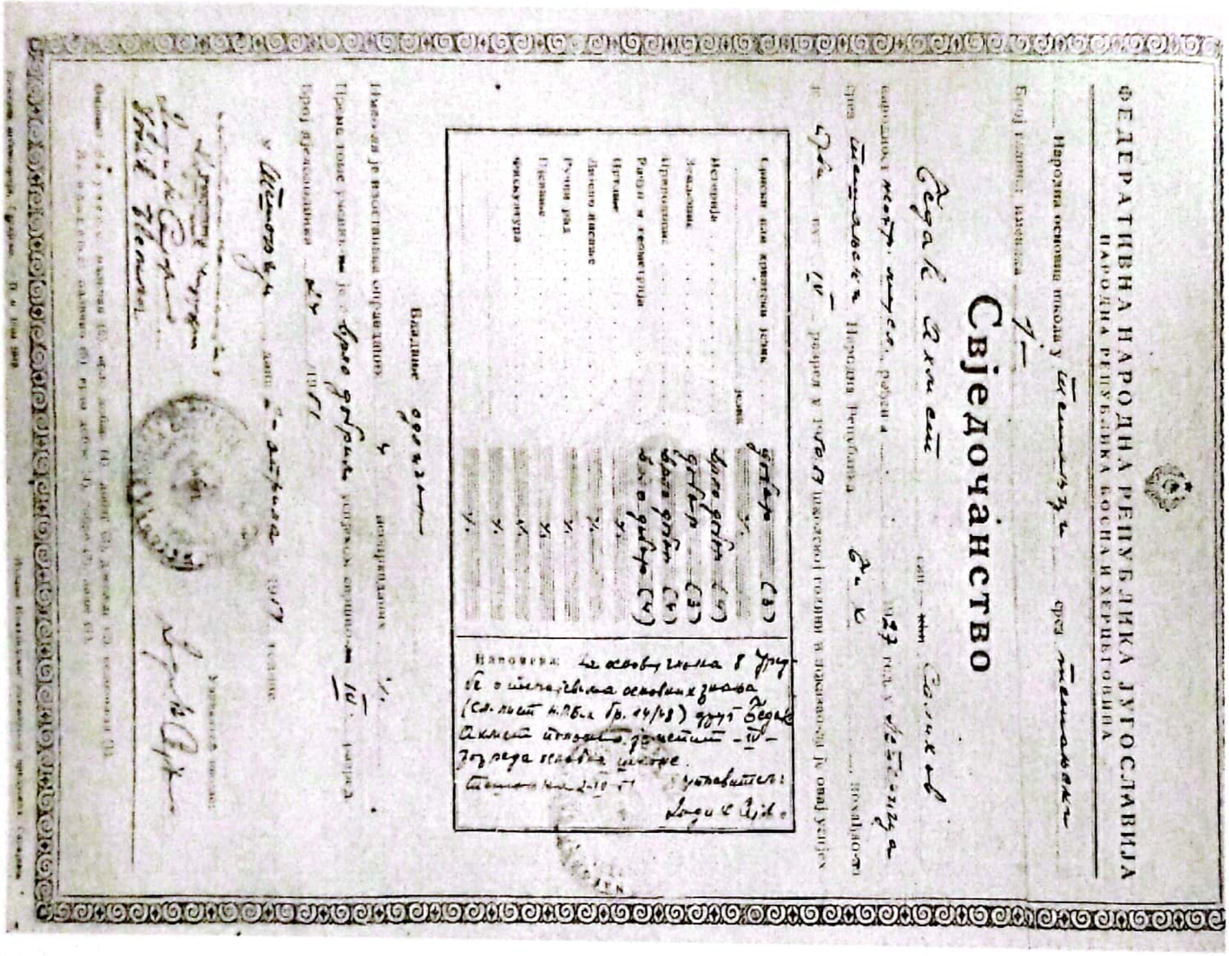
žavan od god. do god.

položio-la ispit sa uspjehom.

Na osnovu Uputstva za sprovođenje člana 10 Zakona o tečajevima za nepismene u NR BiH 2647/48 od 22 januara 1948 godine (Službeni list NR BiH br: 4 od 28-I-1948) ovo Uvjerenje može se koristiti za polaganje privatnog ispita trećeg i četvrtog razreda osnovne škole.

Povjerenik Sreskog narodnog odbora

Ispitna komisija:
1)
2)

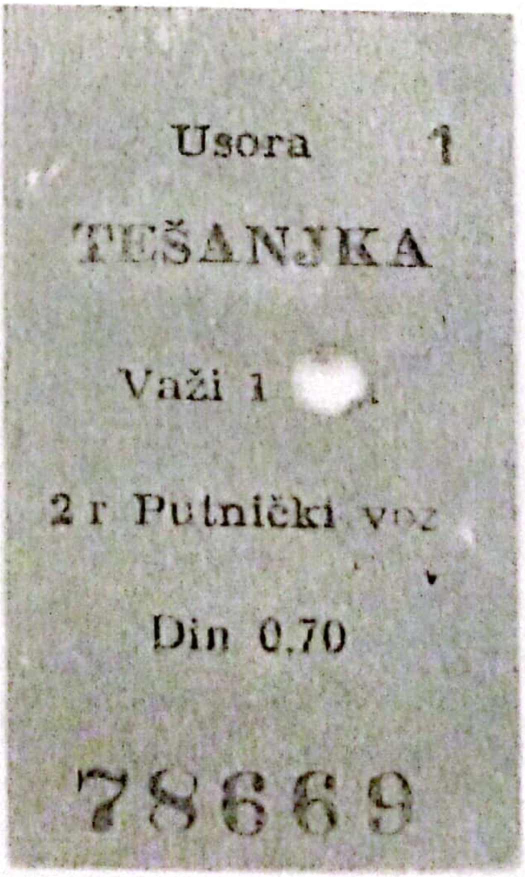
ФЕДЕРАТИВНА НАРОДНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

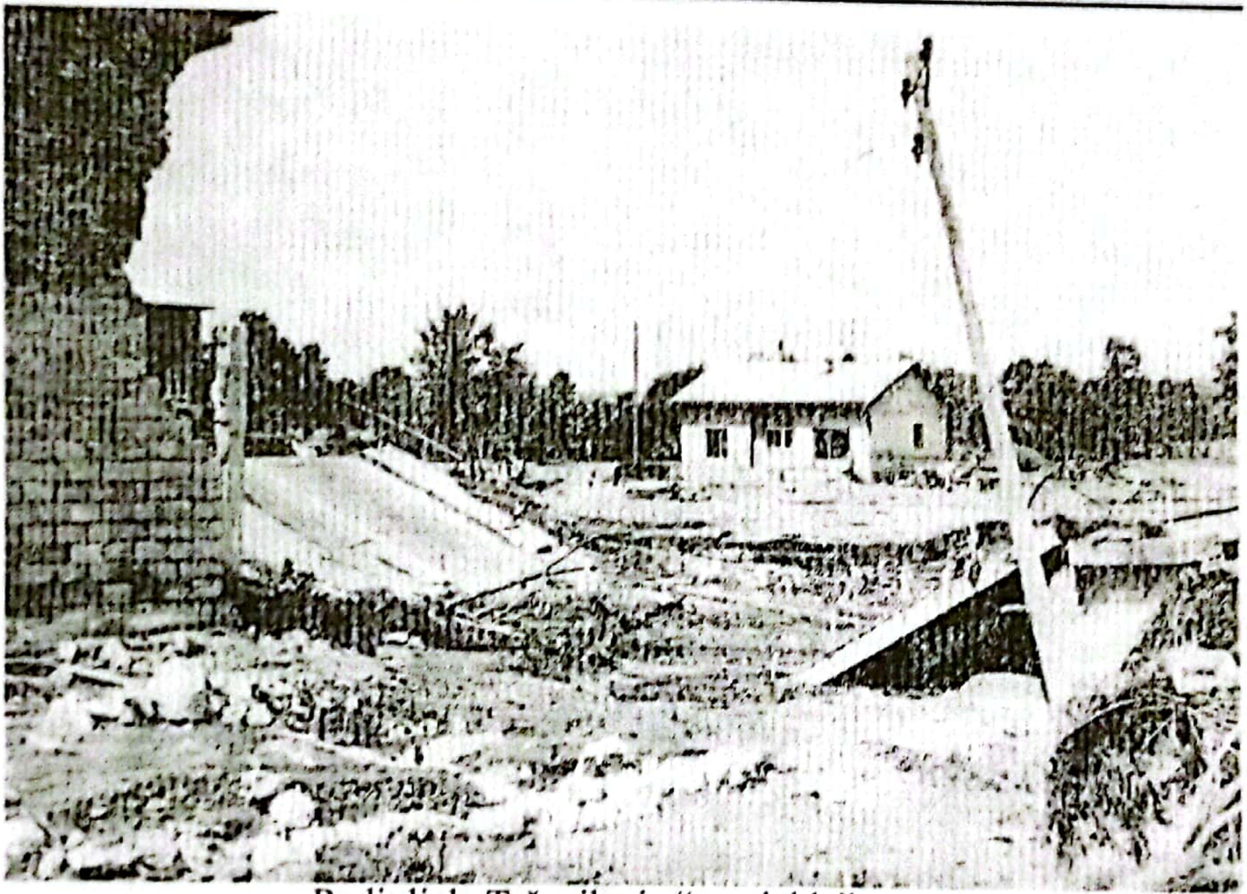
НАРОДНА РЕПУБЛИКА БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА

Свједочанство

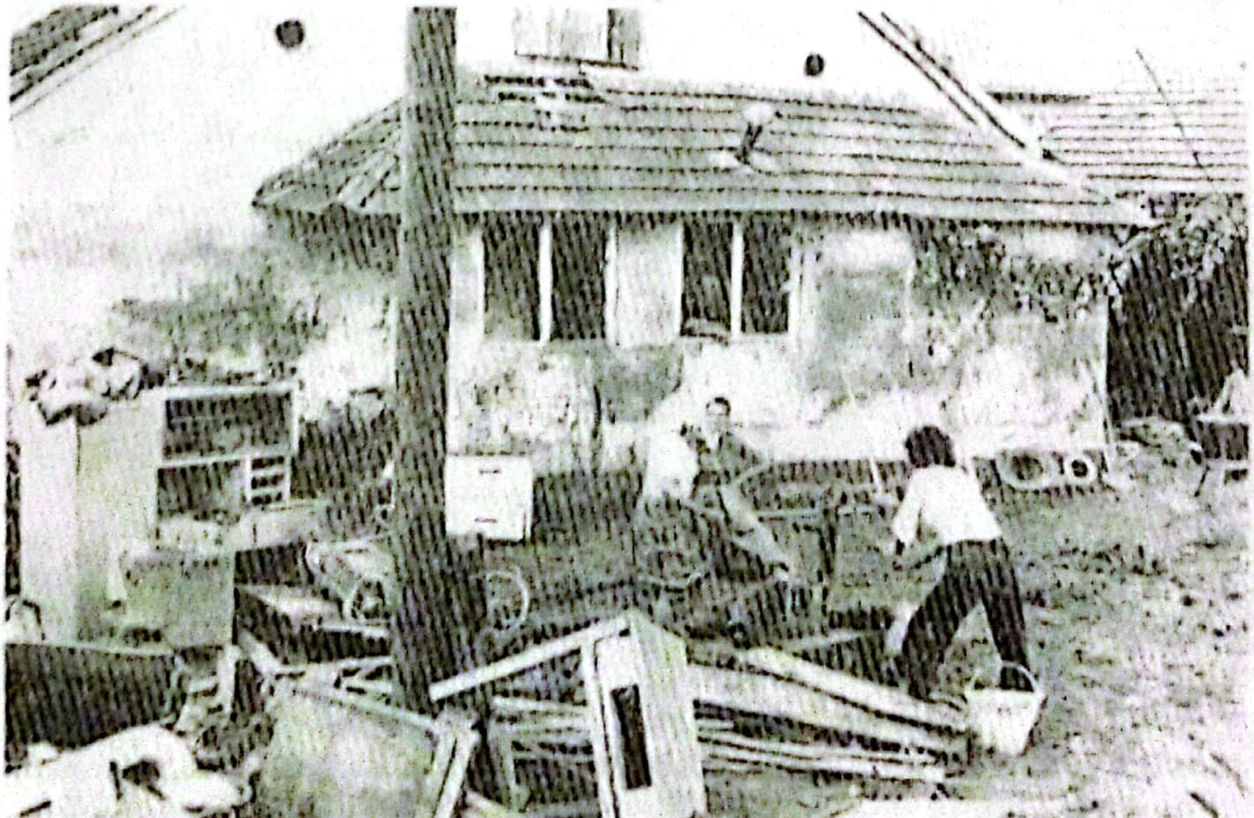
Muhamed Agić sa svojim ocem Fehrom u narodnoj nošnji iz 40-ih XX vijeka

Podivljala Tešanjka je "presjekla" most

Dvije fotografije pokušavaju da pričaju priču Tešanjke u poplavi 23/24. jula 1976.

Ispred kuće Omera Mešića

ŠKOLI U POHODE

NA ČASU I POSLIJE ČASA

U Osnovnoj školi »Nikola Marković - Koljan« u Tešanjki organizuje se raznovrsna vannastavna aktivnost

Aktivisti Mjesne zajednice Tešanjka u posjeti Jablanici povodom godišnjice bitke na Neretvi 1978. Sjede(sdesna): Kurtić Ahmet, Mešić Džemal, Skopljak Šemso, Džinalić Sakib, Ivić Petar, Hadžismailović Emir, Mešić Nusret, Bureić Hamzalija, Kaser Jozo i Ogrić Jasmin; Stoje(sdesna): Aljić Muharem, Džinalić Husein, Skopljak Redžo, Skopljak Ahmet, Čamdžić Alija-Aljo, Jurišić Ilija, Jurišić Ivo, Begić Nurko, Silajdžić Ibro, Jurišić Juro, Ramić Smajo, Jurišić Marko, Pezer Salko, Kelava Ilija, Tadić Ivan i Bedak Ibrahim

Ispred Doma u Tešanjci učenici iščekuju dolazak Titove štafete 1975.

TEŠANJKA — 7. juni 1978 – GLAS KOMUNA

ŠKOLA — CENTAR SVIH ZBIVANJA

ЛИНГВИСТИ ИЗ ОСНОВНЕ ШКОЛЕ „КУЛИН БАН" У ТЕШАЊЦИ

Најбољи у региону

• Чланови побједничке екипе су: Романа Пандурић, Анита Лукић, Касим Бекрић, Славко Гавран, Сања Лујић и Белма Љеваковић

[illegible]

М. МАНДИЋ

ODLUKA · ODBORNIKA SKUPŠTINE OPŠTINE U TEŠNJU

„Kulin ban“ u Kaloševiću

Bez mišljenja mjesnih zajednica, odnosno roditelja i prosvjetnih radnika, promijenjena imena školama u Jelahu, Tešnjaci, Kaloševiću, Vitkovčima, Šijama...

Deset osmoljetki u tešanjskoj opštini od minulog petka su javne ustanove u državnoj svojini, sva prva i obaveze osnivača preuzela je Skupština opštine. Od preglomazne matice u Tešnju oformljena je samostalna osnovna škola na Krndiji, a kako to i priliči osnivaču, većina škola će ubuduće nositi nova imena. Istina, imena osmoljetkama nadjenuta su većinom glasova pristunih odbornika, nakon što nije prošla „bezimena" varijanta predstavnika SDP i reformista čiji je prijedlog bio da škole imaju ime samo po mjestu (npr. Osnovna škola Tešanj), ali ima mjesta opaski da nije sve bilo u duhu demokratije u koju se toliko kunemo - zaobiđena su mišljenja mjesnih zajednica, da ne kažemo roditelja, i zaposlenih u školskim kolektivima.

Bilo kako bilo, tri osnovne škole, ipak, neće morati mijenjati i skidati table s nazivima. U Tešnju je ostalo ime „Huse Hodžića", u Miljanovcima „Džemala Bijedića" i u Medakovu „9. septembr". Umjesto imena „Bratstvo" novi naziv Osnovne škole u Jelhu je „Ivan Frano Jukić", u Tešnjaci nije više „Nikola Matković Kolja" nego „Kulin ban", u Kaloševiću je „Ivu Andrića" zamijenio „Abdulvehab Ilhamija", Vitkovci su umjesto „25. maj" dobile „Vuka karadžića", a Šije „Mustafu Mulića" umjesto „Sedam sekretara SKOJ-a". Ime školi u Jablanici nije više „25. novembar" nego „Gazi Ferhatbeg", dok će nova osmoljetka na Krndiji nositi ime „Rešada Kadića".

M. MANDIĆ

Prvenstvo tešanjskih osnovnih škola u odbojci

Pobjednik OŠ „Kulin Ban"

Prvenstvo osnovnih škola u odbojci održano je samo u muškoj konkurenciji, gdje je nastupilo pet škola. Najbolji u ovoj disciplini bili su učenici OŠ „Kulin ban" iz Tešanjke, koji su uspjeli osvojiti prvo mjesto. Drugo mjesto pripalo je učenicima OŠ „I. maj" iz Jelaha, dok su se na treće mjesto plasirali učenici OŠ „Gazi Ferhat-beg" iz Jablanice. Četvrto mjesto pripalo je OŠ „Huso Hodžić" iz Tešnja, a posljednje mjesto pripalo je OŠ „Abdul Vehab Ilhamija" iz Kalošević.

H. BRKIĆ

Adaptirana područna škola u Lepenici

Obezbijeđeno 20.000 DEM

Općinske vlasti Tešnja uz pomoć humanitarnih organizacija uložile su maksimalne napore u normalizaciji uslova rada u školstvu. Inače, veliki dio objekata bio je devastiran ili gotovo porušen u proteklom ratu, pa se redovna nastava održavala na više punktova i u neuslovnim prostorima.

Međutim, stanje u toj oblasti svakodnevno je bolje, a to zahvaljujući, prije svega, izuzetnim naporima Općine i humanitarnih organizacija, gdje su gotovo svi objekti dovedeni u namjensku upotrebu, mada još nedostaju savremeni kabineti i potrebna [illegible].

U ovaj objekat, koji je više od 50 posto bio porušen, uložena su sredstva u iznosu od 20.000 DEM, od čega su Danci finansirali 12.000, dok su preostala sredstva od 8.000 DEM obezbijedile općinske vlasti Tešnja.

Na svečanosti koja je bila upriličena u Područnoj školi "Kulin ban" u Lepenici, Izudin Ahmetlić, zamjenik načelnika Općine Tešanj i pukovnik Jens [illegible], komandant Danskog bataljona, presjecanjem vrpce predali su školu na upotrebu.

U znak pažnje i zahvalnosti na renoviranju ovog objekta direktor škole Kemal Levaković uručio je zahvalnicu pukovniku Jensu [illegible], predstavniku Danskog bataljona.

H. BRKIĆ

Prvenstvo osnovaca u odbojci

POBIJEDILO JE DRUŽENJE

U sportskoj sali Osnovne škole "1. mart" u Jelahu, 13. marta održano je prvenstvo tešanjskih osnovnih škola u odbojci, u muškoj konkurenciji.

Nastupile su ekipe pet škola i to:
-O. Š. "Kulin ban" Tešanjka, - O. Š. "1. mart" Jelah, -O. Š. "Gazi Ferhatbeg" Jablanica,
-O. Š. "Huso Hodžić" Tešanj, -O. Š. "Abdulvvehab Ilhamija" Kalošević.

Nakon dugih i na momente neizvjesnih borbi "na mreži" epitet najbolje ponijela je ekipa Osnovne škole "Kulin ban" Tešanjka, drugo mjesto pripalo je ekipi O.Š. "1. mart" Jelah, dok su se na treće mjesto plasirali učenici O.Š. "Gazi Ferhatbeg" iz Jablanice.

Članovi folklorne sekcije na veselju u Lepenici 10.10.1998.g.

Tešanjski osnovci za primjer

Folklor najprivlačniji

U Osnovnoj školi „Kulin ban" u Tešanjci radi nekoliko sekcija koje služe za primjer drugim. Jedna od najaktivnijih, koja brojčano okuplja i najviše članova je folklorna sekcija, koja učestvuje na svim svečanim događanjima u školi, Mjesnoj zajednici i Općini Tešanj.

Osnovna škola „Kulin ban" ali i sami učenici izdvojili su značajna sredstva kako bi „obukli" svoje članove i prilagodili bošnjačkim prilikama i običajima, koji se ovdje gaje dugi niz godina. *H. B.*

PROJEKTI
1998 — 2004

EVIDENCIJA IMPLEMENTIRANIH PROJEKATA U O.Š. " KULIN BAN" TEŠANJKA

Redni broj	VRIJEME IMPLEMENTACIJE	NAZIV PROJEKTA	Organizacija	CILJ PROJEKTA	EDUKATIVNI EFEKTI	MATERIJALNI EFEKTI	SARADNICI
1	Školska 1998/1999 godina septembar – maj	Socijalizacija učenika povratnika iz inostranstva u školsku sredinu	Wings of Hope njemačka holandska organizacija	Reintegracija učenika povratnika iz inozemstva u školsku životnu sredinu	-Pomoć učenicima na prevazilaženju reintegrativnih teškoća. - Studijsko putovanje u Dachao SR Njemačka 2 nastavnika Kemal Ljevaković i Slobodan Krajina - 10-dnevno ljetovanje za 20 učenika i dva nastavnika S. Ahmet i V Ljubica u Drveniku	- 14 nastavnika implementatora ostvarilo je mjesečnu dobit od 125-250 KM -500 knjižnih jedinica za njemački jezik donirano našem kabinetu njemačkog jezika (biblioteci)	Prof. Filip Šimić – direktor Wings of Hope prof. Dr. Ejub Čehić – supervizor
2	Školska 1999/2000 godina septembar-juni	Podrška razvoju obrazovanja i socijalnog povezivanja kroz obrazovanje u BiH (Pilot projekat jedini u BiH)	Svjetska banka i Univerzitet Ulster Sjeverna Irska	Podržati integrativne procese kroz razvoj obrazovanja	- kroz pet radionica učenici su napredovali više u svojoj sklonosti - 2 studijska putovanja za 7 nastavnika u Belfast - putovanje u Seost na ENCORE konferenciju SR Njemačka direk. i pom direktora - edukacija učenika i nastavnika o nenasilnoj komunikaciji u 2 maha - edukacija nastavnika, 70 % iz engleskog jezika I stupanj i informatika	- za vođenje radionica 6 nastavnika je imalo dobiti do 150 KM mjesečno (spisak nastavni. u i koordi.) - sanacija 2 učionice u staroj školi i podne površine fis. sale - opremanje škole kabinetima i namještajem	Džun Stivens – dir S.B. Alen Smit – direktor Ulster Brendan Hartop dir super *Zorica Lešić* - oficir S.B za soc. Jasmina Hodžić – ref S.B. Šimus Ford supervizor Julijana Selimović – stručni koordinator

3	Školska 2001/2002 godina oktobar-juni	Roditeljsko – nastavničko vijeće	UMCOR američka humanitarna organizacija	Unapređenje nastavnog procesa u školi i integracijskih procesa	- edukacija roditelja i nastavnika (RNV) o nenasilnoj komunikaciji i izradi projekta putem seminara u školi i Fojnici	Opremanje škole u vrijednosti od 10000 $	Sandra V[illegible] Samir Jakić
4	Školska 2002/2003.godina početak septembar 2002.godna i traje 3 šk.godine s tendencijom trajnog trajanja	Škole – prijatelji djece Cen.šk.-Emina Aličić Pod.šk.Lepenica-Esad Mujagić Pod.šk.Kraševo-Sanela Čamdžić	Step by step (roditelji)	Uvođenje novih nastavnih metoda i oblika rada (tematsko planiranje, interaktivne metode,rad po centrima)	-edukacija nastavnika -edukacija mentora -edukacija pedagoške službe škole	Tri učionice prigodnog namještaja za rad po centrima i novim nastavnim metodama i oblicima	Radmila [illegible]
5	Školska 2002/2003 godina Setembar 2002.godine i maj 2003.godine	Timski rad u funkciji poboljšanja kvaliteta nastave i integracije	PSU federalno ministarstvo Fond za kvalitet	Unapređenje kvaliteta nastave i integracija	-edukacija pedagoške službe škole	8000 KM	Kerim [illegible]
6	Januar 2003.godine	Podsticanje nastavnika (Nikolić Ljuba i Mulalić Sakib)	PSU federalno ministarstvo Fond za kvalitet	Unapređenje nastavnog procesa nastavnim sredstvima i pomagalima		1000 KM	Kerim [illegible]
7.	[illegible] 2002/03	[illegible]	[illegible]	Unapređenje uvjeta rada	[illegible]	[illegible]	[illegible]
8.	[illegible]	[illegible]	[illegible]	Unapređenje nast. proces	[illegible]	[illegible]	[illegible]

DIREKTOR.
[illegible]

NASTAVNIKA OD 1999. DO 2003 EDUKACIJA

SPISAK NASTAVNOG I RUKOVODNOG OSOBLJA KOJE JE PROŠLO ODREĐENI VID EDUKACIJE U RAZLIČITIM PROJEKTIMA

REDNI BROJ	NAZIV ORGANIZACIJE	UČESNICI EDUKACIJE	INSTITUCIJA KOJA JE VRŠILA EDUKACIJU	MJESTO EDUKACIJE	EDUKACIJA U OBLASTI	VRIJEME EDUKACIJE
1	ENCORE u saradnji sa Univerzitetom iz Alstera Sj. Irska i Svjetskom bankom	Direktor škole Kemal Ljevaković Pom.direk Mirko Bajić	Univerzitet Alster Sjeverna Irska	Belfast	Prevazilaženje rješavanje konflikta u školstvu	12.08. do 20.08.1999 g.
2	ENCORE u saradnji sa Univerzitetom iz Alstera Sj. Irska i Svjetskom bankom	Direktor škole Kemal Ljevaković Pom direk Mirko Bajić	Infoteh Tešanj	Škola "Kulin Ban"	Tečaj za rukovanje komputerom •	04.02. do 18.05.2000 g
3	ENCORE u saradnji sa Univerzitetom iz Alstera Sj. Irska i Svjetskom bankom	Svi nastavnici i rukovodno osoblje	Agencija Tešanj	Škola "Kulin Ban"	Tečaj engleskog jezika I stepen	08.11.1999. do 31.01.2000. g.
4	ENCORE u saradnji sa Univerzitetom iz Alstera Sj. Irska i Svjetskom bankom	Dir.šk.Kemal Ljevaković, pom.dir.Mirko Bajić, nasta. Narka Mujkanović, Hadžikadunić Halid, Čamdžić Ramiz, Kesić Arijana i Slobodan Krajina	Univerzitet Alster Sjeverna Irska	Belfast	Novi nastavne metode – u oblasti obrazovanja radionice – posjete školama s ciljem upoznavanja školstva u Sj. Irskoj	10.04. do 16.04.2000.g.
5	ENCORE	Direktor škole Kemal Ljevaković i pom.dir. Mirko Bajić	Zemaljski institut u Soestu Sr. Njemačka	Zemaljski institut za školstvo u Soestu Sr. Njemačka	Prevazilažnje konflikata u obrazovanju	18.08. do 21.08.2000. g.
6	ENCORE	Direktor škole Kemal Ljevaković i pom dir. Mirko Bajić, nas. Halid Hadžikadunić i Nevenka Topalović	Članovi ENCORE mreže	Brčko Nastavni centar	Prevazilažnje konflikata u obrazovanju - rad.na temu preva. Konflikata u obrazovanju timski rad - Halid H. i Nevenka T. -nenasilna kom, Mirko B	13.08.2001. do 16.08.2001.g.
7	KULTUR KONTAKT AUSTRIJA	Pom. Direktora Mirko Bajić	KK Austrija	Tuzla, Banja Luka, Neum, Sarajevo i Beč	Menadžment i rukovođenje školama	Od 18.10.1999. do 10.05.2001.g.
8	KULTUR KONTAKT AUSTRIJA	Krajina Slobodan	Treneri KK	Vogošća	Senzibilnosat među spolovima	27.09. do 30.09.2001.g

RANG LISTE

osnovnih škola na testiranju školske 1999./2000. god.

B. Na osnovu uspjeha

Rang	OSNOVNE ŠKOLE	Mjesto	Broj testiranih učenika	Ukupno osvojenih bodova	Procenat osvojenih bodova
1.	OŠ "Meša Selimović"	Zenica	268	17840	66.57
2.	KŠC "Sveti Pavao"	Zenica	116	7593	65.46
3.	OŠ "Edhem Mulabdić"	Zenica	306	19442	63.54
4.	OŠ "Kulin Ban"	Tešanj	130	8192	63.02
5.	OŠ "M.Ćazim Ćatić"	Zenica	250	15552	62.21
6.	OŠ "Vladimir Nazor"	Zenica	218	13444	61.67
7.	OŠ "Mak Dizdar"	Zenica	341	21015	61.63
8.	OŠ "Enver Čolaković"	Zenica	150	8981	59.87
9.	OŠ "1. mart"	Tešanj	168	9944	59.19
10.	OŠ "Huso Hodžić"	Tešanj	217	12673	58.40
11.	OŠ "A. Muradbegović"	Zenica	120	6984	58.20
12.	OŠ "Rešad Kadić"	Tešanj	159	9182	57.75
13.	OŠ "Miroslav Krleža"	Zenica	145	8286	57.14
14.	OŠ "A. Ilhamija"	Žepče	50	2839	56.78
15.	OŠ "21. mart"	Doboj jug	40	2182	54.55
16.	OŠ "Prva osn.škola"	Zavidovići	246	13300	54.07
17.	OŠ "Skender Kulenović"	Zenica	254	13697	53.93
18.	OŠ "9. septembar"	Tešanj	90	4824	53.60
19.	OŠ "Isidora Sekulić"	Zenica	164	8630	52.62
20.	OŠ "S.Omerović-Car"	Maglaj	195	10231	52.47
21.	OŠ "Hasan Kikić"	Zenica	130	6776	52.12
22.	OŠ "Hasan Kikić"	Breza	90	4672	51.91
23.	OŠ "Matija Divković"	Zenica	90	4653	51.70
24.	OŠ "Druga osn.škola"	Zavidovići	226	11642	51.51
25.	OŠ "Saud Brkić"	Maglaj	207	10660	51.50
26.	OŠ "M.Mak Dizdar"	Visoko	100	5085	50.85
27.	OŠ "Vareš" -Vareš	Vareš	118	5983	50.70
28.	OŠ "Hajdarevići"	Zavidovići	70	3509	50.13
29.	OŠ "Hamza Humo"	Zenica	148	7311	49.40

pogledi Dnevni avaz, ponedjeljak, 21. februar/veljača, 2000. 5

Intervju Klod Kifer, zamjenik visokog predstavnika za BiH

Obrazovanje se ne smije koristiti kao instrument podjele

Diskriminacija je osnovna karakteristika tri paralelna obrazovna sistema • Djeca su najvrjedniji resurs i kapital u BiH

Razgovarala:
Harisa KOVAČEVIĆ

- Bosna i Hercegovina nije ispunila sve uvjete za članstvo u Vijeće Evrope kada je u pitanju obrazovni sistem. Ona to ne može ni učiniti u jednom kratkom periodu, jer se radi o dugoročnom procesu. Osim, ukoliko vaši političari ne dožive jednu temeljnu promjenu i odluče da obrazovanje više ne koriste kao instrument podjele i segregacije - kaže na početku razgovora za "Dnevni avaz" Klod Kifer, zamjenik visokog predstavnika za obrazovanje.

Kifer: Zadovoljiti jezičke potrebe

□ ***Šta je BiH do sada uradila u ispunjavanju uvjeta za prijem u Vijeće Evrope kad je u pitanju obrazovanje?***

Uklanjanje diskriminacije

- Prvi uvjet koji se odnosio na pregled udžbenika relativno je ispunjen. Drugi se tiče uklanjanja svih oblika diskriminacije, jer je ona osnovna karakteristika tri paralelna obrazovna sistema. Njen najočigledniji oblik je neosiguravanje specifičnih potreba, jezika i kulture, za djecu povratnike. Bošnjačka i srpska djeca koja žive na hrvatskim dijelovima Federacije isključena su iz toga sistema, jedino ako oni sami ne prihvate da uče iz hrvatskih udžbenika. Djece ne smiju učiti običaje isključivo jednog konstitutivnog naroda. U cijeloj BiH ne postoji niti jedna škola koja ispunjava potrebe romske populacije. Na području banjalučke regije postoji jedna zajednica od nekoliko hiljada Ukrajinaca, koji uče iz srpskih udžbenika. Njihove jezičke potrebe uopće nisu zadovoljene.

□ ***Šta je, prije svega, potrebno BiH da dostigne evropske standarde?***

- Ne koristiti obrazovanje kao političko sredstvo. Kada posmatrate BiH izvana ona je mala i siromašna zemlja i, izgleda, da su djeca njen najvrjedniji resurs i kapital, koji je u velikoj mjeri izgubljen postojećim sistemom segregacije.

Drugi temeljni standard je postojanje tolerancije kao osnovne vrijednosti. Važno je istaći i nemogućnost prelaska sa jednog univerziteta na drugi. Uistinu radi se o jednom feudalnom sistemu. Započeti studij na Sarajevskom, Banjalučkom ili, pak, na Univerzitetu u istočnom dijelu Mostara ne može se uopće nastaviti na drugom. Ukoliko, eventualno može, onda je to izuzetno teško. Moderni obrazovni sistem to ne poznaje, jer on gaji mobilnost. BiH je premala zemlja da bi imala tako veliki broj univerziteta. Potrebno je odlučiti da li će, recimo, Medicinski fakultet biti u Sarajevu ili Banjoj Luci.

Školske krize

□ ***Kako će se riješiti pitanje izučavanja maternjeg jezika u školama gdje nastavu slušaju pripadnici različitih etničkih grupacija?***

- Takve školske krize prisutne su u Čapljini, Stocu, Bugojnu, Varešu. Naprimjer: trećinu Osnovne škole u Stocu pohađaju hrvatska djeca, pet stotina metara od te je bošnjačka škola smještena u jednoj kući. Ukoliko se ispune zaključci sa nedavno održanog Simpozija u Sarajevu, gdje je dogovoreno da se uče oba pisma i da djeca trebaju biti upoznata sa zajedničkim karakteristikama i razlikama tri jezičke varijante, takve krize neće biti.

□ ***Kako objašnjavate to da su hrvatski i srpski nastavni planovi i programi okrenuti ka Zagrebu, odnosno ka Beogradu?***

- U julu prošle godine tri ministra obrazovanja dogovorili su se da neće biti u upotrebi udžbenici iz Beograda i Zagreba, koji nemaju referencu na BiH. Tada nije rečeno da se bosanski udžbenici neće moći uvoziti i štampati van zemlje.

Škola za primjer

- Jedina škola u čitavoj zemlji, koja vrši postupnu integraciju nastavnog plana i programa je osnovna škola "Kulin Ban" u Tešnju.

Tu su uglavnom bošnjačka i hrvatska djeca. Direktor škole je Bošnjak, a zamjenik Hrvat.

Tamo postoji razumni nastavni kadar, koji osjećaju potrebu da uče djecu, a ne udovoljava potrebama političara - istaknuo je Kifer.

Norveška humanitarna organizacija *NPA*
u šeširu direktor Reidon Nilsen

INFORMATIČARI OSVJETLALI OBRAZ

Dvadeset prvog aprila 2001. godine u srednjoj Ekonomskoj školi u Zenici održano je Kantonalno takmičenje iz informatike na kojem su učestvovala tri učenika OŠ "**Kulin Ban**" iz Tešanjke i to:

1. **Dario Dadić** - kao prvoplasirani na općinskom takmičenju.
2. **Vjekoslav Šimić** - kao drugoplasirani na Općinskom takmičenju
3. **Adnan Kurtić** - kao trećeplasirani na općinskom takmičenju

Dario Dadić je osvojio III mjesto na ovom takmičenju, diplomu, nagradu od 50 KM i plasman na Federalno takmičenje najboljih informatičara.
Ovu složnu družinu informatičara iz OŠ "Kulin Ban" pripremao je nastavnik **Halid Hadžikadunić**.

NA TURNIRU OSNOVACA U MALOM NOGOMETU. *Glas Komune 12.10.2005.*

"KULIN BAN" ZASLUŽENO

Na turniru osmogodišnjih škola u malom nogometu, organiziranom u povodu Dana oslobođenja Tešnja, učestovale su ekipe Huso Hodžić i Rešad Kadić–Tešanj, Ferhad Beg-Jablanica, 1 Mart-Jelah, Abdul V. Ilhamija-Kološević, 21 Mart-Matuzići, Mustafa Mulić Šije, Džemal Bijedić–Miljanovci i Kulin Ban–Tešanjka. Najkvalitetnije su igrali osnovci OŠ «Kulin ban» iz Tešanjke i zasluženo osvojili prvo mjesto. U finalu su savladali solidnu ekipu iz Miljanovaca. Za pobjedničku ekipu su nastupali Benjamin Čamdžić, Kenan Bekrić, Dženan Mujaković, Dino Ilderin Kurtić, Adnan Ahmić i Ademir Mujaković. Najbolji strijelac turnira je Kenan Bekrić, šest golova, najbolji golman je Benjamin Čamdžić, a za igrača turnira proglašen je Ilderin Kurtić, svi iz Tešanjke. Uspješni organizatori turnira su bili Društvo pedagoga za fizičku kulturu Tešanj i Općina Tešanj. Najboljima su uručene i skromne nagrade.

Pobjednici turnira osnovaca u Tešnju

Senad Durkalić

Predstavljamo vam OŠ "Kulin Ban"

ŠKOLA ZA PRIMJER

KOLEKTIV "TEŠANJKE"

Škola ima 825 učenika organizovanih u 32 odjeljenja. Ono što karakteriše ovu Školu je njen multietnički sastav i primjena jedinstvenog Nastavnog plana i programa Zeničko-dobojskog kantona koji uvažava nacionalnu skupinu predmeta. "*Kao što, možda, već i znate, imali smo priliku da posjetimo školu "Kulin Ban" u Tešnju. Tu smo vidjeli da postoji odlična saradnja među Bošnjacima i Hrvatima. Naročito smo impresionirani vodstvom škole i njegovim zalaganjem za saradnju...*" riječi su James Stevensa - Education Team Leader The World Bank upućene ministru Čelebiću, Ministarstvo za obrazovanje, nauku, kulturu i sport Zeničko-dobojskog kantona, u zahtjevu da se u ovoj školi u školskoj 1999/2000. godini započne projekat "Podrška razvoju obrazovanja i socijalnoj povezanosti kroz obrazovanje u Bosni i Hercegovini".

I, zaista, Projekat se implementira uz zadovoljstvo učenika, nastavnika i roditelja. Treba reći da ova škola postiže zapažene rezultate kako u vannastavnim aktivnostima tako i u redovnom nastavnom procesu.

Pomenućemo najsvježije rezultate:

- 3. mjesto ekipno na 38. smotri Naučno-tehničkog stvaralaštva mladih Zeničko-dobojskog kantona i SREBRENU EUREKU na 4. smotri mladih talenata Bosne i Hercegovine, a

Na testiranju škola u školskoj 1998/99. godini naša škola je ostvarila prva mjesta na Kantonu iz:

- bosanskog jezika i književnosti II razred,
- bosanskog jezika i književnosti VII razred,
- biologije VII razred i
- drugo mjesto na Kantonu iz njemačkog jezika VI razred.

Nerma Prnjavorac

MOJA ŽELJA

U mome malenom srcu
ima samo jedna želja:
veselu dječicu da učim
svojih susjeda i prijatelja.

S radošću bih ih učila
slova, brojke i čitanje,
uz igru, druženje i ljubav
stjecali bi oni znanje.

U razred bih ulazila
uvijek vesela lica
i slušala tihi šapat:
"Evo, ide učiteljica!"

Vesna Jeleč, VIc
OŠ "Kulin Ban" Tešanjka

Harisa Čamdžić VIIf
OŠ "Kulin Ban"

DOBROTA IZ SRCA

Dobrota izvire iz srca,
u srcu slatke snove sniva,
iz njega dobra djela čini
i po svijetu ih dariva.

Dobro srce dobrotom zrači,
pozdrave šalje svima,
za sva bića ovoga svijeta
u njemu mjesta ima.

Dobrote ima u dobrom srcu,
ono rado ispunjava želje,
odnosi svu tugu u nepoznato
i nesretnima donosi veselje.

Bez dobrote u dobrom srcu
i njezine družice ljubavi
proklet bi bio ovaj život,
svi bismo bili prijeke naravi.

I zato njegujmo dobrotu u
srcu,
čuvajmo taj dar od Boga!
Pomozimo slabije i nemoćne
i usrećimo najbližega svoga!

Ana Anđelić, VIIId
OŠ "Kulin Ban Tešanjka

I ovaj dan prođe. Ja i dalje ne prestajem da maštam. Jer to mi je prešlo u naviku. Znam, i to veče me je bilo strah. Ne znam čega, ne znam od koga, znam da me je bilo strah. Zaspala sam u ne znam koje doba. Mjesec je već bio dobio onu svoju uobičajenu boju. Već te iste noći sam dobila svoju stalnu ulogu. Ulogu učitelja. Počela sam predavati. Učila sam djecu o ljudima, o životu ljudi, podučavala ih. Ni sama, nisam znala otkud mi ta moć. Moć znanja, moć ljepote, moć govora. Divila sam se sama sebi. Volim to raditi, uživati u toj ulozi. Kao što suha zemlja nakon puno sušnih dana, uživa u kiši, kao tek procvala ruža u cvijeću. Sjedim. Razmišljam. Postojim. Znači tu sam. I otvorim oči. Ipak, nisam tu, nisam u razredu. Ipak sam u svom krevetu. I ove noći sam sanjala isti san. Kad bih bila učitelj? To bi zaista voljela biti. I ovaj dan prođe i opet sanjam, sanjam dok pijetlovi pjevaju posljednju pjesmu jutra. Možda i ja jednog dana, ako mi se ostvari moj san, postanem prosvjetni radnik, postanem svoj čovjek, da naučim djecu da znaju nešto više, da stvorim od njih ljude.

Aida Tokmić, VIIc OŠ "Kulin Ban" Tešanjka

Amela Krkalić, VIa
OŠ "Kulin Ban"

ZAGRLILA BIH

Bože moj!
Tako bih
zagrlila sutra
i jurnula u novi dan,
ugasila svjetiljke u meni
- probudila san.

Prišla bih lagano suncu,
zagledana u njegovo lice
i zasjela na tren.
Znala da sad sjajim
poput one žar ptice.

Pustila bih skrivene nade,
prigušene negdje u tami,
da polete u daljinu
i disala poput travke,
ne budeći tišinu.

Ivana Grgić, VIId
OŠ "Kulin Ban" Tešanjka

Lejla Ogrić VIr OŠ "Kulin Ban"

DAR - ČASOPIS ZA DJECU 5
GODINA 6, BROJ 36/37, DEC 1999/JAN 2000

http://www.skole.ba/
O.Š.KulinBan Tešanjka
Tešanjka bb
74266 Tešanj

Tel: +387(0)32666034
Fax: +387(0)32666034
Email: kulinban@bih.net.ba

Podaci o školi u školskoj 2002/2003. godini

Direktor: Kemal Ljevaković

Članovi upravnog odbora: Muhamed Salkičević, Joskić Ivica i Nurif Mustafić

Broj nastavnika: 40

Broj učenika: 796

Starosna dob učenika/grupacija: 7-14 godina

Vrsta škole/ustanove:osnovna škola

Roditeljska vijeća - udruženja

U školi je formirano Nastavničko-roditeljsko vijeće koje broji 12 članova, 4 nastavnika i 8 roditelja multietničkog sastava. NRV je prošlo kroz određeni proces edukacije i u toku je da NRV radi jedan projekat kojim će se unaprijediti nastavni proces u našoj školi, a projekat će se kandidirati za njegovo finansiranje vladinim i nevladinim organizacijama,
kako domaćim tako i stranim u našoj zemlji. Projekat "Savremena učionica u procesu integracije" je realizovan u tehničkom smislu:
- izvršena sanacija podne površine u područnoj školi Kraševo,
- učioničkim namještajem (dvije učionice) opremljena je područna škola Lepenica,
- učionica pripremnog razreda opremljena je savremenim nastavnim sredstvima i pomagalima u centralnoj školi, a realizacija projekta u idejnom i odgojnom smislu i smislu procesa integracije je započela 03.02.2003.godine.

Vijeće učenika

Godišnjim planom i programom (GPP) planiran je rad Posredništva. Naime posredništvo čini tim učenika od 5 – 7 učenika koji posreduju u rješavanju konflikta bez pobjednika i gubitnika, a da svi budu dobitnici.

Ukratko o karakteristikama (profil)

- prva multietnička škola koja je vršila i vrši postupan proces integracije,
- škola radi po jedinstvenom NPP koji uvažava nacionalnu skupinu predmeta.

Okruženje u kojem škola radi

Škola pripada rulamoj sredini, multietničkog sastava kakva je i sredina.

Planovi za budućnost

Škola je u ovoj školskoj 2002/2003. godini u projektu „Škole-prijatelji djece" s tri nastavnika u tri odjeljenja što je u didaktičko-metodičkom smislu osvježilo školu i dalo podsticaj i drugim kolegama. Dakle, Škola planira šire prihvatanje novih oblika i metoda rada u nastavnom procesu.

Škole partneri

Osnovna škola „1.mart" Jelah, Osnovna škola „Žepče", Nastavni centar Brčko Distriht, Osnovna škola „Petar Kočić" Šiprage, Osnovna škola „Vuk Karadžić" Teslić, Primari Skool Seibo, Japan, Osnovna škola "Matija Gubec" Cernik, Republika Hrvatska.

Potrebe škole

1. Sanacija mokrog čvora u školskoj fiskulturnoj dvorani,
2.Sanacija zgrade kotlovnice za grijanje
3.Izrada otvorene bine za kulturno - umjetničke manifestacije.

Informatika

U subotu 19.04.2003. godine održano je kantonalno takmičenje iz informatike u Zenici. O.Š. „Kulin Ban" Tešanjka jedina od devet osnovnih škola općine Tešanj učestvovala je na kantonalnom takmičenju i osvojila visoko drugo mjesto. Učenik naše škole Bernard Kolobara je osvojio diplomu drugog mjesta, novčanu nagradu 50 KM i plasman na federalno takmičenje.

Vijest unijeta:

21-04-2003 07:32:15

DEMOKRACIJA JE NAŠ GLAS CIVITAS@BOSNA I HERCEGOVINA

U subotu 12.04.2003. godine u O.Š. „Kulin Ban" Tešanjka održano je općinsko takmičenje iz programa Građanin, popularnije nazvano Portofolijo, općine Tešanj. U kategoriji osnovnih škola (9 osnovnih škola) O.Š. „Rešad Kadić" je zauzela prvo mjesto i pravo učešća na kantonalnom takmičenju. U kategoriji srednjih škola (3 srednje škole) prvo mjesto je osvojila Gimnazija "Musa Ćazim Ćatić" i pravo učešća na kantonalnom takmičenja.

Vijest unijeta:

14-04-2003 14:01:48

kantonalno takmičenje iz matematike

U subotu, 05.04.2003. godine na kantonalnom takmičenju u Zenici iz matematike učenik naše škole EMIR AHMETOVIĆ osvojio je PRVO mjesto, osvojivši 100 bodova od mogućih 100, dobio je nagradu 100KM i plasirao se na federalno takmičenje

Vijest unijeta:

07-04-2003 07:51:52

Uspjeh mladih matematičara

U subotu, 22.03.2003. godine održano je takmičenje mladih matematičara općine Tešanj. O. Š. „Kulin Ban" Tešanjka je osvojila prvo mjesto u kategoriji V-og razreda, zatim, u kategoriji VI-og razreda drugo mjesto i u kategoriji VIII-og razreda, također, drugo mjesto. Dakle, u konkurenciji devet osnovnih škola općine Tešanj od 12 mjesta, po tri u četiri kategorije, razreda, osvojili smo tri kvalitetna mjesta, ili 1/4 mjesta.

Vijest unijeta:

26-03-2003 11:52:48

U susret reformi obrazovanja

Na zahtjev naše škole Ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta Ze-do kantona je odobrilo da organizujemo od 03.02.2003.godine nastavni proces.. više »

Vijest unijeta:

2003-05-29 11:53:46

U susret reformi obrazovanja

Armin Pašalić

Na zahtjev naše škole Ministarstvo obrazovanja, nauke, kulture i sporta Ze-do kantona, je odobrilo da organizujemo od 03.02.2003. godine nastavni proces pripremnog razreda za tri grupe učenika uzrasta 5,5 - 6 godina (86 učenika).

Pedagoška služba škole, aktiv nastavnika koji vodi pripremni razred (3 nastavnice) i Pedagoški zavod Zenica, koristeći se iskustvima Brčko Distrihta i Sarajeva, izradili su Nastavni plan i program pripremnog razreda. Dakle, prva smo škola u Ze-do kantonu koja organizira taj vid nastavnog procesa. Pripremni razred je, u stvari, prvi razred (ili, pak, deveti) u predstojećoj reformi obrazovanja.

vijesti iz škola

Saradnja OŠ "Kulin Ban" sa Tešanjke i Nastavnog centra Brčko distrikt

Brendan Hartop, direktor projekta za školsku edukaciju univerziteta "Ulster" iz Sjeverne Irske, u saradnji sa odgovarajućim ministarstvima obrazovanja, osnovao je nastavni centar u Brčko Distriktu, a koji ima za cilj edukaciju nastavnika iz Brčko Distrikta. Tri predstavnika nastavnog centra (Aida Šuštović, Marijan Augustinović i Orjana Milošević) su posjetili našu školu s ciljem uspostave saradnje i između ostalog na podjelu edukacije. Naša škola je ponudila držanje radionica stručnih nastavnika škole "Kulin Ban" u edukacionom centru "Ulster" Sjeverna Irska na svom putovanju aprila mjeseca 2000. godine.

Naša škola je ponudila sljedeće radionice: radionica br. 1 koja pripada drami kao nastavnom metodu u nastavnom procesu, a koju vodi nastavnica Nurka Mujkanović, radionica br. 2 pripada sferi općeg prevazilaženja problema komuniciranja koju vodi pomoćnik direktora Mirko Bajić, radionica br. 3 služi za nastavu tehničkog odgoja i vodi je nastavnik Halid Hadžikadunić, radionica br. 4. je ustvari prezentacija školskog portofolija o problemu integracije u školi, koju vodi nastavnik Sakib Mulalić.

23.12.2000. godine pred 26 nastavnika biologije i tehničkog odgoja iz Brčko Distrikta naši nastavnici održali su te radionice i sudeći prema raspoloženju i izjavama polaznika edukacije cilj je pohvalno ostvaren.

Adnan Kurtić, VIII,
OŠ "Kulin Ban" Tešanjka

FROM : "Refresh Production" Sarajevo PHONE NO. : +387 33 211 093 Sep. 30 2002 03:54PM P1

OSNOVNA ŠKOLA "KULIN BAN" TEŠANJKA
Prim. 30.9.2002.

RE FRESH
PRODUCTION

Tel/fax 387 33 21 10 93, e-mail: [illegible] Spliska 11, 71 000 Sarajevo BiH

Osnovna škola "Kulin ban"
T E Š A NJ K A
Attn.: Kemal Ljevaković

Sarajevo, 30/09/02

Poštovani,

Nakon uspješno završenog snimanja igranog filma "Gori vatra" želimo izraziti našu zahvalnost na razumijevanju i svesrdnoj podršci koju ste nam pružili Vi osobno i članovi Vašeg kolektiva.

S izrazima iskrenog poštovanja,

Pjer Žalica, redatelj

Branko Šimunac, Direktor

i Ekipa filma "Gori vatra"

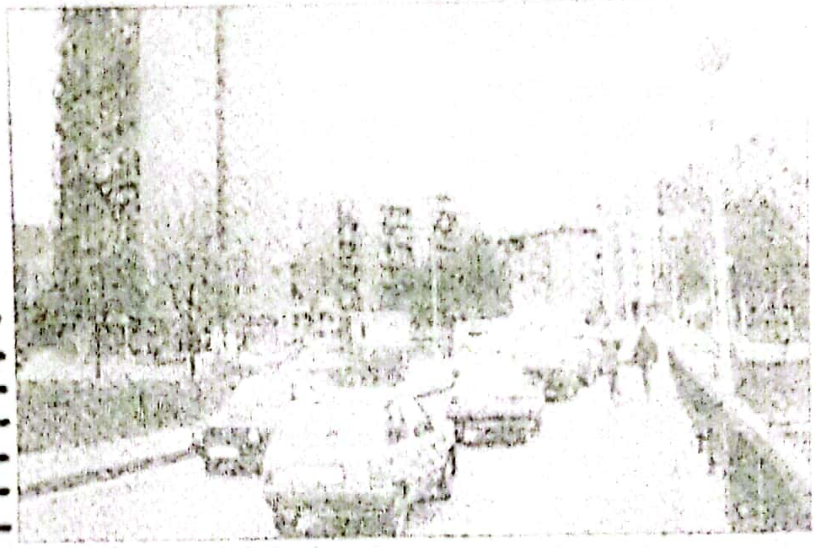
Zenički festival filma djece i omladine

Najbolji film „Ribarska priča"

Na Petom festivalu filma djece i omladine održanom jučer u zeničkom hotelu „Rudar" nagrada za najbolji igrani film pod nazivom „Ribarska priča" dobili su članovi Filmske sekcije Osnovne škole „Edhem Mulabdić" iz Zenice, javlja Fena.

Za najbolji dokumentarni film nagradu je dobila Ana Vidošević iz Osnovne škole „Kulin Ban" u Tešanjci kod Tešnja, koja je ujedno dobila i festivalski Gran-pri „Zenica 2003." za film pod nazivom „Vodenice".

U konkurenciji autora srednjih škola nagrada je pripala članovima Filmske sekcije Srednje tehničke škole iz Zenice, koji su osvojili prvo i drugo mjesto.

Zenica: Završen peti festival

Prvonagrađeni je film „Bliske sunce", autora Pede Imamovića.

DNEVNI LIST „AVAZ" 14. 12. 2003. godine

Povodom 100. godišnjice BZK "Preporod"

Proglašeni najbolji radovi učenika

U oblasti literarnih radova prvo mjesto pripalo Naidi Jaganjac, učenici iz Sarajeva ● Najbolji likovni radovi Aide Pintol i Merime Pindžo iz Hrasnice

Na konkurs o temi "Bosnom behar probeharao", koji je raspisan u sklopu obilježavanja stogodišnjice postojanja i djelovanja Bošnjačke zajednice kulture "Preporod", prijavilo se 164 škole iz čitave BiH i 3.295 učenika sa literarnim i likovnim radovima, javlja Fena.

Druga nagrada

U oblasti literarnih radova prvo mjesto je dodijeljeno radu Naide Jaganjac, učenice V razreda OŠ "Fatima Gunić" iz Sarajeva; drugo mjesto ravnopravno dijele Dragana Božić, učenica VI razreda OŠ "Kiseljak" iz Kiseljaka kod Tuzle, i Emina Sabić, učenica VI razreda OŠ "Jala" iz Tuzle; treće mjesto ravnopravno dijele Mensur Duraković, učenik V razreda OŠ "Edhem Mulabdić" iz Međiđe Donje kod Gradačca, Merima Sjekirica, učenica VII razreda OŠ "Stolac" iz Stoca, i Naida Tursić, učenica VII razreda OŠ "Mak Dizdar" iz Zenice.

U oblasti likovnih radova prvo mjesto je dodijeljeno zajedničkom radu Aide Pintol i Merime Pindžo, učenica VI razreda "Četvrte osnovne škole" iz Hrasnice; drugo mjesto ravnopravno dijele Ajsela Silajdžić, učenica VIII razreda OŠ "Hasan Kikić" iz Župče kod Breze, i Edin Hubanić, učenik VII razreda OŠ "Fahro Baščelija" iz Goražda; treće mjesto ravnopravno dijele Ivana Dubravac, učenica V razreda OŠ "Kulin ban" iz Tešanjke kod Tešnja, Gabrijela Dujaković, učenica V razreda OŠ "Ivan Goran Kovačić" iz Gradačca, i Mirona Lukača, učenika III razreda OŠ "Safvet-beg Bašagić" iz Sarajeva.

Najuspješniji nastavnici

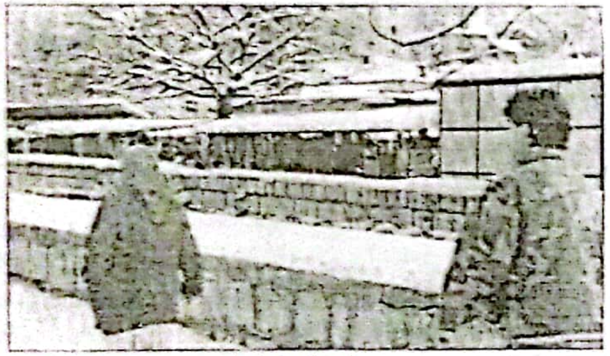
Žiri je proglasio po tri najuspješnija nastavnika u realizaciji teme konkursa. U oblasti literarnih radova to su: Sadeta Koljić iz OŠ "27. maj" Velagići - Ključ, Jasminka Manov iz OŠ "Šćipe" Prozor i Jasminka Plakalo iz OŠ "Aleksa Šantić" Sarajevo, a u oblasti likovnih radova: Safija Beširević-Mešetović iz OŠ "Safvet- beg Bašagić" Breza i OŠ "Župča" Župča, Husein Nalić iz OŠ "Hamdija Kreševljaković" Sarajevo i Ibro Borovina iz OŠ "Safvet-beg Bašagić" Sarajevo.

Nacionalno odvajanje djece u vareškim školama

Tešanjka primjer za općinske čelnike

Prijedlog rješavanja zajedničkog školovanja bit će predložen ministarstvu obrazovanja, te međunarodnim institucijama

Nakon odvajanja hrvatske djece na početku školske godine, u Varešu egzistiraju tri matične škole, "Vareš", Vareš Majdan" i "Fra Filip Lastrić". Dvije škole nastavile su raditi po nastavnom planu i programu za područje ZDK i još uvijek su mješovite i u nacionalnom sastavu učenika i u kadrovima. OŠ "Fra Filip Lastrić" radi po programu za škole na hrvatskom jeziku, izrađenom u Zavodu za školstvo u Mostaru. Učenici koriste udžbenike iz Republike Hrvatske, i u njoj je sastav učenika jednonacionalan.

Vareš: Da li je neminovno odvajanje djece?

Pozitivan primjer

Načelnik Općine Vareš Pavao Vidović i njegov zamjenik Šamir Musa, pripremit će prijedlog integracije dvije osnovne škole u Varešu, "Vareš" i "Fra Lastrić" u svrhu rješavanja problema zajedničkog školovanja djece različitih nacionalnosti. Prijedlog će uputiti Kantonalnom ministarstvu obrazovanja i međunarodnim institucijama.

Ovu obavezu načelnici su preuzeli na sastanku u Tešanjci, gdje su potaknuti inicijativom hrabrenja integracije škola, poteklih iz Ureda OHR-a i OSCE-a, zajedno sa njihovim predstavnicima posjetili OŠ "Kulin ban", koja je ocijenjena kao primjer pozitivnog rješenja ovog problema.

Ova škola radi po jedinstvenom nastavnom planu i programu za područje ZDK, učenici, od kojih je 650 Bošnjaka i 190 Hrvata koriste udžbenike iz kojih su prema uputstvu OHR i Ministarstva uklonjeni sporni sadržaji, dok je za učenike Hrvate organizovana posebna nastava u nacionalnoj grupi predmeta.

Nemoguće preslikavanje

Primjer u Tešanjci je pozitivan, ali postoje razlike u početnoj situaciji, tako da nije moguće tek preslikati taj način rada u Vareš - kaže načelnik Vidović.

- Škola u Tešanjci je dobar primjer za Vareš - ističe Musa.

Slijedeći zaključke sastanka iz Tešanjke logično se nameće i pitanje zašto u vrijeme podjele djece u Varešu, na početku školske godine, nije prihvaćen jedinstveni nastavni plan i program ZDK i organizacija nastave u nacionalnoj grupi predmeta posebno za učenike Hrvate, koje je nudila OŠ Vareš i sugerisalo Ministarstvo obrazovanja.

Ako je taj sistem primjenjiv u Tešanjci, idealan po preporuci OHR-a i verificiran od strane Ministarstva, a što je potvrdio i Anto Orsolić glavni inspektor Ministarstva, zašto u Varešu nije prihvaćen na vrijeme da se spriječi nacionalno odvajanje djece.

DŽ. BEŠIĆ

Upitna idealnost

Daljim pitanjima doprinose i nezvanične informacije o upitnoj idealnosti škole u Tešanjci, po kojima škola "Kulin ban" u osnovi jeste jedna škola, djeca su pod jednim krovom, ali su zajedno samo u dobrovoljnim sekcijama i zajedničkim radionicama.

---

18 Dnevni avaz, nedjelja, 27. februar/veljača 2000. **FOKUS**

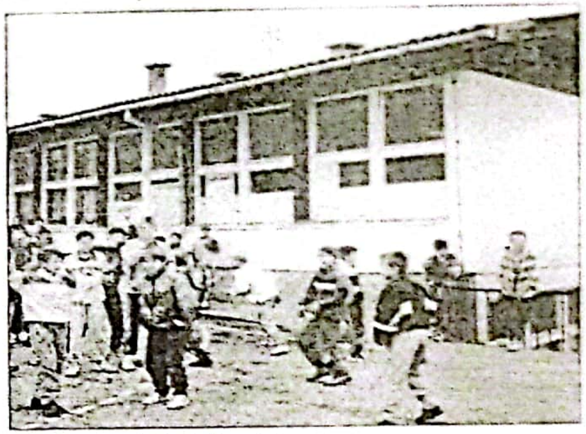
Kako uče djeca u Tešanjci kod Tešnja

Škola "Kulin ban" nadživjela je sve političke manipulacije

Pohvale iz Ureda visokog predstavnika za BiH ● Šta je želio lokalni HDZ ● Iz udžbenika uklonjeni uvredljivi sadržaji

"...Tamo postoji razuman nastavni kadar koji osjećaju potrebu da uče djecu, a ne udovoljavaju potrebama političara." Ovo je nedavno izjavio Klod Kifer, zamjenik visokog predstavnika u BiH o školi "Kulin ban" u Tešanjci govoreći o teškom stanju u obrazovnom sistemu BiH. Malo je, međutim, onih koji su mogli 1994. godine predvidjeti ovakav razvoj događaja.

Tada su, naime, predsjednik i potpredsjednik FBiH Zubak i Ganić arbitrirali na ovom području u procesu formiranja općine Usore. Sve nevolje ove škole i njeno prečesto pominjanje u medijima u negativnom kontekstu u stvari potiču od nastojanja lokalnog HDZ da, kroz sve zajedničke sadržaje, a posebno kroz ovu školu izbori novu općinu, pravdajući sve "ugroženošću hrvatskog naroda".

Obnovljena zgrada škole u Tešanjci

Ponovni upis

U tom pravcu prvo je zatraženo da se hrvatska djeca školuju po planu Republike Hrvatske, a potom i potpuno fizičko cijepanje škole, te pripajanje "hrvatskog" dijela sivačkoj školi "Fra Ivan Frano Jukić."

Slijede i višednevni protesti Hrvata u Tešanjki, a potom u zimu 1996. godine i poznata šator-škola.

Tek s formiranjem općine Usora, u paketu s još nekoliko općina gdje su "umekšani" jedinstveni kriteriji za formiranje općina stvaraju se preduvjeti za normalno odvijanje nastave u školi "Kulin ban". U školskoj 1997/98. godini izvršen je ponovni upis učenika, te obnova radnih odnosa za određen broj hrvatskih nastavnika kojima je radni odnos prestao zbog dužeg odsustva s posla. Prvi koraci u pravcu integracije školskog sistema načinjeni su u oblsti vannastavnih aktivnosti.

Dolazi i Petrič

Nezvanično doznajemo da bi školu "Kulin ban" uskoro, poslije Kifera, mogao posjetiti i Visoki predstavnik za BiH, Volfgong Petrič.

Put u Belfast

U razgovoru s direktorom škole Kemalom Ljevakovićem i njegovim pomoćnikom Mirkom Bajicem doznajemo da se nastava u školi odvija isključivo po nastavnom planu ZDK-a. Iz udžbenika su ranije uklonjeni uvredljivi sadržaji. Dodatni podstrek u smjeru brže realizacije jedinstvenog nastavnog plana dao je i ulazak škole u projekat Svjetske banke "Podrška razvoju obrazovanja i socijalne povezanosti kroz obrazovanje u BiH".

Putem univerziteta Ulster mješovita delegacija škole, u kojoj nastavu pohađa 852 učenika svrstana u 32 odjeljenja, početkom aprila će po drugi put otputovati u Belfast - Sjeverna Irska gdje će se tamošnjim kolegama razmijeniti iskustvo o funkcionisanju multietničkog školskog sistema.

M. ČABRIĆ

Učenici pomažu u istovaru radijatora koji su stigli šleperom

U toplijim učionicama bolje ćemo učiti!

Naslov je poruka učenika Osnovne škole "Kulin Ban" Tešanjka dok pomažu istovar doniranih 300 novih radijatora.

"Naš krucijalni problem je trošni sistem centralnog grijanja, koji je star 20 godina. Mnoga grijna tijela propuštaju vodu, mnoga su korozirala iznutra i nisu funkcionalna, grijni kotao je, također, u trošnom stanju, mnogi cjevovodi nisu funkcionalni. Jednostavno, grijni sistem onemogućava normalno odvijanje nastavnog procesa" - riječi su iz pisma škole upućenog gospodinu **Miji Vidoviću**, velikom humanitarcu Caritasa iz SR Njemačke koji je pomogao mnogima pa, eto, i O.Š. "Kulin ban" Tešanjka, Tešanj. U ime 830 učenika naše škole, njihovih roditelja i nastavnika upućujemo mu i ovom prilikom iskrenu zahvalnost. Sretni smo što je ova zima veoma blaga, kako smo je mi u školi nazvali - našom zimom, pa smo je, evo, skoro sa trošnim grijanjem prezimili, a da nismo morali prekinuti nastavni proces. Predstoji nam obaveza da dobivenu donaciju iskoristimo za sanaciju grijnog sistema prema predmjeru radova firme "FUEL BOSS" d.o.o. Zenica, naravno, na transparentan i kvalitetan način. Ime gospodina Vidovića sa elementarnim podacima o donaciji biće upisano u domalo stogodišnji ljetopis škole, koji je, eto, preživio hirovito historijsko vrijeme, a učenici naše škole poručuju: "U toplijim učionicama bolje ćemo učiti!"

K.LJ.

bih

TEŠANJ: U OŠ KULINA BANA NASTAVU POHAĐAJU HRVATSKA I BOŠNJAČKA DJECA

Obilježen Dan škole

TEŠANJ — Neka osobnost tvoja i osobnost moja bude osobnost naša, glavna je poruka prigodne svečanosti upriličene u povodu 29. svibnja, Dana Osnovne škole Kulina Bana u Tešanjci.

Radi se o školi u kojoj pod istim krovom nastavu pohađaju hrvatska i bošnjačka djeca i koja je mnogim drugim školama bila uzor otvorene multietničke škole.

O dostignućima škole govorio je ravnatelj **Kemal Ljevaković**, istaknuvši pritom zapažene uspjehe učenika na natjecanjima od općinske do županijske razine. Naglasio je i to da škola ostvaruje dobru suradnju sa školama u Sjeverskoj Irskoj, Japanu i Nizozemskoj te da je zahvaljujući Miji Vidoviću, velikom humanistu, Caritas iz Ofenburga donirao tri stotine novih radijatora, što će biti dostatno za sanaciju sustava za grijanje.

Otvarajući svečanu priredbu, Kemal Ljevaković je posebno naglasio da je prioritetna odrednica za odabir sadržaja bilo intoniranje tonova integracije.

— Ovo je jedna multietnička duga koja se zove Osnovna škola Kulina Bana, za koju bismo željeli da obujmi cijelu BiH — kazao je ravnatelj Ljevaković.

Boro JELIĆ

OSVRT

Najstariji dokument ovog poglavlja je fotozapis stare župne crkve u Žabljaku, općina Usora, koja je sagrađena 1873. godine, dakle od prije, domalo, 150 godina. Pored stare crkve fotografija bilježi i župnika sa četiri starija župljana i četvero djece, u narodnoj nošnji tog vremena, najvjerovatnije potkraj 19. stoljeća, teško je govoriti o preciznoj godini kada je fotozapis načinjen.

U drugom fotodokumentu je željeznička stanica u Tešanjci, koja je sagrađena 1887. godine i kazuje nam o svojevrsnoj graditeljskoj arhitekturi iz svog vremena gradnje, a koju je donijela Austrija. Fotozapis je načinjen marta 2009. godine i svjedoči svoje vrijeme 120 godina poslije, a sanja etno zbirke i eksponate svog zavičaja, da muzeja u začecima bar.

[1]Sljedeća dva novinska dokumenta tekstualno govore o počecima, okolnostima, općedruštvenoj [2]atmosferi gradnje jedne škole prije 100 godina.

Dragocjenost ovog poglavlja *Dokumenti* je svakako originalno *SVJEDOČANSTVO* koje je izdala Mješovita narodna osnovna škola u Tešanjci 30. juna 1919. godine svom svršenom učeniku, dakle prije 90 godina, i to je najstariji dokument iz škole Tešanjka.

Ništa manje vrijedan je i dokument iz 1920. godine, *IZVJEŠTAJ o inspiciranju Narodne osnovne škole u Tešanjci,* sačinjen na dvije stranice A3 formata na tada propisanom obrascu te je kombinacija štampanog i rukopisnog teksta. Dokument je rječita raznovrsna priča o školi u Tešanjci i socijološkoj zbilji sredine i društva uopće prije 90 godina.

Sljedeći dokument je fototrag o starom mektebu u Čamdžićima, u Ljetiniću, koji je sagrađen daleke 1921. gopdine, a zapis je načinjen 2004. godine i svjedoči o seoskoj arhitekturi gradnje objekata za drštvene potrebe početkom 20. stoljeća, a najzanimljiviji detalj mogao bi biti ukrasna rezbarija na čelu potkova strehe.

Pečati, žigovi, veliki su svjedoci postojanja nečega, a sami po sebi su zanimljive kreacije ljudi i vremena, takav je i *žig iz 1927.godine Rimokatoličkog župskog ureda sv. Ana Žabljak.*

Slijedi fotozapis muslimanske narodne nošnje iz vremena četrdesetih godina 20. stoljeća, a kuriozitet je što je fotografija oca i sina, Fehro i Muhamed Agić, iz Kraševa, i što je Muhamed bio učitelj, pedagog i direktor škole Tešanjka.

---

1 Muslimanska svijest, 21. srpanj 1909. II, 29, 3.
2 Hrvatska Bosna, Sarajevo, 1909. I, 15, 6.

Fotografija mitinga u Tešanjci 1951. godine povodom početka gradnje pruge Tešanjka – Tešanj, koju je snimio poznati tešanjski fotograf Mustafa Deljkić, je, zasad, najstariji fotozapis iz Tešanjke, objavljen je u I poglavlju ove monografije

Zanimljiva je vozna karta, za *2r. Putnički voz* izdata u početnoj stanici *TEŠANJKA* za vožnju do stanice *Usora*, nađena u podu prilikom sanacije kancelarije u školi Tešanjka 1997. godine, a sudeći prema cijeni karte *0,70 Din*, godini gradnje škole 1966/1967. godine i posljednje godine rada pruge 1968. godine, vozna karta bi mogla poticati iz tih posljednjih godina *Ćirinih* saobraćanja, dakle stara je oko 45 godina.

Izvori kakvi su glavni imenici škole, matične knjige, indeksi, su svojevrsna dokumenta o generacijama učenika i radnika iz vremena poslije drugog svjetskog rata, od 1945. godine pa na ovamo, sačuvane su u dvije najveće kataklizme škole u posljednjih 64 godine, od poplave 1976. godine i ratnih razaranja 1992-1995. godine.

Dvadesetak novinskih napisa o školi, uspjesima i radu škole je toliko isto dokument-priča i njihovo iščitavanje je značajna spoznaja više o školi u Tešanjci.

U trogodišnjoj saradnji škole sa austrijskom organizacijom *Kultur-kontakt* u edukacijama o senzibilnost među spolovima i gender perspektivama, te radu u velikim grupama škola je prihvatila internet stranicu http: www. skole.ba, koju je otvorila *Kultur-kontakt* za škole s kojima je imala saradnju, kao svoju stranicu za objavljivanje značajnih informacija iz škole i to je činila tokom školske 2002/2003. godine.

Rang lista uspjeha, edukacijske evidencije, implementirani projekti su dragocjeno kazivanje o tim segmentima škole.

Naravno, ponuđeni dokumenti u ovom poglavlju, i monografiji u cjelini, su dio dokumenata o školi i mjestu, i koliko govore sobom o prošlosti, još i više nagovještavaju mnoštva dokumenata koja su izazov za buduća istraživanja i objelodanjivanja novih spoznaja.

ZUSAMMENFASSUNG

Die Mächte der Österreich-Ungarischen Monarchie beginnen schon im Jahr 1879. Grundschulen zu gründen, neben denen jedoch auch weiterhin Privat - und Religionsschulen bestehen bleiben. Die Gründung der Grundschulen ging am Anfang ziemlich langsam von statten, da es an Lehrkräften und an Schulgebäuden mangelte. Unteroffiziere und einigermaβen schriftkundige Menschen wurden als Lehrer eingesetzt. In diesen Schulen wurde die Landessprache bzw. Bosnisch unterrichtet, später kommen Deutsch, Religion, Mathematik, Erdkunde, Musik und Gymnastik hinzu, während Gemüse – und Obstbau genau wie Bienenzucht praktisch in den Schulgärten gelernt wurden, mit dem Ziel, die Landwirtschaft zu befördern.

Die ersten Schüler aus dem Raum um Tešanjka, diejenigen die die Schule in Tešanj besuchten, waren Vidić Martin aus Žabljak im Schuljahr 1899/1900, und Rakić Nikola im Jahr 1900/1901, Šeljmo Sulejman aus Novo Selo 1900/1901, Krištić Ivan aus Šije im Jahr 1902/1903. und Ćosatović Abdulah aus Medakovo im Jahre 1903/1904.

Die Grundschule in Tešanjka begann mit ihrer Arbeit im September 1909. im neuen Gebäude, dessen Bau im Jahre 1907. begann. Das Geld für den Schulbau gab der Staat. Die Einheimischen halfen, indem sie freiwillige Arbeit leisteten und das Material für die Schule beförderten u.ä.
Das Grundstück für den Schulbau, 3000^2, vermachte Adem-aga Mešić, ein damaliger reicher Händler. Der erste Lehrer war Jako Androšvić aus Travnik. Er hat tadellos gearbeitet und sich bei den Einheimischen Autorität verschafft. Er hat fünf Jahre lang gearbeitet, bis zum Beginn des Ersten Weltkrieges, als er im Jahre 1914 in den Krieg zog, und an seine Stelle Mišo Činček tritt, der zwei Kriegsjahre in der Schule arbeitete. Nach Mišo kam der Lehrer Jusuf Mehmedbašić, der vier Jahre lang, also bis 1920 der Schule Tešankja seine Dienste leistete.

Im Jahre 1920. wurden insgesamt 119 Schüler in die Schule eingeschrieben, 89 Jungs und 30 Mädchen.

Die Grundschule Tešanjka hatte im Schuljahr 1923/1924. einen Lehrer und zwei Religionslehrer, insgesant 58 Schüler, wobei 35 der Schüler kroatischer, 21 muslimischer und 2 serbischer Nationalität angehörten. Was die Zahl der Schüler betrifft, ist die Schule Tešanjka an der zweiten Stelle, nach Tešanj, und sie hatte mehr Schüler als die Schule Šije und die Schule

Miljanovci.

Im Jahr 1944. wurde die Schule durch einen Feldzug der Partisanen in Schutt und Asche gelegt, da sie als Stützpunkt der Feinde galt. Bis zur Sanierung der Schule fand der Unterricht im Haus von Muhamed Salkičević statt.

Nach der Befreiung, im Jahre 1947, begann die Bauvollendung des niedergebrannten Schulgebäudes, da die Mauern unversehrt blieben, während der Innenraum mit dem Inventar und Archiv genau wie das Dach völlig verbrannten.

Nach dem Ende des Zweiten Weltkrieges im Jahr 1945. wurden alle vier Klassen, über 200 Schüler also, lediglich von der Lehrerin Danica Tušla unterrichtet.

Aus dem grundlegenden Namensverzeicnhis der Grundschule in Tešanjka ist zu sehen, dass am 1. September 1945. 151 Schüler verschiedener Altersgruppen in die erste Klasse eingeschrieben wurden. Das erste Schuljahr nach dem Krieg 1945/1946. hat nämlich zehn Generationen in die erste Klasse aufgenommen. Die ältesten Schüler der ersten Klasse waren Jahrgang 1938, während die jüngsten Jahrgang 1938. waren, siebenjährige und sechzehnjährige Schüler waren demzufolge in der gleichen Klasse. Wertvoll ist die Angabe, dass 14 der in die erste Klasse eingeschriebenen Schüler Mädchen waren, 11 Kroatinnen und 3 Musliminnen.

Am 1.September 1946. wurden 98 Schüler aus acht verschiedenen Generationen eingeschrieben, Jahrgang 1932. bis 1939. Es wurden 14 Schülerinnen eingeschrieben, 6 Kroatinnen und 8 Musliminnen.

Am 1. September 1948. wurden 108 Schüler aus sechs Generstionen, Jahrgang 1934-1939, in die Grundschule in Tešanjka eingeschrieben. 66 davon waren Mädchen und zwar 19 aus Matuzići, 15 aus Lepenica, 16 aus Kraševo, 15 aus Žabljak und 1 aus Ljetinić.

Im Schuljahr 1949/1950. wurden in der Schule Tešanjka 5 Lehrer gewechselt.

Am 1.September 1950/1951. wurden 82 Schüler in die erste Klasse eingeschrieben, 16 davon waren Mädchen, 7 Kroatinnen und 9 Musliminnen, und zwar aus acht verschiedenen Generationen. Der älteste Schüler war Jahrgang 1937. und der jüngste Jahrgang 1943.

Der Lehrer Anto Bevanda, der jeden Lob verdient, hat einen unvergesslichen Beitrag für die Schule Tešanjka geleistet, er schrieb ein Jahrbuch der Schule seit ihrem Beginn, und in der Zeitspanne von 50 Jahren, das natürlich dank den Aussagen der Einheimischen rekonstruiert wurde, und ohne dieses wir um ein halbes Jahrhundert ärmer an der Vergangenheit dieser

Schule wären.

Das Schuljahr 1958/1959. ist kennzeichnend dadurch, dass in die Grundschule Tešanjka zum ersten mal die V Klasse mit 44 Schülern ins Leben gerufen wurde und im Schuljahr 1959/1960. begann in der Schule Tešanjka auch die VI Klasse zu arbeiten.

Die Zahl der Schüler nahm mit jedem Jahr zu, so dass die Schule in Tešanjka im Schuljahr 1965/1966. zu einer Schule wurde, in der man bis zur achten Klasse die Schule besuchen konnte. Die alte Schule wurde somit zu klein.

In Ermangelung des Schulraumes haben die Einwohner dieses Schulgebietes eine Entscheidung über den Bau eines neuen Schulgebäudes getroffen. Binnen drei Jahren entstand im Hof der alten Schule eine neue Schule.

Im Schuljahr 1967/1968. bekam die Schule den Namen Grundschule „Nikola Matković-Kolja“ und begann mit der Arbeit auch im neuen Schulgebäude.

23/24.27.1976. ereignete sich in der Siedlung Tešanjka eine große Überschwemmung. Der Fluss Tešanjka strömte aus seinen Ufern und sieben Menschen fanden ihren Tod in den Wellen, und es wurde ein gewaltiger Schaden verursacht. Der Schule wurde ein riesiger Schaden zugefügt, um die 4.400.000.00 Dinar, das Handlager wurde zerstört, alle Räume im Erdgeschoss wurden beschädigt, die Bibliothek wurde zerstört wie auch die Ausstattung der Schulküche und die Sportplätze. Am 5. August 1976. fand eine Ausnahmesitzung der Lehrkörper statt, auf der die Entscheidung getroffen wurde, dass alle Arbeiter auf den Urlaub verzichten und sich an der Sanierung der Hochwasserfolgen beteiligen.

Am Anfang des Schuljahres 1977/1978. betrug die Zahl der Schüler über 2194 Schüler in 65 Klassen und dies war auch der Höhepunkt, denn danach beginnt die Schule mit ihrer Dezentralisation, wodurch es zur Senkung sowohl der Zahl der Schüler als auch der Klassen kommt.

Am 31.Mai 1985. fand in Kladovo ein Landeswettbewerb der Jungphysiker statt. Unsre Schule und somit auch Bosnien und Herzegowina wurde von dem Schüler der VIII Klasse, Osman Dubravac, vertreten. Er erlangte den III Platz in Jugoslawien.

Ab dem 28. Juni 1991. trägt die Schule den Namen Grundschule „Kulin Ban“ Tešanjka.

Von dem 29. April 1992. bis zum 26. April 1993. unterbrach die Schule ihre Arbeit aufgrund des Krieges, um später durch ein gekürztes Programm die verlorenen Schuljahre nachzuholen.

Am 15. September 1992. traf der Feind mit einem Pnzergeschoss die alte Schule und ihr Treppenhaus. Die Fassade erlitt einen erheblichen

Schaden, Türen und Fenster wurden beschädigt und zertrümmert, auch in der neuen Schule um die 300 m^2.

Am 14. April 1993. wurde die alte Schule mit einem und die neue mit zwei Artilleriegeschossen getroffen. Am 17. Juli 1993. kam die Schülerin Sedina (Samil) Buljubašić, geb.1981, ums Leben, an den Folgen der Bombe namens „LUNA“.

Am 8. Oktober 1995. hat ein Flugzeug der Feinde um 16.30 Uhr die Siedlung Tešanjka bombardiert, wodurch sechs Schüler starben und acht weitere verletzt wurden.

Am 20. September 1999. begann in unsrerer Schule ein einzigartiges Projekt namens UNTERSTÜTZUNG DER ENTWICKLUNG VON BILDUNG UND SOZIALER VERBUNDENHEIT DURCH DIE BILDUNG IN BOSNIEN UND HERZEGOWINA. Das Projekt wird von der Weltbank finanziert und die Durchführung des Projektes läuft über das Bundesministerium für Bildung, Wissenschaft, Kultur und Sport und die Universität Ulster in Nord-Irland.

Am 21. Februar 2000. wurde unsere Schule von Claude Kiefer, dem Vertreter des Hohen Repräsentanten für Bildung in Bosnien und Herzegowina, in seinem Interview für das Tagesblatt „Dnevni avaz“, als eine BEISPIELHAFTE SCHULE bezeichnet, indem er sagte: „ Die einzige Schule im ganzen Land, die die völlige Integration des Lehrplanes- und Programmes durchführt, ist die Grundschule „Kulin Ban“ in Tešanjka. Dort sind vorwiegend muslimische un kroatische Kinder. Dort gibt es verständnisvolle Lehrkräfte, die das Bedürfnis haben, Kinder zu unterrichten und nicht den Bedürfnissen der Politiker unterliegen.“

Am 5. April 2003. hat der Schüler Emir Ahmetović auf dem Wettbewerb des Kantons in Mathematik den ersten Platz geholt und am 13. Dezember 2003. auf dem V Filmfestival für Kinder und Jugendliche wurde der Film *Vodenica,* der Schülerin Anja Vidojević, als bester Dokumentarfilm ausgezeichnet, welcher das Festival- Grand-prix „Zenica 2003“ gewann.

Im September 2009. feiert die Schule ihr 100–jähriges Jubiläum.

BIBLIOGRAFIJA

1. Ljetopis NOŠ (Narodna osnovna škola) Tešanjka
2.Ljetopis Osnovne škole „Nikola Matković - Kolja“ Tešanjka
3.Ljetopis Osnovne škole „Kulin Ban“ Tešanjka
4. Matične knjige učenika od I do XXXI
5.Matična knjiga radnika škole od I do IV
6. Registri matičnjh knjiga učenika od I do XIX
7. Sveske zapisnika Nastavničkog vijeća od I do II
8. Fotoalbumi Škole od I do V
9. Sveske zapisnika Savjeta škole, Upravnog odbora škole i Školskog odbora od I do III
10. Arhiva škole
11. Kemal Ljevaković, „Rat-rane moje duše“, Tešanj, 2005.
12. http://www.skole.ba/?strana=4
13. http://www.opcina-tesanj.ba/stream/stream.php?kat=76
14. http://sr.wikipedia.org
15. Sakib Kurtić, „Ademaga Mešić u svom vremenu“, Tešanj, 2004.
16. http://www.bih-x.com/en/grafika/satellite
17. Sidžil Tešanjskog kadiluka (1740-1752), Orjentalni institut Sarajevo, prijevod i obrada Hatidža Čar-Drnda, Sarajevo, 2005.
18. Andrija Zirdum, Župa Sivša, monografija, Usora, HKD Napredak, 2007.
19. Adil Alić i Ramiz Brkić, Tešanj grad kome se rado vraćam, Tešanj, 1999.
20. H. Šabanović: Bosanski pašaluk, Naučno društvo NR BiH, Djela XIV, Odjeljenje istorijsko-filoloških nauka 10, Sarajevo
21. A. Handžić: Gazi Husref-begovi vakufi
22. Artur Dž. Evans, Pješke kroz Bosnu i Hercegovinu tokom ustanka avgusta i septembra 1875., Sarajevo, 1973.
23. Glijašević Alija,Tešanjske komunikacije, Planjax, 1988, 49-56.
24. Kreševljaković,Hamdija, Saobraćaj u dolini rijeke Bosne, Napredak, Hrvartski narodni kalendar za 1948, 142-149.
25. Ivanišević Jošo, Razvoj državnih željeznica u Bosni i Hercegovini i u Drinskoj Banovini, Sarajevo, 1939.
26. Kantić Rifat, Iz povijeti saobraćaja tešanjskog kraja, Tešanjski almanah, 2000.
27. Katalog tešanjske privrede 1998-1999, Tešanj, Planjax, 1999.
28. Tešanj ljeta 1976, Narodni univerzitet Tešanj
29. Pozorište u Tešnju 1865 – 1953 – 1983, Almanah.

30. Rječnik bosanskog jezika, Institut za jezik, Sarajevo, 2007.

31. Alija Galijašević, Ekonomske prilike i bankarstvo u tešanjskom kraju kroz historiju, Tešanj, 1999.

32. Vjesnik Dekanije usorske, Godina II, Sarajevo, srpnja 1937, br.6-7.

33. Vjesnik Dekanije usorske, Godina II, Sarajevo, kolovoz 1937, br. 8.

34. Sto godina učiteljstva 1887-1987. Radna organizacija za predškolsko i osnovno obrazovanje, Tešanj, 1987.

35. Neven – list učenika osnovnih škola, Bobare, januar 2001, Godina XLII, broj 143.

36. Neven – list učenika osnovnih škola, Bobare, april 2001, Godina XLII, broj 145.

37. Mehmedalija Bajrić i prof. dr. Marko, Stevanović; *Direktor, pomoćnik i pedagog u školi*, ITP R&S, Tuzla, 1999.

38. Glasnik zemaljskog muzeja BiH, Miroslav Niškanović, Porijeklo stanovništva tešanjskog kraja, Sarajevo,1987.

39. Prof. dr. Marko Stevanović, *Kreatologija – znanost o stvaralaštvu*, Varaždinske Toplice, 1999.

40. Pola stoljeća nogometa u Makljenovcu, HKD Napredak-Usora, 2007.

41. Vjesnik Dekanije usorske, Godina II, Sarajevo, ožujak, 1937, br.3.

42. Momčilo Spasojević. Legende Pousorja, Tešanj, 1992.

43. NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XVII, decembar, 1974, 85.

44. NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XVIII, mart, 1975, 86.

45. NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XVIII, maj, 1975, 87.

46. NEVEN, list novinarsko-literarnih sekcija osnovnih škola opštine Tešanj, Godina XIX, maj, 1976, 97.

47. Popis stanovništva u Kraljevini Srba, Hrvata i Slovenaca, 31. januara 1921, Sarajevo, 1924.

48. Dr. Salamon Konforti, Naseljena mjesta u SR BiH sa stanjem 1. januara 1979. godine, Sarajevo, 1979.

49. Kemal Ljevaković, Od Trebića do Trepča, Planjax, Tešanj, 2006.

50. Personalana dokumentacija škole

51. Pedagoška dokumentacija škole

52. Muslimanska svijest, 21. srpanj 1909, II, broj 29.

53. Hrvatska Bosna, Sarajevo, 1909, I, broj 15.

54. Mitar Papić, Školstvo u Bosni i Hercegovini za vrijeme austrougarske okupacije, „Veselin Masleša“, Sarajevo, 1972.

55. Ljetopis džemata Ljetinić
56. Ljetopis džemata Tešanjka
57. Ljetopis džemata Kraševo
58. Ljetopis džemata Lepenica
59. Marić Franjo, Vrhbosanska nadbiskupija početkom trećeg tisućljeća, Nakladnik: Nadbiskupski ordinarijat vrhbosanski, Vikarijat za prognanike i izbjeglice, Sarajevo – Zagreb, 2004.
60. Arhiva župskog ureda Žabljak
61. MDCBiH,1742/68, str. 59-61.
62. MDCBiH,1742/68, str. 186-189.
63. KDAM1813 (Franjevački vijesnik, Godina XXXIX, broj 4, travanj 1932, str. 116.)
64. SCH1856, str. 31.
65. SCH1864, str. 37.
66. SCH1877, str. 103-104.
67. IME1885, str. 25-26.
68. IME1910, str. 78.
69. SCH1932, str. 110-111.
70. ŠEM1961, str. 41.
71. Zbornik sjećanja treće poslijeratne generacije Učiteljske škole u Derventi, JU opća biblioteka Maglaj, 2007.
72. Bratoljub Klaić, Rječnik stranih riječi, Zagreb, 1988.
73. Regesta dokumenata o srednjoj Bosni u NOB 1941-1943. Prnjavor,1971.
74. Stanivništvo Bosne i Hercegovine narodnosni sastav po naseljima, Državni zavod za statistiku Republike Hrvatske, Priredili: prof. dr. Jakov Gelo, Marinko Grizelj, mr. Anđelko Akrap, Zagreb, travanj 1995.
75. Šefik Bešlagić, Stećci – kataloško-topografski pregled, Sarajevo, 1967.
76. Mustafa Ćeman, Hronologija Tešnja i okolice, Tešnjak, privredno kulturni informator, Tešanj, 1989.
77. Zbornik radova, 100 godina učiteljstva u Bosni i Hercegovini, Sarajevo, 1989.
78. Strategija razvoja općine Tešanj do 2000. godine, Tešanj, 1996.

RECENZIJE

STO GODINA U SLUŽBI ZNANJA

Alija Galijašević

Lijepo je saznanje i osjećanje da se u našim bosanskim sredinama, u našoj Tešanjci obilježava, a možda je sadržajnije reći, proslavlja 100 godina postojanja škole, tog simbola organiziranog obrazovanja pa i više od toga. Ovo utoliko prije, što je ovaj veliki jubilej u znaku knjige-ljetopisa o ovoj školi, autora Kemala Ljevakovića.

Obrazovanje je preduslov sveukopnog društvenog, civiliziranog kretanja i napretka društva i svakog čovjeka. Ono se stiče u porodici, društvu, a neizbježno i prije svega u školi. Veći stepen tog obrazovanja kojim stremi čovjek i društvo, podrazumijeva pored osnovnog i širu prosvjećenost, kulturu, uljudnost do uglađenog ponašanja i slično. Škola je zbog toga neka vrsta kulta i nju treba vrednovati i izuzetno cijeniti. Da li se prema školi ponekada pojedinci i društvo i drugačije odnose tema je za drugu priliku.

Nije slučajnost što je prije punih sto godina u Tešanjci sagrađena škola. To se dogodilo u sredini i okruženju naklonjenoj obrazovanju, knjizi i pismu, u mjeri u kojoj se može govoriti i o tradiciji.

Još je 1589. godine Gazi Husrev-beg osnovao u Tešnju vjersku školu drugog stupnja, a kasnije su osnivane medrese u kojima su se, pored ostalog, izučavali arapski, turski i perzijski jezici. U tom kontekstu treba pomenuti Mesuda ef. Smailbegovića, rođenog 1838. godine, tešanjskog muderisa (profesora), muftiju i velikog poznavoca orijentalnih jezika, koji je dao značajan doprinos obrazovanju u ovom kraju, u svoje vrijeme.

U više dokumenata, a jedan je izvor koristio i autor Ljevaković, u kojima se navodi da je u Tešnju još 1835. godine postojala Srpska pravoslavna škola, a zatim je 1886. godine otvorena osnovna škola, medju prvima ove vrste u Bosni i Hercegovini, a tri godine kasnije i čitaonica (kiraethana).

Petar Bogunović, inače učitelj u Blatnici i Tesliću, u svojoj knjizi „Iz usorskog kraja i okoline", Sarajevo, 1937. godine, pored ostalog piše": ...tako su Tešnjaci svjesni velikog zadatka narodne škole, bili posrednici za podizanje škola u svojoj okolini, kao u Prnjavoru, Doboju, Osječanima, kasnije u Čečavi i Pribiniću. Tešanjska škola dala je lijep broj narodnih predstavnika, intelektualaca i privrednika, pa se može reći da je bila žarište prosvjete".

Kad je riječ o obrazovanju i pismu Bogunović, pored navedenog, kaže: "Još sve do nedavno u porodici Emin-bega Ferizbegovića služilo se starinskim pismom bosančicom koja je potpuno istovjetna sa onim na starim srednjovjekovnim spomenicima i zapisima".

Tešanjka kao lokalitet, je specifična, jer je raskrsnica puteva na kojoj je kasnije izgrađena željeznička stanica 1886/87. Ovaj prostor je na određeni način postao gravitacioni za naselja Lepenicu, Žabljak, Kraševo, Ljetinić pa i druga. Kad je riječ o Žabljaku treba imati u vidu, da je svoj ugled i uticaj na razvoj školstva i obrazovanja pa i izgradnju škole u Tešanjci imala i Župa ovog sela.

Dakle, i škola u Tešanjci je iznikla iz tog „žarišta", odnosno sveukupnog okruženja, na čemu građani ovih naših prostora trebaju biti ponosni. Kad je riječ o gradnji škole u Tešanjci, odnosno početku njene gradnje, treba pomenuti i Tešanjskog veleposjednika i trgovca Adem-agu Mešića, koji je poklonio zemljište za gradnju ove škole i drugih objekata uz nju.

Knjiga autora Kemala Ljevakovića „Sto godina škole na Tešanjci" svjedočanstvo je i doprinos historijatu školstva u našem kraju. Pisana je znalački, sistematizirano i hronološki. Školu autor ne posmatra izolirano i van konteksta dugog vremenskog perioda u kome je ostvarivala svoju obrazovnu funkciji i neizostavlja ljude, događanja i vrijeme u kojem se živi i uči.

Čitaoca se mora doimati mnogo toga što je sadržaj ove knjige, i to ne samo onih koji su žitelji naselja iz kojih su učenici pohađali nastavu u ovoj školi. Autor spravom konstatuje da u knjizi bitiše vrijeme, događanja, ljudi, u razdoblju od 1909. do 2009. godine. Ja bih dodao, da je sve to ispisano lijepom riječju, dokumentirano sa bogastvom izvora na koje se autor poziva, ali i fotografijama koje i same su govor za sebe. Detaljno je u knjizi osvijetljen historijat šireg prostora koji gravitira Tešanjci ali i znatno šire, Usorskog kraja. Imajući to u vidu, kao i neka druga poglavlja knjige ovo nije samo monografija škole koja je u službi znanja punih sto godina već, dijelom i starih naselja Lepenice, Žabljaka, Ljetinića i Kraševa i drugih. Ima se utisak da ništa nije ispušteno. Detaljno su obrađeni školski statistički i drugi podaci po poglavljima kao što su: prvi školarci, nastavnici i drugi radnici škole, upravitelji, učeničko stvaralaštvo, postignuti rezultati na takmičenjima, dobijene nagrade i ostvarene komunikacije škole sa drugim društvenim subjektima od kojih su neke impresivne i prelaze okvire lokalne zajednice i države. Podaci o broju radnika, učitelja - ljudi časnog i cijenjenog poziva posebno privlače pažnju jer su u tom dugom periodu širili znanje i vaspitanje. U knjizi su zabilježene okolnosti u kojima je škola radila, posebno u vrijeme ratova, kakvih je nažalost bilo puno, i preživljavanju u tim uslovima. Dovoljan je podatak da je škola u Drugom svjetskom ratu bila spaljena, a da je već

1947. godine školu pohadjalo preko 200 učenika, najveći broj poslije škole u Tešnju. U posljednjem ratu, u odbrani Bosne i Hercegvoine i ovog kraja na udaru neprijatelja bilo je sve što je u funkciji življenja, a i u ovoj knjizi ostaće, pored ostalog, svjedočenje na stradanja i izvršeni zločin prilikom bombardovanja Tešanjke 1995. godine, a među žrtvama su bili i učenici škole ovog mjesta.

Rukopisom i knjigom provejava bosanska multietičnost i međusobno uvažavanje ljudi bez obzira na nacionalnu i konfesionalnu pripadanost, kao realnost, tradacija i uvijek akatuelna potreba. To je ilustrirano na više mjesta i primjera u stoljetnoj historiji škole.

U knjizi STO GODINA ŠKOLE NA TEŠANJSCI, posebnu pažnju privlače sjećanja učenika i nastavnika, koja su auatentična kazivanja, sa emocijama, o školi, ljudima, Tešanjci, prilikama i događanjima. I ona imaju svoj hronološki slijed. Sjećanja aktera ponekada za čitaoce mogu biti i više od brojki i statistike. Ilija Ivić kao najstariji učenik i svjedok svojim upečatljivim sjećanjima, kao da pažljivo obrazlaže detaljni urbanistički plan Tešanjke, kao raskrsnice, željezničke stanice, prostora koji se naseljava i identifikuje svaku kuću, njenog vlasnika i slično. Takav opis daje i za školu i sve što je vezano za nju. Pomenuti opis Tešanjke i škole, iz tog vremena, više nije moguć. On kao da stavlja pečat sa svojim potpisom na jedan važan dokument iz historije ovog kraja. Njega sa svojim sjećanjima slijede hronoilološki Čamdžić, pjesnički nadahnuto Milojević i Ljevaković, a zatim učitelji i nastavnici, koji govore o školi, đacima, prvim susretima, svojim osjećanjima i emocijama.

Dosta prostora u knjizi je ustupljeno velikoj i nezapamćenoj poplavi koju je prouzrokovala rijeka Tešanjka, što se inače događa, kako se kaže, jednom u sto godina. Evo, opet se spominje tih sto godina, ali u negativnom kontekstu. Tada je poginulo 9 ljudi, od toga najviše djece, među njima i učenika. Pričinjene su i velike materijalne štete naselju ali i školi.

Knjiga je znalački koncipirana i struktuirana, a već je rečeno da sadrži obilje podataka o svim relevantnostima koje treba da sadrži jedan stogodišnji ljetopis.

I bez recenzije, rukopis se sam po sebi preporučuje za štampanje Autoru, priznanja i čestitke za dobro urađen posao, a siguran sam, da je pri tome morao uložiti dosta truda i vremena. Pored knjiga koje je već napisao i ova knjiga neka mu bude podstrek da nastavi pisati i da čitaocima podari nove knjige.

Tešanj, aprila 2009.

Alija Galijašević

SUNČANI SPOMENIK ŠKOLI
(ili SJAJ ISČEZLIH USPOMENA)

Momčilo Spasojević

Kemal Ljevaković, *100 godina škole na Tešanjci 1909-2009*

Prvi juli 2009. godine. Dan je tmuran. Sjedim u jednoj od prostorija Srednje škole u Čelincu i čitam rukopis Kemala Levakovića *Sto godina škole na Tešanjci 1909-2009* , napisan čitko, zanimljivo, studiozno. Raspust je, đaci su na odmoru, pa je tiho. Autora poznajem, išao je godinu-dvije poslije mene u istu Gimanaziju, u Tešnju. Istorijat školskog područja, kojim započinje pisanje, mi je poznat, većana ljudi, događaja koji se pominju i škola, takođe, jer u njoj sam započeo svoj radni vijek i sam o njoj nešto malo napisao. Dobro poznajem i autora, tople i nostalgične kratke impresije odmah s početka knjige, učitelja Skoplju, kako smo ga zvali: „Ljeti smo većinom dolazili u školu bosi. Često smo izostajali sa nastave zbog poljoprivrednih radova. Bilo je izostajanja i zbog slabe odjeće i obuće ali učiteljica nas je razumijevala. Imala je toplo srce." Pa, ipak, zanio sam se i rukopis čitao sa zanimanjem. Ali, došavši do poglavlja *Kolektiv u stotoj školskoj 2008/2009.godine,* sa fotografijama mladih i meni većinom nepoznatih nastavnika, iznenada sam se rastužio i zabrinuo: šta da napiše da bih njih i današnju mladu generaciju to moglo zanimati. Oni imaju svoj svijet u kome žive, moj svijet koji je isčezao, njih ne može zanimati? Ali, razmišljam, pa taj svijet je oživljen u ovoj knjizi-svjedočanstvu, o kojoj ja treba nešto da napišem u trenutku kada su duhovne potrebe sasvim prigušene i potisnute pred agresivnim zahtjevima materijalne egzistencije i straha pred neizvjesnošću, koja je, u ovom vremenu, jedino izvjesna.

Da pišem klasičnu receziju, one su, uglavnom, neiskrene i dosadne. Mogao bi to izbjeći koristeći se vlastitim sjećanjima i time, možda, makar i za mrvicu učiniti ovu knjigu potpunijom. Recimo, mogao bih da napišem nešto o one četiri školske godine kojih, kako je autor u fusnoti rekao, nema u školskom ljetopisu. Mogao bih, na primjer, da počnem ovako: - Tog septembra 1969. Tešanjka je vrila od života. Trasom uskotračne pruge, pored stare austrougarske i novoizgrađene škole, gradi se magistralni put Doboj-Banja Luka, prvi u BiH koji se gradi iz narodnog zajma. Mnogobrojni učenici pretrčavaju razrovanu trasu ispred zahuktalih mašina i kamiona koji dovoze šljunak. U kafani Zadružnog doma skupa ručaju radnici, inženjeri, nastavnici. U jednoj prostoriji desno, na samom ulazu u novu školsku zgradu, po podu na gomilama u neredu leže hrpe raznovrsnih knjiga, počev od onih iz zadružne biblioteke do novokupljenih lektirnih primjeraka. Tri dana i noći bez sna razvrstavam ih po policama, s tim da samo oko podne skoknem na natur-šniclu, koju je izvrsno pravila mlada kuvarica Begzada u očevoj kafani „Topola" ... itd. itd.

Ali, ipak, odustajem i nastavljam ondje gdje sam stao u pokušaju da

objasnim čitaocima čemu i zašto ova knjiga?!

Ako je tačno da poštujući prošlost, poštujemo sebe, ova knjiga ima svoje puno opravdanje. Sve je već bilo, pa i ono što će doći. Davno je već rečeno da ničega novog nema pod suncem. Sa razlogom možemo sumnjati da je sadašnjost uvijek bolja od svake prošlosti, a potomstvo uvijek iznad predaka. Nije li veliki Gete s divljenjem uskliknuo: „Koliko izvrsnog postoji stotinama i hiljadama, skromno dodajući:“ Na suprot velikih atenskih pjesnika kao što su Eshil ili Sofokle, ja ipak nisam ništa, čak i među odbačenim starim pjesnicima ima boljih od mene.“

Hiljadama godina stara je ljudska potreba da se ostavi trag u vremenu i prenesu stečena iskustva generacijama. Pamtiti što je dobro i korisno, prenositi to s koljena na koljeno, i islužiti se time, znači poštovati razum.

Knjiga Kemala Ljevakovića predstavlja produžetak pamćenja mnogih već gotovo zaboravljenih trenutaka i događaja iz stogodišnjeg života škole na Tešanjci. Sa sigurnošću se ne može kazati da u njoj nema i nedorečnosti, nit da je sve što se dešavalo u proteklih stotinu godina moglo stati među njene korice pa ipak je ova knjiga jedinstvena i bogata i predstavlja riznicu obilja podataka, dokumenata, sjećanja, impresija, fotografija, ličnosti i drugoga. Mnogo štošta iz zaturenih i prašnjavih arhiva i iz mračnih ćoškova, na stranicama ove knjige, ugledalo je svjetlost dana i tu je da podsjeti, i otrgne od zaborava pregalaštvo stotina i stotina onih koji su ulagali napore na polju prosvjete i obrazovanja.

Pojava ovakve jedne knjige, za malo mjesto kakvo je Tešanjka, zaista je pravi, istinski praznik. Od njene pojave ta sredina (i škola) postaće za jednu dimenziju značajnija i za one koji tu žive i za putnike namjernike. Kroz prezentirano štivo mi školu u Tešanjci ne vidimo samo onakvu kakva ona sada jeste, već i kakava je nekada bila i kako se razvijala i rasla. Na stranicama ove knjige je mnogo toga čega više odavno nema. Pred očima čitaoca iskrsavaju slike teškoća i radosti življenja s kojima su se suočavale mnoge generacije učenika i nastavnika. Tu su mnoga već davno zaboravljena imena i požutjele fotografije brojnih ljudi i događaja, uzbudljivh trenutaka koji su nekada bili stvarna vatra života, a danas samo žižke u pepelu, koje autor uspijeva raspiriti u plamen knjige, kroz koju možemo da vidimo prošlost, mnoge ljude, zbivanja i događaje u proteklih stotinu godina. Knjiga nam potvrđuje staru istinu da život ne počinje od nas, niti se s nama završava. Shavatamo da je on rijeka u kojoj su pojedinci, pa i cijele generacije, samo sitne kapljice u beskrajnom toku života. Postaje nam jasnije kako je sve prolazno, varljivo i promjenljivo, te da je baš knjiga ta koja uzdiže čovjeka i institucije, brani ih od ništavila zaborava.

Obimna je, a građa u njoj razvrstana je na deset logičnih poglavlja. Počinje kratkim lirskim i iskrenim uvodom krcatim kipućim emocijama, te sintetički kulturno-istorijskim presjekom Pousorja, kojim se kazuje više od najnužnijeg. Dalje, autor, shodno svojim osjećanjima i mjerilima, ulaže

ne mali trud da čitaocima, sa smjelom iskrenošću i krajnjom otvorenošću, prezentira najiteresantnije podatke iz stogodišnjeg života škole i sve je to propraćeno fotografijama, dokumentima, isječcima iz štampe i drugim ilustrativnim materijalima. Drugo poglavlje čini suštinu knjige i još jednom potvrđuje koliko su važni školski ljetopisi. Kako je njen autor, i jedan od direktora škole sa najdužim stažom, a možda i jedini radnik koji će u toj školi odraditi čitav svoj radni staž, najpotpuniji je period u kome se on nalazio na čelu te ustanove.

Kraj šezdesetih i sedamdesete godine 20. vijeka, predstavljale su njene zvjezdane trenutke: pohađalo ju je više od 1 000 učenika, u školu je stizalo oko 400 primjeraka *Malih novina*, 1000 *Nevena*, 210 *Veselih sveski*, 120 primjeraka *Biološkog lista*, 50 *Modre laste,* a posjećuju je i klasici dječije književnosti: Aleksa Mikić, Advan Hozić, D. Erić, Ivica Vanja Rorić. U ovom poglavlju brižljivo su navedena mnogobrojna priznanja i nagrade kao i imena svih učenika i nastavnika koji su ih zaslužili, a u poglavljima *Škola u fotopisu i Uspjesi i priznanja* sve je to prezentirano i vizuelno. Posebnu pažnju zavređuju sjećanja radnika i bivših učenika, te poglavlje *Iz učeničkog stvaralštva.* Radnici koji su se zatekli u školi, u godini jubileja, imali su ne malu privilegiju da im se u knjizi nađu fotografije s kratkim biografijama.

Francuski nobelovac Andre Žid kazaće: „Ja ništa dobro nisam stvorio bez dugog uzastopnog niza napora" a to itekako dobro znaju svi oni koji pišu knjige, a posebno knjige kakva je ova, koje vraćaju sjaj uspomena na minula vremena i iziskuju veliki napor uzimajući svojim autorima goleme žrtve.

Knjiga o kojoj je riječ pisana je čitko i plijeni svojim jednostavnim stilom. Kazivanje je iskreno, puno bljeska i sve što se kazuje, kazuje se s mjerom i ukusom osobe čija su estetska mjerila vrlo istančana. Uglavnom je pisana brižljivim stilom, racionalno, jezgrovito i nenametljivo. Riječi se slažu sa mislima i prerastaju u bogate slike, koje bude sjećanja i asocijacije radosnog i lijepog. Jezik joj je precizan i zvučan.

Autor nam prezentira stogodišnju istoriju škole na Tešanjci, govori o vladajućim prilikama u kojim egzistira, zatim, o mnogim značajnim i manje značajnim događajima, ljudima i zbivanjima sa ljubavlju, sviješću i erudicijom. Ovaj uzvišeno obavljen posao, zahtijevao je dugogodišnje odricanje, stručnost i veliku pronicljivost, kako bi se došlo do potrebnih podataka, dokumenata i sjećanja u obilju sveprisutnog ljudskog zaborava. Zasnovana je na širokom mozaiku događaja, zbivanja i ličnosti, što sve skupa, vrlo plastično oslikava život koji neprekidno teče i svaki čas se mijenja. Osnovni piščev cilj, otrgnuti od zaborava uspomene na ljude, učenike, događaje, školu u kojoj je i sam proveo svoj radni vijek, reklo bi se da je ostvaren. Dobar znalac će, uzimajući je u ruke, odmah osjetiti nešto od mirisa srećnog djetinjstva mnogih đačkih generacija te škole.

Svaka knjiga, kako bi kazao Borhes, je mogući izvor užitka i radosti, a ova je, uz sve to, pomalo i nostalgična tj. knjiga o onome čega više nema,

a što je, ipak, oživljeno između njenih korica. Ona dokazuje da ono što nije veliko, ne mora biti ni malo. Moglo bi se kazati da je ona i svojevrsna oda mnogim generacijama učenika i prosvjetara škole na Tešanjci, koja obilježava stogodišnjicu-pravi jubilej, koji izvorno znači godinu praštanja. Pored toga, ona je i priznanje, i čini čast svome autoru da se pojavi pred čitaocima impresivnim djelom vrijednim svake pohvale.

U jednom pismu L.N. Tolstoja, koje je uputio prijatelju i pjesniku Afanasiju Afanasijeviču Fetu, ima i ova rečenica: „Molim Vas, pišite mi, dragi prijatelju , o svemu lošem što nađete u mom pisanju. To mi čini uvijek veliku korist". Naravno, ni ovaj rukopis nije bez mane: tu su, mjestimično, opširni podaci, naročito u poglavlju *Usorski povijesni kroki,* koji nisu u direktnoj vezi sa osnovnom temom knjige. Ponekada se osjeti selektivnost izložene građe i preopterećenost statističkim podacima.

Blisko mi je mišljenje koje kazuje da o knjigama ne treba mnogo govoriti niti ih tumačiti drugima, već jednostavno uzeti u ruke i čitati. Da je svaki sud relativan potvrđuje i bilješka Viktora Igoa, nakon čitanja Stendalovog romana „Crveno i crno", za koga se izdavač mukom odlučio da štampa ga u 750 primjeraka: „Pokušao sam ga čitati ali ne mogoh savladati više od četiri stranice". Pa, ipak, ponekada je čitaocu potrebno ukazati na dobru i korisnu knjigu.

U ovoj dragocjenoj knjizi Kemala Ljevakovića, čitalac će naći više nego što je očekivao. Pogotovo bih skrenuo pažnju na naročito lijepo i sočno ispričane legende iz Lepenice. Autor je svjestan činjenice da onogo čega nema u knjizi već sutra uopšte neće ni biti, da traje samo ono što je zapisano i da mogu da žive samo knjige koje imaju duha, te se potrudio da ona bude i što raznovrsnija.

Nema sumnje da će ova knjiga pobuditi veliku pažnju i interesovanje svih onih koji vole svoj zavičaj, istraživača koji se bave sličnim poslovima, učenika i prosvjetnih radnika, ne samo Tešanjke i Tešnja, već i mnogih drugih, jer ona plijeni svojim kvalitetom, zanimljivošću, sistematičnošću, sadržajem i cjelovitošću. Ona će, bez sumnje, imati svoje visoko mjesto u kulturnom miljeu Pousorja pa je oni koji budu željeli da se informišu o tom području neće moći mimoići.

I siguran sam, kada jednoga dana njenog autora neće više biti, da će potomstvo kazati: Ostavio nam je knjigu zanimljivu, potrebnu…

Stoga, iz razloga svega što je naprijed rečeno, toplo preporučujem ovaj rukopis Kemala Ljevakovića za štampanje i želim da knjizi Bog podari puno čitalaca.

Spasojević Momčilo

POPIS KRATICA

NOŠ - Narodna osnovna škola
HKD - Hrvatsko kulturno društvo
NR BiH - Narodna Republika Bosna i Hercegovina
MDCBiH1742/68 - Mandić, Dominik, Chroati catholici Bosnae et Hercegovinae in descriptionibus annis 1742/68.
KDAM1813 - Kamber, Dragutin, Stanje župa i duša apostolskog vikarijata u Bosni srebreničko-otomanskoj prema popisu izvršenom 1813.
SCH1856 - Schematismus almae missionariae provinciae Bosnae Argentinae ordinis Fraturm Minorum observantium pro anno 1856.
IME1885 - Imenik klera i župe Crkvene pokrajine Bosne i Hercegovine 1885.
ŠEM1961 - Šematizam Nadbiskupije Vrhbosanske, Sarajevo, 1961.
SS divizije - Specijalne njemačke jedinice
NOP - Narodno oslobodilački pokret
NOVJ - Narodno oslobodilačka vojska Jugoslavije
NOO - Narodno oslobodilački odbori
NOB - Narodno oslobodilačka borba
SRBiH - Socijalistička Republika Bosna i Hercegovina
SO - Skupštine općine
SSRN - Socijalistički savez radnog naroda
PPZ - Prosvjetno pedagoški zavod
NPP - Nastavni plan i program
SFRJ - Socijalistička Federativna Republika Jugoslavija
OOUR - Osnovna organizacija udruženog rada
OTO - Opštetehničko obrazovanje
RK SSO - Republički komitet Saveza socijalističke omladine
PBS - Privredna banka Sarajevo
OO SK - Osnovna organizacija Saveza komunista
ONO - Opštenarodna odbrana
JNA - Jugoslavenska narodna armija
MOI - Male olimpijske igre
SKOJ - Savez komunista omladine Jugoslavije
SIZ - Samoupravna interesna zajednica
OOSS - Osnovna organizacija saveza sindikata
NOR - Narodno oslobodilački rat
TO - Teritorijalna odbrana
DM - Deutsch maraka
KM - Konvertabilnih maraka

UNESCO - Specijalizirana agencija UN-a za intelektualna i etička pitanja na području obrazovanja, znanosti i kulture, osnovana 16. studenog 1945. godine
OSCE - Misija za Bosnu i Hercegovinu
CIVITAS - Obrazovni centar za demokratiju i ljudska prava
ENCORE - European Network for Conflict Resolution in Education - Evropska mreža za rješavanje konflikata u obrazovanju
ZEPS - Zenički privredni sajam
UMCOR - Humanitarna organizacija
KMT - Klub mladih tehničara
SONF-a - Socijalistiški omladinski narodni front

SADRŽAJ

POGLAVLJE III.

RADNICI TOKOM 100 GODINA RADA ŠKOLE

POGLAVLJE IV.

UPRAVITELJI I DIREKTORI ŠKOLE KROZ STOLJEĆE

POGLAVLJE V.

SJEĆAJU SE

POGLAVLJE VI.

ŠKOLA U FOTOPISU

POGLAVLJE VII.

IZ UČENIČKOG STVARALAŠTVA

Samo su Božija djela savršena, sve ostalo podložno je kritici, a pogotovo ljudska djela. Sve lijepo o knjizi recite drugima, a dobronamjerne kritike uputite na adresu: ljkemal@gmail.com

Kemal LJEVAKOVIĆ

100 GODINA ŠKOLE U TEŠANJCI
1909-2009

IZDAVAČ
JU Opća biblioteka Tešanj
&
Osnovna škola "Kulin Ban" Tešanjka

ZA IZDAVAČA
Esmir Bašić & Sakib Mulalić

ŠTAMPA
Štamparija PLANJAX

ZA ŠTAMPARIJU
Bajruzin Hajro Planjac

TIRAŽ
750 primjeraka

Štampanje završeno septembra 2009.

© 2008 Europa Technologies
© 2008 Tele Atlas
Satelitski snimak Tešanjke
©2007 Google

ISBN 978-9958-895-00-5